

Class

Book

University of Chicago Library

GIVEN BY

Ex. Amer. Jour. of Theol.

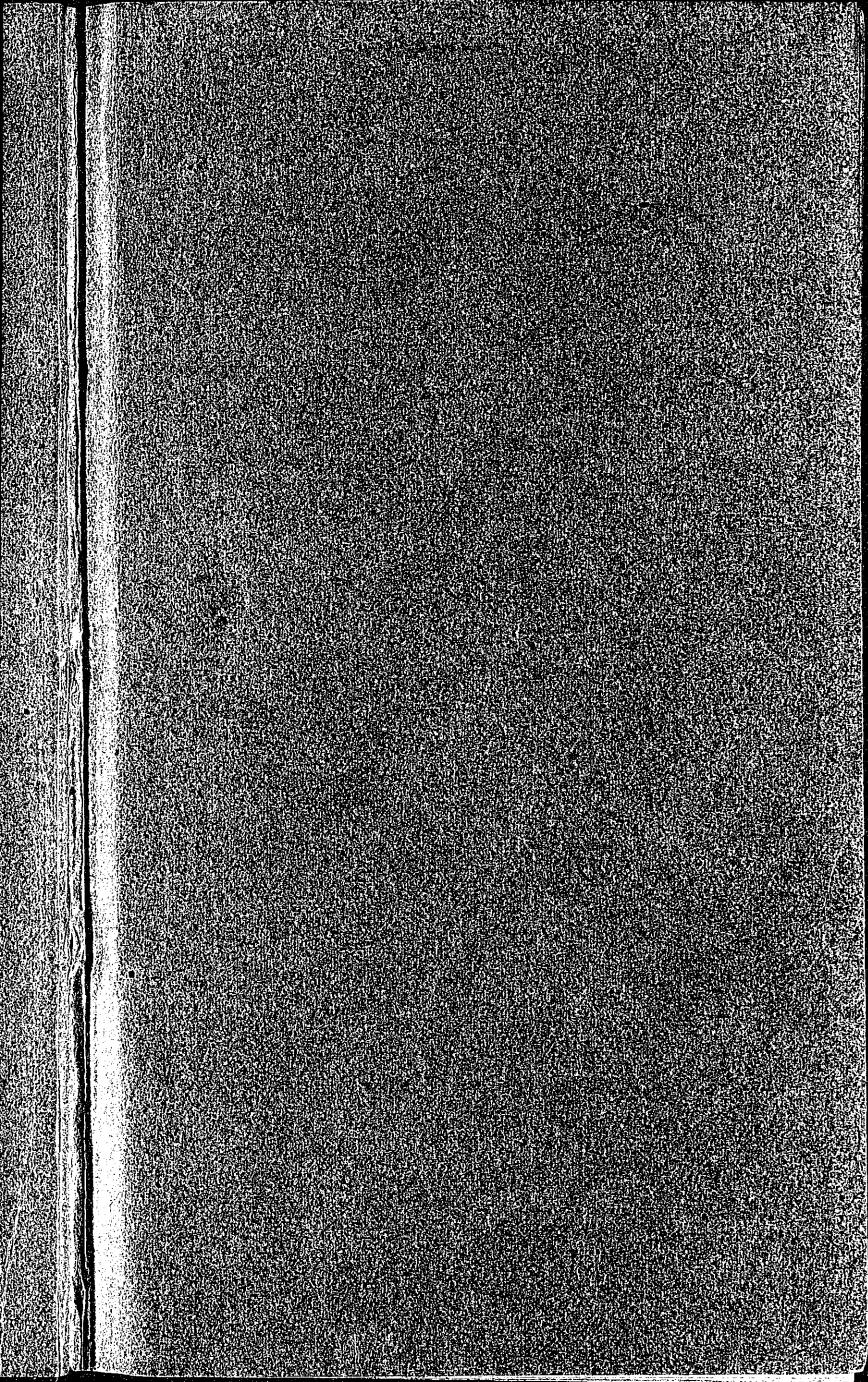
Besides the main topic this book also treats of

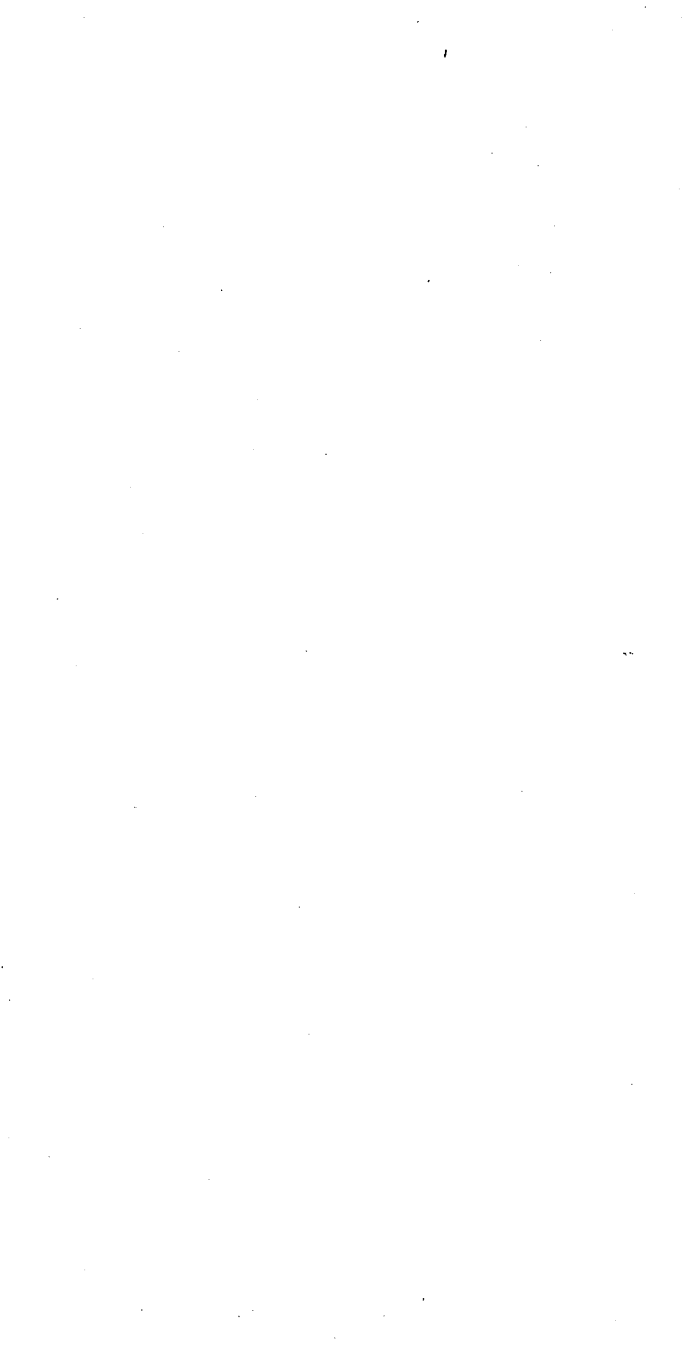
Subject No.

On page

Subject No.

On page

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Vergils epische Technik. Von Richard Heinze. gr. 8. geh. *M.* 12.—, geb. *M.* 14.—

„... Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen neuerer Zeit, die sich um Vergil und was mit ihm zusammenhängt, bewegten, haben deutlich gezeigt, daß keine Aufgabe dringlicher war als die in diesem Buch gelöste. Wenn das Urteil über eine der literarischen Weltgrößen wieder einmal schwankend geworden ist, so beweisen zwar diese Größen immer, daß sie erstaunlich fest auf ihren Füßen stehen, aber damit das Urteil nicht umfalle, müssen die Bedingungen, aus denen das Werk selbst hervorgegangen ist, die persönlichen, nationalen, die im Zusammenhang der geistigen Bewegung liegenden neu untersucht werden; dann werden die reicheren Mittel der Zeit das Verständnis des Werkes gegenüber der Bewunderung früherer Zeiten fester begründen. Nicht immer erzeugt die wissenschaftliche Bewegung das Buch, auf das sie hindrängt; in diesem Falle ist es geschehen. . . . Das Buch ist, soweit ich die Literatur kenne, das Beste, was bisher über Vergil geschrieben worden ist. Es hat aber auch allgemeine Bedeutung als durchgeführtes Beispiel der Analyse und wissenschaftlichen Würdigung eines der großen literarischen Kunstwerke.“

(F. Leo i. d. Deutschen Literaturzeitung.)

Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Von Prof. Dr. H. Schwartz in Göttingen. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. [VI u. 120 S.] gr. 8. geh. *M.* 2.—, geb. *M.* 2.60.

Die Vorträge wenden sich an ein größeres Publikum. In weiten Kreisen richtet sich die Beurteilung des Altertums noch immer nach dem Stande, den die Altertumswissenschaft vor etwa 60 Jahren einnahm. Dem gegenüber wird in diesen Vorträgen der Versuch gemacht, an einzelnen Beispielen zu zeigen, wie viel bestimmter und schärfer das Bild der antiken Literatur durch die wissenschaftliche Arbeit der letzten Generationen geworden ist. Als Beispiele sind stark ausgeprägte Individualitäten gewählt, die sich mit präzisen Linien zeichnen lassen.

U. v. Wilamowitz-Möllendorff in der Deutschen Literaturzeitung: „... Gewiß ist vor allem zu wünschen, daß der weite Kreis, an den es sich wendet, die reiche Belehrung suche, die er finden kann; . . . aber ich wüßte nicht, wer ein solches Buch zu genießen befähigter wäre als der Fachgenosse. Ist wer die Dinge selbst wiederholt durchdacht hat, wird würdigen, was z. B. mit einem Worte Schönes und Wahres über Euripides' Alkestis oder Ciceros Brutus gesagt ist.“

Der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archäologische Untersuchung von Georg Weicker. Mit 103 Abbildungen im Text. [VI u. 218 S.] gr. 4. geh. *M.* 28.—

Im ersten Teil werden die dämonischen Gestalten der niederen griechischen Mythologie, speziell die Sirenen, nach ihrer hervorstechendsten Eigenschaften, der Blutgier, dem Streben nach Lebensgenuß und dem Gesange, als Seelenwesenedeutet und der Glaube an die Vogelgestalt der Menschenseele an der Hand von vorhomerischer bis in spätrömische Zeit reichenden literarischen und monumentalen Quellen als griechisch erwiesen. — Nach einer chronologischen Behandlung der Sirenensage in der Literatur und im Volksglauben wird im zweiten Teil der Kunsttypus des Seelenvogels, der Vogel mit bärtigem oder unbärtigem Menschenkopf, verfolgt, und auf Grund des umfänglichen Denkmälermaterials der Nachweis erbracht, daß alle „Sirenen“ und „Harpyen“ der antiken Kunst sich auf zwei ägyptische Haupttypen zurückführen lassen, welche schon in hocharchaischer Zeit von der ostgriechischen Kunst aufgenommen und von ihr an die samothracischen und italischen Kunstzentren weitergegeben worden sind. — Über hundert in den Text gedruckte Abbildungen, größtenteils nach unpublizierten Originalen, zum Teil auch nach verbesserten Neuaufnahmen, veranschaulichen die Entwicklung und Wanderung des Typus.

Geschichte des hellenistischen Zeitalters von Julius Kaerst

I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. [X u. 433 S.] gr. 8. g.
M. 12.—, geb. M. 14.—

„Kaerst geht nirgends einer Schwierigkeit aus dem Wege, umsichtig vor seiner Entscheidung stets die Möglichkeiten erwogen. Daß sein Werk ganz ausgereift ist, zeigt mit am deutlichsten sein Maßhalten. Es ist ein gefälliges Gebiet, die Geschichte Alexanders, wo jeder leicht zeigen kann, was nicht kann; mit dem Mute der Jugend ist Kaerst an diese Aufgabe gegangen um in der Kraft der Mannesjahre sie zu lösen. Das Urteil über ein Werk, völlig hat ausreifen können, darf einen hohen Maßstab anlegen, aber diese Geschichte Alexanders enttäuscht auch die Leser nicht, die viel erwarten: Forschung und Darstellung, nach Form und Inhalt ist sie die bedeutendste, durchdachtste seit J. G. Droysen.“

(K. J. Neumann im Liter. Zentralbl. 1903, 31.)

Die antike Idee der Oekumene in ihrer politischen und kulturellen Bedeutung. Von Dr. J. Kaerst, a. o. Professor an Universität Leipzig. Akademische Antrittsvorlesung. [34 S.] gr. 8. geh. M. 1.

Die unter vorstehendem Titel zusammengefaßten Erörterungen sind ursprünglich für eine bestimmte Gelegenheit, für die im Dezember 1902 gehaltene akademische Antrittsvorlesung des Verfassers, niedergeschrieben worden. Es kam vor allem darauf an, die universalgeschichtliche Bedeutung der Idee der Oekumene und ihre durch die Eigenart ihres Ursprunges und ihrer Entwicklung bedingte besondere Ausgestaltung darzulegen. Der Verfasser suchte zeigen, wie die das christliche Mittelalter beherrschende Idee einer einheitlichen in bestimmten Organisationsformen ausgeprägten Kulturwelt, aus dem eigentlichen Kulturboden der hellenischen Polis hervorgewachsen, sich zu weltumfassender und weltbeherrschender Wirksamkeit entfaltet. Natürlich konnte aber nicht Absicht sein, die Vielseitigkeit und den Reichtum der tatsächlich geschichtlichen Entwicklung, die Mannigfaltigkeit der Elemente, die zuletzt dem organisatorischen Verbande der Oekumene als ein Ganzes vereinigt erscheinen, auch nur andeutungsweise zu zeichnen. Eine solche Aufgabe muß einer umfassenden geschichtlichen Darstellung vorbehalten bleiben.

Homerische Paläste. Eine Studie zu den Denkmälern und zum Epos. Von Prof. Dr. F. Noack. Mit 2 Tafeln und 14 Abbildungen im Text. [104 S.] gr. 8. geh. M. 2.80.

Zwischen den großartigen Palastanlagen von Knossos und Phaistos und den Anaktenwohnungen in Tiryns, Mykenä, Arne lassen sich fundamentale Unterschiede erkennen. Beide Gruppen gleichermaßen als originale Schöpfungen „mykenischen“ Kultur anzusehen, scheint unmöglich. Der Verfasser versucht nun zunächst zu zeigen, daß es die troisch-griechische Gruppe ist, die, im wesentlichen unmykenisch, nur einen ganz bedingten und begrenzten Einfluß der „mykenischen“ oder richtiger kretischen Kultur erfahren hat.

Durch diese Scheidung wird die Frage nach dem Verhältnis der homerischen zu den „mykenischen“ Palästen in ein neues Stadium gerückt. Das zweite Kapitel ist darum der Untersuchung gewidmet, die, unbeeinflusst von den Denkmälern das Bild des homerischen Hauses lediglich aus dem Epos selbst zu gewinnen sucht und zu dem Schlusse führt, daß das Haus, das die homerischen Dichter meinen, weder in den griechischen noch in den kretischen Palästen wiederzuerkennen ist, und daß es sich nur darum mit einzelnen Elementen des „mykenischen“ Palastes in Griechenland berühren kann, weil gerade diese Elemente die „mykenische“ Zeit überdauert haben.

In einem Exkurse werden die beiden kretischen Paläste in Einzelheiten miteinander verglichen; ein zweiter, über den Kultbau des knossischen Freskobildes, tritt für dessen Deutung als dreizelliger Tempel ein und führt an, was seine Beziehung zum ursprünglichen Labyrinth und dessen Götter sprechen könnten.

Theodoretus, bp. of Cyrus.

THEODORETI
GRAECARUM AFFECTIIONUM
CURATIO

AD CODICES OPTIMOS
DENUO COLLATOS RECENSUIT

IOANNES RAEDER

MCMIV
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

BR 65

T 4 T 4

1904

Div.

PRAEFATIO.

De textus recensendi ratione cum antea¹⁾ pluribus verbis disputaverim, hic brevius agi potest. Hi sunt codices, quibus in hac editione conficienda usus sum:

1) Vaticanus 2249 (olim Columnensis 88), membran., saec. X. — Signavi littera K.

2) Bodleianus Auct. E. II. 14 (misc. 42), membran., saec. XI. Deest in hoc codice exitus operis ab XI 37 (p. 283, 21 meae editionis), et lacunam quoque praebet a VI 16 (p. 154, 17) usque ad VI 32 (p. 160, 2). — Signavi littera B.

3) Laurentianus X 18, membran., saec. XI. Desunt ex initio folia aliquot, quae textum continuerunt usque ad I 3 (p. 5, 16); supplevit manus recentior, cuius rationem non habui. Cum vero foliorum, quae restant, primum foede vitiatum sit, ante I 20 (p. 10, 6) codicem conferre non potui, si paucos locos excipias, ubi litteras dispicere mihi licuerat. Multas praebet correctiones manus secundae. — Signavi littera L.

4) Marcianus 559, membran., saec. XII. In hoc codice duae lacunae maiores inveniuntur, a VII 38 (p. 191, 3) ad VIII 69 (p. 218, 27) et a X 24 (p. 249, 19) ad XI 16 (p. 276, 16). — Signavi littera M.

5) Bodleianus Canonicianus 27, chartac., saec. XVI. Hunc codicem, qui cum M satis bene congruit, iis tantum locis adhibui, ubi defecerat ille. — Signavi littera D.

1) In dissertatione, quae inscribitur *De Theodoreti Graecarum affectionum curatione* (Hauniae 1900), et in *Museo Rheno* n. s. LVII p. 449sq. (1902).

6) Scorialensis X. II. 15 (372 Miller), membran., saec. XI. — Signavi littera S.

7) Parisinus Coislinianus 250, membran., saec. XI. Desinit hic codex in XII 92 (p. 322, 10) et lacunam quoque praebet a XII 51 (p. 312, 21) usque ad XII 61 (p. 314, 21). — Signavi littera C.

8) Vaticanus 626, bombyc., scriptus anno 1307, ut e subscriptione patet. Deest liber XII, et lacuna est a II 95 (p. 62, 2) usque ad III 37 (p. 78, 10); supplevit lacunam manus recentior, cuius rationem non habui. Hoc quoque praecipui habet hic codex, ut unicuique libro praemissum sit argumentum e praefatione Theodoreti desumptum; quod in apparatu indicare supersedi. — Signavi littera V.

In omnibus fere codicibus correctiones inveniuntur manus secundae; illis vero locis, ubi correctiones apparent, numero superaddito (K^1 , K^2) indicavi, utri manus scriptura a me allata deberetur. Varias autem scripturas a prima manu in margine vel inter lineas additas (quae plurimae inveniuntur in M) litteris additis γρ. significavi. Vitia iam a prima manu correcta neglexi. Discrepantias codicum ad spiritum aut accentum pertinentes iis tantum locis annotavi, ubi sensus eo mutatus erat; ubi vero ex uno codice scriptura aliqua afferenda erat, etiam spiritus accentusque accurate exprimere studui. Iota, quod hodie subscribimus, in K codice plerumque appictum, in ceteris omissum esse moneo; ego discrepantias non annotavi. Neglexi etiam discrepantias, quae pertinent ad elisiones et ad scripturas compendiosas et ad ν, quod dicitur ἐφελκυστικόν. Ne illud quidem annotavi, utrum in codicibus γίνομαι an γίγνομαι, ξύν an σύν traditum esset. In talibus ita fluctuant codices, ut nullam ego rationem invenire potuerim. Iis codicum testimoniis, quae mihi praevalere videbantur, obtemperans, ipsi Theodoro formas γίνομαι et ξύν semper tribui, inter verba e Scriptura sacra et quibusdam aliis scriptoribus ab eo allata σύν scripsi; et in apparatu quoque critico, si talia verba afferenda erant, brevitatis causa easdem formas dedi, quas

in textu posueram. Denique inter verba Theodoretī semper posui ττ litteras, in locis tamen Scripturae sacrae σσ; ita enim codices plerumque, sed ne hic quidem discrepantias annotavi.

Sufficiunt sine dubio codices supra enumerati ad verba Theodoretī restituenda.¹⁾ Sed inter se haud leviter discrepant. Praeferendi sunt codices KBL, qui multis locis consentiunt, ita tamen, ut magis congruant BL. Ab his codicibus maxime distat C, qui non solum scribendi erroribus satis multis, sed etiam interpolationibus gravissimis laborat. Cum hoc in priore operis parte consentit plerumque V, qui tamen in libris posterioribus (usque ab octavo) cum KBL magis consentit. Codices autem MS minus constanter se gerunt. Interpolationes plurimas (in tertio maxime libro) cum C communes habet M, sed nihilo minus cum KBL saepe consentit; illis interpola-

1) De codicibus recentioribus conferas dissertationem meam supra laudatam. Sed haud inutile erit omnes in unum locum componere. Cum codicibus BL coniungendi sunt Vaticanus Ottobonianus 38, Vaticanus 625, Vaticanus Palatinus 417, Monacensis 203, Scorialensis Σ. II. 9 (85 Miller), Vindobonensis suppl. 17 (24 Kollar), fortasse etiam Laurentianus VII 2 et Bononiensis bibliothecae communalis A. I. 12. Cum codicibus MD coniungendi sunt Taurinensis B. VI. 23 (263 Pasini), qui sine dubio ex illo descriptus est, Laurentianus X 17, Parisinus 1052. Cum codice S coniungendi sunt Laurentianus XI 3, Vaticanus Palatinus 214, Genuensis bibliothecae missionis urbanae 21 (31. 5. 3), Parisinus 851, Ambrosianus P. 30 sup., Monacensis 53, Vaticanus Urbinas 117 (hic lacunam praebet a I 71 ad VI 37); aliquantum distant ab eo Monacensis 487 et Vindobonensis theol. 212. Cum V denique codice coniungendus est Ambrosianus C. 230 inf. Primum solum librum continet Bodleianus Canonicianus 3, sextum Mutinensis 20 (III. A. 6), initium operis usque ad IV 44 Parisinus 572, usque ad I 65 Scorialensis Σ. III. 17, usque ad I 27 Vaticanus 1949. Fragmenta minora vel excerpta continent hi codices: Vaticanus 1898, Bodleianus misc. 134, Bodleianus Clarkianus 11 (vid. Crameri Anecd. Oxon. IV p. 250sq.), Parisinus 572, Vindobonensis philos. 42, Laurentianus VI 12, Scorialensis Φ. III. 11, Palatinus Heidelbergensis 129 (vid. Plotin. ed. Creuzer I p. XCII), Athous 4508.

tionibus vacat S, qui in libris posterioribus non solum interpolationes, sed etiam scribendi errores multos communes habet cum C. Denique cum C plerumque consentiunt L² et Myq.

Ratio codicum talis est, ut codices meliores non semper sequi liceat; praebent enim vitia nonnulla, quae deteriorum codicum ope corrigi possunt. Hic tamen caute agendum est, ne pro genuina scriptura interpolatio irrepat, et si ullo modo fieri potest, codices KBL sequendi sunt; ubi vero hi inter se dissentiunt, illa scriptura praefenda est, quam confirmant deteriores. Sed multis locis aliud subsidium adhiberi potest. Nam ubi verba scriptoris alicuius vetustioris affert Theodoretus, quaerendum etiam est, quinam Theodoreti codices cum illis codicibus consentiant, quibus illius scriptoris verba nobis asservata sunt. Quod consentiunt plerumque KBL, documento est, hos codices integritate praevalere; locis tamen haud paucis e comparatione editionis scriptoris vetustioris vitio inquinati esse intelleguntur. At si discrepantiae maiores sunt, quam ut mero scribendi errore ortae esse possint, verendum est, ne codices deteriores codice aliquo scriptoris illius veteris adhibito interpolati sint. Earum certe scripturarum, quas litteris Myq. signavi, multae a scriptoribus a Theodoro exscriptis sumptae sunt; quod etiam de aliis nonnullis suspicari licet. Ego ita egi, ut, ubi scripturam eandem Theodoro tribueram, quam apud illum scriptorem legimus, nihil plerumque in apparatu critico annotaverim, ubi vero deteriorum codicum testimonium, quamquam ab illo confirmabatur, respueram, illius nomen in apparatu critico addiderim. Eodem modo egi in variis scripturis ex iis scriptoribus afferendis, qui ipsi Theodoretum exscripserunt. Est enim, ubi horum testimonia cum codicibus deterioribus consentiant, ita ut Theodoreti verba jam temporibus satis antiquis vitiis et interpolationibus inquinata esse existimanda sint.

Ut omnes variae scripturae e scriptoribus a Theodoro exscriptis et e testimoniis desumptae afferrentur, fieri

non potuit; ita graves discrepantiae inveniuntur, ac praeterea eorum scriptorum, de quibus hic agitur, editiones fide dignae nondum prodierunt.¹⁾ Itaque qui omnes discrepantias perspicere desiderant, ipsi Theodoreti ceterorumque scriptorum libros comparent.

De auctoribus Theodoreti optime egit Carolus Roos in dissertatione, quae inscribitur *De Theodoro Clementis et Eusebii compilatore* (Halis Saxonum 1883). Is rationibus, quibus contra dici non potest, maximas operis sui partes ac praecipue omnia fere, quae ex antiquis scriptoribus Graecis afferuntur, a Clemente et Eusebio Theodoretum sumpsisse demonstravit. Qua autem negligentia illos exscripserit, idem exemplis allatis ostendit; plura vero illius negligentiae exempla ipse attuli in dissertatione supra laudata. Videlicet in exscribendo saepius ita egit Theodoretus, ut Clementis aut Eusebii verborum sensum penitus turbaret. Obici sane poterit, culpam esse librariorum, sed cum sciri non possit, an ante Theodoreti aetatem illi librarii egerint — nam in ipsius Theodoreti verbis nihil tale librarii ausi sunt —, verba Theodoreti Clemente aut Eusebio adhibito iis tantum locis emendare licere apparet, ubi lenissima mutatione verba sensu plane carentia sanari possint.

Exscripsit praeterea Theodoretus Aëtium doxographum, quod certis rationibus demonstravit Hermannus Diels in *Doxographorum Graecorum* editione (vid. imprimis p. 45sq.); ego, qua ratione exscripserit, investigare studui in dissertatione mea p. 78sq. Neque tamen omnia, quae ex antiquis litteris Graecis Theodoretus affert, talibus auctoribus deberi demonstrari possunt; immo ipse litteris Graecis alienus fuisse credi non potest (vid. diss.

1) Eusebii Praeparationis editione Giffordiana uti non potui. Georgii Monachi Chronici editionis a Carolo de Boor confectae vol. I cum in lucem emissum est, dimidia fere pars huius libri typis descripta erat; nonnulla tamen inde sumere mihi licuit, sed eam descriptionem capitum ac librorum secutus sum, quae in editione Migniana invenitur.

mea p. 93sq.). In hac editione auctores Theodoretī, quotquot investigare potueram, infra ipsius verba indicavi. Quantum aliis debeat ille, facile inde apparet, neque tamen affirmare licet, eos locos scriptorum antiquorum, qui e nullo auctorum illorum sumpti esse indicentur, ipsum Theodoretum apud scriptores antiquos invenisse; fieri enim potest, ut eos quoque ab aliquo scriptore ecclesiastico sumpserit, qui nobis ignotus est. Litteris additis *cf.* significare volui, minus certum mihi videri, ex illo loco Theodoretum sua sumpsisse; litteris autem *Diss.* ad dissertationis meae (*De Theodoretī Graecarum affectionum curatione*) locos aliquos lectores relegavi, ubi de ea ratione, qua in auctoribus exscribendis Theodoretus usus est, pluribus verbis disputavi. Quas editiones in paginis fragmentisque numerandis secutus sim, in indicibus reperietur¹⁾; hoc tantum moneo, in locis e Scriptura sacra afferendis editiones Graecas a Tischendorfio confectas me secutum esse, illarum autem numeros ab iis, qui in recentioribus interpretationibus reperiuntur, nonnumquam dissentire. Pauca sunt etiam, quae antea omissa vel minus accurate indicata in indicibus supplevi vel tacite correxi.

Addidi etiam testimonia eorum scriptorum, qui Theodoretī verba excerpterunt. Hic vero venia mihi est petenda; neque enim ullo modo contendere ausim, omnia testimonia, quae afferenda essent, re vera me attulisse. Dedi, quaecumque inveneram, sed multa etiam e Byzantinorum latebris erui posse veri simile est. Spero tamen haud inutilia fore, quae attulerim.

Qui Theodoretī Curationi ante me operam navaverunt, hi fere sunt. Graeca editione nondum prolata, Latine interpretatus est atque edidit Zenobius Acciaolus (Parisii 1519). Dein Fulvius Ursinus magnam curam impendit, cum e codicibus suaque conjectura varias scriptu-

1) In philosophorum placitis afferendis, ubi Aëtium secutus erat Theodoretus, ipsorum philosophorum locos vel fragmenta non addidi.

ras proderet; reperiuntur annotationes eius in codice Vaticano Ottoboniano 38¹⁾, unde translatae sunt in Vaticanum 1173 et a Garnerio editae in Theodoreti *Auctario* (Parisiis 1684). Graece primus edidit Fridericus Sylburg (Heidelbergiae 1592), et post eum Jacobus Sirmondus (Parisiis 1642), J. L. Schulze (Halis 1772), Th. Gaisford (Oxonii 1839), cuius editionem in Patrologiae vol. 83 expressit Migne.

Restat, ut iis viris doctis, qui mihi hanc editionem paranti consilio atque opera opitulati sunt, breviter gratias agam. Inter eos primus nominandus est Antonius Elter Bonnensis, qui mihi ante hos undecim annos auctor fuit, ut Theodoreto operam darem, postea autem annotationes haud paucas ad Theodoretum pertinentes benignissime mecum communicavit. Gratias ago etiam M. Cl. Gertzio et J. L. Heibergio Hauniensibus, praeceptoribus meis amicissimis, qui, cum dissertatio mea de Theodoreto conscripta publice defendenda esset, adversariorum partes ita egerunt, ut multa inde Theodoreto mihiq; utilia fluxerint, quae mihi postea permiserunt ut in rem meam converterem.

1) Vid. diss. mea p. 17sqq.

Scr. Hauniae mense Maio.

Joannes Raeder.

Conspectus codicum.

- K = Vaticanus 2249.
 - B = Bodleianus Auct. E. II. 14 (misc. 42).
 - L = Laurentianus X 18.
 - M = Marcianus 559.
 - D = Bodleianus Canonicianus 27.
 - S = Scorialensis X. II. 15.
 - C = Parisinus Coislinianus 250.
 - V = Vaticanus 626.
-

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Πολλάκις μοι τῶν τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας ἐξηρη- p. 1 Sy
5 μένων ξυντετυχηκότες τινὲς τὴν τε πίστιν ἐκωμῶδησαν τὴν
ἡμετέραν, οὐδὲν ἄλλο λέγοντες ἡμᾶς τοῖς τὰ θεῖα παρ'
ἡμῶν παιδευομένοις ἢ τὸ πιστεύειν παρεγγυᾶν, καὶ τῆς
τῶν ἀποστόλων κατηγοροῦν ἀπαιδευσίας, βαρβάρους ἀπο-
καλοῦντες, τὸ γλαφυρὸν τῆς εὐεπείας οὐκ ἔχοντας· καὶ τὸ
10 γεραίρειν δὲ τοὺς μάρτυρας καταγέλαστον ἔφασκον, καὶ λίαν
ἀνόητον τὸ πειρᾶσθαι τοὺς ζῶντας παρὰ τῶν τεθνεώτων
ὠφέλειαν πορίζεσθαι· προσετίθεσαν δὲ καὶ ἕτερα ἅττα παρα-
πλήσια τούτοις, ἃ διδάξει τὸ ξύγγραμμα. ἐγὼ δὲ πρὸς μὲν 2
ἐκείνους ἅπερ ἐχρῆν διεξῆλθον, τὰ κατηγορήματα διαλύων·
15 ἀνόσιον δὲ ᾤηθην καὶ δυσσεβὲς παριδεῖν τοὺς ἀπλοῖς ἡθεσι-
κεχορημένους ὑπ' ἐκείνων ἀπατωμένους καὶ μὴ ξυγγράψαι
καὶ διελέγξαι τῶν κατηγορημάτων τὸ μάταιον. καὶ διεῖλον. 3
μὲν εἰς δυοκαίδεκα διαλέξεις τὴν πραγματείαν, τὸν ἀνειμένον
δὲ χαρακτῆρα τοῖς λόγοις ἐντέθεικα· τῇ διδασκαλίᾳ γὰρ εἶναι
20 τοῦτον ὑπέληφα πρόσφορον, ἄλλως τε καὶ ταῖς Πλάτωνος

APPARATUS. 1 Θεοδωρίτου MV S e corr.: τοῦ μακαρίου Θεοδω-
ρήτου B; add. ἐπισκόπου κύρου BMC | 2 ἑλληνικῶν παθημάτων
θεραπευτική B: θεραπευτικὴ ἑλληνικῶν παθημάτων SC | 3 ἡ προ-
θεωρία B: ὑπόθεσις S: om. MCV | 5 τε om. CV | 6 ἡμᾶς om. V:
ἡμῖν M | 7 πιστεύειν: τῆς πίστεως S | καὶ om. CV et 8 κατηγοροῦν-
τες CV et καὶ βαρβάρους CV | 9 εὐεπίας K | ἔχοντες B | 10 λίαν
om. B | 14 ἅπεν (εν in ras.) M | 16 ὑπ' ἐκείνων ἀπατωμένους
om. S | 17—18 διείλομεν B | 18 λέξεις C | 19 ἐπιτέθεικα V

καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων χρώμενον μαρτυρίαις ἔδει καὶ τοὺς λόγους μὴ παντάπασιν ἀπάδοντας ξυναρμόσαι, ἀλλ' ἔχοντάς τινα πρὸς ἐκείνας ἐμφέρειαν.

4 Ἡ δὲ πρώτη διάλεξις τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἀπαιδευσίας ἀπολογίαν ποιεῖται, ἐκ τῶν 5 Ἑλληνικῶν φιλοσόφων τὰς ἀποδείξεις προσφέρονσα.

5 Ἡ δὲ δευτέρα τῶν παρ' Ἑλλήσιν ὀνομαστοτάτων σοφῶν καὶ τῶν μετ' ἐκείνους φιλοσόφων ἐπικληθέντων τὰς περὶ τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς ἀπαριθμεῖται δόξας· καὶ Μωϋσοῦ τοῦ πάντων ἐκείνων πρεσβυτάτου τὴν ἀληθῆ θεολογίαν ἐκ παραλλή- 10 λου τιθεῖσα, τὴν μὲν ἐκείνων διελέγχει ψευδολογίαν, τῆς δὲ τούτου διδασκαλίας ἀστράπτουσαν δείκνυσι τὴν ἀλήθειαν.

6 Ἡ δὲ τρίτη διδάσκει, τίνα μὲν περὶ τῶν δευτέρων παρ' Ἑλλήσι καλουμένων θεῶν παρ' ἐκείνοις μεμυθολόγηται, τίνα δὲ περὶ τῶν ἀσωμάτων, κτιστῶν δὲ φύσεων ἡμᾶς ἡ θεία 15 διδάσκει γραφή, ὥστε πάλιν τῇ παρεξέτασει καὶ τῶν παρ' ἡμῖν θρησκευομένων δειχθῆναι τὸ ἀξιέπαινον καὶ τῶν μυσαρῶν ἐκείνων μύθων τὸ δυσειδὲς καὶ δυσῶδες διελεγχθῆναι.

7 Ἡ δὲ τετάρτη περὶ τῆς ὕλης καὶ τοῦ κόσμου τὴν ὑπόθεσιν ἔχει καὶ δείκνυσι τὴν ἡμετέραν κοσμογένειαν πολλῷ 20 τῆς Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων προπεωδεστέραν.

8 Περὶ δὲ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως ἡ πέμπτη δέ- δεκται τὸν ἀγῶνα, καὶ τὰς Ἑλληνικὰς δόξας καὶ τὰς Χριστι- ανικὰς ἐπιδεικνύσα καὶ ὅσον φωτὸς καὶ σκότους διδάσκουσα τὸ διάφορον.

25

9 Τὴν ἕκτην δὲ τάξιν ὁ περὶ τῆς προνοίας ἔλαχε λόγος. ἔδει γὰρ τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τοῖς ὑπὸ Θεοῦ γεγεννημένοις τοῦτον ἀκολουθῆσαι τὸν λόγον, διελέγχοντα Διαγόρου μὲν τὸ ἄθεον, Ἐπικούρου δὲ τὸ βλάσφημον, τῆς Ἀριστοτέλους

1 χρώμενος V | καὶ om. V | 2 τοὺς ἰδίους λόγους S: τοὺς οἰκείους λόγους V | 3 τινὰς K: τι B | ἐκείνους V | 4 καὶ ἡ μὲν πρώτη MSVCgr. | 6 φιλοσοφῶν K | προσφέρονσα MCV | 7 σοφῶν om. BMCV | 9 ἀπαρχῆς M | μωϋσέος MV: μωϋσέως C | 10 ἐκείνου V | 11 ἐλέγχει B | 13 διδασκαλία MC, corr. Mgr. | 15 καὶ κτιστῶν δὲ V | 16 ἡμῶν KS | 20 κοσμογένειαν in κοσμογενίαν corr. S: κοσμογένειαν K: κοσμογονίαν Mgr. | 22 τοῦ om. CV | 23 ἑλληνικὰς et χριστιανικὰς commutaverunt MCV | 24 οἶον KS | 27 θεοῦ posterius om. B | 28 μὲν διαγόρου μὲν K

δὲ προνοίας τὸ μικρολόγον, ἐπαινοῦντα δὲ Πλάτωνος καὶ Πλωτίνου καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι τούτων εἰσὶν ὁμογνώμονες, τὰ περὶ τῆς προνοίας διδάγματα· καὶ φυσικοῖς δὲ λογισμοῖς ἐπιδεικνῦσι ταύτην ἐν τῇ κτίσει θεωρουμένην καὶ ἐν ἐκάστῳ
5 τῶν θεόθεν γινομένων προφαινομένην.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν θυσιῶν ἔδει δεῖξαι τὸ περιττόν, ἡ 10 ἐβδόμη διάλεξις τοῦτον περιέχει τὸν λόγον, φιλοσόφοις μὲν λόγοις τῶν θυσιῶν τῶν Ἑλληνικῶν κατηγοροῦσα, προφητικοῖς δὲ τὸ νηπιῶδες τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας ἐπιδεικνύσα.

10 Τὴν δὲ κατὰ τῶν τοὺς νικηφόρους μάρτυρας γεραιρόντων κατηγορίαν, καὶ μέντοι καὶ τὴν ἀπολογίαν, ἡ ὀγδόη περιέχει, ταῖς τῶν φιλοσόφων καὶ ξυγγραφέων, καὶ μέντοι καὶ ποιητῶν μαρτυρίαις χρωμένη καὶ ἐπιδεικνύσα, ὥς Ἕλληνες οὐ μόνον χοαῖς, ἀλλὰ καὶ θυσίαις τοὺς τεθνεῶτας ἐτίμων,
15 τοὺς μὲν θεούς, τοὺς δὲ ἡμιθέους, τοὺς δὲ ἥρωας ὀνομάζοντες, καὶ τούτων τοὺς πλείστους ἀκολασίᾳ ξυνεζηκότας.

Προὔργον δὲ ῥήθην καὶ τοῖς παρ' Ἑλλήσιν ὀνομαστο- 20 τάτοις γεγεννημένοις νομοθέταις τοὺς ἡμετέρους παρεξετάσαι, τοὺς ἀλιέας λέγω καὶ τὸν σκυτοτόμον καὶ τοὺς τελώνας, καὶ 20 δεῖξαι πάλιν ἐκ ξυγκρίσεως τὸ διάφορον, καὶ ὥς ἐκεῖνοι μὲν οἱ νόμοι μετὰ τῶν τεθεικότων τῷ τῆς λήθης παρεδόθησαν ζόφῳ, οἱ δὲ τῶν ἀλιέων ἀνθοῦσιν οὐ μόνον παρ' Ἑλλήσι καὶ Ῥωμαίοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Σκύθαις καὶ Σαυρομάταις καὶ Πέρσαις καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις. ταύτην δὲ τὴν παρεξε- 25 τασιν ἡ ἐνάτη περιέχει | διάλεξις.

Ἡ δὲ δεκάτη διδάσκει, ὅποια μὲν οἱ θεῖοι χρησμοὶ 13 προηγόρευσαν, καὶ ὥς Θεῷ πρόποντα καὶ τοῖς εὖ φρονοῦσι τῶν ἀνθρώπων ἐρμόττοντα, τίνα δὲ ὁ Πύθιος καὶ ὁ Δωδωναῖος καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ψευδομάντις προειπόντες

1 μικρολόγον CV | 2 τούτοις V | 3 τὰ om. K | 5 προφαινω-
μένην C | 6 ἐπειδὴ M¹ | ἔδει καὶ τῶν θυσιῶν K | 9 ἐπιδεικνύσα
V | 10—11 τὴν δὲ πρὸς τοὺς τῶν τοὺς νικηφόρους μάρτυρας
γεραιρόντων κατηγοροῦντας ἀπολογίαν C: τὴν δὲ κατὰ τοὺς νικη-
φόρους μάρτυρας γεραιρόντων κατηγοροῦντας ἀπολογίαν V |
13 δεικνύσα KS | 16 τοὺς om. B | 18 γεγεννημένοις om. CV |
19 τὸν τελώνην CV | 21 τεθεικότων S: τεθνηκότων M | 24 ἐξε-
τασιν CV | 25 ἐνάτη SV | 26 δεκάτη δὲ K | post δεκάτη add.
διάλεξις CV

ἐφωράθησαν μὲν ψευδόμενοι καὶ τῶν ἐσομένων οὐδὲν προ-
γινώσκοντες, τοιαῦτα δὲ τεθεσπικότες, ὅποια οὐδὲ τῶν ἐπι-
εικῶν τις ἀνθρώπων ἠνέσχετο ἂν εἰσηγήσασθαι.

14 Ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ τέλους καὶ κρίσεως ἔδει γνῶναι
τοὺς ἀγνοοῦντας, τίνα μὲν ἡμεῖς, τίνα δὲ ἐκεῖνοι διδάσκουσι, 5
ταύτην ἡ πρώτη καὶ δεκάτη διάλεξις τοῖς ἐντυχεῖν βου-
λομένοις τὴν διδασκαλίαν προσφέρει.

15 Ἀλλὰ γὰρ καὶ τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς ἐπιδείκνυμι τὸ
διάφορον, ἐπειδὴ μάλα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ξυμμορίαν ἐπὶ
τοῖς πάλαι γεγενημένοις φιλοσόφοις βρενθυομένην ὁρῶ καὶ 10
τὸν ἐκείνων βίον αἶρειν τοῖς λόγοις ἐπιχειροῦντας. ἐπι-
δείξει τοίνυν ἡ δευτέρα καὶ δεκάτη διάλεξις, ὥς ὁ
ἐκείνων μὲν βίος οὐ μόνον φιλοσόφων, ἀλλὰ καὶ ἀν-
δραπόδων ἐπαινουμένων ἀνάξιος, ὁ δὲ τῶν ἀποστόλων καὶ
τῶν ἐκείνοις ἐπομένων τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ὑπέρ- 15
τερος καὶ τοῖς σωμαίων ἀπηλλαγμένοις καὶ τὸν οὐρανὸν
περιπολοῦσι προσόμοιος.

16 Ὅνομα δὲ τῷ βιβλίῳ Ἑλληνικῶν θεραπευτικῇ
παθημάτων ἢ Εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐξ Ἑλληνι-
κῆς φιλοσοφίας ἐπίγνωσις. 20

17 Ἐγὼ μὲν οὖν τῆς τε τῶν νοσοῦντων ἕνεκα θεραπείας
καὶ τῆς τῶν ὑγαινόντων προμηθούμενος ὠφελείας τοῦτον
ἀνεδεξάμην τὸν πόνον· τοὺς δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐντυγχάνοντας
πόνοις παρακαλῶ, εἰ μὲν ἅπαντα εὖ ἔχει τὰ γεγραμμένα, τὸν
τούτων ἀνυμῆσαι δοτῆρα καὶ τοῖς πεπονήκοσι προσευχὰς ἀντι- 25
δοῦναι· εἰ δὲ τινα ἐλλείπει, μὴ πάντων ὁμοῦ τούτων εἵνεκα
καταγνῶναι, ἀλλ' ἐκ τῶν εὖ εἰρημένων τὸ κέρδος κομίσασθαι.

1 καὶ τῶν ἐσομένων: τῶν ἐσομένων δὲ Mgr. Cyr. | οὐδὲν
προγινώσκοντες KSBgr. Mgr. Cyr.: οὐδὲ μέρος γινώσκοντες BMCV
| 2 δὲ om. B | 3 ἀνθρώπων ἠνέσχετο τις CV | ἂν om. C | 6 ἐνδε-
κάτη M | ἐντυγχάνειν S | 7 προσφέρει C | 8 ἀρετῆς om. V | ἐπι-
δείκνυται V | 9 μάλα om. M | καὶ om. K | 10 γενομένοις V |
βρενθυομένην S | 12 δευτέρα καὶ δεκάτη KVBgr.: δευτέρα καὶ
τρίτη C (δεκατ. m. sec.): δνοκαιδεκάτη B: δωδεκάτη MS | 12—13
ἐκείνων μὲν ὁ βίος B | 14 ἄξιος K | 15 τῆς ἀνθρωπίνης ὑπέρ-
τερος φύσεως CV | 16 καὶ τοῖς σωμαίων ἀπηλλαγμένοις om. C | τοῖς
τῶν σωμαίων SV | 18 τὸ V | 21 ἕνεκεν B: εἵνεκα S | 23 τοὺς:
τοῖς B | 25 ἀποδοῦναι S | 26 τι M | ἕνεκα V | 27 εὖ om. BSCV

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ. Α.

Ἱατρικὴ θεραπεία ἔστι μὲν πον καὶ σώματος, ἔστι δ' 1 p
 ἄρα καὶ ψυχῆς· καὶ γὰρ δὴ καὶ ταύτῃ κἀκείνῳ συχνὰ προσ-
 γίνεται πάθη, ἀλλὰ τῷ μὲν ἀκούσια, τῇ δέ, ὡς ἐπίπαν,
 5 ἀνθαίρετα. τοῦτο οὖν εὖ εἰδώς, οἷα δὴ πάνσοφος ὁ Θεὸς 2
 καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων καὶ τῶν ὅλων δημιουργός, ἑκατέρω
 φύσει προσένειμεν ἀρμόδια φάρμακα, καὶ μέντοι καὶ ἰατροὺς
 ἐπέστησε, τοὺς μὲν ταύτην, τοὺς δὲ ἐκείνην ἐκπαιδεύσας
 τὴν ἐπιστήμην, καὶ στρατηγεῖν καὶ ἀριστεύειν κατὰ τῶν
 10 νοσημάτων ἐκέλευσεν. ἀλλ' οἱ μὲν τὸ σῶμα οὐκ εὖ δια- 3
 κείμενοι καὶ τὴν νόσον δυσχεραίνουνσι καὶ ὑγείας ἱμείρονται
 καὶ τοῖς ἰατροῖς εἰκουσιν, οὐ μόνον ἥπια προσφέρουσι φάρ-
 μακα, ἀλλὰ καὶ τέμνωσι, καὶ καίωσι, καὶ λιμώττειν κε-
 λεύωσι, καὶ πικρῶν τινῶν καὶ ἀηδῶν μεστὰς προσφέρωσι
 15 κύλικας· καὶ διὰ τοιαύτης ἀνιστοῦς ἐπιμελείας τὴν ὑγίαν
 καρπούμενοι, μισθὸν τοῖς οὕτως ἀκουμένοις ὀρέγουσι, καὶ
 τὴν θεραπείαν δεχόμενοι τὴν τῶν φαρμάκων οὐ περιεργά-
 ζονται σκευασίαν· τὴν γὰρ τοι σωτηρίαν ποθοῦσιν, οὐ τὸν
 ταύτης τρόπον ἀνερευνῶσιν. οἱ δὲ τῆς ἀπιστίας τὴν λῶβην 4
 20 εἰσδεδεγμένοι οὐ μόνον ἀγνοοῦσι τὴν παγχάλεπον νόσον,

1 ante περὶ πίστεως add. τοῦ αὐτοῦ B | λόγος ᾱ BM |
 2 ἰατρεία καὶ θεραπεία KBgr. | 3 τῆς ψυχῆς KM | καὶ ter-
 tium om. C | 5 εὖ om. K | ὁ om. K: post Θεὸς posuit S |
 6 ὅλων: ἄλλων K | 7 ἀπένειμεν CV | 8 ἐπέστησε M¹ | ἐκπαι-
 δεύσαντας CMgr., corr. Cgr.: ἐκπαιδεύσαντας V | 10 νοση-
 μάτων: σωμάτων B, sed corr. | 11 τῆς ὑγείας B | ἱμείρονται:
 ὀρέγονται BM, corr. Bgr. | 13 καίωσι KB | καὶ λιμώττειν κε-
 λεύουσι C | 15 ὑγίαν MSV | 16 τοῖς οὕτως ἀκουμένοις S²:
 τοῖς οὕτως κακούμενοις K: τοῖς οὕτω κακούμενοις BMS¹ ut vi-
 detur: τοῖς οὕτω προσφερομένοις κακούμενοι
 Mgr. Cgr. | 20 παγχάλεπον om. CV

ἀλλὰ καὶ τῆς ἄκρας εὐκληρίας ἀπολαύειν ὑπολαμβάνουσιν·
 ἣν δέ τις τῶν ταῦτα θεραπεύειν ἐπισταμένων ἀλεξίκακον
 φάρμακον τῷ πάθει προσενεγκεῖν ἐθέλῃ, ἀποπηδῶσιν αὐ-
 τίκα, καθάπερ οἱ φρενίτιδι κατεχόμενοι νόσῳ καὶ τὴν σφίσι
 προσφερομένην ἀποσείονται θεραπεῖαν καὶ τὴν ἰατρειάν ὥς
 5 ἄρρωστίαν ἀποδιδράσκουσιν. χρὴ μέντοι τοὺς ταύτην μετι-
 όντας τὴν ἐπιστήμην καὶ χαλεπαίνοντας φέρειν καὶ λοιδο-
 ρουμένων ἀνέχεσθαι, κἂν πνύx παίωσι, κἂν λακτίζωσι· τοι-
 αῦτα γὰρ δὴ ἅττα πλημμελοῦσιν οἱ παραπαλόντες· καὶ οὐ
 δυσχεραίνουσι τούτων γινομένων οἱ ἱατροί, ἀλλὰ καὶ δεσμὰ
 10 προσφέρουσι καὶ καταιονῶσι βίᾳ τὰς κεφαλὰς καὶ πᾶσαν
 μηχανὴν ἐπινοοῦσιν, ὥστε τὸ πάθος ἐξελάσαι καὶ τὴν προ-
 6 τέραν τῶν μορίων ἁρμονίαν ἀποδοῦναι τῷ ὅλῳ. τοῦτο δὴ
 καὶ ἡμῖν ποιητέον, καὶ τῶν οὕτω διακειμένων ἐπιμελητέον
 εἰς δύναμιν. εἰ γὰρ καὶ ὀλίγοι λίαν εἰδὲν οἱ τῷ πάθει
 15 δεδολωμένοι καὶ εἰκόασιν ὑποστάθμη τινὶ παχείᾳ τῶν τοῦ
 διωλιστήρος οὐ διϊκνουμένη πόρων διὰ παχύτητα, ἀλλ' οὖν
 οὐκ ἀμελητέον αὐτῶν οὐδὲ παροπτέον φθειρομένους ὑπὸ
 τοῦ πάθους, ἀλλὰ πάντα πόρον ἐξευρητέον, ὥστε τὴν ἐπι-
 20 κειμένην αὐτοῖς ὁμίχλην ἀποσκεδάσαι καὶ τοῦ νοεροῦ φωτὸς
 7 ἐπιδείξαι τὴν αἴγλην. | οὐδεὶς γὰρ φιλόπονος γεωργὸς
 τὰς μὲν πολλὰς ἀκάνθας ἐκτέμνει, τὰς δὲ ὀλίγας ἔᾳ, ἀλλὰ
 κἂν δύο εὖρη, κἂν μίαν, πρόρριζον ἀνασπᾷ καὶ καθαρὸν
 ἀποφαίνει τὸ λήϊον. πολλῷ δὴ οὖν μᾶλλον τοῦτο ποιητέον
 ἡμῖν· οὐ γὰρ ἐκτέμνειν, ἀλλὰ μεταβάλλειν τὰς ἀκάνθας ὁ
 25 τῆς ἡμετέρας γεωργίας παρακελεύεται νόμος. φέρε τοίνυν
 καὶ ὥς ἀκάνθαις τὴν γεωργικὴν προσενέγκωμεν δίκελλαν

1 εὐκληρίας ἀπολαύειν: ἀπολαύειν ὑγείας C | εὐκληρίας:
 σωτηρίας S, corr. Syr.: ὑγείας CV: εὐτυχίας Mgr. | 2 τὸν
 B | 3 ἀποπηδῶσιν: ἀπαγορεύουσιν S¹: ἀπαγορεύουσιν S², corr.
 Syr. | 4 νόσῳ om. CV | 9 δὴ om. L | 10 τούτων γινομένων
 om. V | 11 κατεονῶσι K: καταιονοῦσι MV | 13 τῶν—ὅλῳ: ὑγείαν
 ἀνακαλέσασθαι CV, corr. Cyr. | δὲ KBLMCV | 14 ἐπιμελιτέον
 S | 16 τῶν: τὸν C | 17 ὕλιστήρος K: διωλιστήρος S: διωλητή-
 ρος C | διικνουμένοι CV | πόρον C | 21 οὐδὲ KSBgr. | γεωρ-
 γὸς: φυτουργὸς S | 25 ἐκτεμεῖν S | τὰς ἀκάνθας om. M, add.
 Mgr. | 27 προσενέγκωμεν K¹

καὶ τῇ μακέλλῃ τοῦ λόγου τὰς τῶν ἀκοῶν ἀνευρύνωμεν
 αὐλάκας, ἵνα μηδὲν τῶν ἐν μέσῳ κειμένων καλυμμάτων
 ἐπίσχη τῆς ἀρδείας τὸ ρεῖθρον· καὶ μὲν δὴ καὶ ὥς ἀρρω-
 στοῦντας καταιονήσωμεν καὶ τὰ σωτήρια καὶ παιῶνια προσ-
 5 ἐνέγκωμεν φάρμακα.

Πρῶτον δέ γε τῶν ἄλλων τὸ τῆς οἰήσεως ἰατρεύσωμεν 9
 πάθος. καὶ γὰρ δὴ τινες αὐτῶν, ποιητικῶν καὶ ῥητορικῶν
 λόγων μετεσχηκότες, τινὲς δὲ καὶ τῆς Πλάτωνος εὐεπείας
 ἀπογευσάμενοι, καταφρονοῦσι μὲν τῶν θείων λογίων, ὥς
 10 ἥμιστα κεκαλλιεπημένη φράσει κεκομψευμένων, οὐκ ἀξιοῦσι
 δὲ παρ' ἀνδρῶν ἀλίσκων μαθεῖν τὴν τοῦ ὄντος ἀλήθειαν.
 καὶ τέχνης μὲν ἐκάστης δρεπόμενοι τοὺς καρπούς, τὰς τῶν 10
 τεχνιτῶν οὐ περιεργάζονται γλώττας· οὐδὲ γὰρ Ἀττικοὺς
 εἶναι τοὺς σκυτοτόμους ἀπαιτοῦσιν ἢ τοὺς χαλκίους ἢ τοὺς
 15 τέκτονας ἢ τοὺς ζωγράφους ἢ τοὺς ναυπηγούς ἢ τοὺς κυ-
 βερνήτας, ἀλλὰ κἂν Σκύθαι ᾧσι, κἂν Σαυρομάται, κἂν
 Ἰβηρες, κἂν Αἰγύπτιοι, μεθ' ἡδονῆς ἀπολαύουσι τῶν τεχνῶν,
 μόνην ἀπαιτοῦντες τὴν τούτων ἀκρίβειαν, τὴν δὲ τῶν
 20 ἔθνων διαφορὰν ἥμιστα δυσχεραίνουσιν. καὶ καθαριστοῦ 11
 μὲν ἀκούοντες, τῶν κρουμάτων μόνον ἀπαιτοῦσι τὴν ἁρμο-
 νίαν, οὐ μὴν εἰ Ἑλλήν ἐστιν ἢ βάρβαρος ἐπιζητοῦσι μα-
 θεῖν· μόνην δ' ἄρα τῆς ἀληθείας τὴν μάθησιν ἀπεριέργως
 λαβεῖν οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλ' ἀτιμίαν ὑπολαμβάνουσιν, εἰ βάρ-
 βαρος αὐτοὺς ταύτην τὴν γλῶτταν παιδεύοι· καὶ τοῦτον ἔχουσι
 25 τὸν τύπον ἄνδρες οὐδ' εἰς ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας
 ἐληλακότες, ἀλλ' ὀλίγων τινῶν, τὸ δὴ λεγόμενον, ἄκροις χεῖλεσι
 γεγευμένοι καὶ σμικρὰ ἅττα ἔνθεν κέκειθεν ἡρανισμένοι.

1 μακέλλῃ: μάστιγι B: ἀρότρω CVMγρ., corr. Bγρ. Cγρ. |
 post τὰς add. κεχερωμέννας CVMγρ., om. Cγρ. | τῶν ἀκοῶν
 om. CV | εὐρύνωμεν S | 2 καλυμμάτων M | 3 ἐπίσχει V | ἀρ-
 δίας K | ῥεῖθρον M¹ | 4 κατεωνήσωμεν K | παιῶνια MV B e
 corr. | προενέγκωμεν K¹ | 6 δέ γε: γε τοι B, corr. Bγρ. | 7 αὐ-
 τῶν om. B: αὖ τῶν C | 8 εὐεπείας K | 9 λόγων L | 10 φράσει:
 litt. ρ om. C¹: φάρσει M¹ ut videtur | 13 τεχνιτῶν M² | γὰρ
 om. CV | 14 χαλκίους CV | 15 τοὺς alterum om. CV | τοὺς tertium
 om. KMSCV | 16 κἂν (secundo et tertio loco): καὶ M | σαν-
 ρομάται V | 20 κρουμάτων S² | μόνων K | 24 ταύτην om. K:
 post γλῶτταν posuit S | παιδεύει V | 27 μικρὰ MCV | ἡρανισμένοι

ἐφωράθησαν μὲν ψευδόμενοι καὶ τῶν ἑσομένων οὐδὲν προ-
γινώσκοντες, τοιαῦτα δὲ τεθεσπικότες, ὅποῖα οὐδὲ τῶν ἐπι-
εικῶν τις ἀνθρώπων ἠνέσχετο ἂν εἰσηγήσασθαι.

14 Ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ τέλους καὶ κρίσεως ἔδει γινῶναι
τοὺς ἀγνοοῦντας, τίνα μὲν ἡμεῖς, τίνα δὲ ἐκεῖνοι διδάσκουσι,
ταύτην ἢ πρώτη καὶ δεκάτη διάλεξις τοῖς ἐντυχεῖν βου-
λομένοις τὴν διδασκαλίαν προσφέρει.

15 Ἀλλὰ γὰρ καὶ τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς ἐπιδείκνυμι τὸ
διάφορον, ἐπειδὴ μάλα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν συμμορίαν ἐπὶ
τοῖς πάλαι γεγεννημένοις φιλοσόφοις βρενθυομένην ὁρῶ καὶ 10
τὸν ἐκείνων βίον αἶρειν τοῖς λόγοις ἐπιχειροῦντας. ἐπι-
δείξει τοίνυν ἢ δευτέρα καὶ δεκάτη διάλεξις, ὥς ὁ
ἐκείνων μὲν βίος οὐ μόνον φιλοσόφων, ἀλλὰ καὶ ἀν-
δραπόδων ἐπαινουμένων ἀνάξιος, ὁ δὲ τῶν ἀποστόλων καὶ
τῶν ἐκείνοις ἐπομένων τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ὑπέρ- 15
τερος καὶ τοῖς σωμαίων ἀπηλλαγμένοις καὶ τὸν οὐρανὸν
περιπολοῦσι προσόμοιος.

16 Ὄνομα δὲ τῷ βιβλίῳ Ἑλληνικῶν θεραπευτικῇ
παθημάτων ἢ Εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐξ Ἑλληνι-
κῆς φιλοσοφίας ἐπίγνωσις.

17 Ἐγὼ μὲν οὖν τῆς τε τῶν νοσοῦντων ἕνεκα θεραπείας
καὶ τῆς τῶν ὑγαινόντων προμηθεύμενος ὠφελείας τοῦτον
ἀνεδεξάμην τὸν πόνον· τοὺς δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐντυγχάνοντας
πόνοις παρακαλῶ, εἰ μὲν ἅπαντα εὖ ἔχει τὰ γεγραμμένα, τὸν
τούτων ἀνμνηῆσαι δοτῆρα καὶ τοῖς πεπονθήκοσι προσευχὰς ἀντι- 20
δοῦναι· εἰ δὲ τινα ἐλλείπει, μὴ πάντων ὁμοῦ τούτων εἵνεκα
καταγνῶναι, ἀλλ' ἐκ τῶν εὖ εἰρημένων τὸ κέρδος κομίσασθαι.

1 καὶ τῶν ἑσομένων: τῶν ἑσομένων δὲ Mgr. Cgr. | οὐδὲν
προγινώσκοντες KSBgr. Mgr. Cgr.: οὐδὲ μέρος γινώσκοντες BMCV
| 2 δὲ om. B | 3 ἀνθρώπων ἠνέσχετο τις CV | ἂν om. C | 6 ἐνδε-
κάτη M | ἐντυγχάνειν S | 7 προσφέρει C | 8 ἀρετῆς om. V | ἐπι-
δείκνυται V | 9 μάλα om. M | καὶ om. K | 10 γενομένοις V |
βρενθυομένην S | 12 δευτέρα καὶ δεκάτη KVBgr.: δευτέρα καὶ
τρίτη C (δεκατ. m. sec.): δνοικαιδεκάτη B: δωδεκάτη MS | 12—13
ἐκείνων μὲν ὁ βίος B | 14 ἄξιος K | 15 τῆς ἀνθρωπίνης ὑπέρ-
τερος φύσεως CV | 16 καὶ τοῖς σωμαίων ἀπηλλαγμένοις om. C | τοῖς
τῶν σωμαίων SV | 18 τὸ V | 21 ἕνεκεν B: εἵνεκα S | 23 τοὺς:
τοῖς B | 25 ἀποδοῦναι S | 26 τι M | ἕνεκα V | 27 εὖ om. BSCV

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ. Α.

Ἱατρικὴ θεραπεία ἔστι μὲν πον καὶ σώματος, ἔστι δ' 1 p.
 ἄρα καὶ ψυχῆς· καὶ γὰρ δὴ καὶ ταύτῃ καὶ κείνῃ συχνὰ προσ-
 γίνεται πάθη, ἀλλὰ τῷ μὲν ἀκούσια, τῇ δέ, ὡς ἐπίπαν,
 5 αὐθαίρετα. τοῦτο οὖν εὖ εἰδώς, οἷα δὴ πάνσοφος ὁ Θεὸς 2
 καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων καὶ τῶν ὅλων δημιουργός, ἐκατέρῃ
 φύσει προσένειμεν ἀρμόδια φάρμακα, καὶ μέντοι καὶ ἰατροὺς
 ἐπέστησε, τοὺς μὲν ταύτην, τοὺς δὲ ἐκείνην ἐκπαιδεύσας
 τὴν ἐπιστήμην, καὶ στρατηγεῖν καὶ ἀριστεύειν κατὰ τῶν
 10 νοσημάτων ἐκέλευσεν. ἀλλ' οἱ μὲν τὸ σῶμα οὐκ εὖ δια- 3
 κείμενοι καὶ τὴν νόσον δυσχεραίνουσι καὶ ὑγείας ἱμείρονται
 καὶ τοῖς ἰατροῖς εἰκουςιν, οὐ μόνον ἥπια προσφέρουσι φάρ-
 μακα, ἀλλὰ καὶ τέμνωσι, καὶ καίωσι, καὶ λιμώττειν κε-
 λεύωσι, καὶ πικρῶν τινῶν καὶ ἀηδῶν μεστὰς προσφέρωσι
 15 κύλικας· καὶ διὰ τοιαύτης ἀνιστοῦς ἐπιμελείας τὴν ὑγείαν
 καρπούμενοι, μισθὸν τοῖς οὕτως ἀκουμένοις ὀρέγουσι, καὶ
 τὴν θεραπείαν δεχόμενοι τὴν τῶν φαρμάκων οὐ περιεργά-
 ζονται σκευασίαν· τὴν γὰρ τοι σωτηρίαν ποθοῦσιν, οὐ τὸν
 ταύτης τρόπον ἀνερευνῶσιν. οἱ δὲ τῆς ἀπιστίας τὴν λώβην 4
 20 εἰσδεγμένοι οὐ μόνον ἀγνοοῦσι τὴν παγχάλεπον νόσον,

1 ante περὶ πίστεως add. τοῦ αὐτοῦ B | λόγος α BM |
 2 ἱατρικὴ καὶ θεραπεία KByr. | 3 τῆς ψυχῆς KM | καὶ ter-
 tium om. C | 5 εὖ om. K | ὁ om. K: post Θεὸς posuit S |
 6 ὅλων: ἄλλων K | 7 ἀπένειμεν CV | 8 ἐπέστησε M¹ | ἐκπαι-
 δεύοντας CMyp., corr. Cyp.: ἐκπαιδεύσαντας V | 10 νοση-
 μάτων: σωμάτων B, sed corr. | 11 τῆς ὑγείας B | ἱμείρονται:
 ὀρέγονται BM, corr. Byr. | 13 κάωσι KB | καὶ λιμώττειν κε-
 λεύουσι C | 15 ὑγίειαν MSV | 16 τοῖς οὕτως ἀκουμένοις S²:
 τοῖς οὕτως κακουμένοις K: τοῖς οὕτω κακουμένοις BMS¹ ut vi-
 detur: τοῦτοις CVMyp.: τοῖς οὕτω προσφερομένοις κακούμενοι
 Myp. Cyp. | 20 παγχάλεπον om. CV

ἀλλὰ καὶ τῆς ἄκρας εὐκληρίας ἀπολαύειν ὑπολαμβάνουσιν·
 ἣν δέ τις τῶν ταῦτα θεραπεύειν ἐπισταμένων ἀλεξίκακον
 φάρμακον τῷ πάθει προσενεγκεῖν ἐθέλῃσιν, ἀποπηδῶσιν αὐ-
 τίκα, καθάπερ οἱ φρενίτιδι κατεχόμενοι νόσῳ καὶ τὴν σφίσι
 προσφερομένην ἀποσεύονται θεραπείαν καὶ τὴν ἰατρείαν ὥς
 5 ἄρρωστίαν ἀποδιδράσκουσιν. χρὴ μέντοι τοὺς ταύτην μετι-
 όντας τὴν ἐπιστήμην καὶ χαλεπαίνοντας φέρειν καὶ λαιδο-
 ρουμένων ἀνέχεσθαι, καὶ πῦξ παίωσι, καὶ λακτίζωσι· τοι-
 αῦτα γὰρ δὴ ἅττα πλημμελοῦσιν οἱ παραπαίοντες· καὶ οὐ
 δυσχεραίνουνσι τούτων γινομένων οἱ ἰατροί, ἀλλὰ καὶ δεσμά 10
 προσφέρουσι καὶ καταιονῶσι βίᾳ τὰς κεφαλὰς καὶ πᾶσαν
 μηχανὴν ἐπινοοῦσιν, ὥστε τὸ πάθος ἐξελάσαι καὶ τὴν προ-
 6 τέραν τῶν μορίων ἁρμονίαν ἀποδοῦναι τῷ ὄλῳ. τοῦτο δὴ
 καὶ ἡμῖν ποιητέον, καὶ τῶν οὕτω διακειμένων ἐπιμελητέον
 εἰς δύναμιν. εἰ γὰρ καὶ ὀλίγοι λίαν εἰσὶν οἱ τῷ πάθει 15
 δεδουλωμένοι καὶ εἰκόασιν ὑποστάθμῃ τινὶ παχεῖα τῶν τοῦ
 διῷλιστῆρος οὐ διῖκνουμένη πόρων διὰ παχύτητα, ἀλλ' οὖν
 οὐκ ἀμελητέον αὐτῶν οὐδὲ παροπτέον φθειρομένους ὑπὸ
 τοῦ πάθους, ἀλλὰ πάντα πόρον ἐξευρητέον, ὥστε τὴν ἐπι-
 κειμένην αὐτοῖς ὁμίχλην ἀποσκεδάσαι καὶ τοῦ νοεροῦ φωτὸς 20
 5 7 ἐπιδείξαι τὴν αἴγλην. | οὐδεὶς γὰρ φιλόπονος γεωργὸς
 τὰς μὲν πολλὰς ἀκάνθας ἐκτέμνει, τὰς δὲ ὀλίγας ἔῃ, ἀλλὰ
 καὶ δύο εὖρη, καὶ μίαν, πρόρριζον ἀνασπᾷ καὶ καθαρὸν
 ἀποφαίνει τὸ λήϊον. πολλῶ δὴ οὖν μᾶλλον τοῦτο ποιητέον
 ἡμῖν· οὐ γὰρ ἐκτέμνειν, ἀλλὰ μεταβάλλειν τὰς ἀκάνθας ὁ 25
 8 τῆς ἡμετέρας γεωργίας παρακελεύεται νόμος. φέρε τοίνυν
 καὶ ὥς ἀκάνθαις τὴν γεωργικὴν προσενέγκωμεν δίκελλαν

1 εὐκληρίας ἀπολαύειν: ἀπολαύειν ὑγείας C | εὐκληρίας:
 σωτηρίας S, corr. Sgr.: ὑγείας CV: εὐτυχίας Mgr. | 2 τὸν
 B | 3 ἀποπηδῶσιν: ἀπαγορεύουσιν S¹: ἀπαγορεύουσιν S², corr.
 Sgr. | 4 νόσῳ om. CV | 9 δὴ om. L | 10 τούτων γινομένων
 om. V | 11 κατεονῶσι K: καταιονοῦσι MV | 13 τῶν—ὄλῳ: ὑγείαν
 ἀνακαλέσασθαι CV, corr. Cgr. | δὲ KBLMCV | 14 ἐπιμελιτέον
 S | 16 τῶν: τὸν C | 17 ὄλιστῆρος K: διῷλιστῆρος S: διῷλητῆ-
 ρος C | διικνούμενοι CV | πόρον C | 21 οὐδὲ KSBgr. | γεωρ-
 γὸς: φυτουργὸς S | 25 ἐκτεμεῖν S | τὰς ἀκάνθας om. M, add.
 Mgr. | 27 προσενέγκωμεν K¹

καὶ τῇ μακέλλῃ τοῦ λόγου τὰς τῶν ἀκοῶν ἀνευρύνωμεν
 αὐλακας, ἵνα μηδὲν τῶν ἐν μέσῳ κειμένων καλυμμάτων
 ἐπίσχη τῆς ἀρδείας τὸ ρεῖθρον· καὶ μὲν δὴ καὶ ὡς ἀρρω-
 στούντας καταιονήσωμεν καὶ τὰ σωτήρια καὶ παιῶνια προσ-
 5 ἐνέγκωμεν φάρμακα.

Πρῶτον δὲ γε τῶν ἄλλων τὸ τῆς οἰήσεως ἰατρεύσωμεν 9
 πάθος. καὶ γὰρ δὴ τινες αὐτῶν, ποιητικῶν καὶ ῥητορικῶν
 λόγων μετεσχηκότες, τινὲς δὲ καὶ τῆς Πλάτωνος εὐπειίας
 ἀπογευσάμενοι, καταφρονοῦσι μὲν τῶν θείων λογίων, ὡς
 10 ἥκιστα κεκαλλιεπημένη φράσει κεκομψευμένων, οὐκ ἀξιούσι
 δὲ παρ' ἀνδρῶν ἀλλείων μαθεῖν τὴν τοῦ ὄντος ἀλήθειαν.
 καὶ τέχνης μὲν ἐκάστης δρεπόμενοι τοὺς καρπούς, τὰς τῶν 10
 τεχνιτῶν οὐ περιεργάζονται γλώττας· οὐδὲ γὰρ Ἀττικοὺς
 εἶναι τοὺς σκυτοτόμους ἀπαιτοῦσιν ἢ τοὺς χαλκέας ἢ τοὺς
 15 τέκτονας ἢ τοὺς ζωγράφους ἢ τοὺς ναυπηγοὺς ἢ τοὺς κυ-
 βερνήτας, ἀλλὰ κἂν Σκύθαι ᾧσι, κἂν Σαυρομάται, κἂν
 Ἰβήρες, κἂν Αἰγύπτιοι, μεθ' ἡδονῆς ἀπολαύουσι τῶν τεχνῶν,
 μόνην ἀπαιτοῦντες τὴν τούτων ἀκρίβειαν, τὴν δὲ τῶν
 ἔθνῶν διαφορὰν ἥκιστα δυσχεραίνουσιν. καὶ κιθαριστοῦ 11
 20 μὲν ἀκούοντες, τῶν κρουμάτων μόνον ἀπαιτοῦσι τὴν ἁρμο-
 νίαν, οὐ μὴν εἰ Ἑλλήν ἐστιν ἢ βάρβαρος ἐπιζητοῦσι μα-
 θεῖν· μόνην δ' ἄρα τῆς ἀληθείας τὴν μάθησιν ἀπεριέργως
 λαβεῖν οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλ' ἀτιμίαν ὑπολαμβάνουσιν, εἰ βάρ-
 βαρος αὐτοὺς ταύτην τὴν γλῶτταν παιδεύει· καὶ τοῦτον ἔχουσι
 5 τὸν τύπον ἄνδρες οὐδ' εἰς ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας
 ἐληλακότες, ἀλλ' ὀλίγων τινῶν, τὸ δὴ λεγόμενον, ἄκροις χεῖλεσι
 γεγευμένοι καὶ σμικρὰ ἅττα ἔνθεν κἀκεῖθεν ἡρανισμένοι.

1 μακέλλῃ: μάστιγι B: ἀρότρω CVMγρ., corr. Bγρ. Cγρ. |
 post τὰς add. κεχερσωμένας CVMγρ., om. Cγρ. | τῶν ἀκοῶν
 om. CV | εὐρύνωμεν S | 2 καλυμμάτων M | 3 ἐπίσχει V | ἀρ-
 δίας K | ῥεῖθρον M¹ | 4 κατεωνήσωμεν K | παιῶνεια MV B e
 corr. | προσενέγκωμεν K¹ | 6 δὲ γε: γε τοι B, corr. Bγρ. | 7 αὐ-
 τῶν om. B: αὐ τῶν C | 8 εὐπειίας K | 9 λόγων L | 10 φράσει:
 litt. ρ om. C¹: φάρσει M¹ ut videtur | 13 τεχνητῶν M² | γὰρ
 om. CV | 14 χαλκεῖς CV | 15 τοὺς alterum om. CV | τοὺς tertium
 om. KMSCV | 16 κἂν (secundo et tertio loco): καὶ M | σав-
 ρομάται V | 20 κρουμάτων S² | μόνων K | 24 ταύτην om. K:
 post γλῶτταν posuit S | παιδεύει V | 27 μικρὰ MCV | ἔρανισμένοι

- 12 Οἱ δὲ τῶν Ἑλληνικῶν φιλοσόφων περιφανέστατοι, ὧν ἡ μνήμη παρὰ τοῖς ἔλλογίμοις μέχρι καὶ τήμερον πολυθρύλ-
λητος, Φερεκύδης ὁ Σύριος καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος καὶ
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος καὶ Σόλων ὁ Ἀθηναῖος, καὶ μέντοι καὶ
Πλάτων ἐκεῖνος, ὁ Ἀρίστωνος μὲν υἱός, Σωκράτους δὲ
φοιτητής, εὐστομία δὲ πάντας ἀποκρύψας, οὐκ ὤκνησαν
ἔνεκα τοῦ τάληθες ἐξευρεῖν καὶ Αἴγυπτον περινοσθῆσαι καὶ
Θήβας τὰς Αἰγυπτίας καὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν, καὶ ταῦτα
οὐ μιᾶς βασιλείας τάδε τὸ τηρικαῦτα ἰθυνοῦσης τὰ ἔθνη,
p. 6 ἀλλὰ διαφόρων μὲν πολιτειῶν ἐν ταῖς πόλεσιν | οὐσῶν, 10
13 διαφόρων δὲ νόμων· αἱ μὲν γὰρ δημοκρατίαν, αἱ δὲ ὀλι-
γαρχίαν ἡσπάζοντο· καὶ οἱ μὲν ἐτυραννοῦντο, οἱ δὲ ἐννόμως
ἐβασιλεύοντο. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν αὐτοὺς τούτων ἐπέσχε τῶν
κωλυμάτων παρὰ βαρβάρους ἀνθρώπους δραμεῖν καὶ μαθεῖν
παρ' αὐτῶν, ἅπερ αὐτοὺς ἄμεινον γινώσκειν ἑαυτῶν ὑπε- 15
14 λάμβανον. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἐν Αἰγύπτῳ οὐ μόνον παρ'
Αἰγυπτίων, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἑβραίων τὰ περὶ τοῦ ὄντος
διδασχθῆναι Θεοῦ. καὶ ταῦτα διδάσκει μὲν Πλούταρχος ὁ
Βοιωτίας, διδάσκει δὲ καὶ Πορφύριος ὁ κατὰ τῆς ἀληθείας
λυττήσας, καὶ μέντοι καὶ Νουμῆνιος ὁ Πυθαγόρειος καὶ 20
15 ἕτεροι πλεῖστοι. φασὶ δὲ τὸν Πυθαγόραν καὶ περιτομῆς
ἀνασχέσθαι, τοῦτο παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκότα· Αἰγύπτιοι
δὲ παρ' Ἑβραίων τόνδε τὸν νόμον παρέλαβον. Ἀβραὰμ γὰρ
τοῦ πατριάρχου παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων τῆς περιτομῆς
δεξαμένου τὴν ἐντολήν, ἐφύλαξε μὲν ταύτην τὸ γένος· ὥκησε 25

AUCTORES. 1—8: Eus. Pr. X 4, 13—20. 7, 10 || 16—18: cf. Eus. Pr. X 1, 4 || 18—21: cf. Plut. Sol. 2 de Is. et Osir. 10 Porph. vit. Pyth. 11 Clem. Str. I 22, 150 Eus. Pr. IX 6, 9—7 (Numen. fr. 7) XI 10, 14 || 21—22: Clem. Str. I 15, 66 || 23—25: Gen. 17, 10 sqq.

LM²: ἐρανισάμενοι CV, et sic etiam in S primum scriptum fuisse videtur | 2 πολυθρύλλητος SV, sed corr. S | 3 ἀσσύριος CV | καὶ utrumque om. CV | 4 καὶ primum om. CV | 6 ἅπαν-
τας SCV | ὤκνησεν CV | 9 οὐδὲ μιᾶς S | τάδε om. MCV | τὸ om. KS | 11 δημοκρατίαν K | 12 ἡπάζοντο M¹ | ἐννόμως om. V | 15 ἑαυτῶν: αὐτῶν MSV: αὐτὸν C | 17 ὄντως MV | 19 βοιωτός V | 20 πυθαγόριος C | 22 ἀνέχεσθαι B | 24 τοῦ posterius om. M | 25 ἐφύλαξαν B | αὐτὴν S | ὤκει CV

δ' ἐπὶ πλεῖστον τὴν Αἴγυπτον, ἐξήλωσαν δὲ τοὺς Ἑβραίους Αἰγύπτιοι. ὅτι δὲ οὐκ ἦν πάλαι νόμος Αἰγυπτίοις περιτέμνειν τὰ βρέφη, ἢ τοῦ Φαραὼ θυγάτηρ ἀξιόχρεως μάρτυς· τῇ γὰρ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ προσερχομένον εὐροῦσα τὸν Μωϋσῆν, εὐθύς τε τὴν περιτομὴν εἶδε καὶ τὸ γένος ἐπέγνω καὶ τῶν Ἑβραίων ἔκγονον τὸ βρέφος ὠνόμασεν.

Οἱ μὲν οὖν διὰ πάσης ἐληλυθότες παιδείας τοσοῦτον ἔρωτα εἶχον φιλομαθείας, ὥς καὶ πολέμων καὶ πελαγῶν μεγίστων καταφρονῆσαι καὶ βαρβάροις ἀνδράσι φοιτῆσαι καὶ πανταχόθεν συλλέξαι ὅπερ ἀναγκαῖον ἐνόμισαν. Σωκράτης δὲ ὁ Σωφρονίσκου, τῶν φιλοσόφων ὁ ἄριστος, οὐδὲ παρὰ γυναικῶν μαθεῖν τι χρήσιμον ὑπέλαβε φιλοσοφίας ἀνάξιον· τῷ τοι καὶ τὴν Διοτίμαν οὐκ ἡρωθρία προσαγορεύων διδάσκαλον, καὶ μέντοι καὶ παρὰ τὴν Ἀσπασίαν διετέλει θαμίζων. τούτων δέ γε οἱ πλεῖστοι μὲν οὐδὲ τὴν Μῆνιν ἴσασι τὴν Ἀχιλλέως, ἐξ ἧς ἄρχεσθαι τῶν ἐλλογίμων μαθημάτων εἶωθε τὰ μειράκια· οἱ δέ, ὀλίγα μὲν παρὰ ποιητῶν, ὀλίγα δὲ παρὰ ῥητόρων ἐρανισάμενοι, τῶν δέ γε φιλοσόφων οὐδὲ αὐτὰς τὰς προσηγορίας μεμαθηκότες, πλὴν δυοῖν ἢ τριῶν τῶν ἐπισήμων, βάρβαρον μὲν τὴν θείαν γραφὴν ὀνομάζουσι, μαθεῖν δὲ τάληθές παρ' αὐτῆς αἰσχροὺς ὑπειλήφασιν. ἐξ ἀγνοίας δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀλαξονείας ἐπιγίνεται πάθημα. εἰ γὰρ τὰς Ἑλληνικὰς ἀνεγνώκεσαν ἱστορίας, ἔγνωσαν ἂν δῆπουθεν, ὥς καὶ τὰς περιφανεῖς ἐπιστήμας καὶ τῶν τεχνῶν τὰς πλείστας παρὰ βαρβάρων ἐπαιδεύθησαν Ἕλληνες. γεωμετρίαν μὲν γὰρ καὶ ἀστρονομίαν Αἰγυπτίους πρώτους

2—6: Exod. 2, 5—6 (cf. Theod. Quaest. 3 in Exod.) || 10—15: cf. Clem. Str. IV 19, 122 || 25—p. 10, 10: Clem. Str. I 16, 74—75

TESTIMONIA. 23—p. 10, 3: Georg. Mon. Chron. II 6 (p. 52)

2 αἰγυπτίοις: αἰγυπτίους BL | περιτέμνειν τὰ βρέφη: περιτέμνεσθαι CV | 3 ἀξιόχρεως C | 5 γε S | 6 ἔκγονον S | 7 παιδείας: σοφίας Sgr. | 8 φιλομαθείας K: φιλοσοφίας B | πελαγῶν: ποταμῶν V | 11 δὲ om. BL | σοφρονίσκου M¹ | 12 τι μαθεῖν MSCV | 16 τὴν: τοῦ V | 19 δυεῖν C | 21 παρὰ ταύτης KBMS | 22 ἀγνοίας Neumann (Julian. c. Christ. p. 89): ἀνοίας codd. | ἀλαξονείας K | ἐπιγίνεται V | 23 ἂν om. KM | 26 πρώτον V

εὐρηκέναι φασίν· ἀστρολογία δὲ καὶ γενεθλιαλογία Χαλ-
 7 δαίων εὐρημα λέγεται· Ἄραβες δὲ καὶ Φρύγες οἰωνοσκοπι-
 20 κήν ἐπενόησαν πρῶτοι· ὅτι δὲ καὶ ἡ σάλπιγξ Τυρρηνῶν
 ἐστὶν ἔργον, καὶ αὐλοὶ Φρυγῶν, διδάσκουσι μὲν αἱ τραγω-
 δίαί, διδάσκουσι δὲ μετὰ τούτων αἱ ἱστορίαι. καὶ τὰ γράμ- 5
 ματα δὲ γε Φοίνικας εὐρηκέναι λογοποιοῦσιν οἱ Ἕλληνες,
 καὶ τὸν Κάδμον ταῦτα πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι·
 ἱατρικῆς δὲ ἄρξαι τὸν Ἄπιν φασὶ τὸν Αἰγύπτιον, εἶτα τὸν
 Ἀσκληπιὸν αὐξῆσαι τὴν τέχνην· σκάφος δὲ πρῶτον ἐν Λι-
 21 βύῃ ναυπηγηθῆναι λέγουσιν. ὅτι δὲ καὶ τῶν Διονυσίων 10
 καὶ τῶν Παναθηναίων, καὶ μέντοι καὶ τῶν Θεσμοφορίων
 καὶ τῶν Ἐλευσινίων τὰς τελετὰς Ὀρφεύς, ἀνὴρ Ὀδρύσης,
 εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκόμισε καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενος τὰ
 τῆς Ἰσίδος καὶ τοῦ Ὀσίριδος εἰς τὰ τῆς Διοῦς καὶ τοῦ
 Διονύσου μετατέθεικεν ὄργια, διδάσκει μὲν Πλούταρχος ὁ 15
 ἐν Χαιρωνείας τῆς Βοιωτίας, διδάσκει δὲ καὶ ὁ Σικελιώτης
 Διόδωρος, μέμνηται δὲ καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ καὶ φησι
 22 τὸν Ὀρφέα τὰς ἀγιωτάτας αὐτοῖς τελετὰς καταδείξαι. ὅτι
 δὲ καὶ τὰ τῆς Πέρας ἢ τῆς Κυβέλης ἢ τῆς Βοιμοῦς (ἢ ὅπως
 ἂν ἐθέλητε, ὀνομάζετε· πολλὴ γὰρ εὐπορία παρ' ὑμῖν ὀνο- 20
 μάτων, οὐχ ὑποκειμένων πραγμάτων) — ἀλλ' ὅμως ὅτι καὶ
 ταύτης τὰς ἐορτὰς καὶ τὰ ἐν αὐταῖς τελούμενα ἀπὸ Φρυ-
 γίας εἰς τὴν Ἑλλάδα μετεκόμισαν Ἕλληνες, οἱ προκληθέντες

10—17: Eus. Pr. X 8, 4 (Diod. I 96, 4—5) || 17—18: Demosth. XXV 11 || 18—p. 11, 1: Eus. Pr. II 2, 41—44 (Diod. III 58—59)

5—9: Georg. Mon. Chron. II 6 (p. 53) (Suid. s. v. γράμματα)

2 εὐρημα CV | 3 πρῶτοι ἐπενόησαν CV | ἡ om. K | τυρ-
 ρηνέων B | 4 ἔργον ἐστὶν CV | φρυγίων BL | καὶ αἱ τραγωδίαί
 V | 5 μετὰ τούτων: καὶ CV | 6 γε om. MCV | *hic incipit* L |
 μυθολογοῦσιν V | οἱ om. C | 8 ἱατρικὴν M¹ | 12 ἐλευσηνίων C |
 13 τὴν αἴγυπτον BL | 14 τοῦ prius om. KBLMCV | τῆς διοῦς
 CM¹ ut videtur: τοῦ διὸς M² | τὰ τοῦ διονύσου BL | 15 δινύσον
 M¹ | 16 χαιρωνείας K: χερωνείας BC: χερωνείας M¹ ut videtur |
 καὶ om. KM | 17 φασὶ MSCV | 18 ἀγιωτάτας M¹ | ἐπιδείξαι
 S | 19 κυβέλλης V | 20 ὀνομάζετε KBgr.: ὀνομάζεσθαι BL:
 ὀνομάζειν MSCV | 21 οὐχ ὑποκειμένων πραγμάτων om. V |
 23 προσκληθέντες MSC, sed corr. S

ἤδη μάρτυρες διαρρήδην διδάσκουσιν. εἰ δὲ καὶ τὰς τέχνας 23
καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τῶν δαιμόνων τὰς τελετὰς καὶ τὰ
πρῶτα στοιχεῖα παρὰ βαρβάρων ἐδιδάχθησαν Ἕλληνες καὶ
ἐπὶ τοῖς διδασκάλοις ἀβρύνονται, τί δήποτε ὑμεῖς, οὐδὲ
5 ξυνιέναι τὰ ὑπ' ἐκείνων ξυγγεγραμμένα δυνάμενοι, παραι-
τεῖσθε μαθεῖν τὴν ἀλήθειαν παρ' ἀνδρῶν θεόσδοτον σοφίαν
εἰσδεξαμένων; εἰ δέ, ὅτι οὐκ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐβλάστησαν, 24
τὰς ἀκοὰς αὐτοῖς ὑπέχειν οὐ βούλεσθε, ὥρα ὑμῖν μῆτε
Θαλῆν ὀνομάζειν σοφὸν μῆτε Πυθαγόραν φιλόσοφον μῆτε
10 Φερεκύδην τὸν ἐκείνου διδάσκαλον. ὁ μὲν γὰρ Φερεκύδης
Σύριος ἦν, οὐκ Ἀθηναῖος οὐδὲ Σπαρτιάτης οὐδέ γε Κορίν-
θιος· τὸν δὲ Πυθαγόραν Ἀριστόξενος καὶ Ἀρίσταρχος καὶ
Θεόπομπος Τυρρηνὸν εἶναί φασιν, ὁ δὲ Νεάνθης Τύριον
ὀνομάζει· τὸν δὲ Θαλῆν οἱ μὲν Μιλήσιον λέγουσι, Λέαν-
15 δρος δὲ καὶ Ἡρόδοτος Φοίνικα προσηγόρευσαν· καὶ μέντοι
καὶ ὁ Ἀριστοτέλης Σταγειρίτης ἦν, Σινωπεὺς δὲ ὁ Διογένης,
καὶ Ἀλκμᾶν ὁ Πειρίθου Κροτωνιάτης, ὃν πρῶτόν φασι
περὶ φύσεως ξυγγράψαι λόγον· Ἀκραγαντίνος δὲ ὁ Ἐμπε-
δοκλῆς, Σικελικὴ δὲ αὕτη πόλις.

20 Εἰ δὲ ἄρα τοῦτό φατε, ὥς ἔξω μὲν τῆς Ἑλλάδος καὶ 25
ἔφυσαν οἷδε οἱ ἄνδρες καὶ ἐτράφησαν, τὴν δέ γε Ἑλληνικὴν
ἡσκήθησαν γλῶτταν, πρῶτον μὲν ὁμολογεῖτε καὶ ἐν ἄλλοις
ἔθνεσιν ἄνδρας γεγενῆσθαι σοφούς· καὶ γὰρ δὴ καὶ Ζά-

10—15: Clem. Str. I 14, 62 (Aristox. fr. 1 Theopomp. fr. 67
Neanth. fr. 17 Maeandr. fr. 2 Herod. I 170) || 17—18: Clem.
Str. I 16, 78 || 23—p. 12, 2: Porph. vit. Pyth. 14 Clem. Str. I
15, 71—72

1 ἤδη: δὴ S | 3 στοιχεῖα M¹ | 4 ἐναβρύνονται BL: οὐ βαρύ-
νονται MCV | 5 ξυνεῖναι K | γεγραμμένα CV | παραιτεῖσθαι K |
7 εἰσδεδεγμένων V | ἐκ τῆς ἐλλάδος οὐκ S | ἐβλάστησε K | 8 ὥρα
M¹ | 10 ὁ μὲν γὰρ φερεκύδης om. M, add. Mγρ. | 11 σύριος
in τύριος corr. S | post σύριος add. γὰρ M, om. Mγρ. | γε om.
MSCV | 13 τυρρηνὸν C | 14 θαλῆν: litt. θα add. B² | 16 ὁ
prius om. BLMCV | 17 πειρίνθου LC: πειρίνθου V: πειρρίθου
in πειρίνθου corr. S | 19 σικελικαὶ KBγρ. | δέ: γὰρ M, corr.
Mγρ. | αὗται K | πόλεις KBγρ.: ἡ πόλις MCV | 20—21 οἷδε οἱ
ἄνδρες καὶ ἔφυσαν CV | 21 οἱ om. KBL | γε om. K | 22 ἡσκή-
θησαν γλῶτταν: γλῶτταν ἐπαιδευθήσαν CV | ὁμολογεῖται K |
23 γενέσθαι S

8 μολξιν τὸν Θραῦκα καὶ Ἀνάχαρ|σιν τὸν Σκύθην ἐπὶ σοφίᾳ
 θανμάζετε, καὶ τῶν Βραχμάνων πολὺ παρ' ὑμῖν τὸ κλέος·
 26 Ἴνδοι δὲ οὗτοι, οὐχ Ἕλληνες. ἔπειτα δὲ καὶ ἐτέρωθεν ἐξ-
 ἐλέγγεσθε οὐκ ὀρθῶς προτιθέντες τῆς ἀληθείας τὴν εὐέπειαν.
 τὸν γάρ τοι Σωφρονίσκου Σωκράτην ὁμολογεῖτε δήπου καὶ
 ὑμεῖς τῶν Ἑλληνικῶν φιλοσόφων ἄριστον γεγενῆσθαι· ἀλλ'
 οὗτος ἐκ λιθοκόπου μὲν ἔφν πατρός, ἐπὶ πλεῖστον δὲ τὴν
 27 πατρώαν μετελήλυθε τέχνην. καὶ τοῦτο πολλοὶ μὲν εἰρή-
 κασι καὶ ἄλλοι, καὶ ὁ Πορφύριος δὲ ἐν τῷ τρίτῳ τῆς
 Φιλοσόφου αὐτοῦ ἱστορίας ξυνέγραψεν· ἔφη δὲ οὕτως· 10
 „λέγωμεν περὶ τοῦ Σωκράτους τὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις μνή-
 μης κατηξιωμένα, τὰ μὲν πρὸς ἔπαινον αὐτοῦ καὶ ψόγον
 πολλαχῶς ὑπὸ τῶν λογίων ἀνδρῶν μεμνηθευμένα ἐπ' ὀλίγον
 φυλοκρινοῦντες, καταλιπόντες δὲ ἀνεξέταστον τὸ εἶτε αὐτὸς
 εἰργάσατο ξὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοκοπικὴν τέχνην, εἶτε ὁ 15
 πατήρ αὐτοῦ μόνος. οὐδὲν γὰρ ἐνέκοπτεν αὐτῷ τοῦτο πρὸς
 σοφίαν πρὸς ὀλίγον χρόνον ἐργασθέν. εἰ δὲ δὴ ἐρμολύφος
 ἦν, καὶ μᾶλλον· καθάριος γὰρ ἡ τέχνη καὶ οὐ πρὸς ὄνει-
 28 δους.“ καὶ τὰ ἐξῆς δὲ τῆς αὐτῆς ἔχεται διανοίας· εἰσάγει
 γὰρ τινὰς λέγοντας λιθουργικῇ τέχνῃ τὸν Σωκράτην χρη- 20
 σάμενον. ἀλλ' ἴσως τὴν μὲν πρώτην ἡλικίαν λιθουργῶν
 διετέλεσεν, ὕστερον δέ, λόγων ποιητικῶν καὶ ῥητορικῶν ἐρα-
 29 σθεῖς, παιδείας μετέλαχεν. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἔστιν εἰπεῖν·
 πᾶν γὰρ τοῦναντίον εἶπεν ὁ Πορφύριος. λέγει δὲ οὕτως·
 „εἶναι δὲ αὐτὸν πρὸς οὐδὲν μὲν ἀφνῇ, ἀπαίδευτον δὲ περὶ 25

9—p. 13,3: Porph. Phil. hist. fr. 11

2 βραχμάνων S | 4 εὐέπειαν: αἰτίαν K | 5 σοφρονίσκου M¹ |
 σωκράτη K | 7 πατρός ἔφν L | ἔφοι C | 8 μετεληλύθει S, sed
 ει in ras. | ταῦτα BL | 9 ὁ om. B | δὲ om. M | 10 αὐτοῦ: τοῦτο
 KS: om. CV | post ἱστορίας add. τοῦτο BL | 11 λέγω μὲν K:
 λέγομεν SV: λέγωμεν τὰ M: λέγομεν τὰ C | 12 ἡξιωμένα MCV |
 14 φυλοκρινοῦντες KBLV, sed corr. K | καταλείποντες V | ἀν-
 εξέταστον M¹ | τὸ om. CV | 15 εἰργάσατο — εἶτε om. S | εἰργαστο
 K | διδοπικὴν B | τέχνην om. CV | post εἶτε add. αὐτὸς KBLM |
 16 οὐδὲ CV | τοῦτο om. CV | 17 ἐργάσασθαι CV | 18 καθά-
 ριος LM | ὀνειδος M | 20 σωκράτη KMS | χρώμενον CV |
 21 μὲν om. SV | 24 εἶπεν: φησὶν KS | 25 μὲν om. LCV |
 ἀφνᾶ S: εὐφνῇ Mgr.

πάντα, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν· σχεδὸν γὰρ οὐδὲ γράμματα πάνυ
 τι ἐπίστασθαι, ἀλλ' εἶναι γελοῖον, ὅποτε τι δέοι ἢ γράφαι
 ἢ ἀναγνῶναι, βατταρίζοντα ὥσπερ τὰ παῖδια.“ καὶ ὁ Πλά- 30
 των δὲ αὐτὸν ἐν Ἀπολογίᾳ τοιάδε τέθεικε λέγοντα· „οὐ
 5 μέντοι, νῆ Δία, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κεκαλλιεπημένους γε
 λόγους, ὥσπερ οἱ τούτων, ῥήμασί τε καὶ ὀνόμασιν οὐδὲ
 κεκοσμημένους, ἀλλ' ἀκούσεσθε εἰκῇ λεγόμενα τοῖς ἐπιτυ-
 χοῦσιν ὀνόμασιν.“ καὶ μετ' ὀλίγα δὲ ταῦτα πάλιν προστέ-
 θεικεν· „καὶ δὴ καὶ νῦν ὑμῶν τοῦτο δέομαι δίκαιον, ὥς γέ
 10 μοι δοκῶ, τὸν σκοπὸν τῆς λέξεως ἔαν (ἴσως μὲν γὰρ χεί-
 ρων, ἴσως δὲ βελτίων ἂν εἴη), αὐτὸ δὲ τοῦτο σκοπεῖν καὶ
 τούτῳ τὸν νοῦν προσέχειν, εἰ δίκαια λέγω.“ ἀλλ' ὅμως καὶ 31
 ἀμαθῇ γε γλῶτταν καὶ ἀπαίδευτον ἐσχηκώς, οὐ μόνον τῶν
 ἄλλων ἀπάντων, ἀλλὰ καὶ Πλάτωνος τοῦ ἅπαντας Ἑλλήνας
 15 εὐεπέια νενικηκότος αἰδοῦς ἀξιώτερος ἦν. καὶ τοῦτο οὐδ'
 ἂν αὐτὸς ὁ Ἀρίστωνος ἀρνηθεῖη. πῶς γάρ, ὅ γε πάντας
 ὅσους ᾤδινε λόγους ἐκείνῳ προσαναθείς τε καὶ προσαρ-
 μόσας καὶ τῆς ἐκείνου διανοίας ἐκγόνους εἶναι | παρασκευ- p.
 ἄσας νομίζεσθαι; ὅτι δὲ καὶ οὗτος, ὁ ἅπαντας ἀνθρώπους 32
 20 καὶ οὐ τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς Ἀθη-
 ναίους εὐγλωττία καὶ ὀνομάτων κάλλει πάμπαν ἀποκρύψας,
 μὴ τῇ κομψείᾳ τῶν λόγων, ἀλλὰ τῇ τῶν ἐνθυμημάτων
 ἁρμονίᾳ προσέχειν παρεγγυᾷ, ἀκούσατε αὐτοῦ διαρρήδη ἐν
 τῷ Πολιτικῷ λέγοντος· „κἂν διαφυλάξῃς τὸ μὴ σπουδάζειν

3—8: Plat. Apol. p. 17 B—C || 8—12: Plat. Apol. p. 18 A ||
 23—p. 14, 2: Eus. Pr. XII 8, 4 (Plat. Polit. p. 261 E)

1 ἅπαντα CVMγρ. | τὰ γράμματα CV | 2 δέον S | ἢ om.
 CV | 3 βατταρίζοντα—παῖδια om. C | τὰ om. B | 4 post
 τοιάδε add. ἄνδρες ἀθηναῖοι S | λέγων L | 5 νῆ Δία ὧ θεοὶ S,
 sed del. haec verba | καὶ καλλιεπημένους C | 6 οὐδὲ κεκοσμη-
 μένους: εὐ διακεκοσμημένους CMγρ.: εὐ τε κεκοσμημένους V |
 7 ἀκούσθε B | εἰκῇ: εἰ καὶ K | 8 δὲ—προστέθεικεν om. CV |
 9 καὶ δὴ suprascr. B | καὶ posterius om. V | νῦν om. MCV:
 post τοῦτο posuit S | τοῦτο ὑμῶν K Pl. | 10 μοι: λοι B |
 τρόπον V Pl. | ἴσω M¹ | χεῖρον C | 13 γε om. CV | 14 πάντας
 CV | 15 εὐεπία K | 16 ὁ: ὁ M¹: ὅς M² | 17 οὗς BLMS | 18 ἐγ-
 γόνους C | 19 πάντας SCV | 20 ἄλλους om. S | μόνους KBLMC
 et S¹ ut videtur | αὐτοὺς: τοὺς L

ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, πλουσιώτερος εἰς τὸ γῆρας ἀναφανήσῃ
 33 φρονήσεως.“ ἀκούσατε δὲ καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς Πολιτείας
 οἷά φησιν· „τούτους οὖν ἅπαντας καὶ τοὺς ἄλλους τοιούτων
 τινῶν μαθηματικούς καὶ τοὺς τῶν τεχνυδρῶν φιλοσόφους
 θήσομεν; οὐδαμῶς, εἶπον, ἀλλ’ ὁμοίους φιλοσόφοις. τοὺς 5
 δ’ ἀληθινούς, ἔφη, τίνας λέγεις; τοὺς τῆς ἀληθείας, ἣν δ’
 ἐγώ, φιλοθεάμονας. οὐ γὰρ ἐν γεωμετρίᾳ, αἰτήματα καὶ
 ὑποθέσεις ἐχούσῃ, φιλοσοφία, οὐδ’ ἐν μουσικῇ, στοχαστικῇ
 γε οὐσῃ, οὐδ’ ἐν ἀστρονομίᾳ, φυσικῶν καὶ ρεόντων καὶ εἰ-
 κότων βεβυσμένη λόγων, ἀλλ’ αὐτοῦ τὰγαθοῦ δι’ ἐπιστήμης 10
 34 καὶ τῆς ἀληθείας.“ ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, τοῦ φιλοσόφου
 τοὺς μὲν τῆς μουσικῆς καὶ τῆς γεωμετρίας καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν τοιούτων ἐπιστήμονας οὐ φιλοσόφους, ἀλλ’ ὁμοίους φιλο-
 σόφοις προσαγορεύσαντος, τοὺς δὲ τῆς ἀληθείας διδασκάλους
 35 ἀληθινούς ὄντως ὀνομάσαντος φιλοσόφους. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ 15
 δὲ τῶν Νόμων ταῦτά φησιν· „τοῦτο μὲν τοίνυν οὕτω κείσθω
 δεδογμένον καὶ λεγόμενον, ὥς τοῖς ταῦτα ἀμαθάνουσι τῶν
 πολιτῶν οὐδὲν ἐπιτρεπτόν ἀρχῆς ἐχόμενον καὶ ὥς ἀγνοοῦσιν
 ὀνειδιστέον, κἂν πάνυ λογιστικοὶ ᾖσι καὶ πάντα κομψὰ καὶ
 ὅσα πρὸς αὐξήν τῆς ψυχῆς πεφυκότες διαπεπονημένοι ἅπαντα· 20
 τοὺς δὲ τοῦναντίον ἔχοντας, τούτους ὥς σοφοὺς τε προσ-
 ρητέον, κἂν, τὸ λεγόμενον, μήτε γράμματα μήτε νεῖν ἐπί-
 στανται, καὶ τὰς ἀρχὰς ἐγχειριστέον ὥς ἔμφορσιν.“

2—11: Clem. Str. I 19, 93 (3—7: Plat. Reip. V p. 475 E) ||
 15—23: Eus. Pr. XII 8, 2 (Plat. Legg. III p. 689 C—D)

1 τὸ om. CV | 2 πολιτείας αὐτοῦ L | 3 τοὺς om. M | 4 τῶν
 om. L¹ | τεχνυδρῶν B | φιλοσόφους B | 5 φήσομεν Mgr. |
 ὁμοίους μὲν φιλοσόφοις M | 6 τῆς om. K | 9 τε C | ἀστρομία
 M¹ | εἰκότως M | 10 δι’: δεῖ SCV | 15 ὄντας M | τῷ om. M |
 16 ταῦτα: τοιαῦτα SCV: οἱ ταῦτα Mgr.: οὕτω K | 17 δεδεγμένον
 K | καὶ λεγόμενον om. LCV | μανθάνουσι Mgr. Pl. | 18 ἐχο-
 μένων M, corr. Mgr. | 19 πάντα τὰ κομψὰ Mgr. Pl. Eus. |
 20 ὅσα—πεφυκότες om. CV | αὐξήσιν S: τάχος Mgr. Pl. Eus. |
 διαπεπονημένα SCVMgr. | ἅπαντα: ἐν λόγοις ἔχουσι CV: ἐν λό-
 γοις ἔχουσι Mgr. | 21 τούτους om. CV | σοφωτέρους CVMgr. |
 22 κἂν: καὶ C | γράμματα: γράφειν L² | νοεῖν S | ἐπίστανται
 MCV et S e corr. ut videtur, corr. Mgr. | 23 ἐγχειριστέον
 Schulze: ἐγχειρητέον codd.: δοτέον Mgr. Pl. Eus.

Πῶς ἂν τις ἀληθέστερόν τε καὶ σαφέστερον τὴν νῦν 36
 δὴ κατέχουσιν ἀπαιδευσίαν ἐξελέγχοι καὶ οἴησιν; τῶν γὰρ
 δὴ φιλοσόφων ὁ κολοφῶν οὐκ ἐν μαθήσει γραμμάτων, ἀλλ'
 ἐν ἀληθείας γνώσει τὴν σοφίαν ὀρίζεται· καὶ τοὺς μὲν ταύ-
 5 τὴν ἐπισταμένους, κἂν μηδὲ τὰ πρῶτα στοιχεῖα γινώσκουσιν,
 ὀνομάζει σοφούς· τοὺς δὲ διὰ πάσης ἐληλυθότας παιδείας,
 ἀληθείας δὲ καὶ δικαιοσύνης τὴν ἐπιστήμην οὐκ ἔχοντας,
 ἀποκρίνει καὶ ἐξελαύνει καὶ ἄρχειν οὐκ ἐπιτρέπει. καὶ μὲν- 37
 τοι κἂν τῷ Θεαιτήτῳ τοὺς μετεωρολέσχας διαβάλλον ὧδε
 10 λέγει· „ὥσπερ καὶ Θαλῆν ἀστρονομοῦντα, ὃ Θεόδωρε, καὶ
 ἄνω βλέποντα, πεσόντα εἰς φρέαρ, Θραῦτά τις ἐμμελὴς καὶ
 χαρίεσσα θεραπαινὶς ἀποσκῶψαι λέγεται, ὥς τὰ μὲν ἐν οὐ-
 ρανῷ προθυμοῖτο εἰδέναι, τὰ δ' ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ
 πόδας λανθάνοι αὐτόν.“ καὶ αὖτις ἐν τῷ αὐτῷ διαλόγῳ· 38
 15 „ἄγροικον δὲ τινα καὶ ἀπαιδευτον ὑπὸ ἀσχολίας οὐδὲν
 ἦττον τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γίνεσθαι, σῆκον
 ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβαλλόμενον. γῆς δὲ ὅταν μυρία πλέ-
 θρα, | ἢ εἴ τι πλεον ἀκούσῃ ὥς τις ἄρα κεκτημένος θαν- p.
 μαστὰ πλήθῃ κέκτηται, πάντα σμικρὰ δοκεῖ ἀκούειν, εἰς
 20 ἅπασαν εἰωθὼς τὴν γῆν βλέπειν.“ πρὸς δὲ τούτοις ἐπιλέγει 39
 καὶ ταῦτα· „ἢ μὲν γὰρ τούτου γνῶσις τε καὶ ἀρετὴ ἀληθινή,
 ἢ δὲ ἄγνοια καὶ κακία ἐναργής, αἱ δὲ ἄλλαι δεινότητες

8—14: Eus. Pr. XII 29, 4 (Plat. Theaet. p. 174 A) || 14—20:
 Eus. Pr. XII 29, 9 (Plat. Theaet. p. 174 D—E) || 20—p. 16, 2:
 Eus. Pr. XII 29, 17 (Plat. Theaet. p. 176 C); vid. Diss. p. 127 sqq.

1 τε καὶ σαφέστερον om. S | 2 δὴ om. CV | ἐξελέγχοι ἀπαι-
 δευσίαν καὶ οἴησιν CVMγρ.: ἀπαιδευσίαν ἐξελέγξῃ ἀπαοίησιν
 M | ἐξελέγξοι BL | 7 δὲ: τε MC | 8 καὶ ἐξελαύνει om. CV |
 10 post ὥσπερ add. γὰρ BLM: δὴ S | 12 ἀποσκῶψαι CVMγρ.
 Pl. Eus.: ἀποσκῶπτουσα KBLMS | λέγεται in ἔλεγεν corr. S |
 13 ὀπισθεν: ἔμπροσθεν Mγρ. Pl. Eus. | αὐτοῖς C² | 14 λανθάνοι
 αὐτόν Mγρ. Pl. Eus.: λανθάνει αὐτόν CV: λανθάνοντα KBLMS |
 αὐτῷ om. V | 15 δέ om. S | τινα om. KS | 17 περιβαλλόμενον M:
 περιβεβλημένον Mγρ. Pl. Eus. | 18 εἴ τι: ἔτι M, corr. Mγρ. |
 πλεῖον MCV | ante κεκτημένος add. εἴη KBLMS | 19 πλήθει CMγρ.
 | πάνσμικρα Mγρ. | 21 ἢ: εἰ S | τε om. KS: σοφία M Pl. Eus. |
 ἀληθινή K | 22 post ἄγνοια add. ἀμαθία M Pl. Eus. | ἐνεργῆς
 KBLSCV | post δεινότητες add. τε M Pl. Eus.

δοκοῦσαι καὶ σοφαὶ γίνεσθαι ἐν μὲν πολιτείαις καὶ δυνα-
 40 στεταῖς γινόμεναι, φορτικά, ἐν δὲ τέχναις, βάνανσοι.“ οὕτως
 ἄρα ἤδεσαν ἀκριβῶς καὶ οἱ πᾶσαν λόγων ιδέαν μεμαθηκότες,
 ὁπόσον ἡ ἀλήθεια ρημάτων τε καὶ ὀνομάτων τιμαλφεστέρα,
 καὶ ὡς οὐδὲν ταύτην λωβᾶται τῆς τοιαύτης κομπείας ἡ ἄγνοια. 5
 41 Ἄνθ' ὅτου δὴ οὖν, ὦ φίλοι ἄνδρες, τῆς ἀποστολικῆς
 διδασκαλίας τὴν μὲν διάνοιαν καταμαθεῖν οὐκ ἐθέλετε, τὸ
 δὲ βαρβαρόφωνον ὀνειδίζετε μόνον, καὶ ταῦτα τῶν ὑμετέρων
 ἐπαίοντες φιλοσόφων, ὡς Ἕλληνες μὲν τῆς ἀληθείας ἀπε-
 42 πλανήθησαν, βάρβαροι δὲ μᾶλλον ταύτην ἐξεῦρον; καὶ γὰρ 10
 Πορφύριος ἐκεῖνος, ὁ τὸν πρὸς ἡμᾶς ἐκθύμως ἀναδεξάμενος
 πόλεμον, ἐν τοῖς Περὶ τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας οὕτως
 ἔφη· „χαλκόδετος γὰρ ἡ πρὸς θεοὺς ὁδός, αἰπεινή τε καὶ
 τραχεῖα· ἥς πολλὰς ἀτραποὺς βάρβαροι μὲν ἐξεῦρον, Ἕλληνες
 δὲ ἀπεπλανήθησαν· οἱ δὲ κρατοῦντες ἤδη καὶ διέφθειραν· 15
 τὴν δὲ εὔρεσιν ὁ θεὸς Αἰγυπτίοις ἐμαρτύρησε, Φοίνιξί τε
 43 καὶ Χαλδαίοις, Λυδοῖς τε καὶ Ἑβραίοις.“ εἰ δὲ καὶ ὁ πάν-
 των ἡμῖν ἔχθιστος κατηγορεῖ μὲν Ἑλλήνων ὡς πλάνη δε-
 δουλευκότων, Ἑβραίοις δὲ καὶ Φοίνιξι καὶ Αἰγυπτίοις καὶ
 Χαλδαίοις μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ταῦτα τὸν Ἀπόλλω 20
 ἔφησεν ἀνελεῖν, τί δήποτε μὴ πείθεσθε μὲν τῷ φιλοσόφῳ,
 δέχεσθε δὲ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος τὸν χρησμὸν καὶ τὰς
 ἀκοὰς τοῖς Ἑβραίων προφήταις καὶ ἀποστόλοις ὑπέχετε;
 44 καὶ γὰρ ὁ Πύθιος τούτους εὑρετὰς ἀληθείας ὠνόμασεν. εἰ
 δὲ καὶ Αἰγυπτίους καὶ Χαλδαίους καὶ Φοίνικας τούτοις 25

10—21: Eus. Pr. IX 10, 2—3. XIV 10, 4—5 (Porph. de phil. ex or. p. 141)

1 καὶ σοφαὶ δοκοῦσαι CV | γίνεσθαι om. V | πολιτικαῖς
 δυναστείαις Mgr. Pl. Eus. | δυναστείαις K | 2 ἐν: ἂν M | τέχναι
 S | 4 ὁπόσων BLMV | τιμαλφετέρα M | 7 οὐ θέλετε CV | 8 ὅστέ-
 ρων L | 10 ταύτην μᾶλλον BL, sed μᾶλλον add. B inter lineas |
 ἐξεῦρον K | 12 τοῖς: τῇ CV | 13 αἰπεινή C | καὶ ἀπλανῆς add.
 Mgr. in marg. | 14 ἐξεῦρον KS | 16 αἰγυπτίοις ὁ θεὸς ἐμαρ-
 τύρησε BL: ὁ θεὸς αἰγυπτίοις διεμαρτύρησε M: ὁ θεὸς ἐμαρτύ-
 ρησεν αἰγυπτίοις K | τε om. CV | 18 ἡμῖν om. M | πλάνω KS |
 19 καὶ αἰγυπτίοις καὶ χαλδαίοις: καὶ τοῖς ἄλλοις CV, quae
 verba post χαλδαίοις add. M | 21 ἀνειπεῖν Mgr. | 24 ἀλη-
 θείας εὑρετὰς B | ὠνόμασεν: ἀπέδειξεν CVMgr., corr. Cyr.

ξυνέζευξεν, ἰστέον ὡς καὶ Φοίνικες, πρόσχωροι τούτων ὄντες
 καὶ ἀγγιτέρομονες, παρὰ τούτων ἔμαθον, εἴπερ ἔμαθον, τὴν
 ἀλήθειαν. καὶ μέντοι καὶ Αἰγύπτιοι πλείστον ὅσον τῆς τού-
 των μετοικίας ἀπώναντο· συχνὸν γὰρ ὥκησαν χρόνον Ἑβραῖοι
 5 τὴν Αἴγυπτον. καὶ Χαλδαῖοι δὲ ὡσαύτως ἐκ τούτων με- 45
 γίστην ὠφέλειαν ἐδρέψαντο· ἀνδραποδίσαντες γὰρ αὐτοὺς
 εἰς Βαβυλῶνα κατώκησαν· εἴτα ἐκ τῶν αὐτόθι γεγεννημένων
 θαυμαμάτων περὶ τε τὴν κάμινον καὶ τοὺς λέοντας ἀξιοχρέους
 εἶναι διδασκάλους ἀληθείας ὑπέλαβον. καὶ Κῦρος δὲ ὁ Καμ- 46
 10 βύσου, τὸν Δανιὴλ ὁμοδίαιτον ἐσχηκώς, τῶν τῆς θεοσεβείας
 μετέλαχε μαθημάτων· Αὐδοὺς δὲ καταστρεψάμενος καὶ τού-
 τους ὑποχειρίους λαβὼν, μετέδωκε δήπου τοῖς ὑπηκόοις ὧν
 παρ' ἐκείνου μεμάθηκεν.

Ὅτι μὲν | οὖν Ἑβραίοις ἀλήθειαν καὶ ὁ Πύθιος ἔμαρ- 47 p.
 15 τύρησε, καὶ ὁ Πορφύριος ἀπεμνημόνευσε τοῦ χρησμοῦ,
 ἀπόχρη δηλῶσαι καὶ ταῦτα· ὅτι δὲ τῶν παρ' Ἑλληνσι φιλο-
 σόφων πλείστην ἄγνοιαν οὗτος πάλιν κατηγορεῖ, ἀκούσατε
 οἷά φησιν ἐν οἷς Πρὸς Βοηθὸν περὶ ψυχῆς ἔγραψεν. λέγει 48
 δὲ πρὸς πολλοῖς ἑτέροις καὶ ταῦτα· „τίς γὰρ λόγος τῶν ἐν
 20 φιλοσοφίᾳ οὐκ ἀμφισβητήσιμος;“ καὶ πρὸς Ἀνεβῶ δὲ τὸν
 Αἰγύπτιον τοιαῦτα γέγραπεν· „ἄρξομαι δὲ τῆς πρὸς σέ φι-
 λίας ἀπὸ θεῶν καὶ δαιμόνων ἀγαθῶν τῶν τε τούτοις συγ-
 γενῶν φιλοσοφημάτων· περὶ ὧν εἴρηται μὲν πλείστα καὶ
 παρὰ τοῖς Ἑλλήνων φιλοσόφοις, εἴρηται δ' ἐκ στοχασμοῦ
 25 τὸ πλεον τὰς ἀρχὰς ἔχον τῆς πίστεως.“ καὶ αὐθις μετ'
 ὀλίγα· „παρὰ μὲν γὰρ ἡμῖν λογομαχία τίς ἔστι πολλή, ἅτε

7—8: Dan. 3. 6 || 18—20: Eus. Pr. XIV 10, 3 || 20—25:
 Eus. Pr. XIV 10, 1 (Porph. ad Aneb. p. XXIX) || 25—p. 18, 3:
 Eus. Pr. XIV 10, 2 (Porph. ad Aneb. p. XLV); vid. Diss. p. 116 sqq.

2 παρ' αὐτῶν CV | εἴπερ ἔμαθον om. C | 3 καὶ posterius
 om. S | ὅσον bis MC | 5 ὡσαύτως om. BL | μεγίστην ἐκ τούτων
 K | 7 κατώκησαν B | 9 δέ γε S | καμβύσου M | 12 ὧν: & CV |
 14 μαρτύρησε LM, sed corr. L | 16 post δὲ add. καὶ BL | 17 αὐ-
 τὸς K | πάλιν om. V | 18 βρήθον M, corr. Mgr.: βρήθον C:
 βρήθον V | 20 ἀναιβῶ S² | 21 τοιάδε K | δὴ K | 22 δαιμόνων
 ἀγαθῶν καὶ θεῶν L | τούτων BL: om. M | 25 ἔχοντων B:
 ἔχοντος M: ἔχοντα CV | αὐθις om. CV

ἐξ ἀνθρωπίνων λογισμῶν τοῦ ἀγαθοῦ εἰκαζόμενον· οἷς δὲ
 μεμηγάνηται πρὸς τὸ κρεῖττον ξυνουσία, αἰεὶ παρεῖται τὸ
 49 μέρος τοῦτο εἰς ἐξέτασιν.“ εἰ τοίνυν ἀμφισβητήσιμα μὲν τὰ
 τῶν φιλοσόφων δόγματα (λογισμῶν γὰρ ἔστιν ἀνθρωπίνων
 εὐρέματα), ἔρις δὲ πολλή παρ’ αὐτοῖς καὶ λογομαχία τις 5
 ἄσπονδος, ἄλλοις δὲ τισι τὴν πρὸς Θεὸν ξυνουσίαν τε καὶ
 ὁμιλίαν ὁ Πορφύριος μεμαρτύρηκε, τοῦ δὴ χάριν, ὃ φιλό-
 της, τῶν μὲν ἀνθρωπίνων καὶ ἀμφιβόλων ἐξήρητθε λόγων,
 50 τῶν δὲ θεοφιλῶν ἀνδρῶν οὐ προσέεσθε τὰ μαθήματα; ὥς
 βαρβάρους μὲν γὰρ εἰ παραιτεῖσθε, ἐναντία ὑμῖν αὐτοῖς 10
 ἂν ποιοῖτε· πείθεσθε γὰρ καὶ Πυθαγόρα, Τυρρηνῶ κατὰ
 τινας ὄντι, Τυρίῳ δὲ καθ’ ἑτέρους, καὶ τῷ Σταγειρίτῃ δὲ
 κέχρησθε διδασκάλῳ καὶ τὸν Σινωπέα θαυμάζετε καὶ τοὺς
 ἄλλους, οἱ πατρίδας οὐχ Ἑλληνικάς, ἀλλὰ βαρβάρους ἐσχή-
 κασιν· ἀπεδείξαμεν δὲ καὶ τὸν Σόλωνα καὶ τὸν Πλάτωνα 15
 51 πλείστα παρὰ βαρβάρων μεμαθηκότας· ἀκούομεν δὲ καὶ τοῦ
 Αἰγυπτίου Ιερέως πρὸς τὸν Σόλωνα λέγοντος (τοῦ Πλάτω-
 νος δὲ καὶ ταῦτα ἐν τῷ Τιμαίῳ γεγραμμένα)· „ὦ Σόλων,
 Σόλων, Ἕλληνες ὑμεῖς αἰεὶ παῖδες ἐστε, γέρον δὲ Ἕλλην
 52 οὐδεὶς· οὐ γὰρ ἔχετε χρόνῳ μάθημα πολίον.“ εἰ δὲ νεώτερα 20
 τὰ Ἑλλήνων μαθήματα, πρεσβύτατα δὲ καὶ παλαιότατα τὰ
 Ἑβραίων, ἔχει δὲ καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπανθοῦσαν τῷ χρόνῳ,
 προαιρετέα δηλονότι καὶ προκριτέα τῶν νέων καὶ ἀμφιβό-
 λων, μᾶλλον δὲ ψευδῶν τε καὶ οὐ πιθανῶς πεπλασμένων.
 53 ἄλλ’ οὐδὲ τὸ ἀπαίδευτον τῆς γλώττης ἱκανὸν ὑμῖν εἰς παρ- 25

11—15: Clem. Str. I 14, 62 || 15—20: Eus. Pr. X 4, 19—20
 Clem. Str. I 15, 69 (Plat. Tim. p. 22 B)

2 μηχανᾷται S e corr., et post hoc verbum add. ἡ S | 3—4 τῶν
 φιλοσόφων τὰ KS | 4 ἀνθρώπων V | 5—6 ἄσπονδος λογομαχία CV
 (τις om.) | 6 post θεόν add. τε K | ἐξουσίαν M | 7 ὁμαλίαν B | καὶ
 ὁ πορφύριος CV | 10 post εἰ add. καὶ B | παραιτοῖσθε KLBgr. |
 αὐτοῖς ἂν om. CV | 11 ποιῆτε KLMS: ποιεῖτε BCv | πύθεσθε K |
 11—12 τυρρηνῶ—καθ’ ἑτέρους: τυρίῳ ὄντι ἢ τυρρηνῶ κατὰ τινας
 CV | κέχρησθαι K | 15—16 ἀπεδείξαμεν—μεμαθηκότας: καὶ σό-
 λων δὲ καὶ πλάτων πλείστα παρὰ βαρβάρων μεμαθήκασιν CV |
 16 ἀκούωμεν M: ἀκούσωμεν S | 18 τῷ om. CV | σόλων ολων M |
 19 αἰεὶ ὑμεῖς V | Ἕλλην om. CV | 20 μάθημα χρόνῳ K | χρόνων
 S | 21 τὰ τῶν ἐλλήνων S | 24 πιθανῶς B | πεπλανημένων S

αίτησιν. ἐδείξαμεν γὰρ τὸν Σωκράτην, τῶν φιλοσόφων τὸν κορυφαῖον, τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἀμύητον, καὶ τὸν Πλάτωνα πάσης ἐπιστήμης καὶ εὐγλωττίας προκρίνοντα τὴν ἀλήθειαν. |

5 Εἰ δὲ τοῦ τῆς πίστεως κατηγορεῖτε προσρήματος (ἤκουσα 54 p. γὰρ ὑμῶν καὶ τοῦτο λεγόντων, ὥς ἡμεῖς γε ἀπόδειξιν μὲν οὐδεμίαν τῶν ἡμετέρων δογμάτων προσφέροντες, πιστεύειν δὲ μόνον τοῖς μαθητευομένοις παρεγγυῶμεν), μάλιστα μὲν ἄντικρυς τὴν ἡμετέραν συκοφαντεῖτε διδασκαλίαν· αὐτῶν
10 γὰρ τοι τῶν πραγμάτων τὴν μαρτυρίαν ἡμεῖς τοῖς ἡμετέροις ξυναρμόττομεν λόγοις· πάλιν δ' αὖ ὑμεῖς τοῖς ὑμετέροις βέβλησθε, κατὰ τὴν παροιμίαν, πτίλοις. καὶ γὰρ ὁ Πυθα- 55 γόρας ἐκεῖνος ὁ πολυθρύλητος, ὁ Μνησάρχου μὲν υἱός, Φερεκύδου δὲ φοιτητής, ὁ τῆς Ἰταλικῆς αἰρέσεως ἡγησάμε-
15 νος, νόμον ἐτεθεῖκει τοῖς φοιτηταῖς πενταετῇ χρόνον σιγὴν ἄγειν καὶ μόνον ὑπέχειν τῷ λόγῳ τὰς ἀκοάς, ἵνα ἀναμφισβητήτως καὶ ἀδηρήτως δέχωνται τὰ λεγόμενα, πιστεύοντες οὕτως ἔχειν καὶ μὴ πολυπραγμονοῦντες ὥς ἐνδοιάζοντες. τῷ τοι καὶ οἱ ἐκεῖνον διαδεξάμενοι, εἴ τις ἀπήτησε τῶν 56
20 λεγομένων ἀπόδειξιν, „αὐτὸς ἔφα“ λέγειν εἰώθεσαν, πάσης ἀποδείξεως ἰσχυροτέραν καὶ εἶναι νομίζοντες καὶ ἔχειν κελεύοντες τὴν Πυθαγόρου φωνήν. εἰ δ' ἀποχρῆν εἰς πίστιν 57 ἐνόμιζον καὶ οἱ λέγοντες καὶ οἱ ἀκούοντες τὸ Πυθαγόρου εἶναι δόγματα καὶ μαθήματα, τίς οὕτως ἄρα ἡλίθιος, μάλ-

11—12: cf. Theod. Hist. eccl. III 8 || 12—16: Clem. Str. I 14, 62. V 11, 67; vid. Diss. p. 130 || 19—20: Clem. Str. II 5, 24

1 σωκράτη KLM | 3 πάσης: τῆς BL, corr. Bgr. | προκρίναντα MCV | 5 τοῦ om. L¹ | 7 προσφέροντες CV | 8 μόνον: μᾶλλον M | μὲν om. S: postea add. V: δὲ C | 9 ὑμετέραν MCV | 10—11 ἡμετέροις—τοῖς om. L¹ | 10 ὑμετέροις M | 11 αὖ: αὐτοὶ CVMgr. | 12 βλήσεσθε KSLgr.: βληθήσεσθε Bgr. | παροιμίαν C | πτίλοις KSCVBgr. Mgr.: πτεροῖς BLM | 15—16 ἐτεθεῖκει—μόνον om. S, sed verba ἐτεθεῖκει τοῖς φοιτηταῖς add. S² | 15 ἐτεθήκει B | 17 ἀδηρήτως C: ἀναντιρρήτως BL: ἀμαχῆτως S | δέχονται BSC: λέχονται M | 18 ἐνδυνάζοντες B: ἐνδιαζόντες M | 19 ἐκεῖνον οἱ S | ἀπαιτήσοι M, corr. Mgr. | 22 δὲ καὶ ἀποχρῆν V | 23 τὸ V: τὰ K: τῷ BL: τοῦ S: om. MC | 24 μαθήματα: διδάγματα B, corr. Bgr. | ἄρα οὕτως BL

λον δὲ ἄγαν ἐμβρόντητος, ὥς τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων διδάσκον-
 τος ἐνδοιάσαι καὶ μὴ πιστεῦσαι τοῖς λεγομένοις καὶ μηδὲ
 τοσοῦτον ἀπονεῖμαι σέβας τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, ὅσον τῷ
 Πυθαγόρᾳ προσένεμον οἱ τῆς ἐκείνου διδασκαλίας μετεσχη-
 58 κότες; πῶς δέ γε, ὦ φίλοι ἄνδρες, οὐ σχέτλιον, τὸν μὲν 5
 Πλάτωνα καὶ τοῖς ποιηταῖς ἀνενδοιάστως πιστεύειν παρεγ-
 γυᾶν, ἡμῖν δὲ χαλεπαίνειν ὑμᾶς, ὅτι δὴ τῷ Θεῷ διδάσκοντι
 59 παραινοῦμεν πιστεύειν; ἢ οὐ Πλάτωνος ἐκεῖνα τὰ ῥήματα;
 „περὶ δὲ τῶν ἄλλων δαιμόνων εἰπεῖν καὶ γινῶναι τὴν γένεσιν
 μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς· πιστευτέον δὲ τοῖς εἰρηκόσιν ἔμπροσθεν, 10
 ἐκγόνοις μὲν θεῶν οὓσιν, ὥς ἔφασαν, σαφῶς δὲ πως τοὺς
 ἑαυτῶν προγόνους εἰδόντων. ἀδύνατον οὖν θεῶν παισὶν
 ἀπιστεῖν, καίπερ ἄνευ εἰκότων καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξεων
 λέγουσιν, ἀλλ' ὥς οἰκεῖα φασκόντων ἀπαγγέλλειν ἐπομένους
 60 τῷ νόμῳ πιστευτέον.“ ταῦτα ἐν τῷ Τιμαίῳ περὶ τῶν ποιη- 15
 τῶν ὁ Πλάτων εἶρηκε καὶ προσέταξεν Ὀμήρῳ καὶ Ἡσιόδῳ
 καὶ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς μυθολογοῦσι πιστεῦσαι καὶ οὐκ
 ἡδέσθῃ φάναι, ὅτι ἄνευ εἰκότων καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξεων
 λέγουσι, καὶ ταῦτα κωμῶδων ἄλλαχοῦ τὰ παρ' ἐκείνων λεγό-
 61 μενα, ὥς ἐν ἑτέρῳ δὴ χωρίῳ σαφῶς ἐπιδείξομεν. εἰ δὲ 20
 τοῖς τοὺς λήρους ἐκείνους μυθολογοῦσι καὶ τοὺς αἰσχροτά-
 τους διαπλάττουσι μύθους πιστεύειν ὁ Πλάτων παρακε-
 13 λεύεται καὶ μη|δεμίαν αὐτοὺς ἀπόδειξιν ἀπαιτεῖν, πολλῶν
 μᾶλλον ὀσιώτερόν τε καὶ δικαιότερον τοῖς θεσπεσίοις ἀπο-
 στόλοις καὶ προφήταις πιστεῦσαι, αἰσχρὸν μὲν οὐδὲν οὐδὲ 25
 μυθῶδες οὐδὲ ἀπίθανον λέγουσι, θεοπρεπῆ δὲ ἅπαντα καὶ
 παναγῇ διδάσκουσι καὶ σωτήρια.

62 Ὅτι δέ γε καὶ οἱ ταῖς δόξαις τῶν φιλοσόφων ἀκολου-

8.—15: Eus. Pr. II 7, 1. XIII 1, 1. 14, 5 (Plat. Tim. p. 40 D—E);
 vid. Diss. p. 130 sq.

1 ἄγαν om. MSCV | 2 ἐνδυνάσαι BC, sed corr. B | μηδὲ:
 μὴ B | 4 μετέχοντες CV | 7 δὴ: δεῖ B | 9 εἰπὼν K | 10 ἢ M¹ |
 11 ἐγγόνους S | 12 εἰδόντων: ἰδόντων K: εἰδόσιν L²M² | παισὶν:
 πεσεῖν C | 15 πιστεύων S | 16 καὶ προσέταξεν: ἐπέταξεν δὲ
 CVMγρ., corr. Cγρ. | 18 ἀναγκαίων om. BLM | 20 δὴ BL:
 δὲ K: γε MSCV | ἐπιδείξομεν BL¹ | 21 καὶ τοῖς αἰσχροτάτους
 C | 23 καὶ om. CVMγρ. et ἀπαιτοῦντας CVMγρ. | 26 ἀπίθανον
 CV | ἅπαντα: καὶ πάντα B, sed corr.

θήσαντες, πίστει χρώμενοι ποδηγῶ, οἱ μὲν τὰ τούτων, οἱ δὲ
τὰ ἐκείνων ἡσπάσαντο, μάλα ἂν τις μάθοι ῥαδίως, τὰς τῶν
δογμάτων διαφορὰς ἐξετάσας. οἱ μὲν γὰρ ἀθάνατον ἔφασαν 63
τὴν ψυχὴν, οἱ δὲ θνητὴν, οἱ δὲ μικτὴν τινα ὠρίσαντο καὶ
5 τὸ μὲν αὐτῆς θνητόν, τὸ δὲ ἀθάνατον ἔφασαν· καὶ τὰ
ὁρώμενα οἱ μὲν ἀγένητα, οἱ δὲ γενητά, καὶ οἱ μὲν ἐκ γῆς,
οἱ δὲ ἐξ ὕλης, οἱ δὲ ἐξ ἀτόμων ζυστῆναι· καὶ οἱ μὲν ἔμ-
ψυχον εἶναι τὸ πᾶν, οἱ δὲ ἄψυχον. ἀλλ' ὅμως καὶ διά- 64
φορα λέγοντες, ἔσχον καὶ οὗτοι κακῆϊνοί τινες τοῖς παρὰ
10 σφῶν λεγομένοις πιστεύοντας. οὐκ ἂν δὲ οἱ μὲν ταῦτα,
οἱ δὲ ἐκεῖνα εὖ ἔχειν ὑπέλαβον, εἰ μὴ τις αὐτοὺς πίστις
ἔπεισε δέξασθαι τὰ λεγόμενα. τῷ τοι καὶ ὁ Πλάτωνος Σω- 65
κράτης ἐν τῷ Γοργία, πολλὰ περὶ τῶν ἐν τῷ "Αἰδη κολαζο-
μένων εἰπών, καὶ μέντοι καὶ περὶ τῶν ἀνακηρουττομένων
15 ὥς εὐσεβῶν ἐπήγαγεν· „ταῦτά ἐστιν, ὧ Καλλίκλεις, ἃ ἐγὼ
ἀκημοῶς πιστεύω ἀληθῆ εἶναι.“ καίτοι οὔτε δηλα ἦν οὔτε 66
ὁρώμενα πράγματα, ἀλλὰ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων
λανθάνοντα καὶ παρ' ὀλίγων ὁμολογούμενα· ἀλλ' ὅμως ἔφη
πιστεύειν ὥς ἀληθῆ ἐστι, καὶ τῆς πίστεως ἀπόδειξιν οὔτε
20 αὐτὸς προσενήνοχεν, οὔτε οἱ ἀκούσαντες ἀπητήκασιν. καὶ 67
μέντοι κἂν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων ὁ Πλάτων τὸν περὶ τῆς
πίστεως ἐβεβαίωσε λόγον. λέγει δὲ ὧδε· „ὑμῖν γὰρ εἰ καὶ
μετρίως κατεσκεύασται τὰ τῶν νόμων, εἰς τῶν καλλίστων
ἂν εἴη νόμων, μὴ ζητεῖν νέων μηδένα ἑᾶν, ποῖα καλῶς
25 αὐτῶν ἢ μὴ καλῶς ἔχει, μιᾶ δὲ φωνῇ καὶ ἐξ ἐνὸς στόμα- 68
τος πάντας ζυμφωνεῖν, ὥς πάντα καλῶς κεῖται.“ οὐδ' ἐν
τούτοις ἄρα ὁ Πλάτων περιεργάζεσθαι ζυγγωρεῖ, ἀλλὰ πιστῶς
δέχεσθαι τὰ νομοθετούμενα καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴτε

3—5: Aëtius Doxogr. p. 392—393 || 5—8: Aëtius p. 284—289.
329—332 || 12—16: Eus. Pr. XII 6, 1—4 (15—16: Plat. Gorg.
p. 524 A—B) || 20—26: Eus. Pr. XII 1, 2 (Plat. Legg. I p. 634 D)

2 μάλα KMS: πάλαι BL: λίαν CVMγρ. | μάθη V | 6 ἀγέν-
νητα BLMV | γεννητά BLMV | 9 αὐτοὶ CV | παρ' αὐτῶν V |
12 δέξασθαι om. B | 13 τῷ posterius om. B | 20 ἀπητήκασιν:
ἐπεξήτησαν CVMγρ. | 21 τῆς om. B | 24 νέων om. B: νέον MV
S e corr.: τῶν νέων Pl. | μηδένας B | ἑᾶν ποῖα: ἂν ποι BL |
25 ἔχειν BL: ἔχη C | 26 πάντας: πάντα K | 27 πιστῶς: ἐκ
πίστεως MCV | 28 εἰ τὸ K

69 εὖ ἔχει, εἴτε καὶ μή. καὶ Θεόγνις δὲ ὁ Σικελιώτης ποιητῆς
 τῆς πίστεως ἀναγορεύει τὸν τρόφιμον καὶ φησιν· „πιστὸς
 ἀνὴρ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι ἄξιος ἐν χαλεπῇ,
 Κύρνε, διχοστασίῃ.“ εἰ δὲ τὸν ἐν στάσει πιστὸν χρυσοῦ καὶ
 ἀργύρου τιμιώτερον ἔφη, τίνος ἀντάξιον ἀποφῆναιτο ἂν τις 5
 70 τὸν τοῖς θείοις λόγοις ἀναμφιβόλως πιστεύοντα; ἀλλὰ γὰρ
 ἀτεχνῶς οἶμαι ἀρμόττει τοῖς ὁμοίως ὑμῖν ἀντιλέγουσιν, ἅπερ
 Ἡράκλειτος ὁ Ἐφεσίος εἶρηκεν· „ἄξύνετοι ἀκούσαντες κω-
 14 φοῖς εἰκόνασι· φάτις αὐτοῖσι μαρτυρεῖ, παρε|όντας ἀπειναι.“
 71 συμφωνεῖ δὲ τῷ Ἐφεσίῳ καὶ ὁ Ἀκραγαντῖνος Ἐμπεδοκλῆς λέ- 10
 γων ὡδί· „ἀλλὰ κακοῖς μὲν κάρτα πέλει κρατέουσιν ἀπιστεῖν·
 ὧδε γὰρ ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης.“ τῆς τῶν
 κακῶν ἄρα μερίδος κατὰ τὸν Ἀκραγαντῖνον οἱ ἄπιστοι·
 ἄξύνετοι δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ εἰκότες κωφοῖς κατὰ τὸν Ἡρά-
 72 κλειτον. ἀτὰρ δὴ καὶ Παρμενίδης ὁ Ἐλεάτης, ὁ τοῦ Κολο- 15
 φωνίου Ξενοφάνους ἐταῖρος, πίστει τοῖς νοητοῖς προσβάλλειν
 παρεγγυᾷ. φησὶ γάρ· „λεῦσσε δ' ὅμως ἀπεόντα, νόῳ παρε-
 όντα βεβαίως.“ νῷ γὰρ μόνῳ πελάζειν τοῖς νοητοῖς δυνατόν·
 δίχα δὲ πίστεως οὐδὲ ὁ νοῦς ὁρᾶν δύναται τὰ νοούμενα.
 73 τοῦτο δὲ καὶ ὁ Σόλων αἰνίττεται· „γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς 20
 χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι μέτρον, ὃ δὴ πάντα πείρατα μοῦ-
 νον ἔχει.“ εἰ δὲ νοῆσαι χαλεπώτατον, εἰπεῖν ἄρα πάμπαν
 74 ἀδύνατον. καὶ ὁ Ἐμπεδοκλῆς δὲ περὶ τῶν ἀοράτων φησὶν· 4

1—4: Eus. Pr. XII 2, 2 (Theogn. 77—78) || 8—9: Clem. Str. V 14, 115 = Eus. Pr. XIII 13, 42 (Heraclit. fr. 34) || 10—12: Clem. Str. V 3, 18 (Empedocl. fr. 5, 1—2) || 15—18: Clem. Str. V 2, 15 (Parmen. fr. 2, 1) || 20—22: Clem. Str. V 12, 81 (Solon. fr. 16) || 23—p. 23, 3: Clem. Str. V 12, 81 (Empedocl. fr. 133)

1 ἔχοι K | 2 τῆς om. BL | 3 ἀντερύσασθαι Theogn. Eus.: ἀνταρύσασθαι codd. | 4 διχοστασίῃ: litt. η eras. S: διχοστάση M¹ | 5 ἀποφῆναι S | 6 λόγοις S | 7 ὁμοίοις V | 9 φάσι τις M, corr. Mγρ. | παραρέοντας B | 11 ὧδε MS | κρατευσιν M, corr. Mγρ. | 12 πέλεται πιστώματα V: καλεῖται πιστότατα (e πιστώ-
 τατα corr.) S | 14 κωφοῖς C | 16 προσβαλεῖν CVMγρ. | 17 λεῦσε δ' ὅμως K: λεῦσσε δ' ὁμῶς BL: λεύσειδης ὅμως M: λεύσει δ' ὅμως SCVMγρ. | παρεόντα om. L¹ | 18 πελάζειν μόνῳ CV | δύ-
 νεται CVMγρ. | 19 δέ γε K | 21 πάντων Clem. | πειρατὰ KS: πειραῖται MCV et 22 ἔχειν MCV

„οὐκ ἔστιν πελάσασθαι ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτὸν ἡμετέροις ἢ
 χερσὶ λαβεῖν· ἥπερ τε μερίστη πειθοῦς ἀνθρώποισιν ἀμαξίτος
 εἰς φρένα πίπτει.“ καὶ Ἀντισθένης δέ, ὁ Σωκράτους μὲν 75
 φοιτητής, τῆς δὲ Κυνικῆς αἰρέσεως ἡγησάμενος, περὶ τοῦ
 5 Θεοῦ τῶν ὄλων βοᾷ· „ἀπὸ εἰκόνος οὐ γνωρίζεται, ὀφθαλμῷ
 οὐχ ὁράται, οὐδενὶ ἔοικε· διόπερ αὐτὸν οὐδεὶς ἐκμαθεῖν ἐξ
 εἰκόνος δύναται.“ ἀναγκαῖα ἄρα ἡ πίστις τοῖς τὰ νοητὰ 76
 κατιδεῖν βουλομένοις, ἐπειδὴ περ οὐδὲ εἰκόνα ἐξευρεῖν αὐτοῖς
 ξυμβαίνουσιν οἶόν τε. καὶ Ξενοφῶν δὲ ὁ Ἀθηναῖος ὁ
 10 Σωκρατικός, ὁ Γρύλλου παῖς, ξυνωδὰ τούτοις γέγραφεν.
 φησὶ γάρ· „ὁ γοῦν πάντα σείων καὶ ἀτρεμίζων, ὥς μὲν 77
 μέγας τις καὶ δυνατός, φανερός· ὅποιος δὲ ἔστι μορφὴν,
 ἀφανής.“ δεῖ δὴ πού τις πίστεως τοῖς τὰ φανὲς ὀριγνυμένοις
 καταμαθεῖν. ἀκούσαι δ' ἂν τις καὶ Βακχυλίδου λέγοντος 78
 15 ἐν τοῖς Παιᾶσιν· „οὐδὲ γὰρ ῥᾶστον ἀρρήτων ἐπέων πύλας
 ἐξευρεῖν.“ χρεῖα τοίνυν ἡμῖν νοερῶν ὁμμάτων εἰς τὴν τῶν
 νοητῶν κατανόησιν, καὶ καθάπερ δεόμεθα τῶν τοῦ σώμα-
 τος ὀφθαλμῶν εἰς τὴν θεωρίαν τῶν ὁρατῶν, οὕτω δὴ πού
 χρῆξομεν πίστεως εἰς τὴν ἐποπτείαν τῶν θείων. ὅπερ γὰρ 79
 20 δὴ ἔστιν ὀφθαλμὸς ἐν σώματι, τοῦτο ἄρα πίστις ἐν δια-
 νοίᾳ· μᾶλλον δέ, ὥς περ ὀφθαλμὸς δεῖται φωτὸς ἐπιδεικνύν-
 τος τὰ ὁρατά, οὕτω δὴ αὖ καὶ ὁ νοῦς δεῖται πίστεως ἐπι-

3—7: Clem. Str. V 14, 108 = Eus. Pr. XIII 13, 35 (Antisth. fr. 24)

|| 9—12: Clem. Str. V 14, 108 = Eus. Pr. XIII 13, 35 (cf. Xen. Comm. IV 3, 13) || 14—16: Clem. Str. V 11, 68 (Bacchyl. fr. 14)

1 πελάσαι δ' ὀφθαλμοῖς [ὀφθαλμοῖσιν V] οὐκ ἔστιν ἐφικτὸν
 CV | ante ὀφθαλμοῖσιν add. δ' M: οὐδ' KS: ἐν Clem.: ἐς Gertz
 | 2 πειθοῦς M | 4 τῆς δέ γε KS | 5 τοῦ om. LM | ὀφθαλμοῖς
 S | 6 οὐδεὶς αὐτὸν CV | 7 νοητὰ om. L¹ | 8 βουλομένοις: δυνα-
 μένοις M, corr. Mgr. | 9 οἶόν τε: οἶονται M | 10 γρύλλον BC |
 τούτω KS | 11 πατασσειῶν M | μὲν μέγας τις Clem. Eus.: μέγας
 τις BLM: μέγας τις μὲν KS: μέγας μὲν τις CVMgr. | 12 φα-
 νερός: καὶ φανερός L | 13 ὀρεγομένοις KS | 14 βακχυλίδου K:
 βακχυλλίδου B V e corr. | 15 ἐπέων ἀρρήτων V | 16 ὑμῖν CV |
 καὶ νοερῶν S | 17 νοητῶν: νοημάτων M: ὄντων BCV | 18 τὴν
 θεωρίαν τῶν ὁρατῶν: τὴν [om. Mgr.] τῶν αἰσθητῶν θεωρίαν
 CVMgr. | 19 ἐποπτείαν KBL | 20 δὴ om. CV | ἄρα om. CV |
 21—22 φωτὸς — δεῖται om. S | 21 ἐπιδεικνύοντος B | 22 αὖ om.
 BCV | ἐπιδεικνυούσης KMS: δεικνυούσης CV

δεικνύσης τὰ θεῖα καὶ τὴν περὶ τούτων δόξαν φυλαττούσης βεβαίαν.

- 80 Τῶν δέ γε τὰ νοητὰ θεωρεῖν οὐ βουλομένων ἀκούσατε ὅπως ὁ Πλάτων κατηγορεῖ „ἄθρει γὰρ δὴ“ φησι „περισκοπῶν, μή τις τῶν ἀμνητῶν ἐπακούσῃ. εἰς δὲ οὗτοι, οἱ οὐδὲν ἄλλο ἡγούμενοι εἶναι ἢ οὗ ἂν ἀπρὶξ ταῖς χερσὶ λα-
15 βέσθαι δύναιτο, πράξεις δὲ | καὶ γενέσεις καὶ πᾶν τὸ
81 ἀόρατον οὐκ ἀποδεχόμενοι ὥς ἐν οὐσίας μέρει.“ ταύτης δὲ τῆς ξυμμορίας καὶ ὑμεῖς ἐστε· ἀλλὰ μὴ δυσχεράνητε τὸν ἔλεγχον· μόνοις γὰρ τοῖς ὁρατοῖς προστετήκατε καὶ τὰ χει- 10
ρόκημητα ξόανα σέβοντες, τὴν περὶ τῆς τοῦ ἀοράτου φύσεως
82 διδασκαλίαν οὐ δέχεσθε. καὶ ἴσως τοῖς οὕτω διακειμένοις ἀνθρώποις Ἐπίχαρμος ὁ κωμικὸς τὸν Ἰάμβρον ἐκεῖνον προσ-
ῆρμοσε· „φύσεις ἀνθρώπων, ἀσκοὶ πεφουσημένοι.“ ἀνδρῶν δέ γε σωφρονούντων ἴδιον μὴ προλήψει δουλεύειν μηδὲ ἔθеси 15
προσδεδέσθαι πατρώοις, ἀλλὰ ζητεῖν τάληθες καὶ τὸ χρήσι-
83 μον πανταχόθεν ξυλλέγειν. ἢ οὐ τοιαῦτα καὶ Σωκράτης τῷ Κρίτῳ ἔλεγεν; „ὥς ἐγὼ οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ αἰ-
τοιοῦτος, οἷος τῶν ἐμῶν οὐδενὶ ἄλλῳ πεῖθεσθαι ἢ τῷ λόγῳ, ὃς ἂν μοι λογιζομένῳ βέλτιστος φαίνοιτο.“ δηλοῖ δὲ διὰ 20
τούτων, ὥς λόγῳ χρώμενος ἐξευρεῖν ἐπόθει τὸ συμφέρον
84 καὶ οὗ τι νόμον εἶχε τὸ τῇ προλήψει δουλεύειν. οὕτω τὸν Ἀλκιβιάδην πεῖθει μαθεῖν τὴν τῆς γνώσεως οἴησιν πρότερον

4—8: Clem. Str. V 6, 33 (Plat. Theaet. p. 155 E) || 13—14: Clem. Str. IV 7, 45 (Epicharm. fr. 246) || 17—20: Eus. Pr. XIII 6, 1 (Plat. Crit. p. 46 B) || 22—p. 25, 5: Clem. Str. V 3, 17 (Plat. Alcib. I p. 109 E)

13—15: Orion. Anth. II 3; vid. N. Jahrb. 135, 202

1 περὶ τούτων: τούτου BL: τούτων M, corr. Mgr. | 3 τῷ C | 4 δὴ om. CV | 6 ἀναπρὶξ B: ἐὰν ἀπρὶξ KSV: ἐὰν πρὶξ C | 7 πράξεις S | γένεσις S | 8 ὁρατὸν CVMgr. | ἐπιδεχόμενοι S | ὥς suprascr. K: οὐκ BL | μέρει: λόγῳ CV | δὴ KS | 10 χειρόκημητα KLSCV | 12 δέχεσθαι M¹ | 14 φύσις MSV: αὐτὰ φύσις Clem. | δέ: τέ S | 15 μηδὲ: μήτε K | 18 τῷ om. CV | κρίτωνι SC, sed corr. S | 19 μηδενὶ Mgr. Pl. Eus. | πείθεσθαι S¹ | 20 ὥς M, corr. Mgr. | βέλτιον B, sed corr. | φαίνεται Mgr. Pl. Eus. | 22 τὸ in τῷ corr. C | τῇ ex τι corr. C | 23 πρότερον om. BLMCV; cf. infra p. 25, 15.

ἐξορίσας. πρότερον μὲν γὰρ αὐτὸν ἐξήλεγξεν οὐκ εἰδότα· εἴτ' ἐκείνου εἰρηκότος· „ἀλλ' οὐκ ἂν εὐρεῖν με ἤγῃ;“ ἐπήγαγεν· „καὶ μάλα γε, εἰ ζητήσῃς.“ ἐκείνου δ' αὖ φάντος· „εἴτα ζητήσῃ με οὐκ ἂν οἶε;“ ὑπολαβὼν ἔφη· „ἔγωγε, εἰ οἰηθείης γε μὴ εἰδέναι.“ ἀρχὴ ἄρα γνώσεως τῆς ἀγνοίας ἢ γυνῶσις. 85 δεῖ δὲ πρὸς τούτῳ καὶ τὰ πονηρὰ μαθήματα τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, εἴθ' οὕτως τὰ θεῖα προσδέξασθαι. καὶ τοῦτο δὲ πάλιν ὁ Πλάτων ἐδίδαξεν εἰπὼν· „οὐ καθαρῷ γὰρ καθαρῷ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν εἶναι.“ τοῦτο δὲ καὶ Ὀρφεύς 86 φησιν· „φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι.“ ξυμφωνεῖ δὲ καὶ ὁ Εὐριπίδης βοῶν· „ἄρρητ' ἀβακχεύουσιν εἰδέναι βροτῶν.“ τοῖς γὰρ ἀμυήτοις πῶς ἂν τις προσενέγκῃ τὰ θεῖα παιδεύματα; πῶς δ' ἂν μνηθεῖη τις, μὴ τῇ πίστει κρατύνας ἐν ἑαυτῷ τὰ παρὰ τῶν διδασκάλων προσφερόμενα 15 δόγματα; πῶς δ' ἂν πιστεύσαι, μὴ πρότερον ἐξορίσας τῆς διανοίας τὰ κακῶς προεντεθέντα μαθήματα; ἀληθείης ἄρα ὁ 87 τραγικὸς λόγος ἐκεῖνος, ὃν ἐν Φοινίσσαις εἴρηκεν Εὐριπίδης· „ὁ δ' ἄδικος λόγος νοσῶν ἐν ἑαυτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.“ ὅτι δὲ καὶ ξυνεργεῖ ὁ Θεὸς τοῖς ἀπολαύσαι θερα- 20 πείας ἐφιεμένοις, ὁ αὐτὸς τραγωδοποιὸς ἔφη· „τῷ δ' αὖ πο- νοῦντι καὶ θεὸς ξυλλαμβάνει.“ προνυργιαίτατον ἄρα χρῆμα ἢ πίστις. κατὰ γὰρ δὴ τὸν Ἐπίχαρμον, τὸν Πυθαγόρειον 88 λέγω, „νοῦς ὁρῇ, καὶ νοῦς ἀκούει, τᾶλλα κωφὰ καὶ τυφλά.“

7—9: Clem. Str. V 4, 19 (Plat. Phaed. p. 67 B); vid. Diss. p. 112sq. || 9—10: Eus. Pr. XIII 12, 5 (Orph. fr. 6, 1) || 11—12: Clem. Str. IV 25, 162 (Eur. Bacch. 472) || 17—19: Clem. Str. I 8, 40 (Eur. Phoen. 471—472) || 20—21: Clem. Str. VI 2, 10 (Eur. fr. 432) || 22—23: Clem. Str. II 5, 24 (Epicharm. fr. 249)

2 εἰρηκότως M | με εὐρεῖν M | ἤγει K | 3 ζητήσεις M: ζητή-
σεως S | 4 ἂν om. CV | οἷη M | οἰθείης SV | 6 τοῦτο K | νοσή-
ματα K | τῆς: τὰ τῆς B | 7 ἀπελάσαι S | οὕτω K | τουτὶ MCV |
8 καθαρῷ: καθαρὸν B | 9 τουτὶ C | 10 φέγξομαι V | ἐπίθεσθαι
K | 11 ὁ om. BL | εὐριπίδης M | βοῶν KS: εἰπὼν BLMCV |
ἄρρητα μὴ βακχεύουν τοῖσιν M | 14 αὐτῷ K | 15 πιστεῦσαι KBL:
πιστεύσεις CVMγρ. S e corr. | 16 προεντεθέντα K | 17 εὐρι-
πίδης M | 19 ὁ om. KS | 20 τραγωδιοποιὸς BL: om. CV |
22 πυθαγόρειον V e corr.: πυθαγόριον MC S e corr. | 23 λέγω
om. CV: λέγοντα M | τὰ δ' ἄλλα SCVL² Clem.

καὶ ὁ Ἡράκλειτος δὲ πάλιν παρεγγυᾷ ξεναγεῖσθαι ὑπὸ τῆς
πίστεως, οὕτω λέγων· „ἐὰν μὴ ἐλπίζετε, ἀνέλπιστον οὐχ εὐ-
ρήσετε, ἀνεξερεύνητον ἔδον καὶ ἄπορον.“ καὶ πάλιν· „χρυσὸν
16 οἱ διζήμενοι γῆν | πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὐρίσκουσιν ὀλίγον.“
89 εἰ δὲ ἐκεῖνοι ὀλίγων ἕνεκα ψηγμάτων πλείστον ὄσον ὑπο-
μένουσι πόνον, καὶ μέντοι καὶ κίνδυνον, τίς οὕτως ἐστὶ
τῶν θείων ἀνέραςτος, ὥς τὴν περὶ τῆς ἀληθείας διαδραῖναι
διδασκαλίαν, μυριοπλάσιον ἔχουσιν κέρδος;
90 Μηδεὶς τοίνυν, ὦ φίλοι, κατηγορεῖτω τῆς πίστεως. καὶ
γὰρ δὴ τὴν πίστιν Ἀριστοτέλης κριτήριον ἐπιστήμης ἐκάλεσεν· 10
ὁ δὲ γε Ἐπίκουρος πρόληψιν διανοίας αὐτὴν ἐκάλεσε· τὴν
δὲ πρόληψιν, προσλαβοῦσαν τὴν γνῶσιν, κατάληψιν γίνε-
91 σθαι. κατὰ δὲ τὸν ἡμέτερον λόγον πίστις ἐστὶν ἐκούσιος
τῆς ψυχῆς συγκατάθεσις, ἢ ἀφανοῦς πράγματος θεωρία, ἢ
περὶ τὸ ὄν στάσις καὶ κατάληψις τῶν ἀοράτων τῇ φύσει 15
ξύμμετρος, ἢ διάθεσις ἀναμφίβολος ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν
92 κεκτημένων ἐνιδρυμένη. δεῖται μέντοι ἡ πίστις τῆς γνῶ-
σεως, καθάπερ αὖ ἡ γνῶσις τῆς πίστεως. οὔτε γὰρ πίστις
ἄνευ γνώσεως, οὔτε γνῶσις δίχα ἂν πίστεως γένοιτο. ἡγεῖ-
ται μέντοι τῆς γνώσεως ἡ πίστις, ἔπεται δὲ τῇ πίστει ἡ 20
γνῶσις, ἔχεται δὲ τῆς γνώσεως ἡ ὁρμή, ἀκολουθεῖ δὲ ταύτῃ
93 ἡ πρᾶξις. δεῖ γὰρ πιστεῦσαι πρῶτον, εἶτα μαθεῖν, γνόντα

1—3: Clem. Str. II 4, 17 (Heraclit. fr. 18) || 3—4: Clem. Str. IV
2, 4 (Heraclit. fr. 22) || 9—10: Clem. Str. II 4, 15 (cf. Arist. Top. V 3) ||
11—13: Clem. Str. II 4, 16—17 (Epicur. fr. 255) || 13—16: cf. Clem.
Str. II 6, 27. IV 22, 143 || 17—p. 27, 1: cf. Clem. Str. V 1, 1. VI 8, 69

2 ἐλπίζετε BC | εὐρήσεται M | 3 ἀνεξερεύνητον V: ἀνεξερέ-
ρητον LM: ἀνεξεύρετον B | 4 διζόμενοι LS | 5 ἕνεκεν CV |
7 ἀνέραστα C | διαδιδραῖναι V | 8 μυριαπλάσιον BL¹ | ἔχουσα
S¹ | 10 δὴ τὴν πίστιν: ταύτην CVMγρ. | τῆς ἐπιστήμης K |
11 ἐκάλεσε BLMC: ὠνόμασε KV: εἶπε S | 12 γενέσθαι S | 15 ἔν-
στασις S | τῆς φύσεως BL | 16 ἢ om. KBL S | ἀναμφίβολος ex
ἀναμφιβόλως corr. B | ἐν om. M | 17 ἰδρυμένη CV | δεῖται om.
CVMγρ. | 17—18 ἡ πίστις—αὖ om. M, add. Mγρ. | ἡ πίστις—
τῆς: ἡ γνῶσις οὐ δίχα CVMγρ., corr. Cγρ. | 17 τῆς om. Mγρ.
Cγρ. | 18 τῆς om. BLMMγρ. Cγρ. | 18—19 οὔτε—γνώσεως om.
M, add. Mγρ. | 18 ἡ πίστις L | 19 ἡ γνῶσις L | ἂν hoc loco
K solus | γένοιτο KBL: γένοιτ' ἂν SCVMγρ.: πηγνύται M |
22 δεῖται CMγρ. | γνόντα S e corr.: γνῶντα C

δὲ ὁρμῆσαι, ὁρμήσαντα δὲ προῦξαι. οὐδὲ γὰρ τὰ πρῶτα
στοιχεῖα μαθεῖν οἷόν τε μὴ τῷ γραμματιστῇ πεπιστευκότα,
ὅτι τοιῷσδε χρὴ τὸ πρῶτον ὀνομάζειν καὶ τοιῷσδε τὸ δεύ-
τερον, καὶ τᾶλλα ὡσαύτως. εἰ γὰρ δὴ εὐθύς ἀντίποι, 94
5 φάσκων μὴ χρῆναι ἄλφα τὸ πρῶτον προσαγορεύσαι, ἀλλ'
ἕτερον αὐτῷ ὄνομα ἐπιθεῖναι, οὐκ ἂν μάθοι τάληθές· ἀλλ'
ἀνάγκη περιπλανᾶσθαι καὶ τὸ ψεῦδος ὑπολαμβάνειν ἀλή-
θειαν. εἰ δὲ πιστεύσας τῷ διδασκάλῳ, κατὰ τοὺς ἐκείνου
νόμους τὰ μαθήματα δέξαιτο, ἔψεται ὅτι τάχιστα τῇ πίστει
10 ἢ γινώσκει. οὕτω καὶ τῷ γεωμέτρῳ προσήκει πιστεῦσαι δι- 95
δάσκοντι εἶναι μὲν τι σημεῖον, ὃ παντάπασιν ἔστιν ἀμερές,
εἶναι δέ τι μῆκος εὐρους ἑστέρημένον. τοῦτο δέ γε λόγῳ
οὐδεὶς ἂν ἀποδείξαι ποτέ· εἰ γὰρ ἀφέλοι τοῦ μήκους τὸ
εὖρος, ξυναφανισθήσεται δήπουθεν τῷ πλάτει τὸ μῆκος.
15 ἀλλ' ὅμως οὕτω κελεύει νοεῖν ὁ γεωμέτρης· καὶ πείθεται γε
καὶ πιστεύει προχείρως ὁ τὰ γραμμικὰ σχήματα ἐκεῖνα μα-
θεῖν ὀριγνώμενος. οὕτω τοῖς ἀστρονόμοις οἱ φοιτῶντες 96
πιστεύουσιν, καὶ τῶν ἀστρων τὸν ἀριθμὸν λέγουσι καὶ τὰ
διαστήματα μετροῦσιν, οἷς ἀφεστήκασιν ἀλλήλων, καὶ πόσαις
20 μυριάσι σταδίων τῆς γῆς ἀφεστήκεν ὁ ὁρώμενος οὐρανός·
καὶ πολλῆς οὔσης ἐν τῷ μέτρῳ διαφωνίας, καὶ τῶν μὲν
τετρακοσίας καὶ ἑβδομήκοντα σταδίων μυριάδας εἶναι λεγόν-
των, τῶν δὲ ἐλάττους, τῶν δὲ πολλῶ πλείους, ὅμως πεί-
θονται οἱ φοιτηταί τοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς παρ' αὐτῶν
25 λεγομένοις πιστεύουσιν. καὶ αὖ πάλιν περὶ ἡλίου λογομαχία 97

19—23: Aëtius Doxogr. p. 362—363 || 25—p. 28, 4: Aëtius p. 351

5 προσαγορεύεσθαι CV | 6 αὐτὸ B | ἐπιθεῖναι KS: ἐνθεῖναι
BL: θεῖναι MCV | 7 ὑπολαβεῖν MCV | 10 πιστεύειν BLM, corr.
Mγρ. | 11 μὲν τι: μέντοι V | 12 γε om. MCV | 13 ἀποδείξειεν
CVMγρ. | post ἀποδείξαι add. ἂν K | ποτέ om. CV | ἀφέλοι
KS: ἀφέλοις BL: ἀφέλοιτο MCV | τοῦ μήκους τὸ εὖρος KS: τὸ
μῆκος τοῦ εὖρους L: τὸ εὖρος τοῦ μήκους BL²: τοῦ εὖρους τὸ
μῆκος MCV | 14 ξυνεξαφανισθήσεται CV | δήπου S | 16 μαν-
θάνειν K | 17 ὁρεγόμενος S | οὕτω καὶ τοῖς V | 20 ἀφεστήκασιν
M | 21 καὶ τοὶ πολλῆς MC | 22 τετρακοσίας ἑβδομήκοντα CV:
ὑπὸ M | μυριάδας σταδίων L | 24 τοῖς διδασκάλοις οἱ φοιτηταί
[φητηταί V] CV | 25 καὶ γὰρ αὖ BLMSCV | πάλιν om. V

7 παρ' ἐκείνοις πολλή. Ἀναξίμανδρος μὲν γὰρ καὶ Ἀναξι-
 μένης ἑπτακαίκοσαπλάσιονα τῆς γῆς τοῦτον ἔφασαν εἶναι,
 Ἀναξαγόρας δὲ Πελοποννήσου μείζονα, Ἡράκλειτος δὲ ὁ
 8 Ἐφέσιος ποδιαῖον. τίς οὖν ἄρα ἀξίως τὴν τοιαύτην δια-
 φωνίαν γελάσειεν; οὐδὲ γὰρ περὶ σμικροῦ τινος αὐτοῖς μέ- 5
 τρου γέγονεν ἡ διχόνοια, ἀλλὰ περὶ ἀπείρου, καὶ ὅσον οὐκ
 ἂν τις παραστήσαι τῷ λόγῳ. τίς γὰρ ἅπασαν μέτρῳ ἂν
 περιλάβοι τὴν γῆν, εἴτα ἑπτάκις καὶ εἰκοσάκις πολυπλασιάσας
 τὸ μέτρον, ξυναγάγοι τῆς ψήφου τὸν λογισμὸν καὶ τοῦτον
 9 τῷ μέτρῳ τοῦ ἀνθρωπείου παραθείη ποδός; ἀλλ' ὅμως εἰσὶ 10
 τινες, οἳ μὲν τούτοις, οἳ δὲ ἐκείνοις τιθέμενοι· πιστεύοντες
 δέ, οἳ μὲν ταῦτα, οἳ δὲ ἐκείνα καταδέχονται λέγειν. τί δή-
 ποτε τοίνυν τὴν μὲν ἀλογωτάτην ἐκείνην ὑπερβαίνετε πίστιν,
 μόνης δὲ τῆς ἡμετέρας κατηγορεῖτε, τῶν μὲν τοιούτων μύ-
 θων καὶ λήρων ἀπηλλαγμένης, τὰ θεῖα δὲ καὶ νοητὰ νοη- 15
 τῶς δεχομένης;

10 Πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τόδε σκοπήσωμεν, ὥς
 ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων, τέχνην μαθεῖν ἐθέλων τινά, φοιτᾷ
 μὲν τῷ διδάσκειν ἐπισταμένῳ, στέργει δὲ τὰ προσφερόμενα
 παρ' ἐκείνου μαθήματα· καὶ ὁ μὲν σκυτοτόμος ἐπιδείκνυσιν, 20
 ὅπως δεῖ τὸν περιτομέα κατέχειν καὶ τὰ δέρματα διατέμνειν,
 καὶ μέντοι καὶ ξυρράπτειν καὶ τῷ καλόποδι προσαρμόττειν·
 ὁ δὲ πιστεύει τοῖς λεγομένοις καὶ οὐκ ἀντιλέγει διδάσκοντι·
 καὶ ὁ μὲν ἔχει τῶν γινομένων τὴν γνῶσιν, ὁ δὲ στέργει
 τὴν πίστιν, κατὰ βραχὺ δέ γε διὰ τῆς πίστεως προσλαμβά- 25
 01 νει τὴν γνῶσιν. οὕτω δὴ καὶ ὁ ναυπηγὸς ἐκπαιδεύει τὸν

1—4: Schol. Hom. *A* 14 ed. Ludwich (Ind. lect. mens.
 aestiv. Regimont. 1895) Michael. Glyc. Ann. I p. 40

1 γὰρ om. C | 2 ἑπτὰ καὶ εἰκοσαπλάσιον KBL: ἑπτὰ καὶ
 εἰκοσαπλάσιον S: ἑπτὰ καὶ εἰκοσιπλάσιον MC: ἑπτὰ καὶ εἴ-
 κοσι πλάσιον V | 5 γελάσειεν CMγρ.: οὐ γελάσειεν S | τινος
 μικροῦ M | μέτρον γέγονεν αὐτοῖς L (αὐτοῖς B in marg.) |
 7 παραστήσαιτο Mγρ. | ἂν om. CV | 10 ἀνθρώπου K | 11 τι-
 θέμενοι: πειθόμενοι CVMγρ. | 13 τοίνυν om. L: τοι L² | ἀλο-
 γωτέραν V | ὑπεραίρετε MCV | 17 τοῦτο BL | σκοπήσωμεν K |
 19 δὲ om. L | προσφερόμενα om. CV | 21 διακόπτειν CVMγρ.
 | 22 καλόποδι S | 25 γε om. CV

μαθεῖν ὀριγνόμενον, πῶς μὲν χρὴ διατείνειν τὴν στάθμην,
 πῶς δὲ κινεῖν προσήκει τὸν πρίονα, πῶς δὲ τῷ σκεπάρνῳ
 καὶ τῷ τερέτρῳ καὶ τῷ τρυπάνῳ κεχρησθαι· μανθάνει δὲ
 τούτων ἕκαστον ὁ φοιτῶν, πᾶν γε τὸ κελευόμενον δρῶν καὶ
 5 νόμους τοῦ διδασκάλου τοὺς λόγους ποιούμενος καὶ πιστεύων
 γε δι' ἐκείνου κατορθώσειν τὴν τέχνην. οὕτω καὶ ὁ ἱατρὸς 102
 οὐ μόνον ἐκπαιδεύει τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ καὶ ἱατρεύει τοὺς
 κάμνοντας· καὶ αὐτὸς μὲν οἶδε τῆς ἱατρείας τὸν λόγον, ὁ
 δὲ γε τῇ νόσῳ παλαιῶν τοῦτο μὲν οὐκ ἐπίσταται, τῆς νόσου
 10 δὲ γε πιστεύει διὰ τῆς ἱατρικῆς ἀπαλλαγῆσεσθαι τέχνης.
 καὶ μέντοι καὶ τὸ σκάφος ἰθύνειν μόνοι γε ἴσασιν οἱ τὴν 103
 κυβερνητικὴν ἐπιστάμενοι τέχνην, οἱ δὲ πλωτῆρες δι' ἐκεί-
 νων πιστεύουσι τοῖς ποθουμένοις λιμέσι προσορμισθήσεσθαι.
 οὐκοῦν, ὦ φιλότης, κοινὸν μὲν τι χρῆμα πάντων ἢ πίστις, 104
 15 καὶ τῶν μαθεῖν τινα τέχνην ἐφιεμένων καὶ τῶν πλεόντων
 καὶ γεωργούντων καὶ ἱατροῖς προσεδρευόντων· ἡ δὲ γνῶσις
 οὐ πάντων, ἀλλὰ μόνων τῶν τὰς τέχνας ἐπισταμένων. αὐ- 105
 τίκα τοίνυν ἦν ἐθελήσωμεν διαγνῶναι χρυσὸν δόκιμόν τε
 καὶ ἄπεφθον, οὐχ ἡμεῖς τῇ βαίσάνῳ τοῦτον προσφέρομεν, p. 1
 20 ἀλλὰ τὸν ἐπιστάμενον τὰ τοιαῦτα δοκιμάσαι κελεύομεν· ὁ
 δὲ, ἢ τῇ λίθῳ προσφέρων ἢ τῷ πυρί, ἢ κίβδηλον ἢ δόκι-
 μον ἀποφαίνει. οὕτω καὶ πολυτελεῖς ὠνούμενοι λίθους,
 οὐχ ἡμῖν αὐτοῖς τὴν τούτων διάγνωσιν ἐπιτρέπομεν, ἀλλ'
 οἷς ὁ χρόνος καὶ ἡ πείρα τήνδε τὴν ἐπιστήμην ἐνέθηκεν.

1 μαθητὴν K | διατείνειν C: διακρίνειν MS, corr. Mgr. |
 2 πῶς—πρίονα om. KBLM, add. Mgr. | πῶς (posteriore loco):
 ὅπως S | 3 καὶ τῷ σκεπάρνῳ S | καὶ τῷ τρυπάνῳ om. V |
 3—6 μανθάνει—ἐκείνου: ὁ δὲ γε φοιτητῆς πᾶν τὸ κελευόμενον
 δρῶν καὶ τοὺς τοῦ διδασκάλου λόγους νόμους ποιούμενος
 πιστεύει CV | 4 γε om. BL: δὲ K | 6 γε om. L: τε BM: τὸ K
 e corr. | κατορθῶσαι MCV | ὁ om. KBLSC | 10 ἱατρείας CVMgr.
 (τέχνης om.) | ἀπαλλαγῆσεσθε V | 11 μόνον V | γε om. MCV |
 13 προσορμισθήσεσθαι M, corr. Mgr. | 14 καλὸν BL | μὲν om.
 M | μέντοι SV et L¹ ut videtur | 18 δόκιμόν τε καὶ ἄπεφθον:
 εἰ δόκιμός ἐστιν CVMgr. | 19 προσφέρωμεν M, corr. Mgr. |
 20 ἀλλὰ—κελεύομεν: ἀλλὰ τῷ ταῦτα δοκιμάζειν εἰδότει προσ-
 ἄγομεν CVMgr. | δοκιμάζειν B² | 21 τῷ λίθῳ B | ante κίβδηλον
 om. ἢ CV | 22 ὠνούμενοι C | 24 ἡ πείρα καὶ ὁ χρόνος K |
 ἀνέθηκεν C

- 06 καὶ τὴν σηρικὴν δὲ καὶ ποικίλην καὶ χρυσόπαστον ἐσθῆτα
εἰ τις πρίασθαι βούλεται, τοῖς τῆς ὑφαντικῆς ἐπιστήμοσιν
ἐπιτρέπει τὴν ἀξίαν τούτοις ἐπιθεῖναι τιμὴν. καὶ μὲν δὴ
καὶ ὁ σταθμὸν σκευῶν τινων χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν ἢ νομι-
σμάτων ἐθέλων μαθεῖν τῷ τὴν στατικὴν ἐπισταμένῳ τέχνην 5
ταῦτα προσφέρει καὶ παρ' ἐκείνου διδάσκεται τὸν σταθμὸν
- 07 καὶ πιστεύει καὶ οὐκ ἀντιλέγει μηνύοντι. οὐκ οὖν ἀπάντων
ἡ ἐπιστήμη, ἀλλὰ τῶν διδασκαλῶν καὶ χρόνῳ καὶ πείρᾳ ταύ-
την μεμαθηκότων· ἡ δὲ γε πίστις ἀπάντων ἐστὶ τῶν μα-
θεῖν τι προθυμουμένων. ὑποβάθρα μέντοι καὶ κρητὶς τῆς 10
ἐπιστήμης ἡ πίστις. τὴν μὲν γὰρ πίστιν καὶ οἱ ὑμέτεροι
φιλόσοφοι ὠρίσαντο εἶναι ἐθελούσιον τῆς ψυχῆς ξυγκατά-
θεσιν, τὴν δὲ ἐπιστήμην ἔξιν ἀμετάπτωτον ὑπὸ λόγου.
- 08 ἄτοπον δὲ καὶ λίαν παγχάλεπον, τοὺς μὲν τέχνης ἀπάσης
διδασκάλους ἔχειν τὴν ἐπιστήμην, τοὺς δὲ φοιτῶντας τὴν 15
πίστιν, ἐπὶ μόνων δὲ γε τῶν θείων παιδευμάτων ἀνατε-
τράφθαι τὴν τάξιν, καὶ πρὸ τῆς πίστεως ἀπαιτεῖσθαι τὴν
ἐπιστήμην. οὐχ ἥκιστα γὰρ ἐπὶ τῶν ἀοράτων τῶν τῆς
- 09 πίστεως ὁμμάτων δεόμεθα. τῷ τοι καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος
διαρρήδην βοᾷ· „πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ 20
Θεῷ, ὅτι ἐστὶ καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης
γίνεται.“ διὰ τοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς τοῖς προσιοῦσι καὶ τὰ
θεῖα ποθοῦσι μαθεῖν πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὴν τῆς
πίστεως διδασκαλίαν προσφέροντες, εἴτα τελουμένοις καὶ
μνουμένοις δηλοῦμεν, τίνων ἐστὶν αἰνίγματα τὰ γινόμενα. 25
- 10 καὶ παρ' ὑμῖν δὲ γε ὡσαύτως τὸν ἱεροφαντικὸν οὐχ ἅπαντες

11—13: cf. Clem. Str. II 6, 27 || 13: Clem. Str. II 2, 9 ||
19—22: Hebr. 11, 6

1 σιρικὴν K | τε K | 2 βούλοιτο CVMγρ. | 4 ὁ om. K |
τιμῶν B | 7 οὐκ οὖν οὐχί M: οὐκ οὖν οὐχ C: οὐκοῦν οὐκ S:
οὐκοῦν οὐχ VS² | 12 εἶναι om. V | ξυγκατάθεσιν K | 13 ὑπὸ K
Clem.: μετὰ BLMSCV | 14 καὶ λίαν παγχάλεπον om. CV | παν-
χάλεπον L | 15 ante διδασκάλους add. τοὺς L¹ | 15—16 τοὺς—
πίστιν om. BL | 15 φοιτῶντας M¹ | 16 γε om. CV | διδαγμάτων
CVMγρ. | 19 ὀνομάτων CMγρ. | τῷ om. CV | 22 τοι om.
BLMCV | 23 ποθοῦσι: ζητοῦσι CV | πάντων K | 24 τελουμένοις:
litt. τελ S² e corr. | καὶ μνουμένοις om. KBLM, add. καὶ μνο-
μένοις Mγρ.

ἴσασι λόγον, ἀλλ' ὁ μὲν πολλὺς ὁμιλος τὰ δρώμενα θεωρεῖ,
οἱ δὲ προσαγορευόμενοι ἱερεῖς τὸν τῶν ὁργίων ἐπιτελοῦσι
θεσμόν, ὁ δὲ ἱεροφάντης μόνος οἶδε τῶν γινομένων τὸν
λόγον, καὶ οἷς ἂν δοκιμάσῃ καταμηνύει. καὶ ὅτι μὲν ὁ 111
5 Πρίαπος Διονύσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης υἱός, ἴσασι τῶν
ταῦτα μεμνημένων τινές· ἀνθ' ὅτου δὲ τούτων υἱὸς ὀνο-
μάζεται, καὶ σμικρῷ γε ὄντι ἐντίθεται μόριον ἐντεταμένον
καὶ μέγιστον, ὁ τῶν μυσαρῶν μυστηρίων ἱεροφάντης ἐπίστα-
ται, καὶ εἴ τις ἕτερος τοῖς ἐναγέσι βιβλίοις ἐκείνοις ἐνέτυχεν.
10 τὴν γὰρ τοι Ἀφροδίτην ἡδονὴν ὀνομάζοντες, τὸν δὲ γε 112
Διόνυσον μέθην προσαγορεύοντες, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων τελοῦ-
μενον ἐκάλεσαν Πρίαπον· ἡδονὴ γὰρ προσλαβοῦσα μέθην
τὴν τῶν παιδογόνων μορίων ἐντασιν ἀπεργάζεται. οὕτω 113
πάλιν τὸν τοῦ Διονύσου φαλλόν (τὸ δὲ ἀνδρεῖον οὕτω p. 1
15 καλοῦσι μόριον οἱ τοῦ γέλωτος ποιηταί, καὶ ἐκαλεῖτό γε
παρὰ τοῖς Ἑλλήσι φαλλαγῳγία ἢ τοῦ φαλλοῦ ἑορτή) — προσ-
εκύνουν μὲν τοῦτον καὶ κατεφίλουν οἱ ὁργιάζοντες ἅπαντες,
τὸν δὲ λόγον οὐκ ἤδεσαν· ὁ δὲ καλούμενος ἱεροφάντης ἤδει
τὸν Ὅσιριν καὶ τὸν Τυφῶνα καὶ τὰ τοῦ Ὅσιριδος ὑπὸ τοῦ
20 Τυφῶνος κατακοπτόμενα μέλη καὶ πανταχόσε διασπειρόμενα,
τὴν δὲ Ἰσιν, τὴν τοῦ Ὅσιριδος ἀδελφήν, ταῦτα ξὺν πόνῳ
ξυλλέγουσαν, μόνον δὲ τὸν φαλλὸν οὐχ εὗρισκousαν καὶ
τούτου γε χάριν εἰκόνα τούτου κατασκευάζουσιν καὶ παρὰ
πάντων προσκυνεῖσθαι κελεύουσιν — ταῦτα ἐκ τῆς Αἰγύπτου 114

4—13: cf. Eus. Pr. II 2, 12 || 13—p. 32, 2: Eus. Pr. II 2, 13.
Π 1, 16—23

2 δέ γε MCV | 3 τὸν: τῶν C | 4 καταμηνύη L | διότι M,
corr. Mgr. | 5 πρίαπος: π posterius S² e corr. | 6 δέ: δὴ S:
δὲ ἢ V: δὲ cum rasura subsequenti C | 8 ὁ: καὶ B¹ | 9 ἐκεί-
νοις om. C | 10 γε om. CV | 12 πρίηπον ἐκάλεσαν V | πρίαπον:
pro litt. πο rasura in S | 13 ἐντασιν: ν prius S² e corr.: ἐν-
στασιν K | 14 ἀνδρῶν C | 15—16 καὶ ἐκαλεῖτο—ἑορτή: τῇ ἑορτῇ
ἣν καλοῦσιν Ἕλληνες φαλλαγῳγία [φαλαγγῳγία C] CV | 15 γε
KBL: δὲ MS | 16 παρ' Ἑλλήσι K | φαλλαγῳγίαν M: φαλαγγῳγία
S (sed γ primum erasum est) | ante προσεκύνουν add. καὶ M |
17 μὲν om. CV | ἅπαντες om. CV | 18 ἤδει ex ἤδη corr. B, ex
εἶδει S | ἤδει καὶ ταῦτα καὶ τὸν Ὅσιριν MCV | 21 ξὺν πόνῳ
om. S: ξυμπόνῳ KB, sed corr. B | 22 φαλλὸν e φαλὸν corr. S |
24 κελεύουσιν: διδάσκουσιν K

τὰ ὄργια μαθὼν ὁ Ὀδρύσης Ὀρφεὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα με-
 ἤνεγκε καὶ τὴν τῶν Διόνυσίων ἑορτὴν διεσκεύασεν.

Εἰ τοίνυν οὐδὲ τὰ δυσαγῇ ταῦτα καὶ βδελυρὰ ὄργια
 πᾶσιν ἐστὶ γνώριμα, μόνοι δὲ αὐτὰ ἤδεσαν οἱ ἱεροφάνται
 καλούμενοι, μανία σαφὲς τῶν παναγῶν καὶ θείων μυστη- 5
 15 ρίων πρό γε τῆς πίστεως τὴν γνῶσιν ἐπιζητεῖν. ἢ οὐδὲ
 Πινδάρῳ τῷ λυρικῷ πείθεσθε σαφῶς ἀπαγορεύοντι· „μὴ πρὸς
 ἅπαντας ἀναρρῆξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον;“ ταὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ
 ὁ Πλάτων παρεγγυᾷ· „εὐλαβοῦ“ γάρ φησι „μήποτε ἐκπέσῃ
 ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους. σχεδὸν γάρ, ὥς ἐμοὶ 10
 δοκεῖ, οὐκ ἐστὶ τούτων τοῖς πολλοῖς καταγελαστότερα ἀκούσ-
 ματα, οὐδ’ αὖ πρὸς τοὺς εὐφρυνεῖς θαυμασιωτέρᾳ τε καὶ ἐν-
 θουσιαστικώτερα. πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ ἀεὶ ἀκουόμενα
 καὶ πολλὰ ἔτη μόλις ὥσπερ χρυσὸς ἐκκαθαίρεται μετὰ πολ-
 λῆς πραγματείας.“ ἤκουσατε δὲ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν εἰρη- 15
 κότος Ὀρφείως· „φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί, θύρας δ’ ἐπίθεσθε
 16 βέβηλοι.“ τοιγαροῦν ἡγείσθω ἡ πίστις, καὶ ἔψεται ἡ γνῶσις.
 τοῖς γάρ τοι εἰλικρινῶς καὶ ἀκραιφνῶς πιστεύουσι παρέχει
 τὴν γνῶσιν ὁ πιστευόμενος κύριος, προσγενομένη δὲ τῇ
 πίστει ἡ γνῶσις τελεσιουργεῖ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπιστήμην· 20
 17 ὁ δὲ γε ταύτην κεκτημένος ὄλβιος καὶ τρισόλβιος. καὶ τοῦτο
 δὲ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις δεδήλωκεν· „τὸν μέλλοντα“
 γάρ φησι „μακάριον καὶ εὐδαίμονα ἔσεσθαι τῆς ἀληθείας
 εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἶναι μέτοχον χρή, ἢν’ ὥς ἐπὶ πλείστον

6—8: Clem. Str. I 10, 49 (Pind. fr. 180) || 9—15: Eus. Pr.
 XII 7 (Plat. Epist. II p. 313 E—314 A) || 16—17: Eus. Pr. XIII
 12, 5 (Orph. fr. 6, 1) || 21—p. 33, 1: Clem. Str. II 4, 18 (Plat.
 Legg. V p. 730 C); vid. Diss. p. 112

1 ὁ om. L¹SC (Ὀδρύσης C) | 3 δυσαγῇ ταῦτα καὶ om. CV |
 μυσαγῇ M | βδελυρὰ L | 4 ταῦτα B | 5 πανάγων M, corr.
 Mgr.: παναγίων S | 6 γε om. CV | 7 πείθεσθαι K | 8 ἀναρρῆξαι
 KS, sed corr. S | ταὐτό: τοῦτο MCV et τοῦτο om. CV | 9 ὁ om.
 V | 13 καὶ ἀεὶ ἀκουόμενα om. C¹ | ἀκουόμενα ἀεὶ S | αἰεὶ V |
 14 καὶ πολλὰ ἔτη om. CV | καὶ εἰς πολλὰ ἔτη Mgr. | ἐκκαθαί-
 ρεται: αι priore loco S² e corr. | 16 ἐπίθεσθαι K¹ | 17 ἡ πίστις
 ἡγείσθω L | 19 προσγενομένη M | ἡ γνῶσις τῇ πίστει V |
 21 ὄλβιος καὶ om. CV | 21—22 τοῦτο δὲ: τόδε M | 23 εὐδέ-
 μονα M | 24 μέτοχον εἶναι LS¹

χρόνον ἀληθείης ὧν διαβιῶ. τοῖς γὰρ δὴ μετασχοῦσι τῆς 118
 ἀληθείας καὶ ταύτης ἀξίως βεβιωκόσιν οὐρανὸς εὐτρεπῆς
 καὶ τὰ τῶν ἀγγέλων ἐνδιαιτήματα· ὁ δὲ ταύτης ἔρημος καὶ
 ἀτέλεστος καὶ τῶν παναγῶν καὶ θείων ἀμύητος μυστηρίων
 5 ἔρημος μὲν τῶνδε τῶν ἀγαθῶν γενήσεται, κολαστηρίοις δὲ
 διηνεκέσι παραδοθήσεται. καὶ τοῦτο αὖ πάλιν καὶ ὁ Πλά- 119
 των δεδήλωκεν ἐν τῷ Φαίδωνι. τοὺς γὰρ τὰς τελετὰς αὐ-
 τοῖς παραδεδωκότας εἰρηκέναι φησίν, ὅτι „ὅς ἂν ἀμύητος
 καὶ ἀτέλεστος εἰς Ἄιδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κέλλεται· ὁ
 0 δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος, ἐκεῖσε ἀφικόμενος,
 μετὰ θεῶν οἰκήσει.“

Πείσθητε τολύνν, ὦ φίλοι, τοῖς ὑμετέροισι φιλοσόφοις, | 120
 προτελοῦσιν ὑμᾶς καὶ τὰ ἡμέτερα προδιδάσκουσιν. ἀτεχνῶς p. 20
 γὰρ εἰκόνασι τῶν ᾧδικῶν ὀρνίθων ἐκείνοις, οἱ τὴν μὲν ἄν-
 5 θρωπίαν μιμοῦνται φωνήν, ἀγνοοῦσι δὲ τῶν λεγομένων
 τὸν νοῦν· παραπλησίως γὰρ δὴ καὶ οὗτοι, περὶ θείων πρα-
 γμάτων διαλεγόμενοι, οὐκ ἔγνωσαν ὧν περ ἔλεγον τὴν ἀλή-
 10 θειαν. ἔχουσι δὲ οἶμαι ἀμηγέπη ξυγγνώμην, οὔτε προφη- 121
 τικῆς δαδονχίας οὔτε ἀποστολικῆς ἀπολαύσαντες φωταγωγίας,
 20 μόνην δὲ τὴν φύσιν ποδηγὸν ἐσχηκότες, ἥς ὁ τῆς δυσσε-
 βείας πλάνος τὰ θεοχάρακτα πάλαι διέφθειρε γράμματα·
 ἀνευνοῦτο δὲ τινα ὅμως τούτων ὁ ποιητῆς καὶ πάμπαν
 ἐξίτηλα γενέσθαι οὐκ εἶα, τὴν οἰκείαν τοῖς ἀνθρώποις διὰ
 τῆς κτίσεως προμήθειαν ἐπιδεικνύμενος. καὶ τοῦτο δεδή- 122

6—11: Plat. Phaed. p. 69 C, cf. Clem. Str. III 3, 17 || 24—
 p. 34, 6: Act. apost. 14, 16—17

6—11: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 61 sq.) (Suid. s. v. Πλάτων)

1 διαβιῶ S | μετέχουσι CVMγρ. | 2 εὐπρεπῆς KBL | 3 καὶ
 αὐτὰ τὰ M | καὶ ἀτέλεστος om. CV | 4 πανάγων M: παναγίων
 S | μυστηρίων ἀμύητος CV | 5 ἔρημος: ἀμέτοχος CVMγρ. |
 6 post πάλιν om. καὶ MCV, supraser. B | 7 φαίδωνι K | με-
 λέτας CV | 8 ἔφη KBL | 9 ἀτέλετος L | 10 τε om. CV | 11 οἰ-
 κήση M | 12 σοφοῖς CVMγρ. | 13 ὑμέτερα L¹ | 14 μὲν om. C |
 ἀνθρωπίαν KS | 16 παραπλησίως: litt. σίω B² | αὐτοὶ KBL
 | 18 ἀμηγέπη: ἀγηπη, additis litteris τοι, K | ξυγγνώμην K |
 19 ἀπολαύοντες BLM, corr. Mγρ. | 21 πάλαι om. CV | 22 ὅμως
 τινὰ K | 23—24 προμήθειαν διὰ τῆς κτίσεως [κτῆσεως V] CV |

- λωκεν ὁ θεῖος ἀπόστολος ἐν Λύστροις δημηγορήσας· πρὸς
 γὰρ αὐ πολλοῖς ἑτέροις καὶ τάδε εἶρηκεν· „ὅς ἐν ταῖς παρω-
 χημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς
 αὐτῶν· καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν,
 οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους,
 123 ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν.“ τὸ
 μὲν γὰρ Ἀβραμιαῖον γένος καὶ νόμον θεῖον ἐδέξατο καὶ
 προφητικῆς ἀπῆλυνσε χάριτος· τὰ δέ γε ἄλλα ἔθνη διὰ τῆς
 φύσεως καὶ τῆς κτίσεως ἐποδήγει πρὸς θεοσέβειαν τῶν
 124 ὄλων ὁ πρῦτανις. καὶ καθάπερ τὸν ὑετὸν διαφερόντως μὲν
 τῇ γεωργομένῃ γῇ τῆς τῶν ἀνθρώπων εἵνεκα χορηγίας ὁ
 μεγαλόδωρος ἐνίησιν, ἐκ περιουσίας δὲ καὶ φιλοτιμίας καὶ
 ταῖς ἐρήμοις κἂν τοῖς ὄρεσιν ὕει (καὶ ἡ μὲν ἀρουμένη τοὺς
 ἡμέρους φύει καρπούς, ἡ δὲ ἀγεώργητος τοὺς ἀγρίους
 ὀρῶμεν δὲ ἔστιν ὅτε καὶ ἐν μνήμασι καὶ ἐν τοίχοις φυο-
 μένας σκυᾶς), οὕτω τὸ τῆς γνώσεως δῶρον ἐξαιρέτως μὲν
 τοῖς εὐσεβέσι δεδωρόται, τοῖς δέ γε οὐ τοιοῦτοις, ὥς ταῖς
 125 ἐρήμοις καὶ ταῖς λόγχαις ὁ ὑετός. ὅθεν πολλάκις καὶ τινες
 ἐδώδιμα φύουσι καὶ τοὺς τῶν γεωργομένων μιμοῦνται καρ-
 πούς, ἐπίδηλα δὲ ὅμως ἐστίν, ὥς γεωργίας προφητικῆς οὐ
 τετύχηκε· τραχύτης γὰρ τις αὐτοῖς ἀναμέμικται καὶ πικρότης
 οἱ δέ γε διακρίνειν εἰδότες, τὸ χρεῖῶδες καρπούμενοι, το-
 λοιπὸν χαίρειν ἔωσι, καθάπερ οἱ τὰς ῥοδωνιάς τρυγῶντες
 καταλείπουσι μὲν τὰς ἀκάνθας, ξυλλέγουσι δὲ τὰς κάλυκας
 126 καὶ μὲν δὴ καὶ ταῖς μελίτταις οὗτος ὁ νόμος ἐμπέφυκεν
 οὐ γλυκέσι γὰρ μόνοις, ἀλλὰ καὶ πικροῖς ἀνθεσιν ἐφιζά-
 νουσαι, τὴν μὲν γλυκεῖαν ἀνιμῶνται ποιότητα, τὴν δ

κτίσεως: πίστεως S, sed π e corr. | ἐπιδεικνύς K: ἐνδεικνύμε-
 νος CVMγρ. | 5 ἡμῖν V | υἱετούς LM | 6 ἡμῶν CV | 8 ἀπέ-
 λυνσε BL² | 9—10 ὁ τῶν ὄλων M | 11 ἐνεκα MC: ἐνεκεν V | χο-
 ρηγίας: χοείας Syr. Cyr. | 12 ἐνίησιν om. KBL S | 13 καὶ τοῖς
 ὄρεσιν CV: κἂν ταῖς ὄρεσιν M¹ | υἱει L | 14 ἡμετέρους V | ἀγε-
 ωργητος: ἀνήροτος CVMγρ. | 15 ἔστιν ὅτε om. CV | τύχοις MC
 corr. Mγρ. | 18 λόγχαις MV | υἱετός L | καὶ posterius om. KBL
 20 δὲ om. K: γε MC | 21 τις om. B | 24 καταλείπουσι—κά-
 λυκας: τὰς ἀκάνθας παρέντες τὰ ῥόδα ξυλλέγουσι CVMγρ.
 καταλίπουσι B | 25 οὕτως V | πέφυκεν CV | 26 μόνοις: s supra
 scr. S | ἐφιζάνουσι S | 27 ἀνιμῶνται KB, sed corr. B

πικρὰν ἀποστρέφονται καὶ ἐκ διαφόρων ποιότητων, πικρῶν
 τε καὶ στρυφνῶν καὶ αὐστηρῶν καὶ δριμέων, τὸ γλυκύτατον
 μέλι τοῖς ἀνθρώποις κατασκευάζουσιν. ταύτας δὲ καὶ ἡμεῖς 127
 μιμούμενοι, ἐκ τῶν πικρῶν ὕμῶν λειμώνων τὸ γλυκὺ τῆς
 5 ὠφελείας ὑμῖν κατασκευάζομεν μέλι. καὶ ὥσπερ οἱ τὰ σώ-
 ματα θεραπεύοντες ἐκ | τῶν ἰοβόλων θηρίων ὀνησιφόρα p. 21
 κατασκευάζουσι φάρμακα, καὶ τῶν ἐχιδνῶν τὰ μὲν ἀποβάλ-
 λοντες, τὰ δὲ ἔψοντες, πολλὰς διὰ τούτων ἐξελεύνουσι
 νόσους, οὕτως καὶ ἡμεῖς, τὰ τῶν ὑμετέρων ποιητῶν καὶ
 10 ξυγγραφέων καὶ φιλοσόφων πονήματα μεταχειρισάμενοι, τὰ
 μὲν ὡς δηλητήρια καταλείπομεν, τὰ δὲ τῇ τῆς διδασκαλίας
 ἐπιστήμῃ διασκευάσαντες, ἀλεξιφάρμακον ὑμῖν θεραπείαν
 προσφέρομεν· καὶ οὓς ἀντιπάλους ἡμῶν ὑπειλήφατε, τού-
 15 τους τῶν ὑμετέρων λόγων ἀποφαίνομεν ξυνηγόρους καὶ τῆς
 πίστεως δείκνυμεν διδασκάλους. οὕτω, ξὺν Θεῷ φάναι, καὶ 128
 τὴν ἄλλην ὑμῖν διδασκαλίαν προσοίσομεν. ὑμεῖς δὲ μεμα-
 θηκότες ὡς ἀναγκαῖον τὸ τῆς πίστεως χοῆμα, τὴν Πυθα-
 γόρειον σιωπὴν ἀγαπήσατε καὶ τὰς ἀκοὰς ἡσυχῇ τῷ λόγῳ
 παράσχετε, πιστῶς δεχόμενοι τὰ λεγόμενα· οὕτω γὰρ δὴ
 20 κατὰ βραχὺ δυνήσεσθε μαθεῖν τὴν ἀλήθειαν.

17: Clem. Str. V 11, 67

2 στρυφνῶν: γλυκέων CVMγρ. | καὶ αὐστηρῶν: αὐστηρῶν
 τε CVMγρ. | δριμέων: γλυκέων M, corr. Mγρ. | 3 κατασκευά-
 ζουσιν: τεκταίνουσιν CVMγρ. | ταύτης V | δὲ KBLM | 4 ὕμῶν:
 ὕμῖν B | λιμώνων K | 7 τῆς ἐχίδνης CV | 8 τὰ δὲ: ἃ δὲ KBL:
 ὃ δὲ M, corr. Mγρ. | ἔψοντες B e corr. S e corr. Mγρ.: ἔψων-
 τες M | 9 καὶ prius om. KBLS | ποιητῶν τε MCV | καὶ ξυγ-
 γραφέων om. CV | 10 νοήματα CV | 11 καταλίπομεν B: κατε-
 λίπομεν MCV | 12 ἐπιστήμη ex ἐπιστήμην corr. S | ἀλεξίφακον
 (φάρμακον in marg.) B | 13 ἡμῶν B²: ὕμῶν K: ὕμῖν M |
 14—15 καὶ διδασκάλους τῆς πίστεως CV (δείκνυμεν om.) |
 15 οὕτω δὲ KS | 17 ὡς ἀναγκαῖον om. CV et post χοῆμα add.
 ἀναγκαῖον ὑπάρχον CV | πυθαγόρειον BC | 18 ἀσκήσατε B, corr.
 Bγρ. | 19 παράσχετε K: παρέχετε CV | πίστει K | 20 add. περὶ
 πίστεως K: περὶ πίστεως λόγος ᾧ M: περὶ πίστεως ᾧ S: τέλος
 τοῦ πρώτου λόγου τοῦ περὶ πίστεως C

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ. Β.

- 1 Τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, καὶ τὸ ἄνωθεν φερόμενον καὶ τὸ κάτω παρ' ἀνθρώπων ἐπινοούμενον, ἐπιδείκνυσι τοῖς ὁρῶσι, τί μὲν χρυσοῦς καὶ τί ἄργυρος, τί δὲ χαλκὸς καὶ σίδηρος καὶ κασσίτερος, καὶ τὰς ἄλλας ὕλας ὡσαύτως, καὶ μὲν δὴ καὶ χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ φυτῶν καὶ ζώων διδάσκει διαφοράν, ἀλλ' οἱ τὰς ὄψεις ἐρρωμένοι μόνοι τήνδ' τὴν γνῶσιν δέχονται. οἱ γὰρ δὴ τυφλώττοντες οὐδὲν ἀπὸ τῆς ἀκτίνος ὀνύνανται· οὐδὲ γὰρ αὐτὴν τοῦ φωτὸς ὁρῶσι.
- 2 τὴν αἴγλην. τούτοις εἰκόσιν οἱ τὸ νοερὸν φῶς τῆς ἀληθείας ἰδεῖν οὐκ ἐθέλοντες, ἀλλ' ἀσπασίως ἐν τῷ ζόφῳ τῆς ἀγνοίας διάγοντες, καθάπερ τῶν πτηνῶν τὰ νύκτωρ πετόμενα, ἅπερ δὴ μάλα εἰκότως ἀπὸ τῆς νυκτὸς παρωνύμως προσαγορεύονται· νυκτερίδες γάρ τοι καὶ νυκτικόρακες ἀποφυγάνουσι μὲν τὸ φῶς ὡς πολέμιον, τὸ δὲ σκότος ἀσπάζονται ὡς σωτήριον. τούτοις μὲν οὖν δὴ τις οὐκ ἀνεμεσήσειε σωφρονῶν· ἡ γὰρ τοι φύσις αὐτοῖς τὴν τοιάνδ' αἰσθητὴν ἐξ ἀρχῆς ἀπεκλήρωσεν· οἱ δ' αὐθαιρέτως σφαῖς αὐτοὺς τῷ σκότῳ ξυζεύξαντες ποίας ἂν τύχοιεν εἰκότως ξυγνώμης, μάλιστα τοῦ θείου φωτὸς ἅπασαν ἡπειρον κατέκλειον τῆς ἀκτίνος πληρώσαντος καὶ αὐτὰ κατελιηφότος τῆς οἰκουμένης τὰ τέρατα; οἱ μὲν γὰρ πρὸ τῆς θείας ἐπιφανείας τῇδε τῇ πάθῃ περιπεδόντες ἔχουσιν τινα μετρίαν οὕτως

1 ante περὶ ἀρχῆς add. τοῦ αὐτοῦ Β | περὶ ἀρχῆς β' om. V | λόγος β' BLMC | 2 καὶ πᾶν τὸ ἄνωθεν MCV | 3 κάτωθεν S | ἀνθρώποις CVMγρ. | 4 καὶ τί ἄργυρος B in marg.: τί δὲ ἄργυρος KV | 4—5 καὶ τί σίδηρος MCV | 5 καὶ κασσίτερος om. CV rasura in S | 7 διαφορὰς CV | 8 διὰ γνῶσιν CVMγρ. | γὰρ δὴ δέ γε CV | 9 ὀνύνονται K: ὀνήναι C | 11 ἀσπασίως: ἀπαύστως S | 12 πετόμενα KB | 14 νυκτικόρακες C | ἀποφεύγουσι CVMγρ. | 16 οὖν om. KBL | οὐκ ἂν τις S | 17 νεμεσήσει K: νεμέσει L | σωφρονῶν C | 17—18 ἡ γὰρ τοι—ἀπεκλήρωσεν ἡ γὰρ φύσις αὐτοῖς οὕτω δεδημιούργητο [δεδημιούργηται V CVMγρ., corr. Cγρ., omissis tamen verbis ἐξ ἀρχῆς | 17 αὐτῶν M corr. Mγρ. | 18 ἐξ ἀρχῆς: ἀπ' ἀρχῆς L: ἀπαρχῆς B | 19 ὅποια BLM | εἰκότως om. CV | 21 κατελιηφότος M, corr. Mγρ. | 22 τέρατα: πέρατα S | 23 τῇδε τῇ πάθῃ KBMγρ. Cγρ.: τῇδε

πως παραίτησιν, τῷ μηδέπω τῆς δικαιοσύνης ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, ἀλλ' ὥσπερ ἐν νυκτὶ διάγειν καὶ ὑπὸ μόνῃς δαδου-
 χεῖσθαι τῆς φύσεως· ἐπειδὴ δὲ οὗτος οὐ μόνον ἀνέτειλεν,
 ἀλλὰ καί, ποιητικῶς εἰπεῖν, „μέσον οὐρανὸν ἀμφιβέβηκε,“ τίς
 5 ἀπολογίας ὑπολείπεται λόγος τοῖς νῦν ἐν μεσημβρίᾳ τυφλώτ-
 τουσι καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μύουσιν, ἵνα μὴ τοῦ φωτὸς
 ἀπολαύσωσιν; | οὐκ ἔξ δὲ αὐτοὺς τὴν ἀγλὴν ἀποσκηδάσαι 5 p. 22
 τῶν ὀφθαλμῶν τὸ τῆς οἰήσεως πάθος. πάντων γὰρ ἄμει-
 νον εἰδέναι νομίζουσι τὴν ἀλήθειαν, ἐπειδὴ τοῖς τῶν ἔλλο-
 10 γίων ἀνδρῶν μαθήμασιν ἐνετράφησαν, καὶ ξυνιδεῖν οὐκ
 ἐθέλουσιν, ὥς οἱ θαλάττιοι ἰχθύες ἐν ἄλμῃ μὲν τρέφονται
 ὅτι μάλιστα πλείστη, ἁλῶν δὲ ὅμως εἰς σκευασίαν προσ-
 δέονται. οὐδὲ μὴν ἐκείνο ξυνορῶσιν, ὥς τῆς ἀληθείας οὐ 6
 πάντως ἡ εὐγλωττία διδάσκαλος. τί γὰρ τῆς Ὀμήρου ποι-
 15 ῆσεως ἥδιον; τί δὲ τῆς εὐπειρίας ἐκείνης γλυκύτερον; ἀλλ'
 ὅμως τοῦτον τῶν φιλοσόφων ὁ ἄριστος (ἐπέγνωτε δὲ δῆπου
 τὸν Ἀρίστωνος, ὥς ἡγοῦμαι) μύρω γε ἀλείψας, καθάπερ αἱ
 γυναικες τὰς χελιδόνας, ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ξυντεθείσης ἀπέ-
 πεμψε πόλεως, ἀκολασίας καλέσας καὶ δυσσεβείας διδάσκαλον.
 20 „βλασφημεῖν“ γὰρ φησιν „ἐκπαιδεύει τοὺς νέους καὶ πονηρὰς 7
 αὐτοῖς περὶ τῶν θεῶν ἐντίθησι δόξας καὶ ἀπαλοῖς ἔτι οὖσι
 μαθήματα πονηρὰ καὶ διεφθαρμένα ἐνίησιν.“ καὶ ἕτερα δὲ
 ἅττα κατηγορήματα πάμπολλα ἐποίησατο τοῦ κορυφαίου
 τῶν ποιητῶν. οὐκ οὖν ἅπας εὐγλωττίαν ἡσκημένος ἀξιό-
 25 χρεως ἂν γένοιτο ἀληθείας διδάσκαλος. εἰ δὲ δὴ τοὺς 8

4: Hom. Θ 68. II 777. δ 400 || 15—19: Plat. Reip. III
 p. 398 A || 20—22: Eus. Pr. II 7, 4—7. XIII 3, 3—6 (cf. Plat. Reip.
 II p. 377 E—378 D)

τῇ πάγῃ L: τῇδε τῇ μέθῃ S: τῷδε τῷ πάθει MCV | post ἔχουσι
 add. μὲν MS | τινα om. BLM | 1 πως παραίτησιν: προσπαρά-
 τησιν L | τῷ: τὸ MV: διὰ τὸ K | μήπω CV | 2 νυκτὶ: σκότει
 S | 4 οὐρανοῦ S | 10 ξυνελθεῖν S, corr. Sgr. | 11 ἐνστρέφονται
 L | 13 μὴν om. CV | post ἐκείνο add. δὲ C | 14 ἡ om. KBL |
 15 ἡδεῖον K | εὐεπίας KB | 16 τούτων KS | 17 ὥς ἡγοῦμαι
 om. CV | ἀλίψας K | 21 τῶν om. MCV | 22 πονηρὰ: ἐναγῇ CV:
 ἐναγῇ καὶ πονηρὰ M | 23 ἐποίησατο κατηγορήματα CV (πάμ-
 πολλα om.) | 24 ἅπασαν M, corr. Mgr. | post ἅπας add. ὁ MC
 | σκημένος M¹ | 25 τῆς ἀληθείας CV | δὴ om. CV: δεῖ B

- φιλοσόφους ἡμῖν προβάλλεσθε, εὖ ἴστε, ὥς καὶ οὗτοι πλά-
νον ὑπέμειναν πάμπολυν. οὐ γὰρ δὴ μίαν ἅπαντες λεω-
φόρον ἐσχήκασιν οὐδὲ τοῖς τῶν προωδευκόντων ἠκολούθησαν
ἔγχεσιν, ἀλλ' ἰδίαν ἕκαστος ἐτέμετο τρίβον καὶ μυρίας ἐπι-
νενοήκασιν † τρίβους· πολυσχιδεῖς γάρ που τοῦ ψεύδους α-
ἵτραποι. καὶ τοῦτο διαρρήδην αὐτίκα δὴ μάλα δειχθήσεται.
- 9 Θαλῆς μὲν γάρ, τῶν ἐπὶ καλουμένων σοφῶν ὁ πρεσβύτα-
τος, ἀρχὴν πάντων τὸ ὕδωρ ὑπέλαβεν, Ὀμήρῳ γε οἶμα
εἰρηκῶτι πιστεύσας· „Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρῳ
Τηθύϊ.“ Ἀναξίμανδρος δέ, τοῦτον διαδεξάμενος, ἀρχὴν ἔφη
τὸ ἄπειρον· Ἀναξίμενης δέ, ὁ τούτου διάδοχος, καὶ Διογένης
ὁ Ἀπολλωνιάτης τὸν ἀέρα ξυμφώνως ἀρχὴν προσηγορεῖ.
- 10 σάτην· Ἰππασος δὲ ὁ Μεταποντῖνος καὶ Ἡράκλειτος
Ἐφέσιος τῷ πυρὶ τὴν ἀρχὴν τῶν πάντων ἀπενειμάτην·
δὲ Ἀκραγαντῖνος Ἐμπεδοκλῆς τὰ στοιχεῖα ἔφη τὰ τέτταρα·
Ξενοφάνης δὲ ὁ Κολοφώνιος τὸ πᾶν αἶδιον, ἐκ δὲ τῆς γῆς
τὰ πάντα· καὶ Παρμενίδης δὲ ὁ τούτου ἐταῖρος ὁ Ἐλεάτης
ὡσαύτως τόνδε τὸν λόγον ἐκράτυνε, ψεῦδος δὲ ἀπέφηνε τῶν
αἰσθηθέντων τὸ κριτήριον, ἥμιστα λέγων ἐφικνεῖσθαι τοῦτ
- 11 τῆς ἀληθείας· Δημόκριτος δὲ ὁ Ἀβδηρίτης ἄπειρον τὸ πᾶν
εἶρηκε καὶ ἀγέννητον· Ἐπίκουρος δὲ ὁ Νεοκλέους ὁ Ἀθη-

7—p. 39, 4: vid. Doxogr. gr. ed. Diels p. 170sq. (10: Hom. Ξ 201. 302)

7—10: Schol. Hom. *A* 423 ed. Ludwich (Ind. lect. mens. aestiv. Regimont. 1895)

1 αὐτοὶ K | 3 προωδευκόντων B | 4 ἔτεμε CV | 5 τρίβους KBL: στίβους MSC [στείβους S¹]: ὁδοὺς V | πολυσχιδεῖς MC | που om. CV | αἱ: ὥς M | 6 δὴ om. B | 9 εἰρηκῶτι πιστεύσας πιστεύσας εἰπόντι CVMγρ. | τε om. CV | 12 ὁ om. M | ἀρχὴν om. KBL | προσηγόρευσαν CV | 13 ὁ μεταποντῖνος om. CV | μεταπόντιος MS | ὁ ἐφέσιος om. CV | 14 τῶν: τὴν K | ἀπενειμάτην C: ἀπένειμαν V | 14—15 ὁ δὲ—τέτταρα: ἐμπεδοκλῆς δὲ τὰ τέτταρα ἔφη στοιχεῖα CV | 16 ὁ κολοφώνιος om. CV | 17 καὶ om. CV | δὲ: γε KM, corr. Mγρ. | post τούτου add. γε S | ἐλεάτης om. V | 18 ψευδὲς SCV | δὲ om. C | 20 ὁ ἀβδηρίτης om. CV, add. C in marg. | 21 ἀγέννητον C e corr.: ἀγέννητον MV | ὁ νεοκλέους ὁ ἀθηναῖος om. CV, add. C in marg.

ναῖος ἐκ τῶν ἀτόμων ἐξ ἀρχῆς ξυστῆναι τὸ πᾶν, εἶναι
 μέντοι ἀναρχον καὶ ἀτίδιον· καὶ Μητροδώρος δὲ ὁ Χῖος
 καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης καὶ Διογένης ὁ Σμυρναῖος διαφό-
 ρους ἀρχὰς τῶν ὅλων ὑπέθεντο. διὰ τοι τοῦτο καὶ Σωκρά-
 5 τος ὁ Σωφρονίσκου κωμωδῶν αὐτοὺς διετέλει, ὅτι | τὰ ἀν- p. 23
 θρώποις οὐκ ἐφικτὰ εἰδέναι λίαν ἰσχυρίζομενοι, πρὸς ἀλλή-
 λους αἰεὶ διεμάχοντο, καινῶν προστατεύοντες καὶ ἐναντίων
 δογμάτων, ἧ φησιν ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν.
 καὶ ὁ Πλάτων δὲ αὐτὸν ἐν τῷ Φαίδωνι γέγραφε λέγοντα· 12
 10 „ἐγὼ γάρ, ὦ Κέβης, νέος ὢν, ὑπερφυῶς ὥς ἐπεθύμησα
 ταυτησί τῆς σοφίας, ἣν δὴ καλοῦσι περὶ φύσεως ἱστορίαν.
 ὑπερήφανον γάρ μοι ἐδόκει εἶναι εἰδέναι τὰς αἰτίας ἑκάστου,
 διὰ τί γίνεταί ἕκαστον, καὶ διὰ τί ἀπόλλυται, καὶ διὰ τί
 ἔστιν.“ εἶτα πολλὰ τοιαῦτα διεξεληθὼν, ἐπήγαγεν· „τεκμήριον 13
 15 δέ σοι ἔρῳ ἱκανόν. ἐγὼ γάρ, ἃ καὶ πρότερον σαφῶς ἠπι-
 στάμην, ὥς γε ἐμαντῶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδόκουν, ὑπὸ ταύ-
 τῆς τῆς σκέψεως οὕτω σφόδρα διευφλώθην, ὥστ’ ἀπέμαθον
 καὶ ἃ πρὸ τοῦ ὥμην εἰδέναι.“ καὶ αὖθις δέ, τῆς τῶν φιλο- 14
 σόφων κατηγορῶν ἔριδος, τοιάδε ὁ Πλάτων ἐν τῷ Θεαι-
 20 τήτῳ διέξεισιν· „ἀλλ’ ἂν τινα ἔρη, ὥσπερ ἐκ φαρέτρας ῥημα-
 τίσκια αἰνιγμάτων ἀνασπῶντες πονοῦσι· καὶ ἂν τούτου
 ζητῆς λόγον λαβεῖν, τί εἰρήκασιν, ἐτέρῳ πεπλήξῃ καινῶς

4—8: Eus. Pr. I 8, 14—16 (Xen. Comm. I 1, 11 sqq.) || 9—14:
 Eus. Pr. I 8, 17 (Plat. Phaed. p. 96 A) || 14—18: Eus. Pr. I 8, 18
 (Plat. Phaed. p. 96 C) || 18—p. 40, 13: Eus. Pr. XIV 4, 4—5 (Plat.
 Theaet. p. 180 A—C)

1 ἐξ ἀτόμων CV | ἐξ ἀρχῆς om. C | post πᾶν add. εἶπεν
 CV: εἶπον M | 2 ὁ χῖος om. CV, add. C in marg. | 3 ὁ ἐλεάτης
 om. CV, add. C in marg. | ante διογένης add. ὁ M | 4 ὅλων:
 ὄντων V: ὅλων ὄντων MC | 5 διατελεῖ MV, corr. Mgr. | τὰ:
 τοῖς SV | 7 ἐμάχοντο C | κενῶν K | ἐναντίων: ἰδίῳ M, corr.
 Mgr. | 9 φαίδωνι C | 10 ὦ Κέβης M | ὥς om. BLMCV |
 11 φιλοσοφίας S | δὲ K | 15 καὶ om. S | ἐπιστάμην M | 16 ὅπ’
 αὐτῆς K | 17 οὕτως B | 18 τοῦ K Pl. Eus.: τούτου BLMSCV
 | 19 ἔριδος κατηγορῶν L | τὰ τοιάδε V | 20 ἔρεῖ K | 21 πο-
 νοῦσι: παίνουσι BL: ἀποτοξεύουσι Pl. Eus. | ἐὰν MCV | τού-
 τος M² | 22 ζητεῖς M: ζητοῖς CVMgr. | τὸν λόγον S | ἐταίρω
 V | πεπλήξει K | κενῶς K

- μετωνομασμένῳ, περानεῖς δὲ οὐδέποτε οὐδὲν πρὸς οὐδέν
αὐτῶν, οὐδέ γε ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους· ἀλλ' εὖ πάνν φυ
λάξουσιν τὸ μηδὲν βέβαιον εἶναι, μήτε ἐν λόγῳ μήτε ἐ
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς, ἡγούμενοι, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, αὐτὸ στάσι
μον εἶναι· τούτῳ δὲ πάνν πολεμοῦσι καὶ καθόσον ἂν δύ
νωνται πανταχόθεν <ἐκβάλλουσιν>. ἴσως, ὃ Θεόδωρε, τὸν
ἄνδρα μαχομένους ἐώρακας, εἰρηνεύουσι δὲ οὐ ξυγγέγονας
οὐ γάρ σοι ἑταῖροί εἰσιν· ἀλλ' οἶμαι ταῦτα τοῖς μαθηταῖς
ἐπὶ σχολῆς φράζουσιν, οὓς ἂν βούλωνται ὁμοίους αὐτοῖς
ποιῆσαι. ποίοις μαθηταῖς, ὃ δαιμόνιε; οὐδὲ γίνεται τῷ
τοιούτων ἕτερος ἑτέρου μαθητῆς, ἀλλ' αὐτόματοι ἀναφύονται
ὁπόθεν ἂν τύχῃ ἕκαστος αὐτῶν ἐνθουσιάζας, καὶ τὸν ἕτερον
15 ἕτερος οὐδὲν ἡγεῖται εἰδέναι.“ καὶ μετ' ὀλίγα πάλιν· „ὀλίγο
δ' ἐπελαθόμην, ὃ Θεόδωρε, ὅτι ἄλλοι αὖ τάναντία τούτοις
ἀπεφῆναντο, οἷον ἀκίνητον τελίθει τῷ παντὶ ὄνομα εἶναι
καὶ ὅσα Μέλισσοί τε καὶ Παρμενίδαι, ἐναντιούμενοι πᾶσι
16 τούτοις, διῖσχυρίζονται.“ καὶ μέντοι κἂν τῷ Σοφιστῇ τ
τοιαῦτα πάλιν αὐτῶν κατηγορεῖ, οὐκ ἀπόστολος οὐδέ γ
προφήτης, ἀλλὰ τῶν φιλοσόφων ὁ πρῶτος, εἴτε Πλάτων
τὸν Ἀρίστωνος ἐθέλοι τις λέγειν, εἴτε Σωκράτην τὸν Σω
φρονίσκου· Σωκράτους μὲν γὰρ τὰ ἐνθυμήματα, Πλάτωνος
17 δὲ τὰ ξυγγράμματα. εἴτε δὲ οὗτος, εἴτε ἐκεῖνος, οὐτ
φησὶν· „μῦθόν τινα ἕκαστος φαίνεται μοι διηγεῖσθαι παιδ

13—17: Eus. Pr. XIV 4, 6 (Plat. Theaet. p. 180 D—I
(15: Parmen. fr. 8, 38) || 23—p. 41, 10: Eus. Pr. XIV 4, 8 (Pla
Soph. p. 242 C—D)

1 οὐδέποτε οὐδὲν πρὸς om. KBLM | οὐδὲν ποτε οὐδέ CMγ
| οὐδέποτε om. S, sed erasum esse videtur | οὐδένα: οὐδέ
M, corr. Mγρ. | 2 οὐδέ: εὖ δὲ V | γε om. BLMV | ἀλλ' ε
πάνν om. CV | φυλάξωσι C | 4 ἐαντῶν BL | 5 δὲ om. KBL
καὶ om. V | ἂν om. K | 6 ἐκβάλλουσιν Pl. Eus.: om. codd.
ἴσοις L | 8 ἕτεροί K | 9 φράουσιν M | αὐτοὺς KC, sed corr.
| 10 ποῖος μαθητῆς M, corr. Mγρ. | οὐδὲ γὰρ γίνεται MCV
12 τύχοι C | αὐτῶν om. V | 13 ὁ om. C | πάλιν om. CV | 14 α
ἄλλοι L | αὖ om. V | ἐναντία V | 15 τελέθει om. CV | τ
ὄνομα L² | 16 πᾶσι: ἴσασι M | 17 τὰ om. S | 18 γε om. BLC
| 20 ἐθέλει V | σωκράτη KLS | 23 φαίνεται ἕκαστος K | φ
νεῖται BL

ὥς οὖσιν ἡμῖν· ὁ μὲν, ὥς τρία τὰ ὄντα· πολεμεῖ δὲ ἀλλή-
 λους ἐνίοτε αὐτῶν ἅττα πη· τοτὲ δὲ καὶ φίλα γινόμενα,
 γάμους τε καὶ τόκους καὶ τροφήν ἐγγόνων παρέχεται· δύο
 δὲ ἕτερος εἰπών, ὕγρον καὶ ξηρόν, ἢ θερμόν καὶ ψυχρόν,
 5 ξυνοικίζει τε αὐτὰ καὶ ἐκδίδωσιν. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν Ἑλεα-
 τικὸν ἔθνος ἀπὸ Ξενοφάνους τε καὶ ἔτι πρόσθεν ἄρχεται,
 ὥς ἐνὸς ὄντος τῶν ἀπάντων καλουμένων διεξέρχεται τοὺς
 μύθους. | ἦδη δὲ καὶ Σικελικαὶ τινες Μοῦσαι ξυνενόησαν, p. 24
 ὅτι ξυμπλέκειν ἀσφαλέστερον ἀμφοτέρω καὶ λέγειν, ὥς τὸ
 10 ὄν πολλά τε καὶ ἓν ἐστίν, ἔχθρα δὲ καὶ φιλία ξυνέχεται.“
 καὶ τοιαῦτα ἅττα ἐφεξῆς εἰπών, ἐπάγει· „καὶ μὴν ἔοικέ γε 18
 ἐν αὐτοῖς οἷον γιγαντομαχία τις εἶναι διὰ τὴν ἀμφισβήτησιν
 περὶ τῆς οὐσίας πρὸς ἀλλήλους. πῶς; οἱ μὲν εἰς γῆν ἐξ
 οὐρανοῦ καὶ περὶ τοῦ ἀοράτου πάντα ἔλκουσι, ταῖς χερσὶν
 15 ἀτεχνῶς πέτρας καὶ δρυὺς λαβόντες. τῶν γὰρ τοιούτων
 ἐφαπτόμενοι πάντων, σφόδρα διίσχυρίζονται τοῦτο εἶναι
 μόνον, ὅπερ ἔχει προσβολὴν καὶ ἐπαφήν τινα, ταύτῃν σῶμα
 καὶ οὐσίαν ὀριζόμενοι.“

Ταῦτα οὖν Πέτρος ὁ ἡμέτερος οὐδὲ Παῦλος τῶν ὕμε- 19
 20 τέρων κατηγόρησε φιλοσόφων, ἀλλὰ Πλάτων ὁ εὐγλωττότα-
 τος καὶ Σωκράτης ὁ κατὰ τὴν Πυθίαν ἀνδρῶν ἀπάντων
 σοφώτατος· καὶ ἔφασαν αὐτοὺς διίσχυρίζεσθαι, τοῦτο εἶναι
 μόνον, ὅπερ ἔχει προσβολὴν καὶ ἐπαφήν τινα, καὶ ταύτῃν
 σῶμα καὶ οὐσίαν ὀρίζεσθαι καὶ μηδὲν περαιτέρω τῶν ὀρω-
 25 μένων φαντάζεσθαι. πῶς οὖν ἂν τις τούτοις χρήσαιτο ποδη- 20

11—18: Eus. Pr. XIV 4, 9—10 (Plat. Soph. p. 246 A)

1 ὥς prius om. BL | 2 ποτὲ BLC | 3 ἀγάμους M, corr.
 Mgr. | ἐγγόνων S | 5 ξυνοικίζει τε K Pl. Eus.: ξυνοικίζεται
 (αι e corr.) C: ξυνοικίζεται BLMSV | 6 ante ἀπὸ add. ὁ S: ὅπερ
 V | ἄρχεται: ἀρξάμενον Pl. Eus. | 7 διεξέρχεται: δὲ ἐξέρχεται S
 | 8 ξεν' ἐνόησαν M, corr. Mgr. | 10 post ἓν add. ἔτι M | 11 καὶ
 prius om. K | ἅττα: τὰ S | ἐπάγει: ἐπέστη K | γε CVMgr. Pl.
 Eus.: τε KBLMS | 12 ἐν: ἐπ' CVMgr. | γιγαντομαχία B |
 13 πῶς om. V | 14 πάντα om. V | ταῖς: τὰς ἐν S | 16 πάντων
 om. BLMC | σφόδρα om. K Pl. Eus. | 17 μόνον om. KBLM |
 ταύτῃ BL | 19 ὁ om. S | οὐδὲ Παῦλος om. M, add. Mgr. | ἡμε-
 τέρων M | 24 περαιτέρω K | τῶν ὀρωμένων om. KBL | 25 χρή-
 σαιτο: litt αἰτο S² e corr.: χρήσαι V

γοῖς τῆς ἀληθείας, τοσοῦτον δὴ καὶ τοιοῦτον ὑπομείνασι πλά-
 νον καὶ ἐναντίας γε ὠδίνασι δόξας καὶ σφοδρὸν κατ' ἀλλήλων
 ἀναρριπίσασι πόλεμον; καὶ Τίμων δὲ αὐτοὺς ὁ Φλιάσιος, ὁ
 Πύρρωνος ἐταῖρος, ἐν τοῖς σίλλοις ἐτραγώδησεν· ἐγὼ δὲ ἐκ
 μάλα πολλῶν ὀλίγων μνησθήσομαι· „σχέτλιοι ἄνθρωποι, κἀκ' 5
 ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον, τοίων ἐκ τ' ἐρίδων ἐκ τε στοχασμῶν
 21 πέπλησθε, ἄνθρωποι, κενεῆς οἰήσιος ἔμπλεοι ἄσκοι.“ οὐ μό-
 νον ἄρα ἡμεῖς τὸ τῆς οἰήσεως ἐπιπροσθεῖν ὑμῖν εἰρήκαμεν πά-
 θος· πάλαι γὰρ καὶ πρόπαλαι ταύτην ὁ Τίμων τῶν ὑμετέρων
 φιλοσόφων τὴν κατηγορίαν πεποιήται. ἄλλο δὲ ἐστὶν εἶδέ- 10
 ναι, καὶ ἄλλο τὸ οἶεσθαι εἰδέναι, μηδὲν ἐπιστάμενον. πολλῶ
 γὰρ τινι διαφέρουσιν, ὃ φιλότης, ἀλλήλοιν ἀλήθεια καὶ
 22 στοχασμὸς ἀληθείας. ὁ μὲν γὰρ στοχασμὸς καὶ διαμαρτίας
 ἔχει πολλάς. ἡ δὲ ἀλήθεια ἐκπαιδεύειν οὐδὲν ἐναντίον ἀνέ-
 χεται. τοιγαροῦν ἄλλως τις ἀληθείας πέρι τεκμαιρόμενος 15
 λέγει, καὶ ἄλλως αὐτὴν ἐαυτὴν ἐρμηνεύει· ἐπεὶ καὶ Ἀναξα-
 γόρας ὁ Ἡγησιβούλου ὁ Κλαζομένιος, τῶν πρὸ αὐτοῦ
 γεγεννημένων φιλοσόφων οὐδὲν περαιτέρω τῶν ὁρωμένων
 νενοηκότων, πρῶτος νοῦν ἔφησεν ἐφεστάναι τῷ κόσμῳ, καὶ
 τοῦτον εἰς τάξιν ἐκ τῆς ἀταξίας ἀγαγεῖν τὰ στοιχεῖα· καὶ 20
 Πυθαγόρας δὲ ὁ Μνησάρχου ἀρχὴν τῶν πάντων ἔφησε τὴν

3—7: Eus. Pr. XIV 18, 28 (Timon. fr. 10—11) || 16 — p. 43, 6:
 Eus. Pr. X 14, 12—15

20 — p. 43, 1: Georg. Mon. Chron. IV 218 (p. 530)

1 τῆς om. MSCV | 3 ἀναρριπίσασι C | ὁ posterius om.
 KBLMC | 4 σίλλοις S | 5 πολλῶν μάλα CV | 6 γαστέρες οἶον
 om. V | τοίων ἐκ τ' ἐρίδων S, sed ante ἐκ erasum est v: τοί
 ἐκ τ' ἐρίδων V: τοίων νεκτερίδων K: τοίον νεκτερίδων L: τοίων
 νυκτερίδων B: τῶννεκτερίδων M: τῶν νυκτερίδων C | ἐκ τε
 στοχασμῶν KSVByr.: λίαν καὶ στοχασμῶν CMγρ. (cf. infra
 v. 13): ἐκ λespoμάχων BLM: ἐκ τε στοναχῶν Eus. | 7 πεπλά-
 νησθε KLVByr. | 8 ἐπιπροσθεῖν CV: ἐπίπροσθεν S (sed π prius
 et litt. εν e corr.): ἐπιπροσθένων M: ἐτι πρόσθεν KBL | 10 τὴν
 om. V | 12 ὃ φιλότης ἀλλήλοιν om. CV | 13 ἀληθείας om. CV |
 καὶ om. V | 14 ἐναντίον οὐδὲν ἐκπαιδεύειν K | 15 τις: τῆς
 M, corr. Mγρ. | περὶ ἀληθείας CV | τεκμερόμενος K | 18 γεγε-
 νημένων om. CV | περαιτέρω: litt. αι S² e corr.: περετέρω K |
 19 νοῦν: νῦν C

μονάδα· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐγενέσθην Ἀναξαγόρας
καὶ Πυθαγόρας. ἀλλὰ τὴν Πυθαγόρου μὲν διατριβὴν ἢ 23
γαμετὴ Θεανῶ διεδέξατο καὶ Τηλαύγης καὶ Μνήσαρχος οἱ
τούτου παῖδες, Τηλαύγους δὲ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος
5 ἐγένετο φοιτητής, τοῦ δ' Ἀναξαγόρου Ἀρχέλαος, Ἀρχελάου
δὲ Σωκράτης ὁ Ἀθηναῖος. καὶ Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Πυθα-
γόρας εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενοι τοῖς Αἰγυπτίων καὶ p. 25
Ἑβραίων αὐτόθι σοφοῖς ξυνεγενέσθην καὶ τὴν περὶ τοῦ
ὄντος ἡρανισάσθην γνῶσιν. χρόνῳ δὲ ὕστερον καὶ ὁ Πλά- 24
των τήνδε τὴν ἀποδημίαν ἐστείλατο· καὶ τοῦτο λέγει μὲν
ἐν τοῖς Παρακλήλοις ὁ Πλούταρχος, λέγει δὲ καὶ Ξενοφῶν
ὁ Γρύλλων, ἐν οἷς πρὸς τὸν Σωκρατικὸν Αἰσχίνην ἐπέστειλε·
γράφει δὲ ὧδε· „Αἰγύπτου γὰρ ἡράσθησαν καὶ τῆς Πυθα-
γόρου τερατώδους σοφίας· ὧν τὸ περιττὸν καὶ μὴ μόνιμον
15 ἐπὶ Σωκράτει διήλεγχεν ἔρως τυραννίδος, καὶ ἀντὶ διαίτης
λιτῆς Σικελιώτις γαστρός ἀμέτρον τράπεζα.“ τοιαῦτα περὶ 25
τοῦ Πλάτωνος ὁ Ξενοφῶν ἔγραψεν, ὅτι τῆς Σωκράτους
διδασκαλίας ὑπεριδὼν, τὴν τερατώδη Πυθαγόρου σοφίαν
ἐξήλωσε καὶ Διουνσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ ξυνῆν, Συρα-
20 κουσίας ἀπολαύων χλιδῆς. ἔφη δὲ αὐτὸν καὶ τῆς Αἰγυπτίων
ἐρασθῆναι σοφίας. οὐκοῦν καὶ Πυθαγόρας καὶ Ἀναξαγόρας 26
καὶ Πλάτων αἰνίγματα τινα περὶ τοῦ ὄντος παρ' Αἰγυπτίων
καὶ Ἑβραίων ξυνέλεξαν· τί δήποτ' οὖν τούτοις μὲν οὐκ

9—11: Plut. Sol. 2 || 11—16: Eus. Pr. XIV 12 (Xen. Epist. 1)

6—11: Georg. Mon. Chron. II 6 (p. 53sq.) (Suid. s. v. δογμα-
τίζει)

1 ἐγενέσθην: ὁπῆρχον CVMγρ. | 4 ante ἐμπεδοκλῆς add. ὁ
MC | ὁ ἀκραγαντῖνος om. CV | 5 ante ἀρχελάου add. καὶ MC |
6 ante ἀναξαγόρας om. καὶ CV | 8 ξυνεγενήσθην M: ξυνεγένοντο
CVMγρ. | περὶ τὴν M, corr. Mγρ. | 9 ἡρανισάσθην γνῶσιν
KLS: ἡρανίσθην γνῶσιν BM: γνῶσιν μεμύηντο CVMγρ. |
12 ἐπέστειλεν L¹ | 13 γράφει: ἔχει BL | γὰρ om. L | ἡράσθησαν
C Eus., cf. infra XII 70: ἡράσθην KBL: ἡράσθης M: ἡράσθη
V | 14 μὴ om. S | μὴ μόνιμον: μνημονικὸν KBL, corr. Lγρ. |
15 σωκράτη C | διέλεγχεν K | 16 σικελιώτης L | 18 διδασκαλίας:
σοφίας V, sed corr. in marg. | τερατώδη: τοῦ τερατώδους BL |
20 χλιδῆς: τρυφῆς Mγρ. | 22 τινα KBL: πολλὰ MCV: τινα
πολλὰ S | 23 ξυνέλεξαν L

ἀκριβῶς τὰ θεῖα μεμαθηκόσι πιστεύετε, παρ' ὧν δὲ οὗτοι
 27 ταῦτά γε ἔμαθον, μαθεῖν οὐκ ἐθέλετε; ὅτι γὰρ οἱ πρὸ τού-
 των γενόμενοι ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι πλέον τῶν ὁρωμένων
 οὐδὲν ὑπέλαβον εἶναι, ὃ Πλάτων ἐν τῷ Κρατύλῳ δεδήλωκεν·
 „φαίνονται γὰρ μοι“ φησὶν „οἱ πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων περὶ 5
 τὴν Ἑλλάδα τούτους μόνους ἡγεῖσθαι θεούς, οὔσπερ νῦν
 οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ
 ἄστρα καὶ οὐρανόν· ἅτε οὖν αὐτὰ ὁρῶντες ἰόντα δρόμῳ καὶ
 θέοντα, ἀπὸ ταύτης τῆς φύσεως, τῆς τοῦ θεῖν, θεούς ἀν-
 28 τοὺς ἐπονομάσαι.“ καὶ Ὅμηρος δὲ καὶ Ἡσίοδος παντάπασι 10
 τὸν τοῦ παντὸς ἡγνόνησαν ποιητήν· Ἡσίοδος μὲν γὰρ ἐκ
 τοῦ Χάους ἔφησεν Ὀκεανὸν καὶ Τηθύν γεγενῆσθαι, ἐκ δὲ
 Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν, ἐκ δὲ
 τούτων Κρόνον τε καὶ Ρέα καὶ τούτων τοὺς ἀδελφούς, ἐκ
 δὲ Κρόνου καὶ Ρέας τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν καὶ Ποσει- 15
 29 δῶνα καὶ Πλούτωνα. ὃ δὲ Ὅμηρος τὸν Ὀκεανὸν φησι
 „θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν.“ καὶ ὃν θεῶν καὶ ἀνδρῶν
 ὀνομάζει πατέρα, ὥς ἐκ Κρόνου γεγεννημένον, Κρονίδην
 ἀποκαλεῖ. πολλῶ οὖν ἄρα καὶ οὗτοι δεδουλεύκασι πλάνῳ.
 ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο εὖ μάλα ὁ Πλάτων εἰδώς, πιστεύειν 20
 αὐτοῖς που παρεγγυᾷ τὰ τοιαῦτα μυθολογοῦσι, καὶ ἄνευ
 30 εἰκότων καὶ ἀληθῶν ἀποδείξεων λέγουσιν. καὶ ἀλλαχοῦ δὲ
 ὁ Πλάτων φησὶν· „κοῦφον γὰρ τι χρῆμα καὶ ἱερὸν ποιητῆς
 καὶ οὐχ οἷός τε ποιεῖν, πρὶν ἂν ἔνθεος καὶ ἔκφρων γένη-
 ται.“ ὃ δὲ Ὀδρύσης Ὀρφεύς, καὶ αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον ἀφι- 25

4—10: Eus. Pr. I 9, 12 (Plat. Cratyl. p. 397 C—D) || 11—16:
 Eus. Pr. II 7, 2. XIII 1, 2. 14, 5 (Hes. Theog. 116sqg.) || 16—17:
 Hom. Ξ 201. 302 || 20—22: Eus. Pr. II 7, 1. XIII 1, 1. 14, 5
 (Plat. Tim. p. 40 D—E) || 22—25: Plat. Ion. p. 534 B || 25—
 p. 45, 1: Eus. Pr. X 8, 4

2 γε om. V | 4 οὐδὲν erasum in M | 6 ὥσπερ BL | 8 ἄστέρα
 KBL | 9 ταύτης om. MCV | ταύτης τῆς: τ' αὐτῆς S | θεῖν
 CVMγρ. | 10 ἐπωνόμαζον M, corr. Mγρ.: ἐπωνόμασαν V | παντά-
 πασι om. MCV | 12 ἔφη BLMCV | τηθύν S | γεγεννησθαι M |
 14 τούτων: τούτων C | 15 ποσειδῶνα C: τὸν ποσειδῶνα L |
 18 κρόνου: προγόνου S | γεγεννημένον M | 19 ἄρα: δὴ ἄρα
 MCV | 20 ὁ πλάτων εὖ μάλα CV | 21 που om. V: οὐ MC | 22 ἀπο-
 δείξεων καὶ ἀληθῶν V | 23 ὁ πλάτων om. CV | 25 εἰς αἴγυπτον

κόμενος, τὰ περὶ τοῦ ὄντος οὕτω πως μεμάθηκε καὶ βοᾷ·
 „εἰς ἔστ' αὐτοτελής, αὐτοῦ δ' ὑπὸ πάντα τελεῖται· | ἐν δ' p. 26
 αὐτοῖς αὐτὸς περὶνίσσεται, οὐδὲ τις αὐτὸν εἰσοράει θνητῶν,
 αὐτὸς δέ γε πάντα ὁρᾶται. αὐτὸν δ' οὐχ ὁρώω· περὶ γὰρ
 5 νέφος ἐστήρικται· πᾶσι γὰρ θνητοῖς θνηταὶ κόραι εἰσὶν ἐν
 ὅσοις, μικραί, ἐπεὶ σάρκες τε καὶ ὀστέα ἐμπεφύκασιν.“ καὶ 31
 πάλιν· „αὐτὸς δ' αὖ μέγαν αὐτὶς ἐπ' οὐρανὸν ἐστήρικται
 χρυσέῳ ἐνὶ θρόνῳ, γαλήνῃ δ' ὑπὸ ποσσὶ βέβηκε· χεῖρα δὲ
 δεξιτερὴν περὶ τέρμασιν Ὠκεανοῖο ἐκτέτακεν· ὁρέων δὲ
 10 τρέμει βάσις ἔνδοθι θυμῷ· οὐδὲ φέρειν δύναται κρατερὸν
 μένος· ἔστι δὲ πάντῃ αὐτὸς ἐπουράνιος καὶ ἐπὶ χθονὶ πάντα
 τελευτᾷ, ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μέσσον ἡδὲ τελευτήν.“ ἀλλ' 32
 ὅμως καὶ ταῦτα παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκώς, οἱ παρ'
 Ἑβραίων μαθήματα τινὰ τῆς ἀληθείας παρέλαβον, παρέμιξε
 15 τοῦ πλάνου τῇ θεολογίᾳ τινὰ καὶ τῶν Διονυσίων καὶ
 Θεοδοσιανῶν τὰ δυσαγῇ παραδέδωκεν ὅργια, καὶ οἷόν τι
 μέλιτι περιχρίσας τὴν κύλικα, τὸ δηλητήριον πόμα τοῖς
 ἑξαπατωμένοις προσφέρει. ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ Πλάτων 33
 πεποίηκεν· ἀξιόγαστα γὰρ αὐτοῦ τῷ ὄντι τὰ περὶ τοῦ ὄν-
 20 τος ἐν τῷ Τιμαίῳ συγγεγραμμένα. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγασθῇ
 λέγοντος ἀκούων; „τί τὸ ὂν αἰεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον; καὶ
 τί τὸ γινόμενον μὲν αἰεὶ, ὂν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ νοήσει

2—3: Eus. Pr. XIII 12, 5 || 3—6: Clem. Str. V 12, 78 (2—6: Orph. fr. 5) || 7—12: Clem. Str. V 14, 124 = Eus. Pr. XIII 13, 51 Eus. Pr. XIII 12, 5 (Orph. fr. 6) || 12—16: Eus. Pr. X 8, 4 || 21—p. 46, 3: Eus. Pr. XI 9, 4 (Plat. Tim. p. 27 E—28 A)

20—p. 46, 14: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 59) (Suid. s. v. Πλάτων)

καὶ αὐτὸς K | 1 οὕτως V | πως: που MV, corr. Mgr. | 2 αὐτογενής S | 3 περὶνίσσεται KBL | εἰσορά MS¹C: εἰσοράει V | 4 ὁρᾶται: ὁρά MC | δ': δ' αὖ V | ὁρᾶσι CVMgr. | 5 θνητοῖσι MSC | ἐν ὅσοις om. C¹V | 6 ὅσοις S¹ | μικραί om. CV | σάρκας S | καὶ πάλιν δ' M | 7 δ' αὖ om. V | αὐτὶς M | 8 ποσὶ M¹SC | 10 κρᾶτερον CVMgr. | 12 αὐτὸς om. C | μέσσον Eus.: μέσον K: μέσην LS: μέσσην BMCV | 16 δυσσεβῇ KBgr. | παρέδωκεν M | τι τινὶ K | 17 περιχρήσας K | 18 ἑξαπατωμένοις S¹ | ταῦτόν: τοῦτο MCV et τοῦτο om. CV | καὶ S² e corr. | ὁ πλάτων MC | 21 ἀκούων S | αἰεὶ MCV | 22 μὲν om. L¹ | αἰεὶ V

μετὰ λόγου περιληπτὸν αἰεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν, τὸ δὲ αἰσθήσει
 ἀλόγῳ δοξαστὸν γινόμενον καὶ ἀπογινόμενον, ὅντως δὲ οὐ-
 34 δέποτε ὄν.“ προστίθῃσι δὲ καὶ τάδε τοῖς εἰρημένοις· „ταῦτα
 γὰρ πάντα μέρος χρόνου, τὸ ἦν καὶ ἔσται, ἃ δὴ φέροντες
 λανθάνομεν ἐπὶ τὴν αἰδίου οὐσίαν οὐκ ὀρθῶς. λέγομεν 5
 γὰρ δὴ, ὥς ἦν ἔστι τε καὶ ἔσται· τῇ δὲ τὸ ἔστι μόνον
 κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον προσήκει· τὸ δὲ ἦν καὶ τὸ ἔσται
 περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὕσαν πρέπει λέγεσθαι. τὸ δὲ
 αἰεὶ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἔχον ἀκινήτως οὔτε πρεσβύτερον οὔτε
 35 νεώτερον προσήκει γίνεσθαι.“ τίς οὖν οὕτω φιλαίτιος καὶ 10
 μεμψίμοιρος, ὥς νεμεσῆσαι τοῖς εἰρημένοις καὶ μὴ πᾶσαν
 αὐτοῖς προσμαρτυρῆσαι ἀλήθειαν; τὸ γὰρ ὄν αἰεὶ γενέσεώς
 ἔστιν ἀπάσης ὑπέρτερον· τὸ δὲ γινόμενον, ἀλλοιώσεις παμ-
 πόλλους ἐπιδεχόμενον, εἰκότως ἔφη οὐδέποτε εἶναι· τὸ γὰρ
 τοι ἔμβρουν, γενόμενον βρέφος, οὐκέτι ἄρα ἐστὶν ἔμβρουν, 15
 ἀλλὰ βρέφος· καὶ αὖ πάλιν τὸ βρέφος, παιδίον γενόμενον,
 οὐκέτι προσαγορεύεται βρέφος· οὕτω τὸ παιδίον τὴν τοῦ
 μαιρακίου προσλαβὸν ἡλικίαν, τοῦτο καλεῖται, ὅπερ ἐγένετο·
 καὶ ὅταν πάλιν εἰς ἄνδρας τελέσῃ, οὐκέτι μαιράκιον, ἀλλ’
 ἀνὴρ ὀνομάζεται· καὶ πρεσβύτης δὲ γεγυνώς, τοῦτο αὖ 20
 36 πάλιν προσαγορεύεται, ὅπερ δὴ καὶ ἐγένετο. εἰκότως οὖν
 ἄρα οὐκ ὄντα ὠνόμασε τὰ γινόμενά τε καὶ ἀλλοιούμενα.
 καὶ τῷ Κρίτωνι δὲ διαλεγόμενος ὁ Σωκράτης ἕνα πάντων
 p. 27 ὁπτῆρά φησιν. λέγει δὲ ταῦτα· | „καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν δι-

3—10: Eus. Pr. XI 9, 7 (Plat. Tim. p. 37 E—38 A) || 23—
 p. 47, 7: Eus. Pr. XIII 6, 8 (Plat. Crit. p. 47 C—D)

1 αἰεὶ MCV | 2 ὄντος M | 3 προστίθῃσι—εἰρημένοις: εἰτά
 φησι CVMγρ. | 4 μέρος χρόνον πάντα L | καὶ τὸ ἔσται CV |
 5 λαμβάνομεν CVMγρ., fort. S¹, corr. Cγρ. | 6 καὶ ἔσται om. S¹ |
 7 τὸ posterius om. BLC | 9 αἰεὶ CV | οὔτε (priore loco): οὐ
 BL | 10 γενέσθαι CVMγρ. | οὕτω: ἔτι M: οὕτως ἔτι C | 11 μὴ τὴν
 πᾶσαν V | 12 αἰεὶ om. BL | 13 ἀπάσης ἐστὶν V | παμπόλλας M,
 corr. Mγρ.: παμπόλους C: πολλὰς S | 15 ἄρα om. S | 16 ἀλλὰ
 βρέφος om. V | 17 βρέφος om. K | οὕτω: οὔτε M | τὸ om. L |
 18 προσλαμβάνον M, corr. Mγρ.: προσλαβὼν C | post τοῦτο
 add. δὴ S | 19 ἄνδρα C | τελέσει B: τελέσοι CV | 20 αὖ πάλιν
 om. CV | 23 κρείττονι C

καίων τε καὶ ἀδίκων καὶ αἰσχροῶν καὶ καλῶν καὶ κακῶν
καὶ ἀγαθῶν, περὶ ὧν νῦν ἡ βουλὴ ἡμῖν ἐστι, πότερον τῇ
τῶν πολλῶν δόξῃ δεῖ ἡμᾶς πείθεσθαι καὶ φοβεῖσθαι αὐτήν,
ἢ τῇ τοῦ ἐνός, ἣτις ἐστὶν ἐπαῖων, ὃν δεῖ καὶ αἰσχύνεσθαι
5 καὶ φοβεῖσθαι μᾶλλον ἢ ξύμπαντας τοὺς ἄλλους; ὃ εἰ μὴ
ἀκολουθήσομεν, διαφθεροῦμεν ἐκεῖνο καὶ λωβησόμεθα, ὃ
τῷ μὲν δικαίῳ βέλτιον ἐγίνετο, τῷ δὲ ἀδίκῳ ἀπώλλυτο.“ καὶ 37
μετ’ ὀλίγα πάλιν. „οὐκ ἄρα γε, ὃ βέλτιστε, πάννυ ἡμῖν οὕτω
φροντιστέον, τί ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς, ἀλλ’ ὅ τι ὁ ἐπαῖων
10 τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ὁ εἷς, καὶ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια.“

Ὅρατε, ὃ ἄνδρες, ὅπως ἐν τούτοις ὁ Πλάτων καὶ ὁ 38
Σωκράτης τὸν τῶν οὐκ ὄντων θεῶν ἐξήλασεν ὁρμαθὸν καὶ
μόνον τῶν ὄλων τὸν πρῦτανιν αἰδεῖσθαι καὶ φοβεῖσθαι
παρεκελεύσατο, διδάσκων ὥς, εἴποτε πλείονων ἐμνήσθη θεῶν,
15 διὰ τὸν ἐξηπατημένον τῶν Ἀθηναίων ὁμιλον τοῦτο ποιῆσαι
προσηναγκάσθη. εἰ γὰρ δὴ καὶ ταῦτα δεδρακὼς ὁ Σωκρά- 39
της οὐ διέφυγε τὴν τοῦ κωνείου φιάλην, τί οὐκ ἂν ἐπαθεν,
εἰ προφανῶς ἠρνήθη τὸν πολλὴν ἐσμὸν τῶν θεῶν; καὶ
τοῦτο δῆλον ὁ Πλάτων πεποίηκεν, ἐν οἷς πρὸς Διονύσιον
20 ἔγραψεν. πρὸς γὰρ αὐτὸ πολλοῖς ἑτέροις καὶ ταῦτα προστέ- 40
θεικεν. „περὶ δὲ δὴ τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς,
ὅσας τε ἐπιστέλλω σπουδῇ, καὶ ὅσας μὴ, οἶμαι μὲν σε
μεμνήσθαι. ὅμως δὲ νόει καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. πολλοὶ γὰρ
οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥᾷδιον φανερώς διωθεῖσθαι.

7—10: Eus. Pr. XIII 6, 11 (Plat. Crit. p. 48 A) || 18—p. 48, 2:
Eus. Pr. XI 13, 4 (Plat. Epist. XIII p. 363 A—B)

2—10: Georg. Mon. Chron. III 119 (p. 263)

2—3 τῇ περὶ τῶν πολλῶν K | 3 δεῖ S² e corr. | πείθεσθαι:
ἐπεσθαι S | 4 ἣτις: εἴ τις MCV | δεῖ: δὴ L¹MS | 5 καὶ φοβεῖ-
σθαι om. C | εἰ om. L | 6 ἀκολουθήσωμεν KBLS, sed. corr. S |
ἐκεῖνοι V | 7 ἐγένετο MSC | ἀπώλετο MC: ἀπόλλυται S | 8 πάλιν
om. CV | 9 ἀλλὰ τί CV | 12 ἐξήλασαν M | 13 τὸν τῶν ὄλων
BS | ἐδεισθαι K | 14 παρεκελεύσαντο διδάσκοντες M | 15 ἐξη-
πατημένων M, corr. Mgr. | 16 προσηναγκάσθη: ἐξεβιάσθη
CVMgr. | δεδρακὼς S | 17 οὐκ ἐξέφυγε S | κωνίου K: κωνείου M:
κονίου in κωνείου corr. S | 20 προστέθεικεν: τέθεικεν K |
24 ῥᾷδιον K

- τῆς μὲν οὖν σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἀρχή, θεοὶ δὲ τῆς
 41 ἦττον.“ πῶς ἂν τις σαφέστερον τὸν οἰκεῖον ἐπιδείξει σκοπόν;
 γυμνὴν γὰρ ἔδειξεν, ἣν εἶχε περὶ τῶνδε τῶν ὀνομάτων δια-
 φοράν, μονονουχὶ λέγων· τῆς τῶν πολλῶν εἵνεκα δόξης τὸ
 πληθυντικὸν ὄνομα περὶ τοῦ Θεοῦ τίθημι, τὰς ἐξηπατη- 5
 μένας προλήψεις τῶν πολιτῶν ὑφορώμενος· σπουδαίως γὰρ
 ἐπιστέλλων καὶ θαρρῶν τῷ τε κομίζοντι καὶ τῷ δεχομένῳ
 τὰ γράμματα, ἐνικῶς τὸν Θεὸν ὀνομάζω καὶ τοῦτον ἀρχὴν
 42 ποιοῦμαι τῶν λόγων. καὶ ἐτέρωθι δὲ περὶ τοῦ ὄντος τοιάδε
 γέγραφεν· „τὸν γὰρ πατέρα καὶ ποιητὴν τοῦδε τοῦ παντός 10
 εὐρεῖν τε ἔργον, καὶ εὐρόντα εἰς πάντα ἐξαιρεῖν ἀδύνατον·
 ῥητὸν γὰρ οὐδαμῶς ἐστὶν ὥς ἄλλα μαθήματα.“ ἀλλ’ ὅ γε
 ἐν τούτοις ἀκριβῶς οὕτω θεολογήσας, ἐν ἄλλοις, ἢ τοὺς
 πολλοὺς ὀρθωθήσας ἢ τῷ ὄντι γε ἀγνοήσας, πολλῶν ἐποιή-
 σατο μνήμην θεῶν καὶ πολλὴν ἐνεργάζεται τοῖς ἐντυγχά- 15
 νουσι λώβην.
- 43 Ἄνθ’ οὗτου δὴ οὖν, ὦ φίλοι, τὸ θολερὸν καὶ γεῶδες
 ἀρνούμεθα νᾶμα, καὶ μὴ τὴν πηγὴν ἐκείνην ζητοῦμεν τὴν
 διαυγῇ καὶ διαφανῇ, ἐξ ἧς οὗτος λαβὼν τῆς θεολογίας τὰς
 p. 28 ἀφορμάς, τὸ ἱλυῶδες αὐτοῖς καὶ | γεῶδες ἀνέμιξεν; ἢ 20
 ἀγνοεῖτε, ὅτι Μωϋσῆς τῶν Ἰουδαίων ὁ νομοθέτης πάντων
 ἐστὶ τῶν ὑμετέρων ποιητῶν καὶ ξυγγραφέων καὶ φιλοσόφων
 πρεσβύτατος; εἰ δ’ ἔτι καὶ νῦν ἐνδοιάζετε καὶ πλάττειν ἡμᾶς
 τόνδε τὸν λόγον ὑπολαμβάνετε, Πορφύριος γοῦν ὑμῶν μάρ-
 τυς ἀξιόχρεως ἔστω, ὃς τῆς ἀσεβείας γενόμενος πρόμαχος 25

10—12: Clem. Str. V 12, 78 (Plat. Tim. p. 28 C)

1 ἀρχεῖ CMγρ.: ἀρχὴν Cγρ. | 2 ἦττω Mγρ. | οἰκεῖον:
 ἴδιον S | ἐπιδείξει MC: ἐπιδείξοι V: ἐπιδείξεις Ursinus | 3 ἔχει
 K | 4 ἐνεκα SCV | 5 τοῦ om. CV | 7 προσεπιστέλλων M | τῷ
 (priore loco): τὸ L¹ | 10 γεγράφηκεν K | 11 εὐρόντας BS, sed
 corr. S | ἐξαιρεῖν τε K | 15 πολλὴν K | ἐργάζεται S | 18 ζητῶμεν
 BLMS, sed corr. S: ἐπιζητοῦμεν K | 19 αὐτὸς MCV | 20 post
 ἀφορμάς add. διαφορμάς M | αὐτοῖς: αὐτῇ MCV | 21 μωσῆς
 KBLMCV | πάντων ἐστὶ om. CV et 22 post φιλοσόφων add. ἐστὶ
 πάντων CV | 23 δέ τι V | 24 ὑπολαμβάνεται C | γοῦν: μὲν V |
 ἡμῶν SC | 25 ἔσται MCV | post ὃς add. ὥς M | ἀσεβείας: ἀλη-
 θείας M

κατὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων τὴν ἀκόλαστον ἐκίνησε γλῶτταν.
ἀκούσατε οὖν αὐτοῦ ταῦτα λέγοντος, ἐν οἷς καθ' ἡμῶν
ξυγγέγραφεν· „ἱστορεῖ δὲ τὰ περὶ Ἰουδαίων ἀληθέστατα, ὅτι 44
καὶ τοῖς τόποις καὶ τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν τὰ ξυμφωνότατα,
5 Σαγγωνιάθων ὁ Βηρυτίος, εἰληφὼς τὰ ὑπομνήματα παρὰ
Ἱερομβάλου τοῦ ἱερέως τοῦ θεοῦ Ἰαώ, ὃς Ἀβεμβάλῳ τῷ
βασιλεῖ Βηρυτίων τὴν ἱστορίαν ἀναθεῖς, ὑπ' ἐκείνου καὶ
τῶν κατ' ἐκείνον ἐξεταστῶν τῆς ἀληθείας παρεδέχθη. οἱ δὲ 45
τούτων χρόνοι καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν πίπτουσι χρόνων καὶ
10 σχεδὸν καὶ τοῖς Μωϋσέως πελάζουσιν, ὥς αἱ τῶν Φοινίκης
βασιλέων μηνύουσι διαδοχαί. Σαγγωνιάθων δέ, ὁ κατὰ
τὴν Φοινίκων διάλεκτον φιλαλήθης, πᾶσαν τὴν παλαιὰν
ἱστορίαν ἐκ τῶν κατὰ πόλιν ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἐν τοῖς
ἱεροῖς γραφῶν ξυναγαγὼν καὶ ξυγγράψας, ἐπὶ Σεμιράμεως
15 γέγονε τῆς Ἀσσυρίων βασιλίδος.“ ἐντεῦθεν ἔστι σαφῶς μα- 46
θεῖν, ὁπόσοις τῶν Τρωϊκῶν ὁ Μωϋσῆς πρεσβύτερος ἔτεσιν.
εἰ γὰρ ὁ τὴν Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ξυγγράψας Σαγγωνιάθων
ἐπὶ Σεμιράμεως τῆς Ἀσσυρίων γέγονε βασιλίδος (ιστόρησε
δὲ δηλονότι Σαγγωνιάθων τὰ πολλῶ χρόνῳ πρεσβύτερα),
20 Μωϋσῆς δὲ Ἰουδαίων νομοθέτης ἐγένετο, πολλοῖς ἄρα ἔτεσι
Σαγγωνιάθωνος πρεσβύτερος Μωϋσῆς. ὅτι δὲ πλείοσιν ἢ 47
χιλίοις ἔτεσιν ἢ Σεμιράμις τῶν Τρωϊκῶν πρεσβύτερα, δηλοῦσι

2—15: Eus. Pr. I 9, 21. X 9, 12 (Porph. contra Christ. IV Phil. Bybl. fr. 2); vid. Diss. p. 121sq. || 21—p. 50, 1: cf. Eus. Pr. X 9, 7—10

2 ταῦτα αὐτοῦ L | 3 ξυνέγραψεν M, corr. Mγρ.: γέγραψεν L | 4 ξύμφωνα CVMγρ. | 5 σαγγωνιάθων KBL | 6 τοῦ postorius om. K | ἰαώ ὃς: ἰάωος K | ἰαώ BL: ἰακῶβ MCV et S ut videtur, sed in hoc rasura est post litt. ἰα | ἀβελβάλῳ CV S e corr. | 8 ἐκεῖνον: ἐκεῖνο K | παρεδείχθη M | 10 μωσέως KBLCMV | 11 βασιλέων μηνύουσι διαδοχαί: διδαχαί βασιλέων μηνύουσι C | μηνύουσι: διδάσκουσι L, corr. Lγρ. | διαδοχαί: διδαχαί KCMγρ. | σαγγωνιάθων K e corr. | 12 φοινίκην B | 14 ἱεροῖς om. L | ξυγγράψας: γράψας M | 15 ἀσσυρίων V | ante ἐντεῦθεν add. καὶ KBL | 16 ὁπόσον CVS² | μωσῆς CV | ἔτεσιν BLM: ἔστιν KCV: ἔτεσιν ἔστιν S, sed ἔτεσιν erasum est | 17 σαγγωνιάθων K | 18 ἀσσυρίων V | 19 δὲ om. BL | δηλονότι: δῆθεν ὅτι K | σαγγωνιάθων om. CV: σαγγωνιάθων KB | 20 μωσῆς CV | 21 σαγγωνιάθωνος KB | μωσῆς CV | 22 δηλώσουσι BL

σαφῶς οἱ τοὺς χρόνους ξυντεθεικότες. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐξελέγ-
 χειν τὸν Πορφύριον ὡς ἡγνοηκότα τοὺς χρόνους οὐ τοῦ
 παρόντος καιροῦ· ἀπόρηξ δέ μοι δηλώσαι, πόσοις πρεσ-
 βύτερος ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν Μωϋσῆς· Ὅμηρος δὲ καὶ Ἡσίο-
 δος μετὰ πολὺν χρόνον τῶν Τρωϊκῶν ἐγενέσθην· Ὀρφεὺς
 δέ, τῶν ποιητῶν ὁ πρῶτος, μᾶλλον γενεᾷ πρεσβύτερος τῶν
 Τρωϊκῶν· Ἰάσονι γὰρ καὶ Πηλεΐ καὶ Τελαμῶνι καὶ Ἡρακλεΐ
 καὶ Διοσκούροις εἰς τὴν Κολχίδα ξυνέπλευσεν· Ἰάσονος δὲ
 Εὐνῆος ἐστὶν υἱός, ὁ τὸν οἶνον εἰς Τροίαν πέμπων τοῖς
 48 Ἀχαιοῖς, καὶ Τληπόλεμος Ἡρακλέους υἱός, ὃν ὁ Σαρπηδὼν
 ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Τρωϊκῷ κατηκόντισε, καὶ ὁ Αἴας δὲ Τελα-
 μῶνος υἱός, καὶ Ἀχιλλεὺς Πηλέως· Κάστορα δὲ καὶ Πολυ-
 δεύκην, τοὺς ἐπὶ κλην Διοσκούρους, ἰδεῖν ἀπὸ τοῦ τείχους
 ἢ Ἑλένη ποθήσασα, οἷα δὴ ἀδελφούς, εἴτα τοῦ ποθομένου
 διαμαρτοῦσα πικρῶς ἀπωδύρατο, τεθνάναι τούτους ὑπολα-
 49 βοῦσα. ταῦτα δὲ οὐκ ἀδολεσχῶν διεξηλήθον, ἀλλὰ σαφῶς
 ἐπιδειξάι βουλόμενος, ὡς Ὀρφεὺς γενεᾷ μᾶλλον πρεσβύτερος
 p. 29 ἐγεγόνει τῶν Τρωϊκῶν. | Αἴνος δὲ καὶ Μουσαῖος ἀμφὶ τὰ
 Τρωϊκὰ ἐγενέσθην, καὶ Θάμυρις μετὰ τούτων, καὶ Φιλάμ-
 50 μων ὡσαύτως. εἰ τοίνυν τούτων μὲν κατὰ τὸν Πορφύριον
 ὁ Μωϋσῆς πλείοσιν ἢ χιλίοις πρεσβύτερος ἔτεσιν, οὗτοι δὲ
 παλαιότατοι τῶν ποιητῶν ἐγένοντο (μετὰ γὰρ τούτους καὶ
 Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος ἐγενέσθην, καὶ οὗτοι δ' αὖ πάλιν
 Θαλοῦ καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων πολλοῖς ἔτεσιν ἀρχαιότε-

4—5: Eus. Pr. X 9, 24 || 5—8: Eus. Pr. X 11, 28—29 Clem.
 Str. I 21, 131 || 8—10: Hom. H 467 sqq. || 10—11: Hom. E 628 sqq.
 || 12—16: Hom. Γ 236 sqq. || 18—20: Eus. Pr. X 11, 28—30 ||
 22—p. 51, 1: Eus. Pr. X 9, 24. 11, 33—34

1 ἐλέγχειν MCV | 2 τὸν om. CV | τὸν χρόνον CV | 4 μωσῆς
 KCV, sed corr. K | δὲ om. L | 5 πολὺν τὸν χρόνον MCV | ἐγέ-
 ρονται MCV | 7 ἰάσωνι SC, sed corr. S | ἡρακλεῖ L¹ | 8 ἰάσωνος
 SC, sed corr. S | δὲ om. L | 9 εὐνῆος ἐστὶν υἱός BL: εὐνῆος
 υἱός K: ἐστὶν υἱός ὁ εὐνῆος [εὐνῆιος M] MS: υἱός εὐνῆος C:
 υἱός ὁ εὐνῆος V | 10 ἡρακλεὺς K: ἡρακλετος S¹ | 11 κατηκόντησεν
 C | ante τελαμῶνος add. ὁ M | 12 ὁ ἀχιλλεὺς B | 13 διοσκό-
 ρους K | 14 δευκούς M, corr. Mgr. | εἴτα: οὐ τὰ K | 16 σα-
 φῶς om. CV | 19 φιλάμων S | 21 ὁ om. M | ἔτεσι πρεσβύτερος
 L | 22 τούτοις C

ροι, καὶ οἱ ἀμφὶ Θαλῆν τῶν μετ' αὐτοὺς πεφιλοσοφηκότων),
 τί δῆποτε μὴ τούτους πάντας καταλιπόντες πρὸς Μωϋσέα
 τὸν τῆς θεολογίας ὤκεανὸν μεταβαίνομεν, „ἐξ οὗπερ,“ ποι-
 ητικῶς εἰπεῖν, „πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα;“ καὶ γὰρ 51
 Ἄναξαγόρας καὶ Πυθαγόρας καὶ Πλάτων ὕστερον ἐκείθεν
 εἰλκυσαν σμικρὰ ἅττα τῆς ἀληθείας ἐναύσματα· καὶ ὁ Σω-
 κράτης, Ἄναξαγόρα καὶ Ἀρχελάω ξυγγεγονώς, παρ' ἐκείνων
 μεμάθηκεν, ἃ περὶ τοῦ ὄντος ἐδίδαξε· Μωϋσης δὲ ὁ θειό-
 τατος, οὐ λογιζομῖς ἀνθρωπίνους ἐπόμενος καθάπερ οὗτοι,
 τὴν θεολογίαν ξυνέγραψεν, ἀλλ' αὐτῆς ἐναργῶς τῆς τοῦ
 ὄντος ἐπακούσας φωνῆς· τῆς γάρ τοι νομοθεσίας ἀρξάμενος
 τῶν ὄλων ὁ ποιητῆς τὸν ἕνα σέβειν Θεὸν παρεγγύησεν·
 „ἐγὼ γάρ εἰμι“ ἔφη „Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ ἐξαγαγὼν σε
 ἐκ γῆς Αἰγύπτου.“ καὶ τῆς ἐναγχος γεγεννημένης ἀναμνήσεως 52
 εὐεργεσίας, προσμεῖναι τῇ δουλείᾳ παρεκελεύσατο καὶ μὴ
 μερίσαι τὸ σέβας, ἀλλὰ τῷ ὄντι μόνῳ προσενεῖμαι. „οὐκ ἔσου-
 ναι γάρ σοι“ ἔφη „θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.“ εἶτα διδάσκει
 σαφῶς, ὥς οὐδὲν αὐτῷ τῶν ὀρωμένων προσέοικε, καὶ παν-
 τάπασιν ἀπαγορεύει μηδεμίαν εἰκόνα πρὸς μίμησίν τινος
 τῶν ὀρωμένων κατασκευάσαι καὶ νομίσαι τοῦτο δεικνῆλον
 εἶναι καὶ ἰνδαλμα τοῦ ἀοράτου Θεοῦ. „οὐ ποιήσεις“ γὰρ 53
 ἔφη „σαντῶ εἰδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐ-
 ρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι
 ὑποκάτω τῆς γῆς· οὐ ποιήσετε ἑαυτοῖς οὐδὲ μὴ προσκυνή-
 25 σετε αὐτοῖς· ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σου.“ φωνῆς,
 φησὶν, ἀκήκοας, εἶδος δὲ οὐχ ἐώρακας· μηδὲνα οὖν τύπον

3—4: Hom. Φ 196 || 4—8: Eus. Pr. X 14, 11—13 || 13—14:
 Exod. 20, 2 || 16—17: Exod. 20, 3 || 21—25: Exod. 20, 4—5

1 πεφηλοσοφηκότων B | 2 καταλιπόντες MS, sed corr. S |
 μωσέα BL | 6 μικρὰ S | ἅττα om. KBLM | ἐναύσματα: ἡδύσματα K |
 11 ἀκούσας V | 12 ὄλων: πάντων CV | παρεγγύησεν KS¹: παρηγγύ-
 ησεν BLMCVS² | 13 ἔφη om. LS | 14 γενομένης S | 16 μόνῳ om. S¹ |
 προσμεῖναι V | 19 post μηδεμίαν add. οἱ K: αὐτῷ C | 20 δεικνῆλον K:
 δεῖ καλὸν C | 21 ἰνδαλματα K | 22 ὁμοία K | 23 ἄνω om. M, add.
 Mgr. | 24 οὐ ποιήσετε ἑαυτοῖς om. CV: οὐ ποιήσετε αὐτοῖς M |
 οὐδὲ μὴ: οὐδ' οὐ μὴ M: οὐ CV | προσκυνήσητε KBM: προσκυνή-
 25 σετε αὐτοῖς L¹ | post αὐτοῖς add. οὐδ' οὐ μὴ [οὐδὲ
 μὴ C] λατρεύσης αὐτοῖς MCV | εἰμι om. BLMCV | 26 μηδὲ K

54 κατασκευάσης, οὐ τὸ ἀρχέτυπον οὐκ ἐπίστασαι. καὶ ἐτέρωθι
 δέ, τοὺς ψευδωνύμους ἐξελέγχων θεοὺς καὶ τὸν Αἰγυπτίων
 ἐξορίζων πλάνον, ἔφη πρὸς αὐτούς· „ἄκουε, Ἰσραήλ, Κύριος
 ὁ Θεός σου κύριος εἷς ἐστίν.“

55 Ταύτην ἔχει τὴν διδασκαλίαν τὰ Μωϋσοῦ τοῦ μεγάλου
 ξυγγράμματα· ταύτην δὲ τὴν θεολογίαν καὶ ταῖς ἱστορίαις
 καὶ ταῖς νομοθεσίαις καὶ μὲν δὴ καὶ ταῖς προφητείαις
 ξυνέξεν· καὶ πέντε βίβλους ξυγγράψας, τὴν μὲν τῶν πολ-
 λῶν καὶ νομιζομένων καὶ καλουμένων, οὐκ ὄντων δὲ θεῶν
 ἀπαγορεύει τιμὴν, μόνῳ δὲ τὸ σέβας τῷ τῶν ἀπάντων
 κελεύει προσφέρειν δημιουργῷ. ταῦτα καὶ Ἰησοῦς, ὁ τῆς
 ἐκείνου δημαγωγίας καὶ στρατηγίας διάδοχος, καὶ μέντοι
 καὶ ἅπας τῶν προφητῶν ὁ χορὸς καὶ παραινῶν καὶ νομο-
 56 θετῶν διετέλεσεν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως εἰποῖτε ἅν, ὥς οὐδὲ

p. 30 ὑμεῖς τόνδε τὸν νόμον ἀνέπαφον τετηρήκατε· | τριάδα γάρ, 1
 οὐ μονάδα, πρεσβεύετε· Ἰουδαῖοι δέ, τοῖς Μωϋσοῦ καὶ
 τῶν προφητῶν ἐντρεφόμενοι λόγοις, τὸν μὲν ἕνα τιμῶσι,
 57 τῆς δὲ ὑμετέρας τριάδος κατηγοροῦσιν. ἐγὼ δέ, ὧ φίλοι
 ἄνδρες, ὑμᾶς μὲν ξυγγνώμης εἶναι ἀξιόους ὑπέληφα,
 τὴν θείαν οὐκ ἐπισταμένους γραφὴν· Ἰουδαίων δὲ τὴν
 ἐσχάτην ἀμαθίαν ὁδύρομαι, ὅτι δὴ „αἰρόμενοι,“ κατὰ τὸν
 προφήτην, „ἐκ κοιτίας“ καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου
 58 μέχρι γήρως τὰ θεῖα, τὴν τῆς θεολογίας ἀγνοοῦσιν ἀλή-
 θειαν. ἐν Αἰγύπτῳ γὰρ αὐτοὺς πλεῖστον διατρέψαντας
 χρόνον καὶ τὴν πολυθεον τῶν Αἰγυπτίων μεμαθηκότας
 26 θρησκείαν, ὁ πάνσοφος Κύριος οὐκ ἐναργῶς ἄγαν τὰ περὶ

3—4: Deut. 6, 4 || 21—22: cf. Es. 1, 2

1 ἀρχαίτυπον K | 2 τὸν: τῶν SCVMγρ. | αἰγύπτιον M, corr.
 Mγρ. | 3 τὸν πλάνον SCVMγρ. | 4 κύριος om. L¹ | 5 μωυσέος M:
 μωσέως V | 6 ξυγγράμματα M | 8 καὶ μέντοι πέντε CV | πάντε
 βίβλους M¹: πάντα βίβλοις M² | 10 τῷ om. S | 11 δημιουργῷ
 προσφέρειν CV | 12 μέντοι καὶ ἅπας: ἅπας δὲ CV | 13 ὁ τῶν
 προφητῶν χορὸς S | 14 ὥς om. S¹ | 15 τόνδε om. V | τετηρή-
 κετε K: ἐτηρήσατε CV | 16 μωυσέος M | 18 κατηγοροῦσιν K |
 19 εἶναι om. S¹ | 21 δὴ αἰρόμενοι BLS²: δὴ ἐρόμενοι SC: δὴ
 ἀρούμενοι V: διαιρόμενοι M¹: διαιρούμενοι KM² | 25 τῶν αἰ-
 γυπτίων πολυθεον C | 26 ἐνεργῶς C | ἄγαν τὰ KS: ἅπαντα BL:
 ἅπαντα τὰ MCV

τῆς Τριάδος ἐξεπαίδενσε δόγματα, ἵνα μὴ πρόφασιν πολυ-
 θείας λάβωσιν, εἰς τὸν τῶν Αἰγυπτίων ἐπιρρέποντες πλάνον·
 οὐ μὴν παντάπασι τὰ περὶ τῆς Τριάδος ἀπέκρυψε δόγματα
 τοῖς ὕστερον ἐσομένοις, τῆς ἐντελεστέρας θεολογίας κατα-
 5 σπείρων τὰς ἀφορμάς. διὰ τοι τοῦτο μοναδικῶς μὲν νομο- 59
 θετεῖ, αἰνιγματωδῶς δὲ τὴν Τριάδα μηνύει. τὸ γὰρ „ἄκουε,
 Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεός σου κύριος εἷς ἐστιν“ καὶ τὴν μο-
 νάδα διδάσκει καὶ τὴν τριάδα δηλοῖ· ἅπαξ γὰρ εἰπὼν τὸ
 „Θεός“ καὶ δις τὸ „Κύριος“ ὑπειπὼν, τῆς Τριάδος τὸν ἀριθμὸν
 10 παρεδήλωσεν. ἐπαγαγὼν δὲ τὸ „εἷς ἐστιν,“ καὶ τὴν πρόσφο-
 ρον Ἰουδαίοις διδασκαλίαν προσήνεγκε καὶ τὸ ταῦτόν τῆς
 θείας οὐσίας ἐμήνυσεν. μία γὰρ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ 60
 οὐσία καὶ δυνάμεις καὶ μέντοι καὶ βούλησις. ταύτῃ τοι καὶ
 τῶν ἁοράτων δυνάμεων οἱ χοροὶ τῷ Θεῷ τὸν ὕμνον προσ-
 15 φέροντες, τρεῖς μὲν τὸ „ἅγιος,“ ἅπαξ δὲ τὸ „Κύριος“ λέγουσι,
 τῷ μὲν τῶν ἰδιοτήτων δηλοῦντες τὸν ἀριθμὸν, τῷ δὲ τὸ
 κοινὸν τῆς δεσποτείας μηνύοντες. ἀλλ’ ἐν τούτοις μὲν δι’ 61
 αἰνιγμάτων τὰ τῆς θείας Τριάδος δεδήλωται, ἐν ἑτέροις δέ
 γε σαφέστερον ταῦτα διδάσκουσιν οἱ θεσπέσιοι ἄνδρες.
 20 Μωϋσῆς μὲν γὰρ ὁ θειότατος, τὴν κοσμογένειαν συγγράφων,
 εἶτα τὴν τοῦ ἀνθρώπου διάπλασιν ἐξηγούμενος, ἔφη τὸν
 τοῦ παντός εἰρηκέναι δημιουργόν· „ποιήσωμεν ἄνθρωπον
 κατ’ εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ’ ὁμοίωσιν.“ εἶτα ἐπήγαγεν, 62
 ὡς „ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπον, κατ’ εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν
 25 αὐτόν.“ καὶ Θεὸν ὠνόμασε τὸν πεποιηκότα τὸν ἄνθρωπον
 καὶ τὸν οὗ πρὸς μίμησιν ἐξετύπωσεν ὃν διέπλασεν· οὐκ
 ἐπειδὴ ἄλλο τούτου καὶ ἄλλο ἐκείνου τὸ εἶδος· μία γὰρ δὴ

6—7: Deut. 6, 4 || 13—15: Apocal. 4, 8 || 21—23: Gen. 1, 26 ||
 23—25: Gen. 1, 27

1 τῆς om. MCV | 2 ἐπιρρέποντες S¹ | 3 τῆς om. MCV |
 6 μηνύει: δεικνύει V | ἄκου M¹ | 7 σου om. BL | 8 παραδηλοῖ
 CV | 9 καὶ τῆς τριάδος BL | 13 ταύτης B | 16 τὸ μὲν MC | τὸ
 δὲ MSC, sed corr. S | τὸ om. S | 17 τῆς οὐσίας καὶ δεσποτείας
 CV | 19 γε om. L | 21 τὸν om. L¹ | 22 Θεόν τε καὶ δημιουργόν
 MCV | 24 ὡς: ὅτι C | 25 τὸν τε πεποιηκότα S | πεποιημένον ἄν-
 ἄνθρωπον V | 26 καὶ: κατὰ V | οὐκ ἐξετύπωσεν CMγρ. | οὐκ ἐπειδὴ:
 οὐκέτι δὴ Mγρ. Cγρ. | 27 ἄλλο γε ἐκείνου KMS | δὴ om. CV

τῆς Τριάδος ἡ φύσις· τούτου γὰρ δὴ χάριν καὶ τὸν Θεὸν
 63 ἔφησεν εἰρηκέναι· „ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμε-
 63 ἔτεραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν.“ καὶ ἐπήγαγε „κατ' εἰκόνα Θεοῦ
 ἐποίησεν αὐτόν,“ ἵνα δείξῃ τὸ τῶν προσώπων διάφορον.
 καὶ δὴ καὶ τῷ Νῶε περὶ κρηφαγίας νομοθετῶν καὶ τοῦ 5
 αἵματος ἀπαγορεύων τὴν ἐδωδὴν, ἔφη τὸν τῶν ὄλων εἰρη-
 κέναι Θεόν· „ἔδεσθε πάντα ὡς λάχανα χόρτου· πλὴν κρέας
 p. 31 ἐν αἵματι ψυχῆς οὐκ ἔδεσθε· | καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα
 ἐκζητήσω· ἐκ πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτό, καὶ ἐκ
 χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώ- 10
 πον, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυνθήσεται, ὅτι ἐν εἰκόνι
 64 Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον.“ καὶ οὐκ ἔφη „ἐν εἰκόνι ἑμαυ-
 τοῦ,“ ἀλλ' „ἐν εἰκόνι Θεοῦ,“ τῶν προσώπων πάλιν δεικνύς
 τὸ διάφορον. καὶ ἡνίκα δὲ κατὰ ταῦτόν ξυλλεγόντες οἱ κατὰ
 τοῦ πεποιηκότος λυτήσαντες, τὸν πύργον ἐκείνον ὠκοδόμουν 15
 τὸν μέγιστον, τῆς τῶν γλωττῶν συγχύσεως τὸν ἐπάνυμον,
 φάναι τὸν Θεὸν εἶρηκεν ὁ νομοθέτης· „δεῦτε καὶ καταβάντες
 65 συγγέωμεν αὐτῶν τὰς γλώσσας.“ καὶ τὸ μὲν „καταβάντες
 συγγέωμεν“ δηλοῖ τὸ ὁμότιμον· οὐ γὰρ εἶπε „κατάβηθι“ ἢ
 „καταβήτω,“ ὅπερ δὴ τοῖς ὑπηκόοις καὶ προσταττομένοις 20
 ἀρμόττει, ἀλλὰ „καταβάντες συγγέωμεν,“ ὃ σαφῶς δηλοῖ τὴν
 ἰσότητά. τὸ δὲ „δεῦτε“ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα σημαίνει,
 66 τῆς δημιουργίας τοὺς κοινωνοὺς. ἐπειδὴ γὰρ καὶ διαπλάτ-
 των τὸν ἄνθρωπον ἔφη „ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα
 ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν,“ εἰκότως ἄρα καὶ μερίζων εἰς 25
 πολλὰς τὴν μίαν φωνὴν ξυνεργοὺς λαμβάνει τὸν Υἱὸν καὶ
 67 τὸ πανάγιον Πνεῦμα. χρόνῳ δὲ ὕστερον προηστῆρσι καὶ

7—12: Gen. 9, 3—6 || 17—18: Gen. 11, 7

1 γὰρ om. CV | δὴ om. V | 5 τῷ νῶε: τῶν ὡς K: τῷ om.
 CV | κρηφαγίας MSCV | 8 οὐκ ἔδεσθε: οὐ φάγεσθε BL | 9 post
 ἐκζητήσω prius add. αὐτό MC | 9—10 καὶ ἐκ—αὐτοῦ om. C |
 10 post αὐτοῦ add. ἐκζητήσω αὐτό SV | 11 αὐτοῦ om. K | 12 καὶ
 om. S | ἔφη ἐν KV: ἔφησεν BLSC, sed in S σ erasum est: ἔφησεν
 ἐν M | 13 τοῦ θεοῦ BL | πάλιν om. CV | 14 διάφορον S: δια-
 φέρον BL | κατὰ (priori loco): κα S¹ | ξυλλέγοντες S¹ | 17 εἰρη-
 νομοθέτης M¹ | καὶ om. CV | 19 κατάβητε V | 21 ὃ σαφῶς δη-
 λοῖ: σαφῶς δηλῶν V | 22 δεῦτε: δεύτερον S | 27 ἅγιον V |

κεραυνοῖς ἀναλῶσαι τὰ Σόδομα βουληθεὶς καὶ τὰς ἀγγιτέρ-
 μονας πόλεις, τῆς ἀσεβείας καὶ παρανομίας τὰς κοινωνούς,
 δυνάδα Κυρίων ἡμῖν ἐπέδειξε, καὶ φησι Μωϋσῆς ὁ ταῦτα
 ξυγγεγραφώς· „καὶ ἔβρεξε Κύριος παρὰ Κυρίου ἐπὶ Σόδομα
 5 καὶ Γόμορρα πῦρ καὶ θεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.“ καὶ ἵνα μὴ 68
 τις ὑπολάβῃ, τοῦτον μόνον τὸν προφήτην τὰ περὶ τῆς
 θείας εἰρηκέναι Τριάδος, ἀκούσατε, ὃ φιλότης, καὶ τοῦ
 θεσπεσίου βοῶντος Δαυὶδ· „τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ
 ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα
 0 ἡ δύναμις αὐτῶν.“ καὶ πάλιν· „εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
 μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.“ καὶ μετὰ βραχεία δὲ πρὸς τὸν
 αὐτὸν Κύριον ὁ τοῦ Κυρίου λέγει πατήρ· „ἐκ γαστροῦ πρὸ
 ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.“ καὶ ἐν ἑτέρῳ ψαλμῷ· „ὁ θρόνος
 5 σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος
 ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ
 ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου
 ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.“ τὴν αὐτὴν 69
 δὲ ἡμῖν διδασκαλίαν καὶ Ἡσαΐας ὁ προφήτης καὶ Ἰερεμίας
 20 καὶ Ἰεζεκιήλ καὶ Δανιήλ καὶ Ζαχαρίας καὶ Μιχαίας καὶ
 ἅπας ὁ τούτων προσφέρει χορός· ἀλλὰ παρέλκον οἴμαι ταῦτα
 ὑμῖν ἐπιδεικνύναι μηδέπω προσενηνοχόσι τὴν ὁμολογίαν τῆς
 πίστεως.

Ἐφ' ἑτέραν τοίνυν μέθοδον διδασκαλίας τραπήσομαι 70

3—5: Gen. 19, 24 || 8—10: Ps. 32, 6 || 10—12: Ps. 109, 1 ||
 13—14: Ps. 109, 3 || 14—18: Ps. 44, 7—8

πριστήρσι K | 1 σόδομα C | 3—4 ἐπέδειξε—ξυγγεγραφώς:
 μωϋσῆς [μωσῆς V] ἐπέδειξε φησὶ γὰρ CV | 4 post κύριος add.
 πῦρ M | ἐπὶ: εἰς BL | 5 γόμορρα C | 6 ὑπολάβοι KS | μόνον om.
 BL | τὰ: τὰς S | 8 βοῶντος: εἰρηκότος BL | 9 πᾶσαι αἱ δυνά-
 μεις KS | 12 βραχεία: ὀλίγα CV | δὲ om. CV | 12—13 πρὸς—
 πατήρ om. S | 13 αὐτὸν om. C | 14 ἑωσφόρου L | ἐξεγέννησα K |
 ἐν ἑτέρῳ ψαλμῷ: ἐτέρῳθι CV | 17 ἀνομίαν: ἀδικίαν M | ἔχρησε
 KMSC, sed corr. MS | 19 ante ἡμῖν add. καὶ M | ἡσαΐας ὁ προ-
 φῆτης: οἱ προφῆται [καὶ add. C] ἡσαΐας CV: οἱ προφῆται καὶ
 ἡσαΐας ὁ προφῆτης M | ἰερεμίας καὶ ἰεζεκιήλ: ἰεζεκιήλ ἰερεμίας
 CV | 20 καὶ μιχαίας om. CV | 21 πᾶς K | πάρεργον MSCV |
 ταῦτα KCVMyr.: ταύτας BLMS

καὶ δείξω τὸν Πλάτωνα καὶ τοὺς μετ' ἐκείνον ἐκ τούτων
μὲν τῶν θείων ἀνδρῶν τῆς θεολογίας σεσυληκότητας τινά,

- 71 τοῖς δὲ σφετέροις ἐντεθεικότητας ξυγγράμμασιν. καὶ γὰρ ὁ |
p. 32 Πλάτων, ἐν οἷς πρὸς Κορίσκον ἐπέστειλε, καὶ τάδε προστέ-
θεικεν· „ἐπομνύντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς 5
σπουδῆς ἀδελφῇ παιδείᾳ καὶ τὸν πάντων θεῶν ἡγεμόνα
τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰ-
τίου πατέρα καὶ κύριον ἐπομνύντας, ὅν, ἐὰν ὀρθῶς φιλοσο-
φῇτε, εἴσεσθε.“ ταῦτα, ὧ φίλοι ἄνδρες, τοῦ Πλάτωνός ἐστι
72 δόγματα. ἀλλὰ τούτων τὰ μὲν ἀξιέπαινα καὶ τῆς ἀποστο- 10
λικῆς καὶ προφητικῆς διδασκαλίας ἐχόμενα, τὰ δὲ τῆς
73 Ἑλληνικῆς μυθολογίας κνήματα. τὸ μὲν γὰρ φάναι ἄλλον
εἶναι τὸν τοῦ παντός ἡγεμόνα καὶ αἴτιον, ἄλλον δὲ τὸν
τοῦ αἰτίου πατέρα, ἀτεχνῶς ἔδειξε τὴν ἀλήθειαν, ἐξ ἧς
ἀρυσάμενος τοὺς οἰκείους διεκάλλυνε λόγους· τὸ δὲ γε θεῶν 15
αὐτὸν προσεπειεῖν ἡγεμόνα, τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόν-
των, δυοῖν αἰνίττεται θάτερον, ἢ τῷ τῆς ἀγνοίας πάθει
περιπεσεῖν τὸν φιλόσοφον, ἢ τοὺς ταύτην νοσοῦντας ὑπο-
74 κρινόμενον ἀναμιῆσαι τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος. πρὸς δὲ τού-
τοις δείκνυσι τοὺς καλουμένους θεοὺς οὐ φύσει ὄντας θεοὺς· 20
τίς γὰρ μὴ κομιδῇ παραπαίων καλέσαι ἂν θεὸν τὸν οὐκ
ἀεὶ ὄντα θεόν; οὗτος δὲ γε ἐν χρόνῳ τούτους εἴρηκε γίνε-
σθαι· ἔφη γάρ· „τῶν τε ὄντων θεῶν καὶ τῶν μελλόντων.“
75 πῶς δ' ἂν εἴη τις θεὸς ὁ μηδέπω γενόμενος; πῶς δ' ἂν
τοῦ σεπτοτάτου μεταλάχοι ὀνόματος ὁ μηδέπω τὸ εἶναι λα- 25

3—9: Eus. Pr. XI 16, 2 (Plat. Epist. VI p. 323 D)

2 τινὰ τῆς θεολογίας σεσυληκότητας CV | 3 ξυντεθεικότητας L,
sed corr. | 3—4 ἐν οἷς ὁ πλάτων BL | 4 ἐπέστειλλε MCV | 5 ἅμα
om. S | ἀμούσῳ V | 6 τὸν: τῶν K | θεὸν C | 7 τοῦ τε ἡγεμόνος:
τοῦτόν γε μόνον SMγρ. Cγρ. | ἡγεμῶνος C | αἰτίου: litt. v S²
e corr. | 8 φιλοσοφῇτε KLMCS²: φιλοσοφεῖτε Bγρ.: φιλοσοφή-
σητε SV: φρονεῖτε B | 9 εἴσεσθε S¹ | 10 τὰ δόγματα CV |
11—12 τὰ δὲ—κνήματα om. S¹ | 12 τῷ KSCV | 13 καὶ om.
C¹ | 14 τοῦ om. S | 15 ἀρυσάμενος MC | οἰκείους: ἰδίους
CVMγρ. | διεκάλλυνε S | τῷ SCV | 16 αὐτὸν ex αὐτῶν corr. S |
18 ὑποκρινάμενον K | 22 εἴρηκε τούτους S | 23 θεῶν om. CV |
24 τίς om. CV | μηδέπω KS: μήπω BLMCV | 25 σεμνοτάτου
V | ὁ om. K

βών; τὰ δὲ θεῖα λόγια τῶν γεγονότων οὐδὲν φύσει προσ-
 αγορεύει θεόν. ὀνόματος μὲν γὰρ ψιλοῦ μεταδέδωκε τοῖς 76
 δικάζειν πεπιστευμένοις, καὶ μέντοι καὶ τοῖς τὴν θείαν εἰ-
 κόνα ὡς οἶόν τε τετηρηκόσιν ἀκήρατον· φύσει δὲ Θεὸν τὸν
 5 αἰὶ ὄντα καὶ κατὰ ταῦτά καὶ ὡσαύτως ἔχοντα μόνον εἴωθεν
 ὀνομάζειν. ἀλλὰ τοῦτον εἰς ὕστερον τὸν λόγον φυλάξωμεν·
 νῦν δὲ γε ἀρκέσει δηλῶσαι, ὡς ὁ φιλόσοφος οἶδε τὸν τοῦ
 παντὸς ἡγεμόνα καὶ αἴτιον καὶ τὸν τοῦ αἰτίου πατέρα. ἔστι 77
 δὲ αὐτοῦ ἀκοῦσαι κἂν τῇ Ἐπινομίδι λέγοντος· „καὶ τιμὰς
 10 ἀποδιδῶμεν, μὴ τῷ μὲν ἐνιαυτόν, τῷ δὲ μῆνα, τῷ δὲ μηνός
 τινος μοῖραν τάττωμεν, μηδὲ τινα χρόνον, ἐν ᾧ διεξέρχεται
 τὸν αὐτοῦ πόλον, ξυναποτελῶν κόσμον, ὃν ἔταξε λόγος ὁ
 πάντων θεϊότατος· ὃν ὁ μὲν εὐδαίμων πρῶτον μὲν ἐθαύ-
 μασεν, ἔπειτα ἔρωτα ἔσχε καταμαθεῖν, ὅποσα ἐνῆν τῇ φύσει
 15 δυνατά.“ κἂν τούτοις τὸν λόγον ἔφησε τὰ πάντα διακοσμήσαι,
 οὐ τὸν τοῦ λόγου πατέρα. καὶ Διονυσίῳ δὲ γράφων τοιάδε 78
 φησίν· „φραστέον δὴ σοι δι' αἰνιγμάτων, ἴν', ἂν τι δέλτος
 ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνοὺς μὴ γνῶ.
 ὥδε γὰρ ἔχει· περὶ τὸν πάντων βασιλέα πάντα ἔστί, καὶ
 20 ἐκείνου γε εἵνεκα πάντα, καὶ ἐκεῖνό γε αἴτιον πάντων
 καλῶν· δεύτερον δὲ περὶ τὰ δεύτερα, καὶ τρίτον περὶ
 τὰ τρίτα.“

Ὅρατε, πῶς ὀρρωδοῦντες καὶ δεδιότες τὰ τῆς ἀλη|θείας 79 p. 33

2—4: cf. Ps. 81 || 8—15: Eus. Pr. XI 16, 1 (Plat. Epin.
 p. 986 C) || 16—22: Eus. Pr. XI 20, 2 (Plat. Epist. II p. 312 D—E)

16—22: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 62)

1 δὲ γε θεῖα M: θεῖα δὲ K | 2 μεταδίδωσι CVMγρ. | 3 τὴν
 om. K | 4 οἶόν τε: οἶον S¹: οἶονται K | τηρηκόσιν M¹ | 5 καὶ
 prius om. BL | μόνον om. CV | 6 ὀνομάζειν: δοκιμάζειν B |
 εἰς om. M | φυλάξωμεν S e corr. | 7 γε om. M | 8 καὶ αἴτιον
 καὶ om. S | τοῦ αἰτίου KS: τούτου BLMCV | 10 ἀποδίδομεν
 BL, sed corr. L | 11 τινος: τι B | τάττωμεν K | 12 πῶλον B |
 ὃν om. K | ἔταξε: διεκόσμησε CVMγρ. | ante λόγος add. ὁ K |
 13 μὲν prius om. BL | πρῶτο C | 14 ἔπειτα δὲ S | τοῦ κατα-
 μαθεῖν S | 15 τὰ om. C | 16 δὲ om. CV | τοιάδε γράφων CV |
 17 ἢ δέλτος V | δέλτον S²: δελφὸς K | 20 ἔνεκα SCV | ἐκεῖνός
 γε αἴτιος MSCV | 23 δεδειότες K

- προσέφερον δόγματα καὶ αἰνιγματωδῶς, οὐ σαφῶς, ἐκρήνυτον
τὴν ἀλήθειαν, τὸν τῶν πολλῶν ὑφορώμενοι πλάνον; τοῦτο
80 δέ γε τὸ δέος κἀν τῷ Τιμαίῳ δεδήλωκεν. λέγει δὲ οὕτως·
„νῦν δὴ οὖν τὸ παρ’ ἡμῶν ὧδε ἐχέτω· τὴν μὲν οὖν πάντων
εἴτε ἀρχὴν εἴτε ἀρχάς, εἴτε ὅπῃ δοκεῖ τούτων πέρι, τὸ νῦν 5
οὐ ρητέον· „δι’ ἄλλο μὲν οὐδέν, διὰ δὲ τὸ χαλεπὸν εἶναι
κατὰ τὸν παρόντα λόγον τῆς διεξόδου τὰ δοκοῦντα δηλῶσαι.“
81 καὶ Νουμήνιος δὲ ὁ Πυθαγόρειος, ἐν οἷς τὰ περὶ τὰγαθοῦ
γέγραφε, σαφέστερον ταῦτα ἐδίδαξε· φησὶ γάρ· „οὔτε δημιουργ-
γεῖν ἐστὶ χρεὼν τὸν πρῶτον, καὶ τοῦ δημιουργοῦντος θεοῦ 10
82 χρὴ εἶναι νομίζειν πατέρα τὸν πρῶτον θεόν.“ καὶ Πλωτῖνος
δέ, ὁ τὴν Πλάτωνος φιλοσοφίαν ζηλώσας, περὶ τῶν τριῶν
ἀρχικῶν ὑποστάσεων βιβλίον ξυνέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ τὰδε
ἔφη· „τί οὖν χρὴ περὶ τοῦ τελειοτάτου λέγειν; οὐδὲν ἀπ’
αὐτοῦ, ἢ τὰ μέγιστα μετ’ αὐτόν. μέγιστα δὲ μετ’ αὐτόν 15
83 νοῦς καὶ δεύτερον· καὶ γὰρ ὁρᾷ ὁ νοῦς ἐκείνον.“ καὶ
πάλιν· „ποθεῖ δὲ πᾶν τὸ γεννηθῆσαν καὶ τοῦτο ἀγαπᾷ, καὶ
μάλιστα ὅταν ὧσι μόνοι τὸ γεννηθῆσαν καὶ τὸ γεγεννημένον·
ὅταν δὲ καὶ τὸ ἄριστον ἢ τὸ γεγεννημένον, ἐξ ἀνάγκης
ξύνεστιν αὐτῷ, ὥς τῇ ἑτερότητι μόνον κεχωρίσθαι. εἰκόνα 20
δὲ ἐκείνου εἶναι λέγομεν τὸν νοῦν· δεῖ γὰρ σαφέστερον
84 λέγειν.“ καὶ ἕτερα δὲ γε πλεῖστα εἰρηται καὶ τούτῳ καὶ
Πλουτάρχῳ καὶ Νουμηνίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι τῆς τού-

3—7: Clem. Str. V 14, 89 = Eus. Pr. XIII 13, 3 (Plat. Tim. p. 48C) || 8—11: Eus. Pr. XI 18, 6 (Numen. fr. 10) || 14—16: Eus. Pr. XI 17, 7 (Plotin. Enn. V 1, 6) || 16—22: Eus. Pr. XI 17, 8 (Plotin. Enn. V 1, 6—7) || 22—p. 59, 10: Eus. Pr. XI 10—11. 17, 9—18, 10 (Plut. de E ap. Delph. 19 Numen. fr. 10 Plotin. Enn. V 1, 8)

3—4 λέγει—ἐχέτω: εἰπὼν CVMγρ. | 4 πάντων om. C¹ | 5 τὸ νῦν: τὸν νοῦν C | 7 λόγον BLMS: χρόνον KCV: τρόπον Pl. Clem. Eus. | 8 πυθαγόρειος S¹C | 9 ταῦτα KS: αὐτὰ BLMCV | 10 τὸν: τὸ K | 15 αὐτόν (prior loco): αὐτό MSCV | αὐτόν (posterior loco) M: αὐτό SCV: τοῦτο KBL | 16 ὁρᾷ om. LM | νοῦς (posterior loco) bis M | 17 post γεννηθῆσαν add. τὸ γεννηθῆν V | 18 γεγεννημένον L¹ | 19 τὸ (ante ἄριστον) om. V | post ἢ add. καὶ MC | γεγεννημένον L¹ | 21—22 δεῖ—λέγειν om. CV | 22 γε om. SCV | 23 τῷ πλουτάρχῳ MC | νουμηνίῳ S¹ | ὅσοι: οἱ K

των ἦσαν ξυμμορίας. μετὰ γὰρ δὴ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
 ἐπιφάνειαν οὗτοι γενόμενοι, τῆς Χριστιανικῆς θεολογίας
 πολλὰ τοῖς οἰκείοις ἀνέμιξαν λόγοις. αὐτίκα τοίνυν τὴν 85
 Πλάτωνος διάνοιαν ἀναπτύσσοντες, καὶ ὁ Πλωτῖνος καὶ ὁ
 5 Νουμῆριος τρία φασὶν αὐτὸν εἰρηκέναι ὑπέρχρονα καὶ αἰδία,
 τὰγαθὸν καὶ νοῦν καὶ τοῦ παντὸς τὴν ψυχὴν, ὃν μὲν
 ἡμεῖς Πατέρα καλοῦμεν, Τὰγαθὸν ὀνομάζοντα, Νοῦν δέ, ὃν
 ἡμεῖς Υἱὸν καὶ Λόγον προσαγορεύομεν, τὴν δὲ τὰ πάντα
 ψυχοῦσαν καὶ ζωοποιοῦσαν δύναμιν Ψυχὴν καλοῦντα, ἣν
 10 Πνεῦμα ἅγιον οἱ θεῖοι προσαγορεύουσι λόγοι. καὶ ταῦτα 86
 δέ, ὥς ἔφην, ἐκ τῆς τῶν Ἑβραίων φιλοσοφίας τε καὶ θεο-
 λογίας σεσύληται. ὁ γὰρ δὴ ὑμνοποιὸς Δαυίδ, τὸ θεῖον
 ἀνακρουόμενος μέλος καὶ ὑπὸ τῆς θείας ἐννηχούμενος χάρι-
 τος, κέκραγε λέγων· „τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώ-
 15 θησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύνα-
 μὴς αὐτῶν.“ καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν θεῶν εὐαγγελίων ὃ τε 87
 Πλούταρχος καὶ ὁ Πλωτῖνος ἐπήκουσαν. δηλοῖ δὲ τοῦτο
 σαφῶς ὁ Ἀμέλιος, ὁ τῆς Πορφυρίου πρωτεύσας διατριβῆς·
 ὑπεράγεται γὰρ τὸ τῆς Ἰωάννου θεολογίας προοίμιον, οὐ-
 20 τωσὶ λέγων· „καὶ οὗτος ἄρα ἦν ὁ λόγος, καθ’ ὃν αἰεὶ ὄντα 88
 τὰ γινόμενα ἐγίνετο, ὥς ἂν καὶ ὁ Ἡράκλειτος ἀξιῶσειεν,
 καὶ νῆ Δία καὶ ὁ βάρβαρος ἀξιοῖ ἐν τῇ τῆς ἀρχῆς τάξει
 τε καὶ ἀξία καθεστηκότα πρὸς θεὸν εἶναι καὶ θεὸν εἶναι,
 δι’ οὗ πάντα ἀπλῶς γεγενῆσθαι, ἐν ᾧ τὸ γενόμενον ζῶν
 25 καὶ ζωὴν καὶ ὃν πεφυκέναι | εἰς τὰ σώματα πίπτειν καὶ σάρκα p. 34

14—16: Ps. 32, 6 || 17—p. 60, 5: Eus. Pr. XI 18, 26—19, 3
 (19: Joh. 1, 18qq.)

1 δὴ om. V | 4 πλάτωνος om. L | 8—9 τὴν δὲ — καλοῦντα:
 ψυχὴν δὲ τοῦ παντὸς καλοῦντα τὴν [τὰ add. C] πάντα ψύχουσιν
 καὶ ζωοποιοῦσαν δύναμιν CV | 8 τὰ om. BLV | 9 ψυχὴν om.
 K | post ψυχὴν add. τοῦ παντὸς M | 10 προσονομάζουσι K |
 11 φιλοσοφίας τε καὶ om. KCV | τε om. S | 15 πᾶσαι αἱ δυνά-
 μεις K | 17 ὁ om. K | ἐπήκουσαν KBL: ὑπήκουσαν MCV: ὑπη-
 κουνσάτην S | τοῦτο om. K | 18 ὁ prius om. V | ὁ posterius
 om. KBLMSC | πρωτεύσας M¹S, sed corr. S | 19 ὑπεράγεται M¹ |
 τὸ: τῷ C | 20 ὄντα om. V | 22 νῆ Δία καὶ om. V | 24 τὰ πάντα
 BLMCV | ζῶν: ζῆν K: ζῶον C | 25 post ζωὴν add. εἶναι MCV· |
 πέφυκεν K | τὰ σώματα KCV M γρ. Eus.: τε σῶμα BLMS; in S

ἐνδυσάμενον φαντάζεσθαι ἄνθρωπον, μετὰ τοῦ καὶ τηνι-
καῦτα δεικνύειν τῆς φύσεως τὸ μεγαλεῖον, ἀμέλει καὶ ἀνα-
λυθέντα πάλιν ἀποθεοῦσθαι καὶ θεὸν εἶναι, οἷος ἦν πρὸ
τοῦ εἰς τὸ σῶμα καὶ τὴν σάρκα καὶ τὸν ἄνθρωπον κατα-
89 χθῆναι.“ οὕτως ἄγαν τὴν τοῦ βαρβάρου θεολογίαν τεθαύ- 5
μακεν ὁ τῇ Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων ἐντραφεὶς
εὐεπεία· καὶ ξυνωμολόγησε τὸν λόγον καὶ ἐν ἀρχῇ εἶναι
καὶ θεὸν εἶναι καὶ πρὸς τὸν θεὸν εἶναι καὶ τὰ πάντα
πεποιηκέναι καὶ ζωῆς τοῖς ἅπασιν αἴτιον ὑπάρχειν καὶ
χορηγὸν καὶ τῆς τῶν ὅλων ἕνεκα σωτηρίας σαρκὶ μὲν ξυγ- 10
κρῦψαι τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς θεότητος, ἀποκαλύψαι δὲ ὅμως
καὶ τῇ σμικρᾷ καὶ παχείᾳ νεφέλῃ τὴν πατρῴαν εὐγένειαν.
90 καὶ γὰρ ὁ θεσπέσιος εὐαγγελιστῆς εἰρηκῶς „καὶ ὁ λόγος 15
σὰρξ ἐγένετο“ καὶ δείξας τὸ τῆς θείας φύσεως ἀναλλοίωτον,
ἐπήγαγε „καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν“ καὶ ἐδίδαξεν, ὥς καὶ σάρκα 15
περικείμενος τὴν ἄρρητόν τε καὶ ἄφθαρτον ἡφίει τῆς θεό-
τητος αἴγλην· „ἐθεασάμεθα“ γὰρ ἔφη „τὴν δόξαν αὐτοῦ,
δόξαν ὥς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ
ἀληθείας.“ οὐκ ἡμαύρωσε γὰρ αὐτοῦ τὰς τῆς θεότητος
ἀκτῖνας ἢ περιβολὴ τῆς σαρκός, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἀμπεχό- 20
91 μενος δῆλος ἦν, τίς τε ἦν, καὶ ἐκ τίνος ἐξέλαμψεν. εἰ δὲ 25
καὶ οἱ τῆς ἀληθείας ἀντίπαλοι οὕτω κομιδῇ θαυμάζουσι
τὴν ἀλήθειαν, ὥς καὶ βραχέσι μορίοις ἐκείθεν σεσυλημένοις
διακαλλύνειν τὰ οἰκεῖα ξυγγράμματα, καὶ πολλῶ ψεύδει
ταῦτα μιγνύμενα μὴ ἀμβλύνειν τὸ σφέτερον κάλλος, ἀλλὰ 25

13—19: Joh. 1, 14

vero post σῶμα 2 litterae erasae sunt | πίπτειν: πνεῖν CVMγρ.,
corr. Cγρ. | 1 καὶ τοῦ S | 5 ἄγαν KSCVMγρ.: ἄρα BLM | τοῦ
om. L¹ | βαρβάρου: ἄβραᾶμ C | 6 ὁ τῇ: ὁ τῇ τοῦ MV: ὅτι τοῦ
C | 7 εὐεπεία KC | ξυνωμολόγησε S | καὶ (post λόγον) om. BL |
8 καὶ πρὸς—εἶναι om. BL | τὸν om. CV | 9 πᾶσιν K | 10 κρύψαι
MSC | 13 post γὰρ add. καὶ LM | θεσπέσιος: θείος CV | 14 καὶ
δείξας: ἔδειξε καὶ M | δείξας om. CVMγρ. et post φύσεως add.
ἔδειξε CVMγρ. et 15 post ἐπήγαγε add. γὰρ MCV | καὶ ἐδίδαξεν:
ἐδίδαξε δὲ MSCV | 16 τε καὶ ἄφθαρτον om. CV | ἄφθαρτον:
ἄφραστον K | ἀφίει M | post ἡφίει add. τὴν KBS, sed del. K |
18 πλήρη BL | 20 ἀπεχόμενος L¹ | 21 τίς τε ἦν om. C | 25 κάλ-
λεσιν K

καὶ φορυτῶ κειμένους τοὺς μαργαρίτας ἀστράπτειν καί, κατὰ
 τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν, „τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνειν
 καὶ ὑπὸ τῆς σκοτίας μὴ κρύπτεσθαι“ ξυνιδεῖν εὐπετέες, ὅπως
 ἔστιν ἀξίωραστα καὶ ἀξιάγαστα τὰ θεῖα μαθήματα, τοῦ ψεύ-
 5 δους κεχωρισμένα. πολλὴν γάρ που διαφορὰν ἔχει μαργα- 92
 ρίτης ἐν βορβόρῳ κείμενος καὶ ἐν διαδήματι λάμπων· καὶ
 μὲν δὴ καὶ τῶν δακτύλων αἱ σφυταλίδες ἀφηρμοσμέναι τε
 ἀλλήλων καὶ διεσκεδασμέναι, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν εὐπρέ-
 πειάν τε καὶ χάριν καὶ χρεῖαν, ὅσην ξυμπεφυκνυαῖ τε ἀλλή-
 10 λαις καὶ ξυνηρμοσμέναι ἔχουσαι τε καὶ ἐπιτελοῦσαι ὁρῶνται.
 ἀκρόατον τολύνην καὶ ἀμιγῆς τῆς ἀληθείας θεωρητέον τὸ 93
 κάλλος. εἰ γὰρ καὶ χρώμασιν ἐναντίοις μιγνύμενον λάμπει,
 δῆλον ὅτι λαμπρότερον φανεῖται τῶν πημαινόντων κεχω-
 ρισμένων. ἐναργέστερον δὲ τοῦτο καταμάθοι τις ἂν, τὴν 94
 15 Ἑλληνικὴν μυθολογίαν τῇ ἀποστολικῇ καὶ προφητικῇ διδα-
 σκαλίᾳ παρατιθεῖς καὶ ἐκ παραλλήλου θεώμενος τὸ διάφορον.
 Σαγγωνιάδων μὲν οὖν ὁ Βηρύτιος τὴν Φοινίκων θεολογίαν
 ξυνέγραψε· μετήνεγκε δὲ ταύτην εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν
 Φίλων, οὐχ ὁ Ἑβραῖος, ἀλλ' ὁ Βύβλιος (τὸν δὲ Σαγγωνι-
 20 ᾠδῶνα λίαν τεθαύμακεν ὁ Πορφύριος). Μάνεθως δὲ τὰ
 περὶ Ἰσιδος καὶ Ὀσίριδος καὶ Ἀπιδος καὶ Σαράπιδος καὶ p. 35
 τῶν ἄλλων θεῶν τῶν Αἰγυπτίων ἐμυθολόγησε· Διόδωρος 95
 δὲ ὁ Σικελιώτης κοσμογένειαν ξυνέγραψε· τὴν δὲ τοῦ

2—4: Joh. 1, 5 || 17—20: Eus. Pr. I 9, 20—21 || 20—22:
 Eus. Pr. II prooem. 5—6. III 2, 7 (Manethon. fr. 74)

1 ante φορυτῶ add. κοπρία BL¹: κοπρίας L²: κοπρία καὶ
 Sylburg e codd. recce. | ἀστράπτει M¹ | post ἀστράπτειν add.
 λίαν MCV | 3 τῆς om. V | ξυνιδεῖν K | εὐχερές BΚγρ. | 4 ἀξι-
 ῥαστα καὶ om. CV | μαθήματα: διδάγματα L | 5 γὰρ δὴ που
 MCV | 7 ἀφηρμοσμέναι CV | 8 ἀλλήλαις V | 9 καὶ χάριν om. V:
 post χρεῖαν posuit C | 9—10 ὅσην—ὁρῶνται om. V | 9 τε
 posterius om. L | 13 φανεῖται: ἔσται CV | πημαινόντων MC |
 14 ἂν om. CV | 15 προφητικῇ καὶ ἀποστολικῇ BL | διδασκαλίᾳ:
 θεολογία SCVMγρ. | 16 θεόμενος C | 17 καὶ σαγγωνιάδων C |
 οὖν om. KL | 19 βίβλιος KBLM¹S¹C | 21 καὶ Ὀσίριδος om. S |
 καὶ σαράπιδος om. CV | 22 θεῶν L² e corr. | τῶν posterius
 bis M¹ | θεῶν τῶν αἰγυπτίων: αἰγυπτίων θεῶν CV | 23 κοσμο-
 γονίαν K

Ἀσκραίου ποιητοῦ Θεογονίαν οἶδε καὶ τὰ μενράκια· ὁ δὲ
γε Ὀδρύσης Ὀρφεὺς τὰς Αἰγυπτίων τελετὰς τοὺς Ἕλληνας
ἐξεπαίδευσε· Κάδμος δὲ τὰς Φοινίκων· Κορνοῦτος δὲ ὁ
φιλόσοφος τὴν Ἑλληνικὴν θεολογίαν ξυντέθεικε· Ἰλλούταρχος
δὲ καὶ Ἀέτιος τὰς τῶν φιλοσόφων ἐκπαιδεύουσι δόξας· τὸν 5
αὐτὸν δὲ καὶ ὁ Πορφύριος ἀνεδέξατο πόνον, τὸν ἐκάστου
96 βίον ταῖς δόξαις προστεθεικώς. τούτοις ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες,
ἄξιόν τὰ ἡμέτερα παραθεῖναι καὶ μαθεῖν ὥς οὐ μόνον, κατὰ
τὸν ποιητὴν, „ὅσον οὐρανός ἐστ’ ἀπὸ γαίης“ ἀφέστηκεν, ἀλλ’
ὅσον ὁ καλούμενος Τάρταρος οὐρανοῦ. ἐγὼ δ’ αὐτοὺς θεῖναι 10
παραίτοῦμαι τοὺς μύθους, ἵνα μὴ μέ τις ἀδολέσχην ὀνο-
μάσῃ καὶ φλήναφον· ἐνίων δὲ καὶ μάλα ὀλίγων ἐν τῇ μετὰ
τήνδε, ξὺν θεῷ φάναι, γραφησομένῃ διαλέξει μνησθήσομαι,
ἵνα τῶν μυθολογουμένων περὶ τῶν καλουμένων θεῶν μὴ
μόνον τὸ ἀπίθανον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνόητον καὶ δυσαγὲς ἐπι- 15
97 δελξω. εἰ δέ τῳ φίλον καὶ αὐτὴν διαγινῶναι τὴν ξύγκρισιν,
εὐρήσει ταύτην ἐν τοῖς Εὐσεβίου τοῦ Παλαιστίνου συγ-
γράμμασιν (Εὐαγγελικὴν δὲ προπαρασκευῆν τόνδε τὸν πόνον
ἐκεῖνος ὠνόμασεν). ἐγὼ δὲ ξυντόμως ἔρω, ὥς Αἰγύπτιοι
καὶ Φοίνικες καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι 20
ἢ τὰ ὁρώμενα στοιχεῖα θεοὺς ὑπετόπασαν ἢ ἀνθρώπων τοὺς
εὖ τι πεποιηκότας καὶ ἐν τισι πλεονεκτήμασι διαπρέψαντας
98 θεοὺς ἀνηγόρευσαν καὶ τεθνεῶσι ναοὺς ἐδομήσαντο· ἡμεῖς
δὲ τῶν μὲν ὁρωμένων θεολογοῦμεν οὐδέν, τῶν δὲ ἀνθρώ-
πων τοὺς ἐν ἀρετῇ διαπρέψαντας ὥς ἀνθρώπους ἀρίστους 25
γεραίρομεν, μόνον δὲ τὸν τῶν ὕλων προσκυνοῦμεν Θεόν

1—3: Eus. Pr. I 6, 4 || 9: Hom. Θ 16 || 19—23: Eus. Pr. I 9, 1. 5. 12. 29

1 Θεογονίαν ποιητοῦ C | θεολογίαν K | 2 δρύσης L¹C |
lacuna incipit in V | 3 ἐπαίδευσε BLM, corr. Mgr. | κάδμος
M | ὁ φιλόσοφος om. C | 5 ἀέτος KBL | 8 ὥς om. K | 9 ante
ἀφέστηκεν add. τοσοῦτον S | 10 αὐτὸς MC | 12 φλήναφον B |
καὶ μάλα ὀλίγων om. C | 14 θεῶν L² e corr. | 15 ἀπήθανον M
| τὸ posterius om. BLM | 16 τῳ φίλον: τὸν φιλόσοφον S, sed
ante haec verba add. δεῖ S² | ταύτην S | ξύγκρισιν: συγγραφὴν
CMgr., corr. Cgr. | 18 παρασκευῆν C | 21 ὑπετόπασαν B: ὑπε-
τόπησαν KM: ἐτύπωσαν CMgr. | 23 ἐδομήσαντο K | 24 μὲν om.
S | ὁρωμένων μὲν MC | ἀνθρώπους ἀρίστους: θεοῦ φίλους CMgr.

καὶ Πατέρα καὶ τὸν ἐκείνου γε Λόγον καὶ τὸ πανάγιον
 Πνεῦμα. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ Υἱὸν μονογενῆ καὶ Λόγον καὶ 99
 Ζωὴν καὶ Φῶς καὶ Ἀλήθειαν ὀνομάζομεν, καὶ ἄλλοις δὲ
 παμπόλλοις ὀνόμασι κεχρημένοι τὴν θεῖαν φύσιν ἀνυμνοῦμεν.
 5 οὐ μόνον δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῶν προσόντων ὀνομάζομεν, ἀλλὰ
 καὶ ἀπὸ τῶν μὴ προσόντων προσαγορεύομεν· ἀναρχον γὰρ 100
 καὶ ἄφθαρτον καὶ ἀθάνατον καὶ ἄπειρον καὶ ἀνώλεθρον
 ἄορατόν τε καὶ ἀνείδεον καὶ ἀσχημάτιστον ἀπερίγραφόν
 τε καὶ ἀπερίληπτον καὶ ἀνέφικτον καλοῦμεν, ἀπὸ γε τῶν
 10 μὴ προσόντων τὰς προσηγορίας τιθέντες. ἐπειδὴ γὰρ ὄρα- 101
 τὸς οὐκ ἔστιν, ἄορατος ὀνομάζεται καὶ ἀθέατος, καὶ ὡς
 ὑπερβαίνων τοῦ νοῦ τὴν φαντασίαν, ἀνέφικτος δὴ κα-
 λεῖται· καὶ αὖ πάλιν ἄπειρος, ὡς οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος
 ἔχων, καὶ ὡς φθορᾶς καὶ θανάτου κρείττων, ἄφθαρτος καὶ
 15 ἀθάνατος· | καὶ τᾶλλα δέ, ὅσα τούτοις ἔοικεν, ὧν ἡ θεία 102 p. 36
 φύσις οὐκ ἔχει, τυγχάνει ὄντα δηλωτικά. τὸ δέ γε ἀγαθὸς
 καὶ δίκαιος καὶ φῶς καὶ ζωὴ καὶ δημιουργὸς καὶ τῶν ὅλων
 πρῦτανις τε καὶ κυβερνήτης καὶ τὰ τούτοις προσόμοια, ὧν
 ἔχει τε καὶ ἐνεργεῖ, τὴν κτίσιν ἰδύνων καὶ τῶν ἀνθρώπων
 20 τὴν φύσιν εὐεργετῶν, ὑπάρχει σημαντικά. οὕτως Υἱὸς ὀνο- 103
 μάζεται, ὡς ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς γεγεννημένος, καὶ
 Λόγος, ὡς ἀχρόνως καὶ ἀπαθῶς προελθὼν καὶ μὴ μερίδας
 τὸν φύσαντα· καὶ αὖ πάλιν Ἀπαύγασμα δόξης, ὡς ξυναΐδιος

1 καὶ πατέρα om. KBL | 1—3 καὶ τὸ πανάγιον—ὀνομά-
 ζομεν: τὸν δὲ λόγον υἱὸν μονογενῆ καὶ ζωὴν καὶ φῶς καὶ ἀλή-
 θειαν πιστεύομεν εἶναι· καὶ τὸ πανάγιον πνεῦμα, τὸ κύριον καὶ
 ζωοποιόν, ἐν τὰ τρία πιστεύοντες τῇ οὐσίᾳ καὶ τῇ θεότητι καὶ
 τὸ ἐν τρία ταῖς ιδιότησι CMarg. | 2 αὐτὸν δὲ καὶ S: αὐτόν τε
 καὶ KBL: δὲ αὐτόν M | υἱὸν καὶ μονογενῆ K | 3 ἄλλοι C |
 4 παμπόλλοις S: πολλοῖς C | 7 ἄπειρον καὶ om. L¹ | 8 ἀπερίγρα-
 φόν τε καὶ om. C, sed add. in marg. καὶ ἀπερίγραφον | ἀπερί-
 γραπτόν K | 9 ἀπερίληπτόν τε καὶ C | ἀποκαλοῦμεν MC | γε
 om. C | 11 post ὄρατος add. οὗτος S | ὀνομάζεται: προσαγο-
 ρεῖται BL | καὶ ἀθέατος om. C | 12 δὴ καλεῖται om. C: δὲ
 καλεῖται S | 13 ὡς om. S | 14 καὶ (ante θανάτου) om. S | 16 τυγ-
 χάνει ὄντα: τυγχάνοντα M | ὄντα om. SC | 17—18 καὶ τῶν
 ὅλων δημιουργὸς καὶ πρῦτανις S | 18 τε καὶ κυβερνήτης om. C¹:
 τε om. C² | 20 σημαντικά M¹ | ante υἱὸς add. οὗν M: ὁ S |
 21 γεγεννημένος KL¹ | 22 ἄχρονος K | 23 αὖ πάλιν om. C

- 104 ὃν τοῦ γεννήσαντος. ἀλλὰ μὴ θορυβήσητε, καὶ ἐκ τοῦ
 Πατρὸς καὶ ξὺν τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον ἀκούσαντες. τῶν
 γὰρ ἀποπωτάτων Πλάτωνος μὲν ἀνέχεσθαι καὶ αἴτιον τῆς
 ὕλης τὸν Θεὸν λέγοντος καὶ ξυναῖδιον τοῦ Θεοῦ τὴν ὕλην
 ἀποκαλοῦντος καὶ τὰς ἰδέας ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ ξὺν τῷ Θεῷ
 φάσκοντος εἶναι, τὸν δὲ τοῦ Θεοῦ Λόγον καὶ τὸ πανάγιον
 Πνεῦμα μὴ πείθεσθαι καὶ ἐκ τοῦ Θεοῦ φῦναι καὶ ξὺν τῷ
 105 Θεῷ εἶναι. εἰ γὰρ τὴν ἑτεροφυᾶ καὶ ἑτερογενῇ καὶ ἀλλό-
 φυλον ὕλην καὶ ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ ξὺν τῷ Θεῷ εἶναι ὁ
 φιλόσοφος ἔφη, πολλῶ δῆπουθεν εὐλογώτερόν τε καὶ ἀλη- 10
 θέστερον ὑποληπτέον τὸν ἡμέτερον λόγον. οὐ γὰρ ἑτεροφυᾶ
 τὸν Υἱόν, οὐδέ γε τὸ πανάγιον Πνεῦμα εἶναι φάμεν, ἀλλὰ
 μίαν εἶναι τῆς Τριάδος τὴν οὐσίαν κηρύττομεν.
- 106 Εἰ δέ τις τῆς ὑπάρξεως τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
 ματος ἐπιζητεῖ τὸν τρόπον μαθεῖν, εἰπάτω δὴ πρότερος τὸν 15
 τρόπον τῆς τοῦ ἀγεννήτου ὑπάρξεως, πῶς ἔστιν οὐκ ἔχων
 τὸν αἴτιον. τοῦτο γὰρ δὴ παντελῶς ἄπορον καὶ μόνῃ γε
 107 τῇ πίστει τῇ καθαρᾷ καὶ ἀκραιφνεῖ χωρητόν. τὸ μὲν γὰρ
 ἐξ αἰτίου γενέσθαι τι ἢ γεννητὸν ἢ κτιστὸν δέξαιτ' ἂν ὁ
 δίδως ὁ λογισμός· τὸ δὲ εἶναι τι ἄτερ αἰτίου οὐδεὶς προσέ- 20
 ται λογισμός, εἰ μὴ πῃ ἄρα φανείη τῆς πίστεως τὸ ἐχέγγυον.
 εἰ δὲ πιστεύομεν εἶναι τι καὶ ἀγέννητον καὶ ἀναρχον καὶ
 ἀναίτιον, πιστευτέον ἄρα, ὥς ἐκ τούτου νοῦ γε ὄντος ἐγεν-

3—6: Eus. Pr. XI 21—34 Clem. Str. III 3, 19—20

1 θορυβήσητε KL: θορυβήσετε S: θορυβηθήτε BMC |
 2 ἀκούοντες S | 5 εἰδέας BLC, sed corr. C | 6—9 φάσκοντος—
 θεῷ om. M, add. Mgr. | 6 πανάγιον: ἅγιον αὐτοῦ CMgr. | 7 μὴ
 πείθεσθαι om. CMgr., sed add. infra post εἶναι | φῦναι L² e
 corr.: om. CMgr. | 8 ἑτεροφυᾶν K | καὶ prius om. C¹ | 9 ξὺν:
 ἐν CMgr. | 10 δῆπουθεν: δὴ πλέον K: δῆπον C | τε om. C |
 11 τὸν ἡμέτερον ὑποληπτέον L | οὐ: οὐδὲ C | 12 οὐδέ γε:
 οὐδὲ S: ἢ C | 13 εἶναι om. C | 14 ἁγίου om. K | 16 ἀγε-
 νήτου M | πῶς om. M, add. Mgr. | 18 πίστει: litt. εἰ C² e
 corr. | ἀκραιφνή S | χωρητοί S¹: χωρητόν C | 19 γίνεσθαι M,
 corr. Mgr.: ἢ prius om. S | δέξεται M: δέξεται K | 20 ὁ om.
 KBL | τι: τινὰ KBLM | προσεῖεται K | 21 πῇ τι ἄρα M | 22 καὶ
 primum om. S | ἀναίτιον καὶ ἀναρχον BLMC | 23 πιστευόν L¹
 ut videtur: πιστευτέον ἐστὶν L² | τούτου: τοῦ S: τούτου τοῦ M

νήθη ὁ Λόγος, καὶ προῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. ὅτι δὲ 108
καὶ τῶν παλαιῶν τινες ἀγέννητον καλοῦσι τὸν τῶν ὅλων
Θεόν, ἀκούσαι ἂν τις καὶ Τιμαίου τοῦ Λοκροῦ λέγοντος·
„μία ἀρχὰ πάντων ἐστὶν ἀγέννητος· εἰ γὰρ ἐγένετο, οὐκ ἂν
5 ἦν ἔτι ἀρχά, ἀλλ' ἐκεῖνα, ἐξ ἧς ἀρχὰ ἐγένετο.“ Παρμενίδης
δὲ ὁ Ἐλεάτης καὶ τὸν κόσμον ἀγέννητον εἶναι λέγων βοᾷ·
„μοῦνον μονογενές τε καὶ ἀτρεμές ἡδ' ἀγέννητον.“ καὶ
Πλούταρχος δὲ ὁ Χαιρωνεύς περὶ τοῦ εἰ τοῦ ἐν Δελφοῖς
γράφων, οὕτως ἔφη· „τί οὖν ἐστὶ τὸ αἰδίδιον καὶ ἀγέννητον
10 καὶ ἄφθαρτον, ᾧ χρόνος οὐδεὶς μεταβολὴν ἐπάγει;“ | εἰ 109 p. 37
τοίνυν φαμέν εἶναι τι ἀγέννητον καὶ ἀνάιτιον, κατὰ μὲν τὸν
Παρμενίδην τὸν κόσμον, κατὰ δὲ τὸν Πλάτωνα καὶ Τίμαιον
τὸν Λοκρόν καὶ Πλούταρχον καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τὸν τῶν
ἀπάντων δημιουργόν, πολλῷ τούτου πιθανώτερον τὸ φάναι,
15 ἐξ ἐκείνου γε τοῦ ἀγεννήτου φῦναι τὸν Λόγον καὶ τὸ
πανάγιον Πνεῦμα, τὸν μὲν, ὡς λόγον, ἐκ τοῦ νοῦ γεννώ-
μενον, τὸ δέ, ὡς πνεῦμα, ἐκπορευόμενον· ξυμπρόεισι γὰρ
τῷ Λόγῳ τὸ Πνεῦμα, οὐ ξυγγεννώμενον, ἀλλὰ ξυνὸν καὶ
παρομαρτοῦν καὶ ἐκπορευόμενον. ἀλλ' οὔτε τὸ Πνεῦμα 110
20 πνοὴν τινα στόματος εἶναι φαμεν (ἀξύνθετον γὰρ τὸ θεῖον
καὶ ἀσχημάτιστον) οὔτε τὸν Λόγον τοῦτον τὸν εἰς ἄερα
χεόμενον, ἀλλ' ἐνούσιον Λόγον καὶ ἐνυπόστατον Πνεῦμα,
καὶ ἐν τῷ Πατρὶ θεωρούμενα καὶ καθ' ἑαυτὰ πιστευόμενα,

3—5: Clem. Str. V 14, 115 = Eus. Pr. XIII 13, 42 || 5—7:
Clem. Str. V 14, 112 = Eus. Pr. XIII 13, 39 Eus. Pr. I 8, 5 (Par-
men. fr. 8, 4) || 7—10: Eus. Pr. XI 11, 10 (Plut. de E ap. Delph. 19)

1 ὁ om. KBLMC | 3 ἀκούσαιο M | τιμαίου om. C¹ | 4 ἀρχή
MC | ἀγέννητος KMSC | 5 ἦν om. C | ἀρχά (priori loco): ἀρχή
MC | ἧς om. MC | ἀρχά (posteriori loco): ἀρχᾶς KLMC | ἐγέ-
νετο K | παρμενίδης K | 6 ὁ ἐλεάτης om. C | ἐλεαίτης L |
ἀγέννητον BC | λέγων εἶναι M | εἶναι om. C | 7 μονογενές SC |
ἡδ': ἦν δ' S | ἀγέννητον BCL² | καὶ posterius om. C | 8 δέ: τε K
| ὁ χαιρωνεύς om. C | χερωνεύς BLS | ante εἰ add. παρμενίδου
C | εἰ: ἱεροῦ S | 9 καὶ om. S | ἀγέννητον LC | 11 τι: τινα L¹ |
ἀγέννητον C | 12 τὸν posterius om. LMC | 13 τὸν λοκρόν om.
C | 14 ἀπάντων: ὅλων C | πιθανώτερον C | 15 ἀγενήτου C |
ante φῦναι add. καὶ C | 18 ξυγγεννόμενον SC | 20 τὸ θεῖον om.
M | 21 τὸν posterius erasum in S | 23 τῷ θεῷ καὶ πατρὶ C

- καὶ ξυνημμένα καὶ διηρημένα, τῷ μὲν ταύτῳ τῆς φύσεως
 ἡνωμένα, τῇ δὲ τῶν ιδιοτήτων διαφορᾷ διηρημένα καὶ καθ’
 111 ἑαυτὰ νοούμενα. ταῦτα δὲ οὐκ ἔνεστι μαθεῖν ἀκριβῶς τὸν
 μὴ τοῖς θείοις ἐντετυχηκότα λογίοις καὶ τὸ τῆς γνώσεως
 φῶς παρὰ τῆς θείας ἐκδεξάμενον χάριτος.
- 112 Ἀναγνωστέον δὲ οὐ μόνον τὰ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων
 μαθημάτων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν θείων προφητῶν θεσπίσματα.
 οὕτω γάρ τις καὶ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς καινῆς θεολογίας
 τὴν ξυμφωνίαν ὁρῶν, θαυμάσεται τὴν ἀλήθειαν καὶ φεύξε-
 ται μὲν Διαγόρου τοῦ Μιλησίου καὶ τοῦ Κυρηναίου Θεο- 10
 δώρου καὶ Εὐημέρου τοῦ Τεγεάτου τὸ ἄθεον· τούτους γὰρ
 113 ὁ Πλούταρχος ἔφησε μηδένα νενομικέναι θεόν· φεύζεται δὲ
 καὶ τῶν Στωϊκῶν τὴν ἀπρεπῆ περὶ τοῦ θείου δόξαν· σωμα-
 τωειδῇ γὰρ οὗτοι τὸν θεὸν ἔφασαν εἶναι· βδελύζεται δὲ καὶ
 Πρωταγόρου τοὺς ἀμφιβόλους περὶ τοῦ θεοῦ καὶ ἀπίστους 15
 λόγους. ἐκείνου γὰρ ἔστι τὰ τοιαῦτα· „περὶ μὲν οὖν τῶν
 θεῶν οὐκ οἶδα, οὔτε εἰ εἰσίν, οὐδ’ ὥς οὐκ εἰσίν, οὐδ’
 114 ὅποιοί τινες τὴν ιδεάν εἰσίν.“ ἀποδράσει δὲ καὶ τῶν ἄλλων
 μυθολόγων τὸν πλάνον· Πλάτωνος δὲ καὶ τῶν ἐκείνῳ παρα-
 πλησίων, ὅσα μὲν ἐκ τῶν θείων λόγων κεκλόφασιν, εὐρήσει 20
 τε καὶ θαυμάσεται, ὅσα δὲ τοῦ ψεύδους ἀνέμιξαν, ἀποξύσει καὶ
 καθάπερ φορυτὸν ἀπορρίψει καὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἀπελάσει χω-

10—12: Eus. Pr. XIV 16, 1 (Plut. de plac. phil. I 7) || 12—14:
 Eus. Pr. XIV 16, 9 || 14—18: Eus. Pr. XIV 3, 7. 19, 10 (Protag. fr. 2)

1 καὶ ξυνημμένα om. L: ξυνημμένα τε SC | 2 διηρημένα
 om. KBLS | καὶ om. L | 4 ἐντετυχότα C | 5 ἐκδεξάμενον BL:
 εἰσδεξάμενον K: ἐνδεξάμενον M: δεξάμενον SCΜγρ. | 7 τῶν
 θείων προφητῶν τὰ K | θείων om. C | 8 καὶ prius om. S | τῆς
 posterius om. K | καινῆς: νέας S | 9 θαυμάσεται M¹ | 10 τοῦ
 μιλησίου—θεοδώρου om. C | μηλισίου K: scribendum fuit μη-
 λίου; cf. p. 69, 1 | κυρηναίου S | 11 τοῦ τεγεάτου om. C |
 τεγαίτου S | 12 νενομικέναι S | 13 τοῦ om. K | θεοῦ BL |
 σωματωειδῇ C | 14 βδελύζεται M | 15 πρωταγόρου B | 17 οὔτε
 εἰ: εἴτε M: εἰ Μγρ. | εἰ om. C¹ | εἰσίν: litt. εἰ S² e corr. |
 οὐδ’ ὥς: εἴτε M, corr. Μγρ. | 17—18 οὐδ’ ὅποιοι M, corr. Μγρ.
 | 18 εἰδέαν BLSC, sed corr. S | τῶν om. C | 20 κεκλόφεναι
 φασίν M, corr. Μγρ. | εὐρήσει: litt. εἰ S² e corr. | 21 θαυμάσε-
 ται: litt. αἰ S² e corr. | ἀποξέσει CMγρ. | 22 καθάπερ: οἶα
 CMγρ. | φορυτὸν KBC | ἀπορρίπει S

ρίων, καὶ ὁρῶν τῆς κλοπῆς τὰ φώρια, τῷ Πυθαγορικῷ Νομηνίῳ πιστεύσει λέγοντι· „τί γὰρ ἔστι Πλάτων ἢ Μωϋσῆς Ἀττικίζων;“ διὰ γὰρ δὴ τούτων ἀναφανδὸν ἔδειξεν ὁ Νομήμιος, ὡς ὅποσα 115 Πλάτων εὐσεβῶς εἴρηκεν, ἐκ τῆς Μωϋσοῦ θεολογίας σεσύληκεν.

5 Ὁρα δὴ οὖν, ὦ ἄνδρες, αὐτὴν ἀνιχνεύσαι τῆς ἀληθείας 116 τὴν ῥίζαν· καὶ καθάπερ οἱ τὴν χρυσίτιν καὶ ἀργυρίτιν μεταλλεύοντες γῆν, ὅταν μικρὰ ψήγματα εὗρωσιν, ἐκείνοις ἐπόμενοι | πάσας διερευνῶσι τὰς φλέβας καὶ οὐ πρότερον p. 38 παύονται διορύττοντες, ἕως ἂν εὗρωσι τοῦ χρυσοῦ τὸ πλήθος,

10 ἐξ οὗ διεσπάρη τὰ ψήγματα, οὕτως ὑμᾶς δεῖ τῶν Ἀναξαγόρου καὶ Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, καὶ μέντοι καὶ Νομηνίου καὶ Πλουτάρχου καὶ Πλωτίνου καὶ τῶν ἄλλων ἐπακούσαντας λόγων, ἐπιζητῆσαι τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς ὀλίγα ἄττα τῶν θείων ναμάτων ἀνιμνησάμενοι οὗτοι τοὺς οἰκείους διεκόσμησαν λόγους, καὶ τὴν 117

15 τούτων πενίαν καταλιπόντας ἀντιλαβεῖν τῆς σοφίας τὴν ἄβυσσον καὶ μαθεῖν ἀκριβῶς παρ' ἐκείνης, τί μὲν ποιητής, τί δὲ ποίημα, καὶ τίς μὲν ἡ τῶν ἀοράτων δημιουργημάτων ἀξία, τίς δὲ τῶν ὁρωμένων ἡ χρεία. τοῦτο γὰρ μεμαθηκότες, οὐκέτι τὸ θεῖον εἰς πολλὰ μερίσσετε σέβας, ἀλλὰ τὸν αἰὶ ὄντα καὶ ἀληθῶς

20 ὄντα καὶ τοῖς οὖσι τὸ εἶναι διὰ μόνην ἀγαθότητα δωρησάμενον προσκυνήσετε, καὶ ἀντὶ πολεμίων καὶ δυσμενῶν οἰκεῖοι καὶ φίλοι γενήσεσθε, καὶ πολλῆς, ὡς ξυνήθεις, ἀπολαύσεσθε παρρησίας· καὶ οἱ ποδηγῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος δεόμενοι ἄλλους τῶν πλανωμένων πρὸς τὴν ἀλήθειαν ξεναγήσετε.

1—2: Clem. Str. I 22, 150 = Eus. Pr. IX 6, 9 Eus. Pr. XI 10, 14 (Numen. fr. 9)

1 φώρια K | τῷ δὲ πυθαγορικῷ KBLM | 2 πιστεύει BL, sed corr. L | μωσῆς C | 3 δὴ om. BLM | ὅσα C | 4 ὁ πλάτων L | εὐσεβῶν B | μωϋσέως BC: μωσέως L: μωϋσέως M | θεολογία M | 6 καὶ ἀργυρίτιν om. C | 8 φλέβας: βλέφας K | 9 χρυσίου B | 10 post διεσπάρη add. τοῦ χρυσοῦ B | ἡμᾶς MC | 13 ναμάτων: μαθημάτων CMγρ. | 14 ἀνιμνησάμενοι K | αὐτοὶ C | 17 ἡ om. M | 19 μερίσσετε BL¹ | σεβάσματα MS | 20 δωρησάμενον διὰ μόνην ἀγαθότητα C | 21 δυσμενῶν καὶ πολεμίων K | 22 καὶ (ante φίλοι) om. C | γενήσεσθε καὶ φίλοι MS | ὡς ξυνήθεις om. C | ἀπολαύσασθε BL¹: ἀπολαύσετε CMγρ. | 23 ἄλλους BLM: ἄλλοτε K: πολλοὺς S: πολλοὺς εὐ οἶδα CMγρ. | 24 add. περὶ ἀρχῆς K: περὶ ἀρχῆς β S: περὶ ἀρχῆς λόγος β M: τέλος τοῦ β λόγου τοῦ περὶ ἀρχῆς C

ΠΕΡΙ ΑΓΓΕΛΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ
ΘΕΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΟΝΗΡΩΝ
ΔΑΙΜΟΝΩΝ. Γ.

- 1 Τῶν σωμάτων ἐκεῖνα θαυμάζειν εἰώθαμεν, ὅσα ἀρτιμελή
τε καὶ ἄπηρα, καὶ ὃν ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῆς φύσεως ἔλαχεν 5
ἀριθμόν, σῶον ἔχει καὶ ἄρτιον· ὅσοις δὲ τούτων ἐνδεῖ τι
2 ἢ πλεονάζει, ταῦτα τέρατα προσαγορεύειν εἰώθαμεν. καὶ
τῆς ἀναρχίας δὲ καὶ τῆς πολυαρχίας ὥς βλαβερῶν κατη-
γοροῦντες, τὴν μοναρχίαν θαυμάζομεν καὶ τὴν Ὀμηρικὴν
ἐπαινοῦμεν γνώμην, ἣ τοῦτον εἰσηγεῖται τὸν νόμον· „οὐκ 10
ἀγαθόν“ γάρ φησι „πολυκοιρανίῃ, εἰς κοίρανος ἔστω, εἰς
3 βασιλεύς.“ ταῦτα δὲ οὐ τηνάλλως ἀδολεσχῶ, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν
ἀνθρωπίνων δεικνύναι τὰ θεῖα πειρώμενος καὶ ἀξιῶν ὑμᾶς,
ὧ ἄνδρες, καὶ ἐπ’ ἐκείνων τόνδε διατηρῆσαι τὸν ὄρον καὶ
ὑγιεῖς μὲν καὶ ἀρτίους ἀποκαλεῖν τοὺς τὴν ἀληθῆ θεολογίαν 15
ἀσπαζομένους, ἣν καὶ ἡ φύσις ἐξ ἀρχῆς παραδέδωκε, καὶ
τὰ θεῖα ὕστερον ἐκράτυνε λόγια, ἀναπήρους δ’ αὖ προσαγο-
ρεύειν μὴ μόνον ἐκείνους, οἳ οὐδένα θεὸν εἶναι νομίζουσιν,
ἀλλὰ καὶ τούτους, οἳ εἰς πολλὰ τὸ θεῖον κατεμέρισαν σέβας
4 καὶ τῷ δημιουργῷ τῶν ὅλων τὴν κτίσιν ξυνέταξαν. οὐκ οὖν 20

9—12: Hom. B 204—205

1 ante περὶ ἀγγέλων add. λόγος τρίτος BC | 2 περὶ om. S | τῶν om. B | 3 γ’ om. BC | λόγος γ’ LM | 5 καὶ ἄπηρα [η K²S² e corr.]: καὶ σῶα C: καὶ σῶα καὶ ἄπηρα M | ἔλαχε παρὰ τῆς φύσεως K | 6 ἀριθμόν: ῥυθμόν S: κόσμον CMγρ. | σῶον: σῶν KB: ὁλόκληρον CMγρ. | 7 ταῦτα om. K | τέρατα προσαγορεύειν εἰώθαμεν: προσαγορεύομεν τέρατα MC | 10 εἰσηγεται S | 11 κύρανος C | 12 ἀλλ’ ἀπὸ: ἀλλὰ μὴν S | 13 ἀνθρώπων S | πειρώμενος S | ἀξιῶ S | 14 ὄρον: νόμον MC | 15 καλεῖν S | 16 παρέδωκε S | 17 ἀναπήρους C | αὖ προσαγορεύειν: αὐτοὺς ἀγορεύειν S | 18 μὴ: οὐ MC | εἶναι: τοιοῦτον S | 19 τούτοις S | τούτους οἳ: τοὺς MC et σέβας καταμερίσαντας C: σέβας μερίσαντας M et 20 ξυντάξαντας MC | οὐκ οὖν S

μόνοι γε ἄθεοι Διαγόρας ὁ Μιλήσιος καὶ ὁ Κυρηναῖος
 Θεόδωρος καὶ Εὐήμερος ὁ Τεγεάτης καὶ οἱ τούτοις ἡκολου-
 θηκότες, | παντάπασι φάντες μὴ εἶναι θεούς, ὥς ὁ Πλού- p. 39
 ταρχος ἔφη, ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ αἱ τῶν
 5 φιλοσόφων ξυμμορίαί, παμπόλλους μὲν θεῶν μυθολογήσαν-
 τες ὁρμαθοὺς, ἀνδραποδώδεις δέ τινας καὶ παθῶν ἀνθρω-
 πίνων ἀποφήναντες δούλους. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἀνέδην τὰ 5
 αἰσχίστα πάθη, τὰ παρὰ σφῶν κατηγορούμενα, καὶ ὧν ἐπι-
 μελῶς κρατεῖν τοῖς νέοις παρακελεύονται, θεοὺς τε ὠνόμασαν
 10 καὶ ὥς θεοὺς τὸ γέρας ἀπένειμαν. ὥς δὲ φησὶν ὁ Σικε- 6
 λιώτης Διόδωρος, Αἰγύπτιοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην
 θεοὺς ὠνόμασαν πρῶτοι καὶ ἐκάλεσαν τὸν μὲν ἥλιον Ὅσιριν,
 τὴν δὲ σελήνην Ἴσιν· καὶ Φοίνικας δὲ ὥσαύτως παρ' ἐκεί-
 νων τοῦτο μεμαθηκότας τὴν Αἰγυπτίων ζηλωῶσαι θεοποιῖαν.
 15 ξυνομολογεῖ δὲ καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Κρατύλῳ, καὶ τοὺς 7
 Ἕλληνας τόνδε πρῶτον περὶ τῶν καλουμένων θεῶν τὸν
 πλάνον εἰσδέξασθαι. λέγει δὲ ὧδε· „φαίνονται μοι οἱ πρῶ-
 τοι τῶν ἀνθρώπων οἱ περὶ τὴν Ἑλλάδα τούτους μόνους
 ἡγείσθαι θεοὺς, οὕςπερ νῦν οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων, ἥλιον
 20 καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ ἄστρα καὶ οὐρανόν· ἔτε οὖν αὐτὰ
 ὁρῶντες ἰόντα δρόμῳ καὶ θέοντα, ἀπὸ ταύτης τῆς φύσεως,

1—4: Eus. Pr. XIV 16, 1 (Plut. de plac. phil. I 7) || 10—13:
 Eus. Pr. I 9, 1 (Diod. I 11) || 13—14: Eus. Pr. I 9, 5 || 15—p. 70, 1:
 Eus. Pr. I 9, 12 (Plat. Cratyl. p. 397 C—D)

11—p. 70, 1: Georg. Mon. Chron. II 6 (p. 54) (Suid. s. v.
 δογματίζει)

1 ὁ μιλήσιος om. MC: ὁ μηλίσιος K: ὁ μήλιος Ursinus; cf.
 p. 66, 10 | 1—2 Θεόδωρος ὁ κυρηναῖος MC | κυρηναῖος S | 2 ὁ
 τεγεάτης om. MC | 3 παντάπασι: πάντες πᾶσι S | εἶναι: τὸν S |
 4 ἀλλὰ καὶ ὅμηρος: ὅμηρος δὲ MC | αἱ om. KMC | 5 παμπόλους
 SC | 6 ἀνδραπόδεις B | δέ om. MC | ἀνθρωπείων S | 7 ἀπέφη-
 ναν MC | καὶ οἱ BL | ἀναίδην KMSC | 8 πάθη τὰ: παθήματα
 MC | 8—9 τοῖς νέοις ἐπιμελῶς κρατεῖν ἐγκελεύονται MC |
 10—11 φησὶν ὁ σικελιώτης διόδωρος: διόδωρος φησὶν MC | σικε-
 λιότης S | 12 τὸν μὲν ἥλιον ἐκάλεσαν MC | ὥσιριν S¹ | 13 σελί-
 νην S | 13—14 τοῦτο παρ' ἐκείνων MC | 14 θεοποιῖαν S: πλάνην
 MC, corr. Mgr. C² | 15 καὶ prius om. S | ὁ om. L | κρατύλλω
 MC | 16 θεῶν om. K | 18 ἀνθρώπων: ἐλλήνων BL | οἱ om. S |
 20 ἄστρα καὶ γῆν MC | 21 δρόμον M

- 8 τῆς τοῦ θεῖν, θεοὺς αὐτοὺς ἐπονομάσαι. “ ὁ μὲν οὖν πάν-
σοφος τῶν ὅλων δημιουργός, ἀνενδεής ὢν καὶ οὐδενὸς τὸ
παράπαν ἢ ὁρατῶν ἢ ἀοράτων δεόμενος, καὶ οὐρανὸν καὶ
γῆν καὶ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τᾶλλα, ὅσα ἐστὶν αἰσθητά
τε καὶ ὁρατά, τῆς τῶν ἀνθρώπων χάριν ἐδημιούργησε χρείας· 5
μᾶλλον δὲ ὑπερέβη τῇ τῆς μεγαλουργίας φιλοτιμίᾳ τὴν
χρείαν καὶ προσφέρει διὰ τούτων αὐτοῖς παντοδαπῶν ἀπό-
9 λανσιν ἀγαθῶν. ἥλιος μὲν γὰρ ἀνίσχων καὶ τὴν ἡμέραν
ποιῶν πρὸς ἐργασίαν διεγείρει τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· ἡ
δὲ σελήνη, τοῦ μείζονος ὑποχωροῦντος φωστῆρος, τῆς νυκτὸς 10
τὸ ζοφῶδες κεράννυσι καὶ οὔτε τοὺς διαναπαύεσθαι βουλο-
μένους ἀλγύνει τῇ τοῦ φωτὸς περιουσίᾳ καὶ τοῖς ὁδοιπορεῖν
ἢ δρᾶν ἄλλο τι βουλομένοις χορηγεῖ δαδουχίαν ἀρκοῦσαν·
καὶ φθινοῦσης δὲ ταύτης, οἱ ἀστέρες τήνδε πληροῦσι τὴν
10 χρείαν. ὁ μὲν οὖν δημιουργός, ὡς ἔφην, τοσαύτην τῶν 15
ἀνθρώπων πεποιήται προμήθειαν· οἱ δέ, τῶν μεγίστων τού-
των δωρεῶν τετυχηκότες, ποδηγεῖσθαι δεόν ἐκ τούτων καὶ
τὸν τούτων δημιουργόν τε καὶ χορηγὸν ὡς μεγαλόδωρον
ἀνυμνεῖν, τὸν μὲν ἀγέραςτον εἶασαν, „ἐσεβάσθησαν δὲ καὶ
ἐλάτρευσαν,“ ἀποστολικῶς εἰπεῖν, „τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτί- 20
σαντα,“ καὶ τῶν δωρεῶν τό τε μέγεθος καὶ τὸ κάλλος ἀφορ-
μὴν αὐτοῖς ἀχαριστίας προὔξενησεν. τὸν γὰρ δοτῆρα τούτων
ἡγνόησαν καὶ τούτοις τὸ τῷ Θεῷ προσῆκον ἀπένειμαν σέβας.
11 καίτοι γε προορῶν, ἅτε δὴ πάνσοφος ὢν, ὁ δημιουργός
τόνδε τῶν ἀνθρώπων τὸν πλάνον, πάθη τινὰ ξυνεκλήρωσε 25
τοῖς στοιχείοις, ἵνα τὸ μὲν κάλλος αὐτῶν καὶ τὸ μέγεθος

19—21: Rom. 1, 25

1 θεῖν MSC Georg. | ἐπωνόμασεν K | 4—5 τᾶλλα—ὁρατά:
πάντα τὰ αἰσθητά MC | 7 χρείαν S¹ | ἀπολαύσειν S¹ | 9 ἔργα
MC | τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος: τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος L: τὸν
ἀνθρωπον MC | 10 σελήνη S | τοῦ μείζονος ὑποχωροῦντος φω-
στῆρος: τοῦ ἡλίου ὑποχωροῦντος MC | 13 ἀρκοῦσαν χορηγεῖ δα-
δουχίαν MC | 16 προμήθειαν B | 16—17 δωρεῶν τούτων S |
17 δεόν ἐκ τούτων ποδηγεῖσθαι MC | 21 τε om. S | 21—22
ἀφορμὴν—προὔξενησεν: ἀφορμὴ γέγονεν [αὐτοῖς add. C] ἀχα-
ριστίας MC | 22 ἀχαριστείας K | προὔξενισε S | τὸν γὰρ: καὶ
τὸν MC | δοτῆρα B | 23 ἀπένημαν S | 24 ὁ om. L¹ | 25 τῶνδε
C | 26 τὸ μὲν τὸ κάλλος K

θανυμάζεσθαι παρασκευάζῃ τὸν ποιητὴν, | τὰ δὲ γε ξυν- p. 40
 εξευγμένα παθήματα κωλύῃ τὴν θείαν αὐτοῖς προσφέρειν
 προσκύνῃσιν. αὐτίκα τοίνυν τὸν φανότατον ἥλιον καὶ τὴν 12
 σελήνην κρύπτει μὲν νέφη μικρά, δμίχλη δὲ καὶ ἀχλὺς
 5 ἀμβλυτέρας αὐτοῖν τὰς ἀκτῖνας ποιεῖ, ἔστι δὲ ὅτε καὶ πάμπαν
 μεσοῦσης ἡμέρας, οὔτε νεφῶν ἐπιπροσδοκούντων οὔτε κεχυ-
 μένης δμίχλης, φροῦδον γίνεται τοῦ ἡλίου τὸ φῶς· ταῦτο
 δὲ τοῦτο καὶ τῇ σελήνῃ νύκτωρ τὸ πάθος προσγίνεται. ἀτὰρ 13
 δὴ καὶ τόδε πάλιν ὁ σοφὸς ἐμηχανήσατο Κύριος. ἐπειδὴ
 10 γὰρ ἡ μετρία τοῦ ἡλίου θερμότης καὶ σώμασιν ἐπιτηδεῖα
 καὶ σπέρμασι καὶ φυτοῖς (τὰ μὲν γὰρ αὔξει καὶ τρέφει, τοὺς
 δὲ καρποὺς πεπαίνει καὶ ὠρίμους ποιεῖ), σφοδροτέραν ἔστιν
 ὅτε παρασκευάζει προσβάλλειν τὴν ἀκτῖνα, ὥς ἀνιᾶσαι μὲν
 τῶν ἀνθρώπων τὰ σώματα καὶ τῶν ἄλλων γε ζώων, δια-
 15 φθεῖραι δὲ τῶν σπερμάτων καὶ τῶν φυτῶν τὰς ὠδῖνας, ἵνα
 μὴ ζωῆς τοῦτον ὑπολάβωμεν αἷτιον, ἀλλ' ὑπουργὸν εἶναι
 πιστεύωμεν τοῦ θείου θελήματος. καὶ μέντοι καὶ τὸν ἀέρα 14
 ζωῆς μὲν ἡμῖν ἀπέφηνε ξυνεργόν· τοῦτον γὰρ τοι οὐ μόνον
 ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλόγων ἕκαστον ἀναπνέον διαζῇ, καὶ
 20 τῇ εἰσροῇ τὴν ἔμφυτον κεράννυσι θερμασίαν· ἀλλ' ὁμῶς
 καὶ λοιμώδης ἐκ τοῦ ἀέρος ἐπιγίνεται νόσος, καὶ φθείρεται
 τὰ σώματα τῇ εὐκρασίᾳ τῇ τούτου τρεφόμενα, ὅπως ἂν μὴ
 καὶ τοῦτον θεὸν ὑπολάβωμεν, ἀλλὰ τρεπτὸν καὶ ἀλλοιωτὸν
 ὁρῶντες ἀποδράσωμεν τὴν προσκύνῃσιν. καὶ τὴν γῆν δὲ 15
 25 ὡσαύτως φερέσβιον μὲν καὶ πλουτοδότειραν καὶ μητέρα καὶ

1 παρασκευάζῃ BL: παρασκευάζει C, sed litt. ζ e corr. |
 γε om. L | 2 παθήματα L, sed corr. | κωλύει SC | 4 μικρά BL |
 5 αὐτῶν S | ὅτε καὶ: καὶ ὅτε K: ὅτε S | πάμπαν om. MC |
 6 post ἡμέρας add. καὶ MSC | 7 φροῦδον—φῶς: κατιδεῖν τὸ
 φῶς σχεδὸν ἀποβάλλοντα MC | ταῦτόν S | 8 δὴ MSC | νύκτωρ om.
 MC | 9 ἐμηχανήσατο S | 11 τοὺς δὲ καρποὺς: τὰ δὲ MC | 12 καὶ
 ὠρίμους ποιεῖ om. MC | 13 προσβαλεῖν K | ἀνιᾶσαι K | 14 καὶ—
 ζώων om. MC | γε: δὲ K | 17 πιστεύωμεν C | 18 μὲν om. S |
 τοῦτο K | τοι om. MC | 19 ἀναπνέων S | 20 εἰσπνοῇ MC | κε-
 ραννύει BL | 21—22 φθείρεται—τρεφόμενα: πάσχει τὰ σώματα
 τῇ τοῦ λοιμοῦ δυσκρασίᾳ φθειρόμενα MC, corr. Mγρ. C² |
 22 ἀκρασία S | τούτων S | 23 ἀλλοιωτὸν: παθητὸν MC | 24 ἀπο-
 δράσωμεν τὴν προσκύνῃσιν: τὴν προσκύνῃσιν φύγωμεν MC |
 ἀποδράσωμεν S | καὶ τὴν γῆν δὲ: τὴν δὲ γῆν MC | 25 μὲν om.

τιθήνην καὶ κοινὸν ἔδαφος ἀπέφηνεν ὁ δημιουργός· ἄλλ
 ὡς ἂν μὴ ταῦτα ὁρῶντες ἀποβουκοληθῶμεν καὶ θεοποιή-
 σωμεν ὡς ἀγαθῶν χορηγόν, πολλὰ καὶ ταύτῃ καὶ διάφορα
 ξυνεκλήρωσε πάθη· καὶ γὰρ ψυχρότητος αὐτῇ καὶ θερμό-
 τητος ἀμετρία λυμαίνεται, καὶ πέρα τῆς χρείας ὑομένη δια- 5
 λύεται καὶ διαφθείρει καὶ τὰ φυτόν καὶ τὰ σπέρματα· καὶ
 αὖ πάλιν, τῶν νεφῶν κατὰ καιρὸν τὰς ὠδῖνας οὐ προχεόν-
 των, διαναίνεται τε καὶ ἄκαρπος γίνεται· πολλάκις δὲ καὶ
 ψεκάδες οὐκ εἰς καιρὸν φερόμεναι σηπεδόνα ἐμποιοῦσι, καὶ
 κνώδαλα ἅττα καὶ θηρία τίττειν ἐπὶ λύμῃ τῶν ἀνθρώπων 10
 16 βιάζεται. τοιγαροῦν ταύτην ὁρῶντες τὴν ἀσθένειαν οἱ τὸν
 νοῦν ἔρρωμένοι, προσκυνεῖν ὡς θεὸν οὐκ ἀνέχονται, ἀλλὰ
 διὰ γε ταύτης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ φνομένων πρὸς τὸν ταύ-
 της καὶ τὸν τούτων ποιητὴν ξυναγοῦνται καὶ διὰ τῶν ὁρω-
 μένων πρὸς τὸν ἀόρατον ποδηγοῦνται. ταύτῃ τοι μάλα 15
 σοφῶς ἄρα καὶ ἐπηβόλως ἔφη τις τῶν ἡμετέρων· „ἐκ γὰρ
 μεγέθους καὶ καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργός
 αὐτῶν θεωρεῖται.“ οὐ γὰρ οἶα τὰ ποιήματα, τοιοῦτος ὁ
 ποιητής, οὐδὲ ἡλικία ταῦτα, τηλικοῦτος ἐκεῖνος· τὰ μὲν γὰρ
 ὁρατὰ καὶ ἀπτά καὶ αἰσθητὰ καὶ τισι πάθεσι ξυνεξευγμένα, 20

16—18: Sap. 13, 5

BMC | πλουτοδότῃρα K | καὶ μητέρα om. MC | 1 τιθηνὸν MC |
 ἀπέφηνεν ὁ δημιουργός: ὁ δημιουργός ἤδρασεν MC | 2 ἂν om.
 MC | ἀποβουκοληθῶμεν καὶ: ταύτην MC | 3 ἀγαθὸν S |
 πολλὰ: ἀλλὰ S: πολλὰ δὲ K | καὶ διάφορα om. MC | 4 αὐτῇ
 BL: αὐτῇ KS: αὐτὴν MC | 5 ἀμετρία K | λυμαίνεται KS | 5—6
 ὑομένη διαλύεται καὶ: γενομένη ἑκατέρα MC | 6 διαφθείρη M¹ |
 καὶ alterum om. MC | 8 διαναίνεται KS: ἀναίνεται BLMγρ.:
 αὔεται MC (sed in C post αὖ spatium relinquitur) | 9 ψεκά-
 δες—ἐμποιοῦσι: ὑετὸν οὐκ εἰς καιρὸν δεχομένη σηπεδόνα [σιπε-
 δόνα C] ἐμποιεῖ MC | ψεκάδες KL¹ | 10—11 θηρία—βιάζεται:
 καὶ ἄλλα τίττει θηρία οὐ μικρῶς καὶ ἀνθρώπους καὶ φυτόν
 βλέποντα MC | 11 post ὁρῶντες add. αὐτῆς MC | 12—13 ἀλλὰ
 διὰ γε ταύτης BL: ἀλλὰ γε διὰ [δὴ S¹] ταύτης KS: διὰ ταύ-
 της δὲ MC | 13—14 ταύτης καὶ τὸν τούτων ποιητὴν: ὄντως
 θεὸν MC | 14 τὸν om. K | 15 post ποδηγοῦνται add. τὸν ὄλων
 δημιουργόν MC | μάλα om. BL S | 16 σοφῶς S | ἐπιβόλως KMC:
 εὐεπιβόλως S | 18 ὅσα K | 20 τισι om. MC

ὁ δὲ ἀναφῆς καὶ ἀόρατος ἀπαθής τε καὶ ἄφθαρτος καὶ p. 41
 περιγραφὴν οὐχ ὑπομένων ὥσπερ δὴ τὰ ποιήματα. διὸ δὴ 17
 μάλα γε ἀρμοδίως τὸ „ἀναλόγως“ τῷ λόγῳ προστίθεικεν.
 ὅταν γὰρ ἴδωμεν τῶν οὐρανῶν τὰ κύτη καὶ τῆς γῆς τὸ
 5 εὖρος καὶ τῶν πελαγῶν τὰ μεγέθη καὶ τὴν ἡλίον λαμπρό-
 τητα καὶ τῆς σελήνης τὸ σέλας καὶ τὰλλα ὅσα ἐστὶν ὁρατά,
 οὐ τοῦτοις παρισσοῦμεν τὸν ποιητὴν, ἀλλ’ ἀπειρῶ τινὶ καὶ
 μεγέθει καὶ κάλλει κρείττονα τῶν ποιημάτων εἶναι φαμεν.
 εἰκότως οὖν ἄρα ὁ σοφὸς ἐκείνος ἀνὴρ ἔφησεν· „ἐκ γὰρ 18
 10 μεγέθους καὶ καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γένεσιουργὸς
 αὐτῶν θεωρεῖται.“ τοῦτον ἐμπεδοῖ τὸν λόγον καὶ ὁ θεῖος
 ἀπόστολος, λέγων ὡδί· „τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως
 κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥ τε αἰδίδιος αὐ-
 τοῦ δύναμις καὶ θειότης.“ διὰ γὰρ δὴ τῶν ὁρωμένων τὸν 19
 15 ἀόρατον φανταζόμεθα ποιητὴν. καὶ καθάπερ κιβωτὸν ἢ
 βάθρον ὁρῶντες, οὐ τέκτονα ταῦτα καλοῦμεν, ἀλλὰ τέκτονος
 ὀνομάζομεν ἔργα, καὶ σκάφος ἄριστα κατεσκευασμένον θεώ-
 μενοι, οὐ μόνον ἐκεῖνο θαυμάζομεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ναυπη-
 γόν, ὅτι μάλιστα καὶ μὴ παρόντα, ἐπαινοῦμεν, κἂν ὅρμον
 20 ἴδωμεν ἢ ἄλλο τι περιδέραϊον εὖ ἡσκημένον, τῷ χρυσοχῶ
 τὴν εὐφημίαν προσφέρομεν· οὕτω δὴ καὶ τῇ κτίσει τῷ
 ὀφθαλμῷ προσφέροντες, ἀγάμεθα μὲν ταύτης καὶ τὸ μέγε-
 θος καὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν χρείαν, καταλι-
 πὼν δὲ ταῦτα ὁ νοῦς, πρὸς ἐκείνόν γε τρέχει τὸν ταῦτα
 25 σοφῶς τεκτινόμενον. ἄριστα τοίνυν ὁ θεῖος ἀπόστολος 20

12—14: Rom. 1, 20

1—2 ἀναφῆς—ποιήματα: ἀόρατος καὶ ἀναφῆς καὶ ἀπερί-
 ληπτος καὶ ἀπαθής MC | 2 περιγραφῆναι S | τὰ om. K | 4 τοῦ
 οὐρανοῦ τὸ κύτος MC | 8 κρείττον S¹: κρείττω S² | 9—11 εἰκό-
 τως—θεωρεῖται om. MC | 11 θειότατος BL | 12 ὡς K | 12—13
 ἀπὸ κτίσεως κόσμου om. S | 14 θεότης L² | 15 ποιητὴν φαντα-
 ζόμεθα MC | 16 ταύτη S¹: ταύτην S² | 17 κατασκευασμένον L¹
 | 18 καὶ om. S | 19—21 κἂν ὅρμον—προσφέρομεν om. MC |
 20 περιδέρεον S | 21 καὶ om. BL | τῷ [τῷ K] ὀφθαλμῷ KB:
 τὸν ὀφθαλμὸν MSC | 24 πρὸς ἐκείνόν γε τρέχει: ἐκεῖνον ἐννοεῖ
 MC | 25 κεκτινόμενον M¹: τεκτινόμενον C | τοίνυν: ἄρα MC |
 θεῖος MSC: θειότατος BL: ὁσιος K

- εἶρηκεν· „τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε ἀίδιος αὐτοῦ δυνάμις καὶ θειότης.“ εἶτα πάσης ἀναξίους εἶναι ξυγγνώμης φησὶ τοὺς τὴν μὲν κτίσιν τεθεαμένους, τὸν δὲ ταύτης οὐκ ἀγασθέντας δημιουργόν, ἀλλ’ αὐτῇ τὸ θεῖον ἀπονείμαντας σέβας. 5
- 21 ὅθεν εἰκότως ἐπήγαγεν· „εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους· διότι γνόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὥς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ ἡνυχρίστησαν, ἀλλ’ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά.“ αὖξων δὲ τὴν κατηγορίαν, καὶ τὴν οἴησιν αὐτῶν εἰς μέσον προτέθεικεν· „φάσκοντες“ γὰρ φησιν „εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν.“ λέγει δὲ καὶ τῆς ἀνοίας τὰ εἶδη· „καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου 10
- 22 Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνοσ φθαρτοῦ ἀνθρώπου.“ ἀφθαρτον γὰρ δὴ τὸν Θεὸν ὀνομάζοντες, τῶν φθειρομένων σωμάτων εἰκόνα κατασκευάσαντες (οὐ γὰρ δὴ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς 15 ἴσασι τὴν ἰδέαν), ταύτῃ τὸ θεῖον προσένειμαν σέβας. καὶ οὐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς εἰς ἀσέβειαν ἢ τῆσδε τῆς ἀφροσύνης ἀπόνοια, ἀλλὰ καὶ πτηνῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν κατασκευάσαντες δέικηλα, θεοὺς καὶ ταῦτα κεκλήκασι· καὶ ἅπερ ζῶντα κτείνουσιν ὥς ἰοβόλα τε καὶ ὀλέθρια, τούτων 20
- p. 42 τὰς εἰκόνας θεοὺς σωτήρας | ὠνόμασαν.
- 23 Ἀλλ’ ἐπανέλθωμεν ἐπ’ ἐκεῖνο, ὃ τούσδε ἡμῖν τοὺς λόγους γεγέννηκεν, ὅτι πρῶτους θεοὺς ἐνόμισαν καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Φοίνικες καὶ μέντοι καὶ Ἕλληνες ἥλιον καὶ σελήνην καὶ

6—13: Rom. 1, 20—23 || 23 — p. 75, 3: Eus. Pr. I 9, 1. 5. 12 (Diod. I 11. Plat. Cratyl. p. 397 C—D). III 3, 11 (Plut. de Is. et Osir. 32)

23 — p. 77, 9: Georg. Mon. Chron. II 6—7 (p. 54—55)

1 ἔλεξεν MC | 1—3 τὰ γὰρ — θειότης om. MC | 2 ἢ: εἰ S¹ | 4 κτήσιν L¹ ut videtur | 7 γνῶντες MSC, corr. SMγρ. | 9 δὲ: τε S | 10 καὶ om. MC | προστέθεικεν KL: προτίθησι MC | φάσκοντες γὰρ φησιν: καὶ φησι φάσκοντες MC | 11 ante λέγει add. καὶ S | 12 ἀφθάρτου: ἀοράτου MC | 14 δὴ om. MC | post τῶν add. δὲ MC | 15 εἰκόνας M | κατασκευάσαντες: ποιήσαντες MC | 16 εἰδέαν L¹: μορφὴν MC | ταύτῃ: τῇ τῆς σαρκὸς εἰκόνι MC | 17—18 τῆς ἀφροσύνης ἀπόνοια: τῆς ἀπονοίας καὶ τῆς ἀφροσύνης ὑπερβολή MC | 19 δέικηλα KSC | 20 κτείνουσιν: ἀπέκτενον MC | τε om. B | 21 σωτηρίας B | ὠνόμασαν: ἐκάλεσαν K | 22 ἐκεῖνα & MSC | 23 γεγέννηκασι M: γεγενήκασι C | καὶ prius om.

γῆν καὶ ἄστρα καὶ τᾶλλα στοιχεῖα· τοῦτο γὰρ δὴ καὶ ὁ
Πλάτων καὶ ὁ Σικελιώτης Διόδωρος καὶ ὁ Χαιρωνεὺς ἐδί-
δαξε Πλούταρχος· χρόνῳ δὲ ὕστερον τοὺς εὖ τι δεδρακότας 24
ἢ ἐν πολέμοις ἀνδραγαθισαμένους ἢ γεωργίας τινὸς ἄρξαν-
5 τας ἢ σώμασί τισι θεραπεῖαν προσενηνοχότας ἐθεοποίησάν
τε καὶ νεῶς τούτοις ἐδείμαντο. καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸν Κρόνον 25
ἄνθρωπον εἶναι Σαγγωνιάθων ἔφησε καὶ γυναῖκα τὴν Ῥέαν
τὴν ἐκείνου ὁμόζυγα καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν ἐκείνων
γε παῖδας, εἴτα εὐεργεσιῶν τινων ἄρξαντας καὶ δεξαμένους
10 τοῦ βίου τὸ τέλος, θείας παρὰ Φοινίκων ἀξιοθῆναι τιμῆς,
καὶ θεοὺς ἀναγορευθῆναι καὶ βωμοῖς καὶ θυσίαις καὶ ἐτη-
σίοις τιμηθῆναι δημοθοινίαις. καὶ Ἡρακλέα δέ, ὡς γεν- 26
ναῖόν τε καὶ ἀνδρεῖον, ἐθεοποίησαν Ἕλληνες, καὶ τὸν
Ἀσκληπιόν, ὡς τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης εὐρετὴν γεγεννημένον,
15 θεὸν τελευτήσαντα προσηγόρευσαν. διὰ δὲ τὴν αὐτὴν αἰ-
τίαν καὶ τὸν Ἄπιν Αἰγύπτιοι θείας προσηγορίας ἠξίωσαν.
καίτοι φασὶν Ἕλληνες τὸν μὲν Ἡρακλέα διὰ τὴν ξυμβᾶσαν 27
ἐκ τῆς Δηϊανείρας ἐπιβουλήν ἑαυτὸν καταπρῆσαι καὶ τοῦ-
τον τὸν τρόπον καταλῦσαι τὸν βίον, τὸν δὲ Ἀσκληπιόν,
20 ἄνθρωπον ὄντα καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους διὰ τῆς ἰατρικῆς
ἐπιστήμης παμπόλλων ἀπαλλάξαντα παθημάτων, κεραυνῷ
βληθῆναι ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ διαφθαρεῖναι. καὶ ταῦτα πρὸς 28
ἑτέροις πολλοῖς ὁ Σικελιώτης Διόδωρος ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν
βιβλιοθηκῶν ξυνέγραψεν. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἦττον Ἕλληνες,

3—12: Eus. Pr. I 9, 29. 10, 16. 22—26 || 12—15: Eus. Pr. II
2, 17—34 || 15—16: Clem. Str. I 16, 75 || 17—24: Eus. Pr. II 2,
17—34 (Diod. IV 38. 71)

MSC | οἱ αἰγύπτιοι MC | 1 γῆν καὶ ἄστρα: οὐρανὸν καὶ γῆν MC |
2 σικελιώτης om. MC | χαιρωνεὺς om. MC: χερωνεὺς BLS | 2—3
πλούταρχος ἀνεδίδαξαν MC | 3 ante τοὺς add. καὶ C | 4 ἀνδρα-
γαθισαμένους BL: ἀνδραγαθήσαντας CM³ Georg.: ἀνδραγαθή-
σαντα M¹ | 5 τισι om. MC | 6 νεοὺς M | 7 σαγγωνιάθων K | 9 γε
om. MC | 10 θείας—τιμῆς om. S | 10—11 θείας—θεοὺς: θεοὺς
παρὰ φοινίκων MC | 11 ἐτησίους S²: αἰτησίους KS¹: ἐτησίαις
BLMC | 14 ἐπιστήμης S | εὐεργέτην CMγρ. | γενόμενον MC | 18 ἐμ-
πρῆσαι MC | 19 δέ γε S | 20—22 πολλοὺς—διαφθαρεῖναι: ἱατρὸν
τὴν τέχνην ὑπὸ τοῦ διὸς κεραυνωθῆναι MC | 21 παμπόλλων om.
S | 22 βληθῆναι τε S | καὶ γὰρ δὴ ταῦτα S | post πρὸς add. παμ-
πόλλων S | 22—23 πρὸς ἑτέροις πολλοῖς om. MC | 23 διόδωρος S

καὶ ταῦτα μεμαθηκότες, καὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Ἀσκλη-
 πιδὸν θεοὺς ὀνομάζουσι, καὶ πρὸς τούτοις καὶ τοὺς Τυν-
 δάρεω παῖδας Κάστορα καὶ Πολυδεύκην, οὓς Διοσκόρους
 προσαγορεύουσι, καίτοι οὐδὲ παλαιοτάτους ὄντας, ἀλλὰ τοῖς
 29 Ἀργοναύταις συμπελεύσαντας. καὶ γὰρ καὶ οὗτοι καὶ Ἡρα- 5
 κλῆς καὶ πρὸς τούτοις Ὀρφεύς, τῇ κιθάρᾳ χρώμενος καὶ
 τοῖς κρούμασι τοὺς ἰχθύας καταθέλων καὶ ἔπεσθαι τῇ τῆς
 ἡχῆς ἀρμονίᾳ καταναγκάζων, τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν ἐπλήρουν
 καταλόγον· ὅτι δὲ μιᾷ γενεᾷ τῶν Τρωϊκῶν οὗτοί γε ἦσαν
 30 πρεσβύτεροι, ἐν τῇ πρὸ ταύτης ἀπεδείξαμεν διαλέξει. καὶ 10
 τὸν Διόνυσον δέ, ὡς πρῶτον ἄμπελον πεφυτενκότα καὶ τὸν
 ταύτης καρπὸν ἀποθλίψαντα καὶ δείξαντα τοῦ οἴνου τὴν
 χρεῖαν, τῷ τῶν ἄλλων θεῶν ξυνέταξαν ὄρμαθῶ. τὴν δέ γε
 Ἀφροδίτην, οὐδὲ εὐεργεσίας τινὸς ἄρξασαν, ἀλλὰ καὶ ἀπο-
 31 λασίας γεγεννημένην διδάσκαλον (χαμαιτύπην γὰρ αὐτὴν καὶ 15
 ἑταῖραν γεγενῆσθαι φασὶ καὶ ἐρωμένην Κινύρου), θεὰν
 31 ὀνομάκασιν. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν· οἱ γὰρ δὴ καὶ τοῖς
 ἰοβόλοις τῶν ἐρπετῶν τήνδε τὴν προσηγορίαν προσνείμαντες
 p. 43 σχολῇ γ' ἂν τὰς γυναῖκας τοῦδε τοῦ γέρωσ ἐστέρησαν. καὶ
 μὲν δὴ καὶ τὸν Γανυμήδην, καθά φασιν οἱ ποιηταί, „ἀνη- 20
 ρεῖψαντο θεοὶ Διὶ οἴνοχοεῖν.“ καὶ τὴν Ἑλένην δέ, μετὰ
 τὴν πολυθρύλητον καὶ παμπόλλην μοιχείαν, τοῦ Μενέλεω
 χωρίσαντες, εἰς τὸν οὐρανόν, ἣ φησιν Εὐριπίδης, ἀνήγα-
 32 γον. οὐκ οὖν τοὺς ἀγαθόν τι δεδρακότας μόνον, ἀλλὰ καὶ
 τοὺς ἀσελγεστάτους ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἐθεοποίησαν 25

5—10: Eus. Pr. X 11, 28—29 Clem. Str. I 21, 131 || 10: vid.
 supra II 47sq. || 10—13: Eus. Pr. II 2, 3 || 13—17: Eus. Pr. II
 3, 12 || 19—21: Hom. T 234 || 21—24: Eur. Orest. 1629sq.

2 καὶ τοὺς om. S | 3 διοσκόρους S | 4 καὶ τοι γε MC |
 5 οὗτοι: ou cum lacuna insequenti K | 6 πρὸς τούτοις om. MC |
 7 κρούμασι S | 8 ἡχῆς: χειρὸς MC | ἐπλήρουν MC | 9 δέ: μὲν
 M | 13 ξυνέγραψαν KBL | γε om. MC | 16 ἑταῖραν: litt. αἱ S²
 e corr. | θεὰν: litt. ε C² e corr. | 17 καὶ posterius om. S |
 19 σχολὴν C | 20 γανυμήδην M: γανυμίδην S | φησιν K | ἀνη-
 ρεῖψαντο KMSC | 21 οἴνοχοεῖν MC | 22 καὶ παμπόλλην om. MC |
 παμπόλην μοιχείαν S | 23 χωρίσαντες C | ἣ φησιν εὐριπίδης εἰς
 τὸν οὐρανόν L | εὐριπίδης M | 24 οὐκοῦν οὐ S | δεδραχότας
 S | 25 ante ἄνδρας add. καὶ K

Ἕλληνες. ταῦτα καὶ Ῥωμαῖοι παρὰ τούτων μεμαθηκότες, τοὺς σφετέρους βασιλέας μετὰ τὸ τέρμα τοῦ βίου θεοποιῖας ἡξίου, καὶ οὐ μόνον τοὺς ἐννόμως γε βεβασιλευκότητας καὶ τοῦ δικαίου πεφροντικότητας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τυραννικῶς τε καὶ ἀδίκως καὶ παρανόμως ἰδύναντας τὴν ἀρχήν. καὶ γὰρ Νέρωνα, πᾶσαν ἰδέαν ἀκολασίας καὶ παρανομίας 33 κατακόρως μετεληλυθότα, καὶ Δομετιανὸν καὶ Κόμοδον, καὶ μέντοι καὶ ἄλλους μαιφόνους ἄνδρας καὶ λαγνιστάτους τῶν σφετέρων θεῶν καταλόγῳ ξυνέταξαν.

10 Τοῦτο δεύτερον οἱ ἄνθρωποι θεοποιῖας ἐπενόησαν εἶδος, 34 τρίτον δὲ τοῖς μύθοις πεπιστευκότες τῶν ποιητῶν. τούτοις δὲ καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Τιμαίῳ πιστεύειν παρεγγυᾷ. „περὶ γὰρ τῶν ἄλλων δαιμόνων“ φησὶν „εἰπεῖν καὶ γινῶναι τὴν γένεσιν μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς“ πιστευτέον δὲ τοῖς εἰρηκόσι 15 ἔμπροσθεν, ἐκγόνοις μὲν οὖσι θεῶν, ὥς αὐτοὶ ἔφασαν, σαφῶς δὲ πως τοὺς ἑαυτῶν προγόνους εἰδόντων. ἀδύνατον οὖν θεῶν παισὶν ἀπιστεῖν, καίπερ ἄνευ εἰκότων καὶ ἀναγκαιῶν ἀποδείξεων λέγουσιν· ἀλλ' ὥς οἰκεῖα φρασκόντων ἀπαγγέλλειν, ἐπομένους τῷ νόμῳ πιστευτέον.“ εἶτα τὸν Ἡρόδοτον 20 εἰς μέσον παράγει καὶ τὸ Χάος καὶ τὸν Ὠκεανὸν καὶ τὴν Τηθὺν καὶ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν καὶ τούτοις τοὺς παῖδας, τὸν Κρόνον, τὴν Ῥέαν, τὸν Ἰαπετὸν καὶ τοὺς ἄλλους· καὶ αὖ πάλιν τοὺς ἐκ Κρόνου καὶ Ῥέας φύντας, τὸν Δία, τὴν Ἥραν, τὸν Ποσειδῶνα, τὸν Πλούτωνα. καὶ οὐκ 36

11—19: Eus. Pr. II 7, 1. XIII 1, 1. 14, 5 (Plat. Tim. p. 40 D—E)

|| 19—24: Eus. Pr. II 7, 2. XIII 1, 2. 14, 5 (Plat. Tim. p. 40 E Hes. Theog. 116 sqq.)

3 μόνους KBLS | ἐν νόμῳ S | γε om. KMC | 4 καὶ τοῦ δικαίου πεφροντικότητας om. MC | τυραννικοῖς M¹ | 5 τε om. K | ἰδύνοντας KC | 6 εἰδέαν KLSC, sed corr. LS | 7 κατακόρος S | καὶ κόμοδον om. MC, add. Mgr.: καὶ κωμωδὸν add. C in marg. duobus versibus infra | 8 μέντοι καὶ om. BL MC | 10 τοῦτο δὲ δεύτερον BL | 14 μεῖζον: μεῖζων B: πλέον S | δὲ: γὰρ MC | 15 ἐκγόνοις KS | θεῶν οὖσι MC | 16 εἰδόντων KS: εἰδόσιν BL MC, cf. I 59 | 17 καίπερ ἄν ἄνευ MC | 18 λέγουσιν M | ἀναγγέλλειν C | 19 πιστευτέον: πιστεύον LC: πιστεύων M L e corr.: πιστέον S | 20 μέσον: μῦθον K | 21 τούτων MC | 22 καὶ τὴν Ῥέαν S | τὸν Ἰαπετὸν om. MC | 24 ποσειδῶνα S: ποσειδῶνα C

ἐρυθρίᾳ ὁ φιλόσοφος πιστεύειν κελεύων τοῖς τὰ τοιαῦτα
 μυθολογοῦσι καὶ ἀκολάστους ἡμῖν θεοὺς καὶ πατραλοίας
 καὶ παιδοκτόνους εἰσάγουσιν. ὃ τε γὰρ Κρόνος Οὐρανοῦ
 τοῦ πατρὸς ἐξέτεμε τὰ αἰδοῖα καὶ τοὺς τικτομένους αὐτῷ
 κατέπινε παῖδας, ὃ τε Ζεὺς, τὸν πατέρα τὸν Κρόνον ἐξε- 5
 λάσας τῆς βασιλείας καὶ παραδόνς τῷ Ταρτάρῳ, τύραννος
 37 ἀνεφάνη καὶ λίαν ἀκόλαστος· οὐ γὰρ δὴ μόνην τὴν ἀδελ-
 φήν, ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν θυγατέρα γαμετὰς ἐποιή-
 σατο, καὶ πρὸς ταύταις ἄλλαις καὶ θεαῖς καὶ γυναιξὶ
 ξυνεμίγη μυρίαίς. ἀλλ' ὅμως καὶ ταῦτα ὁ Πλάτων σαφῶς 10
 ἐπιστάμενος, πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς παρεγγύησε, καὶ ταῦτα
 ἄνευ εἰκότων καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξων λέγουσι, διὰ μόνον
 38 γε τὸν νόμον. δῆλος οὖν ἐστὶ τὸν Ἀθηναίων ὅμιλον ὀρω-
 δῶν καὶ τὸν ἐκείνον κατέχοντα πλάνον. καὶ ὅτι γε τοῦτο
 p. 44 ἀληθές, μάρτυς αὐτός, ὧδε λέγων ἐν Πολιτείᾳ· | „πρῶτον 15
 μὲν, ἣν δ' ἐγώ, τὸ μέγιστον καὶ περὶ τῶν μεγίστων ψεῦδος
 ὁ εἰπὼν οὐκ ἀληθῶς ἐψεύσατο, ὅτι Οὐρανός τε εἰργάσατο,
 ἃ φησι δρᾶσαι αὐτὸν Ἡσίодος, ὃ τε αὖ Κρόνος ὡς ἐτιμω-
 ρήσατο αὐτόν. ὅτι δὲ δὴ τὰ περὶ τοῦ Κρόνον ἔργα καὶ
 πάθη ὑπὸ τοῦ υἱέος, οὐδ' ἂν εἴ ἦν ἀληθὴ, δεῖν ῥαδίως 20
 οὕτω λέγεσθαι πρὸς ἄφρονάς τε καὶ νέους, ἀλλὰ μάλιστα
 μὲν σιγᾶσθαι, εἰ δὲ ἀνάγκη τις ἦν λέγειν, δι' ἀπορρήτων
 39 ἀκούειν.“ καὶ αὖ πάλιν μετ' ὀλίγα καὶ τάδε ἔφη· „καὶ γάρ,

15—23: Eus. Pr. II 7, 4. XIII 3, 3 (Plat. Reip. II p. 377 E
 —378 A Hes. Theog. 156 sqq.) || 23—p. 79, 13: Eus. Pr. II 7, 5—6.
 XIII 3, 4—5 (Plat. Reip. II p. 378 A—C)

1 ὁ om. MC | τοῖς om. M | 2 καὶ (ante ἀκολάστους) om. K
 | πατρολοίας S¹C: προλοίας M | 3—4 τοῦ πατρὸς οὐρανοῦ MC |
 5 παῖδας κατέπινε MC | 8 καὶ τὴν θυγατέρα om. MC | γαμετὰς
 ἐποιήσατο: ἐγγήματο MC | 10 post lacunam incipit V; cf. p. 62, 2 |
 σαφῶς om. L | 11 τοῖς ποιηταῖς om. M | παρεγγύησε BL:
 παρεγγυᾶ MCV | καὶ ταῦτα om. MC | 12 καὶ ἀναγκαίων om.
 MC | 12—13 λέγουσι—νόμον om. MC | 13 τὸν (posteriore loco)
 KB: τῶν LMC: τὸν τῶν SV | 14 καὶ τὸν—πλάνον om. MC | ἐκεί-
 νων KS | 15 ὧδε πως BL | 16 τὸ: τὸν C | 17 ὁ οὐρανός V |
 18 ἐτιμωρίσατο C | 19 δὴ om. MCV | περὶ: πε C | 20 υἱέως S |
 εἰ ἦν: εἴη MCV | δεῖ V: ὥμην δεῖν Pl. Eus. | 22 εἰ: ἡ M | λέγειν
 ἦν S | 23 αὖ πάλιν om. MCV | καὶ τάδε ἔφη om. MCV | ἔφη:

ἡ δ' ὅς, οἳ τε λόγοι χαλεποὶ καὶ οὐ λεκτέοι γε, ὧ Ἀδεί-
μαντε, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει· οὐδὲ λεκτέον νέῳ ἀκούοντι, ὥς
ἀδικῶν τὰ ἔσχατα οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν ποιοῖ, οὐδὲ ἀδι-
κοῦντα τὸν πατέρα κολάζων παντὶ τρόπῳ, ἀλλὰ δρώῃ ἂν
5 ἄπερ θεῶν οἱ πρῶτοί τε καὶ μέγιστοι. οὐδὲ αὐτῷ μοι δο- 40
κεῖ ἐπιτήδεια εἶναι λέγειν οὐδὲ ἄλλῳ, ἣν δ' ἐγώ, τὸ παρά-
παν, ὥς οἱ θεοὶ θεοῖς πολεμοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσι καὶ
μάχονται· οὔτε γὰρ ἀληθῆ οὔτε ξύμφορα· εἴ γε δεῖ ἡμῖν
τοὺς μέλλοντας τὴν πόλιν φυλάττειν αἰσχιστον νομίζειν τὸ
10 ὁρθῶς ἀλλήλοις ἀπεχθάνεσθαι. πολλοῦ γε δεῖ γιγαντομα-
χίας τε μυθολογητέον αὐτοῖς καὶ ὕφαντέον καὶ ἄλλας ἐπι-
βουλάς παντοδαπὰς θεῶν τε καὶ ἡρώων πρὸς ξυγγενεῖς τε
καὶ οἰκέλους αὐτῶν.“ ἔπειτα νομοθετήσας, τίνα χρὴ προσ- 41
φέρειν τοῖς νέοις μαθήματα, προστέθεικε καὶ ταῦτα· „Ἦρας
15 δὲ δεσμοὺς ὑπὸ νείεος καὶ Ἡφαίστου δῖψεις ὑπὸ πατρός,
μέλλοντος τῇ μητρὶ τυπτομένη ἀμύνειν, καὶ θεομαχίας, ὅσας
Ὀμηρος πεποίηκεν, οὐ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν, οὔτε ἐν
ὑπονοίαις οὔτε ἄνευ ὑπονοιῶν.“

Ταῦτα ἐγὼ οἶμαι καὶ τοῖς πάμπαν λόγων ἀμυήτοις ἐπί- 42
20 δηλα εἶναι, ὥς ἄντικρυς ἐναντία τοῖς ἐν τῷ Τιμαίῳ γρα-
φεῖσιν αὐτῷ. ἐκεῖ γὰρ ἀδηρῶς τε καὶ ἀναμφισβητήτως
τοῖς ποιηταῖς πιστεύειν προσέταξε, καὶ ταῦτα ἄνευ εἰκότων
καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξεων λέγουσιν· ἐνταῦθα δὲ ἀνέδην
αὐτοὺς ἐκωμώδησεν, ὥς ψευδῇ ἅττα καὶ βλάβοςμα δια-

14—18: Eus. Pr. II 7, 7. XIII 3, 6 (Plat. Reip. II p. 378D)

φησὶν BL | 1 ἡ δ' ὅς οἱ: ἡδ' ὅσοι K: ἡδη οἱ V | δεκτέοι MV:
δεκταῖοι C | 1—2 ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ὧ ἀδείμαντε MCV | ἀδείμαντες B:
ἀδίμαντε KC: ἀδίμαν S¹ | 2 δεκτέον S | ὥς: ὅς MCV | 3 ὁ ἀδι-
κῶν BL | 3—5 ποιοῖ—ἄπερ: ποιεῖν δόξῃ [δόξοι V] ἀδικῶν τὸν
πατέρα ἀλλὰ δρώῃ ἂν ὅπερ MCV | 3 ante ἀδικοῦντα add. ὁ
KBL | 5 πρῶτοί τε καὶ om. MCV | ante μέγιστοι add. οἱ B |
αὐτό V | 6 ἐπιτήδεια S: ἐπιτήδειον MCV | οὐδὲ ἄλλῳ om. V |
7 οἱ om. K | θεοῖς: θεοὺς BLV | καὶ ἐπιβουλεύουσι om. MCV |
ἐπιβουλεύονται S | 8 δεῖ: δὴ MC | 10 δεῖ: δὴ MSC | 13 ἐαντῶν B
L e corr. | 13—14 τοῖς νέοις προσφέρειν V | προσφέρειν K | 15 ὑπὲρ
νείεος L² | νείεος S | 17 οὐ παραδεκτέον: δεκτέον [δεκταῖον C] οὐ-
δαμῶς MCV | 19 ante λόγων add. ἀνοήτοις καὶ M, om. Mγρ. | 21 τε:
γε S | 22 ante ἄνευ add. καὶ K | 23 ἀναίδην MSC | 24 ὥς om. L

- 43 πλάσαντας. ταύτη τοι καὶ ἀλληγορεῖ τῶν θεῶν τὰ ὀνόματα καὶ τὴν τῶν μύθων αἰσχροτήτα ξυσκιάζειν πειράται. τούτων δὲ τῶν λόγων ὁ Κρατύλος ἀνάπλεως· ἐν ἐκείνῳ γὰρ δὴ τῷ διαλόγῳ τὸν μὲν Κρόνον ποτὲ μὲν Κόρον ὡς τοῦ νοῦ λόγον ὠνόμασε, ποτὲ δὲ χρόνον, καὶ ῥοώδη φύσιν τὴν 5
 ῥέαν καὶ ἄερα τὴν Ἥραν· „ὁ γὰρ πολλακίς“ φησί „τῇ εὐθείᾳ τῆς Ἥρας χρησάμενος τὸν ἄερα γε σαφῶς ἀντὶ τῆς
 44 Ἥρας ἔρεῖ.“ καὶ τὴν ὑγρὰν δὲ οὐσίαν Ποσειδῶνα ἐκάλεσεν, ὡς δέοντά τε καὶ δεσμοῦντα τῶν βαδιζόντων τοὺς πόδας καὶ προβαίνειν κωλύοντα. Δῆμητρα δὲ τὴν γῆν καὶ αὐτὸς 10
 p. 45 καὶ Ὀρφεὺς | καὶ ἄλλοι προσονομάζουσιν, ὡς δὴ μητέρα οὖσαν καὶ τροφὸν τῶν ἐν αὐτῇ διαιτωμένων ἀπάντων. καὶ Αἰγύπτιοι δὲ τὴν Ἴσιν καὶ τὸν Ὀσίριν ἥλιον εἶναι καὶ σελήνην φασί, Δία δὲ τὸ διὰ πάντων χωροῦν πνεῦμα, Ἥφαιστον δὲ τὸ πῦρ, Δῆμητρα δὲ τὴν γῆν, τὴν δὲ ὑγρὰν 15
 45 οὐσίαν Ὀκεανόν. ταῦτα δὲ καὶ ὁ Μάνεθως καὶ ὁ Διόδωρος γράφει. τῆς δὲ χθονίας δυνάμεως τὸ ἡγεμονικὸν Ἔστίαν ὠνόμασαν, ῥέαν δὲ τὴν πετρώδη καὶ ὄρειον, Δῆμητρα δὲ τὴν πεδινήν, τὴν δὲ φυτικὴν δύναμιν Διόνυσον προσηγόρευσαν· τὴν δὲ γε σελήνην, παρὰ τὸ σέλας ὄνομα- 20

3—5: Plat. Cratyl. p. 396B Eus. Pr. III 9, 25 || 5—6: Plat. Cratyl. p. 402A—B || 6—8: Plat. Cratyl. p. 404C || 8—10: Plat. Cratyl. p. 402D—E || 10—12: Plat. Cratyl. p. 404B Eus. Pr. III 3, 5 (Orph. fr. 165) || 12—17: Eus. Pr. III 2, 5—7 (Manethon. fr. 81 Diod. I 11—12) || 17—19: Eus. Pr. III 11, 7 || 19—20: Eus. Pr. III 11, 10 || 20—p. 81, 2: Eus. Pr. III 11, 30

4—5: cf. Schol. Ven. A Hom. B 205 Etym. magn. s. v. Κρόνος || 15—16: Georg. Mon. Chron. II 6 (p. 54)

1 ταῦτί C | τοι om. V | 3 ἀνάπλεως: ἔμπλεως MV: ἔμπλεως C | 4 δὴ S² e corr. | μὲν prius om. S | κόρον: κόρονον S | ὅς S¹ | 7 γε: τε BL | ἀντὶ: ἀπὸ BL | 9 τε om. MCV | 10 κωλύοντα: litt. ὠλύ S² e corr. | δῆμητραν MSCV | 11 καὶ (ante Ὀρφεὺς) om. B | οἱ ἄλλοι MSCV | δὴ om. V | 13 ἴσιν C | 14 δὴ K | 15 τὸ om. BL | δῆμητρα δὲ τὴν γῆν om. MSCV | δῆμητραν L² | 16 μανέθων MC: μάνεθος V | 18 ὄρειον KS¹C | post ὄρειον add. γῆν MCV | 18—19 τὴν δὲ πεδινήν δῆμητρα MC | δῆμητραν MSL² | 19 τὴν prius om. S | πεδινήν B | δὲ φυτικὴν: φυτικὴν δὲ MC: φυτικὴν K: δὲ παιδικὴν V | 20 προσηγόρευσαν om. MCV | παρὰ τὸ σέλας ὀνομαζομένην om. MCV

ζομένην, Ἀρτεμιν ὠνόμασαν, οἷον ἀερότεμιν, ἅτε δὴ διὰ τοῦ
 ἀερος ἰοῦσαν καὶ τοῦτον τέμνουσαν. ταύτη δὲ τὸν Ἀπιν, τὸν 46
 βῶν δὴ λέγω, Αἰγύπτιοι τρέφουσι, τὸν δὲ Μνεῦν τῷ ἡλίῳ.
 οὕτως ἐρυθριάσαντες τῶν φιλοσόφων τινὲς τοὺς μύθους τῶν
 5 ποιητῶν εἰς ἀλληγορίαν ἐτρέποντο. τὴν δὲ μυθολογίαν
 ἐκείνην οὐδὲ Ῥωμαῖοι προσεδέξαντο πώποτε. καὶ μάρτυς 47
 ἀξιοχρεως ὁ Ἀλικαρνασεὺς Διονύσιος ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἀρχαιο-
 λογίᾳ τοιάδε περὶ Ῥωμαίων συγγράψας. „οὔτε γὰρ Οὐρανὸς
 ἐκτεμνόμενος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ παίδων παρὰ Ῥωμαίοις λέγε-
 10 ται, οὔτε Κρόνος ἀφανίζων τὰς ἑαυτοῦ γονάς, φόβῳ τῆς ἐξ
 αὐτῶν ἐπιθέσεως, οὔτε Ζεὺς καταλύων τὴν Κρόνου δύνα-
 στείαν καὶ κατακλείων ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τοῦ Τάρταρου τὸν
 ἑαυτοῦ πατέρα.“ καὶ τὰς ἄλλας δὲ τῶν Ἑλλήνων ὁμοίως
 μυθολογίας τε καὶ τελετὰς λέγει παρὰ Ῥωμαίων ἐκβάλλεσθαι.
 15 Τοῦτο τρίτον εἶδος ἐπινενοῆσθαι τοῖς Ἑλλήσι θεοποιίας 48
 εἰρήκαμεν· ἔστι δέ γε καὶ τέταρτον, ἐμβροντησίας καὶ παρα-
 πληξίας ἐσχάτης μεστόν. ὃ γὰρ παθητικὸν τε καὶ ἄλογον
 τῆς ψυχῆς ὀνομάζουσι μόριον, τοῦτο θεοποιουῖσιν, ὅπερ τῷ
 λογισμῷ δουλεύειν παρεγγυῶσιν. καὶ τὴν μὲν ἐπιθυμίαν 49
 20 Ἀφροδίτην καλοῦσι καὶ Ἑρώτα, Ἄρεα δὲ τὸν θυμὸν ὀνο-
 μάζουσι, τὴν δὲ μέθην Διόνυσον καὶ τὴν μὲν κλοπὴν
 Ἑρμῆν, τὸν δὲ λογισμὸν Ἀθηνᾶν καὶ αὖ πάλιν Ἥφαιστον

2—3: Eus. Pr. III 13, 1—2 || 7—14: Eus. Pr. II 8, 4 (Dionys. Ant. Rom. II 19)

19—p. 82, 1: Georg. Mon. Chron. II 6 (p. 54)

1 Ἀρτεμιν: litt. ν S² e corr. | ὠνόμασαν: προσηγόρευσαν
 MCV | ἀερότεμιν K: ἀερότομιν S: ἀερότεμῃ V | 2 post ἰοῦσαν
 add. ταύτην S | καὶ τοῦτον τέμνουσαν om. MC | ταύτη om.
 SV | τὸν δὲ Ἀπιν V | 3 δὴ: δὲ BL | μνεῦμιν M: μνεῦμιν
 CMγρ.: μένδην S: μένδιν V | 5 ἀλληγορίας MC | ἐτρέποντο
 BLMCV | καὶ τὴν μυθολογίαν V | 6 πώποτε S¹ | 7 ἀξιοχρεως
 om. MCV: add. in marg. L¹ | ἀλικαρνασσεὺς V | ἀρχεολογία
 C | 8 οὐρανὸς: ἄνως V | 11 δυναστείαν: βασιλείαν V | 12 δε-
 σμοτηρία L¹: δεσμοτηρίῳ S | 13 τῶν: τὰς BL | ὁμοίως τῶν ἑλλή-
 νων K | 14 τε om. K | λέγειν V | 15 ἐπινενοῆσθαι BL | 16 γε
 om. BLC | 17 μεστόν: εἶδος MCV | τε om. K | 18 μόριον: μό-
 νον K | 19 ἐπιθυμίαν μὲν MCV | 20 καλοῦσι—θυμὸν om. S |
 καλῶσι K | ὀνομάζουσι om. MCV, sed add. post Ἑρμῆν | 22 λο-
 γισμὸν: νοῦν MCV | 22—p. 82, 1 καὶ αὖ—κεκρημέναις: ἡφαι-

- 50 τὰς τέχνας, ὥς πυρὶ ξυνεργῶ κεχρημέναι. καὶ οὐκ αἰσχύ-
 νονται τῆς μὲν ἀκολασίας κατηγοροῦντες καὶ τοὺς ταύτης
 ἐργάτας κολάζοντες, πάλιν δ' αὖ ταύτην γεραίροντες ὥς
 θεόν, καὶ νόμῳ μὲν ἀτιμοῦντες τοὺς ἐταιροῦντας καὶ τὰς
 πορνευομένας, τοὺς δὲ τὰς ἀλλοτριὰς ἀποσυλῶντας εὐνὰς
 κατασφάττοντες, καὶ μέντοι καὶ τοὺς ἀνδροφόνους ἀνασκο-
 λοπίζοντες καὶ ἀποτυμπανίζοντες, τὰ δέ γε τούτων αἷτια τῶν
 ἀμαρτιῶν, τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν μέθην,
 θεοὺς οὐρανίους προσαγορεύοντες καὶ θεῖον αὐτοῖς ἀπονέ-
 μοντες σέβας, | καὶ τοὺς μὲν νόμους ἅπαντας διὰ τὰδε 10
 τιθέντες τὰ πάθη, αὐτὰ δέ γε τὰ πάθη νόμῳ τιμᾶσθαι
 κελεύοντες, καὶ τὴν ἀρετὴν δι' ἑτέρων μὲν λόγων θαυμά-
 ζοντες, ἐν δέ γε τούτοις ὥς περιττὴν ἐξελαύνοντες. εἰ γὰρ
 51 δὴ κατὰ τὸν τούτων λόγον ἢ ἐπιθυμία θεός, ὁ ταύτη γε
 μὴ εἶκον παντάπασιν ἄθεος· καὶ εἰ ἢ μέθη αὖ πάλιν καὶ 15
 ὁ θυμὸς ὡσανύτως θεοί, ὁ τούτων ἄρα κρατῶν ἀντίθεος
 ἄντικρυς. φευκτέον οὖν ἄρα τὴν ἀρετὴν ὥς ἐναντίαν οὔσαν
 θεοῖς, καὶ ἀσπαστέον τὴν ἀκρασίαν ὥς ὀνομασμένην θεόν.
 52 ἀλλὰ ταῦτα καὶ τῶν ποιητικῶν μύθων ἐστὶ ληρωδέστερά τε
 καὶ βλαβερώτερα· καὶ τὸν καπνὸν κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥς 20
 ἔοικε, φεύγοντες, εἰς αὐτὸ δὴ τὸ πῦρ ἐμπεπτώκαμεν· τοιοῦ-
 τος γὰρ τοῦ ψεύδους ὁ πλάνος· καὶ ταύτην τις διαφύγη
 53 τὴν ἀτραπὸν, εἰς ἑτέραν ἐμπεσεῖται χαλεπωτέραν. τοιοῦτον
 μὲν δὴ τῆς θεοποιίας καὶ τὸ τέταρτον εἶδος. ἀντίκα τοίνυν

στον δὲ τὰς διὰ πυρὸς τέχνας MCV | 3 δ' αὖ ταύτην: δὲ αὐτὴν
 BL | 4 τιμωροῦντες: ἀτιμοῦντες MCV | τοὺς om. B | τὰς πορ-
 νευομένας om. MCV | 5 δὲ τὰς om. MCV | ἀποσυλοῦντας S |
 6 ἀποσφάττοντες S | 7 καὶ: τε καὶ K | 9 οὐρανίους: ἀνινοὺς
 SV | νόμους μὲν MC | 11 τιθέντες: litt. εἰς S² e corr.: τιθέντας
 L¹: τιθέμενοι V | αὐτὰ—κελεύοντες om. V | τὰ δέ γε αὐτὰ πάθη
 BL | τὰ πάθη (posteriore loco): litt. α et η S² e corr. | 12—13
 ἀρετὴν—τούτοις: μὲν ἀρετὴν διὰ νόμων τε καὶ λόγων τιμῶντες
 ἔργῳ δὲ τὰ πάθη σεβόμενοι κἀκείνην MCV | 13 εἰ: ἢ V | 14—15
 ὁ ταύτη—ἄθεος om. V | 14 γε om. MC | 16 ἄρα om. BLV |
 ἄθεος B, corr. Bgr. | 17 φευκταῖον B | 18 ἀσπαστέον—θεόν:
 τὴν κακίαν ὥς θεὸν ὀνομασθεῖσαν ἀσπαστέον MCV | ὀνομασμένην
 S | 19 ἀλλὰ: ἀλλὰ καὶ MC | ληρωδέστερά M¹ | 20—21 κατὰ—
 αὐτὸ om. S | 21 ἐμπεπτώκασι MC | 22 γὰρ: γὰρ δὴ K | καὶ: καὶ
 S¹ | 23 ἐτραπὸν V | τοιοῦτο K | 24 μὲν om. BL | καὶ om. MCV

Ἀντισθένης, ὁ Σωκράτους ἐταῖρος καὶ Διογένους διδάσκαλος, τὴν σωφροσύνην περὶ πλείστον ποιούμενος καὶ τὴν ἡδονὴν μυσαιτόμενος, τοιάδε περὶ τῆς Ἀφροδίτης λέγεται φάναι· „ἐγὼ δὲ τὴν Ἀφροδίτην κἂν κατατοξεύσαιμι, εἰ λάβοιμι, ὅτι πολλὰς ἡμῶν καλὰς κἀγαθὰς γυναικὰς διέφθειρεν.“ τὸν δὲ γε ἔρωτα κακίαν ἐκάλει τῆς φύσεως, ἥς ἦττους ὄντες οἱ κακοδαίμονες, θεὸν τὴν νόσον καλοῦσιν. ταύτῃ τοι μανῆναι μᾶλλον ἢ ἡσθῆναι ἡρεῖτο.

Ὅτι δὲ καὶ κατὰ τὸν τῆς ἀλληγορίας διεφώνουν λόγον, 54
 10 ἴδοι τις ἂν ἀκριβῶς τοῖς τῶν φιλοσόφων ξυγγράμμασιν ἐν-
 τυχών. Πλάτων μὲν γὰρ ἄερα τὴν Ἥραν ὠνόμασε· Πλού-
 ταρχος δὲ ὁ Χαιρωνεὺς τὴν γῆν προσηγόρευσεν Ἥραν,
 Αἰτῶ δὲ τὴν λήθην ἢ τὴν νύκτα, ἐν ᾗ οἶδόν τινα λήθην
 ἢ διάνοια δέχεται. ὁ δὲ Ὀρφεὺς „Γῆ“ φησι „μήτηρ πάν-
 15 των, Δημήτηρ πλουτοδότειρα.“ ὅτι δὲ γε καὶ τὰς ἀλλήλων 55
 θεολογίας ἀνέτρεπον, ὁ Πλάτων ἐν Ἐπινομίδι δηλοῖ, λέγων
 ὧδί· „θεολογίαν τοίνυν καὶ ζωογονίαν ἀναγκαῖον, ὥς ἔοικε,
 πρῶτον ἐμοί, κακῶς ἀπεικασάντων τῶν ἔμπροσθεν, βέλτιον
 ἀπεικάσαι κατὰ τὸν ὕστερον λόγον, ἀναλαβόντα καὶ πρὸς
 20 τοὺς εὐσεβεῖς ἐληλυθότα λόγους.“ περὶ δὲ γε τῶν θεοποιη- 56
 θέντων ἀνθρώπων ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ ξυγγράμματι τῷ
 Περὶ τῶν ἐκλελοιπότων χρηστηρίων ὧδέ φησιν· „τὰ δὲ
 Γιγαντικά τε καὶ Τιτανικά παρ’ Ἑλλήσιν ἀδόμενα καὶ πολ-
 λαί τινες ἄθεσμοι πράξεις καὶ Τυφῶνος ἀντιτάξεις πρὸς

1—7: Clem. Str. II 20, 107 (Antisth. fr. 35) || 7—8: Clem. Str. II 20, 121 (Antisth. fr. 65) || 11: Plat. Cratyl. p. 404 C || 11—13: Eus. Pr. III prooem. 4 (Plut. de Daedalis Plataeensi- bus 4) || 14—15: Eus. Pr. III 3, 5 (Orph. fr. 165) || 16—20: Eus. Pr. XIII 2, 1 (Plat. Epin. p. 980 C) || 21—p. 84, 3: Eus. Pr. V 5, 1 (Plut. de Is. et Osir. 25)

1 διογένης C | 4 κἂν κατατοξεύσαιμι Clem.: κἂν τοξεύ-
 σαιμι K: κατατοξεύσαιμι MSC: κατατοξεύσαιμι ἂν BLV | 5 πο-
 λὰς K | 6 ὄντας S¹ | 9 ἀλληγορίας L¹ | 11 πλάτων—ὠνόμασε
 om. S | 12 ὁ χαιρωνεὺς om. MCV | χερωνεὺς BLS, sed corr. L |
 14 μητέρα S | ἀπάντων BL MCV | 15 πλουτοδότειρα K: πλουτο-
 δότειραν S: πλουτοδότις MCV | γε om. MCV | 18 τῷ BL |
 20 εὐσεβείας MCV | γε om. BLS | 21 τῷ ξυγγράμματι om. MCV
 | ξυγγράμμι K | 23 τε om. K | τὰ τετανικά BL: τὰ τιτανικά
 L² | πολλάι: πάλαι L | 24 τοῦ τυφῶνος BL

Ἀπόλλωνα φυγαί τε Διονύσου καὶ πλάνη Δήμητρος οὐδὲν
 ἀπολείπουσιν τῶν Ὀσιρικῶν καὶ Τυφωνικῶν, ὧν παρὰ πᾶσιν
 57 ἀνείδην ἔστι μυθολογουμένων ἀκούειν.“ καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς
 καὶ τὰδε φησὶν „ἔπει καὶ Σαλύμους πυνθάνομαι, τοὺς
 Ἀνκίων προσοίκους, ἐν τοῖς μάλιστα τιμᾶν τὸν Κρόνον 5
 ἐπειδὴ ἀποκτείνας τοὺς ἀρχηγέτας αὐτῶν Ἄρσαλον καὶ Ἄρουν
 p. 47 καὶ Τόσοβιν ἔφρυγε καὶ μετεχώρησεν ὅπου|δήποτε (τοῦτο γὰρ
 οὐκ ἔχουσιν εἰπεῖν), ἐκείνουν μὲν ἀμεληθῆναι, τοὺς δὲ περὶ
 Ἄρσαλον σκληροὺς θεοὺς προσαγορεῦσαι, καὶ τὰς κατάρas
 58 ἐπὶ τούτων ποιεῖσθαι ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ Ἀνκίους.“ τοὺς 10
 δὲ Αἰγυπτίους φησὶν ὁ Πορφύριος ἐν τῇ Πρὸς Ἀνεβῶ τὸν
 Αἰγύπτιον ἐπιστολῇ ἄνθρωπον σέβειν ἐν Ἀνναβὶ κόμῃ καὶ
 τούτῳ θύειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, εἴτα προσφέρειν αὐτῷ κατὰ
 καιρὸν τὴν οἰκίαν τροφήν.
 59 Ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὁ τέταρτος αὐτοῖς ἀπέχρησε πλάνος, ἀλλὰ 15
 καὶ πέμπτον προσεπενόησαν καὶ τοὺς παμπονήρους ἐθεο-
 ποιήσαν δαίμονας καὶ τὰς τῆς γοητείας παρ' αὐτῶν μαγγα-
 νείας μεμαθηκότες τελεταῖς αὐτοὺς καὶ θυσίαις ἐτίμησαν.
 καὶ τοῦτο δεδήλωκεν ὁ Πορφύριος ἐν τῷ Περὶ τῆς ἐκ λο-
 γίων φιλοσοφίας ξυγγράμματι· ἐγὼ δὲ αὐτοῦ τὰ ῥήματα 20
 60 παραθήσομαι „διὰ μέντοι τῶν ἐναντίων καὶ ἡ πᾶσα χρεῖα
 ἐπιτελεῖται. τούτοις γὰρ μάλιστα τὴν τούτων προσεστῶσαν
 τιμῶσιν οἱ τὰ κακὰ διὰ γοητειῶν διαπραττόμενοι. πλήρεις
 γὰρ πάσης φαντασίας καὶ ἀπατῆσαι ἱκανοὶ διὰ τῆς τερα-

3—10: Eus. Pr. V 5, 3 (Plut. de def. or. 21) || 10—14: Eus.
 Pr. III 4, 10—11 (Porph. de abstin. IV 9) || 21—p. 85, 7: Eus.
 Pr. IV 22, 10—12 (Porph. de abstin. II 41—42)

16—18: Georg. Mon. Chron. II 7 (p. 55)

1. φυγῆ S¹ | 1—2 οὐδὲν—ὧν om. V | 2 ἀπολείπουσιν: ἀπέ-
 χουσι BLS | 3 οσιρίδων S | 3 ἀνείδην ἔστι. KS: ἔστιν ἀνείδην
 MCV | 3—4 πάλιν—φησὶν: αὐτῷ S | 6 ἔπει δὲ S | τοὺς
 om. BL | 7 καὶ τόσοβιν om. MC | τόσουβιν V | μετεχώρησεν:
 litt. η S² e corr. | 8 δὲ γε S | 9 σκληροὺς MCV | 11 ἀνναβῶ
 BS | 12 ἀνναβεῖ KBL: ἀνναβῇ MC: ἀναβῇ V | 13 τοῦτο C | τὸν
 βωμόν S | κατὰ τὸν καιρὸν L | 17 παρ' αὐτῶν e παρὰ τῶν corr.
 C | μαγγανίας BS | 20 ῥητὰ K | 22 παρεστῶσαν C, sed corr. |
 23 διαπραττόμενοι L¹ | πλήρης C | 24 ἀπάτης αἰ K

τουργίας καὶ διὰ τοῦ φίλτρα καὶ ἐρωτικά κατασκευάζειν οἱ
κακοδαίμονες. πᾶσα γὰρ καὶ πλούτων ἐλπὶς καὶ δόξης διὰ
τούτων, καὶ μάλιστα ἡ ἀπάτη. τὸ γὰρ ψεῦδος τούτοις οἰ-
κεῖον· βούλονται γὰρ εἶναι θεοί· καὶ ἡ προσεστώσα αὐτῶν
5 δύνάμεις δοκεῖ θεὸς εἶναι μέγιστος. οὗτοι οἱ χαίροντες
λοιβῇ τε κνίσῃ τε, δι' ὧν αὐτῶν τὸ σωματικὸν καὶ πνευ-
ματικὸν πιαίνεται.“ εἰς καιρὸν δέ μοι προσήκει τοῖς τοῦ 61
Πορφυρίου παραθεῖναι ῥητοῖς τοὺς τῶν Ὀμηρικῶν θεῶν
λόγους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὴν λοιβὴν καὶ τὴν κνίσαν οἰκεῖον
10 λάχος καλοῦσιν. τοιγάρτοι ὁ Πορφύριος δηλὸς ἐστὶ τοὺς
ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ θεοὺς καλουμένους πονηροὺς δαίμονας
ὀνομάζων. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐκείνους, καὶ οὗτος τούτους
λοιβῇ καὶ κνίσῃ χαίρειν ἀναφανδὸν ἰσχυρίζαντο. ζητητέον 62
μέντοι, τίνα προσεστάναι τῶν πονηρῶν δαιμόνων δύναμιν ὁ
15 Πορφύριος λέγει, ἣν ψευδομένην μέγιστον θεὸν ἑαυτὴν
ἔφησεν ὀνομάζειν. ἀλλὰ γὰρ οὐ δεῖ μοι πόνου πρὸς ζητησιν·
ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ συγγράμματι καὶ ταῦτά φησιν· „τοὺς δὲ
πονηροὺς δαίμονας οὐκ εἰκῇ ὑπὸ τὸν Σάραπιν ὑποπτεύομεν,
οὐδ' ἐκ τῶν ξυμβόλων μόνον ἀναπειθόμενοι, ἀλλ' ὅτι τὰ
20 μιλίγματα καὶ τὰ τούτων ἀποτρόπαια πρὸς τὸν Πλούτωνα
γίνεται, ὥς ἐν τῷ πρώτῳ ἐδεικνυμεν. ὁ αὐτὸς δὲ τῷ Πλού-
τωνι οὗτος ὁ θεός, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα δαιμόνων ἄρχων.“
πάλιν δ' αὖ καὶ τάδε προστέθεικεν· „μήποτε οὗτοί εἰσιν 63
ὧν ἄρχει ὁ Σάραπις, καὶ τούτων ξύμβολον ὁ τρικάρανος

9—10: cf. Hom. *Δ* 49. *Ω* 70 || 17—22: Eus. Pr. IV 23, 1
(Porph. de phil. ex orac. p. 147) || 23—p. 86, 4: Eus. Pr. IV
23, 6 (Porph. de phil. ex orac. p. 150)

2 κακοὶ δαίμονες K | διὰ: δὲ S | 3 καὶ om. MCV | 4 αὐ-
τῶν om. BL | 6 κνίσῃ LMV | τε posterius om. K | 7 πένεται
K | 8 παραθεῖναι: litt. εἰ M² e corr.: παραθεῖναι C: προσθεῖ-
ναι V | 9 κνίσαν MVL² | 12 ἐκεῖνος: ἐκεῖνοι ex ἐκείνους corr.
S | ἐκείνους om. BLS: τούτους M, corr. Mgr. | οὗτος: αὐτός
BL | τούτους: ἐκείνους M, corr. Mgr. | 13 καὶ: τε καὶ B | κνίσῃ
MVL²: κνίσει B | ζητέον M¹ | 14 μέντοι: τοίνυν V | 15 ψευ-
δόμενος MC | θεὸν μέγιστον K | ἑαυτὴν om. V | 17 ἐν αὐτῷ:
ἐαυτῷ L¹ | 18 post σάραπιν add. εἶναι L² | ὑποπτεύομεν οὐδ':
ὑποπτενόμενον δὲ B | 19 μόνων BL | 20 μιλίγματα C | 23 αὖ
om. MCV | ταῦτα MC | 24 ξύμβολον: litt. γ S² e corr.: ξύμβο-

κύνων, τουτέστιν ὁ ἐν τοῖς τρισὶ στοιχείοις, ὕδατι, γῇ, ἀέρι,
 πονηρὸς δαίμων, οὗς καταπαύει ὁ θεὸς ἔχων ὑπὸ χεῖρα·
 ἄρχει δὲ αὐτῶν καὶ ἡ Ἐκάτη, ὥς ξυνέχουσα κατὰ τὸ τρί-
 ο. 48 64 στοιχον.“ | ταῦτα οὐ Μωϋσῆς ὁ νομοθέτης οὐδὲ Πέτρος
 ἢ Παῦλος ἢ Ἰωάννης οἱ τῆς ἀληθείας κήρυκες κατὰ τῶν 5
 πονηρῶν δαιμόνων ξυνέγραψαν, ἀλλὰ Πορφύριος ὁ τῆς
 ἀληθείας ἀντίπαλος· καὶ τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Ἐκάτην
 ἄρχοντας τῶν πονηρῶν δαιμόνων ὠνόμασε καὶ ψευδόμενον
 65 ἔφησε μέγιστον ἑαυτὸν ὀνομάσαι θεόν. καὶ ἔοικεν ἀτεχνῶς
 τοῦτο τὸ θαῦμα τῷ τοῦ γενναίου Σαμψὼν προβλήματι· 10
 „ἐκ στόματος ἐσθλόντος ἐξῆλθε βρωσίς, καὶ ἐξ ἰσχυροῦ
 γλυκύ.“ ταῦτα γὰρ δὴ κατὰ τοῦ ψεύδους ὑπὸ τοῦ ξυνή-
 γόρου ξυνεγράφη τοῦ ψεύδους· καὶ ὁ τῆς ἀληθείας κατήγο-
 ρος ἄκων ὥφθη τῆς ἀληθείας ξυνήγορος. ὁ γὰρ τοῦ Βα-
 λαάμ τοῦ μάντεως τὴν γλῶτταν ἐπαράσασθαι βουλομένην 15
 εὐλογίαν ὠδῖναι καταναγκάσας, οὗτος δῆτα καὶ τοῦδε τὴν
 γλῶτταν κατὰ τῆς ἀληθείας λυττῶσαν καὶ ἄττουσαν κατὰ
 66 τοῦ ψεύδους ἄκουσαν μετατέθεικεν. οὐ μόνον δὲ τῇδε
 τοιούσδε λόγους ξυνέγραψεν, ἀλλὰ καὶ τῇ Πρὸς Ἀνεβῶ τὸν
 Αἰγύπτιον ἐπιστολῇ τὰ παραπλήσια τέθεικεν. λέγει δὲ οὐ- 20
 τως περὶ τῶν θεῶν μὲν καλουμένων, πονηρῶν δὲ ὄντων
 δαιμόνων· „πάνυ με θράττει, πῶς ὥς κρείττους παρακαλού-
 μενοι ἐπιτάττονται ὥς χεῖρους, καὶ δίκαιον εἶναι κατηγο-
 ροῦντες τὸν θεράποντα κολάζεσθαι τὰ ἄδिका πράττοντα,
 αὐτοὶ κελευσθέντες ἄδिका δοῶν ὑπομένουσι, καὶ καθαροῦ 25
 μὲν μὴ ὄντι ἐξ ἀφροδισίων καλοῦντι οὐχ ὑπακούουσιν, αὐ-
 τοὶ δὲ ἄγειν εἰς παράνομα ἀφροδίσια τοὺς τυχόντας οὐκ

11—12: Judic. 14, 14 || 14—16: Num. 22, 12 || 22 — p. 87, 18:
 Eus. Pr. V 10, 1—5 (Porph. ad Aneb. p. XXXVIII sq.)

λος K: ξύμβουλος BL | τρικάρηνος L² | 2 χεῖρια S | 3 κατὰ del.
 L² | 5 τῆς ἀληθείας οἱ K | 7 πλούτωνα S | 8 ἄρχοντα BL |
 9 post ἑαυτὸν add. τὸν πλούτωνα V | 10 τῷ: τὸ S¹C | 11 ἐσθον-
 τος MCV | ἐξ ἰσχυροῦ: ἐκ σκληροῦ K | 12 ταῦτα: τὰ K | δὴ
 om. B | 12—13 ὑπὸ — ψεύδους om. C¹ | 13 τοῦ ψεύδους ξυνε-
 γράφη L | 13—14 κατήγορος — ἀληθείας om. L | 15 ἐπαράσθαι
 S | 16 δὴ S | 19 ἀναιβῶ S: ἀνναιβῶ C | 20 τὰ om. BL |
 24 πράττοντες M | 25 post κελευσθέντες add. τὰ BL

ὁκνοῦσιν· ἀπὸ ἐμψύχων μὲν ἀποχῆς κελεύουσι δεῖν εἶναι
 τοὺς ὑποφῆτας, ἵνα μὴ τοῖς ἀπὸ τῶν σωμαίων ἀτμοῖς
 χραίνωνται, αὐτοὶ δὲ ἀτμοῖς τοῖς ἀπὸ θυσιῶν μάλιστα δε-
 λεάζονται, καὶ νεκροῦ μὲν ἀδιγῆ δεῖν εἶναι τὸν ἐπόπτην,
 5 διὰ νεκρῶν δὲ ζώων αἱ θεαγωγίαι ἐκτελοῦνται. πολλῶ δὲ 67
 τούτων ἀλογώτερον τὸ μὴ δαίμονι, εἰ τύχοι, ἢ ψυχῇ τεθνεῶ-
 τος, αὐτῷ δὲ τῷ βασιλεῖ ἡλίῳ ἢ σελήνῃ ἢ τινι τῶν κατ'
 οὐρανὸν ἀνθρώπων τῷ τυχόντι ὑποχείριον ἀπειλὰς προσ-
 φέροντα φοβεῖν, ψευδόμενον, ἵνα ἐκεῖνοι ἀληθεύσωσιν. τὸ
 10 γὰρ λέγειν, ὅτι τὸν οὐρανὸν προσαράξει καὶ τὰ κρυπτὰ τῆς
 Ἰσίδος ἐκφανεῖ καὶ τὸ ἐν Ἀβύδῳ ἀπόρητον δείξει καὶ τὴν
 βάρυν στήσει καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὀσίριδος διασκεδάσει τῷ
 Τυφῶνι, τίνα οὐχ ὑπερβολὴν ἐμπληξίας μὲν τῷ ἀπειλοῦντι,
 ἃ μῆτε οἶδε μῆτε δύναται, καταλείπει, ταπεινότητος δὲ τοῖς
 15 δεδοκόσιν οὕτω κενὸν φόβον καὶ πλάσματα, ὥς κομιδῇ
 παισὶν ἀνοήτοις; καίτοι καὶ Χαιρήμων ὁ ἱερογραμματεὺς 68
 γράφει, ὥς καὶ παρ' Αἰγυπτίοις θρυλούμενα, καὶ ταῦτά
 φησι καὶ τὰ τοιαῦτα εἶναι βιαστικώτατα.“ πολλὰ δὲ καὶ
 ἄλλα προσθείς, ἐπήγαγε καὶ ταῦτα· „περὶ δὲ εὐδαιμονίας
 20 οὐδὲν ἀσφαλὲς οὐδὲ ἐγγύον ἔχουσιν. οὐκ ἦσαν οὖν ἄρα p. 49
 οὔτε θεοὶ οὔτε ἀγαθοὶ δαίμονες, ἀλλ' ἢ ἐκεῖνος ὁ λεγόμενος
 πλάνους.“ τίς τῶν τὰ θεῖα πεπαιδευμένων καὶ τὸν πλάνον 69
 ἐκεῖνον μυσαττομένων ἐναργέστερον ἢ τῶν καλουμένων

19—22: Eus. Pr. V 10, 11 (Porph. ad Aneb. p. XLV)

1 post ὁκνοῦσιν add. αὐτοὶ δὲ ἄγειν εἰς παράνομα ἀφρο-
 δίσια C: add. ὥς L² ut videtur | ἀποχεῖς S: ἀπέχειν L²: ἀπο-
 τυχῆς fortasse L¹C¹ | εἶναι: εἰδέναι L | 3 χραίνονται S¹C | τῶν
 θυσιῶν MSCV | 4 δέον S | 6 ἀλογώτερον S: ἀναλογώτερον L¹ |
 τὸ: τῷ BLS | μὴ om. KBL | δέμονι S | εἰ τύχοι Eus.: ἡ τύχη S:
 ἢ τύχη MC: ἢ τῇ τύχῃ V: om. KBL | ἡ ψυχῇ KBLS | 7 δέ: τε
 S | τινι: τί K | 8 ἀνθρώπων SV | 9 ἀληθεύουσι S | 10 προσα-
 ράξει KBMSCV | 11 ἐκφαίνει K | τὸ: τῷ C | ἐν: ἐπ' BL | ἀβύ-
 δω: ἀδύτῳ M: ἀβύσσῳ V | δείξη M, corr. Mγρ. | 12 στήσει:
 δῆσει M, corr. Mγρ. | 13 οὐχ: οὖν S | 15 δεδοκόσιν V | καινὸν
 KBL | πλάσμα S | 16 post ἀνοήτοις add. προσῆκον V | 17 θρυλ-
 ούμενα MSCV | ταῦτα: αὐτά S | 18 πολλῶ L | 19 ἄλλα: ἄρα
 M¹ | προθείς L¹C | 21 ἢ om. LMSCV: praebet Eus., cf. Augustin.
 de civ. Dei X 11 | 22 post τίς add. οὖν V | τὰ om. B | παι-
 δευομένων L | 23 ἐκεῖνων M¹V | ἢ om. KBL: αὐτῶν MCV

θεῶν τὸν πλάνον διήλεγξεν; ἀναφανδὸν γὰρ τούτους ἔφησεν
ὁ τῆς ἀληθείας ἀντίπαλος μήτε θεοὺς μήτε ἀγαθοὺς δαι-
μονας εἶναι, ἀλλὰ τοῦ ψεύδους διδασκάλους καὶ πονηρίας
70 πατέρας. τούτους ὁ Πλάτων ἐν τῷ Τιμαίῳ οὐδὲ φύσει
ἀθανάτους φησίν. τὸν γὰρ ποιητὴν εἰρηκέναι πρὸς αὐτοὺς 5
λέγει· „ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἔστε οὐδ' ἄλντοι τὸ πάμπαν·
οὔτι μὲν δὴ λυθῆσεσθε, τῆς ἐμῆς βουλήσεως τυχόντες.“
καίτοι γε Ὅμηρῳ τῶναντία δοκεῖ· ἀθανάτους γὰρ αὐτοὺς
πανταχῇ προσονομάζει· „οὐ γὰρ σίτον“ φησιν „ἔδουσ", οὐ
πίνονσ'· αἴθοπα οἶνον· τοῦνεκ' ἀναίμονες εἰσι καὶ ἀθάνατοι 10
καλέονται.“

71 Τοσαύτη παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ φιλοσόφοις περὶ τῶν
οὐκ ὄντων μὲν, καλουμένων δὲ θεῶν διαμάχη. τοῦτοις καὶ
νεως ἐδομήσαντο καὶ βωμοὺς προσωκοδόμησαν καὶ θυσίαις
ἐτίμησαν καὶ εἶδη τινὰ καὶ εἰκασματα ἐκ ξύλων καὶ λίθων 15
καὶ τῶν ἄλλων ὕλων διαγλύψαντες, θεοὺς προσηγόρευσαν
τὰ χειρόκιμητα εἰδῶλα καὶ τὰ τῆς Φειδίου καὶ Πολυκλείτου
καὶ Προξίτελους τέχνης ἀγάλματα τῆς θείας προσηγορίας
72 ἤξιώσαν. τοῦτον δὲ τοῦ πλάνου κατηγορῶν Ξενοφάνης ὁ
Κολοφώνιος τοιαύδε φησίν· „ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκοῦσι γεννᾶ- 20
σθαι θεοὺς καὶ ἴσῃν τ' αἰσθῆσιν ἔχειν φωνὴν τε δέμας τε.“
καὶ πάλιν· „ἀλλ' εἴ τοι χεῖρας εἶχον βόες ἢ λέοντες ἢ
γράψαι χεῖρεςσι καὶ ἔργα τελεῖν ἅπερ ἄνδρες, ἵπποι μὲν θ'
ἵπποισι, βόες δέ τε βουσίῃ· ὁμοίως καὶ θεῶν ιδέας ἔγραφον
καὶ σῶματ' ἐποιοῦν τοιαῦθ', οἷόν περ καὶ οἱ δέμας εἶχον 25

6—7: Eus. Pr. XI 32, 4. XIII 18, 10 (Plat. Tim. p. 41 B). ||
9—11: Hom. E. 341—342. || 19.—p. 89, 1: Clem. Str. V 14, 109
= Eus. Pr. XIII 13, 36 (Xenophan. fr. 14—15)

1 ἔφησεν: ἔδησεν in ἐδήλασεν corr. S. | 7 οὔτι: BL S:
ὁ τε V | λυθῆσεσθαι M, corr. Mgr.: λυπηθῆσεσθαι L¹ | 8 γε om.
BLMCV | 9 πανταχοῖ K: πανταχοῦ BL | ἔδουσιν codd. | οὐ
(posteriore loco): οὐδὲ BLMCV | 10 πίνουσιν codd. | 12 περὶ:
παρὰ V | 14 νεοὺς M | ἐδομήσαντο BS: ἐδόμησαν K | καὶ θυσίαις
ἐτίμησαν om. S, sed posuit infra, post λίθων | 15 ἔδη BL:
ἔδη K | 17 χειρόκιμητα MCV | 20 τοιαῦτα BL | βροτοί M | 21 τ'
αἰσθῆσιν: ταῖς τιθῆσιν K | 22 εἴ: ἢ L, e corr. | τοι: τι V | ἔχον
K | ἢ λέοντες: ἢ ἐλέφαντες MSCV | 23 χεῖρεςσι MS | ἅπαν M¹ |
θ': μεθ' MSC | 24 δέ om. V | ιδέας BLSC, sed corr. S

ὁμοιον.“ εἶτα σαφέστερον κωμῶδων τήνδε τὴν ἐξαπάτην, 73
 ἀπὸ τοῦ χρώματος τῶν εἰκόνων διελέγχει τὸ ψεῦδος. τοὺς
 μὲν γὰρ Αἰθίοπας μελανὰς καὶ σιμούς γραφεῖν ἔφησε τοὺς
 οἰκείους θεούς, ὁποῖοι δὴ καὶ αὐτοὶ πεφύκασι, τοὺς δὲ γε
 5 Θοῤᾶκας γλανκοὺς τε καὶ ἐρυθροὺς, καὶ μέντοι καὶ Μῆδους
 καὶ Πέρσας σφίσειν αὐτοῖς ὁμοίους, καὶ Αἰγυπτίους ὡσαύ-
 τως αὐτοὺς διαμορφοῦν πρὸς τὴν οἰκείαν μορφήν. ταῦτα 74
 ξυνορῶν καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς ἐν τῷ τῆς Πολιτείας ἀπαγο-
 ρεύει βιβλῶν καὶ ναοὺς οἰκοδομεῖν καὶ ἀγάλματα τεκταίνειν.
 10 οὐδὲν γὰρ εἶναι τούτων φησὶ θεῶν ἄξιον κατασκευασμα.
 ὁ δὲ γε Πλάτων οὐ πάμπαν ἀπηγόρευσε τοῦτο ποιεῖν, τὴν
 Ἀθηναίων φιλοτιμίαν, ὡς ἔοικεν, ὁρῶσάσας καὶ τὸ τῷ
 Σωκράτει προσενέχθην ὑφορώμενος κῶνειον· σκώπτει δὲ 75
 ὁμοίως καὶ αὐτὸς τῆς ἀγαματοποιίας τὰ πλείστα καὶ φησὶν.
 15 „μηδεὶς οὖν ἕτερος ἱερὰ καθιερονῶν θεοῖς· χρυσὸς τε καὶ
 ἄργυρος ἐν ἄλλαις τε πόλεσιν ἰδία καὶ ἐν ἱεροῖς ἐστὶν
 ἐπιφθόγον κτήμα· ἐλέφας δὲ, ἀπολελοιπότης ψυχῇν σώμα-
 20 τος, οὐκ εὐαγὲς ἀνάθημα· σίδηρος δὲ καὶ χαλκὸς πολέμων
 ὄργανα· ξύλινα δὲ, ὃ τι ἂν ἐθέλῃ τις, ἀνατιθέτω καὶ ἐκ
 25 λίθου πρὸς τὰ κοινὰ ἱερὰ.“ ὅτι δὲ τὸν Ἀθηναίων δεδιώς 76
 δῆμον οὐ παντελῶς ἀπηγόρευσε τῶν ἀγαμάτων τὴν ποιήσιν,
 αὐτόθεν καταμαθεῖν εὐπετές. πρῶτον μὲν γὰρ ἰδία κατα-
 σκευάζειν τινὰ θεῶν εἰκόνας ἐκώλυσεν, ἔπειτα δὲ τὸν χρυσὸν
 καὶ τὸν ἄργυρον, ὡς ἐπιφθόρους ὕλας καὶ εἰς ἱεροσυλίαν
 25 ἐρεθίζούσας, ἐξεβάλε· τὸν ἐλέφαντα δὲ δυσαγῇ προσηγό-
 ρευσεν· τὸν δὲ γε χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον πολέμῳ προσ-

1—5: Clem. Str. VII 4, 22 (Xenophan. fr. 16) || 7—10: Clem.
 Str. V 11, 76, || 12—13: cf. Gregor. Naz. Epist. 32 (p. 29) ||
 15—20: Clem. Str. V 11, 76 (Plat. Legg. XII p. 955 E—956 A)

3 γὰρ om. BL | 4 καὶ om. BL | 6 σφῆσαι K | εἰκότας L |
 8 κητιεύς B: κητιεύς ML² | 13 κῶνειον KSCV, sed corr. S |
 σκώπτει SC | 14 τῆς: τας BL et τὰ πλείστα om. BL | 15 ἱερὰ:
 ἱερὰν εἰκόνα MCV | 17 σώματος ἀπολελοιπότης [σῶμα ἀπολε-
 λοιπῶς V] ψυχῇν, ἄγονν MCV | ante σώματος add. καὶ BL |
 18 δὲ om. L | 19 εἰάν θελή L¹ | 20 τῶν L¹MSC | δεδειώς K |
 21 τὸν δῆμον MSCV | 22—23 τινὰ κατασκευάζειν K | κατα-
 σκευάζει M | 23 τινὰ om. V | 24 εἰς om. SV | 26 γε om. KBL

ἤκειν ἔφησεν, οὐκ ἀγαλματοουργία θεῶν· ἐκ ξύλων δὲ μόνον
 καὶ λίθων προσέταξε διαγλύφεσθαι, εἰδὼς οἶμαι τὴν ὕλην
 εὐκαταφρόνητον καὶ πείσαι ἱκανὴν τοὺς ὁρῶντας μὴ θείαν
 77 νομίζειν μηδὲ σέβειν τὰ εὐτελεῖ τε καὶ εὖωνα. καὶ γὰρ ὁ
 τῶν ὄλων Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου τὴν αὐτὴν κατηγορίαν 5
 τῶν ταῦτα καὶ ποιούντων καὶ προσκυνούντων πεποίηται·
 „ξύλον γάρ“ φησιν „ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων· καὶ σοφὸς
 ζητεῖ, πῶς στήσει αὐτῷ εἰκόνα, καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται.“ οὐ
 γὰρ μόνον τῆς ὕλης ἀφαιρεῖται τὰ περιττὰ καὶ τῆς ἀνθρω-
 πείας μορφῆς ἐκτυποῖ τὴν εἰκόνα καὶ τῶν μορίων εὖ μάλα 10
 ἕκαστον διαγλύφει, ἀλλὰ καὶ τῆς ἑδρας καὶ τῆς στάσεως
 ὅτι μάλιστα προμηθεῖται καὶ ὑπερεΐσμασί τισι καὶ ἥλοις
 τὴν στάσιν αὐτῷ πραγματεύεται, καὶ τὸ ἐξ ὕλης καὶ τέχνης
 78 ἐρανισθὲν θεὸς ὀνομάζεται. „οὗ τὸ ἡμῖν αὐτοῦ“ φησι
 „κατέκαυσεν ἐν πυρί, καὶ ὀπτήσας κρέας ἔφαγε καὶ εἶπεν· 15
 ἡδύ μοι, ὅτι ἐθερμάνθην καὶ εἶδον φῶς· τὸ δὲ ἡμῖν αὐ-
 τοῦ ἐποίησε γλυπτὸν καὶ προσκυνεῖ αὐτῷ καὶ προσεύχεται,
 λέγων· ἔξελοῦ με, ὅτι θεὸς μου εἰ σύ.“ οὕτω σαφῶς αὐ-
 τῶν κωμωδήσας τὴν ἄνοιαν, ἐπήγαγεν· „γινῶτε, ὅτι σποδὸς
 ἢ καρδία αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ πλανῶνται.“ 20
 79 Ἐγὼ δέ γε τῶν νῦν ἐλληνιζόντων ἐκπλήττομαι τὴν ἀναι-
 δειαν. αἰσχυρόμενοι γὰρ σωφρονοῦσαν τὴν οἰκουμένην καὶ
 τῆς προτέρας πλάνης ἀπηλλαγμένην, μύθους εἶναι ψευδεῖς
 λέγουσι τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν περὶ τῶν θεῶν εἰρημένα καὶ
 οὐκ ἐρυθριῶσιν, ὅφ' ὧν δρῶσι, κατηγορούμενοι. τὰ γὰρ δὴ 25
 κατὰ τοὺς μύθους κατεσκευασμένα ξόανα προσκυνοῦσι·

7—8: Es. 40, 20 || 14—18: Es. 44, 16—17 || 19—20: Es. 44, 20

1 ἀγαλματοποιΐα B, sed corr. | μόνων LMV | 2 δὲ γλύφεσθαι
 S | 3 θεΐα KSV | 4 τε om. KBL | 7 σοφῶς K | 8 στήση K |
 εἰκόνα αὐτῷ V | αὐτὸ KB | σαλεύεται SC | 9 ἀνθρωπίας
 KSC | 11 διαγλύφει ἕκαστον MCV | 12 ante προμηθεῖται add.
 ἕκαστον L | προθυμεῖται V | 13 αὐτῶν V | 14 οὐ K | 15 ἐν
 om. BL | κρέα KBL | 16 εἶδον: ἴδον K: ἴδων S, sed corr. |
 17 γλυπτὸν ἐποίη M: γλυπτὸν ἐποίησε CV | αὐτὸ BL | 18 ἔξελοῦ
 με: ἔξελοῦμαι KSC | ὁ θεὸς MV | σοφῶς KBLS | 19 γινῶθι KS |
 21 γε om. V | ἐλληνιζόντων: litt. ὄντων L² e corr. | 24 τῶν
 posterius om. B | 26 ξόανα om. KBL

πάσης μὲν γὰρ ἑταίρας ἐπὶ τέγους ἐστῶσης ἀναιδέστερον
 τῆς Ἀφροδίτης τὸ σχῆμα. τίς γάρ τοι χαμαιτύπην γυμνὴν 80
 ἐπ' ἀγορᾶς ἄτερ χιτῶνος καὶ διαζώματος ἐστῶσαν ἐθεάσατο
 πώποτε; ἀλλὰ τὴν τούτων διδάσκαλον γυμνὴν καὶ οἱ ἀν-
 5 δριαντοποιοὶ καὶ οἱ ἀγαματογλύφοι κατασκευάζουσι καὶ
 οὐδὲ τῷ χιτωνίσκῳ καλύπτουσιν. καὶ τὴν Εὐρώπην δὲ ἐπὶ
 τοῦ ταύρου καθήμενην καὶ οἱ ζωγράφοι γράφουσι, καὶ οἱ
 χαλκοτύποι διαπλάττουσι, καὶ διαγλύφουσιν οἱ τῶν ἀγαλ-
 μάτων δημιουργοί· καὶ μέντοι καὶ ὁ Διόνυσος λυσιμελής
 10 τις καὶ γύνυις ὑπὸ τούτων κατασκευάζεται· καὶ τὸν Πάνα 81
 δὲ καὶ τοὺς Σατύρους ἵπποις καὶ ὄνοις παραπλησίως ὀχείας
 ὀριγνωμένους καὶ θορνυμένους δημιουργοῦσιν· οὕτω καὶ p. 51
 τὸν Δία ἐν αἰτοῦ σχήματι κατὰ τοῦ Γανυμήδους λυτῶντα
 καὶ τῇ Ἀθήνᾳ ἐν εἵδει κύκνου μιγνύμενον, καὶ μέντοι καὶ
 15 εἰς τὸν Δανάης κόλπον χρυσοῦ δίκην φερόμενον· καὶ ἄλλα
 δὲ ὡσαύτως κατὰ τὰς τῶν ποιητῶν ὑφηγήσεις διαμορφοῦσιν
 οἱ τῶν ἀγαλμάτων δημιουργοί. εἰ τοίνυν ψευδεῖς μύθους 82
 φατὲ διαπλάσαι τοὺς ποιητάς, τί δήποτε τῶν ἀνδριαντο-
 ποιῶν καὶ ἀγαματογλύφων καὶ ζωγράφων ἀνέχεσθε, κρατυ-
 20 νόντων τῇ τέχνῃ τὸ ψεῦδος; ἀνθ' ὅτου δὲ τοσοῦτο σέβας
 προσνέμετε τοῖς ὑπὸ τούτων τεκταινομένοις ἀγάλμασιν; ἔδει 83
 γάρ, εἴπερ ἀληθὴ ἄρα κατηγορεῖτε τῶν ποιητῶν, τὰ μὲν
 ἐκείνων ἐμπρῆσαι ποιήματα, νόμῳ δὲ τοὺς τεχνίτας κολῦσαι
 καὶ προσαπειλησαί γε θάνατον, ὥστε μηδένα ποτὲ μηδαμῇ
 25 τοιαύτας κατασκευάζειν εἰκόνας, τὸν δὲ παρὰ τὸν νόμον τι
 δρῶντα ζημιοῦσθαι θανάτῳ. ἐχρῆν δὲ καὶ τὰ ἐφ' ὕβρει
 καὶ κωμῳδίᾳ τῶν καλουμένων θεῶν τεκταινόμενα ξυντρίβειν
 καὶ διαφθεῖρειν καὶ πείθειν ἅπαντας, ὥς ψευδῇ τὰ περὶ

1 τέγους: τούτους M | 2 ἀφροδίτης στὸ C | τοι om. S |
 3 ἐστῶσαν om. BL | 5 ἀγαματογλύφοι: ἀγαματοποιοὶ V | 6 τῷ om.
 MSCV | 7 τῷ ταύρῳ BL | οἱ prius om. KMSCV | 8 διαγλύφουσιν
 M | 9 ὁ om. S | λυσιμελής τις: λύσση μὲν ληστὴς S | 10 τις: τε L |
 γύνυις BMV | τὸν om. S | 12 καὶ posterius om. S | 13 γανυμήδους
 M | 14 καὶ tertium om. L | 16 τῶν om. K | 19 καὶ ζωγράφων
 om. MC | κρατυνόντων S | 20 ἀνθ' ὅτου δὲ om. S | τοσοῦτον
 MCV | 21 προσνέμετε M | τεκτενομένοις KS | 23 κολῦσαι S |
 25 τὸν (priore loco): τοὺς M, corr. Mγρ. et 26 δρῶντας M, corr.
 Mγρ. | 27 τεκτενόμενα K | 28 — p. 92, 1 παρὰ τούτων περὶ M

84 τούτων παρὰ τῶν μύθων θρυλούμενα. ἀλλὰ τούτων μὲν
οὐδὲν πώποτε γεγένηται παρ' ὑμῶν, τάναντία δὲ τούτων
δρῶμενα ἔστιν ἰδεῖν, θαυμαζομένους μὲν τοὺς ποιητὰς ἐπὶ
τοῖς ποιήμασιν, ἐπαινουμένους δὲ ἄγαν τοὺς ἀγαλματογλύ-
φους καὶ ἀνδριαντοποιοὺς καὶ ζωγράφους ἐπὶ τοῖς σφετέ- 5
ροις τεχνήμασι, προσκυνούμενα δὲ τὰ τῷ λόγῳ κατηγορού-
μενα ξόανα καὶ θυσίαις καὶ τελεταῖς γεραιούμενα, καὶ τὸ
σμικρὸν ἐκείνο ζῷδιον, τὸν Πρίαπον λέγω, μετὰ τοῦ μεγίστου
καὶ τεταμένου μορίου τιμώμενον, καὶ τὸν τοῦ Διονύσου
φαλλὸν ἐν τῇ φαλλαγῳγίᾳ παρὰ τῶν ὀργιαζόντων προσκυν- 10
νοῦμενον, καὶ τὸν κτένα τὸν γυναικεῖον (οὕτω δὲ τὸ γυναι-
κεῖον ὀνομάζουσι μόριον) ἐν τοῖς Θεσμοφόροις παρὰ τῶν
85 τετελεσμένων γυναικῶν θείας τιμῆς ἀξιούμενον. Αἰγύπτιοι
δὲ τοσοῦτον ταῖς αἰσχροῖς ἐδουλώθησαν ἡδοναῖς, ὥς καὶ
τὸν τράγον διὰ τὴν περὶ τὰς μῖξεις μανίαν ὀνομάσαι θεόν 15
Μενδήσιοι δὲ τοῦτον διαφερόντως τιμῶσιν. καὶ τοῖς ἄλλοις
δὲ ζῷοις αἱ ἄλλαι πόλεις θείας τιμὰς ἀφιέρωσαν· ἔσεβον
γὰρ δὴ καὶ Μεμφίται τὸν ταῦρον, καὶ Λυκόπολῖται τὸν
λύκον, καὶ Λεοντοπολῖται τὸν λέοντα, καὶ μέντοι καὶ
Κυνόπολῖται τὸν κύνα, καὶ ἰχθύν τινα λάτον ὀνομάζο- 20
μενον τῆς Λατοῦς οἱ οἰκήτορες, καὶ ἄλλοι τὴν ἰβιν,
καὶ ἕτεροι τὸν κοροκόδειλον· καὶ ἕκαστον δὲ τούτων ἐν
τοῖς ἱεροῖς καθιέρωτο, καὶ τὴν κατάλληλον αὐτῷ προσέφε-
ρον ἐδωδὴν εἶτα, ὥς θεοῖς δῆθεν, τὰς θυσίας ἐπε-
τέλουν καὶ τελευτήσαντα δὲ ταφῆς ἡξίουν πολυτελοῦς. 25

19—20: Eus. Pr. III 4, 8

13—22: Georg. Mon. Chron. II 6 (p. 54)

1 θρυλούμενα MV | 2 οὐδὲ B | 4 ἐπαινομένους S¹ | δὲ:
μὲν C | 8 μικρὸν B | πρίαπον B¹: πρίηππον V | μεγίστου: ψευ-
δοῦς V | 9 τεταμένον M | 10 φαλλὸν M | ἐν om. BL | φαλα-
γωγία KC: φαλλαγῳγία S | 11 τὸν μυσαρώτατον κτένα V | τὸν
γυναικεῖον om. V: τὸ γυναικεῖον B | γυναικειον K (utroque loco)
| 12 Θεσμοφόροις L | περὶ M | 13 γυναικῶν MSCV | 14 ταῖς
αἰσχροῖς τοσοῦτον BL | ταῖς om. MCV | ἐσχροῖς S | 18 γὰρ: μὲν
K | 19 καὶ (ante κυνόπολῖται) om. SV | 21 λατοῦς om. C¹ |
τὸν ἰβιν M² | ἰβην M, corr. Mγρ. | 22 κοροκόδilon S | καὶ poste-
rius om. V | ἕκαστον M¹ | ἐν L² e corr. | 23 καθὼς ἱέρωτο K |
24 ἀπετέλουν V | 25 τελευτήσαντας MCV

τοσαύτη πάλαι ποτὲ κατεῖχε πλάνη τὴν οἰκουμένην· ἀλλὰ 86
ταύτην ἔρδην ἠφάνισε καὶ πάμπαν ἐξήλασεν ὁ παρ' ἡμῶν
προσκυνούμενος καὶ παρ' ὑμῶν ἀγνοούμενος, καὶ τὴν με-
θύουσαν καὶ παραπαίουσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν σωφρο-
5 νοῦσαν καὶ καθεστηκυῖαν ἀνέδειξεν. |

Ἀλλὰ γὰρ οἶμαι ὑμᾶς ἐρεῖν, ὥς καὶ ὑμεῖς ἀοράτους 87 p. 5
τινὰς δυνάμεις φατέ, οὓς καὶ Ἀγγέλους καὶ Ἀρχαγγέλους
ὀνομάζετε καὶ προσαγορεύετε καὶ Ἀρχὰς καὶ Ἐξουσίας καὶ
Κυριότηας καὶ Θρόνους· καὶ ἄλλας αὖ πάλιν κατὰ τὴν
10 Ἑβραίων γλῶτταν Χερουβιμ καὶ Σεραφίμ ἴστε προσαγορευο-
μένας. ἀνθ' οὗτου τοίνυν ἡμῖν νεμεσάτε, μετὰ τὸν αἰεὶ ὄντα
καὶ ὡσαύτως καὶ κατὰ ταῦτα ἔχοντα δευτέρους τινὰς θεοὺς,
καὶ κομιδῇ γε ἐκείνου ἀποδέοντας, νομίζουσί τε καὶ γεραί-
ρουσιν; ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μὲν τὴν θείαν ἡμᾶς διδάξαι γρα- 88
15 φήν, εἶναι δὴ τινὰς ἀοράτους δυνάμεις, καὶ ὑμνουσας τὸν
ποιητὴν καὶ ὑπουργούσας αὐτοῦ τῷ θείῳ βουλήματι· οὐ
μὴν θεοὺς τούτους ὀνομάζομεν οὐδὲ θεῖον αὐτοῖς ἀπονέ-
μομεν σέβας οὐδὲ μερίζομεν εἰς τὸν ὄντα Θεὸν καὶ τούτους
τὴν θείαν προσκύνησιν, ἀλλὰ τούτους τιμιωτέρους μὲν ἀν-
20 θρώπων, ὁμοδοῦλους δὲ εἶναι φαμεν. καὶ οὐ διαιροῦμεν 89
εἰς ἄρρεν καὶ θῆλυ τὴν ἀσώματον φύσιν· ταύτης γὰρ δὴ
τῆς διαιρέσεως ἐνδεής τῶν ὑπὸ τῷ θανάτῳ τελούντων ἢ
φύσις. ἐπειδὴ γὰρ ἐξανδραποδίζει ταύτην ὁ θάνατος, ὁ
γάμος διὰ τῆς παιδοποιΐας ἀντεισάγει τὸ δαπανώμενον· οἶον
25 γὰρ τινα ἐπισκευαστὴν ἀθανασίαν ὁ ποιητὴς τῷ θνητῷ ζῶν

1—3: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 64)

1 πάλιν BL | 2 ἠφάνισε: ἐξήλασε MSCV | ἐξήλασεν: ἀπό-
λεσεν MSCV | 4 καὶ παραπαίουσαν om. S | 5 ἀνέδειξεν KV:
ἀπέδειξεν M: ἔδειξεν BLSC | 7 ἀρχαγγέλους καὶ ἀγγέλους V |
καὶ ἀρχαγγέλους om. S | 8 post ὀνομάζετε add. τε LS | 9 θρό-
νους, καὶ κυριότηας K | τὴν: τῶν M | 10 χερουβιμ K: χερου-
βειν S | σεραφειν S | προσαγορευμένους B | 13 καὶ prius
om. V | ἐκείνους S | 15 δὴ om. KBL | καὶ om. MCV |
17 τούτους θεοὺς K | 18 καὶ εἰς τούτους V | τούτους: τούτοις
SC | 19 μὲν τιμιωτέρους S | 21 post τὴν add. αὐτὴν S | 22 ἀνεν-
δεής MCV | τῷ om. B | ante τελούντων add. μὴ MSCV |
23 ἐξανδραποδίζει K | 25 ἀθανασίαι M¹: ἀθανασίας M²: ἀθα-
νασία C

τὴν παιδοποιῖαν ἐμηχανήσατο. ταύτῃ τοι ἀναγκαῖα τοῖς
 θνητῇν ἔχουσι φύσιν ἢ τοῦ θήλεος χορεία, τοῖς δέ γε ἀθα-
 νάτοις γεγεννημένοις τὸ θῆλυ γένος παντάπασιν περιττόν·
 οὔτε γὰρ αὐξῆς προσδέονται, μείωσιν οὐ δεχόμενοι, οὔτε
 90 μίξεως, σωμάτων γε ὄντες ἐλεύθεροι. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ 5
 καὶ τούτων ἀκείνων ἢ ποίησις. τοὺς μὲν γὰρ δὴ ἀνθρώ-
 πους οὐ παμπόλλους εὐθύς ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, ἀλλ'
 ἓνα ἄνδρα καὶ μίαν γυναῖκα διέπλασε καὶ διὰ τῆς τού-
 των κοινωνίας πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν τοῦδε τοῦ γένους
 ἐνέπλησε· τῶν ἀσωμάτων δὲ τὴν φύσιν οὐ κατὰ δύο 10
 πεποίηκεν, ἀλλ' ἀθρόαν ἐδημιούργησεν· ὅσας γὰρ τοι εἶναι
 91 αὐτῶν ἐδοκίμασε μυριάδας, ἐξ ἀρχῆς ταύτας παρήγαγεν. διὰ
 τοι τοῦτο περιττὴ τοῦ θήλεος ἐκείνοις ἢ χρῆσις, ὥς μὲν
 ἀθανάτοις αὐξῆς οὐ δεομένοις, ὥς ἀσωμάτοις δὲ μίξιν οὐ
 δεχομένοις. τῷ τοι καὶ ἁγίους αὐτοὺς ὀνομάζομεν ὥς 15
 γῆινον οὐδὲν ἔχοντας, ἀλλὰ τῶν περιγείων παθημάτων ἀπηλ-
 λαγμένους, ἔργον δὲ ἔχοντας τὴν ἐν οὐρανῷ χορείαν καὶ
 τοῦ πεποιηκότος τὴν ὑμνωδίαν, καὶ αὖ πάλιν τὰς ὑπουρ-
 γίας, ἃς κελευόμενοι διακονοῦσι τῷ θεῷ βουλήματι, τῆς τῶν
 ἀνθρώπων εἵνεκα σωτηρίας παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων στελ- 20
 λόμενοι. τοῦτο γὰρ δήπου αὐτῶν πέρι καὶ ὁ θεὸς εἶπεν
 53 ἀπόστολος· „οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς
 διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν
 92 σωτηρίαν;“ τὴν ἐκείνων μιμούμενοι πολιτεῖαν, ὅσοι τῶν
 ἀνθρώπων τὴν τοῦ Θεοῦ θεραπείαν ἡσπάσαντο, ἐφυγον μὲν 25

22—24: Hebr. 1, 14

24—p. 95, 12: Georg. Mon. Chron. III 119 (p. 261)

1 τοι om. L | ἀναγκαῖαν S | 2 θήλεως S | δέ: τε K | γε om. KBL | 3 γεγεννημένοις B | 4 αὐξήσεως MSCV | δέονται V | μίω-
 σιν S | δεχόμενον K | 6 καὶ om. KBL | 7 παμπόλλους C | ὁ θεός
 ἐδημιούργησεν MCV | 12 ταύτας: τοσαύτας BL | 13 τοῦ θήλεος
 ἐκείνοις: τούτοις τοῦ θήλεος MCV | θήλεως S | 14 αὐξήσεως
 MSCV | 14—15 ὥς ἀσωμάτοις—δεχομένοις om. MC | οὐ δεχο-
 μένοις: litt. ὁ δεχο L² e corr. | 16 οὐδὲ S¹ | 17 χορείαν M,
 corr. Mgr. | 18 πεποιηκότως M | τὴν om. S | 20 σωτηρίας ἔνεκα
 K | 22 λειτουργικὰ K | 24 σωτηρίαν: βασιλείαν M, corr. Mgr. |
 post ἐκείνων add. τολύνη MCV

τῶν σωμάτων καὶ τὴν ἔννομον κοινωνίαν ὡς τῶν θείων
 ἀφέλκουσαν, κατέλειπον δὲ καὶ πατρίδα καὶ γένος, ἵνα πᾶσαν
 εἰς τὰ θεῖα μεταθῶσι τὴν μέριμναν, καὶ μηδεὶς τὸν νοῦν
 ἐπέξη δεσμός, εἰς οὐρανὸν ἀναπτῆναι καὶ τὸ ἀόρατον καὶ
 5 ἄρρητον τοῦ Θεοῦ κατοπτεῦσαι γλιχόμενον κάλλος. τούτων 93
 πλήρεις καὶ πόλεις καὶ κῶμαι καὶ τῶν ὁρῶν αἱ ἀκρωνυχίαι
 καὶ φάραγγες. καὶ οἱ μὲν κατὰ ξυμμορίας οἰκοῦντες δημιουργοῦσιν
 ἐν ταῖς ψυχαῖς τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀγάλματα, οἱ δέ,
 κατὰ δύο καὶ τρεῖς διάγοντες, οἱ δὲ καὶ μόνοι καθειργμένοι
 10 καὶ τὸ ὀφθαλμῷ τῷ κάλλει τῶν ὁρωμένων ἐπιτέρπεσθαι
 διακωλύοντες, σχολὴν τῷ νῷ παρέχουσιν ἐπεντροφᾶν τῇ
 θεωρίᾳ τῶν νοητῶν. εἰ δὲ οἱ σώμασι ξυνεξευγμένοι καὶ 94
 ὑπὸ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐνοχλούμενοι παθημάτων ἀσώ-
 ματον καὶ ὑψηλὴν καὶ οὐρανίους πρέπουσαν ἀσπάζονται
 15 βιοτήν, τίς ἂν ἐκφράσαι λόγος τῶν ἀσωμάτων φύσεων τὴν
 ἀπαθῆ πολιτείαν καὶ φροντίδων ἀπηλλαγμένην;

Ταύτην ἔχειν ἡμᾶς τὴν δόξαν περὶ τῶν ἀοράτων μὲν, 95
 γεννητῶν δὲ φύσεων τὰ θεῖα ἐξεπαίδευσε λόγια· ὑμεῖς δὲ
 τοσαύτην αὐτῶν ἀκολασίαν τε καὶ ἀκρασίαν κατηγορεῖτε καὶ
 20 παντοδαπὴν αἰσχρουργίαν, καὶ μέντοι καὶ ἔριν καὶ πολέμους
 καὶ τυραννίδα, ὡς μηδὲ τοῖς πονηροτάτοις τῶν ἀνθρώπων
 ἀρμόττειν τὰ ἐκείνων περὶ μυθολογούμενα. οὐδὲ γὰρ οὐδ' 96
 οἱ ἄγαν παμπόνηροι πάντα ἔχουσιν, ὅσα τοῦ πατρὸς τῶν
 θεῶν καὶ πάντων ὑπάτου τε καὶ μεγίστου κατηγορεῖτε. οἱ
 25 μὲν γὰρ τῇ περὶ τοὺς νέους ἀκολασίᾳ δουλεύσαντες ἄλλο-

1 τῶν (priore loco): τὴν τῶν SV | 2 κατέλειπον K | τὴν πα-
 τρίδα S | 4 ἐπέχει K: ἐπέσχει S: ἐπίσχη MCV | 4—5 ἄρρητον
 καὶ ἀόρατον M | 5 γλιχόμενοι MCV et post κάλλος add. ἀπάντων
 τῶν ἐπὶ γῆς κατεφρόνησαν MCV | 6 καὶ (ante πόλεις) om. MCV
 | αἱ τῶν ὁρῶν K | αἱ om. MSCV | ἀκρωνυχίαι BL | 9 τρεῖς K | οἱ
 L² e corr. | καθειργμένοι L¹S | 10 τὸν ὀφθαλμὸν V | τὸ κάλλος
 SCV, sed corr. C | τοῖς ὁρωμένοις L² | 11 διακωλύοντες S |
 12 θεωρία C | σώματι BL | 13 ἀσωμάτων L¹ ut videtur | 15 βιω-
 τήν BS | ἐκφράσοι Mgr. | 16 πολιτείαν M | 18 γεννητῶν V |
 ἐξεπαίδευσαν L | λόγια: δόγματα BL | 19 τε om. M | κατηγοροῖτε
 B e corr. | 21 τῶν ἀνθρώπων τοῖς πονηροτάτοις M | 22 οὐδ'
 om. MSCV | 23 οἱ om. K: suprascr. B | 23—24 τῶν τε θεῶν
 MCV | 24 πάντων: ἀνθρώπων τοῦ MC: τῶν ἀνθρώπων τοῦ V
 κατηγορεῖται KS | 25 δουλεύσαντες e δουλεύοντες corr. V

τριούς οὐ διώρουξαν γάμους, οἱ δὲ τῇδε τῇ πάθῃ περιπε-
 σόντες τῶν οἰκειοτάτων ἐφείσαντο· εἰ δέ τις καὶ ἀδελφῆς
 ἔρωτι περιέπεσεν, ἀλλ' οὐ κατὰ μητρός γε ἐλύττησεν οὐδ'
 ἐπεμάνῃ τῇ θυγατρὶ, ἀλλ' ἠδέσθη τὴν φύσιν καὶ τὴν τῶν
 97 ἀλόγων οὐκ ἐξήλωσεν ἄνοιαν. Πέρας δὲ μόνοι τὰ τοιαῦτα 5
 δοῶσι, νόμῳ τινὶ παλαιῷ μυσαρωτάτῳ πειθόμενοι καὶ παρ-
 νομεῖν οὐχ ἠγνούμενοι. οὗτοσί δέ, ὃν θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν
 πατέρα ὠνόμασεν Ὀμηρος, τὴν μὲν Ἥραν, ἀδελφὴν οὖσαν,
 ὁμόζυγον ἐποίησατο, τῇ δὲ Ῥέα, ἣν καὶ Διὶ καὶ Διμητρῶ
 ὀνομάζουσι, μητρὶ γε οὖσῃ, μαυικῶς ἐπεμίγη, καὶ τὴν Φερῆ- 10
 φατταν ἐξ αὐτῆς παιδοποιησάμενος ζύνευον ἔσχε καὶ γα-
 98 μέτης ἐγένετο τῆς παιδός. | τὰ δὲ Γανυμήδους πέρι καὶ
 Ἀήδας καὶ Δανάης καὶ Σεμέλης καὶ Ἀλκμήνης καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν παμπόλλων μυθολογούμενα καὶ λέγειν αἰσχρύν-
 ναι, καὶ περιττὸν οἶμαι ποιεῖν, πρὸς εἰδότας τοῦσδε τοὺς 15
 μύθους διεξιὼν καὶ τὴν ποιητικὴν δυσδομίαν ἀνακινῶν, ὃν
 τὴν μυθολογίαν αἰσχυρόμενοι μὲν ἀποκαλεῖτε ψευδῆ, πάλιν
 99 δ' αὖ ὡς ἀληθῆ θεολογίαν ἀσπάζεσθε. παράθετε τοιγαροῦν
 τὰ παρ' ὑμῶν περὶ τῶν ἀσωμάτων μὲν, γεννητῶν δὲ φύσεων
 μυθολογούμενα τοῖς παρ' ἡμῶν περὶ τῶν ἐπουρανίων δυνά- 20
 μεων λεγόμενοις, καὶ ἀθρήσατε τὸ διάφορον· καὶ λογισμῶ
 γε σώφρονοι διακρίνατε, πότερα τούτοις ταῖς ἀοράτοις οὐσίαις
 ἀρμοδιώτερα. εὐρήσετε γάρ, ὁρθῇ γε ψήφῳ διαγινώσκειν
 ἐθέλοντες, οὐχ ἀγίοις ἀγγέλοις, ἀλλὰ δαίμοσι πρόσφορα
 παμπονήροις τὰ παρ' ὑμῶν θρησκευόμενα. 25
 100 Ἐπειδὴ δὲ καὶ δαιμόνων ἐμνήσθη, προύργου οἶμαι καὶ

5—7: Eus. Pr. VI 10, 16

26—p. 98, 2: Anastas. Sin. Resp. 57 Georg. Mon. Chron.
II 7 (p. 55—56)

1 οἱ δὲ: οὐδὲ C | τῷδε τῷ MSCV et πάθῃ K L e corr.: πάθει
 BMSCV | 2 δέ τις: δέτι M¹ | 3 τῆς μητρός B | 5 ἄγνοίαν KBL |
 7 οὗτος MSCV | 8 ὠνόμασεν S | 9 ὁμόζυγα K | τὴν δὲ Ῥέα
 L¹ SC | ἢ V | καὶ prius om. MCV | διῶ SC | διμητρῶν BLMSCV
 | 10 ante μητρὶ add. καίτοι MCV | 12 γανυμήδους ML² |
 14 παμπόλων C | 16 δεξιῶν L¹ | 17 ἀποκαλεῖται KS | 18 ἀσπάζεσθαι S |
 19 γεννητῶν LVM² | 21 ἀθρήσετε KS | 22 γε: δὲ S |
 τοῖς S¹ | θυσίαις M | 23 ἀρμοδιώτερα V, sed corr. | 24 ἀγγέλοις
 L | 25 τὰ δὲ S | post τὰ add. περὶ τῶν καλουμένων θεῶν MSCV

περὶ τούτων ἃ γε δοξάζομεν ἐπιδείξαι. ἡμεῖς γὰρ τούτους
καὶ τὸν τούτων γε ἄρχοντα, ὃν Σατανᾶν τὰ θεῖα προσαγο-
ρεῦει λόγια (δηλοῖ δὲ τοῦνομα τὸν ἀποστάτην κατὰ τὴν
Ἑβραίων φωνήν· καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ διάβολον, ὡς τὸν Θεὸν
5 παρὰ τοῖς ἀνθρώποις συκοφαντοῦντα καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους καὶ διαμάχην ἐμβάλλοντα), — τού- 101
τους ἡμεῖς οὐ πονηροὺς ἐξ ἀρχῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων
δημιουργηθῆναι φαμεν οὐδὲ τοιάνδε φύσιν λαχεῖν, ἀλλὰ
τῇ παρατροπῇ τῆς γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων εἰς τὰ χεῖρω
10 μεταπεσεῖν καὶ τοῖς παρὰ τοῦ πεποιηκότος παρασχεθεῖσιν
οὐκ ἀρκεσθέντας, ἀλλ' ὀρεχθέντας μειζόνων εἰσδέξασθαι μὲν
τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπεσεῖν δὲ καὶ τῆς ἀρχῇθεν δοθείσης
γυμνωθῆναι τιμῆς, εἴτα κατὰ τῶν ἀνθρώπων, ὡς εἰκόνι
θείᾳ τετιμημένων, λυτῆσαι καὶ τὸν κατ' αὐτῶν ἀναδέξασθαι
15 πόλεμον· τὸν δὲ ποιητὴν, τῇ μὲν τῶν ἀγγέλων ἐπιστάσι
φρουρῆσαι τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὅπως μὴ βίᾳ καὶ
τυραννίδι χρώμενος ἀοράτως ἐπιών, οὓς διὰ φθόνον ἐμίσησεν,
ἀδεῶς διαφθείρῃ, τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν οὐκέτι κωλύσαι δια-
μάχην, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἢ πάλῃ, καὶ γένωνται ἀν-
20 δραγαθίας ἀρχέτυπα. οὗ δὲ εἵνεκα τὴν βιβαίαν ἐκείνου 102¹
προσβολὴν διακωλύσας, τῇ τῶν ἀγγέλων φρουρᾷ τὴν τῶν
λογισμῶν ξυνεχώρησεν ἀγωνίαν, ὅπως τοὺς ἀξιονίκους ἀπο-
φῆνῃ τῶν στεφάνων ἀξίους, οὐκ αὐτὸς μὲν ἐκείνου εἰς
ἀντιπάλου τάξιν ἀποκληρώσας, εἰς δέον δέ γε τῇ ἐκείνου

(2—19: Suid. s. v. Σατανᾶς || 12—18: Michael. Glyc. Ann.
I p. 151sq. 201sq.)

1—3 ἡμεῖς—λόγια: τούτους τὰ θεῖα λόγια δαίμονας τὸν δὲ
τούτων ἄρχοντα σατανᾶν ὀνομάζουσι MCV | 1 ἡμεῖς γὰρ τού-
τους: τούτους γὰρ BL Anast. | γε om. BL | 2 ὃν S: Θεὸν K:
ἢ Θεὸν BL: om. Anast. Georg. | 3 τὴν: τὴν τῶν K | 4 καλεῖν
BL¹ | post αὐτὸν add. ἢ θεῖα γραφή MCV | καὶ om. V | 7 ἐξ
ἀρχῆς οὐ πονηροὺς V | Θεοῦ: δημιουργοῦ V | 10 πεποιηκότως
M¹ | 11 ἀρκεσθέντα K: ἀρκεσθέντες S | ὀρεχθέντα K S e corr.
| ἐνδέξασθαι K | 12 τὸ πάθος τοῦ τύφου MSCV | καὶ om. C¹ ut
videtur | 13 ante γυμνωθῆναι add. καὶ L | γυμνωθῆναι om. V |
14 λυτῆσαι L¹ | κατὰ τούτων KL: κατὰ τοῦτον B | 17 ante
ἀοράτως add. ὁ MCV | ἀόρατος C | 18 διαφθείρει KC | 19 γέ-
νονται M | 20 ἀρχαίτυπα K | ἔνεκα MV

103 πονηρίᾳ χρησάμενος, καθάπερ οἱ ἰατροὶ ταῖς ἐχίδναις εἰς
 55 περὶ δοξάζειν δυνάμεως ἐδιδάχθημεν· | ὁ δὲ γε Πλάτων
 ὁποῖα καὶ περὶ τῶνδε πεφρόνηκε, ῥᾶστα γνῶναι τις ἂν ἐν-
 τυχών, οἷς ἐκεῖνος ἔγραψεν ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων. λέγει 5
 δὲ οὕτως· „ψυχὴν δὲ διοικοῦσαν καὶ ἐνοικοῦσαν πᾶσι τοῖς
 πανταχῇ κινουμένοις λέγοντας, οὐ καὶ τὸν οὐρανὸν ἀνάγκη
 διοικεῖν φάναι; τί μήν; μίαν ἢ πλείους; ἐγὼ ὑπὲρ σφῶν
 ἀποκρινοῦμαι. δυοῖν μὲν οὖν γέ που ἐλάττω μὴ τιθῶμεν,
 τῆς τε εὐεργέτιδος καὶ τῆς τάναντία δυναμένης ἐξεργάσα- 10
 104 σθαι.“ τοιαῦτα μὲν οὖν ἐκεῖνος γέγραπεν· ὅσης δὲ ταῦτα
 ἀτοπίας μεστὰ, αὐτίκα δὴ καταμαθεῖν εὐπετές. ψυχὴν γὰρ
 δὴ κέκληκε τὴν τὰ ὁρώμενα πάντα καὶ μέντοι καὶ τὰ ἀόρατα
 ἰθύνουσιν δύναιμι· ταύτην δὲ οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ
 καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκονομεῖν ἔφησεν. εἴτα ἐρόμενος, εἰ μίαν 15
 ἢ πλείους χρὴ λέγειν, ἀπεκρίνατο, ὥς οὐ δεῖ λέγειν τῶν δύο
 ἐλάττους· καὶ τὴν μὲν ἐκάλεσεν εὐεργέτιν, τὴν δὲ τῶν ἐναν-
 τίων ἐργάτιν, καὶ τὴν ἴσην καὶ τῇ ἀγαθῇ καὶ τῇ πονηρᾷ
 προσεκλήρωσε δύναιμι· καὶ μέντοι καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκο-
 105 νομεῖν ἔφησε τὴν τῆς κακίας δημιουργόν. ἡμεῖς δὲ τὸ μὲν 20
 πανάγιον Πνεῦμα, ὃν καὶ Παράκλητον οἱ θεῖοι προσαγο-
 ρεύουσι λόγοι, ἰθύνειν καὶ κυβερνᾶν καὶ ἀγιάζειν οὐ μόνον
 ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἐπουρανίων
 ξυμμορίας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς εὐσεβεῖν προαι-

5—11: Clem. Str. V 14, 92 = Eus. Pr. XIII 13, 8 (Plat. Legg.
 X p. 896 D—E); vid. Diss. p. 132

1 εἰς om. L¹ | 4 τῶν γε BL | πεφρόντηκε S: πεφρόντικε
 CVMγρ. | ἂν om. V | 6 ἐνοικοῦσαν καὶ διοικοῦσαν V | διοικοῦν-
 τας M | 7 λέγοντα S¹: λέγοντος VS² | οὐ KMCV: οὐ L¹: οὐ B:
 σου S: ἦν L² | οὐρανόν: ἄρον V | 7—8 διοικεῖν ἀνάγκη MSCV |
 8 τί μήν: ταύτην V | ἐγὼ δὲ V | 10 δυνάμεως B | 11 ὅσης δὲ
 ταῦτα om. S | 12 αὐτίκα: ἥδη [ἥδει B] εὐθύς BL in marg. |
 13 πάντα om. MC | 15 ἐρώμενος K | 16 λέγειν χρὴ L | δεῖ: δε
 S¹ | τῶν δύο λέγειν K | 18 ἴσιν KBS, sed corr. S | καὶ τῇ
 ἀγαθῇ: τῇ τε ἀγαθῇ M | 19—20 ἔφησεν οἰκονομεῖν L | 20 τὴν:
 τὸν M | μὲν om. LMCV | 21 ὃν: ὁ V | 22 λόγοι: νόμοι L¹ ut
 videtur | 23 καὶ ἀρχαγγέλους om. K | 24 ξυμμορίας S | προαι-
 ρουμένοις S

ρουμένους καὶ τὰ θεῖα περὶ πολλοῦ ποιουμένους φαρμέν·
 τοὺς δέ γε δαίμονας καὶ τὸν τούτων ἡγούμενον οὐ μόνον
 τῶν οὐρανίων ἀψίδων ἐξεληλάσθαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ἀρε-
 τῆς ἀθλητὰς ὀρρωδεῖν καὶ δεδιέναι καὶ φεύγειν, μόνους δὲ
 5 ἔχειν ὑποχειρίους τοὺς αὐτομόλους καὶ αὐθαιρέτως τὴν
 ἐκείνου δουλείαν ἀσπαζομένους. ἐν μόνοις γὰρ τοῖς υἱοῖς 106
 τῆς ἀπειθείας ἐνεργεῖν αὐτὸν ὁ θεῖος ἀπόστολος εἴρηκεν.
 περὶ τούτου πάλιν ὁ Πλάτων καὶ ταῦτα εἴρηκεν ἐν τῷ
 Φαίδρῳ· „ἔστι μὲν οὖν καὶ ἄλλα κακὰ, ἀλλὰ τις δαίμων
 10 ἀνέμιξε τοῖς πλείστοις ἐν τῷ παραντίκα ἡδονήν.“ ταύτη γάρ
 τοι οἶον δελέατι κεχρημένος καὶ τὸ ἄγκιστρον τὸ ὀλέθριον
 κατακρύπτων, τοὺς μὲν εὐεξαπατήτους ἀποβουκολεῖ καὶ διόλ-
 λυσι τῶν ἀνθρώπων, οἱ δέ γε τὸν νοῦν ἐρρωμένοι προ-
 ορῶσι τὰς πάγας καὶ ταύτας ὑπερπηδῶσιν. ἀτὰρ οὖν καὶ 107
 15 τὰς περὶ τούτων δόξας ἐκ παραλλήλου θέντες, ἀθρήσατε,
 πότερα τούτων ἁρμοδιώτερα Θεῷ· τὸ τὸν ἀγαθὸν πονηρᾶς
 φύσεως φάναι δημιουργὸν καὶ τούτῳ μὴ μόνον τὴν γῆν,
 ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανὸν ἐγχειρίσαι καὶ ἐπιτρέψαι οἱ κυβερνᾶν,
 ἣ βούλεται· ἣ τοῦναντίον εἰπεῖν, ὥς ἀναίτιος μὲν κακῶν
 20 παντάπασιν ὁ Θεός, αἰρέσει δὲ γνώμης οἱ δαίμονες γεγέ-
 νηται πονηροί, ὥσπερ δὴ καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πλείστοι.
 ἀλλὰ γὰρ οἶμαι καὶ ὑμᾶς ξυνομολογήσειν, ὥς ταῦτα ἐκείνων 108
 ἀμείνω τὰ δόγματα. | εἰ δὲ καὶ αὐτοῖς γε τοῖς θεοῖς λο- p. 56
 γίοις ἐντύχοιτε καὶ τὸν ἐκείνων σκοπὸν ἀκριβῶς καταμά-
 25 θοιτε, σαφέστερον εἴσεσθε, πόσῳ τὰ θεόπνευστα λόγια τῶν

6—7: Eph. 2, 2 || 8—10: Clem. Str. V 14, 93 = Eus. Pr. XIII
 13, 9 (Plat. Phaedr. p. 240B)

2 αὐτῶν KBL | οὐ μόνον om. K | 3 ἐξίλασθαι S | 4 δεδειέναι
 S | 5 ἐπιχειρίους K | αὐτομόλους KBS | αὐθαιρέτως S: αὐθερέτως
 C | 6 δουλείαν: φιλίαν BL | 7 ὁ θεῖος ἀπόστολος εἴρηκεν KBL:
 εἴρηκεν ὁ ἀπόστολος MSCV | 9 οὖν om. S | 10 τῷ om. BL | γάρ
 τοι: τοιγάρτοι BL | 12 μὲν om. K | 15 ἐκ παραλλήλου: παραλ-
 λήλου L, corr. Lgr.: παρ' ἀλλήλας B, corr. Bgr.: παραλλήλους
 L² | 17 τούτῳ: τῇ τοῦτο BL¹: τοῦτο C | 18 ἐπιτρέψαι καὶ ἐγχει-
 ρίσαι MCV | ἐγχειρῆσαι KS | οἱ om. K | 19 ἣ om. S: ὥς S² |
 βούληται BL¹ | 20 παντάπασιν: πᾶσιν KBL | ὁ: ὁ M | 22—23
 ἀμείνω ἐκείνων MSCV | 23 λογίοις om. V: λόγοις KBL S |
 24 ἐντύχητε C | τὸν: τῶν B | μάθοιτε M, corr. Mgr.

ἀνθρωπίνων διενήνοχε λογισμῶν, καὶ ὅποια μὲν τὰ τοῦ
 θείου Πνεύματος δόγματα, ὅποια δὲ τὰ τῶν πονηρῶν δαι-
 μόνων παιδεύματα.

ΠΕΡΙ ΤΛΗΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΥ. Δ.

1 Δημόκριτον τὸν Λαμασίππου τὸν Ἀβδηρίτην φασὶ παρα- 5
 πλησίαν εἶναι τῇ φύσει λέγειν τὴν ἀρίστην διδασκαλίαν·
 μεταμορφοῦν γὰρ δὴ ταύτην καὶ μεταρρυθμίζειν πρὸς τὸ
 βέλτιον τὴν ψυχὴν καὶ τοὺς παλαιοὺς ἀνανεοῦσθαι χαρακτῆ-
 2 ρας, οὓς ἐξ ἀρχῆς ἡ φύσις ἐνέθηκεν. καὶ ἔγωγε μάλα
 τόνδε τὸν λόγον εὖ ἔχειν ὑπέλκω. καὶ γὰρ τὸν Σωκράτην 10
 τὸν Σωφρονίσκου φησὶν ὁ Πορφύριος εἰς ἀκολασίαν, ἥνικα
 νέος ἦν, ἀποκλίναντα, σπουδῇ καὶ διδαχῇ τούτους μὲν
 ἀφανίσαι τοὺς τύπους, τοὺς δὲ τῆς φιλοσοφίας ἐκμάξασθαι.
 πολλὰ δὲ πού τοιαῦτα καὶ τὰ θεῖα ἡμᾶς ἐξεπαίδευσε λόγια.
 καὶ γὰρ καὶ τελώνας ὁ Σωτὴρ ὁ ἡμέτερος πλεονεκτικὸν βίον 15
 ἀσπασαμένους καὶ ἄδικον καὶ χαμαιτύπην λαγνιστάτην καὶ
 παρανομώτατον ληστήν καὶ ἄλλους πολλοὺς πονηρίᾳ ξυν-
 εξηκότας εἰσηγήσεσι καὶ παραινέσεσιν ἐκ μὲν τοῦ βαράθρου
 τῆς κακίας ἀνέσπασεν, ἀρετῆς δὲ τελεωτάτης ἀπέφηνεν ἐρα-

5—9: Clem. Str. IV 23, 149 (Democrit. fr. 33) || 10—13:
 Porph. Phil. hist. fr. 12 || 15—17: cf. Matth. 9, 10 Luc. 7, 36—50.
 23, 39—43

1 ἀνθρωπείνων S: ἀνθρώπων K | 1—2 τοῦ πνεύματος τοῦ
 θείου MCV | 2 πορνηρῶν S | 3 add. περὶ ἀγγέλων καὶ τῶν καλουμέ-
 νων θεῶν καὶ περὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων K: ἐπληρώθη τὸ περὶ
 ἀρχῆς L: περὶ ἀγγέλων καὶ τῶν ψευδωνύμων [ψευδονύμων S]
 θεῶν καὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων SC | 4 περὶ ὕλης καὶ κόσμου
 δ' om. V | λόγος δ BLMC | 5 τὸν τοῦ λαμασίππου V | ἀβδη-
 ρίτην MV | 7 δὴ: δεῖ S | μεταρρυθμίζειν BMV | 8 ἀνανεοῦν
 MCV | 9 ἔθηκε S | 10 εὖ εὔχειν L | τὸν posterius om. BL |
 σωκράτη K | 11 ὁ om. BL | 12 ἀποκλίναντα K | 13 ἐκμά-
 ξασθαι M | 15 καὶ posterius om. K | 16 ante λαγνιστάτην add.
 καὶ S | 17 παρανομώτατον C | 18 βάθρον B | 19 τελεωτάτης S |
 ἀνέφηνεν B: ἀνέδειξεν L, corr. Lyr. | ἐραστάς KMCV: ἐργαστάς
 S: ἐργάτας BL

στάς. καὶ τί λέγω τρεῖς ἢ τέτταρας ἢ δέκα ἢ πεντεκαίδεκα; 3
 πᾶσαν γάρ που τὴν οἰκουμένην οὕτω διακειμένην δι'
 ἐκείνων γε τῶν ὀλίγων, οὓς αὐτὸς μετερρύθμισεν, ἀθρόως
 μετέβαλε καὶ τὴν πάλαι τοῖς ἐξεστηκόσι καὶ παραπαίουσιν
 5 εὐκυνῖαν σωφρονοῦσαν ἀπέφηνεν. τοῦτο σαφῶς εἰδότες
 ἡμεῖς τὴν σωτήριον ὑμῖν διδασκαλίαν προσφέρομεν· καὶ
 διαμαχομένους ὀρῶντες καὶ ἀντιλέγοντας καὶ τὴν θεραπείαν
 ἀπωθουμένους οὐκ ἀπαυδῶμεν, ἀλλὰ τῇ σπογγίᾳ τοῦ λόγου
 καταιονῶμεν τῆς ἀπιστίας τὸ πάθος. τρεῖς δὲ ἤδη τοῦτο 4
 10 δεδράκαμεν, καὶ ὅπως ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον τὸ τῆς
 πίστεως ἐπεδείξαμεν φάρμακον· τίνα τε χρὴ δοξάζειν τῆς
 οὐσίας περὶ τῆς θείας, καὶ ὅποια προσήκει φρονεῖν περὶ
 τῶν ἀοράτων μὲν, γεννητῶν δὲ φύσεων, ἐπεδείξαμεν, καὶ τὸ
 τῆς ποιητικῆς μυθολογίας ἀπογυμνώσαντες αἶσχος καὶ τὴν
 15 τερατώδη τῶν φιλοσόφων ἀλληγορίαν ἐλέγξαντες. ἐπειδὴ
 δὲ καὶ τῆς ὁρατῆς περὶ κτίσεως οὔτε ἀληθῆ οὔτε μὴν
 ξυνωδὰ γε ἀλλήλοις ἐδόξασαν, ἀλλ' εἰς πολλὰς καθάπερ ἐν
 νυκτομαχίᾳ διεκρίθησαν μοίρας, ἀλλήλοις ὥς πολεμίους ἀν-
 ἔδην κεχορημένοι, προύργου οἶμαι καὶ τὰς τούτων ἐν μέσῳ
 20 προθεῖναι δόξας καὶ τῆς θείας γραφῆς παραθεῖναι τὰ
 δόγματα καὶ δεῖξαι γε ἄντικρυς, | ὥς „λογισμοὶ ἀνθρώπων p. 57
 δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν,“ ἢ σοφός τις
 ἡμέτερος εἶρηκεν.

Ξενοφάνης μὲν οὖν ὁ Ὀρθομένους ὁ Κολοφώνιος, ὁ 5
 25 τῆς Ἑλεατικῆς αἰρέσεως ἡγησάμενος, ἐν εἶναι τὸ πᾶν ἔφησε,
 σφαιροειδὲς καὶ πεπερασμένον, οὐ γεννητόν, ἀλλ' αἰδίδιον καὶ

21—22: Sap. 9, 14 || 24—p. 102, 4: Aëtius Doxogr. p. 284

1 τρεῖς S | 2 οὕτω διακειμένην om. BLC¹ | 3 μετερρύθμισεν
 MCV: μετερρύθμισε BS, sed corr. S | 5 ἀπέφηνεν: ἀπέδειξεν
 L | 6 ἡμεῖς C | 8 ἀπωθουμένους M | 9 καταιονῶμεν KS: καταιω-
 νῶμεν B: καταιονοῦμεν MVL² | ἀπιστίας K | τρεῖς C | 11 ἀπε-
 δείξαμεν BLV | 13 ἀοράτων: παρόντων V | γεννητῶν L¹V |
 ἐδείξαμεν MSCV | 15 ἀλληγορίαν V | 16 μὴν om. L | 18—19 ἀν-
 ἔδην κεχορημένοι: κατεπεμβαίνοντες MCV | ἀναίδην KS | 20 προ-
 θεῖναι: litt. προ L² e corr.: προθεῖναι C: προθεῖναι S | 22 δη-
 λοί V | ἐπισφαλεῖς S | 24 οὖν om. V | ὀρθομένους S, sed corr.:
 ὀρθομένους C: ὀρθομενὺς K | ὁ tertium om. M | 26 σφαιροειδὲς
 M, corr. Mgr. | γεννητόν V

πάμπαν ἀκίνητον· πάλιν δ' αὖ τῶνδε τῶν λόγων ἐπιλαθόμενος, ἐκ τῆς γῆς φῦναι ἅπαντα εἴρηκεν. αὐτοῦ γὰρ δὴ τότε τὸ ἔπος ἐστίν· „ἐκ γῆς γὰρ τάδε πάντα, καὶ εἰς γῆν
 6 πάντα τελευτᾷ.“ ἀξύμφωνοι δὲ ἄντικρυς οὔδε οἱ λόγοι. εἰ γὰρ αἰδῖος ὁ κόσμος, καὶ ἀναρχος· εἰ δέ γε ἀναρχος, καὶ
 ἀναίτιος· εἰ δὲ ἀναίτιος, οὐκ ἔχει δῆπου μητέρα τὴν γῆν. εἰ δὲ αἰτίαν ἔχει τὴν γῆν, οὐκ ἄρα ἀναίτιος· εἰ δὲ οὐκ
 ἀναίτιος, οὐδὲ ἀναρχος· εἰ δὲ οὐκ ἀναρχος, οὐκ ἄρα αἰδῖος.
 7 καὶ Παρμενίδης δὲ ὁ Πύρρητος ὁ Ἐλεάτης, Ξενοφάνους
 ἑταῖρος γενόμενος, κατὰ μὲν τὸν πρῶτον λόγον ξύμφωνα
 τῷ διδασκάλῳ συγγέγραφε· αὐτοῦ γὰρ δὴ τότε τὸ ἔπος
 εἶναι φασιν· „οὔλον μουννογενές τε καὶ ἀτρεμές ἡδ' ἀγέννη-
 8 τον.“ αἴτιον δὲ τῶν ὅλων οὐ τὴν γῆν μόνον, καθάπερ
 ἐκεῖνος, ἀλλὰ καὶ τὸ πῦρ εἴρηκεν οὗτος. Μέλισσος δὲ ὁ
 Ἰθαγένους ὁ Μιλήσιος τούτου μὲν ἑταῖρος ἐγένετο, τὴν δὲ
 15 παραδοθεῖσαν διδασκαλίαν ἀκήρατον οὐκ ἐτήρησεν· ἅπειρον
 γὰρ οὗτος ἔφη τὸν κόσμον, ἐκείνων φάντων πεπερασμένον.
 9 Δημόκριτος δὲ ὁ Ἀβδηρίτης ὁ Δαμασίππου τὴν τοῦ κενοῦ
 καὶ τῶν ναστῶν πρῶτος ἐπεισέγαγε δόξαν· ταῦτα δὲ Μητρό-
 δωρος ὁ Χῖος ἀδιαίρετα καὶ κενὸν προσηγόρευσεν, ὥσπερ
 αὖ πάλιν Ἐπίκουρος ὁ Νεοκλέους ὁ Ἀθηναῖος, πέμπτη
 20 γενεᾷ μετὰ Δημόκριτον γεγονώς, τὰ ὑπ' ἐκείνων ναστὰ καὶ
 10 ἀδιαίρετα δὴ κληθέντα ἄτομα προσηγόρευσεν. ἀδιαίρετον
 δὲ καὶ ἄτομον καὶ ναστὸν οἱ μὲν διὰ τὸ ἀπαθὲς ὠνομά-
 σθαι φασίν, οἱ δὲ διὰ τὸ ἄγαν σμικρόν, ἅτε δὴ τομὴν καὶ
 25 διαίρεσιν δέξασθαι οὐ δυνάμενον. καλοῦσι δὲ οὕτω τὰ σμικρό-

(3—4: Xenophan. fr. 27) || 9—14: Aëtius p. 284 (cf. p. 141) ||
 12—13: Clem. Str. V 14, 112 = Eus. Pr. XIII 13, 39 (Parmen. fr.
 8, 4) || 14—17: cf. Aëtius p. 328 || 14—23: Aëtius p. 285 || 26—
 p. 103, 3: cf. Arist. de an. I 2

23—p. 103, 3: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 57) (Suid. s. v. ἄτομα)

1 αὖ τῶνδε BL: αὐτῶν δὲ S: αὐτῶν K: τούτων MCV | 3 τὸ
 om. B | τάδε πάντα: τὰ ἅπαντα S | 5 εἰ δέ γε ἀναρχος om. K |
 6 εἰ δέ γε ἀναίτιος BL | 9 πύρρητος V | 12 οὔλον: μούνον SV,
 cf. II 108 | μονογενές K | ἡδ': ἰδ' M | ἀγέννητον L¹V | 13 αἰ-
 τίαν BLV | μόνην K | 14 μέλισος SC | 15 μηλίσιος K: μιλίσιος
 S | 18 αὐδηρίτης M | 25 φησὶν K

τατα ἐκεῖνα καὶ λεπτότατα σώματα, ἃ διὰ τῶν φωταγωγῶν
 εἰσβάλλων ὁ ἥλιος δείκνυσιν ἐν ἑαυτῷ ἄνω καὶ κάτω παλ-
 λόμενα. τούτοις καὶ Ἐκφαντος ὁ Συρακούσιος ὁ Πυθα- 11
 γόρειος ἠκολούθησε· Πλάτων δὲ ὁ Ἀρίστωνος ἀρχὰς εἶναι
 5 τῶν ὅλων τὸν θεὸν καὶ τὴν ὕλην καὶ τὰς ἰδέας φησὶν·
 Ἀριστοτέλης δὲ ὁ Σταγειρίτης ὁ Νικομάχου εἶδος καὶ ὕλην
 καὶ στέρησιν· στοιχεῖα δὲ οὐ τέσσαρα, ἀλλὰ πέντε· πέμπτον
 γὰρ εἶναι τὸ αἰθέριον εἴρηκεν, ἄτρεπτόν τε καὶ ἀμετάβλη-
 τον. Ξενοκράτης δὲ ὁ Καρχηδόνιος | ἀέναν τὴν ὕλην, ἐξ 12 p. 58
 10 ἧς ἅπαντα γέγονε, προσηγόρευσεν. Ζήνων δὲ ὁ Κιτιεύς ὁ
 Μνασέου, ὁ Κράτητος φοιτητής, ὁ τῆς Στωϊκῆς ἀρχῆς
 αἰρέσεως, τὸν θεὸν καὶ τὴν ὕλην ἀρχὰς ἔφησεν εἶναι.
 Ἰππασος δὲ ὁ Μεταποντῖνος καὶ Ἡράκλειτος ὁ Βλόσωνος ὁ
 Ἐφέσιος ἐν εἶναι τὸ πᾶν, ἀκίνητον καὶ πέπερασμένον, ἀρχὴν
 15 δὲ τὸ πῦρ ἐσχηκέναι. ὁ δὲ Ἀπολλωνιάτης Διογένης ἐκ τοῦ
 ἀέρος ἔφη ξυστῆναι τὸ πᾶν. καὶ τὴν ὕλην δέ γε Θαλῆς 13
 μὲν καὶ Πυθαγόρας καὶ Ἀναξαγόρας καὶ Ἡράκλειτος καὶ ὁ
 τῶν Στωϊκῶν ὁρμαθὸς τρεπτὴν καὶ ἀλλοιωτὴν καὶ ρευστὴν
 ἔφασαν εἶναι· Δημόκριτος δὲ καὶ Μητροδώρος καὶ Ἐπι-
 20 κουρος ἀπαθῇ τὰ ἄτομα καὶ τὸ κενὸν προσηγόρευσαν. ὁ δέ
 γε Πλάτων σωματοειδῇ τὴν ὕλην ἔφησεν εἶναι καὶ ἄμορ-
 φον καὶ ἀνείδεον καὶ ἀσχημάτιστον καὶ ἅποιον παντελῶς.
 ταῦτα γὰρ πάντα, φησὶν, ὕστερον παρὰ τοῦ πεποιηκότος
 ἐδέξατο. Ἀριστοτέλης δὲ αὐτὴν σωματικὴν κέκληκεν, οἱ
 25 Στωϊκοὶ δὲ σῶμα. τὸ δὲ κενὸν οἱ περὶ Δημόκριτον τῶν 14

3—16: Aëtius p. 286—289. 292 (cf. p. 168) || 16—25: Aëtius
 p. 307—308 || 25—p. 104, 7: Aëtius p. 316

1 καὶ λεπτότατα σώματα om. C¹ | 2 ἄνω τε καὶ BL | παλ-
 λόμενα: litt. π C² e corr.: ἀλλόμενα V: πλανώμενα S | 3 τού-
 τοις δὲ BL | ἔκφαντος K Stob.: ἔκφαντος BL: διόφαντος MSCV
 | ὃς πυθαγόρειος ἦν K | πυθαγόριος SC | 5 τὸν om. L | εἰδέας
 BLSC | 7 πέμπτον Plut. Stob.: ἕτερον codd. | 8 γὰρ εἶναι: δὲ
 B | τὸν KBL | αἰθέριον KS, sed corr. S | 9 καλχηδόνιος Ursi-
 nus | ἀένναν BLMCV | 10 γεγονέναι SV | κητιεύς B: κητιεύς
 M | 11 μνασίου BLMSCV | στοϊκῆς S | 13 μεταπόντιος MSCV
 | βλόσωνος BL | 14—16 ἀκίνητον—πᾶν om. V | 14 ἀκίνητον
 Zeller | 15—16 ἔφη ἐκ τοῦ ἀέρος L | 20 κενὸν M¹ | 21 γε om. KBL
 | 24 αὐτὴν: τὴν V | post αὐτὴν add. καὶ L¹ | 25 τὸν δημόκριτον V |

ἀτόμων ὀνομάκασι τόπον, οἱ δὲ ἄλλοι ἅπαντες τοῦτόν γε ἄντικρυς κωμωδοῦσι τὸν λόγον. αὐτίκα τοίνυν Ἐμπεδοκλῆς οὕτω φησὶν· „οὐδὲ τι τοῦ παντός κενὸν πέλει οὐδὲ περιτόν.“ οἱ δὲ Στωϊκοὶ ἐντὸς μὲν τοῦ παντός μηδὲν εἶναι κενόν, ἐκτὸς δὲ αὐτοῦ πάμπολύ τε καὶ ἄπειρον. ὁ δὲ Στρά-
των ἔμπαλιν ἔξωθεν μὲν μηδὲν εἶναι κενόν, ἔνδοθεν δὲ
δυνατὸν εἶναι.

- 15 Οὐ μόνον δὲ ἐν τούτοις διαφωνία γε πλείστη, ἀλλὰ καὶ τῶν
τοῖς ἄλλοις ἐχρήσαντο. καὶ γὰρ δὴ τὸν κόσμον Θαλῆς
μὲν καὶ Πυθαγόρας καὶ Ἀναξαγόρας καὶ Παρμενίδης 10
καὶ Μέλισσος καὶ Ἡράκλειτος καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστο-
τέλης καὶ Ζήνων ἓνα εἶναι ξυνωμολόγησαν· Ἀναξίμανδρος
δὲ καὶ Ἀναξιμένης καὶ Ἀρχέλαος καὶ Ξενοφάνης καὶ Διο-
γένης καὶ Δεύκιππος καὶ Δημόκριτος καὶ Ἐπίκουρος πολ-
16 λούς εἶναι καὶ ἁπείρους ἐδόξασαν. καὶ οἱ μὲν σφαιροειδῆ 15
τοῦτον εἶναι, οἱ δὲ ἑτεροειδῆ· καὶ οἱ μὲν μυλοειδῶς, οἱ δὲ
τροχοῦ δίσκῳ περιδινεῖσθαι· καὶ οἱ μὲν ἔμψυχόν τε καὶ
ἔμπνουν, οἱ δὲ παντάπασιν ἄψυχον· καὶ οἱ μὲν κατ' ἐπι-
νοίαν γενητόν, οὐ κατὰ χρόνον, οἱ δὲ ἀγέννητον παντελῶς
καὶ ἀνάιτιον· καὶ οὗτοι μὲν φθαρτόν, ἐκεῖνοι δὲ ἀφθαρτον. 20
17 καὶ τοὺς ἀστέρας δὲ Θαλῆς μὲν γεώδεις καὶ ἐμπύρους ὀνό-
μασεν· ὁ δὲ γε Ἀναξαγόρας ἐκ τῆς τοῦ παντός περιδινήσεως
πέτρους εἶπεν ἀνασπασθῆναι, καὶ τούτους ἐκπυρωθέντας τε
καὶ ἄνω παγέντας ἀστέρας ὀνομασθῆναι. καὶ Δημόκριτος
δὲ τοῦτον κρατύνει τὸν λόγον· ὁ δὲ Διογένης κισσηροειδεῖς 25

(3—4: Empedocl. fr. 13) || 9—20: Aëtius p. 327—332 || 21—
p. 105, 16: Aëtius p. 341—344

17—20: Georg. Mon. Chron. II 6 (p. 53) (Suid. s. v. δογμα-
τίζει || 21—p. 105, 7: Schol. Hom. A 18 ed. Ludwich (Ind. lect.
mens. aestiv. Regimont. 1895) || 22—p. 105, 24: Michael. Glyc.
Ann. I p. 39—40

τῶν: τὸν V M e corr. | 1 πάντες MCV | τούτων KBL et τόνδε τὸν
λόγον KBL | 3 οὕτως BL | οὐδέν MCV | τι om. V | 6 ante κενόν
add. φασι MCV | ἔνδον KBL | 9 ἐχρήσατο K | 11 Ἡράκλειτος S |
12 ξυνωμολόγησαν S | 13 καὶ ἀναξιμένης om. K | 17 περιδινεῖσθαι
S | 19 γενητόν om. L: γεννητόν VM²: γενητῶν M¹ | ἀγέννητον
VM² | 20 αὐτοὶ K | 21 ἁπείρους V | 22 γε om. BL | 23 ἐν-
ασπασθῆναι K: ἀνασθῆναι S Schol. Hom. | 25 κισσηροειδεῖς MVC²

λέγει εἶναι τούτους, διαπνοάς τινας ἔχοντας· ὁ δὲ Ἀναξί-
 μανδρος ξυστήματα ἅττα τοῦ ἀέρος ἔφη, | τροχοειδῶς πεπι- p. 59
 λημένα, πυρὸς ἔμπλεα εἶναι, ἀπὸ τινων στομίων ἀφιέντα
 τὰς φλόγας. Διογένης δὲ καὶ ἐμπίπτειν εἰς τὴν γῆν τινας 18
 5 τούτων ἔφησε καὶ σβεννυμένους ἐλέγχεσθαι, ὅτι λίθων ἔχουσι
 φύσιν, καὶ μάρτυρι χρῆται τῷ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς πυροει-
 δῶς κατενεχθέντι ποτέ. ὁ δὲ Πλάτων ὡς ἐπίπαν μὲν τού-
 τους ἐκ τοῦ πυρὸς ξυνεστάναι, μετέχειν δὲ καὶ τῶν ἄλλων
 στοιχείων φησίν. ὁ δὲ γε Ἀριστοτέλης τοῦ πέμπτου σώμα-
 10 τος εἶρηκε συγγενεῖς. Ξενοφάνης δὲ ἐκ νεφῶν μὲν λέγει 19
 πεπυρωμένων ξυνίστασθαι, σβεννυμένους δὲ μεθ' ἡμέραν
 νύκτωρ πάλιν ἀναζωπυροῖσθαι, καθάπερ τοὺς ἀνθρακας.
 Ἡρακλείδης δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Πυθαγορείων τινὲς ἕκαστον 20
 τῶν ἀστέρων κόσμον ὑπάρχειν φασί, γῆν περιέχοντα καὶ
 15 ἀέρα· καὶ οἱ μὲν σφαιροειδεῖς τούτους εἰρήκασι, κωνοειδεῖς
 δὲ Κλεάνθης ὁ Στωϊκός. καὶ μέντοι καὶ τὸν ἥλιον καὶ 21
 τὴν σελήνην ὁ Ξενοφάνης νέφη εἶναι πεπυρωμένα φησίν.
 Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Δημόκριτος καὶ Μητροδόωρος μύδρον ἢ
 πέτρον διάπυρον· Θαλῆς δὲ γεώδη, κισσηροειδῆ δὲ Διογένης·
 20 ὁ δὲ Ἀριστατέλης σφαιῖραν εἶναι ἐκ τοῦ πέμπτου σώματος
 ξυνεστῶσαν· ὁ δὲ Πλάτων τὸ μὲν πλεῖστον ἔχειν ἐκ τοῦ
 πυρὸς, μετέχειν δὲ καὶ τῶν ἄλλων σωμάτων· Φιλόλαος δὲ
 ὁ Πυθαγόρειος ὕαλοειδῆ, δεχόμενον μὲν τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ
 πυρὸς τὴν ἀνταύγειαν, διηθοῦντα δὲ πρὸς ἡμᾶς τό τε φῶς
 25 καὶ τὴν ἀλέαν, εἰδῶλου τάξιν ἐπέχοντα· καὶ ἕτεροι δὲ ἕτερα
 ἅττα περὶ τούτου ἐδόξασαν, ἃ περιττὸν οἶμαι λέγειν, ἵνα

16 — p. 106, 14: Aëtius p. 348—357

1 εἶναι. λέγεται K | 2 πεπιλημένων B: ἐμπεπιλημένα V |
 3 τινων στομίων B: στομίων τινῶν V | 4 ἐκπίπτειν KMSCV |
 6 τὸ KBLM, sed corr. LM | ποταμῷ MSC Schol. Hom. | πυρ-
 ροειδῶς B | 8 ξυνεστάναι V | 9 post φησίν add. τοῦ πέμπτου
 L¹ | γε om. BL | 11 δέ: μὲν S | 12 ἀναζωπυροῦσθαι BL |
 13 οἱ ἄλλοι BL¹ | πυθαγορείων SC | 14 τῶν om. S | 15 σφεροει-
 δεῖς S | 16 καὶ alterum om. BL | 18 μύδρων πετρῶν S | 19 καὶ
 κισσηροειδῆ ὁ διογένης L | κισσηροειδῆ MCV | ὁ διογένης KBL |
 20 εἶναι om. K | 23 πυθαγόρειος SC | 24 ἀνταύγίαν KS | 25 εἰ-
 δόλου M¹ | ἕτερα: ἄλλα BL

22 μὴ τῆς αὐτῆς μεταλάχω τερθρείας. καὶ μεγέθους δὲ πέρι
καὶ σχήματος πολλή παρ' αὐτοῖς διαμάχη. οἱ μὲν γὰρ αὐ-
τὸν σφαιροειδῆ φασιν, οἱ δὲ σκαφοειδῆ, οἱ δὲ ἄρματιαίῳ
τροχῷ παραπλήσιον· καὶ Ἀναξίμανδρος μὲν ἑπτακαιεκοσα-
πλασίῳ τῆς γῆς τοῦτον ἔφησεν εἶναι· Ἐμπεδοκλῆς δὲ ἴσον 5
τῇ γῇ· ὁ δὲ Ἀναξαγόρας Πελοποννήσου μείζονα· Ἡράκλει-
23 τος δὲ ποδιαῖον. καὶ περὶ σελήνης δὲ ὁμοίως ὑθλοῦσιν.
γεώδη μὲν γὰρ ὁ Θαλῆς φησιν· Ἀναξιμένης δὲ καὶ Παρ-
μενίδης καὶ Ἡράκλειτος ἐκ μόνου ξυνεστάναι πυρός· Ἀναξα-
γόρας δὲ καὶ Δημόκριτος στερέωμα διάπυρον, ἔχον ἐν ἑαυτῷ 10
πεδία καὶ ὄρη καὶ φάραγγας· ὁ δὲ Πυθαγόρας πετρῶδες
σῶμα· Ἡρακλείδης δὲ γῆν ὁμίχλῃ περιεχομένην· καὶ οἱ μὲν
μείζονα τῆς γῆς ἀποφαίνονται, οἱ δὲ ἰσόμετρον, οἱ δὲ γε
24 ἐλάττονα, ἄλλοι δὲ σπιθαμῆς ἔχειν διάμετρον. καὶ τί δεῖ
λέγειν, ὅσα ἐκεῖνοι σχημάτων πέρι καὶ ἐκλείψεων καὶ δια- 15
στημάτων μυθολογοῦσιν; οὐ γὰρ μόνον ὅσον ἀλλήλων δι-
εστήκασι, λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅσον τῆς γῆς ἀφεστήκασι·
60 καὶ τετρακοσίας ἀριθμοῦσι καὶ μέντοι καὶ πλείους σταδίων
μυριάδας, τὰς μὲν ἀπὸ γῆς μέχρι σελήνης, τὰς δὲ ἐκείθεν
μέχρις ἡλίου· καὶ οὐκ αἰσχύνονται τῆς μὲν θαλάττης 20
ἀγνοοῦντες τὸ βάθος, ἔνθα καὶ ὄρμιαν καθεῖναι δύνανται
καὶ ἱμονιάν, τὸ δὲ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ αἰθέρος μέτρον σα-

14—20: Aëtius p. 352—355. 362—363

2—4: Schol. Hom. A 34 ed. Ludwich || 4—7: Schol. Hom.
A 14 ed. Ludwich || 4—p. 107, 1: Michael. Glyc. Ann. I p. 40
—41 || 18—20: Schol. Hom. A 14 ed. Ludwich

1 μεταλάχωμεν L | τερθρείας K: τεθρείας S | 2 αὐτὸν om. K,
sed suprascr. est αὐτῶν | 3 οἱ δὲ ἄρματιαίῳ τροχῷ om. S |
ἄρματιαι V Schol. Hom. | 4 μὲν: δὲ S | ἑπτὰ καὶ εἰκοσαπλασίῳ
KBSC: ἑπτὰ καὶ εἰκοσιπλασίῳ LM: ἑπτακαιεκοσπλασίῳ V | 6 τῆς
γῆς KBL | πελοποννήσου SV | 7. δὲ γε ποδιαῖον BL | καὶ om. K |
8 post γὰρ add. αὐτήν MCV | 9 ξυνεστάναι V | 10 ἔχον om.
MSCV | ἐν ἑαυτῷ δὲ MC | 11 παιδία L¹ | post φάραγγας add.
ἔχον MCV: ἔχων S | 12 Ἡράκλειτος MC | 13 ἴσον μέτρον K | γε
om. L | 14 ἐλάττον K | 15 καὶ prius om. K | ἐκλείψεως K |
19 τὰς δὲ: τοὺς δὲ L | 21 ἀγνοοῦντες C | καθεῖναι KS | δυνατὸν
MCV | 22 ἱμονιάν CV | αἰθέρος K

φῶς εἰδέναι φιλοτιμούμενοι καὶ οὐδὲ τὸ ἀκερδὲς τοῦ πρά-
 γματος ἐνθυμούμενοι οὐδὲ τῆς Αἰσχύλου παραινέσεως
 ἐπαίοντες· „τὰ μηδὲν ὠφελούντα μὴ ζήτει μάτην.“ τοῦ- 25
 των δὲ ἕκαστον εἰ καὶ εὖρητόν ἦν, ἀνόνητον παντάπασιν
 5 ἦν. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἀνέφικτος ἀνθρώποις ἡ εὕρεσις, ἀτε-
 χνῶς εἰκόνασι τοῖς καθ' ὕδατος ταφρεύουσιν ἢ κοσκίνῳ ὕδωρ
 ἀντλοῦσιν. καὶ οὗτοι γὰρ δὴ κἀκεῖνοι μάταιον ἀναδέχονται
 πόνον καὶ εἰς οὐδὲν δέον τὴν σχολὴν ἀναλίσκουσιν. τοῦτο 26
 δὴ ξυνορῶν ὁ Σωκράτης, μετεωρολόγοις καὶ φυσιολόγοις
 10 ἐρρωσθαι φράσας, τὴν ἡθικὴν διδασκαλίαν ἡσπάσατο. καὶ
 τοῦτο δεδήλωκεν ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι,
 λέγων ὥδε· „ὅπως δὲ καὶ τῶν οὐρανίων ἕκαστα, ἃ ὁ θεὸς
 μηχανᾶται, φροντιστὴν εἶναι τούτων ἀπέτρεπε. οὔτε γὰρ
 εὖρετὰ ἀνθρώποις αὐτὰ ἐνόμιζεν εἶναι, οὔτε χαρίζεσθαι θεοῖς
 15 ἡγεῖτο τὸν ζητοῦντα ταῦτα, ἃ ἐκεῖνοι σαφηνίσαι οὐκ ἠβου-
 λήθησαν· κινδυνεῦσαι δ' ἂν καὶ παραφρονῆσαι τὸν ταῦτα
 μεριμνῶντα, οὐδὲν ἦττον ἢ Ἀναξαγόρας παρεφρόνησεν, ὁ
 μέγιστον φρονήσας ἐπὶ τῷ τὰς τῶν θεῶν μηχανὰς ἐξηγεῖ-
 σθαι.“ καὶ ταῦτα δ' αὖ πάλιν ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ περὶ 27
 20 γέγραφεν· „οὐδεὶς δὲ πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς
 οὐδὲ ἀνόσιον οὔτε πράττοντος εἶδεν οὔτε λέγοντος ἤκουσεν.
 οὐδὲ γὰρ περὶ τῆς τῶν ἀπάντων φύσεως ἢ περὶ τῶν ἄλλων,
 ὥς οἱ πλείστοι, διελέγετο, σκοπῶν ὅπως ὁ καλούμενος ὑπὸ
 τῶν σοφιστῶν κόσμος ἔχει, καὶ τίσιν ἀνάγκαις ἕκαστα γίνε-
 25 ται τῶν οὐρανίων, ἀλλὰ καὶ τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα

2—3: Clem. Str. V 1, 5 (Aesch. Prom. 44) || 8—10: Eus. Pr. XV 62, 6 || 11—19: Eus. Pr. XIV 11, 5 (Xen. Comm. IV 7, 6) || 19—
 p. 108, 20: Eus. Pr. XV 62, 1—4 (Xen. Comm. I 1, 11—14)

1 οὐδέ γε K | 2 αἰσχύλου: litt. αἰ S² e corr. | 3 ζήτη S |
 τούτω B | 4 εὖρετόν MSCV | 6 ταφρεύουσιν BL: γράφουσιν
 KMSCVBgr. Lgr. | 7 γὰρ om. K | 8 εἰ S¹ | τοῦτο: τὸ KBL |
 9 καὶ φυσιολόγοις om. S | 11 ἀπομνήμασι K¹: ὑπομνημονεύμασι
 M | 12 ὥδε MSCV | 14 αὐτὰ ἀνθρώποις MSCV | εἶναι ἐνόμιζεν
 MCV | θεοὺς Mgr. | 15 ἡγεῖσθαι BL | σαφηνίσαι K | ἡβολή-
 θησαν S¹ | 16 ταῦτα: τὰ τοιαῦτα L | 17 ἢ om. BL | 18 ἐξηγή-
 σασθαι μηχανὰς MCV | 21 οὐδὲ BL: οὔτε KMSCV | ἶδεν KC |
 22 οὔτε KBL

- 28 μωραίνοντας ἀπεδείκνυνεν. καὶ πρῶτον μὲν αὐτῶν ἐσκόπει, πότερόν ποτε νομίσαντες ἱκανῶς ἤδη τὰ ἀνθρώπινα εἶδέναι, ἔρχονται ἐπὶ τὸ περὶ τῶν τοιούτων φροντίζειν, ἢ τὰ μὲν ἀνθρώπινα παρέντες, τὰ δαιμόνια δὲ σκοποῦντες, ἡγοῦνται τὰ προσήκοντα πράττειν. ἐθαύμαζε δέ, εἰ μὴ φανερόν αὐτοῖς ἔστιν, ὅτι ταῦτα οὐ δύνατόν ἐστιν ἀνθρώποις εὐρεῖν· ἐπεὶ καὶ τοὺς τὰ μέγιστα φρονοῦντας ἐπὶ τῷ περὶ τούτων λέγειν οὐ ταῦτα δοξάζειν ἀλλήλοις, ἀλλὰ τοῖς μαινομένοις
- 29 ὁμοίως διακειῖσθαι πρὸς ἀλλήλους· τῶν τε γὰρ μαινομένων τοὺς μὲν οὐδὲ τὰ δεινὰ δεδιέναι, τοὺς δὲ καὶ τὰ μὴ φοβερά 10 φοβεῖσθαι· καὶ τοῖς μὲν οὐδ' ἐν ὄλῳ δοκεῖν αἰσχροὺς εἶναι λέγειν ἢ ποιεῖν ὅτιοῦν, τοῖς δ' οὐδ' ἐξιτητέον εἰς ἀνθρώ- 61 πους εἶναι δοκεῖν· | καὶ τοὺς μὲν οὐθ' ἱερὸν οὔτε βωμὸν οὐδὲ ἄλλο τῶν θείων οὐδὲν τιμᾶν, τοὺς δὲ καὶ λίθους καὶ ξύλα τυγχάνοντα καὶ θηρία σέβεσθαι. τῶν δὲ περὶ τῆς τῶν 15 πάντων φύσεως μεριμνόντων τοῖς μὲν δοκεῖν ἐν μόνον τὸ ὄν εἶναι, τοῖς δὲ ἅπειρα τὸ πλήθος· καὶ τοῖς μὲν αἰεὶ τὰ πάντα κινεῖσθαι, τοῖς δὲ οὐδὲν ἂν ποτε κινήσθαι· καὶ τοῖς μὲν ἅπαντα γίνεσθαι τε καὶ ἀπόλλυσθαι, τοῖς δὲ οὔτ' 30 ἂν γενέσθαι ποτὲ οὐδὲν οὔτ' ἀπολέσθαι.“ καὶ ἄλλα δὲ 20 πολλὰ τοιαῦτα διέξεισι, τὴν πολλὴν ἐκείνων ἀδολεσχίαν ἐλέγχων. ταῦτα τοὺς μετεωρολόσχας οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων ἐγράψατο, ἀλλὰ Ξενοφῶν καὶ Σωκράτης, τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι. καὶ ῥᾶστον τῷ βουλομένῳ τοῖς Ξενοφώντος Ἀπομνημονεύμασιν ἐντυχεῖν καὶ γινῶναι σαφῶς, ὥς ταῦτά γε ἐκεῖ- 26 νος περὶ τῶν πολυθρυλήτων φιλοσόφων γέγραπεν.
- 31 Εἰ δέ τις οἴεται καμὲ συκοφαντῆσαι τοὺς ἄνδρας, τὴν

2 ἀνθρώπεινα S | 3 ἐπὶ τῷ περὶ τούτων B | 4 δὲ om. S | 6 ταῦτα L¹ ut videtur | οὐ om. L¹ | 7 φρονοῦντα M¹ | 8 ταῦτα L¹S | μενομένοις S | 10 δεδιέναι S | καὶ τὰ μὴ: μηδὲ τὰ KMSCV | 11 οὐδ' om. L: οὐδὲν B et post ὄλῳ add. οὐδὲν L | εἶναι om. S | 12 ante λέγειν add. ἢ S | ἀνθρώπους: τοὺς ἀνθρώπους BL: οὐνοὺς MC | 14 οὐδὲ: οὔτ' BLV | 15 δὲ: τε BL | τῶν τῆς BL | 16 πάντων om. KBL | μεριμνόντων K | 18 οὐδὲ KBL | ποτε om. S | 19 ἅπαν τὸ BL¹ | 20 οὐδὲν om. BL | 22 ἐλέγχων om. L: ἐμφαίνων Bgr. | οὐθεὶς MSCV | 23 ἐγράψαντο L¹ | 26 πολυθρυλήτων V

παμπόλλην αὐτῶν διαφωνίαν ἐλέγξαντα, ἀναγνώτω μὲν Ἀετίου
 τὴν Περί ἀρεσκόντων ξυναγωγὴν, ἀναγνώτω δὲ Πλουτάρχου
 τὴν Περί τῶν τοῖς φιλοσόφοις δοξάντων ἐπιτομήν· καὶ
 Πορφυρίου δὲ ἡ Φιλόσοφος ἱστορία πολλὰ τοιαῦτα διδάσκει.
 5 ἀπόχρη δὲ καὶ τὰ Ξενοφώντος, ὧν ἀρίτως ἐμνήσθημεν, 32
 μαρτυρῆσαι τοῖς παρ' ἡμῶν εἰρημένοις ἀλήθειαν. μάλα γὰρ
 ἐκεῖνος καὶ τὴν πολλὴν αὐτῶν ἄγνοιαν καὶ ἦν πρὸς ἀλλή-
 λους ἐσχήκασιν ἐκωμώδησε διαμάχην. ἐγὼ δὲ τοὺς μὲν
 ἄλλους ἅπαντας παραλείψω, Πλάτωνος δὲ τὰ μὲν ἐπαινέσο-
 10 μαι, τὰ δέ, ὡς οὐκ εὖ ἔχοντα, διελέγξω· ἐκεῖνα μὲν γὰρ
 αὐτοῦ λίαν ἐστὶν ἀξιεπαινα, ἅπερ ἐν τῷ Τιμαίῳ γέγραφε·
 „λέγωμεν δὴ δι' ἥντινα αἰτίαν γένεσιν καὶ τὸ πᾶν τότε ὁ 33
 ξυυστὰς ξυυεστήσατο.“ εἴτα ἐπήγαγε τὴν ἀρίστην ἐκείνην
 καὶ θαύματος ἀξίαν ἀπόκρισιν· „ἀγαθὸς ἦν· ἀγαθῷ δὲ
 15 οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς ἐγγίνεται φθόνος. τούτου δὲ ἐκτὸς ὧν,
 πάντα ὅτι μάλιστα ἐβουλήθη γενέσθαι παραπλήσια ἑαυτῷ.“
 παραπλήσια δὲ οὐ κατὰ τὴν φύσιν εἴρηκεν, ἀλλὰ κατ' αὐτό
 γε μόνον τὸ εἶναι. ὥσπερ γὰρ αὐτὸς ἐστίν, οὕτως ἡβουλήθη
 καὶ τὰ μὴ ὄντα γενέσθαι τε καὶ εἶναι· ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἔστι,
 20 παρ' οὐδενὸς τὸ εἶναι λαβών, τοῖς δὲ γεννητοῖς αὐτὸς τὸ
 εἶναι δεδωρόηται. ξυγγενῇ δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τάδε· „οὐ 34
 γὰρ χρείας ἔνεκεν ὁ θεὸς πεποίηκε τὸν κόσμον, ἵνα τιμὰς
 τε πρὸς ἀνθρώπων καὶ πρὸς θεῶν ἄλλων καὶ δαιμόνων
 καρποῖτο, οἷον πρόσδοδόν τινα ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀρνύμενος,
 25 παρὰ μὲν ἡμῶν καπνούς, παρὰ δὲ θεῶν καὶ δαιμόνων τὰς
 οἰκείας λειτουργίας.“ κἀνταῦθα πάλιν ἀνενδεῆ τὸν Θεὸν 35

11—16: Eus. Pr. XI 21, 2 (Plat. Tim. p. 29 D—E) || 21—26:
 Clem. Str. V 11, 75 (Plato?)

1 ἐξελέγχοντα BL | 1—2 μὲν—ἀναγνώτω om. S | 1 ἀετοῦ
 K | 2 περὶ τῶν ἀρεσκόντων V | δέ: δὴ S² | 6 εἰρημένοις KBL²:
 λεγομένοις MSCV | μάλα: κατὰ τὸ μᾶλλον MCV | 7 ἐκεῖνοις S |
 8 δέ: μὲν K | 10 γὰρ om. L | 12 λέγω μὲν B | ἥντινα τὴν αἰ-
 τίαν V | τότε om. M | 13 ξυυεστήσας C¹ | 16 πᾶν B | ἡβουλήθη
 CV: ἡβουλήθη M | 18 ἐβουλήθη S | 19 καὶ prius om. SV |
 20 γεννητοῖς V | 22 χρεία C | 23 πρὸς posterius om. BL | ἄλλων:
 ἀλλὰ KBL | 24 γένεως K¹ | 25 θεῶν δὲ BL | 26 ante πάλιν
 add. δὲ B

ἔφησεν εἶναι, καὶ δι' ἀγαθότητά γε μόνην τὰ πάντα πεποι-
 ηκέναι· θεοὺς δὲ καὶ δαίμονας κέκληκεν, οὓς ἡμεῖς ἀγγέ-
 62 λους προσαγορεύομεν, καὶ τούτους γε λειτουργοὺς ἔφησεν
 36 εἶναι τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ. ἀξιέπαινα δὲ καὶ τῇ Πολιτείᾳ
 ξυγγέγραφεν· „τοῖς γενομένοις“ γὰρ φησι „μὴ μόνον τὸ γε-
 νέσθαι φάναι ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ παρεῖναι, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶναι
 τε καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῖς ὑπ' ἐκείνου προσεῖναι, οὐκ οὐσίας
 ὄντος τἀγαθοῦ, ἀλλ' ἐπέκεινα οὐσίας, πρεσβεία καὶ δυνάμει
 ὑπερέχοντος.“ οὐ γὰρ τοι μόνον, φησί, κοινὸν τὸ εἶδος
 αὐτοῖς, καθάπερ δὴ χαλκοτύπος καὶ χρυσοχόος, ἐντέθεικεν, 10
 ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῖς ἐδημιούργησέ τε καὶ δέδωκεν,
 οὐ τὴν αὐτὴν ἔχων αὐτὸς τοῖς γεγονόσι φύσιν· ὑπὲρ οὐσίαν
 γὰρ ἐστὶ καὶ οὐσίας ἐπέκεινα, οὐκ ἀϊδιότητι γε μόνῃ, ἀλλὰ
 37 καὶ δυνάμει τῶν ποιημάτων ὑπέρτερος ὢν. σαφῶς δὲ γε
 διὰ τούτων δεδήλωκεν, ὥς οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὕλης τὰ 15
 πάντα πεποίηκεν ὁ Θεός, ἀλλὰ μὴ ὄντα παρήγαγεν ὥς
 ἠθέλησεν. ἀγαστὰ δὲ αὐτοῦ κάκεῖνα καὶ θαύματος ἄξια·
 „πότερον ἦν αἰὶ γενέσεως ἀρχὴν ἔχων οὐδεμίαν, ἢ γέγονεν
 ἀπ' ἀρχῆς τινος ἀρξάμενος;“ εἴτα ἀποκρίνεται καὶ φησι·
 „γέγονεν.“ καὶ παρέχεται τὴν ἀπόδειξιν· „ὄρατός γάρ“ 20
 φησιν „ὢν, καὶ ἀπτὸς ἐστίν· ἀπτὸς δὲ ὢν, καὶ σῶμα ἔχει·
 πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα αἰσθητά· τὰ δὲ αἰσθητὰ δόξῃ περι-
 ληπτὰ καὶ γενητὰ ἐφάνη. τῷ δ' αὖ γενομένῳ φαιμέν ὑπ'
 38 αἰτίου τινὸς ἀναγκαῖον εἶναι γενέσθαι.“ ταῦτα περὶ τῶν
 γενητῶν εἰρηκώς, ἅπερ δεῖ φρονεῖν περὶ τοῦ πεποιηκότος, 25
 σοφώτατα ἐξεπαίδευσεν. ἔφη γάρ· „τὸν μὲν οὖν ποιητὴν

4—9: Eus. Pr. XI 21, 5 (Plat. Reip. VI p. 509B) || 18—24:
 Eus. Pr. XI 29, 3—4 (Plat. Tim. p. 28B—C) || 26—p. 111, 3:
 Eus. Pr. XI 29, 4 Clem. Str. V 12, 78 (Plat. Tim. p. 28C)

3 γε: δὲ KBL | 5 ξυγγέγραφεν S | 5—7 μὴ—οὐσίαν om.
 S | 5 γένεσθαι MC | 6 φάναι om. V | τὰ ἀγαθοῦ K | 9 φησὶ
 μόνον BL | κοινὸν om. KB: κοινωνὸν C: fort. καινὸν | 12 αὐ-
 τὴν om. S¹ | αὐτὸς: αὐτοῖς KBLS | 13 μόνον MC | 14 ποιητῶν
 V | 15 οὐκ om. K | 16—17 ἀλλὰ—ἠθέλησεν om. S | 19 καὶ
 om. K | 20 γέγονεν S | 22 δόξης BL¹ | περιληπτικὰ BL |
 23 ἐφάνη καὶ γενητὰ V | γενητικὰ BL¹: γεννητικὰ L²: γεννητὰ
 V e corr. | 25 γεννητῶν V | δεῖ: δὴ BL¹ | 26 σαφέστατα V |
 νοῦν M

καὶ δημιουργὸν τοῦδε τοῦ παντός εὐρεῖν τε ἔργον, καὶ εὐ-
 ρόντα εἰς πάντας ἔξειπεῖν ἀδύνατον· ῥητὸν γὰρ οὐδαμῶς
 ἐστὶν ὥς ἄλλα μαθήματα.“ δέικνυσι δὲ ἡμῖν καὶ τὸν τοῦ 39
 Θεοῦ Λόγον τὰ πάντα δημιουργοῦντα. ἐκ γὰρ τῆς Ἑβραίων
 5 καὶ ταῦτα ἐδιδάχθη γραφῆς καὶ βοᾷ λέγων· „ἐξ οὗν λόγου
 καὶ διανοίας Θεοῦ πρὸς χρόνου γένεσιν, ἵνα γενηθῇ χρόνος,
 ἥλιος καὶ σελήνη καὶ πέντε ἄλλα ἄστρα, ἐπίκλην ἔχοντα
 πλάνητες, εἰς διορισμὸν καὶ φυλακὴν ἀριθμῶν χρόνου γέ-
 γονεν. σώματα δὲ αὐτῶν ποιήσας ὁ Θεὸς ἔθηκεν εἰς τὰς
 10 περιφοράς.“ ἐν τούτοις δὲ ἡμᾶς ἐδίδαξεν, ὥς οὐ μόνον 40
 διὰ τοῦ Λόγου τὴν κτίσιν πεποίηκεν ὁ Θεός, ἄλλ’ ὅτι καὶ
 ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἄστέρες σώματά τέ εἰσι γενητὰ
 καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ τὸ εἶναι εἰλήφασιν. οὐδὲν δὲ τῶν
 τοιούτων, καὶ κατὰ γε τὸν τοῦ Πλάτωνος λόγον, Θεός· εἰς
 15 χρεῖαν γὰρ ἀνθρώπων γεγένηται. καὶ τοῦτό γε ἐν ταῖς
 Φοινίσσαις Εὐριπίδης δεδήλωκε, λέγων ὧδί· „εἴθ’ ἥλιος
 μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς· σὺ δ’ οὐκ ἀνέξει δωμάτων
 ἔχειν ἴσον;“ ἄλλ’ ὁ μὲν Εὐριπίδης τὸν ἥλιον καὶ τὴν σε- 41
 λήνην δουλεύειν ἔφη βροτοῖς· ὑμεῖς δὲ δουλεύειν τοῖς ὑμε-
 20 τέροις γε δούλοις ἀνέχεσθε τε καὶ τὸ θεῖον αὐτοῖς | ἀπονέμετε p. 63
 σέβας. ἐγὼ δὲ αὖθις ἐπὶ τὸν Πλάτωνα μεταβήσομαι. ἐπαινῶ
 γὰρ αὐτὸν καὶ περὶ τῆς τοῦ παντός ξυντελείας παραπλήσια
 ἡμῖν λέγοντα. εἰπὼν γὰρ „εἰ μὲν δὴ καλός ἐστιν ὅδε ὁ 42
 κόσμος, ὃ τε δημιουργὸς ἀγαθός, δῆλον ὥς πρὸς τὸ αἰδίου
 25 ἔβλεπεν“ καὶ περὶ γε τοῦ οὐρανοῦ προστεθεικώς „ὁ μὲν
 γὰρ κάλλιστος τῶν γεγονότων, ὁ δὲ ἄριστος τῶν αἰτίων“

5—10: Eus. Pr. XI 30, 2 (Plat. Tim. p. 38 C) || 15—18: Eus.
 Pr. VI 7, 30 (Eur. Phoen. 546—547) || 23—26: Eus. Pr. XI 31
 (Plat. Tim. p. 29 A)

3 τὰ ἄλλα MSCV Clem. | 5 οὗν: οὖν B: οὐ MSCV L e corr.
 | 6 Θεοῦ—χρόνος om. S | 8 πλανῆται K: πλανητὰ MS¹CV |
 ἀριθμὸν B | 12 τέ om. BLS | 13 γεννητὰ V | 14 καὶ om. MCV |
 15 γεγένηται S | γε: δὲ MCV | 16 ὧδε MSCV | 17 βρωτοῖς C |
 σοι S | ἀνέξη MCV | 19 ἡμετέροις LMCV | 20 γε: τε B: om.
 LMC | ἀνέχεσθαι τε δούλοις L | ἀνεσθε S¹ | τε om. K | Θεῖον:
 θήλειον K | 22 παντὶ M | 23 μὲν γὰρ δὴ BL | 24 τὸν αἰδίου
 KBL | 25 προστεθεικώς C

καὶ πάλιν ἐπαγαγὼν „ξυνεστήσατο οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ
 ἀπτόν,“ ἐπήγαγε μετ’ ὀλίγα· „χρόνος οὖν μετ’ οὐρανοῦ γέγονεν,
 ἵν’ ἅμα γεννηθέντες ἅμα καὶ λυθῶσιν, ἂν ποτε λύσεις τις
 43 αὐτῶν γένηται.“ καὶ τῷ Πολιτικῷ δὲ τοιαῦτα ἔφη· „τὸ
 κατὰ ταῦτά καὶ ὡσαύτως ἔχειν αἰεὶ καὶ ταῦτόν εἶναι πάν- 5
 τως τοῖς θειοτάτοις προσήκει μόνοις· σώματος δὲ φύσις
 οὐ τῆς τοιαύτης τάξεως. καὶ δὴ ὃν οὐρανὸν καὶ κόσμον
 ἐπωνομάκαμεν, πολλῶν μὲν καὶ μακαρίων παρὰ τοῦ πεποιη-
 κότης μετέληφεν, ἀτὰρ οὖν δὴ κεκοινωνήκε γε καὶ σώμα-
 τος· ὅθεν αὐτῷ μεταβολῆς ἀμοίρῳ γενέσθαι διὰ παντὸς 10
 44 ἀδύνατον.“ αὐτοῦ δὲ πάλιν καὶ ταῦτα· „τότε δὴ τοῦ παν-
 τὸς ὁ κυβερνήτης, οἷον πηδαλίων οἴακας ἀφένετος, εἰς τὴν
 αὐτοῦ περιωπὴν ἀπέστη· τὸν δὲ κόσμον πάλιν ἀνέστρεφεν
 εἰμαρμένη τε καὶ ξύμφυτος ἐπιθυμία. πάντες οὖν οἱ κατὰ
 τοὺς τόπους ξυνάρχοντες τῷ μεγίστῳ δαίμονι θεοί, γνόντες 15
 ἤδη τὸ γινόμενον, ἀφίσταν αὖ τὰ μέρη τοῦ κόσμου τῆς
 ἑαυτῶν ἐπιμελείας· ὁ δὲ μεταστρεφόμενος καὶ ξυμβάλλων,
 ἀρχῆς τε καὶ τελευτῆς ἐναντίαν ὁρμὴν ὁρμηθεὶς, σεισμὸν
 πολὺν ἐν αὐτῷ ποιῶν, ἄλλην αὐτῷ φθορὰν ζῶων παντοίων
 45 ἀπειργάσατο.“ ἐν δὲ τούτοις ξυμφέρεται μὲν ἡμῖν, ἐν οἷς 20
 τὴν τοῦ παντὸς μεταβολὴν ἔφησε, καὶ ὅτι τοῦ Θεοῦ κατα-
 λιπόντος τοὺς οἴακας, ἀφίστανται μὲν ὅσαι τῶν ἀοράτων
 δυνάμεων οἰκονομεῖν τινα μέρη τῆς κτίσεως ἐκελεύσθησαν,
 ὑπομένει δὲ τὴν ἀλλοίωσιν τὰ ὁρώμενα· τὰ δὲ γε ἄλλα ἐκ

1—2: Eus. Pr. XI 32, 2 (Plat. Tim. p. 32B) || 2—4: Eus.
 Pr. XI 32, 3 (Plat. Tim. p. 38B) || 4—11: Eus. Pr. XI 32, 6 (Plat.
 Polit. p. 269D—E) || 11—20: Eus. Pr. XI 34, 1—2 (Plat. Polit.
 p. 272E—273A)

1 ἐπειπὼν V | 2 χρόνον L¹ | 4 καὶ: καὶ L¹S¹MC | 5 ταῦτά:
 τὰ αὐτῶν M e corr. | καὶ (posteriore loco): κατὰ L¹ | 6 νόμοις
 S | 7 τάξεως: ἔξεως MCV | ὃν om. MS¹CV | 8 ἐπωνομάκαμεν S:
 ἐπωνόμακεν MCV | ante πολλῶν add. & V | 9 μετέληφέναι
 M | ἀτὰρ V | καικοινωνήκε S | καὶ om. K | 13 ἑαυτοῦ SV |
 περιωπὴν KSC | post ἀνέστρεφεν add. ποικίλως MCV | 15 γνόν-
 τες C | 16 αὖ S Pl. Eus.: αὐτὰ KBMC: αὐτῷ L: καὶ αὐτοὶ V
 | μέρος M | 17 ξυμβάλλων MV Pl. Eus. | 18 ὁρμηθῆς M, corr.
 Μγρ.: ὁρμηθῆσης S | σεισμὸν: ἐσμὸν K: μόνον S | 21 καταλει-
 πόντος K | 22 ὅσοι MSC | 23 δυναμένων K

τοῦ τηνικάδε κατεσχηκότος ὑπομεμένηκε πλάνου, ὅτι τῆς
 ὕλης ἡ ξύμφυτος ἐπιθυμία τὸν κόσμον ἀνέστρεφε, κατὰ γε
 τὴν ξυγκληρωθεῖσαν ἐξ ἀρχῆς εἰμαρμένην. ταῦτα γὰρ ἔστιν 46
 ἔπερ ἐν τοῖς περὶ τῆς κτίσεως λόγοις τῷ φιλοσόφῳ μεμφό-
 5 μεθα· ξυνυπάρχειν γὰρ τῷ Θεῷ τὴν ὕλην καὶ οὗτος ἔφησε,
 καθὰ καὶ Πυθαγόρας καὶ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ τῆς Ποικίλης
 ἐπώνυμοι. καὶ τὴν ὕλην δὲ ἔστιν ὅτε πονηρὰν ὀνομάζει.
 ἀκούομεν γὰρ αὐτοῦ περὶ τοῦ κόσμου λέγοντος· „παρὰ μὲν
 τοῦ ξυνθέντος πάντα καλὰ κέκτῃται· παρὰ δὲ τῆς ἔμπροσθεν
 10 ἕξεως, ὅσα χαλεπὰ καὶ ἄδικα ἐν οὐρανῷ γίνεται, ταῦτα ἐξ
 ἐκείνης αὐτός τε ἔχει καὶ τοῖς ζώοις ἐναπεργάζεται.“ προσ- 47
 τέθεικε δὲ καὶ ταῦτα· | „τούτων δὲ αὐτῶν τὸ σωματοειδὲς p. 64
 αἴτιον, τὸ τῆς πάλαι φύσεως ξύντροφον, ὅτι πολλῆς ἦν
 μετέχον ἀταξίας, πρὶν εἰς τὸν νῦν κόσμον ἀφικέσθαι.“
 15 τούτοις νεμεσᾶν πάντα οἶμαι ἄνθρωπον, ὅγιά γε τὸν νοῦν
 ἔχοντα. διαβάλλει γὰρ ἄντικρυς τῆς ὕλης τὴν φύσιν· καὶ
 οὕτως αὐτῆς ἰσχυρὰν ἄγαν καὶ ἀήτητον λέγει τὴν κἀκην,
 ὥς μηδὲ τὸν ποιητὴν δυνηθῆναι ταύτην ἐπὶ τὸ κρεῖττον
 μεταβαλεῖν. διέμεινε γὰρ τῇ καχεξίᾳ χρωμένη· καὶ παρὰ
 20 τοῦ Θεοῦ δεξαμένη τὸ εἶδος, τὴν προτέραν οὐκ ἐξέβαλε
 πονηρίαν. οὗ δὴ χάριν οὐ μόνον ἐν γῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν οὐ-
 ρανῷ τὰ χαλεπὰ καὶ ἄδικα δρᾷ καὶ τοῖς ζώοις ἐναπεργάζε-
 ται. ταῦτα τῶν ἤδη πρόσθεν εἰρημένων ἀνάξια καὶ τῆς 48
 ὑψηγορίας ἐκείνης καὶ θεολογίας ἀλλότρια καὶ τῶν χαμαι-
 25 πετῶν τε καὶ περιγέων ἔγγονα λογισμῶν. τὸ γὰρ δὴ φάναι
 κἂν τῷ οὐρανῷ διαμεῖναι τὴν ἀταξίαν, ὥς χαλεπὰ τινα καὶ

5—7: Clem. Str. V 14, 89 || 8—11: Clem. Str. III 3, 19 (Plat. Polit. p. 273 B—C) || 12—14: Clem. Str. III 3, 20 (Plat. Polit. p. 273 B)

1 τηνικάδε: τηνικαῦτά γε BL | πλάνου [πλάνου M] ὑπομε-
 μένηκεν MSCV | ὑπομεμενήκασι B | 2 ἡ om. SV | γε: δὲ K |
 4 τῆς om. LV | 6 καθὼς K | καὶ οἱ om. S¹ | τῆς ποικίλης
 KBL: στοᾶς S: τῆς ποικίλης στοᾶς MCV | 7 ὁπότε MSCV |
 8 ἀκούομεν M | 9 ξυνθέντος: litt. ἐντος L²: ξυντεθέντος S |
 10 ἐξ om. S | 11 τε om. V | ἐνεργάζεται KBL | 14 μετέχων
 C | ἀφικέσθαι K | 15 ante πάντα add. χρόν V | οἶμαι om.
 MCV ὀγία MCV | 17 ἡτήτητον B | κακίαν MSCV | 23 ἔμπροσθεν
 B | 25 ἔγγονα λογισμῶν K

ἐν αὐτῷ τολμᾶσθαι καὶ ἄδικα, τοπάζειν παρασκευάζει τὴν
 μὲν ὕλην ἰσχυροτάτην, ἀσθενῇ δὲ εἶναι τὸν ποιητὴν. καί-
 49 τοι φησὶν αὐτὸν τὸν οὐρανὸν πρὸς τὸ νοητὸν δημιουργῆσαι
 παράδειγμα. λέγει δὲ οὕτως ἐν τῷ Τιμαίῳ· „πότερον οὖν
 ὁρθῶς ἓνα οὐρανὸν εἰρήκαμεν, ἢ πολλοὺς καὶ ἀπείρους ἦν 5
 λέγειν ὁρθότερον; ἓνα, εἴπερ κατὰ τὸ παράδειγμα δεδη-
 μιουργημένος ἔσται.“ παράδειγμα δὲ οἶμαι λέγειν αὐτὸν ἢ
 τὸν Θεὸν ὡς ἓνα, ἢ τὴν ιδέαν, ἢ ἐννοίαν εἶναι τοῦ Θεοῦ
 λέγει, ἢ τὸν νοητὸν οὐρανόν, ὃν ὑπέρτερον εἶναι τούτου ἢ
 θεία λέγει γραφή. εἴτε δὲ τοῦτο εἴτε ἐκεῖνο λέγει παρὰ- 10
 δειγμα, ἥμιστά γε ἁρμόττει τῷ οὐρανῷ τῶν χαλεπῶν καὶ
 ἀδίκων ἢ προᾶξιν.
 50 Ἀλλὰ τῶν μὲν καλουμένων φιλοσόφων τοσαύτην ἔχει
 διαμάχην τὰ δόγματα· ὥρα δὲ λοιπὸν ἐπιδείξει τῆς θείας
 γραφῆς τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν τῆς κοσμογενείας ἀλήθειαν. 15
 τοὺς μὲν γὰρ περὶ τῆς ὕλης μύθους εἰς τὸ Ἡσιόδου ἀπέρ-
 ριψε Χάος· δημιουργῆσαι δὲ τὰ ξύμπαντα ἔφησε τὸν Θεόν,
 οὐ καθάπερ οἰκοδόμοι καὶ ναυπηγοὶ καὶ χαλκοτύποι καὶ
 χρυσοχοοὶ, καὶ μέντοι καὶ ὑφάνται καὶ σκυτοτόμοι καὶ οἱ
 ἄλλοι τεχνῖται τὰς ὕλας ξρανίζόμενοι τὰντας εἰδοποιοῦσί τε 20
 καὶ διαγλύφουσι, καὶ τὰ ὄργανα παρ’ ἀλλήλων ἀντιλαμβάν-
 νοντες, ἀλλ’ ἅμα βουλευθῆναι τε καὶ τὰ μηδαμῇ μηδαμῶς
 ὄντα παραγαγεῖν. ἀπροσδεῆς γὰρ ὁ τῶν ὄλων Θεός· αἱ δὲ
 51 ἀνθρώπιναι τέχναι ἀλλήλων προσδέονται. δεῖται μὲν γὰρ
 ὁ κυβερνήτης τοῦ ναυπηγοῦ, δεῖται δὲ ὁ ναυπηγὸς καὶ 25
 ὕλοτόμου καὶ χαλκῆως καὶ πιττουργοῦ καὶ στυππειοποιοῦ;

4—7: Clem. Str. V 12, 79 Eus. Pr. XI 13, 2 (Plat. Tim. p. 31A) || 9—10: Gen. 1, 1 (cf. Theod. Quaest. 11 in Gen.) || 16—17: Hes. Theog. 116

1 ἐπ’ αὐτῷ V | 4 οὗτος C | 5 ἦν: ἢ V | 8 θεὸν om. S | εἰδέαν SC | τοῦ θεοῦ εἶναι MCV | 9 ὃν om. K | 9—10 ἢ θεία λέγει γραφή εἶναι τούτου M | 9 εἶναι om. BV | 14 ὅρα M | ἀποδείξει V | 15 κοσμογενείας S: κοσμογονίας K | 16 ἀπέριψαν K | 19 καὶ (ante ὑφάνται) om. MC | οἱ om. S | 21 καὶ posterius om. V | 22 βουλευθῆναι KBL: ἡβουλήθη MCV: ἐβουλήθη S | μηδαμῇ om. S | 23 παρήγαγεν MSCV | 24 ἀνθρώπειαι MSV | 25 καὶ om. MSCV | 26 στυππειοποιοῦ M²: στιππνοποιοῦ BL MC: στιππιοποιοῦ K: στιπποίου S: στυππείου V

δεῖται δέ γε καὶ ὁ δρυτόμος τοῦ φυτουργοῦ, καὶ αὖ πάλιν
 ὁ φυτουργὸς καὶ γῆς καὶ ἀρδείας καὶ φυτῶν καὶ σπερμά-
 των | καὶ χαλκῆος ἐργαζομένου σμινύην καὶ δίκελλαν, δεῖται p. 65
 δέ που καὶ ὁ χαλκεὺς οἰκοδόμον καὶ οἰκίσκον οἰκοδομοῦν-
 5 τος καὶ ξυναρμόζοντος τῷ ξύλῳ τὸν ἄκμονα καὶ ἐνείροντος
 τῷ ραιστῆρι τὸν στελεόν, καὶ πάντες δὲ ὁμοίως καὶ σκυτο-
 τόμου καὶ ὑφάντου καὶ γηπτόνου προσδέονται, ἵνα τὸ σῶμα
 καὶ τρέφωσι καὶ καλύπτωσι, ἀκκεῖνοι δ' αὖ πάλιν τῆς τού-
 του γε ἐξήρτηνται τέχνης, ἵν' ἐκάστω τὰ ὄργανα παράσχη
 10 τὰ πρόσφορα. ὁ δὲ τοῦ παντὸς ποιητῆς οὔτε ὀργάνων οὔτε 52
 ὕλης δεδέηται· ἀλλ' ὅπερ ἐστὶ τοῖς ἄλλοις τεχνίταις καὶ ὕλη
 καὶ ὄργανα, καὶ μέντοι καὶ χρόνος καὶ πόνος καὶ ἐπιστήμη
 καὶ ἐπιμέλεια, τοῦτο τῷ Θεῷ τῶν ὅλων ἡ βούλησις, „πάντα
 γάρ, ὅσα ἠθέλησεν, ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν
 15 τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις,“
 ἡ φασιν οἱ ἱεροὶ λόγοι. ἠθέλησε δὲ οὐχ ὅσα ἠδύνατο, ἀλλ' 53
 ὅσαπερ ἀρκεῖν ἐδοκίμασεν. ῥᾶδιον μὲν γὰρ ἦν αὐτῷ καὶ
 μυρίους καὶ δισμυρίους δημιουργῆσαι κόσμους, εἵπερ δὴ
 ἄρα τὸ βουλευθῆναι ῥᾶστον ἀπάντων τῶν ποιητέων ἐστίν.
 20 καὶ γὰρ ἡμῖν τὸ βουλευθῆναι πάντων ἐστίν· εὐμαρέστατον,
 ἀλλ' οὐ ξυμπαρομαρτεῖ τῇ γε ἡμετέρᾳ βουλήσει ἡ δύναμις·
 τῷ δὲ Θεῷ τῶν ὅλων ὅσα βουλευτὰ δυνατὰ· τῇ βουλήσει
 γὰρ ἡ δύναμις ἦνωται· ἀλλ' ὅμως οὐ τῇ δυνάμει τὴν κτίσιν
 ἐμέτρησεν, ἀλλ' ὅσαπερ ἠθέλησεν ἐδημιούργησεν. καὶ ἐπειδὴ 54
 25 τῶν γεγονότων τὰ μὲν ἐστὶν αἰσθητά, τὰ δὲ νοητά, καὶ
 τὰ μὲν ἐπίγεια, τὰ δὲ ὑπερουράνια, ἀναγκαιῶς καὶ ζῶα
 πεποίηκε τὰ μὲν αἰσθητά, τὰ δὲ νοητά· καὶ τοῖς μὲν νοη-

13—15: Ps. 134, 6

1 γε om. SV | δρυτοτόμος M | 3 σμινύειν S¹ | 4 δὴ K |
 οἰκισμον S | 6 τῷ ραιστῆρι S: τῇ σφύρα Mgr. | τὸ στέλαιον K |
 8—10 ἀκκεῖνοι—πρόσφορα: καὶ ἅπαξ ἀπλῶς τῶν τεχνῶν ἐκάστη
 δεῖται τῆς ἐτέρας πρὸς ξύστασιν MCV | 8 αὖ om. K | 9 ἐκάστου
 S | 10 ὄργανον S | 11 δέεται MSCV | 16 οἱ om. S | 18 δισμυ-
 ρίους C | 19 ἄρα: ἕμα MC | τὸ: τῷ M | ποιητέων K: ποιήσεων S:
 ποιητῶν BL MCV | 20 εὐμαρέστερον M, corr. Mgr.: εὐμαρέστα-
 τατον S | 21 ἡ om. K | 23 ἦνται S: ἔπεται K | ante τὴν add.
 καὶ BL | κτήσιν L¹ | 24 ἐδημιούργησεν KBL: ἐποίησεν MSCV |
 26 οὐράνια MC | 27 ἐποίησε MC

τοῖς τὸν αἰθέρα καὶ τὸν οὐρανὸν ἀπεκλήρωσε, τοῖς δὲ αἰ-
σθητοῖς τὴν γῆν δέδωκε καὶ τὴν θάλατταν ἐνδιαίτημα.
55 ἐπειδὴ δὲ τῶν νοητῶν τινες εἰς κακίαν ἀπέκλιναν, ἐξηλά-
θισαν εἰκότως τῶν οὐρανίων χώρων, καὶ τὴν ἐν τῷ ἄερι
καὶ τῇ γῇ διατριβὴν αὐτοῖς ἀπεκλήρωσεν, οὐχ ἵνα ἐπιτε- 5
λῶσιν, ὅσαπερ ἂν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιβουλεύειν ἐπιχειρῶσιν
(ἐπέχει γὰρ δῆπου τοῦτο ποιεῖν ἢ τῶν ἀγγέλων φρουρά),
ἀλλ' ἵνα τῇ μεταστάσει μάθωσιν, ἡλίκων πρόξενος ἢ πονηρία
56 κακῶν. ἐπειδὴ δὲ διχῇ τὰ αἰσθητὰ διέκρινε γένη καὶ τὰ
μὲν λογικὰ πεποίηκε, τὰ δὲ ἄλογα, ὑπέταξε τῷ λογικῷ ζῷῳ 10
τῶν ἁλόγων τὴν φύσιν. τυραννεῖ δὲ ὅμως τινὰ τούτων
καὶ στασιάζει πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ ἐπιβουλεύειν πειρᾶται·
ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ τούτων ἄρχοντες ταὐτὸ τοῦτο δοῶσι, καὶ
λόγῳ τιμηθέντες κατὰ τοῦ πεποιηκότος λυτῶσι, διὰ δὲ
57 τοῦτο καὶ αὐτοὶ στασιάζονται, | ὅπως δὲ ὧν πάσχουσι μά- 15
θωσιν, ὡς σφέλιον καὶ παμπόνηρον τὸ παραβαίνειν τὴν
τάξιν καὶ τοὺς κειμένους ὅρους ἀδεῶς ὑπερβαίνειν. τούτους
δὲ τοὺς ὅρους ἔστιν ἰδεῖν τὰ ἄψυχα στοιχεῖα φυλάττοντα.
καὶ γὰρ ἡ θάλαττα ταῖς καταιγίδι διπιζομένη καὶ κυκωμένη
καὶ πρὸς τὴν χέρσον ὠθουμένη τὴν ψάμμον αἰσχύνεται καὶ 20
τοὺς πεπηγότας ὅρους παρελθεῖν οὐκ ἀνέχεται· ἀλλὰ, καθάπερ
ἵππος ὁρμῶν ἀναχαιτίζεται χαλινῷ, οὕτως ἐκείνη, τὸν ἄγρα-
φον τοῦ Θεοῦ νόμον ἐν ταῖς ἀκταῖς θεωμένη, εἰς τοῦ πλῶ
58 χωρεῖ, οἷόν τισιν ἡνίαις ἀγχομένη. οὕτως οἱ ποταμοὶ τρέ-
χουσιν ὥσπερ ἐτάχθησαν ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἀναβλύζουσιν αἱ 25
πηγαί, καὶ τὰ φρέατα χορηγεῖ τοῖς ἀνθρώποις τὴν χρείαν,
καὶ αἱ τοῦ ἔτους ὥραι ἀλλήλας εὐρύθμως διαδέχονται, καὶ
59 τὴν ἰσότητά τιμῶσι τοῦ πλείονος οὐκ ἐφίενται. τοῦτον
τὸν νόμον καὶ ἡμέραι καὶ νύκτες διατηροῦσιν ἐνδελεχῶς,
καὶ οὔτε μνηννόμεναι μεγαλαυχοῦσιν οὔτε σμικρυνόμεναι 30

1 ἐθέρα K | αἰσθητοῖς δὲ KBL | 2 ἔδωκε MCV | 3 τινες τῶν
νοητῶν MCV | νοητῶν L in marg. | post κακίαν add. ἀνθαιρέ-
τως MCV | 4 χορῶν K | 5 ἐπιτελέσωσιν SV | 6 ἐπιχειροῦσιν SC
| 7 post ποιεῖν add. αὐτοὺς MCV | τῶν ἀγίων ἀγγέλων MCV |
13 δὲ K: γε V: om. BLMSC | 15 πάσχουσι L¹MSC | 22 ἀναχε-
τίζεται KS | 24 τρέχουσιν S | 26 χρείαν: litt. εἰ S² | 27 αἱ om.
K | ἐρρῶθμως K | 28 τιμῶσι καὶ BL | 29 νύκταις S¹ | 30 μεγα-
λαυχοῦσιν οὔτε σμικρυνόμεναι om. KBL, sed add. infra post

δυσχεραίνουσιν, ἀλλὰ παρ' ἀλλήλων τὸν χρόνον κιχρῶμεναι
 πάλιν ἀναμφισβητήτως τὸ χρέος ἐκτίνουσιν, οὐ ζυγομα-
 χοῦσαι πρὸς ἀλλήλας, ἀλλ' ἐριδος δίχα καὶ παρέχουσαι καὶ
 λαμβάνουσαι. κἀκεῖνα δὲ ὁμοίως τοῦ δημιουργοῦ τὴν σο- 60
 5 φρίαν ἐπιδεικνύει καὶ δύναμιν. οὔτε γὰρ ἡ γῆ ἐν τοσαύ-
 ταις δὴ χιλιάσιν ἐτῶν ἀρουμένη καὶ σπειρομένη καὶ
 φυτευομένη καὶ τρέφουσα τοὺς καρποὺς καὶ πατουμένη καὶ
 μεταλλευομένη καὶ ὑομένη καὶ νιφομένη καὶ φλεγόμενη,
 μείωσίν τινα πέπονθεν ἢ τοὺς καρποὺς ἐλάττους τοῖς γεωρ-
 10 γοῦσι προσφέρει, οὔτε ἡ θάλαττα, τῶν νεφῶν διηνεκῶς
 ἐκεῖθεν ἀνιμωμένων τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, καὶ τὸν ὑετὸν
 ὠδινόντων καὶ παρεχόντων τῇ γῇ, ἐλάττων ὥφθη πώποτε
 ἢ κοιλοτέρα ἐγένετο ἢ τὰς ἡϊόνας κατέλειπεν, ὥς πάλαι
 κατέκρυπτεν, οὔτε μὴν ἠϋξήθη πάλιν, τοὺς πανταχόθεν
 15 εἰσρέοντας ποταμοὺς δεχομένη. καὶ οὔτι λέγω, πόθεν δὴ 61
 ἄρα τῶν ποταμῶν τὰ δεύματα φέρεται (ἄρρητος γὰρ δὴ μοι
 πάμπαν καὶ οὗτος ὁ λόγος). ὅπως δὲ καὶ ὁ ἥλιος τὴν
 ὑγρὰν οὐσίαν πέφυκεν ἀναλίσκειν, εὐπετές μάλα τῷ βουλο-
 μένῳ καταμαθεῖν. καὶ γὰρ δὴ ξηραίνει τὰ τέλματα καὶ τὰ
 20 τῶν ὑδάτων ἀναλίσκει ζυστήματα καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα
 διαναίνει, καὶ μέντοι τοὺς ποταμοὺς σμικρνομένους ἔστιν
 ἰδεῖν, ὅταν οὗτος ἀφείδῃ τὰ νότια ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη τρέχῃ
 καὶ τὸ θέρος ἐργάζεται. διὰ τοι τοῦτο καὶ τὸν Νεῖλόν 62

23 — p. 118, 5: Aëtius Doxogr. p. 384—386 (cf. Herod. II 25)

23 — p. 118, 5: Georg. Mon. Chron. I 20 (p. 25) (Suid. s. v. Βραχμάν)

κιχρῶμεναι | οὔτε (posteriore loco): καὶ L² | σμικρινόμεναι V |
 2 ἐκτείνουσιν KB: ἐκτιννύουσιν CVM²: ἐκτιννύοσι M¹ | 3 καὶ
 prius om. C | 4 κἀκεῖνο S | 7 καὶ τρέφουσα—πατουμένη om.
 L | 8 καὶ ὑομένη καὶ νιφομένη om. SC¹ | νειφομένη M: νηφο-
 μένη C² | καὶ φλεγόμενη om. S | φλογουμένη MCV | 9 μίωσιν
 S | γεωργοῖς CVMγρ. | 10 ὅτε S¹ | 11 ἀνιμωμένων KS | υἱετὸν
 L | 12 ποτε SCV | 13 κυλοτέρα M | ἐγένετο V | ἡϊόνας K:
 ἰόνας S | κατέλειπεν K | 16 τὰ δεύματα τῶν ποταμῶν SCV |
 δὴ om. BL | 17 καὶ οὗτος πάμπαν K | 19 δὴ om. K | post δὴ
 add. καὶ L | 21 διεναίνει K: διαβαίνει M¹C | σμικρνομένους
 KSCVMγρ.: σμικροτέρους BL: οσμικροτέρους M¹: ὡς μικροτέ-
 ρους M² | 22 ἀφῆς S | μέρη ἐπὶ τὰ βόρεια [βόρια SC] SCV |
 τρέχει S | 23 ἐργάζεται KL¹C

φασιν οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς πλημμυρεῖν
 καιρὸν, ἀλλὰ μεσοῦντος τοῦ θέρους ἐπικλύζειν τὴν Αἴγυπτον,
 ὥς τοῦ γε ἡλίου τὴν βορειοτέραν διαθέοντος ζώνην, καὶ
 τοῖς ἄλλοις μὲν ποταμοῖς ἐνοχλοῦντος, τούτου δὲ γε πλεῖστον
 67 ἀπέχοντος. | εἰ δὲ καὶ ἄλλας αἰτίας τῆς τούτου γε πλημ- 5
 μύρας εἶναι φασί τινες, ἀλλ' οὐκ ἔμοιγε ἀρμόττειν τόνδε
 νῦν τὸν λόγον ὑπεῖληφα. καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις παρεγγυῶ
 τῆς μὲν θείας οἰκονομίας μὴ πολυπραγμονεῖν τὰς αἰτίας,
 63 θαυμάζειν δὲ τὰ γινόμενα καὶ τὸν ποιητὴν ἀννυμεῖν. διό
 δὴ καὶ ἔγωγε θαυμάζω καὶ τοῦ ἄερος μὴ δαπανωμένην τὴν 10
 φύσιν, τοσοῦτων μὲν ἀνθρώπων, τοσοῦτων δὲ ἀλόγων ζώων
 διαπνεόντων τοῦτον διηνεκῶς, τοσαύτης δὲ ἀκτίνος καὶ
 οὕτως ἄγαν θερμῆς τοῦτον διαπερώσης, πρὸς δὲ τῷ ἡλίῳ
 καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων ταυτό γε τοῦτο ποιούν-
 64 των. ἀλλὰ γὰρ ὑπὲρ θαῦμα τὸ θαῦμα· καὶ κινδυνεύω γε 15
 λέγειν, ὥς οὐδὲ θαῦμα τὸ θαῦμα. Θεοῦ γὰρ δημιουργοῦν-
 τος, προσήκει θαυμάζειν μὲν ὥς ἥκιστα, ὑμνεῖν δὲ ὥς μά-
 λιστα· πάντα γὰρ αὐτῷ ῥάδιον ποιεῖν, ὅσα γε αὐτῷ πρόσ-
 φορα. ἐναπέθετο δὲ καὶ οἷς δεδημιούργηκεν, εἰς ὅσον ταῦτα
 ξυνεστάναι βούλεται χρόνον, δύναμιν ἀποχωρῶσαν. διὰ τοι 20
 τοῦτο καὶ ἡ γῆ μεμένηκεν, οἷαπερ ἐξ ἀρχῆς ἐγεγόνει, καὶ ἡ
 θάλαττα οὔτε σμικρύνεται οὔτε αὐξεται, καὶ ὁ ἀήρ ἦν ἐξ
 ἀρχῆς ἔλαχε φύσιν, ἄσυλον διετήρησε, καὶ ὁ ἥλιος δὲ τήκειν
 οὐ δύναται καὶ διαλύειν, ὃ διαθίει στερέωμα, οὔτε μὴν τὸ
 στερέωμα, ὑγρὸν ὄν, θερμὸν ὄντα τὸν ἥλιον σβέννυσιν· 25

3 γε: τς BL¹: om. L² | βορειοτέραν S | διαθέοντος S |
 4 μὲν om. K | γε om. BLM | 5 δι' ἄλλας αἰτίας τὴν τούτου γε
 πλημμυρίαν M, corr. Mgr. | πλημμυρίας SC | 6 ἔμοιγε om.
 SV | 8 μὴ om. K | τὰς om. BL | 10 δαπανωμένην: δυνα-
 μένην BL¹ | 12 ἀναπνεόντων SCVMgr. | 13 ante τοῦτον add. καὶ
 M | 14 ἀστέρων SCVMgr. | γε om. KBLM, add. Mgr. | 17 ὥς
 ἥκιστα: οὐχ ἥκιστα SCV | 18 γε: περ CVMgr. | 19 δέ: γὰρ S |
 εἰς: ἐς K: om. S | ὅσον: ὅσος ὄν S: ὅσον ἂν MCV | 20 ξυστή-
 ναι S | βούλεται V | 22 οὔτε αὐξάνεται οὔτε σμικρύνεται CV |
 αὐξάνεται M | 23 ἔλαχε: ἔσχε BLM, corr. Mgr. | δὲ τήκειν [τί-
 κειν C] MCV: στήκειν K: τήκειν BLS | 24 οὐ δύναται post
 στερέωμα pos. CV | καὶ: ἡ CV: καὶ ἡ M | 24 post διαλύειν
 add. γε BL | διαθίει CVMgr.: διοθέει K: θέει MS: διαθεῖ BL
 | 25 — p. 119,1 θερμὸν — ὄν om. S

ἕκαστον γάρ, ὃν ἐξ ἀρχῆς ἔλαχε, διεφύλαξε κληρον. τὰς γὰρ
ἐναντίας φύσεις ὑγροῦ καὶ ξηροῦ, καὶ αὖ πάλιν ψυχροῦ
καὶ θερμοῦ, ξυνήγαγεν εἰς φιλίαν ὁ ποιητής. ὅταν τοίνυν 65
τούτων ἕκαστον ἴδωμεν, καὶ τὸν μὲν ἥλιον νῦν μὲν τὰ
5 βόρεια, νῦν δὲ τὰ νότια, ἄλλοτε δὲ τὰ μέσα τοῦ οὐρανοῦ
διαθέοντα, καὶ τὴν σελήνην αὐξομένην καὶ φθίνουσαν, καὶ
τοὺς ἀστέρας κατὰ καιρὸν ἀνίσχοντάς τε καὶ δυομένους καὶ
ἀμνητοῦ καιρὸν καὶ σπόρου σημαίνοντας καὶ τοῖς ναυτιλλο-
μένοις χειμῶνα καὶ γαλήνην μηνύοντας, μὴ ταῦτά γε, ὡς
10 φίλοι ἄνδρες, θεοποιήσωμεν, ἀλλὰ τὸν τούτων ποιητὴν καὶ
δημιουργὸν καὶ κυβερνήτην ἀννυμήσωμεν καὶ διὰ τῶν ὁρω-
μένων πρὸς τὸν ἀόρατον ἐκδημήσωμεν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ 66
ἐκδημίας ἡμῖν ἀλλὰ πίστεως χρεία· διὰ ταύτης γὰρ μόνης
ιδεῖν ἐκείνον δυνάμεθα. ὅταν ἴδωμεν εἰς καιρὸν τὰς ὥρας
15 μεταβαίνουσας, καὶ τὸν ὑετὸν τῇ γῇ χορηγούμενον, καὶ
ταύτην φύουσιν καὶ τῇ πόσῃ καλυπτομένην, καὶ τὰ λήϊα
κυμαίνοντα καὶ τοὺς λειμῶνας ἀνθοῦντας, καὶ κομῶντα τὰ
ἄλσιν καὶ βρόχοντα τῷ καρπῷ, κινήσωμεν εἰς ὕμνων διὰ τοῦ
ταῦτα δεδωρημένου τὴν γλῶτταν, καὶ μήτε Νύμφας ὁρῶν-
20 ἄδας ἢ πηγαίας ἢ ποταμίας, μήτε τὰς Νηρέως θεοποιή-
σωμεν θυγατέρας, μήτε τῇ Διοῦ τὸν ἱούλον ἄσωμεν ἢ τὸν
λιτυρέσαν, μὴ Διονύσω τὸν διθύραμβον, | μὴ τῷ Πυθίῳ p. 6
μάντει τὸν παιᾶνα, μὴ τῇ Ἀρτέμιδι τὸν ὑποῖον· ἀλλὰ τῷ
ποιητῇ τῶν ὅλων τὴν Δαυιτικὴν προσενέγκωμεν μελωδίαν
25 καὶ μετ' ἐκείνου βοήσωμεν· „ὥς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.“ ὅταν ὠδικῶν ὁρνίθων 67

25—26: Ps. 103, 24

1 ἔλαχε KBLM: εἰλήχε SCVMγρ. | 4 τοῦτον S¹ | 5 βόρεια
SC | δὲ καὶ τὰ μέσα L | 6 διαθέοντα S | αὐξανομένην BLM |
φθίνουσαν SC | 7 τε om. CV | 8 σπόρον S | 9 γε: τε K: om.
V | 10 καὶ om. KBL: ἐπιγνόντες [ἐπιγνώντες C] ὡς MCV |
11 δημιουργὸν C | ἀννυμήσωμεν KBL | 13 γὰρ ταύτης K | 14 post
ὅταν add. οὐκ S² | 17 κομῶντας K | 18 ἄλσιν: ἄνθη M | 19 δε-
δωρημένου KBLM: δεδωκότος SCVMγρ. | 20 ante πηγαίας add.
ὅσα K | 21 διοῦ MC: διὰ M² | 22 λιτυρέσαν Acciaolus: ἀπιτέραν
K: λειτερέαν BL: λοτυρέσαν MC²: λυτειρέσαν SCMγρ.: λυτή-
ρεσαν V | 23 μὴ τῇ: μήτε K | ὑποῖον BL

ἀκούσωμεν ποικίλα γε ἁδόντων ἄσματα καὶ διάφορα, καὶ
 τετλίγων τερετιζόντων, ἐρῶσθαι φράσαντες Σειρήσι καὶ
 Μούσαις, τὸν πάνσοφον καὶ παναλκῇ Θεὸν προσκυνήσωμεν,
 τὸν καὶ τοῖς μικροῖς πτηνοῖς τοσαύτην μέλους δωρησάμενον
 ἁρμονίαν καὶ διὰ πάντων καὶ τρέφοντα καὶ τέρποντα καὶ
 καταθέλοντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

68. Ταῦτα ταῖς τῶν φιλοσόφων, ὧ φίλοι ἄνδρες, παρεξε-
 τάσατε δόξαις, καὶ σκοπήσατε, ὁρθῇ γε καὶ δικαίᾳ χρώ-
 μενοι ψήφῳ, τίνα τούτων περὶ Θεοῦ λέγειν πρόσφορα καὶ
 ἁρμόδια, τὸ ἀγέννητον εἶναι τὸ πᾶν, ἢ ἀπὸ ταῦτομάτου 10
 ξυστῆναι, ἢ τὸ ἀπὸ τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ κενοῦ ξυναρμο-
 σθῆναι, ἢ τὸ ὑπὸ Θεοῦ μὲν, ἐκ δὲ τῆς ὕλης γενέσθαι, ἢ
 τούτων μὲν ἕκαστον περὶ Θεοῦ λέγειν ἀνόσιον, ἐκεῖνο δέ
 γε εἰκὸς τε καὶ ἀληθές, ὥς τῶν ὄλων ποιητῆς ὁ Θεός, οὐ
 τοῖς ἄλλοις τεχνίταις παραπλησίως ἐξ ὕλης τὰ πάντα δημι- 15
 ουργήσας, ἀλλ' αὐτὸς τὰ πάντα μὴ ὄντα παραγαγὼν καὶ
 69 παρασχεῖν ἐθέλῃσας τοῖς μὴ οὔσι τὸ εἶναι. ῥᾶδιον γὰρ
 αὐτῷ καὶ ἐκ μὴ ὄντων καὶ ἐξ ὄντων δημιουργεῖν· τοῦτο
 γὰρ δὴ καὶ πάλαι πεποίηκε καὶ καθ' ἑκάστην, ὥς ἔπος εἰ-
 πεῖν, ἡμέραν ποιεῖ. καὶ γὰρ ἐξ ὑποκειμένων σωμάτων δια- 20
 πλάττει τῶν ζώων τὰ σώματα καὶ ἐκ μὴ ὄντων δημιουργεῖ
 τὰς ψυχάς, οὐχ ἅπασι τοῖς ζώοις, ἀλλὰ μόνοις ἀνθρώποις·
 καὶ διὰ τῶν πτηνῶν δημιουργεῖ τὰ πτηνὰ καὶ διὰ τῶν
 νηκτῶν τὰ νηκτὰ καὶ τῶν ἄλλων γενῶν ἕκαστον διὰ τῶν
 70 ὁμογενῶν διαπλάττει. οὕτω δὴ καὶ τῆς γῆς τοὺς καρπούς 25
 διὰ τῶν σπειρομένων καὶ φυτευομένων τοῖς ἀνθρώποις
 προσφέρει· πάλαι δὲ ἡ γῆ καὶ ἄσπαρτος καὶ ἀνήρωτος
 ἐβλάστησε πᾶσαν φυτῶν καὶ σπερμάτων ἰδέαν καὶ τῶν ἐρπε-
 τῶν καὶ τετραπόδων τὰ γένη· καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις

2 τετλίγων S | τερετιζόντων KBL: κηθαριζόντων MSCV |
 3 παναληθῇ CMyp. | 5 post τέρποντα add. πάντα M | 6 κατα-
 θάλλοντα BL | 8 καὶ prius om. L¹ | 9 καὶ: τε καὶ SCV | 11 τὸ
 om. C¹ | 13 τοῦ θεοῦ KL | 14 εἰκὸς: litt. s S² e corr. | 18 καὶ
 prius om. M | ἐκ μὴ ὄντων καὶ ἐξ οὐκ ὄντων M, sed οὐκ del.
 Myp. | 19 καὶ prius om. V | πάλιν BL | 23 καὶ διὰ—πτηνὰ
 om. BL | 24 καὶ διὰ τῶν ἄλλων K | 25 δὴ om. K | 26 φυτευ-
 μένων C | post φυτευομένων add. ἰδέαν BL¹ | 27 ἀνήρωτος καὶ
 ἄσπαρτος SCV | ἀνήρωτος M, corr. Myp. | 28 εἰδέαν KSC

ἔφυσεν, ὥς ἐκελεύσθη, καὶ τὰ τοῖς ὕδασιν ἐνδιαιτῶμενα
ζῶα καὶ τὰ τὸν ἀέρα διαπερᾶν πεφυκῶτα. αὐτὴν μέντοι 71
τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν ἀέρα καὶ τῶν ὑδάτων
τὴν φύσιν καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸ φῶς οὐ τῇ ὕλῃ ἀναδοῦναι
5 προσέταξεν, ἀλλὰ μὴ ὄντα παρήγαγεν, αὐτὸς καὶ φντουργός·
καὶ ναυπηγὸς τοῦ μεγίστου σκάφους τῆς κτίσεως γερονῶς,
αὐτὸς καὶ κυβερνᾷ καὶ ἰθύνει, ὃ πανσόφως κατεσκεύασε
σκάφος. ταῦτα οὐ μόνον ἡμᾶς εὐαγγελιστὰι παιδεύουσι καὶ 72
ἀποστόλοι, ἀλλὰ καὶ προφηταὶ καὶ τῶν προφητῶν ὁ κορυ-
10 φαῖος Μωϋσῆς, ὃ τὴν κοσμογένειαν ξυγγράψας, καὶ πρό γε
τούτων Ἀβραὰμ καὶ Μελχισεδὲκ καὶ ἅπας τῶν πατριαρχῶν p. 69
ὁ χορός. ἕκαστος γὰρ τούτων οὐ πολλούς, ἀλλὰ τὸν τοῦ
παντὸς ἐθεολόγησε ποιητὴν. καὶ τοῦτο εἴσεσθε, εἰ τοῖς
θείοις λόγοις ἐντύχοιτε. ἐκ παραλλήλου τοίνυν μεμαθη- 73
15 κότες, ὅσον τῶν ἀνθρωπίνων ὑπέρεκειται λογισμῶν τῆς θείας
γραφῆς τὰ παιδεύματα, φύγετε μὲν, ὧ φιλότης, τὸν πλά-
νον, ἀσπάζεσθε δὲ τὴν ἡλίου φανωτέραν ἀλήθειαν, ἵνα ὑπὸ
ταύτης φωταγωγούμενοι καὶ τῶν θείων λόγων τὸν νοῦν
θεωρήσῃτε καὶ τοὺς τούτων διδασκάλους θαυμάσῃτε, καὶ
20 „πεσόντες ἐπὶ πρόσωπον,“ ἀποστολικῶς εἰπεῖν, „προσκυνή-
σῃτε τῷ Θεῷ, λέγοντες, ὅτι ὄντως ὁ Θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν.“

20—21: 1. Cor. 14, 25

1 ἔφησεν M | ἐκελεύσθη V, sed corr. | καὶ om. C¹V | 2 καὶ
τὰ: κατὰ K: τὰ S | τῶν C | 2—3 αὐτὸν μέντοι οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν V | 5 καὶ om. SC¹V | 7 καὶ prius om. K | post ἰθύν-
νει add. πανσόφως K | 10 ὁ om. K | κοσμογενίαν S: κοσμο-
γονίαν KBL | 11 καὶ prius om. BL | πᾶς K | 13 ἴσεσθε S:
εἴσεσθαι V | 14 λόγοις CV | ἐντύχῃτε BL | τοίνυν: τοῦ νῦν K |
15 ὅσων LS¹V | ἀνθρωπείνων S | 16 φεύγετε BL | 17 ἀσπά-
σασθε MVC²: ἀσπάσασθαι C¹ | φανερωτέραν MV, corr. Mgr.:
φανωτέραν KS¹C | 18 τὸν νοῦν: τῶν νῦν C | 19 καὶ τοὺς—θαυ-
μάσῃτε om. V | 21 ὄντως M | ἐν ὑμῖν ὁ θεός K | ὁ om. S |
περὶ ὕλης καὶ κόσμον KMS; add. ὁ S: λόγος ὁ M: ἐπληρώθη ὁ
περὶ ὕλης καὶ κόσμου L

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. Ε.

- 1 Ἔστι τις λίθου φύσις, ἣν μαγνήτιν ὀνομάζουσιν, ἣ
 πᾶσαν ἑῶσα τὴν ἄλλην ὕλην ἀκίνητον, τὸν σίδηρον ἐφέλ-
 κεται μόνον· ἔστι δὲ ὅτε καὶ δαίκνυσιν αἰωρούμενον, οὔτε
 κάτωθεν ὑπὸ τινος ἐρειδόμενον οὔτε ἄνωθεν φαινομένῳ τῷ
 ξυνδεδεμένον, ἀφανῶς δὲ τῆς ὑπερκειμένης ἐκείνης ἢ ὑπερ-
 2 φαινομένης ἐνεργείας ἐξηρητημένον. τοιόνδε τι γινόμενον
 ἐπὶ τῶν θείων λογίων ἴδοι τις ἄν. πολλοὶ μὲν γὰρ δὴ
 τούτων, μᾶλλον δὲ ἅπαντες, ὥς ἔπος εἰπεῖν, ἐπαΐουσιν ἄν-
 θρωποι· οἱ δὲ τῆς πίστεως μόνοι θηρεύονται τρόφιμοι, οὔτε
 10 κάτωθεν ὑπὸ τινος εὐκληρίας ψυχαγωγούμενοι οὔτε ἄνωθεν
 ὁρωμένῳ τῷ ξυνδεδεμένοι, μόναις δὲ ταῖς ἀφανέσιν ἐλπίσι
 τὸν νοῦν ξυναρμόσαντες. τῷ τοι καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος
 „τὸν περὶ τοῦ σταυροῦ λόγον τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις εἶναι
 15 μωρίαν, τοῖς δὲ σωζομένοις Θεοῦ δύναμιν“ ἔφησεν. ἀλλ’
 3 ἐκείνη μὲν ἡ λίθος ιδιότητι φύσεως θέειν παρ’ αὐτὴν τὸν
 σίδηρον ἐκβιάζεται· τῶν δὲ θείων λογίων ἡ χάρις οὐκ
 αὐτῇ τοὺς μὲν προσίεται, τοὺς δὲ ἀποπέμπεται (πᾶσι γὰρ
 τοῖς ἐμπορεῖσθαι βουλομένοις προχέει τὰ νάματα), ἀλλὰ τὸ
 τῶν ἀκρωμένων αὐθαίρετον τοὺς μὲν προσάγει διαψῶντας,
 20 τοὺς δὲ πόρρω ποιεῖ, τόνδε τὸν ἡμερον ἔχειν ἥμιστα βουλο-
 4 μένους. ὁ δέ γε τῶν ψυχῶν ἱατρὸς τὴν τῶν οὐκ ἐθέλόν-
 των ἀπολαύειν τῆς θεραπείας οὐ βιάζεται γνώμην· αὐτο-
 κράτορα γὰρ καὶ αὐτεξούσιον τὴν λογικὴν φύσιν δημιουρ-
 γήσας, παραινέσεσι μὲν καὶ νόμοις καὶ τῶν χειρόνων
 25 ἀποτρέπει καὶ ἐπὶ τὰ κρεῖττω προτρέπει, οὐκ ἀναγκάζει δὲ μὴ

14—15: 1. Cor. 1, 18

1 περὶ φύσεως ἀνθρώπου ε' om. V | λόγος ε' BLMSC |
 2 μαγνήτιν KC: μαγνήτην S¹ | κατονομάζουσιν V | 4 αἰωρούμενον
 S | 5 φαινομένῳ: litt. ω C² e corr. | τῷ: litt. ω S²C² e corr. |
 6 ὑποκειμένης V | 8 δὴ: διὰ S | 9 ὥς ἔπος εἰπεῖν ἅπαντες SCV
 | 13 ξυναρμόζοντες V | 16 παρ' αὐτὴν KMVS²: παραντὴ BS:
 παρ' αὐτῇ LCMγρ. | 17 βιάζεται BL | ἡ om. V | 20 αὐθαίρετον
 S | 21 τόνδε in τῶνδε corr. M | ἡμερον: litt. ι' C² e corr. |
 23 βιάζονται K | 25 καὶ posterius om. SV

βουλομένην τῶν ἀμεινόνων μεταλαχεῖν, ἵνα μὴ παρακινήσῃ
 τοὺς ὄρους τῆς φύσεως. ταύτη τοι καὶ διὰ τῶν προφητῶν 5
 βοᾷ· „ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς
 φάγεσθε.“ | καὶ αὖ πάλιν· „δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, p. 70
 5 φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων
 ζῶν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;“ εἴτα τῶν χειρόνων
 ἀποτρέπων, ἐπιδείκνυσιν τὸ πρακτέον· „παῦσον τὴν γλῶσσάν
 σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· ἔκ-
 κλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην
 10 καὶ δώξον αὐτήν.“ δῆλα δὲ τοῖς πειθομένοις ποιεῖ καὶ
 τῶν πόνων τὰ ἄθλα, ὅτι „ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
 καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.“ ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ φόβος 6
 τοῖς παιδαγωγουμένοις ἀρμόδιος, ἀναγκάως καὶ ταῖς ἀπει-
 λαῖς τοὺς ῥαστώνῃ ξυζῶντας δεδίττεται καὶ φησιν· „πρόσω-
 15 πον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ
 γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.“ ὁ δὲ ταύτην προσενεγκὼν διὰ
 τοῦ προφήτου τὴν παραίνεσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις
 οὐκ ἄλλω τῷ χρόμηνος ὑπουργῶ, ἀλλ’ αὐτὸς διὰ τῆς σαρκὸς
 φθεγγόμενος, ἣν ἀνέλαβεν, ἔλεγεν· „εἴ τις διψᾷ, ἐρχέσθω
 20 πρὸς με καὶ πινέτω.“ καὶ πάλιν· „δεῦτε πρὸς με πάντες
 οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.“
 καὶ ἄλλα δὲ μυρία εὗροι τις ἂν κἂν τοῖς θεοῖς εὐαγγέλοις 7
 κἂν τοῖς τῶν ἀποστόλων συγγράμμασι, δηλοῦντα σαφῶς τῆς
 τῶν ἀνθρώπων φύσεως τὸ ἀνθαίρετον. οὗ δὲ χάριν καὶ γὰρ
 25 πέμπτην ὑμῖν, ὧ ἄνδρες, τήνδε προσφέρω παραίνεσιν· οὐκ
 ἀξιῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄγαν γε λιπαρὸν καὶ ποτνιόμενος
 τὸν τῆς ἰατρείας μὴ προσέσθαι καιρὸν μηδὲ ἀναβάλλεσθαι
 τὴν σωτηρίαν εἰς αὔριον, ἣν οὐκ ἴσμεν εἶπερ δὴ πάντως

3—4: Es. 1, 19 || 4—16: Ps. 33, 12—17 || 19—20: Joh. 7, 37 ||
 20—21: Matth. 11, 28

1 ἀμείνω CMγρ. | 4 φάγεσθαι S | αὖ om. S | 10 δὲ: δὴ V:
 δὲ καὶ K | 12 δὲ om. K | 14 ραστών S¹ | δεδίττεται S | καὶ
 om. S¹ | 15 ἐξολενθρεῦσαι M | 16—17 διὰ τοῦ προφήτου προσ-
 ενεγκὼν KM | 18 τῷ: τινὶ M, corr. Mγρ. | post τῷ add. χρόνῳ
 K | 19 ἧς B | 21 καὶ πεφορτισμένοι om. BCV | 22 δὲ om. K |
 24 ἀνθαίρετον S | 25 ὧ om. KBL | τήνδε om. KBL | 26 ἀξιῶ C
 | γε om. L² | 27 ἰατρίας S | ἀναβαλέσθαι V | 28 ἐς VMγρ.

ὀψόμεθα, ἀλλ' ἀναμνησθῆναι τῆς τοῦ Ἀσκραίου ποιητοῦ
παραινέσεως· „μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὖριον ἔς τε ἔννηφι,“
προσέχειν δὲ ἀκριβῶς καὶ τῇ ἄλλῃ τοῦδε τοῦ ποιητοῦ γνώμῃ,
ξυνῳδὰ φθεγγομένη· „αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι
παλαίει.“

- 8 Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦ κόσμου πέρι καὶ τῆς ὕλης τίνα
προσέχει φρονεῖν, μεμαθήκαμεν, καὶ ὅσον τὸ μέσον τῶν τε
θείων καὶ τῶν φιλοσόφων δογμάτων, φέρε λοιπὸν ἐξετάσω-
μεν, τίνα περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως ἡ θεία γραφή
φρονεῖν ἡμᾶς ἐξεπαίδευσεν, καὶ τίνα οἱ τῇ εὐεπείᾳ τοὺς 10
λόγους καλλύνοντες καὶ ὀνομάτων ὥρα καὶ ῥημάτων ἥβρ-
9 σμένων προσενεγκόντες τὸ ψεῦδος. ὅσα μὲν οὖν ποιηταὶ
περὶ τούτου μυθολογοῦσιν, ἐατέον ἐπὶ τοῦ παρόντος, οὐ
μύρῳ τούτους, κατὰ τὸν Πλάτωνα, κρίσαντας, ἀλλὰ τῇ φερο-
μένη παρ' αὐτῶν δυσσομίᾳ τὰς αἰσθήσεις ἀποτειχίσαντας. 15
ἐκεῖνοι γὰρ οὐ μόνον γηγενεῖς, ἀλλὰ καὶ σπαρτοὺς ἀνθρώ-
πους γεγενῆσθαι φασὶ καὶ ἐκ δρακοντείων ἀναφῶναι ὁδόν-
p. 71 των. | ἃ δὲ γε φιλόσοφοι θρυλοῦσι καὶ ξυγγραφεῖς, ταῦτα
10 μόνα τῇ τῆς ἀληθείας παραθετέον διδασκαλίᾳ. ῥητέον δὲ
γε πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅσην περὶ τῆς τοῦδε τοῦ γέ- 20
νους ξυστάσεως ἔριν καὶ διαμάχην ἐσχήκασιν. οἱ μὲν γὰρ
αἰδίδιον εἶναι τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν εἰρήκασιν καὶ τοῦδε
τοῦ γένους αἰεὶ ἔμπλεων γεγενῆσθαι τὴν γῆν, οἱ δὲ ἐν τῇ
Ἀττικῇ πρῶτον φῶναι ἀνθρώπους, ἄλλοι δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ

1—5: Eus. Pr. XIV 27, 1 (Hes. Opp. 410. 413) || 14: Plat.
Reip. III p. 398 A

1 ὀψόμεθα S: ὀψούμεθα C¹ ut videtur | 2 ἀναβάλλοιο M:
ἀναβάλλεο S: ἀναβάλλεο CV | post ἀναβάλλεσθαι add. ο K | τ'
om. BL | ἔς τε ἔννηφι om. CV: ἔς τ' ἔννηφι M: ἔς τ' αἰ ἐνῆφει
S | 3 τοῦ om. V | litt. οὐ γνώμῃ ξυνῳ C² | 4 αἰεὶ MS | ἀμβο-
λεργῶς S | 7—8 τὸ μέσον—δογμάτων: τῶν θείων καὶ τῶν φιλο-
σόφων δογμάτων τὸ διάφορον V | 7 τε om. M | 9 τῶν ἀνθρώπων KM:
τε ἀνθρώπων S | 10 εὐεπία KS | 11 ἥβρυσμένων om. MC: ἥβρι-
σμένων BL: ἡκριβωμένων V | 12 post ἥβρυσμένων add. κάλλει MCV
| 14 τὸν om. B | κρίσαντας K: κρίσαντες Mgr. | 15 δυσσομία
παρ' αὐτῶν L | ἀποτειχίσαντες M, corr. Mgr. | 17 γεγενεῖσθαι S
| δρακοντίων KS¹C | ὁδόντων ἀναφῶναι L | ἀναφῶναι SCVMgr. |
18 θρυλοῦσι MVC² | 19 μόνον M | παραθετέων S | διδασκαλίαν
M | 23 ἔμπλεων αἰεὶ BL | ἔμπλεω KMSC | 24 ἀρκαδίῃ C.

τοῦτο γενέσθαι πρῶτον, ἕτεροι δ' αὖ πάλιν ἐν Αἰγύπτῳ·
καὶ ἄλλαις δὲ πόλεσι πολλή περὶ τούτου φιλοτιμία γεγένη-
ται. πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις οἱ μὲν ὄλβιον τότε τὸ ζῶον 11
κεκλήκασιν, οἱ δὲ δειλῆαιον καὶ τρισάθλιον. καὶ Ὅμηρος
5 μὲν ἀκιδνὸν αὐτὸ καὶ ὀϊζυρὸν ὀνομάζει· Θεόγνις δὲ ὁ
Σικελιώτης ὁ Μεγαρόθεν βοᾷ· „πάντων μὲν μὴ φῦναι
ἐπιχθονίοισιν ἄριστον μὴδ' ἐσορᾶν αὐγάς ὀξέας ἡελίου· φύντα
δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.“ ξυνωδὰ δὲ τού- 12
τοις καὶ τῆς Εὐριπίδου τραγωδίας τὰ ἱαμβεῖα· „ἐχρῆν γὰρ
10 ἡμᾶς ξύλλογον ποιουμένους τὸν φύντα θρηνεῖν, εἰς ὅς
ἔρχεται κακά, τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.“ καὶ Σόλωνα
δὲ τὸν Ἀθηναῖον, τὸν νομοθέτην, Ἡρόδοτος εἰρηκέναι τῷ
Κροίσῳ ἔφη· „ὦ Κροῖσε, πᾶς ἀνθρωπὸς ἐστι ξυμφορή.“
15 Πυθαγόρας δὲ καὶ Πλάτων δῆμόν τινα ψυχῶν ἀσωμάτων 13
εἰσάγουσι καὶ τὰς ἀμαρτάδι τινὶ περιπεσούσας τιμωρίας
χάριν εἰς σώματα καταπέμπεσθαι λέγουσιν. τῷ τοι ὁ Πλά-
των ἐν τῷ Κρατύλῳ τὸ σῶμα σῆμα κέκληκεν, ὥς ἐν τούτῳ
τῆς ψυχῆς οἶονεὶ τεθαμμένης. ξύμφωνά δὲ τούτῳ καὶ 14
20 Φιλόλαος ὁ Πυθαγόρειος ἔφη· λέγει δὲ ὧδε· „μαρτυρέονται
δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θεολόγοι τε καὶ μάντιες, ὥς διὰ τινὰς
τιμωρίας ἃ ψυχὰ τῷ σώματι ξυνέξενται καὶ καθάπερ ἐν

4—5: Clem. Str. III 3, 14 (Hom. σ 130) || 5—12: Clem. Str.
III 3, 15 (Theogn. 425—427 Eur. fr. 449) || 12—14: Clem. Str.
III 3, 16 (Herod. I 32) || 15—17: Eus. Pr. XIII 16, 4—6 (Plat.
Phaed. p. 81 E—82 A) || 17—19: Clem. Str. III 3, 16 (Plat. Cra-
tyl. p. 400 B—C) || 19—p. 126, 1: Clem. Str. III 3, 17 (Philolai
fr. 14)

15—19: Georg. Mon. Chron. IV 218 (p. 530)

5 μὲν: δὲ K | 6 μεγαρῶθεν C² | 7 μὴδ' εἰς ὄρᾶν BL: μὴδὲ
ὄρᾶν V | ὀξέας BL¹C: ὀξιέας M: ὀξεῖαις S: ὀξεῶς V | 8 ὅπως
om. V | αἶδαο: litt. ἰ C² e corr.: αἰδαο S | 9 εὐριπίδου M |
ἱαμβία BMS, corr. Mγρ. | 10 ἡμᾶς KSMγρ. | 11 τὸν δ' αὖ—
πεπαυμένον om. S | 13 τὸν ἀθηναῖον νομοθέτην C: τῶν ἀθηναίων
νομοθέτην V | post νομοθέτην add. τοῦτ' αὐτὸ MC | 15 δῆμόν:
δαίμονα M, corr. Mγρ. | 17 ὁ om. BL | 19 οἶονεὶ S¹ | τούτῳ B e
corr.: τούτων M: τοῦτο BC¹ ut videtur | 20 πυθαγόρειος SC |
21 πάλαι BL | μάντιες BL²: μάντιες KLMSCV | 22 ἡ ψυχῇ SCVMγρ.

- σάματι τούτῳ τέθαιπται.“ ἀλλὰ τῶνδε τῶν λόγων ὁ Πλά-
των ἐπιλησθεὶς, τοῦναντίον ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Πολιτείας
παραδηλοῖ ἐπιμελεῖσθαι γὰρ σώματος δεῖν φησι ψυχῆς
ἕνεκα ἁρμονίας, δι’ οὗ βιοῦν τε ἔστι καὶ ὀρθῶς βιοῦν,
15 καταγγέλλοντας τῆς ἀληθείας τὸ κήρυγμα. εἰ δὲ διὰ τοῦ 5
σώματος ἢ ψυχῆ βιοῖ τε καὶ ὀρθῶς βιοῖ, οὐκ ἄρα ἦν ποτε
πρὸ τοῦ σώματος· εἰ δὲ ἦν πρὸ γε τοῦ σώματος, καὶ ἔζη
δήπουθεν καὶ ἐβίου· ἀθάνατον γὰρ ἔχει φύσιν καὶ λογικὴν.
εἰ δὲ ἦν μὲν πάλαι, οὐκ ὀρθῶς δὲ ἐβίου κεχωρισμένη τοῦ
σώματος, ἐν τῷ σώματι δὲ γενομένη καὶ τοῦτο ἄριστα παι- 10
δοτριβήσασα, τὸν ὀρθὸν κατώρθωσε βίον, διὰ τοῦ σώματος
ἄρα τετύχηκε τῶν ἀγαθῶν, ὧν πρὸ τοῦ σώματος οὐ μετέ-
λαχεν. ἀνθ’ ὅτου δὴ οὖν τεθάρφθαι αὐτὴν ἐν τῷ σώματι
καθάπερ ἐν σήματι ἔφη; |
- p. 72 16 Διὰ μὲν οὖν τούτων σαφῶς ἔγνωμεν, ὥς οὐ μόνον 15
ἀλλήλοις, ἀλλὰ καὶ σφίσι αὐτοῖς περὶ τῶν αὐτῶν ἐναντία
γεγραφήκασιν. ἵνα δὲ τὴν πολλὴν αὐτῶν καταμάθωμεν
ἔριν, φέρε πάλιν ἐπιδείξωμεν, τίνα περὶ ψυχῆς οἱ πολυ-
θρόλῃτοι τῶν φιλοσόφων ἐδόξασαν, καὶ ὅπως αὐτοὺς ἢ
κενὴ δόξα, κατὰ τὸν Τίμαιον, „ἔριδι ξυνένηκε μάχεσθαι.“ 20
ἃ δὲ γε ξὺν Θεῷ λέξω, ἐκ τῶν Πλουτάρχῳ καὶ Πορφυρίῳ
17 καὶ μέντοι καὶ Ἀετίῳ συγγεγραμμένων ἐρῶ. Θαλῆς τοίνυν
κέκληκε τὴν ψυχὴν ἀκίνητον φύσιν· Ἀλκμᾶν δὲ αὐτὴν αὐτο-
κίνητον εἴρηκεν· ὁ δὲ γε Πυθαγόρας ἀριθμὸν ἑαυτὸν κι-
νοῦντα· ξυνεφώνησε δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ξενοκράτης· ὁ δὲ 25

1—5: Clem. Str. IV 4, 18 (Plat. Reip. III p. 410 C, cf. IX p. 591 D); vid. Diss. p. 111 sq. || 20: Clem. Str. V 1, 11 Eus. Pr. XV 62, 14 (Timon. fr. 22) || 22—p. 129, 4: Aëtius Doxogr. p. 386—393

1 σάματι K: σώματι BL: σήματι MSCVL² | 2 ἐπιλησθεὶς L¹: ἐπιμεληθεὶς M: litt. εἰ C² e corr. | 3 δεῖ MSCV | 4 ἕνεκα C | ἕνεκα καὶ ἁρμονίας M | 5 καταγγέλοντας C | 8 γὰρ: ἄρ’ M, corr. Myr. | 9 post κεχωρισμένη add. καὶ S | 10 τῷ om. KBL | γινομένη V | παιδοτριβεῖσασα S | 11 κατώρθωσε MC | 15 ἔγνω-
καμεν K | 17 γεγραφασιν MSCV | αὐτῶν πολλὴν V | 18 post φέρε add. δὴ K | 18—19 τῶν φιλοσόφων οἱ πολυθρόλῃτοι L | πολυθρόλῃτοι MVL² | 20 τίμαιον: τίμωνα Clem. Eus. | 21 λέγω K | 22 ἀέτω KBL | συγγεγραμμένα BL¹ | 23 ἀκίνητον Plat. Stob. | 25 δὲ prius om. M | τῷδε τῷ λόγῳ SC | ὁ δὲ γε BL

Πλάτων ούσίαν νοητὴν ἐξ ἑαυτῆς κινητὴν· ὁ δὲ Σταγειρί-
της ἐντελέχειαν πρώτην σώματος φυσικοῦ ὁργανικοῦ, δυνά-
μει ζῶν ἔχοντος· ἐντελέχειαν δὲ τὴν ἐνέργειαν κέκληκεν.
Κλέαρχος δὲ τῶν τεττάρων εἶναι στοιχείων τὴν ἁρμονίαν· 18
5 Ἀναξιμένης δὲ καὶ Ἀναξίμανδρος καὶ Ἀναξαγόρας καὶ Ἀρ-
χέλαος ἀερώδι τῆς ψυχῆς τὴν φύσιν εἰρήκασιν. οἱ δὲ γε
Στωϊκοὶ πνευματικὴν, πλείστου μετέχουσιν τοῦ θερμοῦ.
Παρμενίδης δὲ καὶ Ἰππασσος καὶ Ἡράκλειτος πυρώδι ταύ-
την κεκλήκασιν· ὁ δὲ Ἡρακλείδης φωτοειδῆ· Ἐπίκουρος δὲ
10 ὁ Νεοκλέους τεττάρων τινῶν ποιότητων κράμα, πυρώδους
καὶ ἀερώδους καὶ πνευματικοῦ καὶ τετάρτου τινὸς ἀκατωνό-
μαστου· ὁ δὲ Ἐμπεδοκλῆς μῖγμα ἐξ αἰθερώδους καὶ ἀερώ-
δους ούσιας. Κριτίας δὲ ἐξ αἵματος εἶπε καὶ ἐξ ὕγρου·
καὶ ἄλλοι δ' αὖ ἄλλα λεληρήκασιν ἐναντία. καὶ μέντοι καὶ 19
15 περὶ τὴν ταύτης διαίρεσιν πλείστη γε τούτοις γεγένηται δια-
μάχη. Πυθαγόρας μὲν γὰρ καὶ Πλάτων διμερῇ ταύτην
εἰρήκασιν, καὶ τὸ μὲν αὐτῆς εἶναι λογικόν, τὸ δὲ ἄλογον.
διχῇ δ' αὖ πάλιν τὸ ἄλογον ἔτεμον, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ θυ-
μικὸν εἶναι, τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν. ὁ δὲ Ξενοκράτης, καὶ
20 ταῦτα τρίτος ἀπὸ Πλάτωνος ὢν (Σπευσίππου γὰρ τοῦ Πλά-
τωνος ἀδελφιδοῦ γεγένηται φοιτητής), τὸ μὲν αἰσθητικὸν
εἶναι τῆς ψυχῆς ἔφη, τὸ δὲ λογικόν. ὁ δὲ Νικομάχου 20
πέντε εἶναι ταύτης ἔφησεν ἐνεργείας, τὴν ὀρεκτικὴν, τὴν
θρεπτικὴν, τὴν αἰσθητικὴν, τὴν μεταβατικὴν, τὴν διανοητι-
25 κήν. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτον οἱ Στωϊκοὶ τὸν ἀριθμὸν ἔστειραν·
ἐξ ὁκτώ γὰρ μερῶν ἔφασαν τὴν ψυχὴν ξυνεστάναι, τῆς
ὀπτικῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς ἀκουστικῆς καὶ τῆς ὀσφρητικῆς
καὶ τῆς γευστικῆς καὶ τῆς ἀπτικῆς· ἔκτον δὲ τὸ φωνητικόν

1 ἐξ αὐτῆς K: ἐξαντῆς BL | 4 εἶναι om. C | 6 τὴν φύσιν
τῆς ψυχῆς V | 7 πλείστην C: πλείστον V | 9 Ἡράκλειτος KBL |
10 νεοκλέους BL | 11 ἀκατονομάστου MSV. | 13 κρατίας SC. |
15 διαίρεσιν S | 16 post γὰρ add. δὴ V | post πλάτων add. καὶ
δημόκριτος M | 18 αὖ πάλιν om. BL | 20 ὢν—πλάτωνος om.
S | πευσίππου M: σπευσίππου V | 21 ἀδελφοῦ S | αἰσθητὸν KB |
22 εἶναι om. BL | νικομάχου: litt. νικο L²: νικόμαχος V |
23 πάντε M¹ | ταύτης om. S | 24 ἐσθητικὴν S | post μεταβατι-
κὴν add. καὶ MCV | 27 ὀσφραντικῆς SCV

ἔφασαν καὶ τὸ σπερματικὸν ἑβδομον καὶ τὸ ἡγεμονοῦν
 ὄγδοον, ὅφ' οὗ τούτων ἕκαστον ἐνεργεῖται. εἶπον δὲ αὐτὴν
 21 καὶ ταῖς τοῦ πολὺποδος εἰκέναι πλεκτάναις. οἱ δὲ γε
 Πυθαγόρου διάδοχοι ἐκ πέντε στοιχείων τὸ σῶμα κρατῆναι
 p. 73 φάντες | (τοῖς γὰρ τέτταρσι ξυνέταξαν τὸ αἰθέριον), ἴσα- 5
 ρίθμους εἶναι ἔφασαν ταύτῃ καὶ τῆς ψυχῆς τὰς δυνάμεις·
 καὶ ταύτας ὀνομάκασιν νοῦν καὶ φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην
 22 καὶ δόξαν καὶ αἰσθησιν. ὅσα δὲ καὶ περὶ τῆς τοῦ ἡγεμο-
 νικοῦ χώρας διηνέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, ῥάδιον διαγινῶναι.
 Ἰπποκράτης μὲν γὰρ καὶ Δημόκριτος καὶ Πλάτων ἐν ἐγκε- 10
 φάλῳ τοῦτο ἰδρῦσθαι εἰρήκασιν· ὁ δὲ Στράτων ἐν μεσο-
 φρύῳ· Ἐρασίστρατος δὲ ὁ ἰατρὸς περὶ τὴν τοῦ ἐγκεφάλου
 μῆνιγγα, ἣν ἐπικρανίδα λέγει· Ἡρόφιλος δὲ ἐν τῇ τοῦ ἐγκε-
 φάλου κοιλίᾳ· Παρμενίδης δὲ καὶ Ἐπίκουρος ἐν ὅλῳ τῷ
 θώρακι· Ἐμπεδοκλῆς δὲ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ τῶν Στωϊκῶν 15
 ἡ ξυμμορία τὴν καρδίαν ἀπεκλήρωσαν τούτῳ. καὶ τούτων
 δ' αὖ πάλιν οἱ μὲν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας, οἱ δὲ ἐν τῷ
 αἵματι· καὶ οἱ μὲν ἐν τῷ περικαρδίῳ ὀμένει, οἱ δὲ ἐν τῷ
 23 διαφράγματι. καὶ Πυθαγόρας μὲν καὶ Ἀναξαγόρας καὶ
 Διογένης καὶ Πλάτων καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Ξενοκράτης 20
 ἄφθαρτον εἶναι τὴν ψυχὴν ἀπεφήναντο· ὁ δὲ Ἡράκλειτος
 τὰς ἀπαλλαττομένας τοῦ σώματος εἰς τὴν τοῦ παντὸς ἀνα-
 χωρεῖν ψυχὴν ἔφησεν, οἷα δὴ ὁμογενῇ τε οὖσαν καὶ ὁμο-
 ούσιον. οἱ δὲ Στωϊκοὶ τὰς χωριζομένας τῶν σωμάτων
 ψυχὰς διαρκεῖν μὲν καὶ καθ' ἑαυτὰς ζῆν ἔφασαν, ἀλλὰ τὴν 25
 μὲν ἀσθενεστέραν ἐπ' ὀλίγον, τὴν δὲ ἰσχυροτέραν μέχρι τῆς

14—15: Schol. Hom. A 495 ed. Ludwich (Ind. lect. mens. aestiv. Regimont. 1895)

1 ἡγεμονικὸν SCVMγρ.: ἡγεμονικὸν οὖν L¹, sed ικὸν οὖν del. L² | 3 πλεκτάνες K: πλεκτάναις S | 5 τέτταρσι BL | 6 ἔφασαν εἶναι L | ταύτῃ καὶ om. K | 8 ὅσας S | καὶ tertium om. CV | 13 ἦν: ἡ M | post ἦν add. καὶ SCV | 15 ἐμπεδοκλεῖς S | ἀριστοτέλης: ἀριστοκλῆς BLV: Ἀριστοτέλης Διοκλῆς Diels | 16 ἀπεκλήρω L¹ | τούτων: τούτω B | 17—18 ἐν τῇ—οἱ μὲν om. K | 17 τῇ om. V | καρδίας: ἀρτηρίας MSCV: καρδίας etiam Plut., qui tamen ante κοιλίᾳ add. ἀρτηριακῇ | 18 ὀμένει K | 20 ὁ πλάτων BL | 25 διαρκεῖ S | 26 δὲ γε MSCV | ἰσχυρὰν S | μέχρη S

τοῦ παντός ἐκπυρώσεως. Δημόκριτος δὲ καὶ Ἐπίκουρος 24
 καὶ Ἀριστοτέλης φθαρτὴν εἶναι ταύτην ἀνέδην εἰρήκασι.
 Πλάτων δὲ καὶ Πυθαγόρας τὸ μὲν λογικὸν αὐτῆς ἄφθαρτον
 εἶναι, φθαρτὸν δὲ τὸ ἄλογον. καὶ ὁ μὲν Πλάτων καὶ τὰ
 5 φυτὰ ζῶα κέκληκε, τοῦ τρίτου γε τῆς ψυχῆς εἶδους, τοῦ
 ἐπιθυμητικοῦ, μόνου μετέχοντα· ὁ δὲ γε Ἀριστοτέλης ζῶα
 μὲν αὐτὰ εἰπεῖν οὐκ ἠνέσχετο (τὸ γὰρ δὴ τῆς αἰσθητικῆς
 μετέχον ψυχῆς τοῦτο καλεῖσθαι ζῶον ἠξίωσε), τῆς φυτικῆς
 μέντοι καὶ θρεπτικῆς ψυχῆς μετέχειν ὑπέλαβε τὰ φυτὰ.
 10 ἀλλὰ τοῦτόν γε τὸν λόγον οἱ τῆς Ποικίλης οὐ προσεδέξαντο· 25
 τὴν γὰρ τοι φυτικὴν δύναμιν καλεῖν ψυχὴν οὐκ ἠνέσχοντο.
 Ζήνων δὲ ὁ Κιτιεύς, ὁ τῆσδε τῆς αἰρέσεως ἡγησάμενος,
 τοιάδε περὶ ψυχῆς δοξάζειν τοὺς οἰκείους ἐδίδαξε φοιτητάς·
 τὸν γὰρ τοι ἀνθρώπινον θορόν, ὕγρον ὄντα καὶ μετέχοντα
 15 πνεύματος, τῆς ψυχῆς ἔφησεν εἶναι μέρος τε καὶ ἀπόσπασμα
 καὶ τοῦ τῶν προγόνων σπέρματος κέρασμά τε καὶ μῖγμα,
 ἐξ ἀπάντων τῶν τῆς ψυχῆς μορίων ξυναθροισθέν. οὗ
 δὴ χάριν αὐτὴν καὶ φθαρτὴν προσηγόρευσεν. Νουμήριος 26
 δὲ ὁ Πυθαγόρειος πρὸς τούτους ἀποτεινόμενος ἔφη· „τὴν
 20 δὲ ψυχὴν γενετὴν τε καὶ φθαρτὴν λέγουσιν, οὐκ εὐθύς δὲ
 τοῦ σώματος ἀπαλλαγείσαν φθείρεσθαι, ἀλλ’ ἐπιμένειν τινὰς
 χρόνους καθ’ ἑαυτήν, τὴν μὲν τῶν σπουδαίων μέχρι τῆς
 εἰς πῦρ ἀναλύσεως τῶν πάντων, τὴν δὲ τῶν ἀφρόνων πρὸς p. 74
 ποιούς τινας χρόνους.“ καὶ ὁ Λογγίνος δὲ αὐτῶν ἀντικρὺς 27
 25 κατηγορεῖ, ὧδε γράψας· „Ζήνωνι μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθει

4—11: Clem. Str. VIII 4, 10 (Plat. Tim. p. 77 B Arist. de
 anim. II 2) || 12—18: Eus. Pr. XV 20, 1 || 18—24: Eus. Pr. XV
 20, 6 (Arei Didymi fr. phys. 39, 6); vid. Diss. p. 109 || 24—
 p. 130, 3: Eus. Pr. XV 21, 3 (Longin. fr. 7)

1 ἐκπυρώσεως S | 2 φαρτὴν B¹ | εἶναι om. CV | ἀναίδην
 KSCV | 5 γε τῆς ψυχῆς εἶδους: μέρους τῆς ψυχῆς CV | 6 γε
 om. BL | 8 μετέχειν SC | 11 τὴν γὰρ τοι: τὸ γὰρ τὴν S² | τοι
 om. L: τὸ S¹ | ἠνέσχετο K | 12 κητιεύς B: κιτιεύς M | 13 φοι-
 τητάς: μαθητάς V | 14 ἀνθρώπιον K | 15 ἔφησεν om. BL:
 ἐν K | μέρος τε εἶναι BL | εἶναι om. CV | 19 πυθαγόρειος SC |
 ἀποφαινόμενος V | 20 γενετὴν K: γεννητικὴν L: γεννητὴν
 MV | τε om. BL | 22 μὲν: μέντοι L | μέχρις K | 23 ἀναλώσεως
 BL, sed corr. L | 25 γὰρ om. SCV | κλεάνθει SV

νεμεσήσειεν ἂν τις δικαίως, οὕτω σφόδρα ὑβριστικῶς περὶ
 τῆς ψυχῆς διαλεχθεῖσιν. ἄμφω γὰρ τοῦ στερεοῦ σώματος
 28 εἶναι τὴν ψυχὴν ἀναθυμίασιν ἔφασαν.“ ἄντικρυς δὲ τού-
 των ἐναντία τὰ Πυθαγόρα καὶ Πλάτωνι δόξαντα· θείαν
 γὰρ δὴ μοῖραν τὸν νοῦν ἔφασαν εἶναι. ξυμφωνεῖ δὲ καὶ
 ὁ Νικομάχου τῷδε τῷ λόγῳ, καίτοι θνητὴν εἶναι ἀποφη-
 νάμενος τὴν ψυχὴν· ἄλλο τι γὰρ εἶναι τὸν νοῦν παρὰ
 ταύτην ὑπέλαβεν. καὶ οἱ περὶ Πλάτωνα δὲ καὶ Πυθαγόραν
 θύραθεν τοῦτον εἰσκρίνεσθαι λέγουσιν. πάλιν δ' αὖ οἱ μὲν
 αὐτῶν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν ἔφασαν εἶναι καὶ ἄγειν δύνα-
 σθαι, ἣ ἂν ἐθέλῃ, τὰ πάθη· οἱ δὲ ἀνάγκης αὐτὸν καὶ
 εἰμαρμένης ἀπεφώνησαντο δοῦλον καὶ πρὸς τὰ τῶν Μοιρῶν
 ἄγεσθαι νήματα, καὶ τῆς τοῦ οὐρανοῦ περιδινήσεως καὶ
 τῆς τῶν ἄστρον ξυνόδου τὰς τούτου πράξεις καὶ ἐνεργείας
 29 ἡγοῦσθαι. ὁ δὲ γε Πλάτων τὴν ἐναντίαν τούτοις περὶ
 ψυχῆς ἐξεπαίδευσε δόξαν. ἔλευθέραν γὰρ αὐτὴν εἶναι ἔφησε
 καὶ δέσποιναν τῶν ἐνοχλούντων παθῶν καὶ ἐκοῦσαν ἢ
 τῇδε ἢ ἐκεῖσε χωρεῖν καὶ ἐθειλουσίως γε ἢ νικᾶν ἢ ἡττᾶ-
 σθαι. καὶ τοῦτο σαφῶς ἐν τοῖς Νόμοις δεδήλωκε· λέγει
 δὲ οὕτως· „κάνταῦθα, ὦ ξένε, τὸ νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν
 πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη· τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ'
 ἑαυτοῦ αἰσχιστόν τε καὶ κάκιστον· ταῦτα γὰρ ὡς πολέμου

3—5: Clem. Str. V 13, 88; vid. Diss. p. 110sq. || 5—8: Eus.
 Pr. XV 9 || 8—9: Aëtius Doxogr. p. 392 || 9—15: vid. infra VI
 4sq. || 19—p. 131, 1: Eus. Pr. XII 27, 2 (Plat. Legg. I p. 626 E)

9—p. 131, 9: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 58) (16—p. 131, 9:
 Suid. s. v. Πλάτων)

* 1 νεμεσήσειεν SCV | 1—2 περὶ τῆς ψυχῆς διαλεχθεῖσιν
 ὑβριστικῶς CV | 2 διελεχθεῖσιν M: διαλεχθεῖσιν et διελεγγθεῖσιν
 Mgr.: διελέχθησαν K: διατεθεῖσιν BL | στερεοῦ σώματος: στερε-
 ώματος B, sed corr. | 3—5 ἄντικρυς—εἶναι om. L | 4 τὰ om.
 KB | πλάτων M¹ | 5 δὲ om. C | 9 θύραθεν: οὐρανόθεν KBL¹ |
 δ' om. L¹ | 10—11 αὐτοκράτορα—ἣ om. L¹ | 11 ἣ: ὡς SCVMgr.:
 ἣ ὡς B | ἐθέλῃ KBL¹ | 12 μοιρῶν: litt. οι S² e corr. | 13 ἄγεσθαι
 vel ἀνεσθαι L² e corr.: λέγεσθαι B | 13 οὐρανοῦ: ἀνοῦ S |
 14 τούτων V | 15 τούτοις om. KBL | 16 εἶναι ἔφησεν K: εἶναι
 φησι BL: ἔφησεν εἶναι MSCV | 17—18 ἐκοῦσαν ἢ τῇδε ἢ ἐκεῖσε:
 τῇδε ἢ τῇδε ἢ ἐκεῖσε ἐκοῦσαν L

ἐν ἐκάστοις ἡμῶν ὄντος πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς σημαίνει.“ καὶ 30
 αὖ πάλιν μετ’ ὀλίγα· „τόδε δ’ ἴσμεν, ὅτι ταῦτα τὰ πάθη ἐν
 ἡμῖν οἷον νεῦρα ἢ σμήρινθοί τινες ἐνοῦσαι σπᾶσί τε ἡμᾶς
 καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν ἐναντία γε οὔσαι ἐπ’ ἐναντίας
 5 πρᾶξεις, οὗ δὴ διωρισμένη ἀρετὴ καὶ κακία κεῖται. μίαν γὰρ
 φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν ἔλξεων ξυνεπόμενον αἰεὶ καὶ μη-
 δαμῇ ἀπολειπόμενον ἐκείνης, ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις με-
 τρίοις ἕκαστον· ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγω-
 γήν.“ ἀντικρὺς δὲ διὰ τούτων δεδήλωκεν, ὥς οὔτε φύσιν 31
 10 ἐλάχομεν πονηράν, καὶ κατ’ ἀνάγκην καὶ βίαν πλημμε-
 λοῦμεν οἱ ἀνθρώποι, οὔτε ὑπὸ τῶν τῆς Κλωθοῦς νημάτων
 ἀγόμεθα οὔτε μὴν ὑπὸ τῆς τῶν ἄστρον ξυνόδου πρὸς τὸ
 πρακτέον ὠθοῦμεθα· ἀλλ’ ἀγωνίζεται μὲν πρὸς ἑαυτὴν ἡ
 ψυχὴ, τοῦ δὲ νικᾶν ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἐδελήσῃ νεῦσαι
 15 πρὸς ἀρετὴν· καὶ ἔλκει μὲν ἡ ἐπιθυμία πρὸς ἑαυτήν,
 ἀνθέλκει δὲ ὁ θυμός, ἔχει δὲ τοῦ πείθεσθαι ἢ μὴ τὴν
 ἐξουσίαν ὁ λογισμός· ἡνιοχεῖν γὰρ ἐτάχθη καὶ ἄγειν, ἀλλ’
 οὐκ ἄγεσθαι τε καὶ σύρεσθαι. ἐκράτνυε δὲ τόνδε τὸν λόγον 32
 καὶ τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων, ταῦτα εἰπὼν· | „τῆς δὲ γε- p. 75
 20 νέσεως τοῦ ποιοῦ τινος ἀφῆκε ταῖς βουλήσεσιν ἐκάστου
 ἡμῶν αὐτῶν τὰς αἰτίας· ὅπη γὰρ ἂν ἐπιθυμῇ, καὶ ὁποῖος
 ἂν ὦν τὴν ψυχὴν, ταύτη σχεδὸν ἐκαστοτε καὶ τοιοῦτος
 ἡμῶν γίνεται ἅπας ὥς τὸ πολὺ.“ καὶ μετὰ βραχεία δὲ καὶ
 ταῦτα προστέθεικεν· „μείζω δὲ δὴ ψυχὴ κακίας καὶ ἀρε-

1—9: Eus. Pr. XII 27, 4 (Plat. Legg. I p. 644 E) || 19—23:
 Eus. Pr. XII 52, 26 (Plat. Legg. X p. 904 B—C) || 24—p. 132, 6:
 Eus. Pr. XII 52, 27 (Plat. Legg. X p. 904 D—E)

1 ἐκάσταις K | 3 σμίρινθοί K: σμήρινθοί B: σμήρινθοί LV |
 σποῦσιν K | 4 καὶ γὰρ ἀλλήλαις BL¹ | 5 οὐ BL¹ | μία S¹ |
 6 δεῖν: δὴ C¹: δεῖ C² | ἔξεων M, corr. Mγρ. | post ἔλξεων add.
 εἶναι ἀρχὴν ἢ [ἢ L¹] BLSCVMγρ. | 7 τοῖς ἄλλοις μετρίοις K:
 μετρίως τῶν ἄλλων BLSCV: μετρίως τῶν τοῖς ἄλλοις ἕκαστον
 μετρίως M: τοῖς ἄλλοις νέουσις Pl. Eus. | 8 λόγου BL | 9 οὔτε
 om. K | 12 ἀγόμεθα S | 13 πρακταῖον S | αὐτὴν L | 15 καὶ om.
 S | 16 ἢ: εἰ C¹ | 18 τε om. CV | 19 γενέσεως: litt. γ C² e corr. |
 20 ποιοῦ: ποιητοῦ vel ποιητῶν L² | ἐκάστῳ KBL | 21 αὐτῷ BL
 | 22 ἂν: ἀνῶν M, corr. Mγρ. | ὦν: ἢ MCVS²: ἦν S¹ | ταύτη:
 ταύτης S¹: τοιαύτη KBL | ἐκάστῳτε C | 24 προστέθηκε S: προσ-
 γίνεται M | μείζων BSCL²: μείζον L¹

- τῆς ὁπόταν μεταλάβῃ διὰ τὴν αὐτῆς βούλησίν τε καὶ ὁμιλίαν γινομένην ἰσχυράν, ὁπόταν μὲν ἀρετῇ θείᾳ προσμίξασα γίνεται διαφερόντως τὰ τοιαῦτα διαφέροντα καὶ μετέλαβε τόπον ἄγιον, ὅλη μετακοσμηθεῖσα εἰς ἀμείνω τινὰ τόπον ἕτερον· ὅταν δὲ τάναντία, κατὰ τοὺς τάναντία μεθιδρύσατο 5
- 33 τὸν αὐτῆς βίον.“ κἀνταῦθα παραπλησίως ἐδίδαξεν, ὥς τῇ βουλήσει τῆς ψυχῆς ἀπένειμεν ὁ ποιητῆς τῶν κρειτόνων καὶ τῶν χειρόνων τὴν αἴρεσιν. τὸ μὲν γὰρ τῆς γνώμης αὐθαίρετον τῇδε ῥέπειν ἢ ἐκεῖσε παρασκευάζει, ἢ δὲ ὁμιλία καὶ τὸ πάθος ἰσχυράν τὴν ἔξιν ἐργάζεται. ὅταν 10 οὖν ἀρετῆς ἐρασθεῖσα τὴν ταύτης ἰδέαν ἐκμάξῃται, εἰς ἕτερόν τινα μεταβαίνει τόπον ἄγιόν τε καὶ πολλῶ τῶν παρόντων ἀμείνονα· τὴν δὲ κακίαν ἐλομένη καὶ τὸν ἐπονείδιστον βίον ἀσπασαμένη, λαγχάνει πάλιν τὸν κατάλληλον χῶρον.
- 34 κἀν τῷ δευτέρῳ δὲ τῆς Πολιτείας ξυνῳδὰ τοῦτοις ξυνέγραψε· 15 λέγει δὲ ταῦτα· „οὐκοῦν ἀγαθὸς ὁ θεός; τῷ ὄντι γε. καὶ λεκτέον οὕτως; τί μὴν; οὐδὲν δὲ τῶν ἀγαθῶν βλαβερόν; ἢ γάρ; οὐ μοι δοκεῖ. ἄρα τὸ μὴ βλαβερόν βλάπτει; οὐδαμῶς. ὃ δὲ μὴ βλάπτει, κακόν τι ποιεῖ; οὐδαμῶς. οὐδ' ἔντινος εἴη κακοῦ αἴτιον; πῶς γάρ; τί δέ; ὠφέλιμον τὸ ἀγα- 20 θόν; ναί. αἴτιον ἄρα εὐπραγίας; ναί. οὐκ ἄρα γε πάντων αἴτιον τὸ ἀγαθόν, ἀλλὰ τῶν μὲν εὖ ἔχόντων πάντων,
- 35 τῶν δὲ κακῶν ἀναίτιον. παντελῶς γε, ἔφη. οὐκ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ὁ θεός, ἐπεὶ ἀγαθός, πάντων ἂν εἴη αἴτιος, ὥς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀλλ' ὀλίγων μὲν τοῖς ἀνθρώποις αἴτιος, 25

15 — p. 133, 10: Eus. Pr. XIII 3, 9—14 (Plat. Reip. II p. 379 B—D)

6—8: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 58) (Suid. s. v. Πλάτων) ||

16—23: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 59) (Suid. s. v. Πλάτων)

| ψυχῇ BL¹ | 2 ἀρετῇ BC | προσμίξασα V | 4 litt. η μετα C² e corr. | μετακομισθεῖσα Mgr. Pl. Eus. | 5 κατὰ τοὺς τάναντία om. KBL¹: κατάναντία L² | 10 πάθος KBL: ἔθος MSCV | 11 εἰδέαν SC¹ | ἐκμάξῃται S | 12 τε om. S | 13 ἀμείνω S | 14 λαγχάνη S | 17 οὕτω KB | 18 ἢ γάρ οὐ: οὐ γάρ M, corr. Mgr. | 18—19 οὐδαμῶς—βλάπτει L in marg. | 19 ὃ δὲ—οὐδαμῶς B in marg.: om. V | βλάπτει KC | 20 πῶς: οὐ BL | δέ: δ' BL: δαί CV | 21 αἴτιον—ναί om. KBL | ante εὐπραγίας add. γε V | 22 τῶν ἀγαθῶν M, corr. Mgr. | 23 τῶν om. K | γε: γάρ L¹

πολλῶν δὲ ἀναίτιος· πολὺ γὰρ ἐλάττω τὰ ἀγαθὰ τῶν κακῶν
 ἡμῖν· καὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν οὐδένα ἄλλον αἰτιατέον, τῶν
 δὲ κακῶν ἄλλα ἅττα δεῖ ζητεῖν αἰτία, ἀλλ' οὐ τὸν θεόν.
 ἀληθέστατα, ἔφη, δοκεῖς μοι λέγειν. οὐκ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ,
 5 ἀποδεκτέον οὔτε Ὀμήρου οὔτε ἄλλου ποιητοῦ ταύτην τὴν
 ἀμαρτίαν ἀνοήτως περὶ τοὺς θεοὺς ἀμαρτάνοντος καὶ λέγον-
 τος, ὥς δύο πῖθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει κηρῶν ἔμ-
 πλειοι, ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν, καὶ ᾧ μὲν ἄν
 μίξας ὁ Ζεὺς ἀμφοτέρω δῶ, ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὁ γε
 10 κρύεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶ.“ οὕτω δὲ καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοι- 36
 αῦτα καὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ μέντοι καὶ Αἰσχύλου.
 εἶτα ἐπάγει· „κακῶν δὲ αἴτιον φάναι τὸν θεόν, ἀγαθὸν ὄντα,
 διαμαχητέον παντὶ τρόπῳ, μήτε τινὰ λέγειν ταῦτα ἐν τῇ
 ἑαυτοῦ πόλει, εἰ μέλλει εὐνομήσεσθαι, μήτε τινὰ ἀκούειν,
 15 μήτε νεώτερον μήτε πρεσβύτερον, μήτε ἐν μέτρῳ μήτε ἄνευ
 μέτρου μυθολογοῦντα, | ὥς οὔτε ὅσια ἂν λεγόμενα, εἰ λέγοιτο, p. 76
 οὔτε ξύμφορα ἡμῖν οὔτε ξύμφωνα αὐτοῖς. ξύμψηφός σοῦ
 εἰμι, ἔφη, τούτου τοῦ νόμου, καὶ μοι ἀρέσκει. οὗτος μὲν-
 τοι, ἦν δ' ἐγώ, εἰς ἂν εἴη τῶν περὶ θεοῦ νόμων τε καὶ
 20 τύπων, ἐν οἷς δεήσει τοὺς τε λέγοντας λέγειν καὶ τοὺς
 ποιοῦντας ποιεῖν, μὴ πάντων αἴτιον τὸν θεόν, ἀλλὰ τῶν
 ἀγαθῶν.“ ταῦτα καὶ περὶ τοῦ πεποιηκότος ἡμᾶς Θεοῦ καὶ 37
 περὶ ἡμῶν δέ γε αὐτῶν καὶ φρονεῖν καὶ δοξάζειν ὁ Πλά-

(7—10: Hom. Ω 527—530) || 12—22: Eus. Pr. XIII 3, 17—18
 (Plat. Reip. II p. 380B—C)

22—p. 134, 11: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 59—60)

1 ἀναίτιος: ἐναντίος K | πολλὸν C | γὰρ: δὲ BL | 5 Ὀμηρον
 VS² et ἄλλον ποιητὴν VS² et 6 ἀμαρτάνοντος BSV, sed corr. B,
 et λέγοντας VS² | 7 πῖθοι: litt. ἰ K² e corr. | κατακείαται: litt. αἰ
 C² e corr. | ἔμπλειοι Sylburg: ἔμπλειοι codd. | 8 αὐτὰρ BL | ἂν:
 ᾧ V | 9 κακῶν SV | γε: δὲ S² | 10 ἐσθλῶν SV | τὰ posterius om.
 BL | τοιαῦτα: τοιαυτὸν K | 11 Ἡσιόδου καὶ Ὀμήρου MSCV | καὶ
 μέντοι bis S | Αἰσχύλου S | 12 κακὸν S¹C | 14 μέλλη C: μέλλοι
 V e corr. | εὐνομήσεσθαι MSC, sed corr. Mgr. Cgr.: εὐνομίσασ-
 θαι V | ἀκούει S¹ | 16 ὥς οὔτε: ὥστε L¹ ut videtur | ἂν om.
 K | 17 σοι V | 18 καὶ μοι καὶ ἀρέσκει BL | 19 νόμον S¹ |
 20 τύπον S¹ | 23 ἡμῶν: ἡ τῶν M¹

των ἐδίδαξε καὶ τοὺς κακῶν αἴτιον εἶναι τὸν Θεὸν λέγον-
 τας ἐξελαύνειν ἐκέλευσε· καὶ γὰρ ἀνόσιον εἶναι τόνδε τὸν
 λόγον φησὶ καὶ ἀξύμφορον ἡμῖν καὶ ἀξύμφωνον ἑαυτῷ. εἰ
 γὰρ ἀγαθὸς ὁ Θεός, ὥσπερ οὖν ἀγαθός (κοινὸς γὰρ οὗτος
 38 ὁ λόγος), οὐκ ἄρα κακῶν αἴτιος ὁ ἀγαθὸς γένοιτ' ἂν. εἰ
 δὲ ἀνάτιος ὁ Θεὸς τῶν γινομένων κακῶν (κακὰ δὲ κυρίως
 ὀνομάζομεν οὐ τὰ παρὰ πολλῶν νομιζόμενα, πενίαν καὶ
 νόσον καὶ τᾶλλα, ὅσα τούτοις ἐστὶ παραπλήσια, ὡς ξυμπορὰς
 ὀνομάζειν φίλον τισίν, ἀλλὰ κακίαν καὶ ἐκπολασίαν, καὶ τὰς
 ἄλλας παρανομίας), ὑφ' ἡμῶν δὲ ταῦτα τολμᾶται, ἡμεῖς 10
 ἄρα τούτων αἴτιοι, καὶ οὐχ ὁ τάναντία νομοθετήσας Θεός·
 ταῦτα γὰρ ἡμᾶς φρονεῖν καὶ Σωκράτης καὶ Πλάτων ἐδί-
 39 δαξαν. οὗτοι καὶ τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς θεοειδὲς προσηγό-
 ρευσαν, καὶ ἔστιν ὁκοῦσαι Σωκράτους τῷ Ἀλκιβιάδῃ λέγον-
 τος (καὶ ταῦτά γε ὁ Πλάτων ξυνέγραψεν)· „ἔχομεν οὖν 15
 εἰπεῖν, ὅ τι τῆς ψυχῆς ἐστὶ θειότατον ἢ τοῦτο, περὶ ὃ εἰδέ-
 ναι τε καὶ φρονεῖν ἔστιν; οὐκ ἔχομεν; τῷ θεῷ οὖν τοῦτο
 ἔοικεν αὐτῆς· καὶ τις εἰς τοῦτο βλέπων καὶ πᾶν τὸ θεῖον
 γνούς, θεὸν τε καὶ φρόνησιν, οὕτω καὶ ἑαυτὸν γνολή μά-
 40 λιστα.“ παραπλήσια δὲ καὶ τῷ Φαίδωνι λέγει· „θῶμεν“ 20
 γὰρ ἔφη „δύο εἶδη τῶν ὄντων, τὸ μὲν ὁρατὸν, τὸ δὲ ἀειδές.
 θῶμεν, ἔφη. καὶ τὸ μὲν ἀειδὲς αἶ καὶ κατὰ ταῦτά ἔχον·
 τὸ δὲ ὁρατὸν μηδέποτε κατὰ ταῦτά. καὶ ταῦτα θῶμεν, ἔφη.
 φέρε δὴ, ἥ δ' ὅς, ἄλλο τι ἡμῶν αὐτῶν τὸ μὲν σῶμά ἐστι,
 τὸ δὲ ψυχή; οὐδὲν ἄλλο, ἔφη. πότερον οὖν ὁμοιότερον τῷ 25
 εἶδει φαρμὲν εἶναι καὶ συγγενέστερον τὸ σῶμα; παντί, ἔφη,

14—20: Eus. Pr. XI 27, 5 (Plat. Alcib. I p. 133 B—C) ||
 20—p. 135, 8: Eus. Pr. XI 27, 6—8 (Plat. Phaed. p. 79 A—C)

1 κακῶς C | 4 post οὖν add. καὶ BL | 5 ὁ ἀγαθὸς om. S |
 7 νομιζόμενα: ὀνομαζόμενα CV | 8 παραπλήσιά ἐστιν CV | &
 KL²S² | 12 ἐδίδαξαν S: ἐδίδαξεν KBL: ἐδιδάξατήν MCV |
 14 ἀλκιβιάδῃ S¹ | 15 τάδε S | γε om. SV: δὲ C | 16 τούτου
 πέρι MCV | 17 post φρονεῖν add. ὁ V | ἔχομεν S | 18 αὐτοῖς K
 | 19 καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑαυτὸν L | 20 δὲ om. K | 21 ante ἔφη add.
 βούλει CVMγο. Pl. Eus.: post ἔφη add. βούλη S | 22 καὶ poste-
 rius om. SCV Pl. Eus. | αὐτά L¹ | ἔχων S | 23 post ταῦτά add.
 ἔχον MSCV | 24 ἥ δ' ὅς: εἶδος S | 25 ψυχῆς C | ἄλλο τι L

τοῦτό γε δῆλον, ὅτι τῷ ὁρατῷ. τί δὲ ψυχῇ; ὁρατὸν ἢ 41
 αἰδέες; οὐχ ὑπὸ ἀνθρώπων γε, ὃ Σώκρατες, ἔφη. ἀλλὰ
 μὴν ἡμεῖς γε τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ μὴ τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει
 ἐλέγομεν, ἢ ἄλλη τινὶ οἶει; τῇ τῶν ἀνθρώπων. τί οὖν
 5 περὶ ψυχῆς λέγομεν, ὁρατὸν ἢ ἀόρατον εἶναι; οὐχ ὁρατόν.
 αἰδέες ἄρα; ναί. ὁμοιότερον οὖν ἄρα ψυχὴ σώματος ἐστὶ
 τῷ αἰδεῖ· τὸ δὲ σῶμα τῷ ὁρατῷ; πᾶσα ἀνάγκη, ὃ Σώ-
 κρατες.“ πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα διεξελθὼν, ἐπήγαγεν· 42
 „ποτέρῳ οὖν ἡ ψυχὴ ἔοικεν; δηλαδή, ὃ Σώκρατες, ὅτι ἡ
 10 μὲν ψυχὴ τῷ θεῷ, τὸ δὲ σῶμα τῷ θνητῷ.“ καὶ αὖ πάλιν
 μετ' ὀλίγα· | „τί οὖν; τούτων οὕτως ἐχόντων, ἄρα οὐχὶ p. 77
 σώματι μὲν ταχὺ διαλύεσθαι προσήκει, ψυχῇ δ' αὖ τὸ
 παράπαν ἢ ἀδιαλύτῳ εἶναι ἢ ἐγγύς τι τούτων; πῶς γὰρ
 οὐ;“ εἶτα εἰπὼν, ὅπως τὸ σῶμα διαλύεται, ἐπήγαγεν· „ἡ δὲ 43
 15 ψυχὴ εἰς τὸ αἰδέες ἢ εἰς τοιοῦτον ἕτερον τόπον τινὰ οἰ-
 χομένην γενναῖον καὶ ἄριστον καὶ αἰετῇ, εἰς Αἶδον φοιτᾷ
 ὡς ἀληθῶς παρὰ τὸν ἀγαθὸν καὶ φρόνιμον θεόν, οὗ ἂν
 θεὸς ἐθέλῃ, ἀντίκα καὶ τῇ ἐμῇ ψυχῇ ἰτέον, αὕτη δὲ ἡμῖν
 ἢ τοιαύτη καὶ οὕτω πεφυκυῖα ἀπαλλαττομένη τοῦ σώματος
 20 εὐθὺς διαπεφύσεται καὶ ἀπόλῃ, ὥς φασιν οἱ πολλοὶ ἄν-
 θρωποι; πολλοῦ γε δεῖ, ὃ φίλε Κέβης τε καὶ Σιμμία· ἀλλὰ
 πολλῷ μᾶλλον ὧδε ἔχει.“ καὶ τὰ ἐξῆς δὲ τῆς αὐτῆς ἔχεται
 διανοίας καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀθανασίαν δεικνύσι διαρρηδην.

8—10: Eus. Pr. XI 27, 13 (Plat. Phaed. p. 80 A) || 11—14:
 Eus. Pr. XI 27, 14 (Plat. Phaed. p. 80 B—C) || 14—22: Eus. Pr.
 XI 27, 16—17 (Plat. Phaed. p. 80 D—E)

1 τῇ δὲ M, sed corr. Mgr.: τί δαί V | 2 γε om. V | 4 post
 ἀνθρώπων add. ἔφη MCV | 5 post λέγομεν add. εἶναι M |
 6 ἄρα (prior loco): αἰδρα S, sed corr. | 7 τῷ (prior loco): τὸ
 S¹ | αἰδεῖ: ἀοράτω BL | τὸ δὲ—ὁρατῷ om. BL | 8 καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα: τοιαῦτα ἄλλα V | 9 πότερος K | ὃ σὼκρατες ἔοικε δη-
 λадὴ V | 10 τῷ (posterior loco): τὸ C | 12 διαλυθήσεσθαι SCVMgr.
 | δ' αὖ τὸ: δὲ αὐτοῦ K | 13 ἀδιαλύτῳ: αἰε δι' αὐτὸ K: αἰδία
 οὕτως BL | τι om. V | 15 ἐς τὸ αἰδέες BL | 16 καὶ αἰετῇ εἰς
 ἄδον del. L: om. V | αἰετῆς K | αἰδον B: αἰδίου L | φοιτᾶν S |
 17 φρόνημον S | 18 ἰτέον CMgr. | post ἰτέον add. καὶ πάλιν
 V | αὕτη BLVMgr.: αὐτὴ KMSC | ἡμῖν bis M | 19 ἀπαλαττο-
 μένη B: ἀπαλλαττομένη C | 21 γε καὶ δεῖ V | 23 δεικνύς K¹

- 44 Τοσαύτην καὶ ξυγγραφεῖς καὶ φιλόσοφοι καὶ ποιηταὶ
καὶ ψυχῆς πέρι καὶ σώματος καὶ αὐτῆς γε τῆς τοῦ ἀνθρώ-
που ξυστάσεως πρὸς ἀλλήλους ἐσχήκασιν ἔριν καὶ διαμάχην,
οἱ μὲν ταῦτα, οἱ δὲ ἐκεῖνα πρεσβεύοντες, οἱ δὲ τούτων τε
κἀκείνων ἐναντίαν δόξαν ᾠδίνοντες. οὐ γὰρ τάληθες μα-
θεῖν ἐπεθύμησαν, ἀλλὰ κενοδοξία καὶ φιλοτιμία δουλεύσαν-
45 τες καινῶν εὐρεταὶ κληθῆναι δογμάτων ἐπεθύμησαν. διὰ
δὴ τοῦτο καὶ τὸν πολλὸν ὑπομεμενήκασι πλάνον, τῶν ὕστε-
ρον ἐπιγενομένων ἀνατετροφώτων τῶν πρεσβυτέρων τὰς
δόξας· καὶ Ἀναξίμανδρος μὲν, τελευτήσαντος ἤδη τοῦ 10
Θάλεω, τοῖς ἐναντίοις ἐχρήσατο δόγμασι· καὶ Ἀναξίμενης
δὲ μετὰ τὸν Ἀναξίμανδρον γε θάνατον ταῦτό τοῦτο πεποίηκε·
46 καὶ Ἀναξαγόρας δὲ ὡσαύτως. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἔτι ζῶντι
τῷ Πλάτῳ προφανῶς ἀντετάξατο καὶ τὸν κατὰ τῆς Ἀκα-
δημίας ἀνεδέξατο πόλεμον καὶ οὔτε τὴν διδασκαλίαν ἐτί- 15
μησεν, ἧς φιλοτίμως ἀπήλυσεν, οὔτε τοῦ πολυθρullyτου
ἀνδρὸς ἠδέσθη τὸ κλέος οὔτε τὸ ἐν τοῖς λόγοις κράτος
ἔδωκεν, ἀλλ' ἀνέδην πρὸς αὐτὸν παρετάξατο, οὐκ ἀμείνοσιν
47 ἐκείνων, ἀλλὰ πολλῶ γε χείροσι χρησάμενος δόγμασιν. καὶ
γὰρ δὴ τὴν ψυχὴν ἐκείνου φάντος ἀθάνατον, οὗτος ἔφη 20
θνητὴν· καὶ τὸν Θεὸν εἰρηκότος ἐκείνου προμηθεῖσθαι τῶν
πάντων, οὗτος τὴν γῆν, ὅσον ἦκεν εἰς λόγους, τῆς θείας
κηδεμονίας ἐστέρησε· τὰ γὰρ δὴ μέχρι σελήνης ἰθύνειν ἔφη
τὸν Θεόν, τὰ δὲ γε ἄλλα ὑπὸ τὴν εἰμαρμένην τετάχθαι·
καὶ ἄλλα δὲ πάμπολλα ἐνεόχμωσεν, ἃ λέγειν ἐπὶ τοῦ παρόν- 25
48 τος παρέλκον ὑπείληφα. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τὰς ἀλλήλων εἰ-

10—13: Eus. Pr. X 14, 11—12 || 19—21: Eus. Pr. XV 9, 6 ||
21—24: Eus. Pr. XV 5, 1 Clem. Str. V 14, 90 = Eus. Pr. XIII 13, 4

3—25: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 58—59)

2 γε: τε S | 4 οἱ δὲ (prior loco): οἱ L¹ | 7 κενῶν M | δογμά-
των κληθῆναι V | 8 ὑπομεμένηκασι M | 9 ἐπιγενομένων L | ἀνατε-
τροφώτων MSCVL² | 13 δὲ prius om. KBL | 14 κατὰ om. C |
16 ἀπελάυσεν BL | πολυθρullyτου V | 17 οὔτε: οὐ CV | 18 ἀναίδην
KMSCV | ἀμείνωσιν BL¹ | 19 ἐκείνων KMC: ἐκείνω BL: ἐκείνου
SVL² | γε om. CV | 20 γὰρ om. C | δὴ: δεῖ S | τὴν om. BL | 22 ἀπάν-
των B | 23 ἐστέρησε: ἡξίωσε B, corr. Bgr. | ἔφησε M | 25 πάμπολα
SC | ἐνεόχμωσεν MCV | 26 πάρεργον BL | post μὲν add. γὰρ M

κότεως καταλέλυκασι δόξας· τὸ γὰρ δὴ ψεῦδος οὐ μόνον
 τῇ ἀληθείᾳ πολέμιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐαυτῷ· ἡ δέ γε ἀλή-
 θεια ξύμφωνος ἐαυτῇ καὶ μόνον ἔχουσα τὸ ψεῦδος πολέμιον.
 αὐτίκα τοίνυν ἔστιν εὐρεῖν καὶ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου 49
 5 φύσεως καὶ Μωϋσέα τὸν νομοθέτην καὶ Δαυίδ τὸν προ-
 φῆτην καὶ τὸν γενναῖον Ἰωβ καὶ Ἡσαΐαν καὶ Ἱερεμίαν |
 καὶ ἅπαντα τὸν τῶν προφητῶν χορὸν καὶ Ματθαῖον καὶ p. 78
 Ἰωάννην καὶ Λουκᾶν καὶ Μάρκον καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον
 καὶ πάντα τῶν ἀποστόλων τὸν θίασον ξυνωδὰ πάντας ἀν-
 10 θρώπους διδάσκοντας. οὐ γὰρ ἔστιν ἀκοῦσαι τῶν μὲν τοῦ- 50
 τους, τῶν δὲ ἐκείνους λεγόντων αὐτόχθονας, οὐδὲ τῶν μὲν
 θνητὴν ἀποφαινομένων, τῶν δὲ ἀθάνατον τὴν ψυχὴν, οὐδὲ
 τούτων μὲν αὐτοκράτορα τῶν παθῶν καλούντων τὸν λο-
 γισμόν, ἐκείνων δὲ ἀνδραποδώδη καὶ δοῦλον ὀνομαζόντων·
 15 ἅπαντες γὰρ ξυμφώνως διδάσκουσιν, ἀπὸ γῆς μὲν καὶ ὕδα-
 τος καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων διαπλασθῆναι τὸ σῶμα, τὴν
 δὲ ψυχὴν οὐ προϋπάρχουσαν εἰς τοῦτο καταπεμφθῆναι,
 ἀλλὰ μετὰ τὴν τούτου δημιουργηθῆναι διάπλασιν· „ἐπλασε“
 γὰρ φησιν „ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 20 ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς· καὶ ἐγέ-
 νετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.“ νοητέον δὲ τὸ ἐμφύ- 51
 σημα οὐκ ἐκροήν τινα πνεύματος ἐκ στόματος γενομένην
 (ἀσώματον γὰρ δὴ τὸ θεῖον καὶ ἀπλοῦν καὶ ἀξύνθετον),
 ἀλλὰ τὴν φύσιν αὐτὴν τῆς ψυχῆς, ὅτι πνεῦμά ἐστι νοητόν
 25 τε καὶ λογικόν. ταῦτα μὲν οὖν ὁ νομοθέτης ἐν τῇ κοσμο- 52
 γενεᾷ ξυνέγραψε· τὰ παραπλήσια δὲ καὶ τοῖς νόμοις δι-

18—21: Gen. 2, 7—8

1—3: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 58)

1 καταδεδύκασι K | 4 ἔστιν εὐρεῖν: ἰδεῖν ἔστι V: ἔστιν SC |
 7 πάντα BLS | τῶν προφητῶν: προφητικόν B: προφητικῶν C |
 9 ἅπαντα MSCV | θίασον KC: θείασον S | ξυνωδὰ S | πάντας:
 α posteriorius S² e corr. | 11 τῶν (posteriore loco): τὴν B, sed corr.
 | 12 ante οὐδὲ add. καὶ BL | 14 ἀνδραπώδη B | 18 μετὰ τὸ
 τὴν C | τούτου δημιουργηθῆναι: τοῦ δημιουργηθῆναι τοῦτο V |
 19 τὸν om. V | post χοῦν add. λαβῶν MCV | 23 δὴ om. BC |
 24—25 λογικόν τε καὶ νοητόν K | 24 νοερόν SCVMgr. |
 25 κοσμογενία S¹: κοσμογονεῖα B: κοσμογονία KL | 26 τὰ om. M

δάσκει. περὶ γὰρ δὴ τῆς ἐγκύμονος τῆς ἐκ τινων πληγῶν
 ἀμβλωσκούσης διαλεγόμενος, διαμορφοῦσθαι πρότερον ἐν τῇ
 νηδύϊ λέγει τὸ βρέφος, εἴθ' οὕτω ψυχοῦσθαι, οὐ θύραθεν
 ποθεν τῆς ψυχῆς εἰσκρινομένης, οὐδέ γε ἐκ τῆς γονῆς
 φυομένης, ἀλλὰ τῷ θεῷ ὅρῳ κατὰ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐντεθέντα
 53 ἐν τῇ φύσει νόμον δεχομένης τὴν γένεσιν. τοῦτο καὶ ὁ
 γενναῖος Ἰωβ ἐν τοῖς πολυθρυλλήτοις ἀγῶσι πρὸς τὸν ἀγωνο-
 θέτην καὶ ποιητὴν διαλεγόμενος ἔφη· „μνησθήτη, ὅτι
 πηλὸν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις. ἢ
 οὐχ ὥσπερ γάλα με ἤμελξας, ἔπηξας δέ με ἴσα τυρῶ; 10
 δέρμα καὶ κρέας ἐνέδυσάς με· ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις ἐνει-
 ράς με· ζωὴν δὲ καὶ ἔλεον ἔθου παρ' ἐμοί· ἢ δὲ ἐπισκοπή
 54 σου ἐφύλαττέ μου τὸ πνεῦμα.“ διὰ δὲ τούτων ἔδειξε μὲν
 τὴν γαμικὴν ὁμιλίαν, ἔδειξε δὲ τῆς παιδοποιΐας τὰς ἀφορ-
 μὰς καὶ τὸν σμικρὸν ἐκεῖνον θορὸν εἰς μυρίας ιδέας μετα- 15
 μορφούμενον καὶ τηνικαῦτα τὴν ψυχὴν δημιουργουμένην
 τε καὶ ξυναπτομένην τῷ σώματι, καὶ μέντοι καὶ μετὰ τὰς
 ὠδῖνας τὴν θεῖαν ἐπικουρίαν φρουροῦσαν καὶ κυβερνῶσαν.
 55 βοᾷ δὲ καὶ ὁ θεσπέσιος Δαυίδ· „αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν
 με καὶ ἔπλασάν με· συνετισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐν- 20
 τολάς σου.“ καὶ κατὰ ταυτὸν καὶ τῆς ποιήσεως ἀναμιμνή-
 σκει τὸν ποιητὴν καὶ τυχεῖν παρ' αὐτοῦ ξυνέσεως ἐκτενέει.
 καὶ ἅπαντες δὲ οἱ προφηταὶ ξύμφωνα τούτοις τῆς ἀνθρω-
 πείας περὶ διδάσκουσι φύσεως. ὥς ἂν δὲ μή τις ὑπολάβῃ
 ἄλλως μὲν Ἑλλήνας φῦναι, ἄλλως δὲ Ῥωμαίους, καὶ Αἰ- 25
 p. 79 γυπτίους ἐτέρως, | καὶ Πέρσας καὶ Μασσαγέτας καὶ Σκύθας

1—3: Exod. 21, 22 || 8—13: Job. 10, 9—12 || 19—21: Ps. 118, 73

1 δὴ om. L | ἐγκύμωνος C | 2 ἀμβλωσκούσης M: ἀμβλισκού-
 σης CMγρ. | 3 τὸ βρέφος λέγει L | οὕτω: litt. οὕ L²: οὕτως
 KBL | 4 γε om. BL | 5 ante τῷ add. γε MSCV: post τῷ add. γε
 BL | 6 ἐν om. V | 7 πολυθρυλλήτοις VL² | 9 post με prius add.
 ὄντα BL | ἀποστρέφης S | 10 ὥσπερ: ὡς B | ἤμελξας cum rasura
 post ἢ L¹ | 11 δέρμα δὲ καὶ V | κρέα KMSC | δέ: τε S |
 12 ἔλεος KV | 14 γαμικὴν: litt. γα L² | 15 εἰδέας SC¹ | 16 τηνι-
 καῦτα om. V: τηνικάδε MC: τηνία S | τηνικαῦτα τὴν: τηλι-
 καῦτην K | 17 ξυναπτωμένην S | 20 συνέτησον BS | 22 τυχῶν
 K | 23 ξύμφωνα C¹ | ἀνθρωπείας· KSC¹ | 25 φῆναι K | 26 μασα-
 γέτας C

καὶ Σαυρομάτας ἄλλης οὐσίας μετεilhγέναι, ἐδίδαξεν δὲ τὴν
 κοσμογένειαν ξυγγράψας τὴν ἡμετέραν, ὡς ἄνδρα ἕνα ἀπὸ
 γῆς ὁ ποιητὴς διαπλάσας καὶ ἐκ τῆς τούτου πλευρᾶς τὴν
 γυναῖκα δημιουργήσας, ἐκ τῆς τούτοις ὁμιλίας ἀπασαν τὴν
 5 οἰκουμένην ἀνθρώπων ἐπλήρωσε, τῶν παίδων τῶν ἐκείνων
 καὶ τῶν ἐκγόνων κατὰ μέρος αὐξησάντων τὸ γένος. ῥᾶστον 56
 μὲν γὰρ ἦν αὐτῷ προστάξαι καὶ αὐτίκα πᾶσαν γῆν καὶ
 θάλατταν τῶν οἰκητόρων ἐμπληῆσαι· ἀλλ' ἵνα μὴ διαφόρους
 ὑπολάβωσιν εἶναι τῶν ἀνθρώπων τὰς φύσεις, ἐκ τοῦ ἐνὸς
 10 ἐκείνου ζεύγους τὰ μυρία φύλα τῶν ἀνθρώπων γενέσθαι
 ἐκέλευσεν. ταύτῃ τοι καὶ τὴν γυναῖκα οὐχ ἑτέρωθεν ποθεν
 διέπλασεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀνδρὸς τὰς τῆς γενέσεως λαβὼν
 ἀφορμὰς, ἵνα μηδὲ αὐτὴ φύσιν ἔχειν ἑτέραν ὑπολαμβάνουσα
 τὴν ἐναντίαν τοῖς ἀνδράσιν ὁδεύῃ. διὰ τοι τοῦτο καὶ τοὺς 57
 15 αὐτοὺς νόμους καὶ ἀνδράσι προσφέρει καὶ γυναιξίν, ἐπει-
 δήπερ ἐν τῷ τοῦ σώματος σχήματι καὶ οὐκ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ
 διάφορον. λογικὴ γὰρ καὶ κέλνῃ ὡς οὗτος καὶ ξυνιέναι δυ-
 ναμένη καὶ τὸ πρακτέον ἐπισταμένη, καὶ τί μὲν φυγεῖν, τί
 δὲ μετελθεῖν, παραπλησίως εἰδυῖα, ἔστι δὲ ὅτε καὶ τοῦ ἀνδρὸς
 20 ἄμεινον τὸ ξυνοῖσειν μέλλον εὐρίσκουσα καὶ ἀγαθὴ ξύμβου-
 λος γινομένη· ὅθεν οὐ μόνον ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ γυναιξίν
 εἰσιτητὸν εἰς τοὺς θεῖους νεῶς, καὶ τῶν θείων μυστηρίων
 μεταλαχεῖν οὐ τοῖς μὲν ὁ νόμος ἐπιτρέπει, τὰς δὲ κωλύει,
 ἀλλὰ καὶ ταύτας τελεῖσθαι καὶ μυσταγωγεῖσθαι παραπλησίως
 25 ἐκείνοις παρακαλεῖται, καὶ μέντοι καὶ τῆς ἀρετῆς τὰ ἅθλα
 καὶ ταύταις πρόκειται ὡς ἐκείνοις, ἐπειδὴ τῆς ἀρετῆς οἱ
 ἄγῶνες κοινοί. οὐ μὴν οὐδὲ τῶν γλωττῶν τὸ διάφορον 58

2—5: Gen. 2, 7. 21—22

1 σαυρομάτας C¹: σαυρομμάτας V | 2 κοσμογένειαν S¹: κοσμο-
 γονίαν K | ξυγγράψας S | 2—3 ὁ ποιητὴς ἀπὸ γῆς K | 3 post
 διαπλάσας add. φησὶν S² | 4 ἐκ δὲ τῆς V | 5 τῶν ἀνθρώπων
 K | 6 ἐγγόνων K | 7 αὐτήκα S | 9 τὰς om. V | 10 τῶν ἀνθρώ-
 πων φύλα V | φρενὰ K | 12—13 ἀφορμὰς λαβὼν LSCV | 13 ὑπο-
 λαμβάνουσαν K | 14 ante ὁδεύῃ add. ὁδὸν MCV | post τοῦτο
 add. ὁ K | 17 ξυνιέναι B | δυναμένη om. BL¹ | 20 ξυνοῖσει L¹:
 ξυνοῖσον S²: ξυνοῖσαν C² et μάλλον SC | 21 γενομένη C | μόνους
 LMSCV | 22 θείων om. K | 23 οὐ τοῖς: οὕτως K: οὐ τοὺς SC |
 κολύει S¹

τῇ φύσει λυμαινεται· καὶ γὰρ καὶ ἐν Ἑλλησι καὶ ἐν βαρ-
 βάροις ἔστιν ἰδεῖν καὶ ἀρετῆς φροντιστὰς καὶ κακίας ἐργά-
 τας. τῷδε μέντοι καὶ Ἕλληνες συμφωνοῦσι τῷ λόγῳ. καὶ
 γὰρ Ἀνάχαρσιν θαυμάζουσιν, ἄνδρα Σκύθην, οὐκ Ἀθη-
 ναῖον οὐδὲ Ἀργεῖον οὐδέ γε Κορίνθιον οὐδὲ Τεγεάτην ἢ
 Σπαρτιάτην, καὶ τοὺς Βραχυμᾶνας ὑπεράγανται, Ἰνδοὺς ὄν-
 τας, οὐ Λωριέας οὐδὲ Αἰολέας οὐδέ γε Ἴωνας· ἐπαινοῦσι
 δὲ καὶ Αἰγυπτίους ὡς σοφωτάτους· πολλὰς γὰρ τοι καὶ
 59 παρὰ τούτων ἔμαθον ἐπιστήμας. οὐκ οὖν ἡ τῶν γλωττῶν
 ἑτερότης πημαίνει τὴν φύσιν. καὶ γὰρ τοὺς Ἰππημολογούς 10
 δικαιοτάτους ἐκάλεσεν Ὅμηρος· Θρακικὸν δὲ τοῦτο τὸ γένος·
 καὶ Κῦρον τὸν Καμβύσου, Πέρσην ὄντα πατρόθεν καὶ
 Μῆδον μητρόθεν, ἐπὶ φρονήσει καὶ σωφροσύνῃ καὶ δικαιο-
 60 σύνῃ καὶ ἀνδρείᾳ Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου τεθαύμακεν. τοι-
 γάρτοι ξυνομολογοῦσι καὶ οἱ Ἕλληνες, καὶ παρὰ τοῖς βαρ- 15
 βάροις εἶναι τινα ἐπιμέλειαν ἀρετῆς, καὶ μὴ κωλύειν τήνδε
 p. 80 τὴν κτῆσιν τῆς φωνῆς τὸ διάφορον. | καὶ γὰρ ἅπαντες τῆς
 ἀληθείας οἱ κήρυκες, προφηταὶ φημι καὶ ἀπόστολοι, τῆς
 μὲν Ἑλληνικῆς οὐ μετέλαχον εὐγλωττίας, ἔμπλεοι δὲ τῆς
 ἀληθινῆς ὄντες σοφίας, πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ Ἑλληνικοῖς 20
 καὶ βαρβαρικοῖς, τὴν θεῖαν διδασκαλίαν προσήνεγκαν καὶ
 πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν τῶν ἀρετῆς πέρι καὶ εὐσεβείας
 61 συγγραμμάτων ἐνέπλησαν. καὶ νῦν ἅπαντες τῶν φιλοσόφων

3—6: Clem. Str. I 15, 71—72 || 7—9: Clem. Str. I 16, 74—75 ||
 10—11: Hom. N 5—6 || 12—14: Xen. Cyrop. passim

23—p. 141, 2: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 64)

1 ἐν posterius om. K | 2 ἐραστάς C | 3 μέν τι V | 5 τεγεά-
 την: litt. τε S² | 5—6 ἢ σπαρτιάτην om. L | τοὺς γε βραχυμᾶνας
 BLM | ὑπεράγαντες K | 7 αἰολέας S | 8 σοφωτάτους B | 9 ἐμά-
 δομεν BL | οὐκοῦν MSV et 10 οὐ πημαίνει MSV | ἰππημολογούς
 M, corr. Mgr. | 11 δέ γε K | τὸ om. S | γένος: ἔθνος SCVMgr.
 | 12 πάτρωθεν C¹ | 12—13 καὶ μῆδον μητρόθεν om. V | 13 μη-
 τρώθεν: litt. ὁ vel ὡ erasa in C | 13—14 ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη
 L | 14 ἀνδρεία B | καὶ γὰρ τοι K | 15 οἱ om. K | 16 τῆσδε MV |
 17 κτίσιν C, sed corr. | πάντες BL | 18 κήρυκες: litt. οὐ B e
 corr. | 19 ἔμπλεω BL | 20 ἀληθινῆς: litt. ἐν C² e corr.: ἀληθει-
 νῆς K | 22 τῆς ἀρετῆς B | 23 ἐπλήρωσαν M | 23—p. 141, 1 τοὺς
 τῶν φιλοσόφων CV

τοὺς λήρους καταλιπόντες τοῖς τῶν ἀλλέων καὶ τελωνῶν ἐν-
 τρουφῶσι μαθήμασι καὶ τὰ τοῦ σκυτοτόμου ξυγγράμματα
 περιέπουσι· καὶ τῆς μὲν Ἰταλικῆς καὶ Ἰωνικῆς καὶ Ἑλεατι-
 κῆς ξυμμορίας οὐδὲ τὰς προσηγορίας ἐπίστανται (ἐξήλειψε
 5 γὰρ αὐτῶν ὁ χρόνος τὴν μνήμην), τῶν δέ γε προφητῶν,
 πλείοσιν ἢ χιλίοις καὶ πεντακοσίοις ἔτεσι τούτων πρόσθεν γε-
 γεννημένων, τὰς προσηγορίας ἐν τῷ στόματι περιφέρουσιν. καὶ 62
 μέντοι καὶ τοὺς ἔτι τούτων παλαιότερους, τὸν Ἀβραάμ φημι
 καὶ τοὺς τούτου παῖδας, καὶ τοὺς ἐκείνων ἀρχαιοτέρους, τὸν
 10 Ἀβελ, τὸν Ἐνῶχ, τὸν Νῶε καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσους ἀριδή-
 λους ὁ ἀξιέπαινος ἀπέφηνε βίος· τῶν δὲ μετὰ τοὺς προ-
 φήτας γεγεννημένων ἑπτὰ σοφῶν καὶ τῶν ἐκείνους διαδεξα-
 μένων οὐδὲ οἱ τὴν Ἑλληνικὴν ἀσπαζόμενοι γλῶτταν ἴσασι
 τὰ ὀνόματα. καὶ τί λέγω τοὺς νῦν; καὶ γὰρ τοῖς πάλαι 63
 15 πολλὴ περὶ τούτων ἀμφιλογία γεγένηται. οἱ μὲν γὰρ τού-
 τοις Περίανδρον ξυντάττουσι τὸν Κορίνθιον, οἱ δὲ Ἐπιμε-
 νίδην τὸν Κοῤῥα, οἱ δὲ Ἀκουσίλαον τὸν Ἀργεῖον, οἱ δὲ
 Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην, ἄλλοι δὲ Φερεκύδην τὸν Σύριον,
 ὁ δὲ γε Πλάτων Μύσωνα τὸν Χηνέα. τούτους μὲν οὖν 64
 20 καὶ οἱ πέλας ὄντες ἡγνοήκασιν· τὸν δὲ Ματθαῖον καὶ τὸν
 Βαρθολομαῖον καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ μέντοι καὶ τὸν Μωϋσέα
 καὶ τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν Ἡσαΐαν καὶ τοὺς ἄλλους ἀποστό-
 λους τε καὶ προφῆτας οὕτως ἴσασιν ὥς τὰς τῶν παίδων
 προσηγορίας. αὐτίκα τοίνυν καὶ κωμωδοῦσιν ὥς βάρβαρα
 25 τὰ ὀνόματα· ἡμεῖς δὲ αὐτῶν τὴν ἐμπληξίαν ὀλοφυρόμεθα,
 ὅτι δὴ ὀρῶντες βαρβαροφώνους ἀνθρώπους τὴν Ἑλληνικὴν

14—19: Clem. Str. I 14, 59 (19: Plat. Prot. p. 343 A)

1 καταλιπόντες KS | 3 καὶ ἰωνικῆς om. L | 4 ἐξείληψε S |
 9 τοὺς prius erasum in S | τούτου—ἀρχαιοτέρους om. S | τού-
 του: ἐκείνου K | 10 ἀριδήλους C¹ | 12 ante γεγεννημένων add.
 καὶ C | γεννημένων C | φιλοσόφων BLM, corr. Mgr. | 13 τὴν
 ἑλληνικὴν οἱ C | 15 πολλὴ om. KBL | τούτων: τούτου C | ἀμφι-
 λογία C: ἀμφιβολία BLV | 16 ἐπιμενίδην B | 17 ante ἀκουσί-
 λαον add. καὶ M | 18 ἄλλοι: οἱ BL | σύριον S e corr. | 20 πέλας
 ὄντες BL: πελάσαντες K: πάλαι ὄντες MSCV | ἡγνόησαν K |
 τὸν (ante βαρθολομαῖον) om. C | 21 τὸν (ante ἰάκωβον et ante
 μωϋσέα) om. BL | μωσέα L | 22 τὸν (ante δαυίδ) om. L:
 suprascr. B | 23 τε om. V | οὕτως om. S

εὐγλωττίαν νενικηκότας, καὶ τοὺς κεκομψευμένους μύθους
 παντελῶς ἐξεληλαμένους, καὶ τοὺς ἀλιευτικούς σολοικισμοὺς
 τοὺς Ἀττικούς καταλελυκότας ξυλλογισμοὺς, οὐκ ἐρυθριῶσιν
 οὐδ' ἐγκαλύπτονται, ἀλλ' ἀνέδην ὑπερμαχοῦσι τῆς πλάνης,
 καὶ ταῦτα ὀλίγοι ὄντες καὶ ἀριθμηθῆναι ῥαδίως δυνάμενοι 5
 καὶ οὐδὲ τῆς Ἑλληνικῆς εὐστομίας μετέχοντες, ἀλλὰ τοσαῦτα,
 ὥς ἔπος εἰπεῖν, βαρβαρίζοντες ὅσα φθέγγονται, παίδευσιν
 δὲ ἄκραν καὶ λαμπρότητα λόγων ὑπολαμβάνοντες, εἰ ὁμνύν-
 τες εἴποιεν „μὰ τοὺς θεοὺς“ καὶ „μὰ τὸν ἥλιον“ καὶ τοι-
 65 ούτους τινὰς τοῖς λόγοις ἐπιπλάττειν ὄρκους. εἰ δὲ οὐκ 10
 ἀληθῆ λέγω, εἴπατε, ὧ ἄνδρες, τίνα Ξενοφάνης ὁ Κολοφώ-
 νιος ἔσχε διάδοχον τῆς αἰρέσεως; τίνα δὲ Παρμενίδης ὁ
 p. 81 Ἐλεάτης; | τίνα Πρωταγόρας καὶ Μέλισσος; τίνα Πυθαγόρας
 ἢ Ἀναξαγόρας; τίνα Σπεύσιππος ἢ Ξενοκράτης; τίνα Ἀναξί-
 μανδρος ἢ Ἀναξιμένης; τίνα Ἀρκεσίλαος ἢ Φιλόλαος; τίνες 15
 τῆς Στωϊκῆς αἰρέσεως προστατεύουσιν; τίνες τοῦ Σταγειρίτου
 τὴν διδασκαλίαν κρατύνουσιν; τίνες κατὰ τοὺς Πλάτωνος
 πολιτεύονται νόμους; τίνες τὴν ὑπ' ἐκείνου ξυγγραφεῖσαν
 66 πολιτείαν ἡσπάσαντο; ἀλλὰ τούτων μὲν τῶν δογμάτων οὐ-
 δένα διδάσκαλον ἡμῖν ἐπιδείξαι δυνήσεσθε, ἡμεῖς δὲ τῶν 20
 ἀποστολικῶν καὶ προφητικῶν δογμάτων τὸ κράτος ἐναργῶς
 ἐπιδεικνύμεν· πᾶσα γὰρ ἡ ὑφήλιος τῶνδε τῶν λόγων ἀνά-
 πλεως. καὶ ἡ Ἑβραίων φωνὴ οὐ μόνον εἰς τὴν Ἑλλήνων
 μετεβλήθη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων καὶ
 Περσῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ Σκυθῶν καὶ Σαυρο- 25
 ματῶν καὶ ξυλλήβδην εἰπεῖν εἰς ἀπάσας τὰς γλώττας, αἷς

2 ἐξεληλαμένους V | σολοικισμοὺς KCVMyr. S², sed litt. oi
 erasae in C: σολοικισμοὺς S¹: λογισμοὺς BLM | post σολοικισμοὺς
 add. καὶ C | 3 ξυλλογισμοὺς: v prius C² e corr. | 4 ἀναίδην
 KMSCV | 5 ἀριθμωθῆναι K | 6 μεταλαχόντες SCVMyr. | 8 δὲ:
 τε BL | 9 καὶ prius om. BLM | 10 post τοιούτους add. λόγοις C²
 et τοῖς λόγοις om. C | ἐπιπλάττειν L¹: ἐπιπλάττοιμεν K: ἐπι-
 πάττειν CMYr. | 12 διάδοχον: διδάσκαλον L¹ | δὲ om. K |
 14 σπεύσιππος B | 17 τοὺς: τοῦ L¹V | 20 διδάσκαλον: διάδοχον
 L² | δυνήσεσθαι S | 21 δογμάτων om. BL | 22 ὑφήλιος LM²:
 ὑφήλιως B: ὑφήλιω K: ὑφήλιω M¹: ὑφ' ἡλίω SC: ὑφ' ἥλιον V |
 25 σαυρομαμάτων V | 26 ξυλλήβδην V | πάσας MCV

ἅπαντα τὰ ἔθνη κεκορημένα διατελεῖ. καὶ ὁ μὲν σοφώτατος 67
 Πλάτων, περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς παμπόλλους λό-
 γους διεξελθὼν, οὐδ' Ἀριστοτέλην τὸν φοιτητὴν ἔπεισε
 τόνδε στέρεξαι τὸν ὄρον· οἱ δὲ ἡμέτεροι ἄλιεῖς καὶ τελῶναι
 5 καὶ ὁ σκυτοτόμος καὶ Ἑλληνας ἔπεισαν καὶ Ῥωμαίους καὶ
 Αἰγυπτίους καὶ ἀπαξοπλῶς ἅπαν ἔθνος ἀνθρώπων, ὅτι
 καὶ ἀθάνατος ἡ ψυχὴ καὶ λόγῳ τετιμημένη καὶ κρατεῖν
 τῶν παθῶν δυναμένη καὶ ὀλιγοροῦσα, οὐ βιαζομένη, παρα-
 βαίνει τοὺς νόμους· καὶ αὖ πάλιν πρὸς τὸ βέλτιον νεύουσα,
 10 τῆς προτέρας ἀπαλλάττεται κακίας καὶ θείους πάλιν ἀνα-
 μάττεται χαρακτῆρας. καὶ ἔστιν ἰδεῖν ταῦτα εἰδότες τὰ 68
 δόγματα οὐ μόνους γε τῆς ἐκκλησίας τοὺς διδασκάλους,
 ἀλλὰ καὶ σκυτοτόμους καὶ χαλκοτύπους καὶ ταλασιουργοὺς
 καὶ τοὺς ἄλλους ἀποχειροβιώτους· καὶ γυναικας ὡσαύτως
 15 οὐ μόνον τὰς λόγων μετεσχηκίας, ἀλλὰ καὶ χερνήτιδας καὶ
 ἀκυστρίδας, καὶ μέντοι καὶ θεραπεύοντας· καὶ οὐ μόνον ἄστοι,
 ἀλλὰ καὶ χωριτικοὶ τήνδε τὴν γνῶσιν ἐσχήκασιν· καὶ ἔστιν
 εὐρεῖν καὶ σκαπανέας καὶ βοηλάτας καὶ φυτουργοὺς καὶ
 περὶ τῆς θείας διαλεγόμενους Τριάδος καὶ περὶ τῆς τῶν
 20 ὅλων δημιουργίας καὶ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν εἰδότες Ἀρι-
 στοτέλους πολλῶ μᾶλλον καὶ Πλάτωνος, καὶ μέντοι καὶ ἄρε- 69
 τῆς ἐπιμελουμένους καὶ κακίαν ἐκκλίνοντας καὶ τὰ κολα-
 στήρια δεδιότες τὰ προσδοκώμενα καὶ τὸ θεῖον δικαστήριον
 ἀνενδοιάστως προσμένοντας καὶ τῆς αἰωνίου πέρι καὶ ἀνωλέ-
 25 θρου φιλοσοφοῦντας ζωῆς καὶ τῆς τῶν οὐρανῶν ἕνεκα βα-

1—4: Eus. Pr. XV 9, 6

2 τῆς posterius om. S¹ | παμπόλους C | 3 ἀριστοτέλη KBS |
 4 ὄρον: λόγον M: ὄριον Mgr. | 5 καὶ Ῥωμαίους om. L¹, qui ex-
 hibuit fortasse post αἰγυπτίους | 6 ἅπαν ἔθνος: πᾶν γένος B,
 corr. Bgr. | 8 καὶ ὀλιγοροῦσα οὐ: ὀλιγοροῦσα οὐ μὴν V | 10 ἀπα-
 λάττεται B | κακίας K | ante θείους add. τοὺς MSCV | 12 μόνους
 K | τοὺς om. M | 13 ταλασίους M, corr. Mgr. | 14 ἀποχειροβιό-
 τους KMSC | 15 λόγον S | ἀλλὰ om. C | χερνήτιδας S¹ | 16 ἀκε-
 στρίδας MSCV | 17 χωρητικοὶ KSC, sed corr. S: χωρικοὶ BL |
 18 σκαπανέας BL¹: καπανέας K | καὶ (post φυτουργοὺς) om.
 MSCV | 20 τὴν: τινα K | ἀνθρωπίαν KL¹S | 22 ἐπιμελωμένους
 B, sed corr.: ἐπιμελουμένους MC | κακίας BL | 23 δεδιότες K |
 24 ἀνενδυάστως S | προσμένοντα K | 25 φιλοσοφοῦντα BM

σιλείας πάντα πόνον ἀσπαστῶς αἰρουμένους, καὶ ταῦτα οὐ
παρ' ἄλλον του μεμαθηκότας, ἀλλὰ παρ' ἐκείνων, οὓς ὑμεῖς
βαρβαροφώνους ἀποκαλεῖτε· καὶ οὐδὲ Ἀναχάρσιδος ἐπαίετε
70 λέγοντος· „ἔμοι πάντες Ἕλληνες σκυθίζουσιν.“ τοῦτο γὰρ
ἀτεχνῶς ἔοικε τοῖς εἰρημένοις ὑπὸ τοῦ σκυτοτόμου τοῦ
p. 82 ἡμετέρου· | „ἐὰν γὰρ μὴ γινῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς,
ἔσομαι τῷ λαλοῦντί μοι βάρβαρος, καὶ ὁ λαῶν ἐν ἔμοι
βάρβαρος.“ τῷ ὄντι γὰρ ὥσπερ τοῖς Ἕλλησιν Ἰλλυριοὶ καὶ
Παίονες καὶ Ταυλάντιοι καὶ Ἀτιντᾶνες βαρβαρίζειν δοκοῦσιν,
οὕτως αὖ ἐκείνοις καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι τῆς Ἑλλάδος φωνῆς 10
ἐπαίειν οὐ δύνανται, ἢ Ἀτθίς καὶ Δωρίς καὶ Αἰολίς καὶ
71 Ἰᾶς βάρβαροι εἶναι δοκοῦσιν. ὅτι γὰρ τὴν αὐτὴν ἔχει πᾶσα
γλῶττα διάνοιαν (μία γὰρ δὴ πάντων ἀνθρώπων ἡ φύσις),
ἢ πείρα διδάσκαλος. ἔστι γὰρ εὗρεῖν καὶ παρὰ τοῖς βαρ-
βάροις καὶ τέχνας καὶ ἐπιστήμας καὶ τὰς ἐν πολέμοις ἀν- 15
δραγαθίας· ἐνιοὶ δὲ τούτων καὶ σοφώτερα Ἑλλήνων πολ-
λάκις ἐξευρίσκουσι μηχανήματα καὶ λόγους ἀμείνους καὶ
72 πανουργοτέρας ἐνέδρας. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὴν Ἑλλήνων εὐέπειαν
βραχυλογία νικῶσιν. τοῦτο γὰρ δὴ καὶ Πέρσαις μαρτυροῦσι
καὶ οἱ παλαιοὶ ξυγγραφεῖς, καὶ εἴ τις νῦν πρεσβεύων ἢ 20
στρατηγῶν ἢ ἐμπορίαν τινὰ μετιὼν αὐτοῖς ξυνεγένετο. φασὶ
γὰρ αὐτοὺς ὀξέως φωρᾶν τὰς τῶν λόγων κλοπὰς καὶ ὀλίγα
φθεγγομένους τοὺς προσδιαλεγομένους νικᾶν, καὶ ξυλλογι-

3—4: Clem. Str. I 16, 77 (cf. Anachars. epist. 1). || 6—8:
1. Cor. 14, 11 || 14—16: Clem. Str. I 16, 74—75

3—p. 145, 26: Georg. Mon. Chron. II 7 (p. 56—57)

1 ἀπάιστως vel ἀπάνστως L: ἀσπασίως SCVMgr. | 2 του
om. CV: τοῦτο S | μεμαθηκότος K | ἡμεῖς M¹ | 3 ἀπεκαλεῖτε
K: ἀποκαλεῖται M¹S: ἀποτελεῖτε C¹ | ἐπαίεται S¹ | 4 πάντες οἱ
Ἕλληνες BLM | 5 ἔοικε: ἔκε C¹ | 5—6 τοῦ ἡμετέρου σκυτοτόμου
SCV | 7 μοι om. MSCV | ἐν om. C | 8 γὰρ ὄντι BL | 9 παίοντες
S, sed corr. | τραυλάντιοι MSC | ἀτιτάνες C¹: τιτάνες KBL |
11 ἢ δωρίς B, sed ἡ del. | αἰολί B¹ | 17 ἐφευρίσκουσι K: εὗρί-
σκουσι V | λόγους KS¹CV | 18 παντουργοτέρας C | τὴν: τῶν K |
εὐέπειαν KB¹S | 19 πέρσαι V | 20—21 στρατηγῶν ἢ πρεσβεύων
BL | 21 ἢ ἐμ L² e corr. et εὐπορίαν B¹: ἐμπορία S¹ | 23 τοὺς
om. S | προδιαλεγομένους M: διαλεγομένους L

στικούς ἄγαν εἶναι καὶ διαλύειν ἱκανούς τὰ παρ' ἐτέρων
 πλεκόμενα καὶ παροιμίαις σοφωτάταις καὶ αἰνίγμασι κεχοῖ-
 σθαι, οὐκ ἐπειδὴ τοὺς Χρυσίππου καὶ Ἀριστοτέλους ἀν-
 ἔγνωσαν λαβυρίνθους, οὐδὲ ὅτι Σωκράτης αὐτοὺς καὶ
 5 Πλάτων τόδε τὸ εἶδος ἐπαιδευσάτην· οὔτε γὰρ ῥητορικοῖς
 οὔτε φιλοσόφοις ἐνετράφησαν λόγοις, ἀλλὰ μόνην ἔσχον τὴν
 φύσιν διδάσκαλον. τοὺς δέ γε Ἴνδους καὶ τούτων πολλῶν 73
 σοφωτέρους εἶναί φασιν. καὶ οἱ Νομάδες δέ, οἱ ἡμέτεροι
 πρόσχωροι (τοὺς Ἰσσηλίτας λέγω, τοὺς ἐν ταῖς ἐρήμοις
 10 βιοτεύοντας καὶ μηδὲν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων ἐπι-
 σταμένους), ἀγχινοῖα καὶ ξυνέσει κοσμοῦνται καὶ διά-
 νοιαν ἔχουσι καὶ ξυνιδεῖν τάληθές δυναμένην καὶ διελέγξαι
 τὸ ψεῦδος. περὶ δὲ Αἰγυπτίων περιττὸν οἶμαι λέγειν· καὶ 74
 γὰρ αὐτοὶ τῶν φιλοσόφων οἱ πρῶτοι κρείττους εἶναι τού-
 15 τους ἔφασαν τῶν ὀνομαστοτάτων γεγενημένων παρ' Ἑλλήσιν.
 Ῥωμαῖοι δὲ καὶ ποιητὰς ἔσχον καὶ συγγραφέας καὶ ῥήτορας·
 καὶ φασιν οἱ ταύτην γε κἀκείνην ἡσκημένοι τὴν γλῶτταν
 καὶ πυκνότερα τῶν Ἑλληνικῶν τὰ τούτων ἐνθυμήματα εἶναι
 καὶ ξυντομωτέρας τὰς γνώμας. καὶ ταῦτα λέγω οὐ τὴν 75
 20 Ἑλλάδα σμικρύνων φωνήν, ἥς ἀμηγέπη μετέλαχον, οὐδὲ
 ἐναντία γε αὐτῇ ἐκτίνων τροφεῖα, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ ταύτῃ
 μεγαλαυχουμένων ξυστέλλων τὴν γνώθον καὶ τὴν ὀφρὸν
 καταστέλλων καὶ διδάσκων μὴ κομῶδεῖν γλῶτταν τῇ ἀλη-
 25 θείᾳ λαμπρυνομένην μηδέ γε βρενθύεσθαι ἐπὶ λόγοις κομ-
 μωτικῇ τέχνῃ πεποικιλμένοις, τῆς δὲ ἀληθείας γεγυμνω-
 μένοις, | ἀλλὰ θαυμάζειν τοὺς τῆς ἀληθείας ὑποφήτας, p. 83

13—15: Eus. Pr. X 4, 13—20

2 πλεκόμενα: λεγόμενα K, sed corr. | 3 οὐκ om. M, sed post
 ἐπειδὴ add. οὐ M² | τοῦ K | 6 μόνον BL | 8 σοφωτέρους C |
 9 ταῖς: τοῖς V | 11 καὶ ὀξεῖαν διάνοιαν MCV | 12—13 τὸ ψεῦ-
 δος διελέγξαι L | 14 τούτων K | 15 γενομένων L | 16 εἶχον
 MSV | συγγραφεῖς SCVMγρ. | καὶ tertium om. L¹ | 19 ξυντο-
 μωτέρας SV | γνώμας S¹ | 20 ἐλλήνων V | 21 ἐντείνων KBLS¹ |
 τροφεῖα S¹ | 22 καὶ om. BL | 23 κατασπῶν MCV Georg. | τῇ
 om. K Georg. | 24 γε om. BLM Georg. | βρενθύεσθαι BSV,
 sed corr. S | 25 πεποικιλμένης B, sed corr. | τῆς δέ: τοὺς δέ
 τῆς L² | 25—26 γεγυμνωμένοις—ἀληθείας om. L

κομμοῦν μὲν καὶ δαιδάλλειν εὐεπεία τοὺς λόγους οὐ διδα-
χθέντας, γυμνὸν δὲ δεικνύοντας τῆς ἀληθείας τὸ κάλλος καὶ
τῶν ἀλλοτριῶν καὶ ἐπεισάκτων ἀνθέων ἥκιστα δεηθέντας.

- 76 Παράθετε τοίνυν, ὦ φίλοι ἄνδρες, τῷ ὕθλῳ τῶν φιλο-
σόφων τὴν ἀπλὴν τῶν ἀλιέων διδασκαλίαν, καὶ ἀθρήσατε 5
τὸ διάφορον· καὶ τὰς πολλὰς τῶν ὑμετέρων βίβλων ἀριθμή-
σαντες μυριάδας, τὴν τῶν λόγων ἀσθένειαν καταμάθετε.
οὐδεὶς γὰρ οὔτε τοῖς ποιητικοῖς μύθοις οὔτε ταῖς τῶν φιλο-
σόφων ἡκολούθησε δόξαις· τῶν δὲ θείων λογίων καὶ τὴν
ξυντομίαν θαυμάσατε καὶ τὴν δύναμιν ἀνυμνήσατε καὶ 10
μάθετε θείων δογμάτων ἀλήθειαν, σώματος θείαν διάπλασιν,
ψυχῆς φύσιν ἀθάνατον καὶ τὸ ταύτης λογικὸν ἡγούμενον
τῶν παθῶν καὶ τὰ πάθη ἀναγκαῖα τῇ φύσει καὶ χρήσιμα.
- 77 ἢ τε γὰρ ἐπιθυμία προουργιαιτάτη, καὶ ὁ θυμὸς ὡσαύτως,
ὁ ταύτης ἀντίπαλος. δι' ἐκείνην μὲν γὰρ καὶ τῶν θείων 15
ὀριγνώμεθα καὶ τῶν ὀρωμένων ὑπερορῶντες τὰ νοητὰ φαντα-
ζόμεθα καὶ ἐπὶ γῆς βαδίζοντες τὸν ἐν οὐρανοῖς δεσπότην
ἰδεῖν ἡμιρόμεθα καὶ ἀρετῆς ἐφιέμεθα, καὶ μέντοι καὶ δια-
ζῶμεν καὶ ἐδωδῆς μεταλαγχάνομεν καὶ ποτῶν, καὶ πρὸς
- 78 τούτοις αὖξεται διὰ τῆς ἐννόμου παιδοποιΐας τὸ γένος. ὁ 20
δέ γε θυμὸς ξυνεργὸς ἐδόθη τῷ λογισμῷ, ἵνα τῆς ἐπιθυ-
μίας κωλύῃ τὴν ἀμετρίαν. ἐπειδὴ γὰρ καὶ πέρα τῶν κει-
μένων ὅρων ἄττειν ἐπιχειρεῖ, ξυνέξευξεν αὐτῇ οἷόν τινα
πῶλον τὸν θυμὸν ὁ ποιητὴς ἀνθέλκοντα, ὅταν γε ἐκείνη
πέρα τῆς χρείας προβαίνειν βιάζεται. καὶ καθάπερ ἀντί- 25
παλον μὲν τῷ ψυχρῷ τὸ θερμόν, κεραννύμενα δὲ ἀλλήλοις
κρᾶσιν ἀρίστην ἐργάζεται, οὕτως ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ θυμὸς,

1 κόμμου K: κοσμοῦν M²: κοσμεῖν BL | δεδάλλειν S¹: δαι-
δάλειν V | εὐεπία KBS | 3 ἐπισάκτων S | δεηθέντων L¹ |
5 ἀθρήσατε V: διαθρήσατε BLM | 6 βιβλίων S | ἀπαριθμή-
σαντες BLM | 7 καταμάθεται S¹ | 8 μύθοις om. K | 9 ἡκολή-
θησε L¹ | 11 ἀλήθειαν σώματος θείαν: ἀληθῆ L | 14 προουργι-
ε-τάτη S | 16 νοήματα K | 18 εἰμιρόμεθα K: ἡμιρόμεθα S | καὶ
ἀρετῆς ἐφιέμεθα om. KBLM | 21 γε om. K | 22 κωλύει BS |
24 ὁ ποιητὴς τὸν θυμὸν K | ἀνθέλκοντα V | γε erasum in L:
om. V | 25 βιάζεται SC | 26 μὲν om. KBL | τὸ ψυχρὸν KC et
τῷ θερμῷ K

ἀλλήλοις κεραννύμενα καὶ ὑπ' ἀλλήλων κολαζόμενα, τῆς
 ἀρετῆς τὴν ἀρίστην ἀπεργάζεται κρᾶσιν. ἔχει δὲ τῶν δρω- 79
 μένων τὸ κράτος ὁ λογισμός, ὥστε καὶ ταύτην ἐπέχειν καὶ
 τοῦτον αὖ νύττειν, ἢ τοῦτόν γε ἄγχειν καὶ διεγείρειν ἐκείνην.
 5 καὶ γὰρ ἡ ἐπιθυμία τοῦ θυμοῦ παύει τὴν ἀμετρίαν, καὶ
 ὁ θυμὸς αὖ πάλιν κολάζει τῆς ἐπιθυμίας τὴν ἀπληστίαν.
 ταῦτα μὲν οὖν ἀποτελεῖται, τοῦ λογισμοῦ τὰς ἡνίας ἐπιστη-
 μόνως κατέχοντος· ἦν δὲ οὗτος, ἢ τῷ χαλαρῷ καὶ λείῳ τῆς
 ἐπιθυμίας καταθελχθεὶς ἢ τῷ θυμῷ ἄττοντι παρὰ καιρὸν
 10 ξυνεξορμήσας, χαννοτέρας ἢ προσῆκε τὰς ἡνίας ἑάσῃ, οἱ
 μὲν ἀτάκτως καθάπερ ἵπποι θεοῦσιν ἐνδακόντες τὸν χαλι-
 νόν, ὁ δὲ συρόμενος φέρεται, καταγέλαστός τε καὶ ἐπονεί- 80
 διστος τοῖς ὁρῶσι γινόμενος. ταύτῃ τοι καὶ δίκας εἰσπράτ-
 τεται, ὥς ἐθέλοντῆς ὑπομείνας τὸ πάθος. καὶ γὰρ τοι καὶ
 15 οἱ ἀνθρώπαιοι νόμοι τοὺς πλημμελοῦντας κολάζουσι, καὶ ὁ
 Θεὸς τοῖς ἁμαρτάνουσι τὸ ἄσβεστον ἠπέλιψε πῦρ. | οὐκ ἂν p. 84
 δὲ οὔτε ὁ Θεός, ἀγαθός γε ὢν καὶ δίκαιος, ποινὴν τοὺς
 παράνομον βίον ἀσπαζομένους εἰσέπραξεν, εἴπερ ἄρα κατ'
 ἀνάγκην ἡμάρτανον, οὔτε τῶν ἀνθρώπων οἱ σοφώτατοι
 20 τοιοῦτους ἂν ἔθεσαν νόμους, εἴπερ ἥδεσαν οὐ γνώμη τὰ
 ἀνθρώπεια τελούμενα πλημμελήματα, οὔτε μὴν οἱ τὸ ἄρχειν
 λαχόντες τὰς ὁμοτάτας ἂν βασάνους τοῖς τὰ πονηρὰ τολ-
 μῶσι προσέφερον, εἴπερ ἐγνώκεσαν οὐχ αἰρέσει γνώμης, ἀλλ'
 εἰμαρμένῃς ἢ φύσεως ἀνάγκῃ παραβαθέντας τοὺς νόμους.
 25 εἰ δὲ ξυγγνώμην τοῖς πλημμελοῦσιν οὐ νέμονται, διδάσκουσιν
 ἄντικρυς, ὥς γνώμης ἔργον ἢ πονηρία.

3 ταύτην: τούτων BL: τοῦτον L² | 3—4 καὶ τοῦτον—ἄγχειν
 om. KBL | 4 αὖ νύττειν: ἀνύττειν S | 9 καταθελχθῇ V et
 10 ξυνεξορμήσῃ V et χαννοτέρας—ἑάσῃ om. V | ἑάσει M | 12 συ-
 ρῶντι M | τε om. KBL | 14 ἐθέλων τις S¹ | 15 οἱ om. BL |
 ἀνθρώπιοι KS | 16 ἠπέλιψε τὸ ἄσβεστον πῦρ L: τὸ ἄσβεστον
 πῦρ ἠπέλιψε V | 17 γε om. M, add. Mgr. | καὶ δίκαιος: δι-
 καίως CVMgr. | 18 βίον L² e corr. | 19 ἀνθρωπίνων K | σοφό-
 τατοι S¹ | 20 ἥδεσαν BL | 21 ἀνθρώπια KS: ἀνθρώπινα CVMgr.
 | πλημμελήματα τελούμενα V | 22 λαβόντες L¹ | τὰς ὁμοτάτας
 —πονηρὰ: τὰ σώματα ταῖς βασάνοις τοῖς τὰ τολμηρὰ M, corr.
 Mgr. | ἂν om. KBL | 23 ἐγνώκεισαν V | οὐκ αἰρέσει S | αἰρήσει
 V | 25 οὐ om. S

- 81 Ταῦτα καὶ περὶ τῆς ἀνθρώπου φύσεως φρονεῖν καὶ ἐδιδάχθημεν καὶ διδάσκομεν· καὶ ἀγάμεθα ὁρῶντες τὴν ἐν ἡμῖν φαινομένην σοφίαν, τὰς διαφοροὺς τῶν αἰσθήσεων ἐνεργείας ἐξ ἑνὸς μὲν ἐγκεφάλου προσφερομένας, ἄλλην δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλην προσφερούσας ἀντίληψιν, τὴν μὲν ὁράσεως, 5 τὴν δὲ ἀκοράσεως, καὶ ἄλλην ὁσφρήσεως, καὶ ἑτέραν γεύσεως, καὶ ἄλλην ἀφῆς· καὶ αὖ πάλιν τῶν μορίων ἀπάντων τὴν χρείαν, καὶ τῶν φαινομένων καὶ τῶν κεκρυμμένων, καὶ τὴν μνήμην πάμπολλα καὶ διάφορα δεχομένην καὶ μὴ ξυγχεύουσαν, ἀλλ' ἀκήρατα ταῦτα διατηροῦσαν καὶ προσφέρουσαν, 10 ὁποῖα περ ἐδέξατο πάλαι καὶ πρόπαλαι, καὶ τὰς πολλὰς ἐπιστήμας οὐ λυμαινομένας ἀλλήλαις, ἀλλ' ἐκάστην εἰς καιρὸν 82 δεικνυμένην. ὅταν δὲ ταῦτα καὶ τὰ τούτοις προσόμοια καταμάθωμεν, μετὰ τοῦ προφήτου βοῶμεν· „ἐθαυμαστώθῃ ἡ γνώσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθῃ· οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς 15 αὐτήν.“ τίς γὰρ ἱκανὸς ἐξικέσθαι λόγος ἢ τῆς ἐν τῷ σώματι φαινομένης ἁρμονίας ἢ τῆς ἐν τῇ ψυχῇ θεωρουμένης σοφίας; πολλῶν γὰρ δὴ τούτων πέρι καὶ Ἰπποκράτει καὶ Γαληνῷ συγγραφέντων, καὶ μέντοι καὶ Πλάτωνι καὶ Ξενοφῶντι καὶ Ἀριστοτέλει καὶ Θεοφράστῳ καὶ μυρίοις 20 ἑτέροις, τῶν εἰρημένων πολλαπλάσια παραλείπεται, τῶν ὑπὸ τῆς θείας γεγονότων σοφίας τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας ἐφικέσθαι μὴ δυναμένης. οὗ δὴ χάριν καὶ ὁ προφήτης ἐφ' οἷς μὲν κατέλαβεν, ὕμνησεν, ἐφικέσθαι δὲ τῶν ἐν ἡμῖν

14—16: Ps. 138, 6

1 ἀνθρώπου MV | 3 ante σοφίαν add. τοῦ ποιητοῦ MSC: post σοφίαν add. V | 4 προσφερομένας BL¹ | 5 προσφέρουσα S¹ | 6 καὶ ἄλλην ὁσφρήσεως om. V | γενέσεως M, sed corr. | 7 μορίων C¹ | ἀπάντων om. L¹ | 9 post μνήμην add. τὴν KBL | πάμπολα SC | 10 ἀλλ' εἰ ἀκήρατα K | ἀκήρατα S¹ | προσφέρουσαν LB e corr. | 11 περ ἐδέξατο: παρεδέξατο K | 13 ἐπιδεικνυμένην BL | 15 γνώσης C¹ | δύνωμαι S¹ | 16 ἱκανὸς M | ἐξικέσθαι: ἐξιχνιάσει L¹ | τῷ om. V | 17 φαινομένης C | ἢ om. S¹ | τῇ om. M | 18 πολλῶι K | καὶ om. SCV | 19 πλάτων S¹ | 20 ξενοφάνει BL, sed corr. Byr. | ἀριστοτέλῃ S. | 21 προειρημένων M | 22 ἐφικέσθαι V | 23 μὴ om. S¹

θεωρουμένων πάντων οὐ δυνηθεῖς, τὴν ἦταν σαφῶς ὁμολόγησεν, ἀρκεῖν νομίσας εἰς ὑμνωδίαν ἀξίαν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν. |

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ. 5.

p. 88

5 Τῶν τὸν θαλάττιον βίον ἀσπαζομένων οἱ μὲν τὰς φορ- 1
τίδας ἐρέττουσιν, οἱ δὲ ταύτας τοῖς οἴαξι διευθύνουσιν, καὶ
μέντοι καὶ πᾶς ἀλιευτῆς ἐφ' ἀλιάδος ὀχούμενος χαλᾷ δίκτυον
καὶ θηρεύει τοὺς τῶν ὑδάτων τροφίμους, καὶ ἄλλος ἐπὶ
πέτραις ἰδρυμένος καθήσιν ὀρμὴν καὶ δελεάζων περιπεῖρει
10 τῷ ἀγκίστρῳ τῶν ἰχθύων τινάς· εἰς δὲ οἱ καὶ ναυαγία
χρῶνται καὶ ὑποβρύχιοι γίνονται, ἢ ἐξ ἀβουλίας παρὰ και-
ρὸν ἀναχθέντες ἢ διὰ θράσος τῆς ζάλης κατατολμήσαντες.
ταῦτα δὲ οὐ τηράλλως ὑθλῶν διεξήλθον, ἀλλὰ τῶν τῇ κτίσει 2
προσπταιόντων καὶ τῶν ἐν ταύτῃ πρυτανευομένων ἀνέδην
15 κατηγορούντων ἐπιδείξαι τὴν ἄνοιαν διὰ τινος εἰκότος πει-
ρώμενος. καὶ γὰρ τὴν κτίσιν οἱ μὲν ὀρῶσι καὶ τὸν ποιητὴν
ἀνυμνοῦσιν, οἱ δὲ πλεῖον ἢ δεῖ θαυμάζοντες ἡλιθίως θεο-
ποιοῦσι· καὶ οἱ μὲν τῶν γινομένων ἕκαστον ὑπεράγανται
καὶ τὸν τῶν ὅλων ὀρῶσι κυβερνήτην ἄριστά γε ἰθύνοντα καὶ
20 τὴν ἐπὶ τοῖς οἴαξι φαινομένην εὐφημοῦσι σοφίαν, οἱ δὲ
τοῖς γινομένοις ἅπασιν νεμεσῶσι, καὶ τῶν δρωμένων αὐτοῖς

1 σαφῶς C | 2 νομήσας S | 3 περὶ φύσεως ἀνθρώπου KMS;
add. εἰ S: λόγος εἰ M | 4 περὶ τῆς θείας προνοίας ε' om. V |
λόγος εἰ BLMC | 5 φροντίδας C¹ | 7 ἐπ' ἀλιάδος KS¹C: ἐπὶ ἀλι-
άδος S² | δείκνυν K | 9 πέτραν L | καθήσιν C | περιπίρει S¹ |
12 ἀχθέντες L¹S | ἢ διὰ—κατατολμήσαντες: ἢ δι' ἀθρόας τῆς
ζάλης τόλμη καταφρονήσαντες C¹ | κατατολμήσαντες: litt. λμῇ L²
e corr.: καταφρονήσαντες MV, corr. Mgr.: κατατολμηφρονήσαν-
τες S¹ | 13 τηράλλως MV | ἐν τῇ κτίσει CV | 14 litt. ὦν ἐν L² |
αὐτῇ M | ante ἀνέδην add. καὶ C, sed erasum est | ἀναίδην
KMSCV | 15 εἰκότος: ἐκείνος K, sed corr. | πειρώμενος B |
17 πλεόν SCV | ἢ δεῖ: ἤδη KC | 18 γινομένων S | ὑπεράγαντε
K | 19 τὸν: τῶν C¹ | 20 φαινομένην om. L¹ | 21 νεμεσῶσι om.
K: νεμεσοῦσι MSC | αὐτοῖς K

οὐδὲν τὸ παράπαν ἀρέσκει, ἀλλὰ καὶ πλούτου κατηγοροῦσι
καὶ κωμωδοῦσι πενίαν καὶ μέμφονται νόσῳ καὶ τοὺς ὑγιαί-
νοντας δυσχεραίνουσι, καὶ ξυλλήβδην εἰπεῖν οὐδὲν αὐτοὺς
ἤδει τῶν γινομένων, οὐκ εὐκληρία, οὐ δυσκληρία, ἀλλὰ καὶ
τὴν εὐετηρίαν καὶ τὴν τῆς γῆς δυσκολαίνουσιν ἀκαρπίαν, 5
καὶ ὁμοίως αὐτοὺς ἀντὶ καὶ πολυπαιδία καὶ ἀπαιδία καὶ
3 εἰρήνη καὶ πόλεμος. οὗ δὲ εἵνεκα τῶν τῆς προνοίας πηδα-
λίων κατηγοροῦσι· μᾶλλον δὲ παντελῶς αὐτήν, ὅσον ἦκεν
εἰς αὐτούς, ἐξελαύνουσι· καὶ εἰμαρμένην καὶ πεπωμένην
καὶ τύχην καὶ μοίρας εἰσάγουσι καὶ τὴν βιαίαν ἀνάγκην 10
ἐφιστῶσιν ἑκάστῳ καὶ ταύτην φασὶ παρὰ γνώμην ποιεῖν
καὶ τοὺς ἀνδροφόνους καὶ τοὺς τοιχωρύχους καὶ τῶν γάμων
4 τοὺς ἐπιβούλους. φέρε τοίνυν πάλιν τὰς Ἑλληνικὰς ἐξετά-
σωμεν δόξας, καὶ τοῖς ἀποστολικοῖς ταύτας καὶ προφητικοῖς
παραθῶμεν δόγμασιν. ἀλλὰ τοὺς μὲν ποιητὰς μετὰ τῶν 15
δυσσεβῶν καταλείπουμεν μύθων· καὶ γὰρ τούτων ὁ κορυ-
φαῖος τὸν τῶν θεῶν κορυφαῖον ὀλοφυρόμενον δείκνυσιν, ὥς
ἐπαμῦναι τῷ παιδί μὴ δυνάμενον, ἀλλὰ τῶν τῆς Κλωθοῦς
νημάτων ἡττώμενον καὶ ἀναλῦσαι ταῦτα βουλόμενον μὲν,
ὑπὸ δὲ τῆς Ἀτρόπου καὶ τῆς Λαχέσεως κωλυόμενον καὶ 20
τούτου χάριν ὀλοφυρόμενον καὶ κωκύνοντα καὶ γόον πολὺν
5 ἀναμιγνύντα τοῖς λόγοις. οὗτος καὶ τὸν Ποσειδῶνα δέδειχε
τίσασθαι μὲν βουλόμενον τῶν Κεφαλλήνων τὸν στρατηγόν,
ὅτι τυφλὸν εἰργάσατο τὸν Πολύφημον, οὐ δυνάμενον δὲ
νικῆσαι τὴν εἰμαρμένην, ἐπειδήπερ εἴμαρτο τῷ Λαέρτου 25

16—22: Hom. II 431sq. || 22—24: Hom. α 68sq.

11—13: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 59)

2 νόσον M² | 3 αὐτοῖς CVMγρ. S² et 4 ἤδει: ἤδη B: ἥδιστον
SCVMγρ. | ἀλλὰ om. BL | 5 δυσχεραίνουσιν BL | 6 αὐτοὺς om. V |
6—7 καὶ εἰρήνη om. BL | 9 εἰμαρμένην: litt. μένην L² | 10 μοί-
ραν BL | 12 ἀνδροφόνους M, corr. Mγρ. | καὶ τοὺς τοιχωρύχους
om. S | τοιχωρύχους B | 13 πάλαι M | 14 ante ταύτας add. καὶ
S | καὶ προφητικοῖς ταύτας V | ταῦτα K | 15 παραθήσωμεν C:
παραθήσομεν V | 16 καταλείπουμεν K | 17 τὸν: τὸ S¹ | 20 λάχως
MS: λαχοῦς V | κωλυόμενον M¹ | 22 οὕτως MC | ποσειδῶ K:
ποσειδῶν M¹: ποσιδῶνα S | δέδειχθεν C | 23 κεφαλήνων MV,
sed corr. V: κεφαλήνων S | 24 ὅτι: ὅς BL | δὲ om. S¹ | 25 ἐπει-
δὴ V | λαέρτου: λαέρω τοῦ M¹

τὴν Ἰθάκην ἰδεῖν. | τούτους τοίνυν καταλιπόντες, τὸν τῶν **p. 86**
 φιλοσόφων ἑσμὸν παραγάγωμεν. τοὺς μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν **6**
 Διαγόραν φασὶν ἀθέους ἐπὶ κλην ὀνομασθῆναι διὰ τὸ πᾶμπαν
 ἀρνηθῆναι τὸ θεῖον. Πρωταγόραν δὲ ἀμφίβολον περὶ γε
5 τούτων ἐσχηκέναι λέγουσι δόξαν· φάναι γὰρ αὐτὸν εἰρηκασιν
 οὐκ εἰδέναι, οὔτε εἶπερ εἰσὶ θεοί, οὔτε εἰ παντάπασιν οὐκ
 εἰσίν. Ἐπίκουρος δὲ ὁ Νεοκλέους καὶ ἡ ἐκείνου ξυμμορία
 εἶναι μὲν ἔφασαν τὸν Θεόν, πρὸς αὐτὸν δὲ ἀπεστράφθαι
 καὶ μήτε ἔχειν πράγματα μήτε παρέχειν ἄλλοις ἐθέλειν. ὁ **7**
10 δέ γε Νικομάχου μέχρι σελήνης ὑπέειλε τὸν Θεὸν προ-
 τανεύειν, τῶν δὲ μετὰ ταύτην ἀπάντων ἡμεληκέναι καὶ τῇ
 τῆς εἰμαρμένης ἀνάγκῃ παραδεδωκέναι τὴν τούτων ἐπιτρο-
 πείαν, καὶ οὐ μόνον πλοῦτον καὶ πενίαν καὶ ὑγίαν καὶ
 νόσον καὶ δουλείαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ πόλεμον καὶ εἰρήνην
15 διανέμειν ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀποκλη-
 ροῦν. τούτων Οἰνόμαος ὁ Κυνικὸς ἐναργῶς κατηγόρησε, **8**
 καὶ τὸν Πύθιον μάντιν, ὥς τὰ παραπλήσια χρησμοδοῦντα,
 τοῖς κατηγορουμένοις ξυνέξευξε· καὶ τὸ μὲν ξύγγραμμα
 Φώραν γοήτων ὠνόμασε· λέγει δὲ ὧδε· „ἀπόλωλε γάρ, τὸ
20 γε ἐπὶ τοῖς σοφοῖς, ἐκ τοῦ ἀνθρωπείου βίου, ἀπόλωλεν, εἴτε
 οἷακά τις αὐτό, εἴτε ἔρμα, εἴτε κρηπίδα ὀνομάζων χαίρει,
 τῆς ἡμετέρας ζωῆς ἢ ἐξουσία, ἣν ἡμεῖς μὲν αὐτοκράτορα
 τῶν ἀναγκαιοτάτων τιθέμεθα, Δημόκριτος δέ, εἰ μὴ τι

2—4: Eus. Pr. XIV 16, 1 || 4—7: Eus. Pr. XIV 3, 7. 19, 10
 (Protag. fr. 2) || 7—9: Epicur. sent. 1 fr. 359 || 9—16: Eus. Pr.
 XV 5, 1 Clem. Str. V 14, 90 = Eus. Pr. XIII 13, 4 || 16—p. 152, 17:
 Eus. Pr. VI 7, 2—3. 17—18. 20 (Oenomai fr. 14)

13—16: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 57) (Suid. s. v. εἰμαρμένη)

1 τοίνυν om. M: litt. υν L² e corr. | καταλιπόντες K |
 2 οὖν om. V | 3 ὀνομασθῆναι V | 4 γε om. SCV | 6 εἶπερ om.
 V, sed postea additum est εἰ | 7 ἡ ἐξ ἐκείνου K | 8 τὸν om. V
 | ἐαυτὸν MCV: ἐαντὴν K | δὲ om. K | ἐπεστράφθαι V: ἐπε-
 στρέφθαι K | 9 ἀλλήλοις K | 10 γε om. BL | 11 μετατὴν L¹:
 μετ' αὐτὴν L² | 12 ἐπιτροπείαν KMSC, sed corr. S | 13 ὑγίαν
 CV | 15 ἀποπληροῦν C | 17 μάντιν K: μάτην V | 19 φωρὰν
 KSC: φῶρα L² Mgr.: φορὰν VMgr. | ὀνόμασε BC | 20 γε: τε S |
 ἀνθρωπείου K: ἀνθρωπίνου S | 21 κρηπίδα C | ὀνομάζοι V |
 22 αὐτοκράτωρα S | 23 τιθέμεθα S

ἡπάτημαι, καὶ Χρῦσιππος, ὁ μὲν δοῦλον, ὁ δὲ ἡμίδουλον
ἐπινοεῖ τὸ ἡάλλιστον τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιδείξει. ἀλλὰ τού-
των ὁ μὲν λόγος τοσοῦτος, ὅσον ἂν τις ἀξιῶν, ἀνθρωπος
ᾧν, ἀνθρώπους. εἰ δὲ δὴ καὶ τὸ θεῖον ἡμῶν καταστρα-
9 τεύεται, παπαί, οἷα πεισόμεθα.“ πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα 5
εἰπὼν, προστέθεικε καὶ ταῦτα· „φέρε καὶ ἡμεῖς ἀνταγανα-
κτῆσωμεν. τί δὴ ποτε; ἔνθα ἂν ἡμῖν δοκῇ, ἔσται τοῦτο
καὶ πιστότατον καὶ πρεσβύτατον· ἔνθα δ' ἂν μὴ δοκῇ, ἐκεῖ
καταδυναστεύει τι λεληθὸς αὐτοῦ, εἰμαρμένη καὶ πεπρωμένη,
διάφορα ἐκάστῳ ἡμῶν ἔχουσα, τῷ μὲν ἐκ θεοῦ, τῷ δὲ ἐκ 10
τῶν σμικρῶν ἐκείνων σωμάτων τῶν φερομένων ἄνω καὶ
παλλομένων κάτω καὶ περιπλεκομένων καὶ διαλυομένων καὶ
10 διῦσταμένων καὶ παρατιθεμένων ἐξ ἀνάγκης;“ καὶ αὖ πάλιν
μετ' ὀλίγα· „τούτων δὲ εἵνεκα ταῦτα προσήνεγκα τῷ λόγῳ,
ὅτι σε ἐκπέφυγεν, ᾧ μάντι, ᾧν κύριοί ἐσμεν ἡμεῖς· καὶ ὁ 15
τὰ πάντα εἰδὼς ταῦτα οὐπω ἔγνως, ᾧν τὰ πείσματα ἀνῆπται
11 ἐκ τῆς ἡμετέρας βουλήσεως.“ ταῦτα ὁ Κυνικός κατὰ ταύ-
τὸν τοῦ Πυθίου καὶ Δημοκρίτου καὶ Χρυσίππου κατηγό-
ρησεν, εἰκότως ἀγανακτῶν, ὅτι τοῦ ἡμετέρου νοῦ τὴν ἐλευ-
θερίαν ἐξανδραποδίσαντες φύσιν, τῇ τῆς εἰμαρμένης καὶ 20
πεπρωμένης ἀνάγκῃ παρέδωκαν. τὴν δὲ πεπρωμένην ὁ
Χρῦσιππος πεπερασμένην ἔφησεν εἶναι καὶ ξυντετελεσμένην
87 διοίκησιν· τὴν δὲ εἰμαρμένην εἰρομένην τινά, | εἴτε ἐκ Θεοῦ
βουλήσεως, εἴτε ἐξ οἷασδ' ἥποτε αἰτίας· τὰς δὲ Μοίρας ὄνο-

21—p. 153, 9: Eus. Pr. VI 8, 8—10

10—13: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 57) (Suid. s. v. εἰμαρμένη)

2 τὸ bis L¹ | τῶν om. B | 3 ἀξιῶν: litt. η C² e corr. | ἀν-
θρωπος ᾧν om. L | 4 δὴ: δεῖ B | 5 τοιαῦτα καὶ ἄλλα BL |
6 ἀνταγανακτῆσωμεν BL | 7 ante ἔσται add. ἐκεῖ M | 9 μεληθὸς
M | αὐτῇ V | ἡ εἰμαρμένη L | 10 ante διάφορα add. ἡ BLM, om.
Mγρ. | διαφορά KBL¹S: διάφορον V | ἡμῖν L¹: ὑμῶν L² | τῷ:
τὸ CMγρ. et τῷ: τὸ SCMγρ. | 11 μικρῶν BV | πομάτων C, sed
corr. | 14 ἔνεκα K | προσεσήνεγκα M, corr. Mγρ. | 15 σε om. C |
ἐκπέφυγεν B | μάντει S | 15—16 ὁ τὰ πάντα: ὡς ἅπαντα M |
16 πείσματα KS¹ | ἀνῆπται: litt. η C² e corr. | 17 ante ταῦτα
add. καὶ BLM | κατ' αὐτὸν SC: κατ' αὐτῶν S² | 19 ἐλευθέραν
LMSV C e corr. | 21 παρέδωκαν S | πεπρωμένην V | 22—23
ἔφησεν—εἰμαρμένην om. L¹ | 24 ante ἐξ add. καὶ BLM

μάσθαι ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι καὶ κατανενεμησθαι τινὰ ἡμῶν
ἐκάστω· οὕτω δὲ καὶ χρεῶν παρὰ τὸ χρέος εἰρησθαι, τὸ
ἐπιβάλλον καὶ καθήκον κατὰ τὴν εἰμαρμένην. τὸν δὲ 12
ἀριθμὸν τῶν Μοιρῶν τοὺς τρεῖς χρόνους παραδηλοῦν, ἐν
5 οἷς κυκλεῖται τὰ πάντα καὶ δι' ὧν ἐπιτελεῖται· καὶ Λάχεσιν
μὲν κεκλήσθαι παρὰ τὸ λαγχάνειν ἐκάστω τὸ πεπωμένον,
Ἄτροπον δὲ κατὰ τὸ ἄτρεπτον καὶ ἀμετάθετον τοῦ μερισμοῦ,
Κλωθὴ δὲ παρὰ τὸ ξυγκλώθεσθαι καὶ ξυννείρεσθαι τὰ πάντα,
καὶ μίαν αὐτῶν τεταγμένην εἶναι δόξαν. τὴν δὲ Πρόνοιαν
10 τοῦτο κεκλήκασιν, διότι πρὸς τὸ χρήσιμον οἰκονομεῖ ἕκαστα·
Ἀδράστειαν δὲ τὴν αὐτὴν, ὅτι οὐδὲν αὐτὴν ἀποδιδράσκει.
οὐ μόνον δὲ οἱ ἀμφὶ τὸν Δημόκριτον καὶ Χρῦσιππον καὶ 13
Ἐπίκουρον πάντα κατ' ἀνάγκην ἔφασαν γίνεσθαι, ἀνάγκην
καλοῦντες τὴν εἰμαρμένην, ἀλλὰ καὶ Πυθαγόρας ὁ πολυ-
15 θρύλητος ἀνάγκην εἶπε περικεῖσθαι τῷ κόσμῳ. ὁ δὲ Παρ-
μενίδης τὴν ἀνάγκην καὶ Δαίμονα κέκληκε καὶ Δίκην καὶ
Πρόνοιαν· καὶ ὁ Ἡράκλειτος δὲ πάντα καθ' εἰμαρμένην
εἶρηκε γίνεσθαι· ἀνάγκην δὲ τὴν εἰμαρμένην καὶ οὗτος
ὠνόμασεν. καὶ Χρῦσιππος δὲ ὁ Στωϊκὸς μηδὲν διαφέρειν 14
20 εἶπε τοῦ εἰμαρμένου τὸ κατηναγκασμένον, εἶναι δὲ τὴν εἰ-
μαρμένην κίνησιν αἰδίου ξυνεχῆ καὶ τεταγμένην. Ζήνων
δὲ ὁ Κιτιεὺς δύναμιν κέκληκε τὴν εἰμαρμένην κινητικὴν
τῆς ὕλης, τὴν δὲ αὐτὴν καὶ Πρόνοιαν καὶ Φύσιν ὠνόμασεν.
οἱ δὲ τοῦτον διαδεξάμενοι τὴν εἰμαρμένην λόγον ἔφασαν
25 εἶναι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ προνοία διοικουμένων, καὶ πάλιν

9—11: Eus. Pr. XV 15,6 || 14—p. 154, 9: Aëtius Doxogr.
p. 321—326

19—23: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 57) (Suid. s. v. εἰμαρμένη)

1 κατανενεμείσθαι C | 2 ante χρεῶν add. τὸ KCMγρ. Eus. |
χρεῶν: χρόνον MSVL² | παρὰ τὸ χρέος om. KCMγρ. Eus. | χρέος:
χρεῶν MSV | 3 κατὰ om. S | 3—4 τῶν δὲ ἀριθμῶν M | 4 τρεῖς
S | παρεδήλουν M, corr. Mγρ. | 5 τὰ om. K | 6 τὸ (posteriore
loco): τὸν M | 8 ξυγκλώθεσθαι M: ξυγκλώθεισθαι SC | ξυννείρεσθαι
K | 11 ἀδράστιαν KBS, sed corr. B | 14 καὶ om. L | πολυθρύλ-
λητος V | 16 καὶ (ante δαίμονα) om. SV | 16—17 καὶ τὴν πρό-
νοιαν M¹ | 18 οὗτος τὴν εἰμαρμένην K (καὶ om.) | 20 εἶπε:
ἔφη K | καταναγκασμένον BL¹ | 21—22 κίνησιν—εἰμαρμένην
om. V | 22 κητιεύς B: κιτιεύς M | κινητὴν L | 25 προνοίας S

ἐν ἑτέροις συγγράμμασιν εἰρὸν αἰτιῶν τὴν εἰμαρμένην
 15 κεκλήκασιν. καὶ τὴν τύχην δὲ ὡσαύτως οἱ μὲν θεὸν ὑπέ-
 λαβον καὶ ὡς θεὸν ἐσεβάσθησαν· ὁ δὲ Πλάτων αἰτίαν εἶναι
 εἶπε κατὰ τι συμβεβηκὸς γινομένην, καὶ πάλιν ὑμπτωμα
 φύσεως ἢ προαιρέσεως κέκληκεν. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δὲ 5
 ὡσαύτως αἰτίαν ἔφη κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τοῖς καθ' ὁρμὴν
 ἕνεκέν τινος γινομένοις ἄδηλόν τε καὶ ἄστατον. Ἀναξα-
 γόρας δὲ καὶ Δημόκριτος καὶ οἱ ἐκ τῆς Ποικίλης ὀνομα-
 16 σμένοι ἄδηλον αἰτίαν ἀνθρωπίνῳ λόγῳ. Φιλήμων δὲ γε ὁ
 κωμικός, καὶ ταῦτα γέλωτος ὢν ποιητής, ἀντίκρυς κατηγο- 10
 ρεῖ τῶν θεῶν τὴν τύχην ὑπειληφόντων καὶ διαρρήδην βοᾷ·
 „οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὐδεμία Τύχη θεός· οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τανύ-
 τόματον ὃ γίνεται, ὡς ἔτυχ' ἐκάστῳ, προσαγορεύεται Τύχη.“
 οὗτος καὶ τοὺς οἰωνοῖς ἢ κληδόσι χρωμένους κωμωδῶν ἔφη·
 „ὅταν ἴδῳ“ φησί „παρατηροῦντα, τίς ἔπταρεν, ἢ τίς ἐλάλησεν, 15
 88 ἢ τίς ἐστὶν ὁ προϊὼν, | σκοποῦντα, ἀπολῶ τοῦτον εὐθὺς
 ἐν ἀγορᾷ. αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πτάρονται ἕκαστος
 ἡμῶν, οὐχὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει. τὰ πράγμαθ' ὡς πέφυκεν,
 17 οὕτω γίνεται.“ καὶ ὁ Μένανδρος δὲ ἐν Δεισιδαίμονι παρα-
 πλησίως τοὺς τὰ τοιαῦτα παρατηροῦντας γελᾷ, λέγων ὡδί· 20
 „ἀγαθόν [μοι] τι γίνοιτ', ὃ πολυτίμητοι θεοί. ὑποδοόμενος
 τὸν ἱμάντα τῆς δεξιᾶς ἐμβάδος διέρρηξ'. εἰκότως, ὃ φλή-

9—13: Clem. Str. V 14, 128 = Eus. Pr. XIII 13, 55 (Philem.
 fr. 137) || 15—19: Clem. Str. VII 4, 25 (Philem. fr. 100) || 19—
 p. 155, 2: Clem. Str. VII 4, 24 (Menandr. fr. 109)

2—5: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 57) (Suid. s. v. εἰμαρμένη)

3—4 εἶπεν εἶναι BLM | 5 ὁ om. V | 6 συμβεβηκὸς B, sed
 corr. | 7 ἕνεκα MSCV | 9 γε om. V | 11 θεόν: τὸν θεόν K:
 θεῶν LS, sed corr. LS² | 13 ἔτυχεν codd. | 14 οὕτως C | οἰω-
 νοῖσιν MC | κληδόσι S | κληρομένους B, sed corr. | 15 ἢ τίς
 ἐλάλησεν om. BL | 16 ἐσθ' KBLM | προϊὼν MSCV | 17 ἐαντῷ
 codd. | βαδίζει: βιβάζει K: βιάζει Byz. | lacuna incipit in B |
 18 οὐχί: οὐχ' ὅτι L¹: οὐχὶ καὶ MC | πράγματα KS | 19 γίνονται
 V | δεισιδαίμονι K¹S: δεισιδαιμονίαι M, corr. Mgr. | παραπλη-
 σίως om. MSV | 20 ὡδί KM: ὡδε LSCV | 21 μοι delendum
 mihi videtur: post τι exhibet Clem. | γίνοιτ' scripsi: γε τὸ L¹:
 γένοιτο KMSCVL² | 22 διέρρηξα codd.

ναφε· σαπρὸς γὰρ ἦν· σὺ δὲ σμικρολόγος, οὐκ ἐθέλων και-
νὰς πρίσθαι.“ οὕτως ἤδεσαν καὶ οἱ τὸν ἐν γέλῳτι καὶ 18
θεάτροις ἀσπασάμενοι βίον, ὥς τὰ τοιαῦτα δαίματα καὶ
παρατηρήματα λίαν ἐστὶ καταγέλαστα. καὶ Ἀντιφῶν δέ, τι-
5 νὸς δυσχεραίνοντος καὶ οἰωνὸν χαλεπὰ τινα σημαίνειν νομί-
σαντος, ὅτι ἡ ὕς τὰ οἰκεῖα κατέφαγεν ἔκγονα· „χαῖρε“ εἶπεν
„ἐπὶ τῷ σημείῳ, ὅτι πεινῶσα τὰ σὰ οὐ κατέφαγε τέκνα.“
ἔοικε δὲ τούτῳ καὶ τὸ παρὰ τοῦ Βίωνος εἰρημένον. καὶ 19
γὰρ ἐκεῖνος τὰ τοιάδε γελῶν, „τί θαυμαστόν“ ἔφη, „εἰ καὶ
10 ὁ μῦς τὸν θύλακον διέτρωγεν, οὐκ ἔχων ὃ τι φάγη; τοῦτο
δὲ ἦν θαυμαστόν, εἰ, ὥσπερ Ἀρκεσίλαος παλίων ἐνεχείρει,
τὸν μῦν ὁ θύλακος κατέφαγεν.“ καὶ ὁ Διογένης δέ, ὅφρως 20
ὑπέρῳ ἑαυτὸν ἐνείλησαντος, καὶ τινος τοῦτο θαυμάσαντος
καὶ τέρας εἶναι νομίσαντος, „μὴ θαύμαζε“ εἶπεν· „ἦν γὰρ
15 παραδοξότερον, εἰ τὸ ὑπερον περὶ ὀρθῷ τῷ ὄφει κατειλη-
μένον ἐθεάσω.“ οὕτω πάλιν οὗτος αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τινὸς
μοχθηροῦ ἐπιγεγραμμένον εὐρῶν „ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλί-
νικος Ἡρακλῆς ἐνθάδε κατοικεῖ· μηδὲν εἰσίστω κακόν“, „καὶ
πῶς“ ἔφη „ὁ κύριος εἰσελεύσεται τῆς οἰκίας;“ οὕτως ἐκω- 21
20 μώδουν καὶ οἱ τῷ τῆς δεισιδαιμονίας πλάνῳ δεδουλευνότες
τοὺς οἰωνοὺς καὶ τὰς κληδόνας καὶ τὰ παρὰ τῶν πολλῶν
ἔτι καὶ νῦν νομιζόμενα τέρατα· καὶ πτάρνεσθαι μὲν τοὺς
πταίροντας ἔλεγον, οὐκ ἄλλοις τι προσσημαίνοντας, ἀλλὰ τὸ

4—7: Clem. Str. VII 4, 24 (Antiph. vit. et scr. 8) || 8—12: Clem.
Str. VII 4, 24 (Bion. fr. 45) || 12—16: Clem. Str. VII 4, 25 (Diogen.
fr. 282) || 16—19: Clem. Str. VII 4, 26 (cf. Diogen. fr. 118)

1 σαπρὸς: litt. σα K² e corr. | 1—2 σὺ—πρίσθαι om. S |
3 θεάτρῳ L | ἀσπασόμενοι K | δαίματα SV | 5 δυσχεραίναντος
S e corr.: δυσχεράναντος CMγρ.: δυσχεράνοντος V | νομήσαν-
τος V | 6 ἔκγονα KSCMγρ. | χαῖρε: litt. ε C² e corr. | 7 πινῶσα
K | 9 λέγων L | εἰ καὶ: ἔρκει K | 10 διέτρωγεν SV | 11 εἰ: ἡ
L¹ | 13 θαύματος K | 14 καὶ—νομίσαντος om. L | ante εἶναι
add. τοῦτο C | 15 παραδοξότερον V | τὸ ὑπερον om. V | τῷ:
τὸ L¹ | κατειλημμένον KMSC | 16 τεθεάσω S: τεθέασο CV |
οὗτος: ὁ M, sed post αὐτὸς add. οὗτος Mγρ. | 16—17 μοχθηροῦ
τινος KM | 17 ἐπιγεγραμμένον M | 19 ante οὕτως add. καὶ C |
εἰκωμώδουν S¹ | 20 δεισιδαιμονίας KS¹ | 23 πτέροντας MSCV |
23—p. 156, 2 προσσημαίνοντας—τι om. S | 23—p. 156, 1 ἀλλὰ—

- ξύνηθες ὑπομένοντας πάθος· καὶ τοὺς διαλεγομένους οὐκ ἄλλοις τι προδηλοῦν, ἀλλὰ περὶ τῶν αὐτοῖς προκειμένων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους· καὶ τὸν μῦν ὑπὸ τῆς πείνης ὠθοῦμενον διατρῆσαι τὸν θυλάκον, οὐ χρησμόν τινα τῷ τοῦ θυλάκου δεσπότη προλέγοντα· καὶ τοῦ ὑποδήματος τοὺς 5 δεσμοὺς ὡς παλαιοὺς διαρραγῆναι, οὐχ ὡς χρησμολόγους
- 22 χαλεπὸν τι προαγορεύσαι. ταῦτα σαφῶς ἐπιστάμενος καὶ Ἐπίχαρμος ὁ Πυθαγόρειος τούτων μὲν ἀπάντων κελεύει καταφρονεῖν, τὸν δὲ τῶν ὅλων ὀπιτῆρα δεδιέναι παρεγγυᾷ· λέγει δὲ οὕτως· „οὐδὲν διαφεύγει τὸ θεῖον· τοῦτο γινώσκειν 10 σε δεῖ. αὐτὸς ἔσθ' ἁμῶν ἐπόπτης, ἀδυνατεῖ δ' οὐδὲν θεῶ.“
- 23 καὶ Δίφιλος δὲ ὁ κωμικός, ἀληθῆ φιλοσοφίαν τῇ κωμῳδίᾳ προσμίξας, τάδε φησὶν· „οἷσι σὺ τοὺς θανόντας, ὦ Νικήρατε, τρυφῆς ἀπάσης μεταλαμβάνοντας ἐν βίῳ, πεφευγέναι τὸ θεῖον ὡς λεληθότας; ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' 15 ὁρᾷ. | καὶ δὴ καθ' Αἰδὴν δύο τρίβους νομίζομεν, μίαν μὲν δίκαιων, ἑτέραν δὲ ἀσεβῶν.“ καὶ μετ' ὀλίγα· „μηδὲν πλανηθῆς· ἔστιν ἐν Αἰδοῦ κρίσις, ἣν περ ποιήσῃ θεὸς ὁ πάντων 24 δεσπότης.“ ἐπειδὴ γὰρ οὐχ ἅπαντες οἱ πλημμελοῦντες τῇδε τίνουσι δίκην, οὔτε μὴν οἱ ἀξιόνοικοι τῆς ἀρετῆς ἀθληταὶ τὰ τῶν ἀγώνων ἄθλα πάντες πρὸς ἀξίαν ἐνθάδε κομίζονται, μάλα εἰκότως οὗτος τὸν πάντα ἐφορῶντα ἐπέδειξεν ὀφθαλμὸν καὶ τὴν ἐσομένην προηγόρευσε κρίσιν, ἵνα κἀκεῖνα δειμαίνοντες καὶ τοῦτον ὁρᾶν πιστεύοντες, ἅπαντες τοὺς

8—11: Clem. Str. V 14, 100 = Eus. Pr. XIII 13, 25 (Epicharm. fr. 266) || 12—19: Clem. Str. V 14, 121 = Eus. Pr. XIII 13, 47 (Philem. fr. 246)

7—p. 158, 22: Martyrium Trophimi ed. Mercati (Note di letteratura biblica e cristiana antica. Romae 1901) p. 223 sqq.

ὑπομένοντας om. M | 1 πάθος om. KL | 2 τι: τισι L | 3 πίνης KS¹ | 4 διατρῆσαι S | χρήσιμόν L¹ | 7 προαγορεύσαι C¹ | 8 πυθαγόρειος SC | 9 δεδιέναι KS | 11 ἐπόπτης: litt. ὁ C² e corr. | 12 διόφιλος K | 13 τοιάδε LMC | οἷσι σὺ: οἷσισι K | νηκῆρατε C | 14 μεταλαμβάνοντας C¹ | 16 ante καθ' add. καὶ LMSCV Mart. Tr. | ἄδου M Mart. Tr., corr. Myr. | 18 ante θεός add. ὁ MS Mart. Tr. | 21 ἐνθάδε πρὸς ἀξίαν KM | 24 δειμένοντες K | καὶ τοῦτον: κἀκεῖνον L | ἅπαντας KMS, corr. Myr.

ἀξιεράστους τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας ἀσπάσονται καὶ μὴ δυσχε-
 ραίνωσι μὴ ὀρῶντες τῶν πόνων τὰ πύχειρα. καὶ Πίνδαρος 25
 δὲ ὁ Θηβαῖος, ἐρῶσθαι φράσας εἰμαρμένη καὶ τύχην καὶ
 πεπωμένην, τὴν παναλκῆ δύναμιν τοῦ Θεοῦ διδάσκει τοὺς
 5 ἀγνοοῦντας· „θεῶν γάρ“ φησι „δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς
 ἀμείαντον ὄρσαι φάος, κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν
 ἀμέρας σέλας.“ ὁ δὲ γε Ἀρίστωνος σαφέστερον ἐπιδείκνυσιν 26
 ἡμῖν τῶν ὅλων τὸν πρῦτανιν τῶν τοῦ παντὸς οἰάκων ἐπι-
 λημμένον. λέγει δὲ ταῦτα ἐν τοῖς Νόμοις· „ὁ μὲν δὴ θεός,
 10 ὥς καὶ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν
 ὄντων ἀπάντων ἔχων, εὐθείᾳ περαίνει, κατὰ φύσιν περι-
 πορευόμενος· τῷ δὲ ἀεὶ ξυνέπεται Δίκη, τῶν ἀπολειπομένων
 τοῦ θείου νόμου τιμωρός, ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσῃν μέλλων
 ἐχόμενος ξυνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος· ὁ δὲ τις
 15 ἔξαρθεῖς ὑπὸ μεγαλαυχίας ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς
 ἢ καὶ σώματος εὐμορφίᾳ ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ φλέγεται
 τὴν ψυχὴν μεθ’ ὕβρεως, ὥς δὴ γε οὔτε ἄρχοντας οὔτε αὖ
 ἡγεμόνας δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι,
 καταλείπεται ἔρημος θεοῦ· καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι ἄλλους
 20 τοιοῦτους προσλαβὼν, σκιρτᾷ ταράττων πάντα ἅμα, καὶ πολ-
 λοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις, μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχὼν τιμω-
 ρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ Δίκῃ, ἑαυτὸν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν
 ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησεν.“ διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος καὶ 27
 τὸν τοῦ παντὸς ἔδειξε κηδεμόνα καὶ τὴν ἐπὶ τινων ἔσθ’
 25 ὅπῃ μακροθυμίαν καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγι-

2—7: Clem. Str. V 14, 101 = Eus. Pr. XIII 13, 25 (Pindar. fr. 142) || 9—23: Eus. Pr. XI 13, 5 (Plat. Legg. IV p. 715 E—716 B)

7—p. 159, 19: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 60—61) (Suid. s. v. Πλάτων)

1 ἀσπάσονται C | δυσχεραίνωσι KL: δυσχαιραίνωσι S | 4 τοῦ θεοῦ δύναμιν M | 5 μελαίνης MCV | 6 ὀρίσθαι SCVMγρ. | κελαινεφεῖ L: κελαινεφεῖ MSc | 7—8 ἡμῖν ἐπιδείκνυσιν V | ἐπιδείκνυει L | 8 τῶν ὅλων om. V | ἐπιλημμένον C | 11 εὐθείᾳ L² Mγρ. Cγρ. | παραινεῖ K Mart. Tr. | 14 ὁ: εἰ S²: ὁς V | 16 ἢ om. S | ἀγνοία SV Mart. Tr. | post φλέγεται add. καὶ KL Mart. Tr. | 17 τὴν ψυχὴν om. M | γε om. K | 19 καταλειφθεὶς K | ἄλλους ἐτι L | 20 προλαβὼν M¹ | 22 μεμπτῇ K | 23 ἄστατον S | 25 προσγινωμένην S

νομένην λώβην καὶ τὴν εἰς ὕστερον αὐτοῖς ἐπιφερομένην
 28 πανωλεθρίαν. ἐν δέ γε τῷ Γοργίᾳ καὶ τὰς τῆς τιμωρίας
 αἰτίας δηλοῖ, λέγων ὡδὶ· „προσῆκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ
 ὄντι, ὑπὸ ἄλλου ὀρθῶς τιμωρουμένῳ, ἢ βελτίονι γίνεσθαι
 καὶ ὀνύνασθαι ἢ παραδείγμα ἄλλοις γίνεσθαι, ἐν' ἐκεῖνοι
 ὀρῶντες πάσχοντα, ἃ ἂν πάσχη, φοβούμενοι βελτίους γίνων-
 ται. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν ὠφελούμενοί τε καὶ δίκην διδόντες
 ὑπὸ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων οὗτοι, οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτή-
 ματα ἁμαρτάνωσιν. ὅμως δὲ δι' ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν
 γίνεται αὐτοῖς ἡ ὠφέλεια, καὶ ἐνθάδε καὶ ἐν Αἰδου· οὐδὲ
 90 γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. | οἳ δ' ἂν τὰ
 ἔσχατα ἀδικήσωσι καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι
 γένωνται, ἐκ τούτων τὰ παραδείγματα γίνεται· καὶ οὗτοι
 αὐτοὶ μὲν οὐκέτι ὀνύναι οὐδέν, ἅτε ἀνίατοι ὄντες, ἄλλοι
 δὲ ὀνύναι, οἱ τούτους ὀρῶντες διὰ τὰς ἁμαρτίας τὰς
 15 μεγίστας καὶ ὀδυνηρότατα καὶ φοβερότατα πάθη πάσχοντας
 καὶ τὸν αἰὲ χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρημένους.“
 29 ταῦτα δὲ ἔοικεν ὁ φιλόσοφος ἐκ τῶν θείων σεσυληκέναι
 λόγιων. ἤκουσε γὰρ πάντως, τίνα Μωϋσῆς ὁ θεσπέσιος
 εἰρηκέναι ξυνέγραψε τῷ Φαραῶ τὸν Θεόν, ὅτι „εἰς αὐτὸ
 20 τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν
 μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.“
 παμπονήρῳ γὰρ τοι γεγεννημένῳ ἐκείνῳ παντοδαπὰς κολά-
 σεις ἐπήνεγκεν ὁ Θεός, οὐχ ὥστε ἐκεῖνον ἀποφῆναι βελτίονα
 (ἥδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀντίτυπον καὶ τὸ πάθος 25

2—17: Eus. Pr. XII 6, 9—11 (Plat. Gorg. p. 525 A—C) ||
 20—22: Exod. 9, 16

2 πανωλεθρίαν KS | 3 αἰτίας bis S¹ | 4 ἢ om. SCV | βελ-
 τίονι C¹: βέλτιον V | 5 καὶ—γίνεσθαι om. V | 6 πάσχει S:
 πάσχοι V | γίνονται K | 7 δὲ om. L¹ | 8 οἳ δ' ἂν Mgr. | οἳ δ'
 ἀνιάσιμα C: οἳ ἀνιάσιμα S | ἰάσημα K | 9 ἁμαρτάνουσιν SC |
 11 οἷόν τε: οἷον M, corr. Mgr.: οἷονται K¹ ut videtur | 12 τὰ
 om. K | ἀνίατοι M, corr. Mgr. | 13 γένωνται: γίνονται KM, corr.
 Mgr. | γίνεται: γίνονται V | 16 φοβερότατα: φανερότατα C:
 φανερότατα VMgr. | ante πάθη add. τὰ MSC | 17 ἀτεχνῶς om.
 C¹ | 19 λόγων M, corr. Mgr. | πάντως: πῶς L | τί V | ὁ θεσπέ-
 σιος om. V | 20 ξυνέγραψε: litt. νν L² | ὅτι om. KL | 21 ἐν
 σοι: εἰς σὲ M | 22 διαγγελῇ: litt. ἦ C² e corr.: διαγγελεῖ M

ἀνήμεστον), ἀλλ' ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα πᾶσιν
 ὠφελείας γένηται παραδείγματα. καθάπερ γὰρ αἱ πόλεις 30
 τρέφουσι τοὺς δημίους, ὥστε τοὺς ἀνδροφόνους καὶ τοιχω-
 ρύχους καὶ τοὺς ἄλλα ἅττα παρανομοῦντας διὰ τούτων
 5 κολάζειν, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ λίαν μισοῦσαι
 τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν, ἀνεχόμεναι δὲ τῆς τούτων ὑπηρε-
 σίας διὰ τὴν χρεῖαν, οὕτως ὁ τοῦ κόσμου πρῦτανις, οἷα
 δημίους τινὰς γίνεσθαι ξυγχωρεῖ τοὺς τυράννους, ὥστε διὰ
 τούτων ποινὴν τοὺς ἀσεβοῦντας καὶ παρανομοῦντας εἰσπράτ-
 10 τειν· ὕστερον δὲ καὶ τούτους αὐτοὺς παντελεῖ παραδίδωσι
 τιμωρίᾳ, ἐπειδήπερ οὐχ ὥς Θεῷ διακονοῦντες, ἀλλ' οἰκείᾳ
 πονηρίᾳ δουλεύοντες τὰ δεινὰ ἐκεῖνα δεδράκασιν. οὕτως 31
 ἡμαρτηκότα τὸν Ἰσραὴλ τῇ τῶν Ἀσσυρίων ὁμότητι παρα-
 δέδωκεν· ἐπειδὴ δὲ οὗτοι τῆς τιμωρίας οὐ διέγνωσαν τὸν
 15 σκοπόν, τηνικαῦτα καὶ τούτων καταλύσας τὴν δυναστείαν,
 ἑτέροις δουλεύειν ἠνάγκασεν. καὶ ταῦτα Ἡσαΐας καὶ Ἰεζε-
 κιὴλ καὶ πάντες οἱ προφῆται διαρρηθὴν διδάσκουσι· παρ'
 ὧν, οἶμαι, ὁ Πλάτων τὰς ἀφορμὰς κεκλοφώς, ἔφη τοὺς
 ἀνιάτως διακειμένους εἰς ὠφέλειαν ἑτέρων παιδεύεσθαι. καὶ 32
 20 τῷ Φιλήβῳ δὲ πάλιν τὸν περὶ τῆς προνοίας ἐκράτυνε λόγον·
 „πάντες“ γάρ φησι „ἑμφωνοῦσιν οἱ σοφοί, ὅντως ἑαυτοὺς
 σεμνύνοντες, ὥς νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν οὐρανοῦ τε καὶ
 γῆς. καὶ ἴσως εὖ λέγουσιν. διὰ μικροτέρων δέ, εἰ βούλει,
 τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ τοῦ γένους ποιησώμεθα.“ εἴτα ξυλλο-
 25 γισμοῖς παμπόλλοις χρησάμενος, ἐπήγαγε ταῦτα· „βούλει δὲ
 καὶ ἡμεῖς τοῖς πρόσθεν ὁμολογημένοις ἑμφωνήσωμεν, ὥς

19—24: Eus. Pr. XII 51, 35 (Plat. Phileb. p. 28C) || 25—
 p. 160, 4: Eus. Pr. XII 51, 38 (Plat. Phileb. p. 28E—29A)

2—19: Anastas. Sin. Resp. 16

2 ὠφελείας: ὠφέλημα L¹: ὠφέλιμα ML², corr. Mgr. | παρά-
 δειγμα SCMyr. | 3 τυχωρύχους S | 4 ἄλλα: τὰ ἄλλα S Anast.
 Georg. | 5 μίαν K | 7 post ὁ add. τῆς μεγίστης πόλεως τοῦδε
 MSCV | 8 γενέσθαι CV Anast. Georg. | ξυνεχώρει S | 11 οἰκία
 M | 12 δεδράκασιν SCMyr. | 13 παρέδωκεν C Anast. Georg. |
 16 καὶ posterius om. K | 19 ἀνιάτους V | 20 δὲ om. L | 21 ξυμ-
 φωνοῦσι φησιν V | σοφία V | 23 μικροτέρων M | βούλη C |
 24 ποιησώμεθα K | 25 παμπόλλοις C | βούλη S | 26 ἑμφωνήσωμεν
 K: ξυμφωνήσωμεν LM: ξυμφήσωμεν SCV: ξυμφήσωμεν Mgr.

ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ μὴ μόνον οἰώμεθα δεῖν τὰ ἀλλότρια
 ἄνευ κινδύνου λέγειν, ἀλλὰ καὶ ξυγκινδυνεύσωμεν καὶ με-
 τασχῶμεν τοῦ ψόγου, ὅταν ἀνὴρ δεινὸς φῇ ταῦτα μὴ οὕ-
 33 τως, ἀλλ' ἀτάκτως ἔχειν;“ καὶ ἑτέροις δὲ πλείστοις λόγοις
 χρησάμενος, καὶ ταῦτα προστέθεικεν· „οὐκοῦν εἰ μὴ τοῦτο, 5
 91 μετ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἂν ἐπόμενοι βέλτιον λέγοιμεν, | ὥς
 ἔστιν ὃ πολλάκις εἰρήκαμεν, ἀπειρόν τε ἐν τῷ παντὶ πολὺ
 καὶ πέρας ἱκανόν, καὶ τις ἐπ' αὐτοῖς αἰτία οὐ φαύλη, κοσ-
 μοῦσά τε καὶ ξυνάπτουσα ἐνιαυτούς τε καὶ μῆνας καὶ ὥρας,
 σοφία καὶ νοῦς λεγομένη.“ καὶ ταῦτα δὲ ἐκ τῶν Ἑβραϊκῶν 10
 ναμάτων ἀρυσάμενος ἔχει. ἐκεῖνα γὰρ διδάσκει σαφῶς, ὥς
 „ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ
 οὐρανούς ἐν φρονήσει,“ καὶ τᾶλλα τὰ τούτων ἀκόλουθα.
 34 ἐν δέ γε τοῖς Νόμοις οὗτος αὐτὸς ὁ φιλόσοφος καὶ διαιρεῖ
 τῶν ἀγαθῶν τὴν φύσιν καὶ δεικνύσι τὰ μὲν ἀνθρώπινα, 15
 τὰ δὲ θεῖα. λέγει δὲ οὕτως· „διττὰ δὲ ἀγαθὰ ἔστι, τὰ μὲν
 ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα· ἡρτῆται δὲ ἐκ τῶν θείων θάτερα.
 κἂν μὲν δέξηται τις τὰ μείζονα, κτᾶται καὶ τὰ ἐλάττονα·
 εἰ δὲ μὴ, στέρεται ἀμφοῖν. ἔστι δὲ τὰ μὲν ἐλάττονα, ὧν
 ἡγεῖται ὑγεία, κάλλος δὲ δεύτερον, τὸ δὲ τρίτον ἰσχὺς εἰς 20
 τε δρόμον εἰς τε τὰς ἄλλας πάσας κινήσεις τῷ σώματι, τέταρ-
 τον δὲ πλοῦτος, οὐ τυφλός, ἀλλ' ὁξὺ βλέπων, ἂν περ ἔπη-
 ται φρονήσει. ὃ δὲ πρῶτον τῶν θείων ἡγεμονοῦν ἔστιν

5—10: Eus. Pr. XII 51, 47 (Plat. Phileb. p. 30 C) || 11—13:
 Prov. 3, 19 || 16—p. 161, 8: Eus. Pr. XII 16, 3—5 (Plat. Legg. I
 p. 631 B—D)

14—p. 161, 6: Martyrium Trophimi ed. Mercati p. 226

V e corr. Pl. Eus. | 1 οἰώμεθα LV | 2 ante ἄνευ add. μὴ L² |
 ξυγκινδυνεύσωμεν KMSC: ξυγκινδυνεύσομεν V | post lacunam
 incipit B; cf. p. 154, 17 | 3 ἔφη M, corr. Mgr. | 4 ἀλλὰ καὶ
 ἀτάκτως M | 7 δ: ὥς B | 8 ἐπ': ἐν M, corr. Mgr. | αὐτοῖς L¹ |
 κόσμον K | 11 ἀρυσάμενος C | 12 ἐθεμελίωσε τῇ σοφίᾳ CV |
 15 ἀνθρώπεια L, sed corr. | 17 ἀνθρώπεια L | εἴρηται MCV |
 19 στερεῖται C | 20 ὑγεία BM: ἡ ὑγεία L | δὲ prius om. KBL
 | εἰς τε: εἴτε BV et 21 εἰς τε: εἴτε V | κινήσεις πάσας C |
 ἀπάσας B | post σώματι add. προσηκούσας L² | τὸ δὲ τέταρτον
 BLM | 22 οὐ: ὁ V | ἂν παρέπῃται CMgr. | ἔπεται S: ἔπειτα L¹ |
 23 φρονήση L²

ἀγαθῶν, ἡ φρόνησις, δεύτερον δὲ μετὰ νοῦ σώφρων ψυχῆς
 ἕξις, ἐκ δὲ τούτων μετ' ἀνδρείας κραθέντων τρίτον ἂν εἴη
 δικαιοσύνη, τέταρτον δὲ ἀνδρεία. ταῦτα δὲ πάντα ἐκείνων
 ἐμπροσθεν τέτακται φύσει· καὶ δὴ τῷ νομοθέτῃ τακτέον
 5 οὕτως. μετὰ δὲ ταῦτα τὰς ἄλλας προστάξεις τοῖς πολλταῖς
 εἰς ταῦτα βλέπουσας αὐτοῖς εἶναι διακελευστέον. τούτων δὲ
 τὰ μὲν ἀνθρώπινα εἰς τὰ θεῖα, τὰ δὲ θεῖα εἰς τὸν ἡγεμόνα
 νοῦν ξύμπαντα βλέπει.“ εἴτα διδάσκει διὰ πλειόνων, ὥς 35
 φύσει μὲν ἀγαθὸν ἀρετὴ μόνη, τὰ δὲ ἄλλα ὁμωνύμως κα-
 10 λεῖται, ὀνόματος μόνου μετέχοντα· „τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν πολ-
 λῶν“ φησι „λεγόμενα ἀγαθὰ οὐκ ὁρθῶς λέγεται. λέγεται
 γὰρ, ὥς ἄριστον μὲν ὑγιαίνειν, δεύτερον δὲ κάλλος, τρίτον
 δὲ πλοῦτος. καὶ ἕτερα δὲ μυρία ἀγαθὰ λέγεται. καὶ γὰρ
 ὁξὺ ὀρεᾶν καὶ ἀκούειν καὶ πάντα, ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων,
 15 εὐαίσθητως ἔχειν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ποιεῖν τυραννοῦντα ὅτι ἂν
 ἐπιθυμῇ, καὶ τὸ μὲν τέλος πάσης μακαριότητος εἰς τὸ πάντα
 ταῦτα κεκτημένον ἀθάνατον εἶναι γενόμενον ὅτι τάχιστα.
 ὑμεῖς δὲ καὶ ἐγὼ πῃ τάδε λέγομεν, ὥς ταῦτά ἐστι ξύμπαντα
 δικαίοις μὲν καὶ ὀσίοις ἀνδράσιν ἄριστα κτήματα, ἀδίκτοις
 20 δὲ κάκιστα ξύμπαντα, ἀρξάμενα ἀπὸ τῆς ὑγείας. καὶ δὴ
 καὶ τὸ ὀρεᾶν καὶ τὸ ἀκούειν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ
 παράπαν ζῆν μέγιστον μὲν κακὸν τὸν ξύμπαντα χρόνον
 ἀθάνατον ὄντα, κεκτημένον πάντα τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ πλήν
 δικαιοσύνης τε καὶ ἀρετῆς ἀπάσης· ἔλαττον δέ, ὥς ἂν ὀλί-
 25 γιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον ἐπιζῷ.“ καὶ μετ' ὀλίγα· „ἐγὼ 36

10—25: Eus. Pr. XII 21, 2—4 (Plat. Legg. II p. 661 A—C) ||
 25—p. 162, 3: Eus. Pr. XII 21, 5 (Plat. Legg. II p. 661 C—D)

1 ἀγαθὸν C | νοῦν V | 2 δὲ om. C | ἀνδρείας KBV, sed
 corr. K: ἀνδρείαν S | 3 ἀνδρεία BV | δὲ posterius om. C | 5 δὲ
 om. M, add. Mγρ. | ταῦτα om. CMγρ. | 6 ταύτας BLM, corr.
 Mγρ. | 9 ἀγαθῶν M, corr. Mγρ. | ὁμωνύμως BS | 10 μόνον
 CMγρ. | 11 λέγεται (posteriore loco): λέγει M | 15 εὐεσθήτως K |
 16 εἰς del. L²: εἰ SC: εἶναι MS² Pl. Eus. | τὸν πάντα V | 16—
 17 ταῦτα πάντα C | 17 ὅτι C | 18 ταῦτά: ταῦτα δὲ S | 19—20
 δικαίοις—ξύμπαντα om. V | 20 ἀπὸ: litt. ἀ C² e corr. | ὑγείας
 V | 21 καὶ primum om. CV | 22 τὸ KCMγρ. | 23 τι κτηνόμενον
 C | 24 τε om. BL: δὲ K | ὀλιγοστὸν KM, corr. Mγρ. | 25 χρό-
 νον ὁ τοιοῦτος C | χρόνος SV | καὶ om. C

- 92 μὲν γὰρ λέγω σαφῶς τὰ μὲν κακὰ λεγόμενα | ἀγαθὰ τοῖς
δικαίοις εἶναι, τοῖς δὲ ἀδίκτοις κακὰ· τὰ δὲ ἀγαθὰ τοῖς μὲν
ἀγαθοῖς ἀγαθὰ, τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ.“ καὶ γὰρ δὲ κομιδῇ
τῇδε ἄγεται τὴν διαίρεσιν. μέγιστον γὰρ ἀληθῶς ἀγαθὸν
τό γε εἶδέναι, τί μὲν κυρίως ἀγαθόν, τί δὲ τοῦτο λέγεται
μὲν, γίνεται δὲ πῇ μὲν τοιοῦτο, πῇ δὲ τοῦναντίον, ὑπὸ
τῶν ἢ εὖ καὶ καλῶς μετιόντων ἢ τὴν ἐναντίαν γνώμην
37 ἀσπαζομένων. καὶ γὰρ ὑγίεια καὶ κάλλος καὶ ῥώμη σώμα-
τος, καὶ μέντοι καὶ πλοῦτος τοὺς μὲν ὠνησέ τε καὶ ἔδειξε
τῶν κτημάτων ἀξιους, τοῖς δὲ ὄργανα πονηρίας καὶ ἀκρα- 10
σίας ἐγένετο. σωφροσύνη δὲ καὶ δικαιοσύνη καὶ τὰλλα
ὅσα τούτοις παραπλήσια, τῆς ψυχῆς ἐστὶ κτήματα, ἃ πᾶσιν
ἐστὶ τοῖς ἔχουσιν ὀνησιφόρα καὶ οὐδὲνα γίνεται τῶν κεκτη-
μένων. τοῖς δὲ τοιοῦτοις καὶ τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ ξύμφορα
κτήματα· δικαίων γὰρ καὶ σωφρόνων οἰκονόμων τυγχάνει. 15
τὰ δὲ γε διὰ τούτων ἄριστα γινόμενα κάκιστα φαίνεται,
πονηροῖς περιπεσόντα καὶ παρανόμοις· καὶ γὰρ ὁρῶσιν ἃ
μὴ δεῖ, καὶ ἀκούουσιν ὧν οὐ δεῖ, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις
εἰς ἀκολασίαν παιδεύουσιν.
- 38 Μὴ τοίνυν, ὦ φίλοι ἄνδρες, συγχέωμεν τῶν πραγμάτων 20
τὰς φύσεις, ἀλλὰ διαγνώμεν, τί μὲν ἀληθῶς ἀγαθόν, τί δὲ
κακόν, τί δὲ γε τὴν μέσσην τούτων κακείνων εἴληχε τάξιν·
καὶ μὴ καλῶμεν εὐδαίμονας τοὺς πλουτοῦντας καὶ ῥωμα-
λέους καὶ δυναστείαν περιβεβλημένους τινά· κακοδαίμονας
γὰρ ἀληθῶς καὶ τρισυθλίους προσαγορεύειν προσήκει τοὺς 25
τούτων μὲν μετελληγόντας, ὕλην δὲ ἀποφύναντας αὐτὰ κακίας
- 39 καὶ πονηρίας. ὅταν οὖν ἴδωμεν παμπόνηρον ἄνθρωπον
πλούτῳ περιεσόμενον, μὴ τρισόλβιον ὀνομάζωμεν, ἀλλὰ δει-
λαιον, ὅτι τοῦ παρανόμως βιοῦν ἔχει πολλὰς ἀφορμὰς· καὶ

1 γὰρ om. L | καλὰ S | 2 post ἀδίκτοις add. εἶναι MSCV |
4 τῇδε: τὴν γε L | 6 τοιοῦτον M | 12—15 ἃ—κτήματα om. S
| 12 ἃ om. K: καὶ MC et ἅπασιν MC | 15 οἰκονόμως M: οἰκο-
νόμος CVMγρ. | 19 εἰς om. KBL | 20—21 τῶν—φύσεις: τὰς
πραγμάτων φύσεις K | 22 εἴληχε: litt. χ L² e corr. | 23 ῥωμα-
λέους KS | 24 περιβεβλημένους L | 25 ἀληθῶς om. M | 26 τοι-
ούτων MSCV | μὲν om. M | 28 περιεσόμενον KLCγρ.: περιρρεό-
μενον BMγρ.: ἐπερειδόμενον MSCV | ὀνομάζωμεν C

ὅταν ἕτερον ἐπιεικῇ εἶναι δοκοῦντα θεασώμεθα δυσκληρίᾳ
 τινὶ καὶ πενία ξυνεξευγμένον, μήτε ἄθλιον ὑπολάβωμεν
 μήτε ἄδικον τὴν τοῦ Θεοῦ προμήθειαν νομίσωμεν. πρῶτον 40
 μὲν γὰρ οὐ πάντως τῷ ὄντι δίκαιος ὁ δοκῶν εἶναι δίκαιος·
 5 ἑτέρως γὰρ καὶ ταῦτα ὁρᾷ καὶ διακρίνει ὁ πάντα γε ὁρῶν
 ὀφθαλμός. καὶ τοῦτο Σαμουήλ τὸν προφήτην αὐτὸς ἐδί-
 δαξεν ὁ τῶν ὅλων ὀπτῆρ· „οὐχ ὡς ἄνθρωπος“ γὰρ φησιν
 „ὁρᾷ, οὕτως ὁρᾷ ὁ Θεός· ἄνθρωπος μὲν γὰρ εἰς πρόσωπον,
 Θεός δὲ εἰς καρδίαν.“ ἵνα δὲ καὶ θῶμεν ἀληθῶς εἶναι 41
 10 δίκαιον τὸν δυσποτιμία τινὶ κατεχόμενον, ἐκεῖνό γε πᾶσιν
 ἐπίδηλον, ὡς οὐδεμίαν ἐκ τῆς δυσημερίας εἰσδέξεται βλάβην,
 φέρειν ὡς ἀρετῆς ἀθλητῆς πεπαιδευμένος τὰ δυσχερῆ.
 ὥσπερ γὰρ οἱ πονηρίᾳ ξυζῶντες καὶ τὰ καλούμενα ἀγαθὰ
 πονηρίας ἀποφαίνουσιν ὄργανα, οὕτως οἱ τῆς ἀρετῆς ἐρῶν-
 15 τες καὶ τὰ κακὰ νομιζόμενα φιλοσοφίας τῆς ἀληθοῦς κατα-
 σκευάζουσιν ὕλας. | οὕτω δὴ τούτων ἕκαστον διακρίνοντες, 42 p. 93
 οὐποτε τὸν Θεὸν ἄδικον ὀνομάσωμεν, ἀλλὰ ξυνομολογήσωμεν
 ὁρθῶς ἔχειν, ἅπερ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Θεαιτήτῳ ξυνέγραψεν,
 ὅτι „ὁ θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἄδικος, ἀλλ' ὡς οἶόν τε δι-
 20 καιότατος· καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοιότερον οὐδέν, ἢ ὃς ἂν ἡμῶν
 γένηται ὅτι δικαιοτάτος περὶ τούτου.“ πάλιν δὲ καὶ τῷ
 δεκάτῳ τῶν Νόμων ἰᾶσθαι πειράται τοὺς τῆς θείας προ-
 νοίας οὐ προσιεμένους τὸν λόγον· λέγει δὲ ταῦτα· „τὸν δὲ 43
 ἡγούμενον θεοὺς μὲν εἶναι, μὴ φροντίζειν δὲ τῶν ἀνθρω-

7—9: 1. Reg. (1. Sam.) 16, 7 || 18—21: Eus. Pr. XII 29, 16
 (Plat. Theaet. p. 176 C) || 23—p. 164, 6: Eus. Pr. XII 52, 1 (Plat.
 Legg. X p. 899 D—E)

2 ὑπολάβωμεν S | 3 προμήθειαν S | 5 ταῦτα καὶ KV: καὶ
 suprascr. C, sed ante ταῦτα | 7 ὅλων KSCVMγρ.: πάντων
 BLM | ὀπτῆρ: πατήρ MC, corr. Mγρ. | γὰρ om. K | 8 post οὐ-
 τως add. ἄρα M | ὁ om. V | 9 θεός δὲ KSV: ὁ θεός δὲ MC: ὁ
 δὲ θεός BL | ἵνα: εἰ M, corr. Mγρ. | 10 δυσποταμία L¹ ut
 videtur: δυσπραγία M, corr. Mγρ. | 12 φέρειν: φέρων ἴν' S |
 παιδευόμενος LSV | 16 δὲ K | 17 ὀνομάσωμεν KS | ξυνομολο-
 γήσωμεν KS | 19 οἶόν τε: οἶονται K | 20 ὃς: ὡς BMS, sed
 corr. BSMγρ. | 21 τούτου L¹ Pl. Eus.: τοῦτο KBMSCVL² |
 23—24 δὲ ἡγούμενον: διηγούμενον BL | 24 θεὸν Mγρ. | μὲν om.
 KBL | ἀνθρωπίων K: ἀνθρωπέων B

- πλινων πραγμάτων, παραμυθητέον ὧδε· ὃ ἄριστε, δὴ φῶμεν, ὅτι μὲν ἡγῇ θεοὺς εἶναι, ξυγγένειά τις θεία πρὸς τὸ ξύμ-
φνυτον σε ἄγει τιμᾶν καὶ νομίζειν εἶναι· κακῶν δ' ἀνθρώ-
πων καὶ ἀδίκων τύχαι, ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ἀληθείᾳ μὲν οὐκ
εὐδαίμονες, δόξῃ δὲ εὐδαιμονιζόμεναι σφόδρα, ἀλλ' οὐκ
44 ἐμμελῶς ἄγουσί σε πρὸς ἀσέβειαν.“ εἴτα διεξελθὼν τὴν
νομιζομένην τῶν ἀδίκων εὐκληρίαν, ἐπιφέρει καὶ ταῦτα· „ἀλλ'
οὐδὲν τάχα ἂν εἴη χαλεπὸν ἐνδείξασθαι τοῦτό γε, ὥς ἐπιμε-
λεῖς σμικρῶν εἶσι θεοὶ οὐκ ἦττον, μᾶλλον δὲ ἢ τῶν μεγέθει
διαφερόντων. ἦκουε γάρ που καὶ παρῇν τοῖς νῦν δὴ λεγο- 10
μένοις, ὥς ἀγαθοί γε ὄντες πᾶσαν ἀρετὴν τὴν ἀπάντων
45 ἐπιμέλειαν, οἰκειοτάτην αὐτῶν οὔσαν, κέκτνται.“ εἴτα
ξυλλογισμοῖς κρατύνας τὸν λόγον ἐπήγαγεν· „μὴ τοίνυν τὸν
θεὸν ἀξιῶμέν ποτε θνητῶν δημιουργῶν φανυλότερον, οἷ τὰ
προσθήκοντα αὐτοῖς ἔργα, ὅσῳπερ ἂν ἀμείνους ὦσι, τοσούτῳ 15
ἀκριβέστερα καὶ τελεώτερα μιᾷ τέχνῃ σμικρὰ καὶ μεγάλα
ἀπεργάζονται· τὸν δὲ θεόν, ὄντα τε σοφόν, βουλούμενόν τε
ἐπιμελεῖσθαι, δυνατόν εἶναι, καὶ δυνάμενον μὲν ῥᾶρον ἐπι-
μεληθῆναι, σμικρῶν δὲ ὄντων μηδαμῇ ἐπιμελεῖσθαι δυνατόν
εἶναι, καθάπερ ἀργὸν ἢ δειλὸν τινα διὰ πόνοους ῥαθυμοῦντα.“ 20
46 ἔπειτα ἐπιφέρει· „μηδαμῶς δόξαν τοιαύτην περὶ θεοῦ, ὃ
ἔξενε, ἀποδεχόμεθα· οὐδαμῇ γὰρ οὔτε ὅσιον οὔτε ἀληθὲς τὸ

7—12: Eus. Pr. XII 52, 5 (Plat. Legg. X p. 900 C—D) ||

13—20: Eus. Pr. XII 52, 19 (Plat. Legg. X p. 902 E—903 A) ||

21—p. 165, 1: Eus. Pr. XII 52, 20 (Plat. Legg. X p. 903 A)

1 δὴ φῶμεν: δημοφῶν. BLMSV | 2 ἡγῇ: ἡ posterius S² e
corr.: ἡγεῖ K | 4 ἰδίᾳ τε καὶ MCV: ἰδίᾳ δὲ καὶ S | 6 εὐμελῶς
L | εὐσέβειαν V | 7 ἀδίζων M | 8 οὐδὲ V | ἐπιμελήσει KBL:
ἐπιμελῆς Mgr. | 9 μικρῶν S | ἐστὶν Mgr. | οἱ θεοὶ KMSCV: θεὸς
Mgr. | ἢ τῶν: ἦττον SV | 10 ἦκουε KBMgr. Cgr.: ἦκουσε L¹M:
ἦκουσι SCVL²Mgr.: ἦκει Mgr. | που om. SCVMgr.: add. Cgr. |
πάρεισι SCVL²Mgr., corr. Mgr. | δὴ λεγομένοις: διαλεγόμενοις
LS | 11 ἀγαθόν BL¹: ἀγαθός Mgr. et ὦν Mgr. | post ὄντες add.
εἰς K | τὴν τῶν ἀπάντων M | 12 οἰκειωτάτην S | αὐτὴν K: αὐ-
τῶι Mgr. | 14 δημιουργὸν K | 15 ἀμείνω K | τοσοῦτον V: τοὺς
οὕτως K | 16 ἀκριβέστεραι καὶ τελεώτεραι K | σμικρὰ M |
18 καὶ δυνάμενον: μεγάλων L² | 19 δὲ om. K | 21 ἔπειτα δὲ
BL | περὶ: ἐπὶ BLM, corr. Mgr. | 22 ἀποδεχόμεθα: litt. ὦ L²:
ἀποδεχόμεθα C

διανόημα διανοοῖτ' ἄν.“ καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· „πᾶς γὰρ
 ἱατρὸς καὶ πᾶς ἔντεχνος δημιουργὸς παντὸς μὲν ἕνεκα πάντα
 ἐργάζεται πρὸς τὸ κοινῇ ξυντεῖνον βέλτιον· μέρος μὲν εἵνεκεν
 ὅλου, καὶ οὐχ ὅλον εἵνεκεν μέρους ἀπεργάζεται· σὺ δ' ἀγα-
 5 νακτεῖς, ἀγνοῶν, ὅπῃ τὸ περὶ σὲ ἄριστον τῷ παντὶ ξυμ-
 βαίνει.“ καὶ μετὰ πλείστους λόγων ἐλιγμοὺς ἐπήγαγεν· „ὅ 47
 αὐτὸς δὲ λόγος σοι καὶ περὶ ἐκείνων ἂν εἴη, τῶν οὓς σὺ
 κατιδὼν ἐκ σμικρῶν μεγάλους γεγονότας ἀνοσιουργήσαντας
 ἢ τι τοιοῦτο πράξαντας ᾤήθης ἐξ ἀθλίων εὐδαίμονας γεγο-
 10 νέναι, καὶ ὥς ἐν κατόπτροις αὐτῶν ταῖς πράξεσιν ἡγήσω
 καθεωρακέναι τὴν πάντων ἀμέλειαν θεῶν, οὐκ εἰδὼς αὐτῶν
 τὴν ξυντέλειαν, ὅπῃ πῶποτε τῷ παντὶ ξυμβάλλεται.“ διὰ 48
 δὴ τούτων ἀπάντων καὶ τῆς προνοίας τὸ δίκαιον ἔδειξε, |
 καὶ ὥς ἕκαστον τῶν γινομένων τῷ παντὶ καθέστηκε ξύμ- p. 94
 15 φορον. οὐ γὰρ τοῦ σμικροτάτου γε μορίου χάριν τὸ ὅλον
 γεγένηται, ἀλλὰ τὰ μόρια ξυμπληροῖ τὴν τοῦ παντὸς ἁρμο-
 νίαν· οὐδὲ διὰ μίαν δακτύλου ἐνὸς σκυταλίδας ὅλον διε-
 πλάσθη τὸ σῶμα, ἀλλὰ διὰ τὸ σῶμα καὶ οἱ δάκτυλοι καὶ
 αἱ τούτων ξυνηρμόσθησαν σκυταλίδες.
 20 Ἐπειδὴ τοίνυν θνητὴ μὲν γέγονε τῶν ἀνθρώπων ἡ 49
 φύσις, θνητὴ δὲ οὕσα πολλῶν ἐστὶν ἐνδεής, καὶ γεωργίας
 καὶ φντουργίας καὶ ναυτιλίας, καὶ μέντοι καὶ οἰκοδομικῆς
 καὶ χαλκευτικῆς καὶ ὑφαντικῆς καὶ σκυτοτομικῆς καὶ ναυ-
 25 πηγικῆς τέχνης καὶ τῶν ἄλλων ὅσαι ξυνεργοῦσι πρὸς τὴν
 ἀναγκαίαν τοῦ σώματος θεραπείαν, μάλα γε εἰκότως ὁ τοῦ
 παντὸς κηδεμὼν τοῖς μὲν πενίαν, τοῖς δὲ ξυνεκλήρωσε πλοῦ-

1—6: Eus. Pr. XII 52, 22—23 (Plat. Legg. X p. 903 C—D)

6—12: Eus. Pr. XII 52, 30 (Plat. Legg. X p. 905 B)

1 διανοοῖτ' ἄν CMγρ. | γὰρ: μὲν C: μὲν γὰρ M | 2 ἐντεχνῆς|
 K | δημιουργὸς C | 3 ante μέρος add. καὶ V | 4 σὺ δ': οὐδ' SV |
 5 ὅπῃ om. K | 6 λόγων om. SV | ἐλεγμοὺς CMγρ. | 7 σὺ: litt. ὃ
 S² e corr. | 8 ἀνοσιουργήσαντας B | 9 τοιοῦτον MSCV | ἐξ: τῆς
 BL | 11 καθεωρακέναι BV | 12 ποτε K Pl. Eus. | 13 δὲ KBLM
 | 14 ξυμφέρον MSV, corr. Mγρ. | 17 δακτύλων K | διεσπάρθη
 BL | 18 post σῶμα prius add. καὶ οἱ δάκτυλοι M | ἀλλὰ διὰ τὸ
 σῶμα om. C | διὰ τὸ ὅλον σῶμα V | 22 ναυτηλίας KBS, sed
 corr. B | 23 ναυπηγικῆς C, sed litt. γι in ras. | 26 κηδεμὼν M,
 corr. Mγρ. | ξυνεκλήρωσε K

τον, ἵνα οἱ μὲν τὰς ὕλας παρέχωσιν, οἱ δὲ τὰς χεῖρας
 50 ἡσκημένους πρὸς τὰς τέχνας. ἐξήρτησε δὲ τῆς πενίας διὰ
 τῆς χρείας τοὺς ἐπὶ πλούτῳ βρενθυομένους τῶν ὄλων ὁ
 πρύτανις. δεόνται γὰρ οὐκ ἀρτοποιῶν οὐδὲ ὄσποιοῶν μό-
 νον καὶ οἰνοχόων, ἀλλὰ καὶ οἰκοδόμων καὶ γεωργῶν καὶ 5
 ταλασιουργῶν καὶ σκυτέων, οἱ δὲ γε φιλότιμοι καὶ ζωγρά-
 φων καὶ πλαστουργῶν καὶ τῶν ἄλλων, οἱ περιφανεστέρας
 ἀποφαίνουσι τῶν πλουτούντων τὰς οἰκίας· δεόνται δ' αὖ
 πάλιν καὶ οἱ χειρώναντες τῶν εὐπόρων καὶ χρήματα χορη-
 γούντων καὶ ὠνούμενων τὰ παρ' ἐκείνων δημιουργούμενα. 10
 51 οἱ δὲ τήνδε τὴν διαφορὰν δυσχεραίνοντες καὶ χαλεπαίνοντες,
 ὅτι μὴ πάντες τῶν αὐτῶν μετεσχῆκαμεν, ἐγκαλείωσαν καὶ
 τοῖς ζωγράφοις, ὅτι μὴ ἐνὶ χρώματι γράφουσιν, ἀλλ' ἐκ δια-
 φόρων τὰς εἰκόνας δαιδάλλουσι· κατηγορεῖτωσαν δὲ καὶ τῶν
 λυροποιῶν, καὶ μέντοι καὶ αὐτῶν γε τῶν μουσικῶν, ὅτι μὴ 15
 ἴσην ἀφιάσιν ἔπασαι ἡχὴν αἰ χορδαί, ἀλλ' ἄλλην μὲν ἢ
 νῆτη, ἄλλην δὲ ἢ ὑπάτη, καὶ ἡ μὲν ὀξεῖαν, ἡ δὲ βαρεῖαν,
 52 ἡ δὲ μέσον ἔχει τὸν φθόγγον. νεμεσᾶν δὲ αὐτοὺς προσῆκε
 καὶ τοῖς γεωμέτραις, ὅτι οὐχ' ἐν τοῖς τὴν γραμμικὴν μαν-
 θάνουσιν ἐπιστήμην ἐπιδεικνύουσι σχῆμα, ἀλλὰ τρίγωνα καὶ 20
 τετράγωνα καὶ μνηοειδῆ καὶ κύκλους καὶ τραπέζια καὶ ἄλλα
 ἅττα τῶν εἰρημένων πολλαπλάσια. ἐπιμεμφένωσαν δὲ καὶ
 τοῖς τὴν ἀριθμητικὴν διδάσκουσιν ἐπιστήμην, ὅτι τῶν
 ἀριθμῶν οἱ μὲν εἰσιν ἄρτιοι, οἱ δὲ περιττοί, οἱ δὲ ἀρτιοπέ-
 ριττοι, οἱ δὲ περισσάρτιοι, καὶ οἱ μὲν κύβοι, οἱ δὲ κυβεπί- 25
 53 κυβοί. εἰ δὲ ἀναγκαῖαι καὶ τῶν ἀριθμῶν αἰ ιδέαι καὶ τῶν
 σχημάτων τὸ ποικίλον καὶ τῶν χορδῶν τὸ διάφορον καὶ τὰ
 παντοδαπὰ τῶν χρωμάτων γένη, τί δήποτε δυσχεραίνετε,

1 παρέχουσιν KS¹C | 2 πρὸς om. K | δὲ om. K | 3 τῆς: τὰς
 M, corr. Mgr. | βρενθυομένῳ K | 4 οὐδὲ: καὶ K | 5 ἀλλὰ om.
 K | 6 ζωγράφων S | 8 δ' om. K | 9 καὶ posterius om. K | χρη-
 μάτων SV, sed corr. V | χορηγούντων S | 11 καὶ χαλεπαί-
 νοντες om. V | 12 πάντες μὴ CV | 14 δαιδάλλουσι L¹V | 15 γε
 om. B | 16 ἴσην S¹ | 18 μέσην B | νεμεσᾶν C | αὐτοῖς L |
 προσῆκει KC | 19 γεωμέτροις S¹ | οὐκ ἐν K: οὐχὶ ἐν MC | τὴν
 om. K | 20 ἐπιδείννυσι L | 21 τραπέζια: litt. i erasa in M |
 25 περισσάρτιοι SV | 26 εἰδέαι C | 27 τῶν: τὸ C | 28 χρημά-
 των C | δυσχεραίνεται M

ὅτι μὴ πάντες Κροῖσοι καὶ Μῖδαι καὶ Δαρεῖοι γεγέννησθε;
οὐδὲν γὰρ ἕτερον βούλεσθε, τήνδε τὴν ἰσότητα ποθοῦντες,
ἢ λιμῶ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων ἄρδην ἅπαν ἀφανισθῆ- 54
ναι τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. τίς γὰρ ἠνέσχετο ἂν, ἴσοτι- 54
5 μίας πάντων μετείληχόντων, τὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ πέλας θερα-
πειας ἀναδέξασθαι πόνον | ἢ ἀρόσαι γῆν καὶ σπεῖραι καὶ p. 95
τοὺς ἀστάχνας ἀμῆσαι ἢ φυτεῦσαι καὶ τρυγῆσαι καὶ ἀπο-
θλίψαι οἴνου καὶ ἐλαίας καρπὸν; ἄλλω δὲ διακονεῖν ἄλλον
τῆς ὁμοτιμίας οὐ ξυγχωρούσης, πῶς ἂν ἦρκεσεν ἕκαστος,
10 βουκόλος ὁμοῦ καὶ αἰπόλος καὶ προβατεὺς καὶ συβώτης
γινόμενος, καὶ μέντοι καὶ ὑφάντης καὶ σκυτοτόμος, καὶ οἰ-
κοδόμος καὶ χαλκοτύπος, καὶ ἀρτοποιὸς καὶ ὀψοποιός, καὶ
γεωργὸς καὶ φυτουργός, καὶ ναυπηγὸς καὶ ναύτης καὶ κυβερ-
νήτης; τούτων γὰρ ἀπάντων καὶ ἐτέρων γε πολλαπλασιδόνων
15 ἕκαστος ἐνδεής. τί δῆποτε τοίνυν οὐχ ὕμνεῖτε τὴν ἀρίστην 55
διανομήν, ἀλλ' ὑμεῖς μάλιστα χαλεπαίνετε, οἱ θεραπαινῶν
καὶ οἰκετῶν, καὶ μέντοι καὶ γεωργῶν ἀπολαύοντες ὅτι μά-
λιστα πλείστων; ὁ μὲν γὰρ γεωργὸς στέργει τὴν τάξιν, ἣν
ἔλαχε, καὶ ὁ οἰκέτης ὡσαύτως, καὶ μέντοι καὶ ὁ χειροτέχνης
20 ἀγαπᾷ τὴν τέχνην καὶ τοὺς πόνους, οἷς ξυγκεκλήρωται·
ὑμεῖς δὲ τρυφῶντες καὶ ὑπερμαζῶντες καὶ διὰ τῆς ἐτέρων
διακονίας παντοδαπῆς γλιδῆς ἀπολαύοντες, λόγοις βλασφή-
μοις τὸν τούτων κατατοξεύετε χορηγόν. τούτους δὲ τοὺς 56
λόγους ὠδίνετε, ἀκρασίᾳ μὲν δουλεύειν αἰρούμενοι, πρόφασιν
25 δὲ ἀπολογίας εὐρίσκειν ἡγούμενοι, πρῶτον μὲν τὸ μὴ τῇ
θεῇ προνοίᾳ κινεῖσθαι τῶν ὅλων τοὺς οἶκας, ἔπειτα δὲ
τὸ νομίζειν ὑπὸ τὴν τῆς εἰμαρμένης ἀνάγκην οὐ μόνον τὸ
σῶμα καὶ τὰ περὶ τοῦτο τελεῖν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν αἵρεσιν

1 μεῖδαι S: μῆδαι K: μῆδοι V | γεγένεισθαι S¹ | 2 βούλε-
σθαι S | 3 λιμῶ S | 4 ἂν ἠνέσχετο V | 6 πόνον: πόλεμον
SCVMγρ. | 7 στάχνας SCV | καὶ prius om. S: ἢ MCV | ἀπο-
θλίψαι: τρίψαι M, corr. Mγρ. | 8 ante οἴνον add. καὶ SCV |
οἴνον S | 9 ἦρκεσθαι M | 10 καὶ αἰπόλος ὁμοῦ CV | συβώτης V
| 11 γενόμενος LV | 14 πολλαπλασιδόνων S | 15 ὕμνεῖται V |
16 χαλεπαίνεται S¹ | 17 ὅτι μάλιστα ἀπολαύοντες M | 18 στέρ-
γει: litt. γει om. M¹ ut videtur | 22 βλασφήμοις: litt. μοις L² |
23 κατατοξεύεται S | 24 ἀκρασίαν S | 24—25 πρόφασιν—ἡγού-
μενοι om. C¹ | 25 μὲν: δὲ L¹ | 28 τούτου V

- 57 τῆς ψυχῆς. ἀλλ' ὁ Πλάτων τὸναντία διδάσκει, ὡς „ἀρετὴ ἀδέσποτον, ἣν τιμῶν τις καὶ ἀτιμάζων πλέον ἢ ἔλαττον ἔξει.“ καὶ πάλιν „αἰτία ἐλομένον, θεὸς ἀναίτιος· κακῶν γὰρ ὁ θεὸς οὐποτε αἴτιος.“ καὶ ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς χαλεποῖς κινδύνοις τὸν Σωκράτην δεικνύσιν ὁ Πλάτων φιλοσοφοῦντα καὶ προνοίας πέρι καὶ τοῦ μὴ δεδιέναι θάνατον. καὶ ταῦτα γὰρ ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τέθεικεν· „ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς χρῆ, ὧ ἄνδρες δικασταί, εὐέλπιδας εἶναι πρὸς θάνατον καὶ ἐν τι τοῦτο διανοεῖσθαι ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδέν, οὔτε ζῶντι οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται 10
- 58 ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα.“ οὐκ οὖν τῷ ὄντι κακὰ πενία καὶ νόσος καὶ δουλεία καὶ θάνατος, ἀλλὰ καλεῖται μὲν ὑπὸ τῶν ἀνοήτων κακά, ἀγαθὰ δὲ γίνεται τοῖς εὖ καὶ καλῶς κεχορημένοις. ὅτι δὲ αὕξει τῶν ἀνθρώπων τὴν πονηρίαν τὸ μὴ πιστεῦειν ἰθύνεσθαι προνοίᾳ τὰ ζύμπαντα, Ἀττικὸς 15 ὁ Πλατωνικὸς βοᾷ· „ὥστε ἔτοιμόν τι χρῆμα πρὸς ἀδικίαν
- 59 ἢ τῆς προνοίας ἀπόγνωσις.“ καὶ Πλωτῖνος δὲ (περιφανῆς δὲ καὶ οὗτος ἐν φιλοσόφοις ξυγγράμμασι) τόδε τὸ προοίμιον τοῖς περὶ προνοίας ἐντέθεικε λόγοις· „τὸ μὲν τῷ αὐτομάτῳ καὶ τύχῃ διδόναι τοῦδε τοῦ παντὸς τὴν αἰτίαν καὶ ξύστασιν, 20 ὡς ἄλογον καὶ ἀνδρὸς οὔτε νοῦν οὔτε αἴσθησιν κεκτημένου, δῆλόν που καὶ πρὸ ἔργου, καὶ πολλοὶ καὶ ἱκανοὶ πρὸ τούτου καταβέβληνται δεικνύντες λόγοι.“ εἶτα πολλοὺς τοιού-
- p. 96 τοὺς ἀνελίξας λόγους ἐπήγαγεν· | „οὕτω δὲ ἐξ ἐνὸς νοῦ καὶ

1—4: Clem. Str. V 14, 136 (Plat. Reip. X p. 617 E, cf. II p. 379 B—C) || 7—11: Plat. Apol. p. 41 C—D || 15—17: Eus. Pr. XV 5, 5 (Attic. fr. 3) || 19—23: Plotin. Enn. III 2, 1 || 24—p. 169, 1: Plotin. Enn. III 2, 2

2 ἦ: καὶ K Pl. Clem. | 4 καὶ om. V | 5 σωκράτη KLMS, corr. Mgr. | 6 δεδειέναι KS | 10 οὔτε (ante ζῶντι): οὐδὲ KBL et οὔτε (ante τελευτήσαντι): οὐδὲ KBLS: οὔτε δὲ M | οὐδὲ: οὔτε KMSCV | 11 θεοῦ SCVMgr. | οὐκοῦν οὐ SC | 16 πλατωνικὸς S | 18 δὲ om. V: τε K | τὸ om. L | 19 ante τοῖς add. ἐν SCV | 20 τοῦ om. L | αἰτίαν: οὐσίαν SCVMgr. Plot. | 22 καὶ πρὸ om. L¹⁻², add. L³ | ἔργον L² | προέργου BC: προῦργου M, corr. Mgr.: πρὸ λόγον Bgr. L³ Plot. | ante πρὸ posterius add. καὶ K | πρὸ (posteriore loco): περὶ V | 24 ἀνελίξας S: ἀναδείξας BL | οὕτως KBLM

τοῦ ἀπ' αὐτοῦ λόγου ἀνέστη τόδε τὸ πᾶν καὶ διέστη.⁶⁰
ταῦτα δὲ καὶ οὗτος ἐκ τῶν ἱερῶν λογίων σεσύληκεν.
ἤκουσε γὰρ πάντως τῆς τῶν θείων εὐαγγελίων διδασκούσης
θεολογίας, ὡς „διὰ τοῦ λόγου πάντα ἐγένετο, καὶ χωρὶς
5 αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν.“ παμπόλλοις γὰρ ἔτεσιν οὗτός γε
τῶν ἀποστόλων νεώτερος. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἐπὶ Τιβερίου
Καίσαρος τῶν σωτηρίων ἤψαντο κηρυγμάτων, Τιβέριον δὲ
διεδέξατο Γάϊος, ἐκεῖνον δὲ Κλαύδιος, εἴτα Νέρων καὶ
10 Τραϊανὸς καὶ Ἀδριανὸς καὶ Ἀντωνῖνος ὁ πρῶτος καὶ Οὐῆρος
καὶ Κόμοδος· ἐπὶ τούτου δὲ Ἀμμώνιος ὁ ἐπὶ κλήν Σακκᾶς,
τοὺς σάκκους καταλιπὼν, οἷς μετέφερε τοὺς πυρούς, τὸν
φιλόσοφον ἡσπάσατο βλον. τούτῳ φοιτῆσαι φασιν Ὀριγένην
τὸν ἡμέτερον, τῷ δὲ Πλωτίνῳ τουτονί· τῆς δὲ Πλωτίνου
15 διδασκαλίας τετύχηκεν ὁ Πορφύριος. τὸν δὲ χρόνον οὐ
τηνάλλως ἀδολεσχῶν ἐπεσημνήαμην, ἀλλὰ δεικνύς, ὡς οὐ
μόνον τὰ τῶν Ἑβραίων οὗτος, καθάπερ ὁ Πλάτων, ἀλλὰ
καὶ τὰ τῶν ἀλλοίων καὶ τὰ τοῦ σκυτοτόμου παιδευθεὶς, μεμά-
θηκεν ἐκεῖθεν, ὡς ἐκ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ λόγου τὰ
20 πάντα καὶ ξυνέστη καὶ διέστη καὶ τῆς προσηκούσης τετύχη-
κεν ἁρμονίας. εἴτα τῶν διαβάλλειν τινὰ τῆς κτίσεως μόρια
πειρωμένων διελέγχει τὴν ἄνοιαν, λέγων ὧδί· „ὅλον γὰρ τι
ἐποίησε πάγκαλον καὶ αὐταρκες καὶ φίλον αὐτῷ καὶ τοῖς μέρεσι
τοῖς αὐτοῦ, τοῖς τε κυριωτέροις καὶ τοῖς ἐλάττοσιν, ὡσαύτως

4—5: Joh. 1, 3 || 13—15: cf. Eus. Hist. eccl. VI 19 || 22—
p. 170, 15: Plotin. Enn. III 2, 3

1 καὶ om. M | 3 εὐαγγελίων: λογίων KBLM, corr. Mgr.
| 5 post ἓν add. ὁ γέγονε V | παμπόλλοις C | 6 ἀποστολικῶν
KBL | 9 οὐεσποσιανὸς C: οὐεσπεσιανὸς V | νέρβας SCVMgr.
| 10 βῆρος SCVMgr.: σενῆρος M | 11 κόμοδος S | ἀμμώνιος
om. K | ante ὁ add. ὁ Mgr. | 12 σάκκους: κ prius S² e corr. |
καταλειπὼν S | 13 ἡσπάσαντο C¹ | τοῦτο C | φασὶ φοιτῆσαι [φν-
τῆσαι S¹] SCV | ὠριγένη K | 14 τῷ δὲ: τὸν δὲ M: καὶ SCV |
τουτωνί M | 16 τηνάλλως VMgr. | ἀλλὰ καὶ δεικνύς SCV | 18 τὰ
prius om. K | 18—19 μεμάθηκεν ἐκεῖθεν om. KBL | 19 ἐκ: καὶ
BL | 20 καὶ primum om. CV | ξυνέστηκεν BLM, corr. Mgr. | 22 πει-
ρωμένων M | διελέγχειν K: καὶ ἐλέγχει M | τι: τοι V: ἄρτι CMgr. |
23 πάγκαλλον B | 24 ἐαυτοῦ BL | κυριωτέροις S | ὡς αὐτως KL¹:

προσφόροις. ὁ τοίνυν ἐκ τῶν μερῶν τὸ ὅλον αἰτιώμενος
 ἄτοπος ἂν εἴη τῆς αἰτίας. τὰ τε γὰρ μέρη πρὸς αὐτὸ τὸ
 ὅλον δεῖ σκοπεῖν, εἰ ξύμφωνα καὶ ἀρμόττοντα ἐκείνῳ, τό τε
 ὅλον σκοπούμενον μὴ πρὸς μέρη ἅττα σμικρὰ βλέπειν· τοῦτο
 γὰρ οὐ τὸν κόσμον αἰτιωμένου, ἀλλὰ τινὰ τῶν αὐτοῦ χωρὶς 5
 λαβόντα, οἷον εἰ παντὸς ζώου τρίχα ἢ τῶν χαμαὶ δακτύ-
 λων, ἀμελήσας τὸν πάντα ἄνθρωπον, δαιμονίαν τινὰ ὄψιν
 βλέπειν, ἢ νῆ Δία τὰ ἄλλα ζῶα ἀφείς, τὸ εὐτελέστατον
 λαμβάνοι, ἢ τὸ ὅλον γένος παρείς, οἷον τὸ ἀνθρώπου, Θεο-
 σίτην εἰς μέσον ἄγοι. ἐπεὶ οὖν τὸ γενόμενον ὁ κόσμος 10
 ἐστὶν ὁ ξύμπας, τοῦτον θεωρῶν τάχα ἂν ἀκούσαι παρ' αὐ-
 τοῦ, ὥς ἐμὲ πεποιθήκει ὁ θεός· καγὼ ἐκεῖθεν ἐγενόμην τέλειος
 ἐκ πάντων ζώων καὶ ἱκανὸς ἐμαυτῷ καὶ αὐτάρακης, οὐδενὸς
 δεόμενος, ὅτι πάντα ἐν ἐμοί, καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα καὶ
 63 ξυμπάντων τῶν γενητῶν ἢ φύσις.“ διὰ δὲ τούτων δεδῆ- 15
 λωκεν ἑτέραν κλοπὴν, ὧν σεσύληκεν. ἀκηκοέναι γὰρ μοι
 δοκεῖ τοῦ Θεσπεσίου Δαυιδ λέγοντος· „οἱ οὐρανοὶ διηγοῦν-
 ται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
 στερέωμα.“ καὶ μετ' ὀλίγα δὲ δείκνυσι τὸ τῶν γεγενημένων
 διάφορον, καὶ φησιν· „τὰ μὲν τοῦ εἶναι μετέχειν δοκεῖ μό- 20
 νον, | τὰ δὲ τοῦ ζῆν, τὰ δὲ μᾶλλον ἐν τῷ αἰσθάνεσθαι, τὰ
 δὲ ἤδη λόγον ἔχει, τὰ δὲ πᾶσαν ζωὴν· οὐδὲ γὰρ τὰ ἴσα
 ἀπαιτεῖν δεῖ τοῖς μὴ ἴσοις· οὐδὲ γὰρ δακτύλων τὸ βλέπειν,
 ἀλλ' ὀφθαλμῶν τοῦτο· δακτύλου δὲ ἄλλο, τὸ εἶναι, οἶμαι,

17—19: Ps. 18, 2 || 20 — p. 171, 1: Plotin. Enn. III 2, 3

ὡς αὐτὸ S: ὡς αὐτῷ VL² | 4 μὴ: καὶ μὴ MCV | 5 αἰτιώμενοι S:
 αἰωμένον C¹ | 6 λαβόντος M, corr. Mgr. | 7 ante δαιμονίαν add.
 ἢ BL | 8 ἦν ἢ διὰ K: ἦν ἰδίᾳ MS¹C | 9 λαμβάνοι BL Plot.: λα-
 βόντα KMSCV | ὅλον τὸ KMSCV | τὸ (posteriore loco) L Plot.: τοῦ
 B: om. KMSCV | Θεριστήν K | 10 ὁ κόσμος: ὄγκος K | 11 ante τοῦ-
 τον add. ὁ KMSCV | Θεορῶν S: δὲ ὄρῶν V | ἀκούσει Mgr. | 12 ἐπε-
 ποιήκει K: πεποίηκεν Mgr. | ὁ om. L Plot. | τέλος K | 13 πάν-
 των τῶν ζώων B | καὶ prius om. C | 15 τῶν om. BL | γενῶν
 BLM, corr. Mgr.: γεννητῶν V | 16 ante ἑτέραν add. τὴν SCVMgr.
 | ὦν: ἦν MSCV | 18 ποιήσον B, sed corr. | ἀναγγέλλει S: ἀναγγελεῖ
 K | 19 δὲ om. M | τῶν γεγενημένων τὸ L | 20 δοκεῖν V | 21—22
 τὰ δὲ μᾶλλον—ζωὴν om. L | 22 et 23 οὐδὲ: οὐ K | 24 δακτύλους
 K: δάκτυλον CMgr. | ἄλλο KV Plot.: ἄλλον S: ἄλλων MC: om.

δακτύλῳ καὶ τὸ αὐτοῦ ἔχειν.“ μετέχειν δὲ τοῦ εἶναι μόνον 64
 τοὺς λίθους ἔφη καὶ τὰ προσόμοια τούτοις, τὰ δὲ γε φυτὰ
 μεταλαχεῖν καὶ τοῦ ζῆν, αἰσθησιν δ' ἔχειν μετὰ τοῦ ζῆν
 τὰ ἄλογα εἶρηκε, λόγον δὲ μετελληγέσθαι τῶν ἀνθρώπων τὸ
 5 γένος, τελείαν δὲ ζωὴν ἔχειν τῶν ἁσωμάτων τὴν φύσιν,
 τούτοις δὲ ἐπήγαγεν· „πῦρ δὲ εἰ ὑπὸ ὕδατος σβέννυται, καὶ
 ἕτερον ὑπὸ πυρὸς φθίρεται, μὴ θαυμασῆς· καὶ γὰρ εἰς τὸ
 εἶναι ἄλλος αὐτὰ ἤγαγεν.“ καὶ ἀρετῆς δὲ πέρι καὶ κα- 65
 κίας ἐν τῇ αὐτῇ διαλέξει τοιαῦτα διέξεισιν· „πολλὰ δὲ καὶ
 10 ὑπ' ἄλλων πάσχει, καὶ ἀκόντων τῶν ποιούντων καὶ πρὸς
 ἄλλο ἰεμένων. τὰ δὲ δι' αὐτὰ ἔχοντα κίνησιν αὐτεξούσιον
 ζῶα ῥέπει ἂν ὅτε μὲν πρὸς τὰ βελτίω, ὅτε δὲ πρὸς τὰ
 χείρω· τὴν δὲ πρὸς τὰ χείρω τροπὴν παρ' αὐτοῦ ζητεῖν
 ἴσως οὐκ ἄξιον. ὀλίγη γὰρ κατ' ἀρχὰς τροπὴ γενομένη,
 15 προϋοῦσα αὕτη πλέον καὶ μείζον τὸ ἁμαρτανόμενον ἀεὶ ποιεῖ·
 καὶ σῶμα δὲ ξύνεστι καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐπιθυμία. καὶ παρ-
 οφθὲν τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἐξαίφνης καὶ μὴ ἀναληφθὲν, αὐ-
 τήκα καὶ αἵρεσιν εἰς ὃ τις ἐξέπεσεν ἐνειργάσατο. ἔπειτα γε
 μὴν δίκη· καὶ οὐκ ἄδικον τοιόνδε γεγόμενον ἀκόλουθα
 20 πάσχειν τῇ διαθέσει. οὐδὲ ἀπαιτητέον τούτοις τὸ εὐδαιμο-
 νεῖν ὑπάρχειν, οἷς μὴ εἰργασται εὐδαιμονίας ἄξια. οἱ δὲ
 ἀγαθοὶ μόνοι εὐδαίμονες· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ θεοὶ εὐδαί-
 μονες. εἰ τοίνυν καὶ ψυχαῖς ἐν τῷδε τῷ παντὶ ἔξεστιν εὐ-

6—p. 172, 21: Plotin. Enn. III 2, 4—5

BL | οἶμαι τὸ εἶναι SCVMγρ. | 1 δακτύλου V | τὸ δι' αὐτοῦ MS,
 corr. Mγρ. | μετέχειν: καὶ μετέχει K | τοῦ: τοῦτο K | 3 μετὰ τοῦ
 ζῆν ἔχειν K | ἔχει B | post ζῆν posterius add. καὶ S | 4 λόγον
 C | 6 δὲ prius om. K | 7 post ἕτερον add. εἰ KBMSC | ὑπὸ
 τοῦ πυρὸς MC | διαφθίρεται BLMS | εἰς om. L¹ | 8 ἄλλως
 L² | αὐτὸ CV | 10 ἀλλήλων SCVMγρ. | πάσχειν K | τῶν ποιούν-
 των SV Plot.: τῶν τοιούτων MC: om. KBL | 11 κινήσεως K |
 αὐτεξούσια SVMγρ.: αὐθεξούσια C | 12 δὲ om. S | 13 τὴν δὲ
 πρὸς τὰ χείρω om. L | παρ' αὐτοῦ: παραντήκα M, corr. Mγρ. |
 14 post γὰρ add. καὶ S | 15 πλείον BL | ἀεὶ om. L¹ | 16 ξυνέστη
 SCMγρ. | 18 καὶ om. KBL | διαίρεσιν MSCV | ὅτι V | ἐιργά-
 σατο MSCV | ἔπετε C | 19 ἀκόλουθον L | 20 πάσχει C | εὐδαί-
 μοσιν M, corr. Mγρ. | 22 post θεοὶ add. μόνοι MC | 23—p. 172, 1
 εἰ τοίνυν—εὐδαίμονες om. S

δαιμονεῖν, εἰ τινες οὐκ εὐδαίμονες, οὐκ αἰτιατέον τὸ πᾶν,
 ἀλλὰ τὰς ἐκείνων ἀδυναμίας μὴ δυνηθείσας καλῶς ἐναγω-
 νίσασθαι, οὗ δὴ ἄθλα ἀρετῆς πρόκειται. καὶ μὴ θείους δὲ
 66 γενομένους θεῖον βίον μὴ ἔχειν, τί δεινόν;“ εἶτα καὶ τὰς
 δυσκληρίας ἀπαριθμεῖται καὶ λέγει ταύτας ἀναγκαίως εἶναι
 τοῖς ἀμαρτάνουσι· „πενία“ γὰρ φησι „καὶ νόσοι τοῖς μὲν
 ἀγαθοῖς οὐδέν, τοῖς δὲ κακοῖς ξυμφορά· καὶ ἀνάγκη νοσεῖν
 σώματα ἔχουσιν. καὶ οὐκ ἀχρεία δὲ οὐδὲ ταῦτα παντάπασιν
 67 εἰς ξύνταξιν καὶ ξυμπλήρωσιν τοῦ ὅλου.“ ἔπειτα διδάσκει,
 ὥς ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμάτων πλεῖστοι τῶν ἄλλων ὀνί- 10
 νανται, καὶ φησιν· „ἡ δὲ κακία εἰργάσατό τι χρήσιμον εἰς
 τὸ ὅλον, παράδειγμα δίκης γενομένη καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῆς
 χρήσιμα παρασχομένη. καὶ γὰρ ἐργηγορότας ἐποίησε καὶ
 νοῦν καὶ ξύνεσιν ἐγείρει, πονηρίας ὁδοῖς ἀντιπαττομένων·
 καὶ μανθάνειν δὲ ποιεῖ, οἷον ἀγαθὸν ἀρετῇ, παραθέσει κα- 15
 κῶν, ὧν οἱ πονηροὶ ἔχουσιν. καὶ οὐ γέγονε τὰ κακὰ διὰ
 ταῦτα, ἀλλ’ ὅτι χρῆται καὶ αὐτοῖς εἰς δέον, ἐπέπερ ἐγένετο,
 εἴρηται. τοῦτο δὲ δυνάμειως μεγίστης, καλῶς καὶ τοῖς κα-
 p. 98 κοῖς χρήσασθαι | δύνασθαι καὶ τοῖς ἀμόρφοις γενομένοις
 εἰς ἑτέρας μορφὰς χρήσασθαι ἱκανὴν εἶναι. ὅλως δὲ τὸ 20
 68 κακὸν ἔλλειψιν ἀγαθοῦ θετέον.“ καὶ μετὰ πολλοὺς δὲ τοι-
 ούτους λόγους παραινεῖ μὴ ἀκριβῶς ἐν τῷ μικτῷ ζῳῳ μὴδὲ
 ἀκραιφνῶς τὸ ἀγαθὸν ἀπαιτεῖν, καὶ φησιν· „πρῶτον τοίνυν
 λεκτέον, ὥς τὸ καλὸν ἐν τῷ μικτῷ ζητοῦντας χρὴ μὴ πάντῃ
 ἀπαιτεῖν, ἀλλ’ ὅσον τὸ καλῶς ἐν τῷ μικτῷ ἔχει, μὴδὲ ἐν 25
 δευτέροις ζητεῖν τὰ πρῶτα, ἀλλ’ ἐπειδὴ καὶ σῶμα ἔχει, ξυγ-
 χωρεῖν καὶ παρὰ τούτου ἵεναι εἰς τὸ πᾶν, ἀπαιτεῖν δὲ παρὰ
 τοῦ λόγου, ὅσον ἡδύνατο δέξασθαι τὸ μῖγμα, εἰ μὴδὲν τού-
 69 τῳ ἐλλείπει.“ εἶτα νεμεσᾷ τοῖς ἀγωνίζεσθαι μὲν ὑπὲρ ἀρε-

23 — 29: Plotin. Enn. III 2, 7

1 post τινες add. δὲ L² | αἰτητέον B | 3 μὴ om. K | 5 λέ-
 γειν CMyp. | 8 οὐδὲ om. S: οὔτε K | 9 ὅλου: λόγου S | 10 ὀνή-
 νανται SC | 11 ἡ: εἰ S | 12 γενομένης BL | 13 παρασχομένη K
 e corr. | 14 ἐγερῇ M, corr. Myp. | ἀντιπαττομένων LMyp. Plot.:
 ἀντιπαττόμενον KMSCV: ἀντιπάττεται B | 15 ποιεῖν K | 21 ἔλ-
 ληψιν S | 24 μικρῷ BL | πάντα CMyp. | 28 ἡ δυνάτον KBL |
 μὴδὲ C | τούτων LS | 29 ἐλλειπεῖν SC: ἐλλειπεῖν Myp. | νεμεσᾶν K

τῆς μὴ βουλομένοις, σώζεσθαι δὲ ἀξιοῦσι παρὰ Θεοῦ, καὶ
 φησιν· „νῦν δὲ οἱ μὲν ἄοπλοι· οἱ δὲ ὀπλισθέντες κρατοῦσιν,
 ἔνθα οὐ θεὸν ἔδει ὑπὲρ τῶν ἀπολέμων αὐτὸν μάχεσθαι·
 σώζεσθαι γὰρ ἐκ πολέμων φησὶ δεῖν ὁ νόμος ἀνδριζομένους,
 5 ἀλλ' οὐκ εὐχομένους· οὐδὲ γὰρ νομίζεσθαι καρποὺς εὐχο-
 μένους, ἀλλὰ γῆς ἐπιμελουμένους, οὐδὲ ὑγιαίνειν μὴ ὑγείας
 ἐπιμελουμένους, οὐδ' ἀγανακτεῖν δέ, εἰ τοῖς φάυλοις πλείους
 γίνοντο οἱ καρποί, ἢ ὅλως αὐτοῖς γεωργοῦσιν ἢ ἄμεινον.
 ἔπειτα γελοῖον τὰ μὲν ἄλλα πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον γνώμη
 10 τῇ ἑαυτῶν πράττειν, κἂν μὴ ταύτῃ πράττωσιν, ἢ θεοῖς φίλα,
 σώζεσθαι δὲ μόνον παρὰ θεῶν, οὐδὲ ταῦτα ποιήσαντας, δι'
 ὧν κελεύουσι τούτους οἱ θεοὶ σώζεσθαι. καὶ τοίνυν οἱ
 θάνατοι αὐτοῖς βελτίους ἢ τὸ οὕτω ζῶντας εἶναι, ὅπως ζῆν
 αὐτοὺς οὐκ ἐθέλουσιν οἱ ἐν τῷ παντὶ νόμοι. ὥστε τῶν
 15 ἐναντίων γινομένων, εἰρήνης ἐν ἀνοίαις καὶ κακίαις πάσαις
 φυλαττομένης, ἀτόπως ἂν ἔσχε τὰ προνοίας, ἐώσης κρατεῖν
 οὕτω τὰ χεῖρω. ἄρχουσι δὲ οἱ κακοί, ἀρχομένων ἀνανδρία·
 τοῦτο γὰρ δίκαιον, καὶ οὐκ ἐκείνο. οὐ γὰρ δὴ οὕτω τὴν
 πρόνοιαν εἶναι δεῖ, ὥστε μηδὲν ἡμᾶς εἶναι. πάντα δὲ οὕσης
 20 προνοίας, καὶ μόνης αὐτῆς, οὐδ' ἂν εἴη· τίς γὰρ ἂν ἐτι
 εἴη; ἀλλὰ μόνον ἂν εἴη τὸ θεῖον.“ καὶ μετ' ὀλίγα δὲ 70
 δείκνυσι τῶν ἀγαθῶν τὰ ἅθλα· „τοῖς μὲν γὰρ ἀγαθοῖς“
 φησι „γενομένοις ἀγαθὸν βίον ἔσεσθαι καὶ κεῖσθαι καὶ εἰς

2—p. 174, 11: Plotin. Enn. III 2, 8—9

1 μὴ om. KBL¹ | 3 αὐτῶν MV | 4 δεῖ C | ἀνδριζομένους BL
 Plot.: ἀνδρας KMSCV | 5 οὐδὲ—εὐχομένους om. C | 6 ἐπιμελο-
 μένους V | ὑγείας LMS | 7 ἐπιμελουμένους BLMV | οὐδ': οἱ δ'
 K: μῆδ' SC | δέ om. V: erasum in L | 8 γίνονται K: γίνυντο
 SC | 9 ἔπειτα om. S | 10 πράττει K | ἢ om. BL: ἢ MSC | φιλία S |
 11 δέ om. C | ante μόνον add. οὐ L | ποιήσαντες K | 12 κελεύωσι
 M | οἱ (posteriore loco): εἰ SCV | 13 θανάτοις S: θάνατος CV |
 αὐτοῖς om. C | βελτίων V | τῷ Μγρ. C e corr. | οὕτως KBM |
 14 ἐθέλουσιν: litt. ου K e corr. | οἱ: οἶον MCV | τῷ om. K |
 νόμοι ὥστε: ὁμοίως τε M, corr. Μγρ. | νόμω L | 15 γινωμένων
 C: γινωμένην S | ἀγνοίαις MSCV | πάσης MSCV | 16 ἐώσης:
 ἕως ἦν BL | 17 οὕτως τὰ KM: ὄντως τὰ S: ὄντα CV | ἀνδρεία
 KM, corr. Μγρ.: ἀνανδρεία SC | 18 δῆ: δεῖ S | οὕτως KMSC |
 19 δεῖ om. BL: δεῖν V | 21 δέ om. KBLM | 23 καὶ posterius om. M

- ὕστερον· τοῖς δὲ κακοῖς τάναντία. κακοὺς δὲ γενομένους
 ἀξιοῦν ἄλλους αὐτῶν σωτήρας εἶναι ἑαυτοὺς προεμένους,
 71 οὐ θεμιτὸν εὐχὴν ποιουμένων.“ εἶτα καὶ περὶ τῶν ἄλλων
 ζῶων ὧδὲ φησιν· „ἐπεὶ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσα ἐλάττω ζῶα
 αὐτοῦ κόσμον γῆ φέροντα, μέμφεται οὐδεὶς νοῦν ἔχων. 5
 γελοῖον γὰρ εἴ τις μέμφοιτο, ὅτι τοὺς ἀνθρώπους δάκνoui,
 ὥς δέον αὐτοὺς ζῆν κοιμωμένους. ἀνάγκη δὲ καὶ ταῦτα
 εἶναι. καὶ αἱ μὲν πρόδηλοι παρ’ αὐτῶν ὠφέλειαι, τὰς δὲ
 οὐ φανεράς ἀνεῦρε πολλὰς ὁ χρόνος, ὥστε μηδὲν αὐτῶν
 μάτην μηδὲ ἀνθρώποις εἶναι. γελοῖον δὲ ὅτι καὶ ἄγρια 10
 πολλὰ αὐτῶν μέμφεσθαι, γινομένων καὶ ἀνθρώπων ἀγρίων.“
 72 καὶ μεθ’ ἕτερα δὲ πλείστα καὶ ταῦτα ἔφη· „ἡμεῖς δέ, ὥσπερ
 οἱ ἄπειροι γραφικῆς τέχνης αἰτιῶνται, ὥς οὐ καλὰ χρώματα
 πανταχοῦ, ὁ δὲ ἄρα τὰ προσήκοντα ἀπέδωκεν ἐκάστῳ τόπῳ, |
 p. 99 ἢ εἴ τις δρᾶμα μέμφοιτο, ὅτι μὴ πάντες ἥρωες ἐν αὐτῷ, 15
 ἀλλὰ καὶ οἰκέτης καὶ τις ἄγροικος καὶ φαύλως φθεγγόμενος·
 τὸ δὲ οὐ καλόν ἐστιν, εἴ τις τοὺς χεῖρους ἐξέλοι, καὶ ἐκ
 73 τούτων ξυμπληρούμενον.“ καὶ πᾶσα δὲ ἡ διάλεξις, καὶ ἡ
 προτέρα καὶ ἡ δευτέρα, τούτων τῶν λόγων ἀνάπλεως. ἐγὼ
 δὲ τὸ μῆκος φεύγων τὰ πλείονα παραλείψω· καὶ Ξενοφῶντι 20
 τῷ Σωκρατικῷ καὶ Ἐπικτήτῳ τῷ Στωϊκῷ καὶ ἄλλοις πλείοσι
 μάρτυσι δυνάμενος χρήσασθαι καὶ φυσικαῖς ἀποδείξεσιν οἷός
 τε ὢν διελέγξαι τῶν ἀπιστούντων τῷδε τῷ λόγῳ τὴν ἄνοιαν,
 ἀποχορῆν οἶμαι τὰ ξυνειληγμένα εἰς γε τὴν τῆς ἀληθείας βεβαί-
 74 ωσιν. ἐκεῖνο δὲ μόνον τοῖς εἰρημένοις προύργου προσθεῖ- 25
 ναι νενόμικα, ὥς δήλου γε ὄντος, ὅτι προνοεῖ τῶν ὅλων ὁ
 ποιητής, ἅμαχος δῆπουθεν καὶ ἀναμφισβήτητος δέδεικται
 τῆς τοῦ Σωτῆρος οἰκονομίας ὁ λόγος. ἔπρεπε γὰρ τῷ τὰ
 πάντα τεκτηναμένῳ καὶ τοῖς μὴ οὔσι τὸ εἶναι δωρησαμένῳ

12—18: Plotin. Enn. III 2, 11

2 σωτηρίας MC | 4 ὅσα om. V | 5 γῆ: πῆ MSCVL² | 6 μέμφονται
 C | 7 καιμωμένους K | δὲ om. C | 9 αὐτῷ BL | 10 ὅτι καὶ: τὸ καὶ
 ὥς V | 11 καὶ om. M | 12 δὲ posterius om. C | 13 οὐκᾶλλα S |
 14 ὁ δὲ: οὐδὲ MSCV | τόπῳ om. L | 16 φαῦλος CMγρ. | 17 τὸ
 δὲ οὐ bis M | 20 post δὲ add. καὶ S | 23 ἄνοιαν SCVMγρ. |
 24 ἀπόχορη Mγρ. | ξυνειληγμένα K | 25 προσθεῖναι S | 26 νενό-
 μικα C | 29 τεκτηναμένῳ Sirmond e Monac. 487: κεκτημένῳ

μὴ παριδεῖν διολλυμένην τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ἣς
 ἔνεκεν τὰ ὁρώμενα κατεσκεύασεν ἅπαντα. ἢ τε γὰρ γῆ τοῦ- 75
 των ἐστὶν ἐνδιαίτημα, καὶ τὸν οὐρανὸν ὄροφον ἔχουσι· καὶ
 ἁῆρ καὶ θάλαττα καὶ ποταμοὶ καὶ πηγαὶ καὶ νεφῶν ὠδῖνες
 5 καὶ δρόσοι καὶ αὖραι, καὶ μέντοι καὶ φυτὰ κάρπιμά τε καὶ
 ἄκαρπα καὶ ζῶα χερσαῖά τε καὶ πτηνὰ καὶ νηκτὰ καὶ ἀμ-
 φίβια καὶ βοτανῶν γένη μυρία καὶ ὕλαι μεταλλικαὶ τῷ
 γένει τῶν ἀνθρώπων τὴν χρεῖαν προσφέρουσιν. καὶ μὲν δὴ 76
 καὶ ἥλιος καὶ σελήνη καὶ τῶν ἀστέρων τὸ πλῆθος, διχῇ
 10 τὸν χρόνον διελόντες, ἴσως αὐτὸν διενείμαντο· καὶ ὁ μὲν
 φωτίζει τὴν ἡμέραν καὶ πρὸς ἐργασίαν καλεῖ, ἡ δὲ μετὰ
 τῶν ἀστέρων τὴν νυκτερινὴν ἔλαχε δαδουχίαν. οὐ τοίνυν 77
 παριδεῖν ὁ τοῦ παντὸς Κύριος ὑπέλαβε δίκαιον τὸν οὗ χάριν
 ταῦτα πάντα ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας πολιορκούμενον καὶ
 15 ὡς δορὶληπτον τῷ θανάτῳ παραδιδόμενον· καὶ διὰ τοῦτο
 τὴν ἀνθρωπείαν ὑπέδν μορφὴν καὶ τὴν ἀόρατον τῇ ὁρω-
 μένῃ κατεκάλυψε φύσιν, καὶ τὴν τε ὁρωμένην ἀναμάρτητον
 διεφύλαξε καὶ τὴν κεκρυμμένην ἀκήρατον διετήρησεν. οὔτε 78
 γὰρ αὕτη τῶν τῆς σαρκὸς μετέλαχε παθημάτων, οὔτε ἡ
 20 σὰρξ τῶν τῆς ἁμαρτίας κηλίδων μετέσχηκεν. ὁᾶστον μὲν
 γὰρ ἦν αὐτῷ καὶ δίχα τοῦ τῆς σαρκὸς προκαλύμματος
 πραγματεῦσασθαι τῶν ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν καὶ βου-
 λήσει μόνῃ καταλῦσαι τοῦ θανάτου τὴν δυναστείαν καὶ τὴν
 τούτου μητέρα, τὴν ἁμαρτίαν, φροῦδον παντελῶς ἀποφῆναι
 25 καὶ τὸν παμπόνηρον δαίμονα, τὸν ταύτην ὠδίναντα, ἐξελά-
 σαι τῆς γῆς καὶ παραπέμψαι τῷ ζόφῳ, ᾧ γε μικρὸν ὕστε-
 ρον αὐτὸν παραδώσειν ἠπέλιψεν· ἀλλ' οὐκ ἐβουλήθη τὴν
 ἐξουσίαν, ἀλλὰ τῆς προνοίας ἐπιδείξαι τὸ δίκαιον. ὥσπερ 79

KBLMSCV (cf. § 81) | τὸ: τῷ C | 2 ἔνεκα K | πάντα SCV |
 3 ἐστὶν εἰς ἐνδιαίτημα MSCV | 4 καὶ πηγαὶ om. BL | ὠδῖνες B
 | 5 post φυτὰ add. πάντα M | κάρπημά S | 7 μεταλλικαὶ V: με-
 γάλοι καὶ C: μεγάλοι καὶ S | 9 ἡ σελήνη MCV | ἀστέρων M |
 10 διελόντες S | αὐτῶν SC, sed corr. S | 12 οὐ τοίνυν: οὕτω
 νῦν K | 13 ὑπέλαβον K | τὸν: αὐτὸν BL | 14 πάντα ταῦτα M |
 15 ὡ S¹ | δορὶληπτον MC | καὶ διὰ: διὰ δὴ SCV | 16 ἀνθρω-
 πείαν KC | 17 κατέκαμψε LC¹ | 18 διετέλεσεν KBLM, corr. Mgr.
 | 21 προκαλύμματος: προβλήματος B | 23 δύναμιν K | 24 φροῦ-
 δην BLV | ἀποφῆναςθαι SCVMgr.

γὰρ οὐρανόθεν διαλεχθῆναι τοῖς ἀνθρώποις δυνάμενος καὶ
 p. 100 τοὺς ῥαστώνῃ ξυζῶντας δεδίξασθαι, τοῦτο μὲν οὐ πεποί-
 ηκεν, εἰδὼς οὐ χωροῦσαν τοῦτο τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν,
 ἀλλ' ὀλιγάκις μὲν ἐπεφάνη, ξυμμέτρους τοῖς ὁρῶσι τὰς ἐπι-
 φανείας ποιούμενος, αἰὲν δὲ δι' ἀνθρώπων ἀνθρώποις καὶ
 νομοθετῶν καὶ παραινῶν διετέλεσεν, ὑπουργοῖς τῶν λόγων
 καὶ διακόνοις χρώμενος τοῖς προφήταις, οὕτω δὴ ὕστερον
 πᾶσιν ἀνθρώποις προσενεγκεῖν ἐθελήσας τὰ σωτήρια φάρ-
 μακα, οὐκ ἀγγέλοις ὑπηρέταις οὐδ' ἀρχαγγέλοις ἐχρήσατο
 οὐδ' οὐρανόθεν γεγωνοτάτην καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ξύμμε-
 τρον ἀφῆκε φωνήν, ἀλλ' ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ τὴν ἀνθρω-
 πείαν ἑαυτῷ περιπήξας σκηπτήν, προῆλθεν ἐκείθεν ἀνθρωπος
 ὁρῶμενος καὶ Θεὸς προσκυνούμενος, ἐκ μὲν τῆς τοῦ Πατρὸς
 οὐσίας πρὸ τῶν αἰώνων γεγεννημένος, ἐκ δὲ τῆς παρθένου
 80 λαβὼν τὸ φαινόμενον, πρόσφατος ὁ αὐτὸς καὶ αἰώνιος. οὐ 15
 γὰρ ξυνέχεε τὰς φύσεις ἢ ἕνωσις οὐδὲ πεποίηκεν ὑπὸ
 χρόνον τῶν χρόνων τὸν ποιητὴν οὐδέ γε τὸ ἐν χρόνῳ
 γενόμενον ἀπέφηνε προαιώνιον, ἀλλ' ἑκατέρα φύσις μεμέ-
 νηκεν ἀκραιφνῆς, ἡ μὲν τῶν τῆς φύσεως παθημάτων ἀνε-
 χομένη, πείνης λέγω καὶ δίψης, ὕπνου καὶ κόπου καὶ 20
 σταυροῦ καὶ θανάτου, ἡ δὲ ἐνεργοῦσα τὰ θεῖα καὶ ξυνήθως
 θαυματουργοῦσα, βαδίζειν ἐπὶ θαλάττης σώματος πόδας
 παρασκευάζουσα καὶ πέντε ἄρτους κόρῳ πολλῶν χιλιάδων
 ἐξαρκέσαι κελεύουσα καὶ τὸν τότε πρῶτον γενόμενον οἶνον
 δωρουμένη τῷ γάμῳ καὶ τὰ πεπηρωμένα θεραπεύουσα σώ- 25

22—23: Matth. 14, 25 Marc. 6, 48 Joh. 6, 19 || 23—24: Matth.
 14, 15sq. Marc. 6, 35sq. Luc. 9, 12sq. Joh. 6, 5sq. || 24—25:
 Joh. 2, 1sq. || 25—p. 177, 1: Matth. 9, 2sq. Marc. 2, 3sq. Luc.
 5, 18sq.

1 τοῖς ἀνθρώποις διαλεχθῆναι SCV | διαλεχθεῖναι KBLM |
 2 τοὺς: στους S | ξυζῶντας K | δεδίξασθαι KSC | 4 ὀλιγάκις
 K | 8—10 προσενεγκεῖν—ἀνθρώποις om. S | 9 οὐδ': οὐκ MC |
 10 γεγωνοτάτην CK²: γεγωνοτάτην K¹ | 11 ἀνθρωπίαν KS |
 12 ante ἀνθρωπος add. χριστὸς MSCV | 14 γεγεννημένος LS |
 15 ὁ om. K | 16 ἡ ἕνωσις om. KBL | 17 τὸν ποιητὴν τῶν χρόνων
 CV | χρόνων: χρόνον B | τὸ om. C | 18 γεννώμενον M | προαι-
 ώνιον C¹ ut videtur | 20 πίνης K | ante ὕπνου add. καὶ K |
 καὶ tertium om. B | 21 ἐνεργῶσα C | 23 πολλῶ CV

ματα, καὶ οὓς μὲν ἡ φύσις ἐν τῇ μήτρᾳ διαπλάττουσα παρέ-
 λιπεν ὀφθαλμοὺς πηλῷ δημιουργοῦσα, λόγῳ δὲ τὰ παρει-
 μένα μέλη σφίγγουσα καὶ τοὺς τάφους ἀνοίγουσα καὶ τοὺς
 κειμένους καλοῦσα καὶ τρέχειν παρασκευάζουσα καὶ τᾶλλα
 5 ποιοῦσα, ὅσα αἱ τῶν θείων εὐαγγελίων ιστορίαι διδάσκουσιν.

Εἰ δὲ ταῦτα μὲν θαυμάζετε καὶ Θεῷ γε πρόσφορά φατε 81
 εἶναι, ἀνάρμοστον δὲ τῆς οἰκονομίας καλεῖτε τὸν τρόπον,
 πρῶτον μὲν πάντολμόν τε καὶ μανικὸν τὸ τῆς τὰ πάντα
 τεκτηναμένης σοφίας σοφωτέρους ἑαυτοὺς ἀποφαίνειν καὶ
 10 μὴ στέργειν τὰ ὑπ' ἐκείνης γινόμενα, ἄλλ' ὑπολαμβάνειν
 ἄμεινον ἐκείνης τὸ πρακτέον εὐρίσκειν. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο
 εὖ οἶδα, ὥς εἰ καὶ ἕτερον ἐμηχανήσατο θεραπείας τρόπον,
 κἀκείνῳ ἐνεμεσᾶτε ἂν δῆπουθεν· δυσάρεστοι γὰρ ὑμεῖς καὶ
 σκόπτειν μόνον εἰδότες τὰ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήρια.
 15 ἔπειδὴ δὲ τῆς σοφίας τὴν ἄβυσσον νικᾶν ταῖς ἐπινοίαις 82
 νεανιεύεσθε, δείξατε δὴ ὑμεῖς τῆς ἡμετέρας σωτηρίας ἀμεί-
 νονα μηχανήν. ἄλλ' οὐκ ἂν ἐπιδεῖξαι δυνήσεσθε. τοσαύτη
 γὰρ ἐχρήσατο φιλανθρωπίας ὑπερβολῇ, ὥς ἀπιστεῖσθαι παρ'
 ὑμῶν καὶ τῶν παραπλησίων ὑμῖν, ὅτι δὴ ὁ μονογενὴς τοῦ
 20 Θεοῦ υἱός, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Θεὸς Λόγος, ὁ τῶν ὅλων
 δημιουργός, τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν λαβὼν ἐννηνθρόωνησε
 καὶ τὴν ἡμετέραν ἐπραγματεύσατο σωτηρίαν. καίτοι καὶ τοὺς 83
 ἰατροὺς ἐκείνους θαυμάζετε, οἳ οὐκ ἄλλοις προσφέρειν τὴν
 θεραπείαν κελεύουσιν, | ἄλλ' αὐτοὶ τῆς ἀμπεχόνης γυμνού- p. 101
 25 μενοι καὶ τὸν χιτωνίσκον διαζωσάμενοι τὸν σίδηρον μετα-
 χειρίζουσι καὶ τὴν τομὴν ἐπιφέρουσι καὶ δυσοσμίας ἀνέχον-
 ται καὶ τοῦ ἰχῶρος δέχονται. τὰς ξανίδας καὶ καταιονῶσι

1—2: Joh. 9, 18qq. || 2—4: Joh. 11, 18qq.

1 παρέλειπεν KSC | 3 ἀνοιγνῶσα SCMγρ. | 5 εὐαγγελίων
 θείων V | 6—7 εἶναι φατε K | 8 τὸ om. S | τὰ πάντα om. BL |
 τὰ om. MV: suprascr. C | 9 τεκτηναμένης: κεντημένης V |
 12 ἐμηχανήσατο S | 13 κἀκείνον C | ἐνεμήσατε K | 14 σκόπτειν
 SC | 15 ἄβυσσον V | 16 δείξατε K | ἀμήνονα BC | 17 δυνήσεσθε
 K | 18 ἀπιστεῖσθε C | 19 παραπλήσιον K | ὑμῖν: ὑμῶν SCV |
 20 τῶν prius om. S | 21 ἀνθρωπείαν K | ἀναλαβὼν BLM | 25 χιτο-
 νίσκον C | διαζωσάμενοι MSCV | 27 κατενωῶσι KS: κατενεῶσι C:
 καταιονοῦσι MVL²

τῇ σπογγῇ καὶ τὰ φάρμακα ἐπιπάττουσι καὶ τᾶλλα δρῶσιν,
84 ὅσα τῆς ἱατρικῆς τέχνης ὁ νόμος διαγορεύει. καὶ μέντοι
καὶ τοὺς βασιλέας ἐκείνους θαυμάζειν τε καὶ εὐφημεῖν φί-
λον ὑμῖν, οὐ τοὺς ἐν τοῖς βασιλικοῖς τρεφομένους θαλά-
μοις καὶ χλιδῆς παντοίας ἀπολαύοντας, ἀλλὰ τοὺς προκιν-
δυνεύειν τῶν ὑπηκόων ἀνεχομένους καὶ στρατιωτικὴν
περιβαλλομένους σκευὴν καὶ πρὸ τῆς φάλαγγος ἀριστεύοντας.
85 εἰ δέ φατε· τί δήποτε μὴ πάλαι τοῦτο δέδρακε τῶν ὄλων
ὁ ποιητής; ἐπιμέμψασθε καὶ τοῖς ἱατροῖς, ὅτι ἔσχατα φυλάτ-
τουσι τῶν φαρμάκων τὰ ἰσχυρότερα· τοῖς γὰρ ἡπίοις πρό- 10
τερον κεχρημένοι, τὰ δυνατώτατα προσφέρουσιν ὕστατα.
86 τοῦτο δὴ καὶ ὁ πάνσοφος πεποίηκε τῶν ἡμετέρων ψυχῶν
ἱατρός. πολλὰ γὰρ δὴ καὶ διάφορα προσενεγκὼν φάρμακα,
διὰ μὲν τῆς κτίσεως καὶ τῆς φύσεως πᾶσιν ἀνθρώποις, διὰ
δὲ νόμον καὶ προφητῶν Ἑβραίοις, ὕστερον τὸ παναγκῆς 15
τοῦτο καὶ σωτήριον προσενήνοχε φάρμακον καὶ τὴν νόσον
87 ἐξήλασεν. καὶ μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ τὰ πράγματα, γῆ καὶ
θάλαττα τῆς προτέρας ἀγνοίας ἀπηλλαγμένοι, πεπαυμένοι
τῶν εἰδώλων ὁ πλάνος, τῆς ἀγνοίας ὁ ζόφος ἐληλαμένος,
τοῦ τῆς γνώσεως φωτὸς αἱ ἀκτῖνες τὴν οἰκουμένην ἐμπλή- 20
σασαι, Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι καὶ βάρβαροι τὸν ἐσταυρωμένον
θεολογοῦντες καὶ τοῦ σταυροῦ τὸ σημεῖον γεραίροντες καὶ
ἀντὶ τῶν πολλῶν καὶ ψευδωνύμων θεῶν τῇ Τριάδι λατρεύ-
οντες, τὰ τῶν δαιμόνων τεμένη φροῦδα γεγεννημένα, οἱ
βωμοὶ τῶν εἰδώλων ἐκ βάθρων ἀνεσπασμένοι, ἐκκλησίαι 25
περιφανεῖς πανταχῇ δεδομημένοι, ἐν πόλεσιν, ἐν κόμαις, ἐν
ἀγροῖς, ἐν ἔσχατιαῖς σηκοὶ μαρτύρων εἰς κάλλος ἐξειργασμέ-

17—p. 179, 4: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 64)

1 ἐπιπλάττουσι BL: ἐπιτάττωσι K | 2 νόμος: λόγος K |
4 τοὺς: τοῖς C | θαλάμους S | 5 χλιδῆς: τρυφῆς Mgr. | ἀπο-
κινδυνεύειν K | 7 περιβεβλημένους V | 8 δέδραχε SC | 8—9 ὁ τῶν
ὄλων BL | 9 ἐπιμέμψασθαι MC¹ ut videtur, corr. Mgr. C² |
10 ἰσχυρότερα SC | γὰρ ἡπίοις om. K | 11 δυνατώτερα SCVMgr.
| ὕστερον SCVMgr. | 17 προστάγματα K¹ | 18 ἀπηλαγμένοι S |
19 τὴν ἀγνοίαν K¹ | 20 ἐμπιπλάσαι CVMgr. | 23 ψευδωνύμων
BS | 26 δεδομημένοι KSC, sed corr. S | 27 αἰσχατιαῖς M¹

νοι, ἀσκητῶν καταγωγᾷ τὰς τῶν ὁρέων κορυφὰς ἀγιάζουσαι καὶ τὰς ἀοικήτους ἐρήμους οἰκίζουσαι.

Ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν 88
οἰκονομίας τὸ θεοπρεπὲς ἐπιδεικνύσι, μαρτυροῦσι δὲ καὶ αἱ
5 παλαιαὶ προφητεῖαι τοῖς εὐαγγελίοις ἀλήθειαν. αἱ μὲν γὰρ
τὴν τούτων ἔχουσι πρόρρησιν, τὰ δὲ τῆς προρρήσεως ἐπι-
δεικνύει τὸ τέλος. καὶ οἱ μὲν προεῖπον τῆς παρθένου τὴν
γέννησιν, οἱ δὲ διδάσκουσι τὴν τῆς προφητείας ἀλήθειαν·
οἱ μὲν προεθέσπισαν τὸν σταυρόν, οἱ δὲ δεικνύουσι τὸν
10 σταυρόν· οἱ μὲν προεῖπον τὰ θαύματα, οἱ δὲ ἱστοροῦσι τὰ
θαύματα· οἱ μὲν ἐχρησμάδησαν τῆς οἰκουμένης τὴν σωτη- 89
ρίαν, ἡμεῖς δὲ τῶν χρησμῶν ἐκείνων θεωροῦμεν τὸ τέλος·
ἐκεῖνοι τὴν Ἰουδαίων καὶ ἀπιστίαν καὶ πανωλεθρίαν προ-
απήγγειλαν, ἡμεῖς δὲ αὐτῶν καὶ τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν δια-
15 σποράν καὶ τὴν δουλείαν ὁρῶμεν. | ἐγὼ δέ, εἰ μὴ τῷ μή- 90 p. 102
κει τοῦ λόγου καὶ ὑμᾶς καὶ τοὺς εἰς ὕστερον ἐντευξομένους
ἀποκναίσειν ἐτόπαζον, καὶ αὐτὰς ἂν ὑμῖν τῶν θεσπεσίων
προφητῶν τὰς προρρήσεις παρέθηκα, ἵνα ἀκριβέστερον διὰ
τῶν πραγμάτων ἐμάθετε τὴν τῶν ρημάτων ἀλήθειαν· ἐπειδὴ
20 δὲ τοῦτό με ποιεῖν οὐκ ἔξ τῶν εἰρημένων τὸ πλήθος, ἀξιῶ
ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες, καὶ ταῖς προφηταῖς πιστεῦσαι καὶ τῶν
πραγμάτων ἐπακοῦσαι βοῶντων καὶ πεισθῆναι δέ γε Εὐρι-
πίδῃ τῷ τραγωδοποιῷ ἐν Οἰνομάῳ λέγοντι· „τεκμαιρόμεσθα
τοῖς παροῦσι τάφανές,“ καὶ πάλιν ἐν Φοίνικι· „τάφανές

22—24: Clem. Str. VI 2, 18 (Eur. fr. 574) || 24 — p. 180, 1:
Clem. Str. VI 2, 18 (Eur. fr. 811)

1 ὁρῶν K | 2 οἰκίζουσαι C | 3 post ταῦτα add. δὲ B |
προσόμοια SCVMγρ. | 5 πάλαι SCV | 7 post τέλος add. καὶ
οἱ μὲν προεῖπον τὰ παθήματα οἱ δὲ ἱστοροῦσι τὰ θαύματα V,
qui infra om. haec verba | μὲν: δὲ V e corr. | προεῖπων M¹ |
8 γένεσιν MC | 9 δεικνύσι SC | 10 θαύματα BL: θαυμάσια K:
παθήματα MSCV | 11 τῆς οἰκουμένης om. V | 13 τὴν: τῶν V |
ἀπιστείαν C | πανωλεθρίαν S | προαπήγγειλαν S: προήγγειλαν
KBL | 14 ἀπιστείαν C | 15 εἰς om. SCV | 17 ἀποκναίειν
BLM, corr. Mγρ. | 19 τὴν om. C | 20 με: μὲν S | ποιεῖν om.
CV | 22 πεισθῆναι S | εὐρεπίδῃ V | 23 τραγοποιῷ C: τρα-
γικῷ L | τεκμαιρόμεσθα LMSCV | 24 φοινίσσαι MSCV

- 91 τεκμηρίοισιν ἐοικότως ἀλλίσκεται.“ εἰ δὲ οὐκ ἀξιόχρεως ὑμῖν
εἰς μαρτυρίαν τῆς τραγωδίας ὁ ποιητής, Ὑπερίδου τοῦ ῥή-
τορος ἐπακούσατε λέγοντος· „ἀ δ’ ἐστὶν ἀφανῆ, ἀνάγκη τοὺς
διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν.“ καὶ Ἰσο-
κράτης δέ (τῶν ἐνδόξων δὲ καὶ οὗτος ὁ ῥήτωρ) ξύμφωνα
περὶ τούτου γέγραphen· „δεῖ“ γάρ φησι „τὰ μέλλοντα τοῖς
προγεγεννημένοις τεκμαίρεσθαι.“ ἀλλὰ γάρ καὶ Ἀνδοκίδης
(εἰς δὲ τῶν δέκα καὶ οὗτος) „χρή“ φησι „τεκμηρίοις
92 κεχρῆσθαι τοῖς προγεγεννημένοις περὶ τῶν μελλόντων.“ ἐπειδὴ
γάρ τῆς τῶν λόγων εὐεπείας ἐξήρησθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν τὰς
ἀποδείξεις προσενηνόχαμεν, ἵνα καὶ δι’ ἐκείνων ποδηγη-
θέντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ διὰ τῶν πραγμάτων κηρυτ-
τομένην ὁρῶντες τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἐπιφά-
νειαν, καὶ τὸν περὶ τῆς οἰκονομίας ἀσπάσησθε λόγον καὶ
τῆς ἀξιεράστου καὶ τριποθήτου μὴ διαμάρτητε σωτηρίας. 15

ΠΕΡΙ ΘΥΣΙΩΝ. Ζ.

- 1 Φιλοπαίγμονες ὥς ἐπίπαν καὶ φιλογέλωτες τῶν ἀνθρώ-
πων οἱ πλεῖστοι· καὶ θυμῆρης αὐτοῖς οὐχ ὁ σπονδαῖος καὶ
ξύντονος, ἀλλ’ ὁ ὕγρὸς καὶ ἀνειμένος βίος. ὅθεν δὴ καὶ
ῥᾶστα κεκράτηκεν αὐτῶν ὁ παμπόνηρος δαίμων. οὐ γάρ 20
τοι τὴν ὄρθιον ἐκείνην καὶ στενὴν καὶ τραχεῖαν καὶ δύσπο-

2—4: Clem. Str. VI 2, 18 (Hyperid. fr. 195) || 4—7: Clem.
Str. VI 2, 18 (Isocr. IV 141) || 7—9: Clem. Str. VI 2, 18 (Andoc.
III 2) || 21 — p. 181, 2: cf. Matth. 7, 13 sq.

1 τεκμηρίοις CV: τεκμηροῖσιν S¹ | ἐοικότως: litt. ω S² e
corr.: ἐοικότοις M, corr. Mgr.: ἐοικόσιν BL | ἀξιόχρεος S | 2 εἰς
τραγωδίας μαρτυρίαν V | ὑπερείδου K | 3 ἐπακούσατε SV: ἐπα-
κούσεται C | 4 ὁ Ἰσοκράτης V: ὁ σώκράτης C | 5 καὶ om. V |
8 post δέκα add. ῥητόρων MSCV | καὶ οὗτος om. S | 10 εὐεπίας
KBSC | ἐξήρησθαι K | ὑμεῖς K | 14 ἀσπάσησθαι S | 15 ἀμάρ-
τητε C | περὶ τῆς θείας προνοίας KLS; add. ῥ S: τέλος τοῦ ῥ
λόγον περὶ τῆς θείας προνοίας C | 16 περὶ θυσιῶν ζ’ om. V |
λόγος ζ’ BLMC | 19 βίος om. L¹ | 20 litt. παμπόν L² | 21 τὴν:
τὸν BL | καὶ στενὴν om. S

ρον καὶ προσάντη βάλειν ἐκέλευσεν, ἀλλὰ τὴν πρᾶνῃ καὶ
 κατάντη καὶ λείαν καὶ εὐπορον. οὐδὲ γὰρ σωφροσύνης αὐ- 2
 τοὺς καὶ δικαιοσύνης ἐπιμελεῖσθαι προσέταξεν, ἀλλ' ἀκολα-
 σταίνειν αὐτοὺς ἀδεῶς καὶ ἀσελγαίνειν καὶ πᾶσαν τολμᾶν
 5 ἀνέδην παρανομίαν ἐπέτρεπεν. τῷ τοι καὶ μάλα ῥαδίως
 τοὺς πλείστους ἐξηνδραπόδισεν. τό τε γὰρ ἐπίπονον τῆς
 ἀρετῆς ἀποφυγγάνοντες καὶ τῶν θείων νόμων τοὺς ἰδρωῶτας
 διαδιδράσκοντες, ἡτόμολῃσαν εὐπετῶς πρὸς τὸν τὰ ῥᾶστα
 καὶ θυμῆρη νομοθετοῦντα. τόνδε δὴ οὖν τὸν τρόπον αὐ- 3
 10 τοὺς δουλωσάμενος, πρῶτον μὲν τὰς περὶ τοῦ Θεοῦ τῶν
 ὅλων, ἃς ἡ φύσις αὐτοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐνέγραψεν, ἐξήλειψε
 δόξας· ἔπειτα δὲ τὰ πονηρὰ τῶν ψευδωνύμων θεῶν ἐξεπαί-
 δευσε δόγματα καὶ τὸν πολλὸν τῶν οὐκ ὄντων ὅμιλον ἀντὶ
 τοῦ ὄντος ἐδίδαξε προσκυνεῖν, ταύτην ὑποβάθραν καὶ κρη-
 15 πίδα τῆς διεφθαρμένης προκαταβαλλόμενος βιοτῆς. ἐπειδὴ 4
 γὰρ πλημμελοῦντες οἱ ἄνθρωποι δάκνονται | (κεντεῖ γὰρ p. 103
 αὐτοὺς ὁ λογισμὸς ἔνδοθεν καὶ οὐκ ἔξ τῆς ἀμαρτίας ἀκραιφνῇ
 μεῖναι τὴν ἡδονήν, ἀλλ' ὀδύνην ταύτην πικροτάτην κεράννυσιν·
 καὶ τοῦτο ἴδοι τις ἂν πάσχοντα καὶ τὸν νεκροσυλίαν καὶ
 20 τὸν μοιχείαν τολμῶντα, καὶ μέντοι καὶ τοιχωρύχον καὶ λωπο-
 δύτην καὶ τὸν προδότην καὶ τὸν ἄλλο τι τῶν ἀπειρημένων
 δρῶντα), — τοιόνδε φάρμακον αὐτοῖς ἀναλγησίας ὁ τῆς
 κακίας ἐμηχανήσατο σοφιστής. περὶ γὰρ δὴ τῶν καλουμέ- 5
 νων θεῶν πονηρὰς αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε δόξας· ἀκολάστους
 25 γὰρ αὐτοὺς ἀπέφηνε καὶ λαγνιστάτους καὶ παιδοπίπτας καὶ
 γάμων ἐπιβούλους καὶ πατραλοίας καὶ μητραλοίας καὶ μη-
 τράσι καὶ ἀδελφαῖς, καὶ μέντοι καὶ θυγατράσιν ἀνέδην μιγνυ-

1 προσάντι C¹ | 2 οὐδὲ: οὐ CV | 4 αὐτοὺς om. K | ἀσελ-
 γεῖν K | τόλμαν KSV: τόλμην C | 5 ἀναίδην KL¹MSCV | παρα-
 νομεῖν SCV | καὶ Mgr. | 6 τε om. SC | γὰρ om. K | 7 ἀποφυγ-
 γάνοντας K: ἀποφεύγοντες SCVMgr. | 8 διαδιδράσκοντες K:
 ἀποδιδράσκοντες V | post ἡτόμολῃσαν add. ἂν K | εὐπετῶς
 om. BL | 9 τὸν om. C | 10 τοῦ om. MSC | 11 ξυνέγραψεν BL |
 ἐξείληψε S | 12 ψευδωνύμων BS | 14 κρηπίδα CV | 15 προκατα-
 βαλλόμενος V | βιωτῆς BS | 17 αὐτῶν BL | 18 ὀδύνην L¹ |
 19 νεκροσυλίαν C | 20 τοιχωρύχον S | 21 τὸν prius om. K |
 25 λαγνιστάτους C | 27 ἀναίδην KMSCV

μένους καὶ τὰς εὐνάς τὰς ἀλλήλων ληστεύοντας καὶ ἀλίσκο-
 μένους, καὶ παρὰ μὲν τῶν ἡδίκημένων δεσμονμένους, παρὰ
 δὲ τῶν ἄλλων ἀνέδην γελωμένους, καὶ ταῦτα παρὰ μὲν τῶν
 οὐρανίων, ὡς αὐτοὶ λέγουσιν, ἐν οὐρανῷ τολμᾶσθαι καὶ γῇ,
 παρὰ δὲ τῶν ἐναλίων ἐν θαλάττῃ καὶ γῇ, παρὰ δὲ τῶν
 καλουμένων νυμφῶν ἐν ὄρεσι καὶ νάπαις καὶ φάραγγιν.
 6 τούτους δὲ τοὺς αἰσχροτάτους καὶ βδελυρωτάτους μύθους
 οὐ μόνον ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ θεολόγοις καὶ φιλοσόφοις
 ἐνήχησε, ποικίλως μάλα κατασκευάζων τὸν πλάνον καὶ πλείοσι
 τῆς ἐξαπάτης χρώμενος διδασκάλοις. ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἅπαν-
 10 τές εἰσι γραμμάτων ἐπιστήμονες οὐδὲ γε ποιητικῶν καὶ
 φιλοσόφων λόγων μεταλαχεῖν ἱκανοί, ἕτερα ἅττα τοῖς ταῦτα
 7 μαθεῖν οὐ δυναμένοις κατεσκευάσε θήρατρα. τοὺς γὰρ τοι
 ζωγράφους καὶ χαλκοτύπους καὶ τοὺς τῶν λιθίνων καὶ
 ξυλίνων ἀγαλμάτων δημιουργοὺς τοιαύτας τῶν καλουμένων
 15 θεῶν γράφειν καὶ γλύφειν καὶ διαπλάττειν εἰκόνας ἐδίδαξεν,
 ὅποιας οἱ μυθολόγοι τοῖς λόγοις διέγραψαν, ἵνα ἔχωσιν
 ἀκολασίας ἀρχέτυπα καὶ τῆς ἐπαράτου διδασκαλίας μὴ δια-
 μάρτωσιν οἱ λόγων μεταλαχεῖν οὐ δυνάμενοι· καὶ τῶνδε τῶν
 ἰνδαλμάτων οὐ μόνον τὰ τούτων τεμένη πεπλήρωκεν, ἀλλὰ
 καὶ τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς ἀγυῖας, καὶ μέντοι καὶ τῶν εὐπό-
 8 ρων τὰς οἰκίας. πανταχῇ γὰρ ἔστιν εὐρεῖν τοὺς καλουμέ-
 νους θεοὺς ἐρῶντας καὶ λυττώντας καὶ θορνυμένους, καὶ
 τὸν μὲν πατέρα τῶν θεῶν ἀετῷ καὶ ταύρῳ καὶ κύκνῳ
 προσεικασμένον καὶ τόνδε τὸν τρόπον ταῖς ἐρωμέναις μιγνύ-
 25 μενον, τὸν δὲ λόγιον Ἑρμῆν τράγον γινόμενον καὶ τὸν
 9 τραγοσκελῆ καὶ αἰγόκερων Πάνα παιδοποιοῦντα. καὶ τί δεῖ

1—3: Hom. θ 266sqq.

1 καὶ τὰς—ληστεύοντας om. K | ἀναλίσκομένους M, corr.
 Mgr. | 3 ἀναίδην KSCV | 4 ὡς om. M | 5 παρὰ δὲ—γῇ om. M |
 καὶ γῇ om. SCV | 7 αἰσχροτάτους M | 8 φιλοσόφοις καὶ θεολό-
 γοις V | 13 τοὺς: τοῖς C | 17 ὅποια CV | μῦθοι SCVMgr. |
 ἔχουσιν K | 18 ἀρχαίτυπα K | τῆς om. K | 19 λόγων: litt. γ L²
 e corr.: λόγον M | μὴ δυνάμενοι MSCV | δυνάμενοις K |
 21 ἀγυῖας: ἀνίας C | 22 πανταχῇ: πάντα K: καὶ πανταχῇ V |
 23 λυττώντας S: λυττοῦντας C | 25 προσεικασμένον K: προσ-
 κασμένον S | τῷδε τῷ τρόπῳ SCVMgr. | μιγνύμενον S | 27 αἰγό-
 κερων B, corr. Bgr.: αἰγόκερῳ S

λέγειν τοῦ Πυθίου τὸν ἔρωτα καὶ τῆς παρθένου τὴν σωφρο-
 σύνην καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ λυσσώδη περιπλοκὴν καὶ τὴν τῆς
 Κόρης ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος ἀρπαγὴν καὶ τῆς Διοῦς τὸν
 πλάνον; ταῦτα γὰρ ἅπαντα καὶ ποιηταὶ μυθολογοῦσι καὶ
 5 θεολόγοι κρατύνουσι καὶ φιλόσοφοι σεμνολογοῦσι καὶ σεμνό-
 τητα μὲν αὐτοῖς τινα περιτιθέναι φιλονεικοῦσι, καταγελαστο-
 τέραν δὲ τῶν μύθων ἀλληγορίαν προσφέρουσιν. | τούτοις 10 p. 10
 καὶ ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις καὶ δημοθιοινίας ἐπιτελεῖν ὁ τῶν
 ἀνθρώπων ἀλάστωρ ἐνομοθέτησε· Πάνδια μὲν τῷ Διὶ καὶ
 10 Διάσια, καὶ Ἑρᾷ τῇ Ἑρᾷ, καὶ τῇ Ἀθηνᾷ Παναθήναια,
 καὶ Διονύσῳ Διονύσια, καὶ Ἐλευσίνι καὶ Θεσμοφόρῳ τῇ
 Διοῖ, καὶ Δήλῳ καὶ Πύθῳ τῷ Ἀπόλλωνι· καὶ τοῖς ἄλλοις
 δὲ ἅπασιν (πολὺς γὰρ ὁ τούτων ὄμιλος) ἀπεκλήρωσε πανη-
 γύρεις, ἐκάστω τῶν δαιμόνων ἐκ τῆς προσηγορίας ὀνομάσας
 15 τὴν ἑορτήν, Ἑρμαία καὶ Κρόνια καὶ Ποσειδῶνια καὶ Ἑρά-
 κλεια καὶ Ἀσκληπία καὶ Ἀνάκεια. οὐ γάρ τοι μόνον τοῖς
 καλουμένοις θεοῖς, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώποις τόδε τὸ σέβας ἀπέ-
 νειμαν· ἐν δὲ ταύταις ταῖς ὁμηγύρεσι πᾶν εἶδος ἀκολασίας 11
 ἀδεῶς ἐτολμᾷτο. καὶ γὰρ αἱ τελεταὶ καὶ τὰ ὄργια τὰ τού-
 20 των εἶχεν αἰνίγματα, τὸν κτένα μὲν ἡ Ἐλευσίς, ἡ Φαλα-
 γωγία δὲ τὸν φαλλόν. ἀτὰρ δὴ καὶ δίχα τῶν αἰνιγμάτων
 τὰ παρὰ τῶν ὀργιαστῶν δρώμενα εἰς πᾶν εἶδος ἀσελγείας
 τοὺς ὁρῶντας ἠρέθιζεν. τίς γὰρ τῶν ἄγαν λαγνιστάτων 12
 ἔνδον ἐν τῷ θαλάμῳ τετόλμηκε τοιαῦτα, ὅποια τῶν Σατύ-
 25 ρων ὁ χορὸς ἠσέληγσε δημοσίᾳ πομπέων, ἔχων ἐν μέσῳ
 τὸν Σιληνὸν καὶ τὸν Πάνα, τὸν μὲν ἐπιλυττῶντα ταῖς Βάκ-
 χαις, τὸν δὲ λελυμένον ὑπὸ τῆς μέθης, τὸν τοῦ θηλυδρίου

2 φυτοῦ om. M, add. Mgr. | λυσώδη K | τῆς om. KBL |
 3 τοῦ om. KBLS | 5 σεμνολογοῦσι καὶ om. KBL | σεμνότατα
 KBLCV: σεμνοτάτην S | 6 μὲν om. MSCV | τινα αὐτοῖς MV et
 τινα om. S | φιλονεικοῦσι S | 7 ἀλληγορίαν V | 8 δημοθιοινίας
 BS¹C | litt. ἐπιτε L² | 10 ἡγᾶια K: ἥρεα MC | τῇ posterius
 om. BL | Ἀθηνᾶ V | παραθήναια C | 11 δεσμοφόρια V | 13 πολ-
 λὺς S | 15 ποσιδῶνια SC | 16 ἀνάκεια KBL: πανάκεια SV: πα-
 νάκεια MC, sed litt. ει C² e corr. | τοι: το L¹ | 18 ταῖ L¹ |
 20 φαλαγωγία KS: φαλαγγωγία C | 21 φαλόν C | 22 ἀσελγίας
 B | 23 ἀγνιστάτων K | 25 ἐν bis C | 26 σιληνὸν LS¹V | ἐπι-
 λυττοῦντα C | 27 ἀπὸ K

- 13 παιδὸς παιδαγωγὸν καλούμενον; τούτοις ἑκατόμβας καὶ
 χιλιόμβας κατέθνουν καὶ ποίμνια κατέσφαζον καὶ βορκόλια
 καὶ λιβανωτὸν προσέφερον καὶ οἶνον ἔσπενδον ὅτι μάλιστα
 πλείστον καὶ ἕτερα ἅττα, ἅπερ οἱ τούτων ἱεροφάνται προσ-
 14 ἔταττον. σφόδρα γὰρ αὐτοὺς χαίρειν οἱ ποιηταὶ φασὶ τῇ
 λουβῇ καὶ τῇ κνίσῃ καὶ τοῦτο ἔχειν γέρας αὐτοὺς εἰρηκέναι
 λέγουσι· διὰ τοι τοῦτο καὶ πρὸς τὰς τῶν Αἰθιοπῶν θυσίας
 ἀποδημεῖν καὶ τὸν Ἑκτορα πάσης ἀξιοῦν τημελείας, ὅτι δὴ
 οὔποτε αὐτῶν τὸν βωμὸν ἔνδεᾶ θυσίας κατέλειπεν. καὶ ὁ
 Χρῦσης δὲ τὸν Ἀπόλλω οὐ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης,¹⁰
 ἀλλὰ τῶν πιόνων ἀναμνησθεὶς μηρῶν καὶ τῶν αἰγῶν καὶ
 τῶν ταύρων καὶ τῶν στεμμάτων, οἷς που τὸν νεὼν κατεκό-
 15 σμησεν. οὕτως αὐτοῖς ἡδιστος ἦν ὁ καπνὸς καὶ τῆς κνίσσης
 ἢ δυσσομία, καὶ ἀτεχνῶς τοῖς μαγείοις ἐώκεσαν. ἀλλὰ γὰρ
 οὐκ ὀρθῶς αὐτοὺς τοῖς ὀψοποιοῖς ἀπεικάσαμεν. οὗτοι μὲν¹⁵
 γὰρ τῶν ἀριστα ἐσκενασμένων καὶ ὀσφραίνονται καὶ ἀπο-
 γεύονται ὄψων, ἐκεῖνοι δὲ ὀστῶν ἐμπιπραμένων τὴν δυσσο-
 σμίαν ἐδέχοντο. καὶ ἡμῶν μὲν ἕκαστος, εἰ βραχύ τι τού-
 των εἰς ἐσχάραν ἐμπέσοι, δυσχεραίνει καὶ τὰς δῖνας ἐμφράτ-
 τει καὶ τὴν δυσώδη ὁδὸν ἀποπέμπεται· οἱ δέ, τῆς ἀμβρο-²⁰
 σίας καὶ τοῦ νέκταρος ἀπολαύοντες, τῆς τῶν καιομένων
 ὀστῶν δυσσομίας ἐξήρτηντο.
- 16 Ταῦτα δὲ τυχὸν καὶ αὐτοὶ περὶ τοῦ ὄντος Θεοῦ καὶ ἀεί-
 γε ὄντος φάναι τολμήσουσιν, ἐπειδὴ τῶν μὲν περὶ θυσίων
 p. 105 ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ κειμένων ἐπαῖουσι νόμων, | τὸν δὲ τοῦ²⁵

5—7: Hom. *A* 49 *Ω* 70 || 7—8: Hom. *A* 423sq. || 8—9:
 Hom. *Ω* 66sq. || 9—13: Hom. *A* 39sq.

1 παιδονόμον K | τούτω MV: τοῦτον S¹C: τούτοις S² |
 3 ante μάλιστα add. καὶ MSC | 4 προσέταττον L | 5 γὰρ: γ'
 K | 6 κνίσση MVL² | 8 τημαλίας K: ἐπιμελείας MSCV | ἐῖ
 om. L | 9 βομὸν S¹ | κατέλειπεν K | 10 ἀπόλλωνα K | 11 τῶ
 πιόνων S | 13 ἡδιστον V | κνήσης S¹: κνίσσης MVL²S² | 14 καὶ
 λίαν ἀτεχνῶς V | 15 αὐτοῖς BL¹, sed corr. BL² | ἀπεικασάμην
 MC: ἀπεικάσαιμι S | 16 ὀσφραίνονται K: ὀσφρῶνται MSCV |
 17 ὄψων om. L | 19 ἐμφάττει L¹ | 20 ὀσμὴν V | 21 καιομένων
 K | 23 τυχὸν M | ὄντως S | 24 τολμήσωσιν SC | 25 ἐπαῖουσι
 νόμων κειμένων S

νομοθέτου παντελῶς ἀγνοοῦσι σκοπόν. ἐν γὰρ δὴ τῇ Αἰ-
 γύπτῳ πλείστον ὅσον τὸν Ἰσραὴλ διατρέψαντα χρόνον καὶ
 τὰ πονηρὰ τῶν ἐγγχωρίων εἰσδεξάμενον ἔθνη καὶ θύειν εἰδώ-
 λοις καὶ δαίμοσι παρ' ἐκείνων μεμαθηκότα καὶ παίζειν καὶ
 5 χορεύειν καὶ ὀργάνοις μουσικοῖς ἐπιτέρπεσθαι, τούτων ἐν
 ἔξει γενόμενον ἐλευθερῶσαι θελήσας, θύειν μὲν ξυνεχώρησεν,
 ἀλλ' οὐ πάντα θύειν, οὐδέ γε τοῖς ψευδωνύμοις Αἰγυπτίων
 θεοῖς, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ τοῖς Αἰγυπτίων προσφέρειν θεούς·
 10 καὶ τὸ πρόβατον καὶ τὴν αἶγα καὶ τὴν περιστερὰν καὶ τὴν
 τρυγὸνα καὶ ἄλλα ἅττα τῶν οὐκ ἐδωδίμων, ἀλλ' ἀκαθάρτων
 καλουμένων. ἵνα τοίνυν μὴ δυσχεραίνωσιν, ὥς τῶν ἐθῶν 17
 ἐκείνων πάμπαν κεκωλυμένοι, τὸ μὲν τοῖς οὐκ οὔσι θεοῖς
 ἀπηγόρευσε θύειν, αὐτῷ δὲ θύειν ἐνομοθέτησε τὰ πρώην
 15 παρ' αὐτῶν προσκυνούμενα, ἐκ μὲν τῶν χειρσαίων τὴν αἶγα
 καὶ τὸν βοῦν καὶ τὸ πρόβατον, ἐκ δὲ τῶν πτηνῶν τὴν τρυ-
 γὸνα καὶ τὴν περιστερὰν· ἡμερὰ δὲ δήπου καὶ φιλάνθρωπα
 καὶ ταῦτα ἀκκεῖνα τὰ ζῷα. τότε τὸ φάρμακον ὁ πάνσοφος 18
 ἱατρὸς τῇ Αἰγυπτίᾳ προσενήνοχε νόσῳ, θύειν μὲν διὰ τὴν
 20 τῶν θυνόντων ἀσθένειαν ξυγχαρήσας, τὰ δὲ σεβόμενα παρ'
 αὐτῶν ἱερατεύειν κελεύσας, ἵνα τῷ θύειν μάθωσι μὴ θεοὺς
 νομίζειν τὰ ὥς ἱερεῖα θνύμενα. διὰ τοι τοῦτο καὶ χοιρίων 19
 αὐτοὺς μεταλαγχάνειν κρεῶν διεκώλυσεν, ἐπειδὴ τούτων
 μόνων Αἰγύπτιοι μετελάμβανον, τῶν ἄλλων ὥς θεῶν ἀπε-
 25 χόμενοι. ἀκαθάρτα γὰρ νομίζειν ταῦτα νομοθετήσας, ἐσθίειν
 ἐκέλευσε τὰ θεοποιούμενα, ἵνα εὐκαταφρόνητα φαίνεται ὥς

14—16: Levit. 1 || 22—23: Levit. 11, 7

1—p. 186, 9: Anastas. Sin. Resp. 46

1 ἀγνοοῦσι C | 3 εἰδόλοις C | 5 τέρπεσθαι BL | ante τού-
 των add. καὶ V | 7 ψευδωνύμοις C | τῶν αἰγυπτίων B | post
 αἰγυπτίων add. προσφέρειν V et 8 τοὺς—θεοὺς om. V | 9 πάλαι
 om. CV | οἱ αἰγύπτιοι V | 10 τὸ om. K | 11 τρυγὸνα S | ἐδω-
 δήμων SC | 12 ἴα M | δυσχεραίνωσιν KM: δυσχεραίνουσιν C |
 13 οὐκ οὔσι: δοκοῦσι SCVMγρ. | 14 ἐνομοθέτησε δὲ αὐτῷ θύειν
 M | δὲ om. K | 18 τότε τὸ: τὸ δὲ BL: τότε μέντοι τὸ V |
 19 ἱατρὸς om. S | 21 ἱερεύειν MSV | τὸ θύειν BL¹: ἐκ τοῦ
 θύειν CVMγρ. | 22 τοι om. L | χοιρίων S | 24 μόνον SC

παρ' αὐτῶν ἐσθιόμενα καὶ μὴ τὸ θεῖον σφετερίζεται σέβας.
 20 δεισιδαίμονας γὰρ αὐτοὺς καὶ γαστριμάργους εἰδώς, πάθει
 πάθος ἀντέταξε καὶ τῇ δεισιδαιμονίᾳ τὴν γαστριμαργίαν
 ἀντέστησεν. τῶν γὰρ τοι ὑείων ὡς ἀκαθάρτων κελεύσας
 ἀπέχεσθαι, τῶν δέ γε ἄλλων ὡς καθαρῶν ἀπολαύειν νομο-
 θετήσας, τῇ τῆς κρηφαγίας ἐπιθυμίᾳ τῶν θεῶν νομιζομέ-
 21 νων μεταλαβεῖν κατηνάρκαζεν. οὐ τοίνυν ἱερείων δεόμενος
 οὐδὲ κνίσης ὀριγνώμενος, θύειν προσέταξεν ὁ Θεός, ἀλλὰ
 τῶν ἀρρωστούντων ἰατρούων τὰ πάθη. οὕτω δὴ καὶ τὰ
 τῶν εὐήγων ὀργάνων ἠνέσχετο, οὐ τῇ τούτων ἁρμονίᾳ τερ-
 10 πόμενος, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ παύων τῶν εἰδώλων τὸν πλάνον.
 εἰ γὰρ εὐθὺς τῆς Αἰγυπτίων ξυνουσίας ἀπαλλαγεῖσι τοὺς
 τελείους προσενηνόχει νόμους, πάντως ἂν ἀπεσκίρτησαν καὶ
 τὸν χαλινὸν ἀπώσάμενοι πρὸς τὸν πρότερον ἐπαλινδρόμησαν
 ὄλεθρον. εἰ γὰρ καὶ τούτων οὕτω πρυτανευθέντων, ἐπειρά-
 15 θησαν τοῦτο δρᾶσαι πολλάκις, τί οὐκ ἂν ἐτόλμησαν, εἰ τὴν
 εὐαγγελικὴν αὐτοῖς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς φιλοσοφίαν ἐνομοθέ-
 p. 106 22 τησεν; | ὅτι δὲ καὶ θυσιῶν καὶ μουσικῶν ὀργάνων ἀνε-
 δεῆς ὁ Θεός, ἀκούσατε αὐτοῦ διὰ τῶν προφητῶν λέγοντος·
 „οὐδέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων 20
 σου χιμάρους. ἐμὰ γὰρ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ
 τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.“ ἐν γὰρ
 δὴ τούτοις πάντα τὰ νενομοθετημένα προσφέρειν ἐξέβαλεν,
 οὐ τὰ χερσαῖα μόνον ζῶα καὶ τὰ πτηνὰ, ἀλλὰ καὶ τὸν 25
 ἀποθλιβόμενον οἶνον καὶ τὸ μετὰ σεμιδάλεως καὶ ποπάνων

20—23: Ps. 49, 9—11

1 σφετερίζεται CV | 3 ἀντέταξαι S | 4 litt. τησεν L² e corr.
 | ὑείων KS¹: ὑῶν MCV | 6 κρηφαγίας K: κρηφαγίας MSC:
 κρηοφαγίας BL: κρηωφαγίας V | 7 κατηνάρκασεν V | 8 οὐδὲ:
 οὔτε B | κνίσης MVL² | ὀριγνώμενος MSC | 9 ἰατρούων: θερα-
 πείων K | δῆτα MV | τὰ posterius om. KMV, suprascr. B |
 12 ἐξουσίας SCVL² Mgr. | 13 προσενηνόχει K: προσενηνόχε LMS,
 corr. Mgr. | νόμους: λόγους BL | ἀπεσκίρτησαν C | 15 καὶ om. L
 | ἐπειράσθησαν L¹ | 16 τοῦτο—ἐτόλμησαν om. S | 17 εὐθὺς
 om. V | 21 χιμάρους LC: χειμάρους MS: τράγους K | ἀγροῦ:
 δρυμοῦ KM, corr. Mgr. | 24 ἐξέβαλεν: ἐκώλυσεν V | 25 μόνα M
 | 26 πομάτων K

προσφερόμενον ἔλαιον. ὠραιότητα γὰρ ἀγροῦ ταῦτα δὴ 23
 προσηγόρευσε καὶ ἔδειξεν αὐτοῦ γε ὄντα καὶ ταῦτα κἀκεῖνα
 ποιήματα, ταύτη πη διδάσκων, ὥς ἡ θεία φύσις ἀνευδεής.
 εἴτα μετὰ τινος εἰρωνείας χαριεστάτης καὶ πάσης ὠφελείας
 5 μεστῆς καὶ τὴν ἐκείνων ἄγνοιαν διελέγχει καὶ τὴν οἰκείαν
 ἐπιδείκνυσι δύναμιν· ἔφη γάρ· „ἐὰν πεινάσω, οὐ μὴ σοι 24
 εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα
 αὐτῆς.“ οὕτω διὰ τούτων καὶ τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν
 δεσποτείαν ἐναργῶς ἐπιδείξας, ἐκεῖνο τὸ εἰρωνικῶς ῥηθὲν
 10 ἐθεράπευσεν, εἰπὼν· „μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ αἷμα
 τράγων πίωμαι;“ καὶ διὰ πάντων περιττὰ δείξας τὰ θύματα
 καὶ τῆς θείας ἀνάξια φύσεως, καινὸν τινα θυσίας ὑποτί-
 θεται τρόπον, οὐ βωμὸν αἱματούσης, ἀλλὰ γλώττη καὶ
 χεῖλεσι τελουμένης· „θῦσον“ γὰρ ἔφη „τῷ Θεῷ θυσίαν
 15 αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου· καὶ ἐπικά-
 λεσαι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου· καὶ ἐξελοῦμαι σε, καὶ δο-
 ξάσεις με.“ ἀρκεῖ γὰρ αὐτῷ λόγος εὐλογός τε καὶ πρόσφο- 25
 ρος ὑπὲρ πάντα τὰ ποίμνια καὶ αἰπόλια καὶ βουκόλια· καὶ
 τοῦτον δεχόμενος ἀμβιβεται τοὺς προσφέροντας, ἐπικουρίαν
 20 ὀρέγων καὶ εἰς καιρὸν ἐπαμύνων καὶ τῶν λωβᾶσθαι πειρω-
 μένων ἐλευθερῶν. ταῦτό δὴ τοῦτο κἀν τῷ τέλει τῆς μελω-
 δίας προστέθεικεν· „θυσία αἰνέσεως δοξάσει με· καὶ ἐκεῖ
 ὁδός, ἣ δείξω αὐτοῖς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.“ οὐ γὰρ ἀπόχρη 26
 τὸ μόνον τὸν εὐεργέτην ὑμνεῖν· προσήκει γὰρ καὶ τὴν ὁδὸν
 25 ἐκείνην ὁδεύειν, ἧς τὸ τέλος ἀληθῶς σωτηρία. τοῦτο κἀν

6—8: Ps. 49, 12 || 10—11: Ps. 49, 13 || 14—17: Ps. 49, 14—15 ||
 22—23: Ps. 49, 23

1 τοῦτο K | 1—2 δὴ προσηγόρευσε ex διηγόρευσε corr. B |
 2 καὶ ταῦτα om. B | 3 ταῦτα KS | 4 τινος om. K | εἰρωνείας S¹
 | 5 ἐκείνων τὴν K | 6 πινάσω K | 9 δεσποτίαν K | εἰρωνικῶς K:
 εἰρωνικὸς V | 10 φάγομαι BL² | ἦ: καὶ C | 11 πίωμαι L² | δει-
 ξας: διδάξας V | 13 αἱματούσης C | 14 γὰρ om. L | τῷ Θεῷ
 ἔφη θυσίαν αἰνέσεως C: τῷ Θεῷ θυσίαν ἀνέσεως ἔφη V | φησί
 BL | 15 ἀπόδος L¹ | 16 δοξάσης S | 18 τὰ om. K | 20 ἀμύνων
 BL | 21 δὲ KM, corr. Mgr. | τούτω Mgr. | κἀν: καὶ SC |
 22 θυσίαν C | δοξάση S | 23 ἣν KMSC, corr. Mgr. | αὐτοῖς
 LSCB e corr. Mgr.: αὐτῷ KMV | τοῦ Θεοῦ: αὐτοῦ K: μου MV |
 24 ὑμνεῖν: ἰδεῖν L, corr. Lgr. | 25 ἀληθῶς KM: ἀληθῆς BLSCV

ἑτέρῳ ψαλμῷ πρὸς τὸν Θεὸν εἶπεν ὁ προφήτης· „θυσίαν“
 γὰρ ἔφη „καὶ προσφοράν οὐκ ἠθέλησας· ὀλοκαυτώματα
 καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐξήτησας.“ καὶ ἄλλη δὲ μελω-
 δία τοῦτο παραδέδωκεν· „αἰνέσω γάρ“ εἶπε „τὸ ὄνομα τοῦ
 Θεοῦ μου μετ’ ὧδῆς· μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει· καὶ ἄρῃσει
 τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλᾶς.“
 27 ὥς ἂν δὲ μή τις ὑπολάβῃ ταῦτα μόνον τὸν Δαυὶδ γεγρα-
 φέναι, ἀκούσατε, ὧ ἄνδρες, ὅποια καὶ διὰ τῆς τοῦ Ἡσαΐου
 φωνῆς αὐτὸς πάλιν εἴρηκεν ὁ Θεός· αὐτοῦ γὰρ δὴ ταῦτα
 τὰ ῥήματα· „τί μοι πλήθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος. 10
 πλήρης εἰμι· ὀλοκαυτώματα κριῶν καὶ στέαρ ἄρνων καὶ
 αἶμα ταύρων ἢ τράγων οὐ βούλομαι, οὐδ’ ἂν ἐρχῃσθε ὀφθῇ-
 p. 107 ναί μοι. τίς γὰρ ἐξεξήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;“ |
 28 ἄντικρυς δὲ διὰ τούτων δεδήλωκεν, ὥς οὐκ ἀναγκαίως ταῦτα
 νενομοθέτηκεν, ἀλλὰ τῇ ἐκείνων ξυγκατιῶν ἀσθενείᾳ. τοῦτο 15
 γὰρ σημαίνει τὸ „τίς ἐξεξήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;“
 εἶτα ἐπήγαγεν· „πατεῖν μου τὴν αὐλὴν οὐ προσθήσεσθε.
 εἰν γὰρ προσφέρῃτέ μοι σεμίδαλιν, μάταιον· θυμίαμα βδέ-
 λυγμά μοι ἐστὶ· τὰς νεομηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ
 ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν καὶ ἀργίαν καὶ τὰς 20
 ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου. ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησ-
 29 μονήν.“ ἀτεχνῶς δὲ ταῦτα τῇ Δαυιτικῇ ἔοικε μελωδίᾳ.
 κἀνταῦθα γὰρ παραπλησίως οὐ μόνον τοὺς ταύρους καὶ
 τοὺς τράγους καὶ τοὺς ἄρνας ἐξέβαλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν σεμί-
 δαλιν καὶ τῶν ἀρωμάτων τὴν εὐοσμίαν καὶ τῶν μεγάλων 25
 πανηγύρεων τὸν κατάλογον. ὥσπερ δὲ διὰ τοῦ Δαυὶδ ἀπα-
 γορεύσας τὰς τοιαύτας ἱερουργίας τὴν τῆς αἰνέσεως θυσίαν
 προσφέρειν ἐκέλευσεν, οὕτω κἀνταῦθα τούτων ἕκαστον ἐκβα-

1—3: Ps. 39, 7 || 3—6: Ps. 68, 31—32 || 10—22: Es. 1, 11—14

1 εἴρηκεν KM, corr. Mgr. | 4 παραδεδήλωκεν MSCV |
 5 αὐτὸ C | 8 τοῦ om. BMSCV | 11 ὀλοκαυτωμάτων S: ὀλοκαυτω-
 μάτων CV | 12 τράγων ἢ ταύρων BL | ἢ: καὶ KM, corr. Mgr. |
 15 ξυγκατιῶν S | 17 τὴν αὐλὴν μου MV | μοι C | προστί-
 θεσθε K: προσθήσεσθε L¹: προσθήσετε L² | 18 προσφέρῃται M |
 20 νηστείαν C | 21 ἐγενήθητε S | 22 εὐτέχνως C | Δαυιδικῇ V |
 27 τὰς om. KBL | τοιαύτης L | 28 τούτων om. CV

λάν, τὸ τῆς ἀφθαρσίας αὐτοῖς καὶ παλιγγενεσίας ἐπιδείκνυσιν
 βάπτισμα καὶ φησιν· „λούσασθε, καθαροὶ γένεσθε.“ καὶ 30
 ἵνα μὴ νομίσωσι προστεταχέναι αὐτὸν τοῖς περιρραντηρίοις
 τοῖς ξυνήθεσι χρήσασθαι, ἀναγκαίως προστέθεικεν· „ἀφέλετε
 5 τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν
 ὀφθαλμῶν μου.“ τοῦτο δὲ σαφῶς τὴν τοῦ παναγίου
 βαπτίσματος αἰνίττεται δωρεάν. κὰν τῷ μέσῳ δὲ τῆς προ-
 φητείας πάλιν ὁ τοῦ προφήτου Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου
 φησὶν· „οὐ νῦν ἐκάλεσά σε, Ἰακώβ, οὐδὲ κοπιᾶσαι σε 31
 10 ἐποίησα, Ἰσραήλ. οὐκ ἤνεγκάς μοι πρόβατα τῆς ὀλοκαρ-
 πώσεώς σου οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με· οὐκ
 ἐδόλυσάς μοι ἐν δώροις, οὐδὲ ἔγκοπόν σε ἐποίησα ἐν
 λιβανωτῷ· οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυμίαμα, οὐδὲ στέαρ
 τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα· ἀλλ' ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου
 15 καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου προέστην σου.“ οὕτω πάλιν δείξας 32
 ἀνόνητα τῆς νομικῆς ἱερουργίας τὰ εἶδη, ὑπισχνεῖται τῶν
 ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν, ἣν διὰ τοῦ παναγίου βαπτίσμα-
 τος ἐδώρησατο· „ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνο-
 μίας σου ἔνεκεν ἑμοῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου οὐ μὴ μνη-
 20 σθήσομαι.“ οὐ γὰρ δὴ δι' ἔργων ἀξιωμαίων, ἀλλὰ διὰ
 μόνης πίστεως τῶν μυστικῶν τετυχήκαμεν ἀγαθῶν. τῷ τοι 33
 καὶ ὁ Θεὸς ἀπόστολος κέκραγεν· „χάριτί ἐστε σεσωσμένοι·
 καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον, ἵνα μὴ τις καυχῇ-
 σῇται.“ τοῦτο κἀνταῦθα δηλῶν, τὸ „ἔνεκεν ἑμοῦ“ τέθεικεν.
 25 ταῦτα καὶ διὰ Ἰερεμίου διαμαρτύρεται λέγων· „τὰ ὀλοκαυ-
 τώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ φά-

2—6: Es. 1, 16 || 9—15: Es. 43, 22—24 || 18—20: Es. 43, 25 ||
 22—24: Eph. 2, 8—9 || 25—p. 190, 3: Jer. 7, 21—22

1 παλιγγενεσίας S | 2 ante καθαροὶ add. καὶ MV | 3 νομή-
 σωσι S | τοῖς om. K | περιρραντηρίοις KSC | 4 ἀφέλεσθε BL |
 5 ὑμῶν prius om. MSC | 7 βαπτίσματος: πνεύματος CV | κὰν:
 καὶ L¹ | 9 κοπιᾶσε S¹ | 10 ἤνεκας V | πρόβατον V | 11 σου prius
 om. BL | 12 οὐδὲ K: οὔτε δὲ M: οὔτε BLSCV | 13 λιβάνω K |
 14 τῶν om. CV | 15 σου (posteriore loco): σοι SC | οὕτως BLMCV |
 16 ἀνόνητα C | 17 παναγίου C¹ | 18 ἐγὼ εἰμι semel tantum
 LMSCV | ἐξαλείφων K | 19 ante οὐ add. καὶ KM | μὴ om. KBL
 | 20 δὴ om. C | 21 τῷ: τὰ K | 22 ἐκέκραγε V | 26 ὑμῶν prius
 om. C, suprascr. B | συναγάγεται S | μεταυτῶν L¹

- γετε κρέας, ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν οὐδὲ ἐντετελάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰ-
 34 γύπτου, περὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας.“ ἃ γὰρ δὴ περὶ
 τούτων ἐν τῷ νόμῳ προσετέταχαι, τῆς ἐκείνων ἦν ἀναισθη-
 σίας, οὐ τῆς αὐτοῦ χρείας τε καὶ βουλήσεως. ταῦτα καὶ 5
 ἐτέρωθι λέγει· „τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ ἔστι δεκτά, καὶ
 αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἡδυνάν μοι.“ καὶ αὖ πάλιν βοᾷ·
 „ἀπόστησον ἀπ’ ἐμοῦ ἤχον ὧδῶν σου, καὶ φωνῆς ὀργάνων
 π. 108 35 σου οὐκ ἀκούσομαι.“ | καὶ ἄλλα δὲ πάμπολλα τοιαῦτα
 ἔστιν εὗρεῖν, δηλοῦντα σαφῶς, ὥς οὐ δεόμενος θυσιῶν ὁ 10
 Θεὸς οὐδὲ καπνῷ καὶ κνίσῃ καὶ τοῖς μουσικοῖς ὀργάνοις ἐπι-
 τεροπόμενος ταῦτα τελεῖσθαι προσέταξεν, ἀλλὰ τῆς ἐκείνων
 προμηθούμενος ἰατρείας.
 36 Μὴ τοίνυν τῆς τῶν ὑμετέρων θυμάτων κατηγορίας
 ἀπολογίαν τὴν ἀντικατηγορίαν ἔχειν νομίζετε. δῆλον γὰρ 15
 τοι τὸν τοῦ νόμου σκοπὸν διὰ τῶν προφητῶν ὁ νομοθέτης
 πεποίηκεν. τούτοις ἀκριβῶς ἐντυχὼν ὁ Πορφύριος (μάλα
 γὰρ αὐτοῖς ἐνδιέτριψε, τὴν καθ’ ἡμῶν τυρεύων γραφὴν),
 καὶ ἀλλότριον εὐσεβείας καὶ αὐτὸς ἀποφαίνει τὸ θύειν,
 παραπλήσιόν τι τοῖς πειθήκοις καὶ δρῶν καὶ πάσχων. 20
 37 καθάπερ γὰρ ἐκεῖνοι μιμοῦνται μὲν τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπι-
 τηδεύματα, εἰς δέ γε τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐ μεταβάλλονται
 φύσιν, ἀλλὰ μένουσι πειθήκοι, οὕτως οὗτος τὰ θεῖα λόγια
 κεκλοφῶς καὶ ἐνίων τὴν διάνοιαν τοῖς ξυγγράμμασιν ἐντε-
 θεικῶς τοῖς οἰκειοῖς, μεταμαθεῖν οὐκ ἠθέλησε τὴν ἀλήθειαν, 25
 ἀλλὰ μεμένηκε πειθήκος, μᾶλλον δὲ κολοῖός, ἀλλοτρίοις πει-
 38 λοῖς καλλυνόμενος. οὗτος περὶ τοῦ δεῖν ἐμψύχων ἀπέχεσθαι

6—7: Jer. 6, 20 || 8—9: Amos 5, 23

1 κρέα K | 2 ἀνήγαγεν M | 4 προσετέταχαι S, sed litt. ει e
 corr.: προσετατάχαι C | ἀναισθησίας: ἀσθενείας KM, corr. Mgr.
 | 7 ἡδηναν Bgr. | με SVMgr. | 8 φωνὴν M | 9 δὲ om. BL |
 11 κνίσῃ MV | 13 προμυθοῦμενος V | 14 τῆς: τοῖς M | 15 ἔχειν:
 litt. ν L² | 17 πεποίηκεν C | 18 γὰρ om. BL | 19 καὶ prius om.
 KMV | ἀποφαίνοι K | 21 γὰρ om. K | μὲν om. C | 24 τὴν
 ἐνίων M et τὴν om. KBL | 25 καταμαθεῖν L | 26 ἀλλοτρίοις SC |
 πτηλοῖς C

πολλοὺς λόγους συγγεγραφώς, εἰσήγαγε τὸν Θεόφραστον
λέγοντα, ὅτι „οἱ πάλαι ἄνθρωποι οὔτε λιβανωτὸν οὔτε ἄλλο
θῦμα προσέφερον, ἀλλὰ χλόης οἶόν τινα τῆς γονίμου φύσεως
χοῦν ταῖς χερσὶν ἀράμενοι κατέκαον,“ ταύτῃ τοὺς φαινο-
5 μένους οὐρανίους θεοὺς τῇ θυσίᾳ δεξιούμενοι. εἶτα πολλὰ 39
ἅττα τοιαῦτα διεξελθὼν, ἐπήγαγεν· „πόρρω δὲ τῶν περὶ τὰς
θυσίας ἀπαρχῶν τοῖς ἀνθρώποις προϊουσῶν παρανομίας, ἡ
τῶν δεινотάτων θυμάτων παράληψις ἐπεισέχθη ὁμότητος
πλήρης, ὥς δοκεῖν τὰς πρότερον λεχθείσας καθ’ ἡμῶν ἀράς
10 νῦν τέλος εἰληφέναι, σφαξάντων τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς
βωμοὺς αἱμαξάντων.“ εἶτα πολλοὺς λόγους διεξελθὼν, ἔφη 40
μὴ χρῆναι θεοὺς ὑπολαμβάνειν τοὺς ταῖς διὰ ζώων θυσίαις
χαίροντας· εἶναι γὰρ ἀδικώτατον τὸ ζωοθυτεῖν καὶ ἀνόσιον
καὶ μυσαρὸν καὶ βλαβερὸν καὶ διὰ τοῦτο μηδὲ θεοῖς προσ-
15 φίλές. προστέθεικε δὲ καὶ ταῦτα· „εἰκότως ὁ Θεόφραστος
ἀπαγορεύει μὴ θύειν τὰ ἔμψυχα τοὺς τῷ ὄντι εὐσεβεῖν
ἐθέλοντας, χρώμενος καὶ τοιαύταις ἄλλαις αἰτίαις.“ εἶτα 41
δείκνυσι, τίνα θύειν προσήκει, καὶ φησιν· „καὶ μὴν θύειν
δεῖ ἐκεῖνα, ἃ θύοντες οὐδένα πημανοῦμεν. οὐδὲν γὰρ ὥς
20 τὸ θύειν ἀβλαβές εἶναι χρὴ πᾶσιν.“ καὶ αὖ πάλιν·
„ἀφεκτέον ἄρα τῶν ζώων ἐν ταῖς θυσίαις.“ ἀναμιμνήσκει
δὲ καὶ τῶν πάλαι τολμηθεῖσων ἀνδροφονιῶν· „ἐθύετο“ γάρ

1—4: Eus. Pr. I 9, 7—8 (Porph. de abstin. II 5) || 6—11: Eus. Pr. I 9, 11 IV 14, 1 (Porph. de abstin. II 7) || 11—15: Eus. Pr. IV 10, 2 (Porph. de abstin. II 34sq.) || 15—17: Eus. Pr. IV 14, 2 (Porph. de abstin. II 11) || 18—20: Eus. Pr. IV 14, 3 (Porph. de abstin. II 12) || 21: Eus. Pr. IV 14, 4 (Porph. de abstin. II 13) || 22—p. 192, 4: Eus. Pr. IV 16, 1 (Porph. de abstin. II 54)

1 τὸν om. CV | 3 lacuna incipit in M; afferuntur vero scripturae codicis D | τῆς om. B | 4 ante χοῦν add. ὥς DC | χοῦν LDSV | κατέκαον SCV | 5 δεξιούμενοι τῇ θυσίᾳ SCV | ante πολλὰ add. ἄλλα D | 6 τοιαῦτα ἅττα S et τοιαῦτα om. BLCV: post διεξελθὼν posuit D | περὶ τὰς: τῆς V | 7 παρανόμως V | 8 παράληψις C | ἐπισέχθη SC | 13 τὸ om. CV | ζωοθυτεῖν K | καὶ om. D | 14 καὶ βλαβερὸν καὶ μυσαρὸν C et καὶ βλαβερὸν om. BLD | καὶ tertium om. BL | μηδὲ: μὴ SCV | 16 μὴ: τὸ SCV: τὸ μὴ D | τὰ om. CV | 17 θέλοντας C | χρώμενος S¹ | αἰτίαις ἄλλαις V | 18 post μὴν add. καὶ CV | 19 δεῖ S e corr.: δι’ K: δοκεῖ L | πημανοῦμεν C | 22 ἀνδροφονιῶν BC¹, sed corr. BC²

φησιν“ ἐν Ῥόδῳ μηνὶ Μεταγειτνιῶνι ἕκτη ἱσταμένου ἀνθρώ-
 πος τῷ Κρόνῳ· ὃ δὴ ἐπὶ πολὺ κρατῆσαν εἰς ἔθος μετε-
 βλήθη. ἓνα γὰρ τῶν ἐπὶ θανάτῳ δημοσίᾳ κατακριθέντων
 42 μέχοι τῶν Κρονίων ξυνεῖχον.“ εἶτα λέγει, ὥς καὶ ἐν
 Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἄνθρωπος ἐθύετο τῇ Ἀγραύλῳ τῇ
 p. 109 Κέκροπος, | καὶ ἐν Ἠλιουπόλει τῆς Αἰγύπτου ἄνθρωποι
 κατεσφάζοντο τρεῖς καθ’ ἑκάστην ἡμέραν. καὶ Λακεδαιμο-
 νίους δὲ φησι τῷ Ἄρει θύειν ἄνθρωπον, καὶ ἐν Λαοδικείᾳ
 δὲ τῆς Συρίας καὶ ἐν Καρχηδόνι τῆς Λιβύης τοιαύτας
 πάλαι θυσίας προσενεχθῆναι, καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς πόλε- 10
 μον ἐξιόντας ἀνθρωποθυτεῖν, καὶ ἄλλα δὲ πάμπολλα τοι-
 43 αῦτα διέξεισιν. καὶ Φίλων δὲ ὁ ἱστοριογράφος φησὶν
 Ἀριστομένη τὸν Μεσσήνιον τῷ Ἰθωμήτῃ Διὶ τριακοσίους
 ἀποσφάζει. καὶ ὁ Πλούταρχος δὲ ξυνωδὰ τούτοις ἰστόρησε,
 καὶ ἕτεροι ξυγγραφεῖς πολλὰ τοιαῦτα ξυνέγραψαν· καὶ τρα- 15
 γωδοποιοὶ τοιάσδε ξυμφορὰς ἐτραγώδησαν, Μενοικέως μὲν
 ἐν Θήβαις, Κόδρου δὲ ἐν Ἀθήναις· καὶ τῶν Λεῶ θυγα-
 44 τέρων. καὶ ῥάδιον ἐντυχεῖν τῷ βουλομένῳ ταῖς παλαιαῖς
 ἱστορίαις καὶ γινῶναι, ὥς τῶν καλουμένων θεῶν ταῦτα
 κελευόντων ἐθύετο. ὁ δὲ γε ποιητὴς καὶ δεσπότης παν- 20
 ταχῇ τῆς τοιαύτης παρανομίας κατηγορεῖ, καὶ διὰ τοῦ Δαυίδ
 μὲν βοᾷ· „καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας
 αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις· καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἁθῶν, αἷμα υἱῶν
 αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν“,
 25 διὰ δὲ τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ πάλιν ἐπιμεμφόμενος λέγει·

4—12: Eus. Pr. IV 16, 2—9 (Porph. de abstin. II 54—56) ||
 12—14: Eus. Pr. IV 16, 12 (Clem. Protr. 3, 42); vid. Diss. p. 109 ||
 14: Eus. Pr. V 4, 3 (Plut. de def. or. 14) || 22—24: Ps. 105, 37—38

1 ῥώδο S¹C | μηνὶ om. BL | μεταγειτνιῶνι S: μεταγειτνιῶντι
 V: μεταγειτνιῶνος BL | ἕκτης SV: ἐκ τῆς C | ἱσταμένης VS² |
 2 δὲ K | εἰς om. K | 5 σαλαμῖνι SC | 7 λακεδαιμονίους S | 8 φησι
 SV | 9 post καρχηδόνι add. δὲ D | 10 πάλιν KBL | 11 τοιαῦτα
 πάμπολλα BL | πάμπολα C | 12 δὲ om. BL: δὲ γε DCV | ἱστο-
 ρικὸς L | 13 ἀριστομένην DCV | μεσσήνιον LSV | ἰθωμήτῃ D |
 14 ὁ om. V | 15 post ἕτεροι add. δὲ BL | τραγωδιοποιοὶ S |
 16 τοιαύτας δὲ D | μὲν om. S | 18 παλαιαῖς: πολλαῖς C | 21—22
 μὲν δαυίδ ἐβόα K | 22 καὶ prius om. CV | τοῖς υἱοῖς L¹ | 23 αὐ-
 τῶν om. BL | 25 ἐζεκιήλ D

„καὶ ἔλαβες τοὺς υἱοὺς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου, ἃς
 ἐγέννησάς μοι, καὶ προσήγαγες αὐτοὺς τοῖς ἐρασταῖς σου.
 τοῦτο ὑπὲρ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου.“ ταῦτα μὲν οὖν 45
 5 πάλαι παρ’ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων, καὶ
 μέντοι καὶ Ἑβραίων καὶ τῶν ἄλλων ἐτολμᾷτο βαρβάρων.
 μετὰ δὲ τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἐπιφάνειαν ἐκεῖνα
 μὲν ἔσβεσται ἅπαντα, οἱ δὲ θεῖοι τῶν εὐαγγελίων πολιτεύ-
 ονται νόμοι. ἐκεῖνας τραγωδῶν τὰς μαιφονίας Σοφοκλῆς 46
 ὁ Ἀθηναῖος ἄριστα μὲν ἐθεολόγησεν, ἄγαν δὲ σοφῶς ἐκω-
 10 μώδησε τὰ τῶν δαιμόνων ἀγάλματα καὶ τῶν θυσιῶν τὰς
 παρανόμους σφαγὰς· λέγει δὲ οὕτως· „εἷς ταῖς ἀληθειαισιν,
 εἷς ἐστὶν θεός, ὃς οὐρανόν τ’ ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὴν
 πόντου τε χαροπὸν οἶδμα κἀνέμων βίας. θνητοὶ δὲ πολλοὶ
 καρδίαν πλανώμενοι ἰδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν, θεῶν
 15 ἀγάλματ’ ἐκ λίθων ἢ χαλκῶν ἢ χρυσοτεύκτων ἢ ἐλεφαντί-
 νων τύπους· θυσίας τε τούτοις καὶ καλὰς πανηγύρεις
 στέφοντες, οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν.“ τοιγάρτοι οὐ μόνον 47
 ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑμέτεροι ποιηταὶ καὶ ξυγγραφεῖς καὶ
 φιλόσοφοι ταῦτα γελῶσιν, ἃ θεῖα νομίζετε. ἐγὼ δὲ οἶμαι
 20 καὶ Σωκράτην τὸν Σωφρονίσκου τὸν ἀλεκτρονῶνα θῦσαι
 κελεύειν, ἵνα τὴν κατ’ αὐτοῦ γεγεννημένην διελέγξῃ γραφὴν·
 ἐγραψάτην γὰρ αὐτὸν Ἀνυτός τε καὶ Μέλητος, ὥς εἶναι
 θεοὺς οὐ νομίζοντα. ὅτι γὰρ ἀνενδεῆς τὸ θεῖον ἡπίστατο,

1—2: Ezech. 16, 20 || 3: Ezech. 16, 22 || 11—17: Clem. Str.
 V 14, 113 = Eus. Pr. XIII 13, 40 (Soph. fr. 1025) || 19—21: Eus.
 Pr. XIII 14, 3 (Plat. Phaed. p. 118 A)

1 ἃς: οὗς Dgr. | 2 αὐτὰς D, corr. Dgr.: αὐτὰ CV | 3 τὴν
 om. V | πορνείαν K | οὖν om. D | 4 πάλαι om. BL: πάλιν S |
 6 ἡμῶν καὶ σωτήρος S | 7 πάντα BL | θεῖοι τῶν: τῶν θεῶν
 CV | 10 δαιμονίων SCV | 11 εἷς: εἰ K | ἀληθειαισιν K¹: ἀλη-
 θείαις BL | 12 ὁ θεός BLSC | τὸν οὐρανόν S | τ’ om. BLDSC |
 μακρὰν BLD | 13 τε: δὲ C | χαροποῖον BLCV | 13—14 πολλοὶ
 καρδίαν: πολυκερδεῖα V | 14 ἰδρυσάμεσθα KLDSCV | πημάτων
 παραψυχὴν: τῶν παρὰ ψυχὴν K | 15 λίθων ἢ χαλκῶν V | ἢ (se-
 cundo loco): ἐκ L | 18 ἡμέτεροι L¹S¹ | ante ποιηταὶ add. καὶ
 KL | καὶ secundum om. CV | 20 σωκράτη KLDSC¹C | θῦειν D |
 21 κελεύει K: κελεύσαι SC, sed litt. αἰ S² | γεγεννημένην om. D |
 22 μέλιτος KDC | 23 ἀνενδύς C

- 48 σαφῶς ἐν ἑτέροις δεδήλωκεν. αὐτοῦ γὰρ δὴ καὶ ταῦτα, εἴπερ δὴ ἄρα ὁ Πλάτων τὰ ἐκείνου ξυνέγραψε δόγματα· „οὐ γὰρ χρείας ἔνεκα ὁ θεὸς πεποίηκε τὸν κόσμον, ἵνα
 p. 110 τιμὰς τε πρὸς ἀνθρώπων καὶ πρὸς | θεῶν ἄλλων καὶ δαιμόνων καρποῖτο, οἷον πρόσδοδόν τινα ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀρνούμενος, παρὰ μὲν ἡμῶν καπνοῦς, παρὰ δὲ θεῶν καὶ δαιμόνων οἰκείας λειτουργίας.“ ἄντικρυς δὲ διὰ τούτων δεδήλωκεν, ὥς οὐδενὸς μὲν δεῖται τὸ θεῖον, καπνοῦ δὲ πλεον οὐδὲν ἔχουσιν αἱ τοιαῦται θυσίαι, καὶ καπνοῦ δυσοσμίας μεστοῦ.
- 49 Ταῦτα δὴ οὖν καὶ παρὰ τῶν ὑμετέρων διδασκάλων μεμαθηκότες καὶ παρὰ τῶν θείων λογίων, παρ' ὧν ταῦτα σεσύληται, τὴν διδασκαλίαν κρατύναντες, τὰ μὲν ὀψοποιοῖς καὶ κρεοπώλαις ἀρμόττοντα μισήσατε θύματα, τὴν δὲ τῆς αἰνέσεως θυσίαν τῷ ποιητῇ προσενέγκατε. πειθέτω δὲ ὑμᾶς τοῦτο ποιεῖν, μὴ τῶν βασιλευόντων οἱ νόμοι μηδὲ τῆς τιμωρίας τὸ δέος, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας τὸ κράτος, ὃ πάση γῇ καὶ θαλάττῃ γεγένηται γνώριμον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΙΜΗΣ. Η.

- 1 Πυθαγόραν ἐκεῖνον, οὗ κλέος εὐρὺν παρ' ὑμῖν, εἰρημέναι φασὶν οἱ τὰ ἐκείνου συγγεγραφότες, ὥς χρὴ τῶν Σειρήνων προτιθέναι τὰς Μούσας. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν ἀπλοῖς ἐκεῖνος

2—7: Clem. Str. V 11, 75 (Plato?) || 20—22: Clem. Str. I 10, 48 Porph. vit. Pyth. 39; vid. Diss. p. 129

2 ἄρα om. BL | 3 ἔνεκεν DS | ἐποίησεν ὁ θεὸς D: ὁ θεὸς ἐποίησε S | 6 ἀρνούμενος D | καρπούς K | καί: ἢ BLD | 7 ante οἰκείας add. τὰς V | 8 μὲν om. S | 9—10 καί—μεστοῦ om. D | 9 post καπνοῦ add. δὲ L | 11 παρὰ τῶν: παμεν C | 14 κρεοπώλαις: litt. ο B e corr.: κρεοπώλοις L¹: κρεωπώλοις DL²: κρεοπώλοις C | ἀρμόζοντα L | 15 πειθόντων KB | 16 τῆς om. D | 18 post θαλάττῃ add. ὥς K | περὶ θυσιῶν KLS; add. ζ S | 19 περὶ τῆς τῶν μαρτύρων τιμῆς ἡ' om. V: περὶ τιμῆς τῶν μαρτύρων λόγος ὕγδοος D | λόγος ἡ BLC | 21 φησὶν C | σιρῆνων S

καὶ διαφανέσιν εἰώθει κεχρηῆσθαι λόγοις, ὥσπερ δὴ καὶ ἄλλοι
 τῶν φιλοσόφων τινές, ἔφην ἂν αὐτὸν ὡς ἡδῶ τὴν τῶν
 Μουσῶν προκεκριμέναι φωνήν· ἐπειδὴ δὲ αἰνιγματώδεις οἱ
 ἐκείνου γε λόγοι καὶ ὕφαλοι (συμβολικῶς γὰρ τοι τὰς παραι-
 5 νέσεις προσέφερε· τοιοῦτο γὰρ δὴ τὸ „μαχαίρῃ πῦρ μὴ
 σκαλεύειν“ καὶ „ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι“ καὶ „μελά-
 νουρον μὴ ἐσθλύνειν“ καὶ „ξυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν“ καὶ τᾶλλα
 τὰ τούτοις συντεταγμένα), οἶμαι αὐτὸν Σειρήσι μὲν ἀπει-
 κάσαι τοὺς κεκομψευμένους καὶ κατεγλωττισμένους λόγους,
 10 Μούσαις δὲ τοὺς ἐπέισακτον μὲν οὐδὲν ἔχοντας, γυμνὸν δὲ
 τῆς ἀληθείας τὸ κάλλος ἐπιδεικνύντας. ὅσῳ γὰρ ἡ παρὰ
 τῆς φύσεως ὥρα τῆς ὑπὸ κομμωτικῆς τέχνης διεσκευασμένης
 ἀμείνων, τοσούτῳ κρείττων τῆς τῶν λόγων εὐπελείας τε καὶ
 δεινότητος ἢ τῆς ἀληθείας εὐπρέπεια. πιστευτέον οὖν ἄρα, 2
 15 ὅ ἄνδρες, εἰ καὶ μὴ ἄλλῳ, τῷ γοῦν πολυθρυλήτῳ φιλοσόφῳ
 ταῦτα νομοθετοῦντι, καὶ τὰ θεῖα λόγια μὴ παροπτέα νομί-
 ζειν, ὅτι δὴ τῷ περιττῷ τῶν λόγων οὐ κατακέχρηται φύσει,
 ἀλλὰ γυμνὸν ἡμῖν προσφέρουσι καὶ ἀποστίλβον τῆς ἀλη-
 θείας τὸ κάλλος. εὐπετές μὲν γὰρ ἦν καὶ μάλα ῥᾳδίον τῇ
 20 τῆς σοφίας πηγῇ, ἣ καὶ δυσσεβέσιν ἀνθρώποις τὴν καλου-
 μένην εὐστομίαν δεδώρηται, καὶ Πλάτωνος εὐγλωττοτέρους
 καὶ δεινότερους Δημοσθένους καὶ ὅγκῳ τὸν Ὀλόρου κατα-
 κρύπτοντας καὶ τὸν Νικομάχου καὶ Χρύσιππον τοῖς τῶν
 συλλογισμῶν ἀλύτοις δεσμοῖς ἀποφῆναι τῆς ἀληθείας τοὺς

5—7: Porph. vit. Pyth. 42, cf. Plut. de puer. educ. 17

1 εἰώθη S¹C | 2 ἔφηναν K | ἡδῶ τὴν: ἰδιωτὴν K: ἰδιωτὴν
 DCV | 2—3 τῶν μουσῶν om. C | 3 ante φωνήν add. τὴν DCV
 | 4 γε om. KSV | ὕφαλλοι S: θυπαλοί K | γὰρ τοι: μέντοι K |
 5 προσέφερον KS | τοιοῦτον D | δὴ om. C | μαχαίρα V | 6 σκα-
 λεύειν S | καθῆσθαι: litt. αἰ C² e corr. | 8 τὰ om. L¹ | σιρήσι
 S | 9 κατεγλωττισμένους C | 10 ἐπέισακτον: litt. εἰ S² e corr. |
 11 post γὰρ add. δὴ BL | 13 ἀμείνω SC | κρείττων: litt. τῶν
 S² e corr.: κρείττον L: κρείττω C e corr. | εὐεπίας KSC |
 14 πιστέον οὖν K: πιστεύον οὖν C: πιστεύειν οὖν δεῖ V | 15 μὴ
 om. K | πολυθρυλήτῳ D S e corr. | 16 παροπτέα C¹ | 18 προ-
 φέρουσι S | 19 μὲν om. BLD | 22 τὸν L² e corr. | ὀλόρου S:
 ὀλόρων C¹ ut videtur | 23 τὸν L² e corr. | χρύσιππον: litt. ον
 L² e corr. | 24 δεσμοῖς C: ἢ δυσλότοις KBLDS: ἢ δυσλότοις

3 κήρυκας. ἀλλ' οὐκ ἐβουλήθη πέντε ἢ δέκα ἢ πεντεκαίδεκα
 ἢ ἑκατὸν ἢ δις τοσοῦτους τῶν σωτηρίων ἀπολαῦσαι ναμά-
 των, ἀλλὰ πάντας ἀνθρώπους, καὶ Ἑλληνας καὶ βαρβάρους,
 καὶ τοὺς λόγοις ἐντεθραμμένους καὶ τοὺς λόγων οὐ γεγευ-
 p. 111 μένους, καὶ σκυτέας καὶ ὑφάντας | καὶ χαλκοτύπους καὶ 5
 τοὺς ἄλλους, ὅσοι τὰς τέχνας μεταχειρίζουσι, καὶ πρὸς τού-
 τοις καὶ οἰκέτας καὶ προσαίτας καὶ γηπόνους καὶ ἄλσοκό-
 μους καὶ γυναικας ὡσαύτως, τὰς τε πλούτῳ περιρρομένους
 καὶ τὰς πόνῳ ξυνεξευγμένους καὶ ἐκ χειρῶν βιοτεύειν
 4 ἡναγκασμένους. τούτου δὴ εἵνεκα ἀλιεῦσι καὶ τελῶναις καὶ 10
 σκυτοτόμῳ χρησάμενος ὑπουργοῖς, προσεσήνοχε τοῖς ἀνθρώ-
 ποις τὰ σωτήρια καὶ θεῖα μαθήματα, τὰς μὲν γλώττας αὐ-
 τῶν, ἃς ἐξ ἀρχῆς ἔλαχον, οὐκ ἀμείψας, τὰ δέ γε διειδῆ
 καὶ διανγῇ τῆς σοφίας νάματα διὰ τούτων προχέας· παρα-
 πλήσιον ποιῶν, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐστιάτωρ οἶνον ἀνθοσμῖαν 15
 καὶ εὐώδη καὶ ἄριστον προσενέγκοι τοῖς δαιτυμόσι, κύλιξι
 καὶ φιάλαις ἐγχέας οὐκ ἡσκημέναις εἰς κάλλος, ἀλλ' οἷ γε
 διψῶντες ἐπεμφοροῦνται τοῦ νάματος, οὐκ εἰς τὰς κύλικας
 5 ἀφορῶντες, ἀλλὰ τὸν οἶνον θαυμάζοντες. τοῦτο πάντες
 ἄνθρωποι δρῶντες διατελοῦσι· καὶ τῶν θεῶν ἀπολαύοντες 20
 ῥείθρων, οὐ μόνον οὐ κωμφοδοῦσι τῶν ἀποστόλων τὰς γλώτ-
 τας, ἀλλὰ καὶ ἄγαν θαυμάζουσιν, ὅτι δὴ λόγων στωμύλων
 ὄντες ἀμύητοι, καὶ οἱ μὲν ἀλιεῦν· παιδόθεν μεμαθηκότες,
 οἱ δὲ τελωνικοῖς ἐργαστηρίοις προσηδρευκότες, ἄλλοι δὲ
 σκυτοτομικὴν μεταχειρίσαντες τέχνην, ἀπεφάνθησαν ἐξαίφνης 25

δεσμοῖς VL² | 1 ἡβουλήθη BLD | 2 ἢ ἑκατὸν om. D, suprascr. B | τόσους D | ἀπολαῦσαι τῶν σωτηρίων CV | 4 τοὺς (priori loco): τοῖς SC | λόγους K | καὶ—γεγευμένους om. KBL | τοὺς (posteriore loco): τοῖς C: τῶν D | οὐ γεγευμένους: ἐγγεγευμέ-
 νους D: ἐν γεγευμένους C | 6 τῶν ἄλλων D | οἷ D | μεταχειρί-
 ζονται D | 7 ἄλσοκάμους SC | 8 περιρρομένους KS¹C | 9 βιω-
 τεύειν DC | 10 τοῦτο C | ἔνεκα D: εἵνεκεν V | 11—12 προσ-
 ενήνοχε—μαθήματα om. L¹ | 12 θεῖα καὶ σωτήρια L² | 13 τὸ
 C | 13—14 διανγῇ καὶ διειδῆ D | διειδῆ BS: ἡδῆ CV |
 16 προσενέγκη SV: προσενέγκει C | δαιτυμόσι K: δαιτυμώσι S¹ |
 κύλιξι S¹ ut videtur | 18 ἐμφοροῦνται KBL | 19 ἀφορῶντες—
 θαυμάζοντες om. K | ἀλλὰ—θαυμάζοντες om. V | 19—20 πάντες
 οἱ ἄνθρωποι V | 20 διατελοῦσι C | 22 δῆ: γε KBL | στομύλων
 C | 23 παιδόθεν om. B

θείων λόγων διάκονοι καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων διανομεῖς,
 καὶ σωτῆρες ἀλεξίκακοι καὶ φωστῆρες φανότατοι, οὐχ ἔν
 ἔθνος φωτίζοντες, ἀλλ' ὅσαπερ ὁ ὁρώμενος ἥλιος. ἄγανται 6
 δὲ διαφερόντως ἅπαντες καὶ θαυμάζουσιν, ὅτι δὴ καὶ
 5 τεθνεῶτες ἐπιτελοῦσιν, ἅπερ δὴ καὶ περιόντες εἰώθεσαν
 ἐνεργεῖν, μᾶλλον δὲ πολλῶ μείζονα καὶ λαμπρότερα τὰ μετὰ
 τὴν ἐντεῦθεν ἐκδημίαν παρ' ἐκείνων τελούμενα. ἡνίκα μὲν
 γὰρ μετὰ τῶν σωμάτων ἐπολιτεύοντο, νῦν μὲν παρὰ τού-
 τους, νῦν δὲ παρ' ἐκείνους ἐφοίτων, καὶ ἄλλοτε μὲν Ῥω-
 10 μαίοις, ἄλλοτε δὲ Ἰσπανοῖς ἢ Κελτοῖς διελέγοντο· ἐπειδὴ
 δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἐξεδήμησαν, ὅφ' οὗ κατεπέμφθησαν, ἅπαντες
 αὐτῶν ἐνδελεχῶς ἀπολαύουσιν, οὐ μόνον Ῥωμαῖοι, καὶ ὅσοι
 γε τὸν τούτων ἀγαπῶσι ζυγὸν καὶ ὑπὸ τούτων ἰθύνονται,
 ἀλλὰ καὶ Πέρσαι καὶ Σκύθαι καὶ Μασσαγέται καὶ Σαυρο-
 15 μάται καὶ Ἰνδοὶ καὶ Αἰθίοπες, καὶ ξυλλήβδην εἰπεῖν ἅπαντα
 τῆς οἰκουμένης τὰ τέρματα. τὰ γὰρ δὴ τούτων ξυγγράμ- 7
 ματα, ἀπλᾶ γε ὄντα καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γεγυμνωμένα λαμ-
 πρότητος, καὶ μὲν δὴ καὶ σμικρὰ καὶ ὀλίγα, πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις ἐστὶν ἀξιέραστα, πλὴν ὑμῶν καὶ εἴ τις ὑμῖν παραπλησίως
 20 τὴν τῆς ἀπιστίας κατακεχυμένην ἔχων ἀγλύν, ἰδεῖν οὐκ
 ἐθέλει τῆς ἀληθείας τὴν αἴγλην. οὐ μόνον δὲ τῆς Ἑλλη-
 νικῆς ταῦτα κομψείας γεγύμνωται, ἀλλὰ καὶ τῶν πραγμά-
 των, ὧν πέρι διδάσκει, τὴν φύσιν οὐ σεμνὴν τινα ἔχει καὶ
 περιφανῇ καὶ περιβλεπτῶν. οὐ γὰρ ὁρωμένην τινὰ τοῖς 8
 25 διασώταις ἐπιδείκνυσι βασιλείαν, ἀλουργίδι κοσμουμένην
 καὶ στεφάνῳ λαμπρυνομένην καὶ τῷ τῶν ἀσπιδηφόρων καὶ

1 λόγων θείων K | λογίων LS | διδάσκαλοι D | δώρων D |
 διαμεῖς L¹ | 2 φανότατοι KBSC | 3 ὁ om. B | ἄγαν V | 4 δὲ
 om. DC | διαφερόντως: litt. ω S² e corr.: διαφόρως D | ἅπαν-
 τες: ἄγανται V | 5 εἰώθεσιν S | 10 σπάνοις S: πάνοις C |
 11 ἐκείνων S¹ | 13 γε om. D | ὅπ' αὐτῶν L: ἀπὸ τούτων D |
 14—15 καὶ Ἰνδοὶ καὶ αἰθίοπες καὶ μασσαγέται [μασσαγέται V]
 καὶ σαυρωμάται [σαυρομάται V] CV | 20 καταχευομένην D |
 22 κομψείας ταῦτα D | κομψίας KSC | πραγμάτων om. S |
 23 ὧν πέρι διδάσκει K: ὧν περιδιδάσκει S: ὧνπερ διδάσκει
 BLDCV | 23—24 καὶ περιφανῇ ἔχει [ἔχειν S] SCV | 25 διασώ-
 ταις: ι prius S² e corr. | ἀλουργία K: ἀλουργίδος C | 26 λαμπρ-
 νομένη C | τῷ: τὸ BLSC, sed corr. L | ἀσπιδηφόρων DC:

p. 112 δορυφόρων καὶ πλήθει καὶ μεγέθει σεμνυνομένην | καὶ
 τόσῃ ἔχουσιν στρατιάν καὶ στρατηγούς ἀριστεύειν ἐν πολέ-
 μοις δεδιδαγμένους καὶ τᾶλλα, ὅσα πολυθρυσλήτους τοὺς
 κεκτημένους ποιεῖ, ἀλλὰ σπῆλαιον καὶ φάτνην καὶ παρθένον
 χειρῆτιν καὶ βρέφος εὐτελέσι σπαργάνοις ἐνειλημένον καὶ 5
 ἐπὶ κενῆς ἐρριμμένον τῆς φάτνης καὶ χωρίον ἄδοξον καὶ
 σμικρόν, ἐν ᾧ ταῦτα ἐγένετο, καὶ αὖ πάλιν πενίαν αὐξη-
 θέντος τοῦ βρέφους καὶ πείναν καὶ δίψος καὶ τὸν ἐξ ὁδοι-
 πορίας πόνον καὶ μετὰ ταῦτα τὸ παρὰ πάντων ἄδόκον
 πάθος, τὰς ἐπὶ κόρης πληγὰς, τὰς κατὰ νώτου μάστιγας, 10
 τὸ ἱκρίον, τοὺς ἥλους, τὴν χολήν, τὸ ὄξος, τὸν θάνατον.
 9 ἀλλ' ὅμως ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα διηγούμενα τῶν ἀποστόλων
 τὰ ξυγγράμματα ἔπεισεν ἅπαντας ἀνθρώπους, ὅτι υἱὸς τοῦ
 Θεοῦ καὶ Θεὸς προαιώνιος καὶ τῶν ἀπάντων ποιητὴς καὶ
 δημιουργὸς ὁ τὴν ἀνθρωπείαν ὑποδὺς φύσιν καὶ διὰ ταύ- 15
 τῆς τὴν τῶν ἀνθρώπων πραγματευσάμενος σωτηρίαν. καὶ
 οὐχ ἀπλῶς ἔπεισεν, ἀλλὰ τοσαύτην γε πίστιν τοῖς πλείστοις
 ἐντέθεικεν, ὥς ἥδιστα τὸν ὑπὲρ τῶνδε τῶν δογμάτων κατα-
 δέξασθαι θάνατον καὶ τοῖς ἀρνηθῆναι κελεύουσιν ἥκιστα
 μὲν προέσθαι τὰς γλώττας, προτεῖναι δὲ τὰ νῶτα τοῖς 20
 ἐθέλουσι μαστιγοῦν καὶ λαμπάσι καὶ ὄνυξι τὰς πλευράς καὶ
 τοὺς ἀνχένας ὑποθεῖναι τοῖς ξίφεσι καὶ ἀποτυμπανισθῆναι
 προθύμως καὶ ἀνασκιנדυλευθῆναι, καὶ μέντοι καὶ ἐμπρη-
 σθῆναι καὶ θῆρας ἀγροὺς ἰδεῖν θοινωμένους τὰ σώματα.

ἀσπιδοφόρων B | 1 καὶ (ante πλήθει) om. V | 2 στρατείαν
 SC | ἐν πολέμοις ἀριστεύειν D | 3 δεδιγμένους C | πολυθρυσλή-
 τους DVL² | 4 post παρθένον add. καὶ K | 5 εὐτελὲς SCV |
 ante σπαργάνοις add. ἐν S | ἐνειλημένον BLDSV | 6 ἐπ' ἐκεί-
 νης KDSCV | ἐριμμένον KD: ἐρρημμένον S: ἐρριμμένον C |
 7 πενία CV | ἐναυξηθέντος SCV | 8 πείνην DSC: πίνην K | τὸν:
 τῶν L¹ | ὁδοιπορείας S | 10 κόρης SC | 11 post ἱκρίον add. καὶ
 D | 12 ante τῶν add. τὰ S | 13 ἔπεισαν D | πάντας BLD |
 14—15 ἰώνιος—δημιουργός K² e corr. spatia exigua | 15 ἀν-
 θρωπίαν KS | 17 ἔπεισεν: litt. εἰ L² e corr. | 18 τὸν: τῶν S |
 δογμάτων: πραγμάτων CV | 20 προτεῖναι Sylburg: προθεῖναι
 BLDV: προθῆναι S: προσθεῖναι K: προσθῆναι C | 22 ἀνχένας:
 ἀγκῶνας D | ὑποθῆναι C | ἀποτυμπανισθῆναι C | 23 ἀνασκινδα-
 λευθῆναι BLS²: ἀνασκολοπισθῆναι V | ἐμπρισθῆναι K | 24 θοι-
 ωμένους L e corr.: θοινουμένους D: θυννομένους in θυνωμένους

τῷ τοι καὶ ἄσβεστον αὐτοῖς ὁ ἀγωνοθέτης ἐδωρήσατο κλέος 10
καὶ μνήμην νικῶσαν τοῦ χρόνου τὴν φύσιν. μαραινέιν
γὰρ δὴ οὗτος ἅπαντα πεφνκῶς, τὴν τούτων ἀμάραντον
διετήρησε δόξαν. καὶ αἱ μὲν γενναῖαι τῶν νικηφόρων ψυχὰι
6 περιπολοῦσι τὸν οὐρανόν, τοῖς ἁσωμάτων χοροῖς ξυγχορεύ-
ουσαι· τὰ δὲ σώματα οὐχ εἰς ἑνὸς ἐκάστου κατακρύπτει
τάφος, ἀλλὰ πόλεις καὶ κῶμαι ταῦτα διανεμώμεναι σωτήρας
καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων καὶ λατρούς ὀνομάζουσι καὶ ὡς
πολιούχους τιμῶσι καὶ φύλακας· καὶ χρώμενοι πρεσβευταῖς
10 πρὸς τὸν τῶν ὅλων δεσπότην, διὰ τούτων τὰς θείας κομί-
ζονται δωρεάς· καὶ μερισθέντος τοῦ σώματος, ἀμέριστος ἡ
χάρις μεμένηκεν. καὶ τὸ σμικρὸν ἐκεῖνο καὶ βραχύτατον 11
λείψανον τὴν ἴσιν ἔχει δύναμιν τῷ μηδαμῇ μηδαμῶς δια-
νεμηθέντι μάρτυρι. ἡ γὰρ ἐπανθοῦσα χάρις διανέμει τὰ
15 δῶρα, τῇ πίστει τῶν προσιόντων τὴν φιλοτιμίαν μετροῦσα.
ὕμᾱς δὲ οὐδὲ ταῦτα πείθει τὸν τούτων ὑμνήσαι Θεόν, ἀλλὰ
γελᾶτε καὶ κωμωδεῖτε τὸ τούτοις παρὰ πάντων προσφερό-
μενον γέρας καὶ μύσος ὑπολαμβάνετε τὸ πελάζειν τοῖς τάφοις.
εἰ δὲ καὶ πάντες ἄνθρωποι τούτοις προσέπταιον, ἀλλ' οὖν 12
20 Ἕλληνας μόνους νεμεσᾶν τοῖς οὕτω δρωμένοις οὐκ ἔδει·
τούτων γὰρ τοι αἱ χοαὶ καὶ τὰ ἐναγίσματα καὶ οἱ ἥρωες
καὶ οἱ ἡμίθεοι καὶ οἱ θεοποιούμενοι ἄνθρωποι. | καὶ γὰρ p. 113
τὸν Ἡρακλέα, ἄνθρωπον γεγονότα καὶ Ἀλκμήνης παῖδα καὶ
Ἀμφιτρύωνος, καὶ θεὸν ἀπέφηναν, ὡς ἐνόμισαν, καὶ τοῖς
25 ἄλλοις θεοῖς ξυνηρίθμησαν. ὅτι δὲ καὶ ὁ Πλάτων Ἀμφι- 13
τρύωνος αὐτὸν οἶδεν υἱὸν καὶ οὐ τοῦ Διός, ἀκούσατε δὴ

26 — p. 200, 7: Eus. Pr. XII 29, 10 (Plat. Theaet. p. 175 A—B)

corr. B: θυννουμένους SC | 1 ἀγωνοθέτης C | ante κλέος add. τὸ L
| 4 γενναῖαι S | 5 ἁσωμάτοις KBLDS | ξυγχορεύουσαι S¹ | 6—7 κατα-
κρύπτει τάφος ἐκάστου DSC et post τάφος add. ἐκάστου V |
8 καὶ primum om. V | καὶ tertium om. SCVL² | 10 τῶν: τῷ
S | 12 μικρὸν S | 13 ἴσιν S | τῶν C¹ ut videtur | διαμερι-
σθέντι V | 14 post χάρις add. αὐτοῖς L² | 19 εἰ δὲ: ἀλλ' εἰ V |
ἅπαντες K | προσέπαιζον S, sed litt. ζ S² e corr.: πρὸς ἔπαινον
C | οὖν: οὐχ DSCV et 20 μόνον DSC: δῆπον V et οὐκ om. SCV |
21 ἐναγίσματα: αἰνίγματα SC | καὶ posterius om. C | 23 παῖδα
om. D | 24 θεοῦ V | 25 ξυνηριθμήθησαν C | καὶ om. V

- αὐτοῦ ἐν τῷ Θεαιτήτῳ λέγοντος· „ἀλλ’ ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι καταλόγῳ προγόνων σεμννομένων καὶ ἀναφερόντων εἰς Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρύωνος ἄτοπα αὐτῷ φαίνεσθαι τῆς μικρολογίας, ὅτι δὲ Ἀμφιτρύωνος εἰς τὸ ἄνω πέμπτος καὶ εἰκοστὸς ἦν, οἷα ξυνέβαινεν αὐτῷ τύχη, καὶ ὁ πεντηκοστὸς ἀπ’ αὐτοῦ, γελᾷ οὐ δυναμένων λογιζέσθαι τε καὶ χαννότη-
- 14 τος ἀνοήτου ψυχῆς ἀπαλλάττεσθαι.“ καὶ Ἰσοκράτης δὲ ὁ ῥήτωρ ὧδέ φησιν· „Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάνταλον γεννήσας, ὥς οἱ μῦθοι λέγουσι, καὶ πάντες πιστεύουσιν.“ οὕτως ἐγέλων οἱ ξυνοῶν ἱκανοὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων μυθολογούμενα· ἀλλ’ ὅμως ἀνθρώπων γε ὄντι καὶ Εὐρύσθεϊ δουλεύειν ἠναγκασμένῳ, καὶ νεῶς ἐδείμαντο καὶ βωμούς ἐδομήσαντο καὶ θυσίαις ἐτίμησαν καὶ ἐορτάς ἀπεκλήρωσαν, οὐ Σπαρτιάται μόνοι καὶ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ καὶ ξύμπασα ἡ
- 15 Ἑλλάς καὶ τῆς Εὐρώπης τὰ πλεῖστα. διέβη δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν τῆς ἑξαπάτης ἡ νόσος· καὶ γὰρ καὶ ἐν Τύρῳ καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι παμπόλλους καὶ μεγίστους αὐτῷ σηκούς ᾤκοδόμησαν. καὶ οὐ μόνον ἐτησίους ἀπένειμαν πανηγύρεις, ἀλλὰ καὶ τετραετηρικοῖς ἀγῶσιν ἐτίμησαν, καὶ ταῦτα γε ἄνδρα εἰδότες, καὶ ἄνδρα οὐ σώφρονα οὐδὲ φιλοσοφίαν
- 16 ἡγαπηκότα, ἀλλ’ ἀκολασίᾳ καὶ λαγνείᾳ ξυνεζηκότα. ἵνα γὰρ τὴν ἄλλην αὐτοῦ πᾶσαν ἀκρασίαν παρῶ, φασὶν αὐτὸν ἐν μιᾷ νυκτὶ πεντήκοντα μιγῆναι παρθένοις, τὸν τρίτον καὶ δέκατον ἔσως ἀγωνισάμενον ἄθλον· ἀπόχρη δὲ καὶ τοῦτο δηλῶσαι πᾶσαν τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν. καὶ μέντοι καὶ

8—9: Isocr. I 50 || 21—p. 201, 11: Eus. Pr. II 2, 31—33 ||
23—24: cf. Gregor. Naz. Or. IV 122

3 μικρολογίας: κληρονομίας C | 4 ἀμφιτρύων D | τὸν B |
6 γελᾷ οὐ: γε λαοῦ L² | 7 ἀπαλλάττεσθαι S | 10 παρ’ αὐτῶν
SCV | 12 ἐδείμαντο S | 12—13 καὶ βωμούς ἐδομήσαντο om. V |
13 ἐδομήσαντο KBSC | 14 καὶ (ante ξύμπασα) om. K | 15 δὲ
om. DSC | 16 post ἀσίαν add. καὶ L | ἡ νόσος KB: ὁ νόμος L:
ὁ μῦθος D: τὸ μῦθος SCVLγρ. | 17 καὶ prius om. BL¹ | παμ-
πόλους C | αὐτῷ καὶ μεγίστους B, sed corr. | σηκούς αὐτῷ L |
18 ἐδομήσαν K | ἀπένειμον DSCV | 19 τετραετηρικοῖς V | 20 γε
om. K, sed add. ante οὐ | 22 παρήσω BL | 23 τὸν om. K: τὸ
BSC | 24 ἀγωνισάμενος BL¹: ἀγωνισαμένῳ SC | 25 διαίρεσιν
KSC: αἵρεσιν V

τοῦ βίου τὸ τέλος διὰ τοιαύτην ἀκρασίαν πρὸ τῆς ὥρας
 ὑπέμεινεν. ὁμόζυγα γὰρ ἔχων τὴν Διῶνειραν, ξυνήφθη
 μὲν ἄλλη δι' ἔρωτα, ὑπὸ δὲ τῆς προτέρας παρὰ γνώμην
 ἐπεβουλεύθη. ἐρωτικὸν γὰρ αὕτη κατασκευάσασα φάρμακον 17
 5 καὶ χρίσασα τοῦ ἀνδρὸς τὸν χιτῶνα, πέπομφεν ἡτηκότι, καὶ
 ἤλπισέ γε ἀγρεύσειν πρὸς ἑαυτήν, διήμαρτε δὲ ὧν ἤλπισεν.
 ἐκθερμῆναν γὰρ ἐκεῖνο τὸ φάρμακον τοῦ Ἡρακλέους τὸ
 σῶμα παγγαλέπῳ περιέβαλε νόσῳ. ὁ δὲ ἀλγυνόμενος καὶ
 μὴ φέρων τὸ πάθος, πυρὰν νήσας καὶ ἑαυτὸν γε καταθείς,
 10 τοῦ βίου τὸ τέλος ἐδέξατο ἄξιόν γε· οὐ γὰρ <ἄξια> τῆς
 θεοποιίας τὰ τοῦ παρ' ὑμῶν θεοποιηθέντος ἐπιτηδεύματα.
 ἀλλ' ὅμως καὶ ταῦτα εἰδότες (ταῦτα γὰρ τὰ παλαιὰ διδάσκει 18
 ξυγγράμματα), οὐδὲν ἤττον κἀκεῖνον σωτήρα ἐκάλουν καὶ
 ἀλεξίκακον προσηγόρευον καὶ τὸ „Ἡράκλεις ἄναξ“ τοῖς
 15 λόγοις προσέπлатτον. καὶ ὑμεῖς δὲ ὡσαύτως τοῖς τοιούτοις
 σεμνύνεσθε λόγοις, ἀποχρῆν εἰς παιδείας ἡγούμενοι περι-
 φάνειαν | τὸ τὰ τοιαῦτα ἐπιλέγειν δηματίσκια. καὶ τὸν 19 p. 114
 Ἀσκληπιὸν δὲ φησιν Ἀπολλόδωρος κατὰ μὲν τινὰς Ἀρσι-
 νόης εἶναι υἱόν, κατὰ δὲ ἄλλους Κορωνίδος, λάθρα μὲν
 20 Ἀπόλλωνι ξυνελθεῖν βιασθείσης, κυησάσης δὲ καὶ τεκούσης
 καὶ ἐκθεμένης τὸ βρέφος, τοῦτο δὲ κυνηγέτας τινὰς εὐρη-
 κότας ὑπὸ κυνὸς τρεφόμενον λαβεῖν καὶ κομίσαι λέγει
 Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ, εἶτα ἐκεῖ τραφῆναι τε καὶ ἀσκηθῆναι
 τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, ἐν Τρίκῃ δὲ πρῶτον καὶ Ἐπι-

17—p. 202, 5: Apollod. Bibl. III 10, 3

1 διὰ τὴν τοιαύτην BL | 2 διῶνειραν S¹ | 4 αὕτη om. CV |
 παρασκευάσασα D, sed corr. | 5 χρίσασα K | πέπομφεν S¹ |
 ἡτηκότι S¹ | 6 ἀγρεύειν DSCV | 7 ἐκεῖνο om. DSCV | 9 πυρὰν
 —ἑαυτὸν γε: ἐν [τῷ add. C] ποταμῷ πλησιάζοντί γε ἑαυτὸν
 CV: πῦρ ἀνάψας ἐν τῷ ποταμῷ πλησιάζοντί γε ἑαυτὸν D | ἀν-
 τὸν K | γε καταθείς: ἐγκαταθείς ci. Gertz | καθεῖς KDSCV |
 10 ἄξιόν γε—ἄξια scripsi: ἄξιά γε· οὐ γὰρ KBLDSC: verba
 οὐ γὰρ, quae om. V, ante ἄξιά γε posuit Ursinus, deleri jubet
 Elter | 13 κἀκεῖνοι KBLD | ἐκάλουν om. DSCV | 14 προσηγό-
 ρευσαν CV | ἡρακλῆς SC | 14—15 τοῖς λόγοις om. B: ἐν τοῖς
 λόγοις V e corr. | 15 προσέταττον C: προέταττον V S e corr.:
 προσεπέταττον D | ante τοῖς add. ἐπὶ K | 16 σεμνύνεσθαι S |
 ἀποχρῆναι LV | 17 τὰ om. BL | 18 ἀρσενόης D | 24 τρίκῃ S

- 20 δαύρω δοῦναι πεῖραν τῆς τέχνης. οὕτω δὲ ἄκρως, φησὶν, ἐπαιδευθῇ καὶ μάλα γε σπουδαίως, ὥς μὴ μόνον τοὺς ἀρρωστοῦντας ἰᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ τινὰς τῶν τετελευτηκότων ἐγείρειν· διὸ δὴ τὸν τερπικέραννον χαλεπήναντα πρηστῆρσι βαλεῖν καὶ ἐξαγαγεῖν τῆς ζωῆς. τοιγαροῦν καὶ ἄνθρωπος ἦν, οὐδὲ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις παραπλησίως τραφεῖς, ἀλλὰ καὶ παρὰ κυνὸς τῆς πρώτης ἀπολαύσας τροφῆς καὶ τῷ τῶν θηρευόντων οἴκῳ διασωθείς, καὶ οὐκ ἐκ θείας σοφίας καὶ ἐπιστήμης τὸ ἰατρεύειν ἔχων, ἀλλὰ παρὰ Χείρωνος τήνδε
- 21 τὴν τέχνην ἐκπαιδευθείς. οὗτος δὲ ὁ Χείρων καὶ Ἀχιλλέως ἐγένετο παιδευτής. ὅθεν δῆλον ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἐγενέσθην, ἢ μικρῷ τι νῦν οὗτος Ἀχιλλέως πρεσβύτερος, ἐπειδήπερ καὶ τοῖς Ἀργοναύταις ξυνέπλευσε, καὶ ὁ τούτου γε παῖς ὁ Μαχάων ξυνεπολέμησεν Ἀχιλλεῖ. καὶ ὁ κεραυνὸς δέ γε καὶ ὁ γενόμενος ἐμπρησμὸς δηλοῖ τῆς φύσεως τὸ
- 22 ἐπίκηρον. ἀλλὰ καὶ οὕτω γε φύντα, ὥς εἴρηται, καὶ σθνήντα γε καὶ τραφέντα καὶ ἐμπρησθέντα, τοῖς ἄλλοις θεοῖς κατέλεξαν καὶ τεμένη γε καθωσίωσαν καὶ καθιέρωσαν βωμούς, καὶ λοιβῇ καὶ κνίσῃ, πάλαι μὲν προφανῶς, νῦν δὲ ἴσως ἐν παραβύστῃ, γεραίρετε καὶ τὰ τούτου ἀγάλματα θείας ἀξιοῦτε τιμῆς καὶ τὸν ἐνείλημνον αὐτῷ θαναμάζετε δράκοντα καὶ ξύμβολον εἶναι τῆς ἱατρικῆς φατε, ὅτι καθάπερ ἐκεῖνος ἀποδύεται τὸ γῆρας, οὕτως ἡ ἱατρικὴ τῶν νόσων ἐλευθεροῖ.
- 23 ὅτι δὲ ἐπὶ τῶν Ὀμήρου χρόνων οὐδέπω οὗτος τῆς θεοποιίας

10—11: Clem. Str. I 15, 73 (Hom. A 832) || 13: Clem. Str. I 21, 105

2 μόνους BLDSCV | 4 post ἐγείρειν add. πειράσθαι DSCV | τεπικέραννον B¹: τερπικέραννον B² | πρηστῆρια K: πρηστῆρι BL | 5 καὶ posterius del. L¹ | ante ἄνθρωπος add. οὐδὲ KBLDS, quod in ὅδε corr. S² | 6—7 τραφεῖς—ἀπολαύσας om. S, sed τροφῆς in τραφεῖς corr. S² | 6 ἀνατραφεῖς CV | 7 καὶ prius om. K | τῷ om. SCV | 9 τὸ om. SCV: τὸ τοῦ K | 10 ἀχιλλέως C | 11 κατὰ: καὶ C | 11—12 τὸν αὐτὸν χρόνον DV | τὸν αὐτὸν om. SC | 12 ἀχιλλεύς C | 13 ξυνεξέπλευσε B | 15 γε om. DSCV | 16 καὶ prius om. BL¹ | γε om. K | 17 ἐμπρησθέντα S | 18 γε om. DSCVL² | 19 κνίσῃ DVL² | 20 γεραίρεται BLSC | τούτων D | 21 ἀξιοῦνται BLSC | ἐνείλημνον D: εἰλημμένον SC: εἰλημμένον V | 22 ἱατρείας K | 23 ἡ om. SCV | 24 τῆς om. DSCV

ἐτετυχήκει, μάρτυς δ ποιητής, οὐ τὸν Ἀσκληπιόν, ἀλλὰ τὸν
 Παιήονα δέξας τὰ τοῦ Ἄρεως θεραπεύσαντα τραύματα (δεῖ
 γὰρ τουτουσὶ τοὺς θεοὺς καὶ τραύματα ἔχειν καὶ ἰατρούς)·
 καὶ τὸν Μαχάονα δὲ οὐ θεοῦ λέγει υἱὸν οὐδέ γε ἡμίθεου,
 5 ἀλλ' ἰατροῦ· ἔφη γάρ· „φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος
 ἰητῆρος.“ καὶ τὸν Διόνυσον δὲ Σεμέλης υἱὸν γεγενῆσθαι 24
 καὶ Ὀμηρος ἔφη καὶ Εὐριπίδης καὶ ἄλλοι γε πλείστοι·
 Σεμέλη δὲ Κάδμου θυγάτηρ. ἀλλ' ὅμως καὶ οὗτος θείας
 ἡξιώθη τιμῆς, καὶ ταῦτα γύννις ὦν καὶ θηλυδρίας καὶ
 10 ἀνδρόγυνος· καὶ γὰρ τοῖς ἐπικουροῦσι μισθὸν ὑπέσχετο δώ-
 σειν οὐ χρυσὸν ἢ ἄργυρον, ἀλλὰ τὴν ὕβριν τοῦ σώματος·
 καὶ οὕτως περὶ τὴν βδελυρὰν ἐκείνην ὑπόσχεσιν ἐγένετο
 φιλαλήθης, ὥς τῶν βεβοηθηκότων τετελευτηκότων πρὶν ἢ
 δέξασθαι τὸν πολυάρατον ἐκείνον μισθόν, ἐτέρως ἐπινοῆσαι p. 115
 15 τὴν τῆς ἐπαγγελίας ἐκπλήρωσιν. καὶ σιωπῶ τὸ σύκινον
 πέος καὶ τὰ ἐπὶ τούτῳ τελούμενα· αἰσχύνομαι γὰρ λέγειν,
 ἐφ' οἷς ἐπανηγύριζον Ἕλληνες. καὶ μέντοι καὶ τοὺς Τυν- 25
 δαρίδας θεοὺς ἐκάλεσαν Ἕλληνες καὶ Διοσκόρους ὠνόμασαν
 καὶ Ἐφεσίους καὶ Ἄνακας· καὶ τεμενῶν οὐκ ἐν Σπάρτῃ
 20 μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθήνησι τούτους ἡξίωσαν. καὶ τούτοις
 μέμνηται Δημοσθένης ὁ δῆτωρ, οὕτως λέγων· „ἐν τῷ παν-
 δοκείῳ τῷ πρὸς τῷ Διοσκουρίῳ.“ καὶ τὸ Λεωκόριον δὲ 26

1—2: Hom. E 899 sqq. || 5—6: Hom. A 194 || 6—7: Hom.
 E 325 Eur. Bacch. 1 sqq. || 21—22: Demosth. XIX 158

1 τετυχήκει SC: ἐτετύχει KD, sed corr. K: ἡξιώθη B, corr.
 Bgr. | τὸν (priore loco): τ' ἂν K | ἀλλὰ om. K | 2 ἄρεος V |
 θεραπεῦσαι D, corr. Dgr. | 3 τουτῇ B, sed corr.: τουτοσὶ S¹ |
 4 λέγειν C | ἡμίθεον D | 7 γε om. DSCV | 9 γύννις K: γύννης
 S: γύνις D | θηλυδρίας B | 10 γὰρ om. KSCV | 12 οὕτω K |
 13 πρὶν S | 14 πολυάρατον K: πολυθρύλατον B: πολυθρύλητον
 LSC: πολυθρύλλητον DVL² | 15 ἐπαγγελίας K | 16 τούτου BL:
 τοῦτο C | γὰρ om. SCV | 17—18 μέντοι—καὶ om. S | 17 τυν-
 δαρίδας C | 18 διοσκόρους KV | 19 ἐφεσίους C | ἄνακτας BLDV
 | τεμένους K | σπάρτη: παιτη K | 20 ἀθήναις SC: ἐν ἀθήναις
 V | 21 οὕτοσὶ L¹ | πανδοκίῳ KSC | 22 πρὸ τοῦ διοσκόρου K |
 τῷ (secundo loco): τὸ S | διοσκουρίῳ BL: διοσκουρείῳ D: διοσ-
 κορίῳ SC: διοσκορείῳ V | τὸ λεωκόριον: τελεωκόριον C¹: ὁ pri-
 mum S e corr.

τῶν Λεὼ θυγατέρων ἐστὶν ἱερόν. καὶ ἄλλους δέ γε παμ-
 πόλλους ἀθλίους καὶ τρισαθλίους ἐθεοποίησαν ἀνθρωπίσκους
 καὶ δημοθοινίαις ἐτίμησαν. καὶ γὰρ ὁ Πύθιος μάντις
 Κλεομήδην τὸν Ἀστυपालαιέα τὸν πύκτην θείου γέροντος ἀπο-
 λαύειν ἐκέλευσε καὶ τόνδε ἀνείλε τὸν χρησμόν ἢ Πυθία
 „ὕστατος ἡρώων Κλεομήδης Ἀστυपालαιεύς, ὃν θυσίαις τι-
 27 μᾶθ', ὥς οὐκέτι θνητὸν ἔοντα.“ ἵνα δὲ γνῶτε καὶ ὑμεῖς,
 ὧν δὴ εἵνεκα τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυνετάχθη καὶ οὗτος,
 ἐγὼ τὰ περὶ τοῦδε ἔρῳ διηγῆματα. οὗτος τὸν ἀνταγωνιστὴν
 μῖα πατάξας πληγῇ, ἀνέφξε μὲν αὐτοῦ τὴν πλευράν, ἐμβα-
 λὼν δὲ εἴσω τὴν χεῖρα τῶν ἐγκάτων ἐλάβετο, εἴτα τῶν
 ἀθλοθετῶν διὰ τὴν τῆς ὁμότητος χαλεπηγνάντων ὑπερβολὴν
 καὶ τίμημα ἐπιθέντων, ἀνεχώρησε μὲν βαρυθυμῶν, παριὼν
 δὲ διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἕνα τῶν ἐρειδόντων τὸν ὄροφον ἐφελ-
 κυσάμενος κίονα, ξυμμορίαν μειρακίων κατέχουσαν, ἣν τῷ
 28 διδασκάλῳ προσεδρεύειν αὐτόθι ξυνέβαινε. τούτων αὐτὸν
 εἵνεκα τῶν κατορθωμάτων ὁ Πύθιος ξυνέταξε τοῖς θεοῖς.
 καὶ Ἀδριανὸν δὲ τὸν Ῥωμαίων βασιλέα φασὶν Ἀντίνοον,
 παιδικὰ γενόμενον αὐτοῦ, θεὸν ἀναγορεῦσαι καὶ νεῶν οἰκο-
 δομῆσαι καὶ θείας ἀξιοῦσθαι παρὰ τῶν ὑπηκόων προστάξαι
 τιμῆς. καὶ τὰ Τακίνθια δὲ οἱ Σπαρτιάται ἐορτὴν μεγίστην
 καὶ δημοθοινίαν ἐνόμιζον.

3—16: Eus. Pr. V 34, 2—4 || 18—21: Eus. Pr. II 6, 8—9

1 δὲ om. K | γε om. SCV | παμπόλους C | 2 καὶ τρισαθλίους
 om. C | 3 δημοθυνίαις BS¹C | 4 κλεομήδης C: κλεομήδην V | ἀστυ-
 παλαιέα VL²: ἀστυπαλιέα BLD: ἀστυπάλεια K: ἀσθηπαλαιέα S,
 sed litt. αι S² e corr.: ἀστυλεία C | 6 κλεομήδης C² | ἀστυπαλιεύς
 KBL¹DS¹C | ὃν: ἐν S | τιμᾶθ' ὥς: τιμᾶτ' ὥς KB: τιμᾶτ' L: τι-
 μᾶσθ' ὥς D: τιμάσθω SCV | 7 μηκέτι D | θνητὸς ὧν SCV |
 γνῶτε δὲ CV | 8 αὐτὸς BLDSCV, quod vulgo conjungunt cum
 ἐγὼ | 9 post οὗτος add. πύκτης ὧν D | 11 τὴν om. BL | 13 καὶ
 om. BL¹ | βαθυθυμῶν S | 14 ἐναρειδόντων K: ἐρειδόντων C |
 14—15 κίονα ἐφελκυσάμενος V | 15 ξυμμορίαν C | μειράκιον C:
 νέων D | ἢ C: ἢ V: οἷς D | 16 αὐτῷθι S¹ | αὐτόν: αὐτῶν BC,
 sed corr. B | 18 ἀντινόον C | 19 παιδικὰ L (in marg.): παῖδα
 KBDSCV | αὐτοῦ om. C: αὐτῷ DV | οἰκονομῆσαι V | 20 προσ-
 ἔταξε KDS | 21 καὶ τὰ: ταύτης καὶ S: καὶ ταῦθ' C: καὶ D |
 νιακίνθια S | 22 δημοθυνίαν C

Τί δήποτε τοίνυν οἱ τοσούτους νεκρούς ὀνομακότες 29
 θεοὺς νεμεσάτε ἡμῖν, οὐ θεοποιοῦσιν, ἀλλὰ τιμῶσι τοὺς
 μάρτυρας, ὥς Θεοῦ γε μάρτυρας καὶ εὐνους θεράποντας;
 ἀνθ' ὅτου δὲ μολυσμοῦ τινος μεταλαμβάνειν νομίζετε τὸν
 5 ταῖς θήκαις τῶν τεθνεώτων πελάζοντα; ἀνοίας γὰρ ταῦτα
 καὶ ἀμαθίας ἐσχάτης. καὶ γὰρ Ἀθήνησιν, ὥς Ἀντίοχος ἐν 30
 τῇ ἐνάτῃ γέγραφεν ἱστορίᾳ, ἄνω γε ἐν τῇ ἀκροπόλει Κέκρο-
 πός ἐστι τάφος παρὰ τὴν Πολιοῦχον αὐτήν· καὶ ἐν Λαρίσῃ
 τῇ γε Θετταλικῇ πάλιν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τὸν Ἀκρίσιον
 10 τεθάφθαι φησίν· ἐν δὲ Μιλήτῳ τὸν Κλεόμαχον ἐν τῷ
 Διδύμῳ κεῖσθαι εἶρηκε Λέανδρος· τὴν δὲ Λυκοφρόνην ἐν
 τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Μαγνησίᾳ ταφῆναι Ζήνων ὁ
 Μύνδιος ἔφη· τὸν ἐν Τελμισῷ δὲ βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος
 μνήμα εἶναι Τελμισέως τοῦ μάντεως ἱστοροῦσιν. ἀλλ' ὅμως
 15 οὔτε οἱ τηνικάδε θάψαντες μιλάνειν ὑπέλαβον τοὺς βωμούς,
 οὔτε οἱ ὕστερον θύοντες ἄγους ἐκείθεν μεταλαγχάνειν ἐνό-
 μιζον. | τοπάζετε δὲ τοῦτο μόνοι ὑμεῖς, οἱ δὲ παλαιοὶ 31 p. 116
 τούτων οὐδὲν ὑπελάμβανον. καὶ γὰρ δὴ καὶ Ὅμηρος δεί-
 κνυσιν ἐν τοῖς ἔπεσι τὸν Ἀχιλλέα τὸν Πηλέως, τὸν Αἰακί-
 20 δην, τὸν ἐκ Θέτιδος, τὸν ἐκ Διὸς καθ' ὑμᾶς, περιπτυσσό-
 μενον νεκρὸν τοῦ Πατρόκλου τὸ σῶμα, καὶ ἥνίκα τοῦτο τῇ
 πυρᾷ προσέφερον οἱ Μυρμιδόνες, τὴν κεφαλὴν φέροντα,

6—14: Eus. Pr. II 6, 2—5 (Antioch. fr. 15 Maeandr. fr. 5) ||
 18—21: Hom. Ψ 17sq. || 21—22: Hom. Ψ 136

1 δήποτε: ποτε D | οἱ: ὁ C | νεκρούς om. D | 3 γε μάρτυ-
 ρας: θεράποντας C | γε om. V | 4 δὲ om. CV: δὴ S | μετα-
 λαγχάνειν DSCV | 5 τὸν τεθνεώτα S¹ | τεθνεώτων C | 6 ἐσχάτης
 ἀμαθίας SCV | ἀντίλοχος SCV | 6—7 ἐν τῇ—ἄνω γε om. C |
 7 ἐννάτῃ SV | τῇ ἐννάτῃ bis S | γεγράφηκεν SV | 8 τάφος: τό-
 πος D | λारीση K: λαρείση S | 9 γε om. DV | 10 τεθνάναι B |
 τὸν om. S | post κλεόμαχον add. ξνδον DSCV | 11 διδυμαίῳ
 Eus. | 12 μαγνησίῳ C | 13 τὸν: litt. ν C² e corr. | τελμισῷ BL:
 τελμισῶ DV: τερμισῶ K: τελμησῶ SC | βωμὸν: νεὼν D, corr.
 Dgr. | τοῦ: τὸν CV | 14 τελμισσέως V: τελμεσέως C: τελμησέως
 S | 15 τηνίκα KL: τότε D | 17 τοπάζεται S¹ | ὑμεῖς μόνοι BL |
 18 ὑπέλαβον SCV | 19 ἀχιλέα C | πηλέος K | 20 ἐκ posterius om.
 B | 21 τὸ τοῦ πατρόκλου D | 21—22 τῇ πυρᾷ τοῦτο BLD |
 22 μυρμηδόνες KSC: μυρμηδόνες B | post μυρμηδόνες add. ἐς
 BL¹: καὶ L² | φέροντα: κείραντα DCVL²

εἶτα τὴν πυρὰν κατασβεννύντα καὶ τὰ ὅστ'α γε ξυλλέγοντα
 καὶ ταῦτα ἐν χρυσῇ φιάλῃ τιθέντα καὶ ἔνδον εἰς τὴν σκη-
 32 νὴν κομίζοντα τὴν αὐτοῦ. καὶ ὁ Θουκυδίδης τῶν ἐν τῷ
 Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τετελευτηκότων διηγείται τὸ γέρας,
 καὶ ὅπως μὲν τὰ εὐρεθέντα σώματα τῶν προσηκόντων
 ἕκαστος ἡξίου ταφῆς, ἡλικὴν δὲ τοῖς ἥκιστα εὐρεθεῖσιν
 ἐμηχανῶντο τιμὴν, κυπαρισσίνας μὲν κατασκευάζοντες λάρ-
 νακας, κοινῇ δὲ πάντες, οἱ μὲν ἡγούμενοι τούτων, οἱ δὲ
 ἐπόμενοι καὶ παρεπόμενοι, καὶ τάφον κατασκευάζοντες μέγι-
 στον τοῖς ὑπὸ οἰωνῶν ἢ κυνῶν ἢ θῶων δαπανηθεῖσιν.
 33 οὕτω καὶ τῶν ἐν Μαραθῶνι παραταξαμένων τοὺς τετελευτη-
 κότας ἐτίμησαν. ὅτι δὲ καὶ χοὰς τοῖς τεθνεῶσι προσέφερον,
 ἵστε μὲν καὶ ὑμεῖς οἱ νύκτωρ ταύτας παρὰ τοὺς νόμους
 τολμῶντες· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος τὸν Λαέρτου δεικνὺς
 κατὰ γε τὰς ὑποθημοσύνας τῆς Κίρκης καὶ τὸν βόθρον
 ὀρύξαντα καὶ τὰς χοὰς ἐπιτετελεκότα καὶ ταῦτά γε διηγού-
 μενον τῷ Ἀλκινόῳ· „ἐγὼ“ γάρ φησιν „ἄορ ὅξ' ἐρυσσά-
 μενος παρὰ μηροῦ, βόθρον ὄρου' ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα
 καὶ ἔνθα· ἄμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμεν πᾶσιν νεκύεσσι, πρῶτα
 μελικροτήρ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἶνω, τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι,
 ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνα. πολλὰ δὲ γουννούμην νεκῶν
 ἀμενηνὰ· κάρηνα, ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥτις
 ἀρίστη, ῥέξειν ἐν μεγάροις πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἷν ἱερυνσέμεν οἶῳ παμμέλαν', ὅς

1—3: Hom. Ψ 250—254 || 3—12: Thuc. II 34 || 14—p. 207, 4:
 Hom. λ 24—37

1 κατασβεννύντα K | τὰ om. BLD | γε om. SCV | 2 θέντα
 BL¹ | 2—3 τὴν ἑαυτοῦ σκηνὴν κομίζοντα DSCV: add. etiam τὴν
 αὐτοῦ D | 3 θουκυδίδης B | post θουκυδίδης add. δὲ K | τῷ om.
 BL | 4 πελοποννησιακῷ LCV: πελοπονισιακῷ S | 7 ἐμηχανῶντω
 S | τιμὴν: ταφὴν D, corr. Dyr. | 10 οἰωνῶν S | κυνῶν: litt. v
 S² e corr. | 11 παραταξάντων C | 12 τεθνεῶσι: τετελευτηκόσι V
 | 13 ταῦτα CV | 15 ὑποθημοσύνας B | τῆς om. B | 17 ἀλκίνο
 K: ἀλκίνοι S | ἐρυσάμενος KLDCV: ἐρυνσάμενος S | 18 ὄρου' α
 DSV: ὀρύξας K: ὥρου' α C | ὅσον codd. | τ' ἐπιγούσιον KD: τ'
 ἐπυγούσιον C: τε πυγούσιον S¹ | 19 δὲ om. K | χεομένην SC
 | νεκύεσιν S | 21 ἐπὶ: ἔπειτα K | ἄλφυτα S | 23 ἐμπλήσωμεν S
 | 24 τειρεσίη S: τηρεσίη CV | παμμέλαν': litt. αν L² e corr.

μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν. τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί
 τε ἔθνεα νεκρῶν ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτό-
 μῃσα ἐς βόθρον· ὅς τε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχὰι ὅπ' ἐξ ἐρέβους νεκρῶν κατατεθνηϊώτων.“ εἶτα ἐξη- 34
 5 γεῖται, ὅπως ὁ τῶν ψυχῶν ξυνέθεεν ὅμιλος καὶ μεταλαβεῖν
 ἠπείλετο τῶν χοῶν. καὶ τί λέγω τὸν ποιητήν; Ἀριστοκλῆς
 γὰρ ὁ Περιπατητικὸς Λύκωνα φάναι τὸν Πυθαγορικὸν ἔφη,
 ὡς Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου θυσίαν τετελευτηκυῖα τῇ γυ-
 ναικὶ τοιαύτην εἰσάγει προσφέρειν, ὅποιαν Ἀθηναῖοι τῇ
 10 Ἀθήμῃ. ἡμεῖς δέ, ὧ ἄνδρες, οὔτε θυσίας, οὔτε μὴν χοῶς
 τοῖς μάρτυσιν ἀπονέμεμεν, ἀλλ' ὡς θείους καὶ θεοφιλεῖς
 γεραίρομεν ἄνδρας. οὕτω γὰρ τοῦ πεποιηκότος καὶ σεσω-
 κότες ἡράσθησαν, ὡς τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ σφαγὴν ὑπολαβεῖν
 ἀξιόραστον.
 15 Εἰ δὲ ἀναισθήτως αὐτοὺς ἔχειν τῶν γινομένων νομί- 35
 ζετε | καὶ μὴ θείας τινὸς καὶ τρισολβίας ὄντως λήξεως p. 117
 ἀπολαῦσαι, Πίνδαρος ὁ λυρικὸς ταύτην ὑμῶν ἐμβαλέτω τὴν
 δόξαν, λέγων ὧδί· „ψυχὰι δ' εὐσεβῶν, ἐν οὐρανοῖς ναίουσαι,
 μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσ' ἐν ὕμνοις.“ εἰ δὲ τῶν 36
 20 εὐσεβῶς βεβιωκότων οὐρανὸς ἐνδιαίτημα, ταύτην ἔχουσι τὴν
 λῆξιν οἱ μάρτυρες· τούτων γὰρ οὐδὲν εὐσεβέστερον· καὶ
 Ἐμπεδοκλῆς δὲ ὁ Ἀκραγαντῖνος οὕτω φησὶν· „εἰς δὲ τέλος

6—10: Eus. Pr. XV 2, 8 (Aristocl. fr. 7) || 17—19: Clem.
 Str. IV 26, 167 (Pindar. fr. 132) || 22—p. 208, 3: Clem. Str. IV
 23, 150 (Empedocl. fr. 146)

1 μήλοισι: μετλησι C | ἡμετέροισιν K | τὰς V | δ' ἐπεὶ: δεπη
 K: δ' ἐπὶ SC: δ' ἐπ' V | εὐχολῆς C: εὐχολῆσι BV | λιτῆσί τε:
 τησί τε L¹: ἡτήσί τε S: λυτήσητε C: λιτὰς V | 2 τε ἔθνεα:
 τεθνεά K | ἐλλισάμην KL²: ἐλίσσάμην SC: λισσάμην D | 3 εἰς
 KSCV | ὅσαι B: ὅει D: ἔρρει SCV | ἀγέροντο S | 4 ἐρέβους:
 litt. εν L² e corr. | κατατεθνηϊώτων K: κατατεθνηϊώτων V |
 5—6 μεταλαβεῖν ἠγεῖτο S: μετελάμβανε CV | 7 γὰρ om. B | πυθα-
 γόριον SC: πυθαγόρειον V | 8 τετελευτηκυῖα V: τετελευτηκότι C |
 10 δημήτηρ V | 11 μάρτυρσιν D | 15 ἡγνοημένων K | 16 ὄντως
 om. K | 17 ἐμβαλλέτω KDSC | 18 λέγω L | εὐσεβῶν DCV | ἐν
 —ναίουσai om. S | νέουσai KBD: εὐοῦσαι CV | 19 μακρὰ D:
 μάκαρσιν S | ἀείδουσιν DSCV | 20 βιβιωκότων V: βεβαιωκότων
 B | ὁ οὐρανὸς D | 22 δὲ prius om. CV

- μάντεις τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἱητροὶ καὶ πρόμοι ἀνθρώ-
 ποῖσιν ἐπιχθονίοισι πέλονται· ἔνθεν ἀναβλαστοῦσι θεοὶ τι-
 37 μῆσι φέριστοι.“ εἰ δὲ μάντεις καὶ ἱατροὺς τοσαύτης ἔφησεν
 ἐκείνος ἀξιοῦσθαι τιμῆς, τί ἂν εἴποι τις περὶ τῶν τοσαύτην
 ἐπιδειξαμένων ὑπὲρ εὐσεβείας ἀνδρείαν, οἷς τοῦτον οὐ μόνον
 ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην καὶ
 σοφίαν καὶ φρόνησιν μαρτυρεῖ; τί γὰρ σωφρονέστερον τῶν
 οὐκ ἀνασχομένων ἐκείνων ἐκστῆναι, ἅπερ ἐξ ἀρχῆς εὖ ἔχειν
 ὑπέλαβον; τί δὲ δικαιότερον τῶν τὰς θείας εὐεργεσίας ἀμει-
 ψαμένων σφαγῇ καὶ τὰ σώματα ἐκδεδωκότων ὑπὲρ τοῦ τὸ
 38 σώμα παραδεδωκότος σταυρῷ; τί δὲ φρονιμώτερον ἢ σοφώ-
 τερον τῶν οὕτω ταῦτα βουλευσαμένων καὶ τῶν μὲν τῇδε
 καταπεφρονηκότων, ὥς βέβαιον οὐδὲν ἔχόντων καὶ μόνιμον,
 ἐρασθέντων δὲ ἐκείνων, ἃ λόγος ἐρμηνεύειν οὐ δύναται; τί
 δὲ ἀνδρικώτερον τῶν ἀνταγωνισαμένων πρὸς πολλὰ παθή-
 15 ματα καὶ διάφορα καὶ τοὺς κολάζοντας νενικηκότων τῇ
 39 καρτερίᾳ τῆς γνώμης; τοιγάρτοι οὗτοί γε εἰσιν ἀτεχνῶς
 πρόμοι ἀνθρώπων καὶ πρόμαχοι καὶ ἐπίκουροι καὶ τῶν κα-
 κῶν ἀποτρόπαιοι, τὰς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ἐπιφερομένας ἀπο-
 διοπομπούμενοι βλάβας. ὁ δὲ γε Ἡράκλειτος καὶ τοὺς ἐν
 20 τοῖς πολέμοις ἀναιρεθέντας πάσης ἀξίους ὑπολαμβάνει τιμῆς·
 „ἀρηϊφάτους“ γὰρ φησιν „οἱ θεοὶ τιμῶσι καὶ ἀνθρωποί.“
 καὶ πάλιν „μόνοι γὰρ μείζονες μείζονος μοίρας λαγχάνουσιν.“

20—22: Clem. Str. IV 4, 16 (Heraclit. fr. 24) || 23: Clem. Str. IV 7, 49 (Heraclit. fr. 25)

2 ἐπιχθονίοισι: litt. ίοισι L² e corr.: ἐπὶ χθονίοις B | ἔνθεν Clem.: ἐνθα KBLD: ἐνθ' SCV | ἀναβλαστάνουσι SCV | 3 τοι-
 αύτης BLD | 4 ἐκείνους S | 5 ἀνδρίαν BV | 5—6 οἷς—ἀνδρείαν om. K | 6 ἀνδρίαν BV | 7 τίς γὰρ σωφρονέστερος D | 8 ἀνεχο-
 μένων S | ἐκείνων om. S | 9 ὑπέλαβον—εὐεργεσίας om. L¹ |
 10 ἐκδεδωκότων S | 11 δαί V | φρονιμώτερον C | σοφότερον S |
 13 καί: οὐδὲ SCV | 14 ἐρμηνεύσαι B | 15 δαί V | ἀνδρικώτερον S |
 ἀνταγωνισμένων K: ἀνταγωνιστῶν S, sed corr. | παλαιίσματα D |
 16 νενικηκότων in νενικηκότων corr. S | 17 ἀληθῶς CVByr. Lyr. |
 18 ἀνθρωπίων K | post πρόμαχοι add. τε D | 19 τῶν om. D |
 ἀποδιαπομπούμενοι KSCV: ἀποδιαπεμπόμενοι D: ἀποδιοπεμπού-
 μενοι Dyr. | 20 εἰράκλειτος C | 21 τοῖς om. DSCV | 22 οἱ ἀν-
 θρωποι BLD | 23 λαγχάνουσιν L¹

ἀλλὰ τόνδε τὸν λόγον ἔγωγε οὐ προσίεμαι· πλείστοι γὰρ δὴ 40
 παμπόνηρον ἀσπασάμενοι βίον τὸν βίαιον ὑπέμειναν θάνα-
 τον. εἰ τοίνυν τοὺς ἀρηϊφάτους ἅπαντας προσήκει τιμᾶν,
 ὥρα ὑμῖν καὶ τοῖς Οἰδίπῳ παισὶ τόδε ἀπονείμει τὸ γέρας,
 5 οἱ τὸν πατέρα μὲν κατέλειπον ἀτημέλητον, ἔνεκα δὲ τυραν-
 νίδος κατ' ἀλλήλων λυττήσαντες τῷ ἀλλήλων αἵματι τὰς
 οἰκείας ἐφοίνιζαν δεξιὰς. τιμητέον δ' ἄρα καὶ τοὺς Πεισι- 41
 στρατίδας ὑπὸ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος ἐνδίκως ἀναιρε-
 θέντας. ἀλλὰ τοῦναντίον ἔδρασαν Ἀθηναῖοι· τοὺς γὰρ
 10 ἀνελόντας χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτίμησαν καὶ τῷ γένει τῷ τούτων
 ἀτέλειαν ἐδωρήσαντο. οὐκ οὖν πάντας ἀρηϊφάτους κατὰ τὸν
 Ἡράκλειτον τιμητέον, ἀλλ' ἐκείνους, οἱ τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσε-
 βείας ἀσπασίως κατεδέξαντο θάνατον· ἐκεῖνοι γὰρ ἀληθῶς,
 κατὰ γε τοῦτον αὐτόν, μόνοι μείζονες. οὗ δὲ εἵνεκα καὶ
 15 μείζονος ἀπολαύουσι μοίρας, καὶ νῦν τὸ παρὰ πάντων ἀν-
 θρώπων κομιζόμενοι γέρας καὶ τοὺς αἰωνίους στεφάνους
 προσμένοντες. | ἐκεῖνο δὲ τοῦ Ἡρακλείτου μάλα θαυμάζω, p. 118
 ὅτι „μένει τοὺς ἀνθρώπους ἀποθνήσκοντας, ὅσα οὐκ ἔλπον-
 ται οὐδὲ δοκέουσιν.“ ὅτι δὲ καὶ θείας λήξεως ἀπολαύουσιν 42
 20 αἱ τῶν δσίων ψυχαί, καὶ ὁ Πλάτων δεδήλωκεν ἐν τῷ Φαί-
 δωνι, λέγων ὧδί· „οἱ δὲ δὴ ἂν δόξωσι διαφερόντως πρὸς
 τὸ δσίως βιώσαι προκεκρίσθαι, οὗτοί εἰσιν οἱ τῶνδε μὲν
 τῶν ἐν τῇ γῇ ἀπαλλαττόμενοι ὥσπερ δεσμοτηρίον, ἄνω δὲ
 εἰς καθαρὰν οἴκησιν ἀφικνούμενοι.“ προστέθεικε δὲ μετ'
 25 ὀλίγα καὶ ταῦτα· „καὶ εἰς οἰκήσεις ἔτι τούτων καλλίους

17—19: Clem. Str. IV 22, 144 (Heraclit. fr. 27) || 20—24: Clem.
 Str. III 3, 19. IV 6, 37 (Plat. Phaed. p. 114B); vid. Diss. p. 76 et 95 ||
 25—p. 210, 2: Clem. Str. IV 6, 37 (Plat. Phaed. p. 114C)

1 προσίεμεστ S | 4 οἰδήπον S: οἰδίποδος D | 5 κατέλειπον
 KS | ἀτημέλητον: η posterius L² e corr. | 6 τῶν B | 7 πεισιστρα-
 τίδας: litt. εἰ L² e corr.: πεισιστρατίδας SC | 10 τῷ γένει τῷ:
 τῇ οἰκίᾳ τῇ L¹D | τῷ posterius om. SCV | τούτῳ C | 11 post
 πάντας add. τοὺς V | ἀρηϊφάτους S | 12 ὅσοι SCV | 13 ἐκείνων
 K | 14 μείζονες C | 15 ἀνθρώπων om. C | 16 κομίζονται S |
 17 τὸ D | 18 οἷα LDV | οὐχ C | 19 δοκοῦσιν DV | 20 ψυχαί
 τῶν δσίων D | 21 ὧδε LSC | διαφερόντως om. V | 22 τῷ SV |
 βεβίωναι S | προσκεκρίσθαι K | 22—23 τῶν ἐν τῇ γῇ μὲν SC |
 23 ἀπαλλαττόμενοι C

- ἀφικνοῦνται, ἃς οὔτε ῥάδιον δηλῶσαι, οὔτε ὁ χρόνος ἱκανὸς
 43 ἐν τῷ παρόντι.“ ἵνα δὲ μὴ τις τούτων ἀκούσας καὶ τῆς
 θείας ἐκείνης διαγωγῆς ἐρασθεῖς, εὐαγὲς ὑπολάβοι τὸ βί-
 αιν καὶ ἀνάγκη ἑαυτὸν ἐντεῦθεν ἐξαγαγεῖν, ἀναγκαίως ἐπὶ-
 γαγεῖν· „οὐ δεῖ δ' ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λύειν οὐδὲ ἀποδι-
 δράσκειν καὶ ξυνελόντι εἰπεῖν κακὴν λογίσεσθαι τὴν ὕλην.“
 44 λέγει δὲ καί, ὥς αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ γενομένη δύνα-
 ται τῆς ἀληθινῆς σοφίας καὶ κρείττονος τῆς ἀνθρωπίνης
 δυνάμεως μεταλαβεῖν, ὅταν αὐτὴν ὁ ἐνθένδε ἔρως εἰς οὐ-
 ρανὸν περῶσῃ, διὰ τῆς φιλοσόφου ἀγωγῆς εἰς τὸ τῆς ἐλπί-
 δος τέλος ἀφικομένην, ἄλλου βίου αἰδίου ἀρχὴν λαμβάνουσαν.
 45 καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ διαλόγῳ φησὶν· „μετ' ἀγαθῆς μὲν
 ἐλπίδος τὰς καλὰς ψυχὰς ἐνθένδε ἀπιέναι· οἱ πονηροὶ δὲ
 ζῶσι“ φησι „μετὰ κακῆς ἐλπίδος.“ οὗτος καὶ τὴν φιλοσο-
 φίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσε· „κινδυνεύουσι“ γὰρ φησιν
 „ὅσοι τυγχάνουσιν ὀρθῶς ἀπτόμενοι φιλοσοφίας, λεληθέναι
 τοὺς ἄλλους ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοὶ ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀπο-
 46 θνήσκειν καὶ τεθνάναι.“ ταῦτα μὲν οὖν ἅπαντα ἐν τῷ
 Φαίδωνι γέγραπεν· ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ τῆς Πολιτείας οὕτω
 φησὶν· „τῶν δὲ δὴ ἀποθανόντων ἐπὶ στρατείᾳ, ὃς ἂν εὐδο-
 κιμήσας τελευτήσῃ, ἄρ' οὐ πρῶτον μὲν τοῦ χρυσοῦ γένους
 εἶναι φήσομεν; πάντων μάλιστα.“ καὶ μετ' ὀλίγα· „τί δέ;

5—6: Clem. Str. III 3, 19 (cf. Plat. Phaed. p. 62B) ||
 7—11: cf. Plat. Phaed. p. 64sq. || 12—14: Clem. Str. IV 22, 144
 (12—13: Plat. Phaed. p. 67C || 13—14: Plat. Reip. I p. 330E)
 || 15—18: Clem. Str. III 3, 17 (Plat. Phaed. p. 64A) || 19—22:
 Eus. Pr. XIII 11, 1 (Plat. Reip. V p. 468E) || 22—p. 211, 4: Eus.
 Pr. XIII 11, 1 (Plat. Reip. V p. 469A—B)

3 ὑπολάβῃ DSCV | 4 ἐντεῦθεν ἑαυτὸν L | 5 οὐ δεῖ: οὐδεὶς
 CV | ταύτης: τῆς ὕλης L | οὐδὲ: ἢ καὶ BLV: ἢ D: ἢ οὐδὲ καὶ C
 | 6 ξυνελών τι V | 7 αὐτὴν DS | γινομένη K | 8 τῆς prius om. L
 | ἀληθινῆς K: ἀληθινῆς in ἀλιθινῆς corr. S | 10 περῶσει C
 | 11 τέλος om. V | ἀφικμένην LD | βίου αἰδίου: litt. v α L² e
 corr. | αἰδίου om. C: ἰδίου KB | 12 μετ' om. D | μὲν: δὲ K
 | 13 ἐνθένθεν D | πονηροί: πολλοὶ BL¹ | 14 φησὶν ζῶσιν C
 | 16 σοφίας C | 17 ἄλλο οὐδὲν B | ἐπιτηδεύουσιν αὐτοὶ C | ἀπο-
 θνήσκειν S: ἀποθνήσκειν τε BL | 19 φέδωνι S | 19—20 φησὶν
 οὕτως C | 20 ἐπὶ: ἐν BL | στρατείαις KBSC | 21 τελευτήσῃ C
 τὸν S | 22 φάμεν D, corr. Dyr. | καὶ μετ' ὀλίγα om. V | θαί B

οὐ μέλλομεν τὸν λοιπὸν χρόνον, ὡς δαίμονας γεγονότας, οὕτω θεραπεύειν τε καὶ προσκυνεῖν αὐτῶν τὰς θήκας; τὰ αὐτὰ δὲ νομοῦμεν, ὅταν τις γήρα ἢ τινι ἄλλῳ τρόπῳ τελευτήσῃ τῶν ὅσοι ἂν διαφερόντως ἐν τῷ βίῳ ἀγαθοὶ κριθῶσιν.“
 5 κὰν τῷ Κρατύλῳ δὲ τόνδε τὸν λόγον διεύρυνεν· ἐπαινεῖ 47
 γὰρ τὸν Ἡσίοδον καὶ τοὺς ἄλλους γε ποιητὰς εἰρηκότας, ὡς ἐπειδάν τις ἀγαθὸς ὢν τελευτήσῃ, μεγάλην μοῖραν καὶ τιμὴν ἐκεῖ ἔχει, καὶ γίνεται δαίμων κατὰ τὴν τῆς φρονήσεως ἐπωνυμίαν· „ταύτη οὖν τίθεμαι κἀγὼ τὸν δαήμονα
 10 ἄνδρα.“ ὁ δὲ γε Ἡσίοδος περὶ τοῦ χρυσοῦ γένους ταῦτα ἔφη· „αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ μοῖρ' ἐκάλυψεν, οἱ μὲν δαίμονες ἀγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται, ἑσθλοί, ἀλεξικάκοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.“ εἰ τοίνυν καὶ ὁ ποιητῆς καὶ 48
 ἑσθλοὺς καὶ ἀλεξικάκους καὶ φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων
 15 τοὺς ἄριστα βεβιωκότας, εἴτα τελευτήσαντας, προσηγόρευσεν, ἐκράτυνε δὲ τοῦ ποιητοῦ τὸν λόγον τῶν φιλοσόφων ὁ ἄριστος καὶ | χρῆναι ἔφη καὶ θεραπεύειν τούτων καὶ προσ- p. 119
 κυνεῖν τὰς θήκας, τί δήποτε μέμφεσθε τοῖς παρ' ἡμῶν γινομένοις, ὧ βέλτιστοι; τοὺς γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ λάμψαντας
 20 καὶ ὑπὲρ ταύτης τὴν σφαγὴν δεξαμένους ἀλεξικάκους ἡμεῖς καὶ ἰατροὺς ὀνομάζομεν, οὐ δαίμονας καλοῦντες (μὴ οὕτω λυττήσαιομεν), ἀλλὰ Θεῶ φίλους καὶ εἵνους θεράποντας, παρησιᾶ χρωμένους καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν ἐπαγγέλλοντας τὴν φορὰν. τοῦτο γὰρ δὴ καὶ τῶν φιλοσόφων ὁ κορυ- 49

5—13: Plat. Cratyl. p. 397E—398C (11—13: Hes. Opp. 121—123)

3 ὅτι ἂν L²: ὅτι πάν C | τρόπῳ ἄλλῳ C | τελευτήσῃ BS |
 5 κρᾶτυλλῳ D | τόνδε om. SC | διευρύνεν SCDγρ., sed litt. ὅρ C e corr.: ἐκράτυνεν D | 7 ἐπιδάν S | ὢν om. V | τελευτήσῃ C |
 8 ἔχει ἐκεῖ DV | ἔχη S e corr. | τῆς om. C | 9 γοῦν V | δαή-
 μονα: litt. ἡ S² e corr.: δαίμονα C | 11 τοῦτο τὸ γένος C |
 μοῖρ' ἐκάλυψεν: γαῖα κάλυψεν V | 11—12 οἱ μὲν — καλέονται: τοὶ
 μὲν δαίμονες εἰσι διδς μεγάλῳ διαβουλάς CL² Hes. | 12 post
 ἑσθλοὶ add. δ' B | 13 καὶ posterius om. DC | 16 τοῦ ποιητοῦ:
 τόνδε SCL² | τῶν om. BL, suprascr. D | 18 δήποτε: δῆτα SC |
 μέμφεσθαι SC | 19 γενομένων L¹: γινομένων L² | γὰρ om. L¹ |
 20 τὴν om. DV | 21 οὐ: καὶ K | οὕτως D | 22 Θεοῦ φίλους SCV:
 θεοφιλεῖς D | 23 ἐπαγγέλλοντας C | 24 δὴ om. BL¹ | post φιλο-

φαιός ἐν τῇ Ἐπινομίδι δεδήλωκεν· ἔφη γάρ· „οὐ φημι εἶναι δυνατόν ἀνθρώποις μακαρίοις τε καὶ εὐδαίμοσι γενέσθαι πλὴν ὁλίων. μέχρι περ ἂν ζῶμεν, τοῦτο διορίζομαι· καλὴ δὲ ἐλπίς τελευτήσαντι τυχεῖν ἀπάντων.“ ἀτεχνῶς δέ γε τοῦτο ἔοικε τοῖς ὑπὸ τῆς θείας εἰρημένους γραφῆς· „μὴ μακαρίσῃς ἄνδρα πρὸ τελευτῆς αὐτοῦ“ καὶ „ὥς δικαίοις διαπαντός“ καὶ „ψυχὰς δικαίων ἐν χειρὶ Θεοῦ“ καὶ τὰ τούτοις προσόμοια.

- 50 Ὅτι δὲ τοῖς δικαίοις ὕβρεις καὶ λοιδορίας καὶ αἰκίας καὶ μάστιγας κατὰ τὸν παρόντα βίον ξυνεκλήρωσε τῶν ὅλων ὁ πρῶτανις, καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῇ Πολιτείᾳ συγγέγραφεν· „οὕτω“ γάρ φησι „διακείμενος ὁ δίκαιος αἰκισθήσεται, στρεβλωθήσεται, δεθήσεται, ἐκκοπήσεται τῷ ὀφθαλμῷ, τελευτῶν πάντα κακὰ παθὼν ἀνασκεινδυλευθήσεται.“ οὐκοῦν τρισάθλιοι μὲν οἱ ταῦτα ποιοῦντες, τρισόλβιοι δὲ οἱ πά-
- 51 σχοντες; ὅτι δὲ καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρωπείων δύνανται πραγμάτων αἱ τῶν ὁσίων ψυχὰς καὶ τοῦ σώματος ἐκτὸς γενόμεναι, ὁ Πλάτων καὶ τοῦτο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ τῶν Νόμων ἐδίδαξε· λέγει δὲ οὕτως· „εἷς τινα γὰρ οὖν μοι καιρὸν φαινόμεθα τοὺς ἔμπροσθεν λόγους διεξελθεῖν, ὥς ἄρα αἱ τῶν τελευτησάντων ψυχὰς δύνανται ἔχουσί τινα τελευτήσασαι καὶ τῶν κατ' ἀνθρώπους πραγμάτων ἐπιμελοῦνται. ταῦτα δὲ ἀληθεῖς μὲν, μακροὶ δὲ εἰσι περιέχοντες λόγοι· πιστεύειν

1—4: Clem. Str. V 1, 7 (Plat. Epin. p. 973 C) || 5—6: Sir. 11, 28 || 6—7: Prov. 4, 18 || 7: Sap. 3, 1 || 11—14: Clem. Str. V 14, 108 = Eus. Pr. XIII 13, 35 (Plat. Reip. II p. 361 E—362 A) || 18—p. 213, 3: Eus. Pr. XII 3, 1 (Plat. Legg. XI p. 926 E—927 A)

σόφων add. ἡμῖν BDV | 1 ἐπινομή S¹ | 2 δυνατόν εἶναι L | γενέσθαι BL¹ | 3 πλὴν S¹ | 5 γε om. D | 6 καὶ om. KBL¹ | δικαίου D | 7 τὰ: ταῦτα K | 9 post δὲ add. καὶ SCL² | ἀδικίας BL¹ | 10 τὸν παρόντα: τόνδε τὸν SCL² | 10—11 τῶν ὅλων ξυνεκλήρωσεν ὁ πρῶτανις K: τῶν ὅλων ὁ πρῶτανις ξυνεκλήρωσε D | 11 ὁ posterius om. V | ξυνέγραψεν L¹ | 13 δεθήσεται K | 14 τελευτέον S | πάντα τὰ κακὰ DSCV | ἀνασκεινδυλευθήσεται BL¹VS² | 15 ποιοῦντες C¹ ut videtur | οἱ ταῦτα πάσχοντες DV | 16 ἀνθρωπίων K: ἀνθρωπίνων DSC | 17 τοῦ om. BL¹ | 18 δεκάτῳ BDCV | τὸν νόμον C | 19 ἐς B | τινα om. BL¹D | 21 ἔχουσαι C | 22 ἀνθρώπους: οὐρανοὺς L² | 23—p. 213, 2 πιστεύειν—οὕτως om. KBL¹

δὲ ταῖς ἄλλαις φήμαις χρεὼν περὶ τὰ τοιαῦτα, οὕτω πολ-
 λαῖς καὶ σφόδρα γε παλαιαῖς οὖσαι· πιστεύειν δὲ αὐτοῖς
 νομοθετοῦσι ταῦθ' οὕτως ἔχειν.“ ἀλλ' ὁ μὲν φιλόσοφος 52
 κелеύει καὶ ταῖς φήμαις πιστεύειν· ὑμεῖς δὲ οὐ μόνον ἡμῖν
 5 ἀπιστεῖτε καὶ τῆς τῶν πραγμάτων βοώσης ἀληθείας ἐπαῖειν
 οὐ βούλεσθε, ἀλλ' οὐδὲ τῷ ὑμετέρῳ φιλοσόφῳ πιστεύειν
 ἐθέλετε ἄντικρυς λέγοντι, ὥς αἱ τῶν ὁσίων ψυχαὶ τῶν σω-
 μάτων ἀπαλλαγεῖσαι τῶν κατ' ἀνθρώπους ἐπιμελοῦνται πρα-
 γμάτων. τῷ δὲ οὕτως ἀρμόττει τοῦδε τοῦ γέρωσ τυχεῖν,
 10 ὥς τοῖς ἡγαπηκόσι μὲν ἐκθύμως τὰ θεῖα, μεμενηκόσι δὲ
 μέγροι τέλους οἷς ἐξ ἀρχῆς προσείλοντο καὶ τὴν τάξιν ἐν ἣ
 σφᾶς ἔταξαν οὐκ ἀνασχομένοις καταλιπεῖν; τοῦτον δὲ γε 53
 καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ κρατύνει τὸν λόγον· φησὶ
 δὲ οὕτως· „οὕτω γὰρ ἔχει, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῇ ἀληθείᾳ·
 15 οὗ ἂν τις ἑαυτὸν τάξῃ, ἡγησάμενος βέλτιστον εἶναι, ἢ ὑπ'
 ἄρχοντος ταχθῇ, | ἐνταῦθα δεῖ, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, μένοντα p. 12
 κινδυνεύειν, μηδὲν ὑπολογιζόμενον μήτε θάνατον μήτε ἄλλο
 μηδὲν πρὸ τοῦ αἰσχροῦ.“ καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· „τὸ γὰρ 54
 τοι θάνατον δεδιέναι, ὧ ἄνδρες, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δοκεῖν
 20 σοφὸν εἶναι, μὴ ὄντα.“ καὶ αὖθις μετὰ βραχέα· „πρὸ γοῦν
 τῶν κακῶν, ὧν οἶδα ὅτι κακά ἐστιν, ἃ μὴ οἶδα εἰ καὶ
 ἀγαθὰ ὄντα τυγχάνει, οὐ φοβηθήσομαι οὐδὲ φεύξομαι.“
 καὶ πάλιν· „τά τε γὰρ ἄλλα εὐδαιμονέστεροί εἰσιν οἱ ἐκεῖ τῶν
 ἐνθάδε, καὶ ἤδη καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον ἀθάνατοί εἰσιν.“

13—18: Eus. Pr. XIII 10, 3 (Plat. Apol. p. 28 D) || 18—20:
 Eus. Pr. XIII 10, 5 (Plat. Apol. p. 29 A) || 20—22: Eus. Pr. XIII
 10, 6 (Plat. Apol. p. 29 B) || 23—24: Plat. Apol. p. 41 C

1 ταῖς τε ἄλλαις DV | 1—2 παλαιαῖς [παλαιαὶ C] σφόδρα
 καὶ πολλαῖς γε CL² | 2 δὲ αὐτοῖς: τε αὖ καὶ τοῖς V | 5 βοώσης
 ἀληθείας: φωνῆς βοώσης KSCL² | 6 βούλεσθαι S | πιστεύειν φιλο-
 σόφῳ C | 8 ἀπαλλαγῆσαι S | 9 τῷ: τοῖς D | τοῦδε: τούτου δὲ C
 | 10 μεμενηκόσι: μεμαθηκόσι L² | 11 προσείλαντο K: προσείλαντο
 SC | 12 ἔταξεν L² | καταλιπεῖν S | τούτων C | 14 οὕτως: οὕτος
 S¹C | ἔχω L | 15 οὐ: οὐδ' SCL² | ἐὰν BL¹DV | αὐτὸν K | βέλτιον
 C Pl. | ἢ om. L | 16 δὴ BLD | 19 δεδιέναι KSC | 20 post σοφὸν
 add. μὲν K | 21 ὅτι: ὅτι καὶ DCL² | κακία L¹ | 22 τυγχάνοι B:
 τυγχάνη C | οὐδὲ: οὐτε K | 23 εἰσιν οἱ om. D | 24 ἤδει S | καὶ
 posterius om. K

55 αὐτοῦ δέ, ὧ φίλοι ἄνδρες, καὶ ταῦτα· „ἐμὲ γὰρ οὐδὲν βλάβειεν ἂν οὔτε Μέλητος οὔτε Ἄνυτος· οὐδὲ γὰρ ἂν δύναιντο. οὐ γὰρ οἶμαι θεμιτὸν εἶναι βελτίονι ἀνδρὶ ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι. ἀποκτείνειε μὲντ' ἂν ἴσως ἢ ἐξελάσειεν ἢ ἀτιμάσειεν· ἀλλὰ ταῦτα οὗτος μὲν ἴσως οἶεται εἶναι καὶ ἄλλος τίς που μεγάλα κακὰ· ἐγὼ δὲ οὐκ οἶμαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ποιεῖν ἢ οὗτος νυνὶ ποιεῖ, ἄνδρα ἀδίκως ἐπιχειρῶν ἀποκτινύναι.“

56 Τοιαῦτα μὲν οὖν ὁ Σωκράτης καὶ ἐν αὐτῷ γε τῷ ἀγῶνι πεφιλοσόφηκεν, ὥς ὁ Πλάτων μεμαρτύρηκεν· ἀλλ' ὅμως τῆς 10 τῶν μαρτύρων τιμῆς οὐ τετύχηκεν. οὔτε γὰρ σηκὸν ἐκείνῳ ἐδείμαντο οὔτε τέμενος ἀφιέρωσαν οὔτε πανήγυριν ἀπεκλήρωσαν οἱ τῶν ἐκείνου λόγων μετεिल्χότες, ἀλλὰ καὶ σοφὸν γενόμενον καὶ ἀνδρεῖον, ἀγέραςτον εἶδαν, καίτοι ἀδίκον γε κακείνος ὑπομεμενῆκει σφαγῇ. ἀλλ' οὐκ ἀρίστην γε εἶχε καὶ 15 ἀκραιφνή τὴν εὐσέβειαν· ἀνεμέμικτο γὰρ αὐτῇ τοῦ τηρικᾶδε

57 κατεσχηκός πλάνου πολλά. ὅθεν δὴ οὐδὲ τῆς μετὰ τὴν τελευταίαν ἡξιώθη τιμῆς· οὐδὲ γε Ἀνάξαρχος ἐκεῖνος, ὃς ὑπέροισ πτισσόμενος σιδηροῖς ἔλεγεν, ὥς φασι, „πίσσε, πίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον· Ἀναξάρχον γὰρ οὐ πτίσσεις,“ οὐδὲ 20 Ζήνων ὁ Ἐλεάτης, ὃς ἀναγκαζόμενος κατεπιεῖν τι τῶν ἀπορρήτων, ἀντέσχε πρὸς τὰς βασάνους οὐδὲν ἐξομολογούμενος· ὥς δέ·

1—8: Plat. Apol. p. 30C—D || 18—p. 215, 8: Clem. Str. IV 8, 56 (18—20: Anaxarch. vit. et plac. 13); vid. Diss. p. 110

2 βλάβειεν ἂν: βλάβει cum ἂν in marg. L: βλάβειαν SC | μέλιτος KDV | οὐδὲ: οὔτε BL | 3 θεμιτὸν S | βέλτιον K | 3—4 ὑπὸ τοῦ χείρονος KDSC | 4 ἀποκτείναιεν KD: ἀποκτείνει V | μὲντ' KL²: μὲν BL¹: μετ' DSCV | 5 μὲν οὗτος DCV | post οὗτος add. οὐκ οἶμαι B | εἶναι om. B | καί: ἢ D | 6 οὐχ SC | πολὺν K | 7 ποιεῖ C | οὕτως V | νῦν V | ἐποίει DV | 8 ἀποκτείνει KSC | 9 post καὶ add. τῶν K | 10 post πλάτων add. γε KC | 11 οὐδὲ γὰρ K | 12 οὔτε πανήγυριν ἀπεκλήρωσαν om. V | 13 ἐκεῖνος DV | 15 ὑπομεμενῆκει S: ὑπομεμενῆκει C: ὑπομεμενῆκε V | 16 ἀναμέμικτο KD | 17 δὲ K | οὔτε SCL²: οὔτε δὲ D | 18 post τελευτήν add. οὐκ KD | οὐδὲ γε: ὁ δὲ γε D | ὃς om. S: ὁ DC | 19 σιδηροῖς πτισσόμενος V | πτισσόμενος D, corr. Dyr. | πτίσσε alterum om. D | πτίσσε D, corr. Dyr. | 20 οὐ γὰρ ἀναξάρχον V | γὰρ om. L | post πτίσσεις add. τοῦδε τοῦ γέρος τετύχηκεν SCVL² | οὐδὲ: ὁ δὲ C | 21 κατεπιεῖν S¹

φησιν Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς Περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, δέσας
 οὗτος, μὴ τῇ τῶν παθῶν ὑπερβολῇ βιασθεὶς ἐξείπῃ τι τῶν
 ξυγκειμένων καὶ τοὺς στασιώτας μηνύσῃ, τὴν γλῶτταν τοῖς
 ὁδοῦσι τεμὼν προσέπτυσσε τῷ τυράννῳ. ταὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ 58
 5 Θεόδοτον φασὶ ποιῆσαι τὸν Πυθαγόρειον καὶ Παῦλον τὸν
 Λακύνδου γνώριμον, ὥς ὁ Περγαμηνὸς Τιμόθεος ἐν τῷ Περὶ
 τῆς τῶν φιλοσόφων ἀνδρείας ξυνέγραψε· ξυμμαρτυρεῖ δὲ
 τούτῳ καὶ Ἀχαῖκός ἐν τοῖς Ἡθικοῖς. ἀλλ' ὅμως τούτων
 οὐδεὶς τῆς τῶν μαρτύρων ἡξιώθη τιμῆς· οὐδὲ μὴν ἐκείνοι 59
 10 οἱ τὰ λαμπρὰ καὶ πολυθρόλητα στήσαντες τρόπαια, οὐ Μιλ-
 τιάδης, οὐ Κίμων, οὐ Περικλῆς, οὐ Θεμιστοκλῆς, οὐκ
 Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου· καίτοι οὗτος οὐκ ἀνδρεῖος μόνον,
 ἀλλὰ καὶ δίκαιος ἐνενόμιστο· ἀλλ' ὅμως οὔτε οὗτος οὔτε
 Βρασίδης ὁ Σπαρτιάτης, οὐκ Ἀγησίλαος, οὐ Λύσανδρος ὁ τὴν
 15 δυναστείαν καταλύσας τῶν Ἀθηναίων, οὐ Πελοπίδης ὁ Βοιω-
 τάρχης, οὐκ Ἐπαμεινών[ιδας ὁ τὴν Λακωνικὴν ληϊσάμενος p. 121
 καὶ τῇ Σπάρτῃ προσενεγκεῖν τὴν στρατιὰν τολμήσας, οὐχ
 οἱ Ῥωμαίων περιφανέστατοι στρατηγοί, ὁ Σκιπίων ὁ πρῶ-
 τος, ὁ ἐκείνου ὁμώνυμος, ὁ Κάτων, ὁ Σύλλας, ὁ Μάριος,
 20 ὁ Πομπήϊος, ὁ Καῖσαρ αὐτός. τούτων γὰρ ἕκαστος ἐν μὲν 60
 ταῖς στρατηγίαις καὶ ταῖς ἐν πολέμοις ἀνδραγαθίαις διέπρεψε,

1 φησιν: λέγει BLDV | ἐρατωσθένης SC | τῷ SC | 2 παθῶν:
 πολλῶν BL¹ | ἐξείπει C | 3 ξυγκειμένων: εὐ ξυγκειμένων D:
 ἀπορρήτων V | στασιώτης C: στασιάζαντας V | μηνύσει C | 4 ταὐ-
 τὸ δὲ om. V | ταὐτὸ: ταὐτὸν B: τοῦτο K | 5 ποιῆσαι φασὶ D |
 πυθαγόρειον SC | 7 τῶν om. K | ἀνδρείας BV: ἀνδρείως C | μαρ-
 τυρεῖ DV | 8 τούτῳ: τοῦτο V | 9 οὐδὲ scripsi: οὔτε codd. |
 10 πολυθρόλλητα DVL² | ξυστήσαντες DV | 11 κίμων SC | οὐ
 θεμιστοκλῆς om. LV, add. post λυσιμάχου L² | 12 ἀριστείδης SC |
 13 καὶ om. B | νενόμιστο BLDV | 14 βρασίδης B | 15 τῶν: τὴν
 S(?)CV | οὐ: οὔτε SCVL² | μελοπίδης D: πελοπίδης Dgr. | βιω-
 τάρχης K | 16 ἐπαμεινώνδας KV: ἐπαμεινωνδᾶς C | 17 στρατείαν
 K: στρατηγίαν D: στρατηγείαν SCL² | 18 ὁ σκιπίων KSC: ὁ
 σκηπίων D: οὐ σκιπίων BL: οὐ σκηπίων V | πρῶτος: βροῦτος
 D: πρῶτος ὁ βροῦτος SCL²: βροῦτος οὐ βροῦτος V | 19 ὁ (ante
 κάτω et ante σύλλας): οὐ BLDV | ὁ (ante μάριος): οὐ BLV |
 μάριος L | 20 ὁ (ante πομπήϊος): οὐ BLV | ὁ (ante καῖσαρ): οὐ
 BLDV | 21 στρατηγείαις SC | ἀνδραγαθίαις C | διέπρεπε V:
 ἐπέπρεψε CL²

τοῦ δὲ τῶν μαρτύρων οὐ μετέλαχε γέρας. καὶ τί λέγω τοὺς
στρατηγοὺς; οὐδὲ γὰρ οἱ τῆς οἰκουμένης βεβασιλευκότες
ταύτης ἀπήλαυσαν τῆς τιμῆς, οὐ Κῦρος, οὐ Δαρεῖος, οὐ
Ξέρξης, οὐκ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου (τοὺς γὰρ ἐπισήμους
καταλέγω μόνους), οὐκ Ἀγούστος, οὐκ Οὐεσπασιανός, οὐ
Τραϊανός, οὐκ Ἀδριανός, οὐκ Ἀντωνῖνος· ἀλλ' οὗτοι πάντες
ζῶντες μὲν ἦσαν περίβλεπτοι καὶ τοὺς βαρβάρους ἐνίκων
καὶ μετὰ τὰς νίκας πομπὰς ἐπετέλουν καὶ ἐορτάς, ἐπειδὴ δὲ
61 ἐτελεύτησαν, οὐδὲν τῶν πολλῶν διαφέρουσιν. οὔτε γὰρ τά-
φους ἔχουσιν ἐπισήμους οὔτε δημοθιονίαις ἐτησίους γεραί-
ρονται. τίς γὰρ δὴ οἶδε τὸν Ξέρξου γε τάφον ἢ τὸν Δα-
ρείου; τίς δὲ τὸν Ἀλεξάνδρου, τοῦ τοσούτων ἐθνῶν ἐν
ὀλιγίστῳ γε χρόνῳ κρατήσαντος; καὶ τί λέγω τοὺς παλαιούς;
οὐδὲ γὰρ τὸ Ἀγούστου σῆμα δηλὸν ἐστίν ἢ τῶν ἄλλων,
ὅσοι μετὰ τοῦτον τὴν Ῥωμαίων ἰθύναντες βασιλείαν ἡγνό-
ησαν τὸν ταύτης δοτῆρα καὶ χορηγόν, μόνων δὲ τῶν εὐσε-
βῶν βασιλέων οἱ τάφοι δῆλοι καὶ γνώριμοι, οἱ δὲ τῶν
μεταξὺ δυσσεβῶς βεβασιλευκόντων φαίνονται μὲν, τιμῆς δὲ
οὐδὲ σμικρᾶς ἀπολαύουσιν· οὐ μόνον γὰρ τῆς βασιλικῆς
ἀπεστέρηται, ἀλλὰ καὶ ἥς οἱ τῶν ἰδιωτῶν μετεσχέκασιν.
62 καίτοι τινὲς τῶν ἀνοήτων καὶ θεοὺς σφᾶς ἀνηγόρευσαν καὶ
νεῶς ἑαυτοῖς ἐδομήσαντο. καὶ γὰρ Ἀντίοχος ἐπεκλήθη θεός,
καὶ Γάιος ὁ Τιβερίου διάδοχος, καὶ Οὐεσπασιανός καὶ Ἀδρια-
νός μεγίστους ἑαυτοῖς νεῶς ᾠκοδόμησαν, ἀλλὰ ξὺν τῇ ζωῇ
καὶ τὴν δυσσεβῇ τιμὴν ἀφηρέθησαν. οἱ δὲ τῶν καλλινί-
κων μαρτύρων σηκοὶ λαμπροὶ καὶ περίβλεπτοι καὶ μεγέθει
διαπρεπεῖς καὶ παντοδαπῶς πεποικιλμένοι καὶ κάλλους ἀφιέν-

1 γέρας K | 2 οὐδὲ scripsi: οὔτε codd. | 3 ἀπέλαυσαν B |
5 μένους S | οὐ οὐεσπασιανός K: οὐκ ἐσπασιανός C¹: οὐκ οὐ-
εσπεσιανός DVS² | 7 ζῶντες bis C¹ | 8 ἐτέλουν V | 10 δημοθι-
ονίαις S¹C | αἰτησίαις S | 11 δὴ om. B, suprascr. V | γε om. V
| 12 τὸν: τῶν C | 13 ὀλιγοστῶ DSCVL² | γε om. C | 14 τὸ:
τοῦ C: τὸ τοῦ V | 15 τούτων SC | τὴν—βασιλείαν om. BL¹ |
ἰθύνοντες CL² | 17 post εὐσεβῶν add. καὶ KB | 18 δυσσεβῶς D |
19 οὐδὲ: οὐ C | 20 post ἀπεστέρηται add. τιμῆς DCL² | ἥς οἱ:
ἥσσαν BL¹ | 22 νεοὺς SC | αὐτοῖς V | ἐδομήσαντο KB | 23 οὐ-
εσπεσιανός DV | 25 ἀφιρέθησαν C | δέ γε KS | 27 καὶ poste-
rius om. C

τες μαρμαρυγὰς. εἰς δὲ τούτους οὐχ ἅπαξ ἢ δις γε τοῦ ἔτους 63
 ἢ πεντάκις φοιτῶμεν, ἀλλὰ πολλάκις μὲν πανηγύρεις ἐπιτε-
 λοῦμεν, πολλάκις δὲ ἡμέρας ἐκάστης τῷ τούτων δεσπότῃ
 τοὺς ὕμνους προσφέρομεν. καὶ οἱ μὲν ὑγιαίνοντες αἰτοῦσι
 5 τῆς ὑγείας τὴν φυλακὴν, οἱ δὲ τινι νόσῳ παλαιόντες τὴν
 τῶν παθημάτων ἀπαλλαγὴν· αἰτοῦσι δὲ καὶ ἄγονοι παῖδας,
 καὶ στέριφαι παρακαλοῦσι γενέσθαι μητέρες, καὶ οἱ τῆσδε
 τῆς δωρεᾶς ἀπολαύσαντες ἀξιοῦσιν ἄρτια σφίσι φυλαχθῆναι
 τὰ δῶρα· καὶ οἱ μὲν εἰς τινα ἀποδημίαν στελλόμενοι λιπα-
 10 ροῦσι τούτους ξυνοδοιπόρους γενέσθαι καὶ τῆς ὁδοῦ ἡγε-
 μόνας· οἱ δὲ τῆς ἐπανόδου τετυχηκότες τὴν τῆς χάριτος
 ὁμολογίαν προσφέρουσιν, οὐχ ὥς θεοῖς αὐτοῖς προσιόντες,
 ἀλλ' ὥς | θεῖους ἀνθρώπους ἀντιβολοῦντες καὶ γενέσθαι p. 12
 πρεσβευτὰς ὑπὲρ σφῶν παρακαλοῦντες. ὅτι δὲ τυγχάνουσιν 64
 15 ὥνπερ αἰτοῦσιν οἱ πιστῶς ἐπαγγέλλοντες, ἀναφανδὸν μαρ-
 τυρεῖ τὰ τούτων ἀναθήματα τὴν ἰατροίαν δηλοῦντα. οἱ μὲν
 γὰρ ὀφθαλμῶν, οἱ δὲ ποδῶν, ἄλλοι δὲ χειρῶν προσφέρουσιν
 ἐκτυπώματα· καὶ οἱ μὲν ἐκ χρυσοῦ, οἱ δὲ ἐξ ὕλης [ἀργύρου]
 πεποιημένα. δέχεται γὰρ ὁ τούτων δεσπότης καὶ τὰ σμικρά
 20 τε καὶ εὖωνα, τῇ τοῦ προσφέροντος δυνάμει τὸ δῶρον με-
 τρῶν. δηλοῖ δὲ ταῦτα προκείμενα τῶν παθημάτων τὴν
 λύσιν, ἧς ἀνετέθη μνημεῖα παρὰ τῶν ἀρτίων γεγεννημένων.
 ταῦτα δὲ κηρύττει τῶν κειμένων τὴν δύναμιν· ἢ δὲ τούτων 65
 δύναμις τὸν τούτων Θεὸν ἀληθινὸν ἀποφαίνει Θεόν. ἐξε-
 25 τάσωμεν γάρ, τίνες καὶ πόθεν οἱ ταύτης ἀξιοθέντες τῆς
 χάριτος. ἄρα τινες ἐπίσημοι καὶ περιφανεῖς ἢ γένους ἀν-
 χοῦντες λαμπρότητα ἢ τοῖς τοῦ πλούτου περιρρεόμενοι ρεύ-
 μασιν ἢ ἐκ δυναστείας τινὸς γενόμενοι γνώριμοι; οὐδαμῶς,

1 ἢ δις: οὐδὲ δις DV | γε om. SC | 3 post δὲ add. καὶ
 DSV | 5 τὴν τῆς ὑγείας B: τὴν om. LV | τινι: τῇ D | 6 παθη-
 μάτων: νοσημάτων BL¹ | 7 στείραι DV | μητέραις L¹ | 8 ἀπο-
 λαύοντες DV | σφίσι S | 11 τὴν om. V | 12 προσιόντες K |
 14 παρακαλοῦντες: λιπαροῦντες DV | δέ: δὲ καὶ L² | 15 πιστῶς:
 ἐκ πίστεως V | μάρτυρες K | 16 δηλοῦντα: δεικνόντα KDV |
 18 χρυσοῦ K | ἀργύρου delendum mihi videtur: ἀργυρίου K:
 ἀργίλου Elter | 20 μετρῶν τὸ δῶρον V | 22 ἧς: οἷς D | γεγενη-
 μένα BL | 25 γάρ: δὲ V | 26 ἐπίσημοι S | ἢ om. BL¹ | 27 λαμ-
 πρότητι Dgr. | περιρρεόμενοι KSC | 28 γενόμενοι B

- 66 ὧ ἄνδρες. τούτων γὰρ οὐδενὸς μετεσχῆκασιν, ἀλλ' ἰδιῶται
 ἦσαν ἢ στρατιῶται, τινὲς δὲ αὐτῶν καὶ οἰκείται γεγέννηται
 καὶ θεραπαινίδες, ἐν ἀσθενέσι δ' ἄγαν σώμασι γενναίως
 ἀγωνισάμεναι· καὶ αἱ μὲν σωφρόνως ἔλκουσαι τὸν τοῦ γά-
 μου ζυγόν, αἱ δὲ τί γάμος οὐκ ἐπιστάμεναι. ἀκούω δὲ 5
 ἔγωγέ τινας καὶ τῇ σκηπῇ ξυντραφέντας καὶ ἐξαπίνης τοῖς
 ἀγωνισταῖς ξυνταχθέντας καὶ ἀξιονίκους γεγεννημένους καὶ
 τῶν στεφάνων τετυχηκότας καὶ μετὰ τὴν ἀνάρρησιν σφόδρα
 δεδιττομένους τοὺς δαίμονας, οἷς ἦσαν ὑποχείριοι πάλοι· πολ-
 λοι δὲ καὶ ἱερεῖς καὶ νεωκόροι τὰ κατὰ τῆς ἀσεβείας ἀνέστησαν 10
 67 τρόπαια. ἐκ τοιούτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ξυνέστησαν οἱ
 τῶν μαρτύρων χοροί. καὶ φιλόσοφοι μὲν καὶ δῆτορες παρα-
 δέδονται λήθῃ, καὶ βασιλέων καὶ στρατηγῶν οὐδε τὰς προσ-
 ηγορίας γινώσκουσιν οἱ πολλοί, τὰς δὲ τῶν μαρτύρων προσ-
 ηγορίας μᾶλλον ἴσασιν ἅπαντες ἢ τὰ τῶν φιλάτων ὀνόματα· 15
 καὶ τοῖς παισὶ δὲ τὰς τούτων προσηγορίας ἐπιτιθέναι σπου-
 δάζουσιν, ἀσφάλειαν αὐτοῖς ἐντεῦθεν καὶ φυλακὴν μηχανώ-
 68 μενοι. καὶ τί λέγω φιλοσόφους καὶ βασιλέας καὶ στρατη-
 γούς; καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν καλουμένων θεῶν τὴν μνήμην
 ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐξήλειψαν διανοίας. τὰ μὲν γὰρ 20
 ἐκείνων οὕτω παντελῶς διελύθη τεμένη, ὥς μηδὲ τῶν σχη-
 μάτων διαμεῖναι τὸ εἶδος, μηδὲ τῶν βωμῶν τὸν τύπον τοὺς
 νῦν ἀνθρώπους ἐπίστασθαι, αἱ δὲ τούτων ὕλαι καθωσιώ-
 69 θησαν τοῖς τῶν μαρτύρων σηκοῖς. τοὺς γὰρ οἰκέλους νε-
 κροὺς ὁ δεσπότης ἀντεισῆξε τοῖς ἡμετέροις θεοῖς, καὶ τοὺς 25
 μὲν φρούδους ἀπέφηνε, τούτοις δὲ τὸ ἐκείνων ἀπένειμε γέ-
 ρας. ἀντὶ γὰρ δὴ τῶν Πανδίων καὶ Διασίων καὶ Διονυ-

2 γεγέννητο V | 3 δ' om. V | 5 τί γάμος: τοι γάμος D:
 ἔτι γάμος SCV: ἔτι γάμον L² | 6 ξυντραφέντας: ξυγγραφέντας
 BL¹ | 7 γεγεννημένους S | 9 δεδιττομένους K | 10 νεοκόροι S |
 12 παραδέδονται SC | 14 γινώσκουσιν: ἴσασιν D, corr. Dgr. |
 οἱ om. L¹ | 15 μᾶλλον ἴσασιν om. K, add. vero v. 16 post
 προσηγορίας | 15—16 τὰ—δὲ om. L² | 17 ἀσφάλειαν S | καὶ φυ-
 λακὴν ἐντεῦθεν DSC | 18 βασιλεῖς D | 20 ἐξείληψαν S | 21 κατε-
 λύθη KDV | 23 post ἀνθρώπους add. ὥς BL | καθὼς εἰώθεσαν
 K | 25 ἀντέταξε DV | ἡμετέροις BS, sed corr. S: ἡμετέρους C |
 26 τὰ SCL² et γέρας SCL² | 27 post lacunam incipit M; cf.
 p. 191, 3 | παιδίων C | καὶ διασίων om. SC | διωνυσίων C

σίῳν καὶ τῶν ἄλλων ὁμῶν ἑορτῶν Πέτρου καὶ Παύλου καὶ
 Θωμᾶ καὶ Σεργίου καὶ Μαρκέλλου καὶ Λεοντίου καὶ Ἀν-
 τωνίου καὶ Μαυρικίου | καὶ τῶν ἄλλων μαρτύρων ἐπι- p. 123
 τελοῦνται δημοθινίαι· καὶ ἀντὶ τῆς πάλαι πομπείας καὶ
 5 αἰσχροουργίας καὶ αἰσχρορρημοσύνης σώφρονες ἑορτάζονται
 πανηγύρεις, οὐ μέθην ἔχουσαι καὶ κῶμον καὶ γέλωτα, ἀλλ'
 ὕμνους θείους καὶ ἱερῶν λογίων ἀκρόασιν καὶ προσευχὴν
 ἀξιευαίνουσιν κοσμουμένην δακρύοις. ὁρῶντες τοίνυν τῆς τῶν 70
 μαρτύρων τιμῆς τὸ ὠφέλιμον, φεύγετε, ὦ φίλοι, τῶν δαι-
 10 μόνων τὸν πλάνον· καὶ τούτοις φωστῆρσι καὶ ποδηγοῖς
 κεχρημένοι, τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἄγουσαν πορείαν ὁδεύσατε,
 ἵνα τῆς τούτων χορείας ἐν τοῖς ἀνωλέθροις αἰῶσι μετάσχητε.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ. Θ.

Ῥαγεῖς μὲν, ὦ ἄνδρες, κακαλλιεπημένων ποθεῖτε λόγων 1
 15 ἀκούειν καὶ τούτοις κατακληῖσθαι ζητεῖτε· οὐ δ' ἂν τού-
 τους μὴ εὗροιτε, γελᾶτε καὶ κωμωδεῖτε καὶ τὰς ἀκοὰς βύετε
 καὶ τῶν λεγομένων ἐπαίειν οὐ βούλεσθε. Ἔδει δὲ ξυνιδεῖν, 2
 ὥς τὰ πολλὰ τῶν ἄγαν τιμωτάτων ἐν ἐλύτροις εὐτελέσι
 καλύπτεται. καὶ γὰρ τὸν πολυτελῆ μαργαρίτην καὶ τοῖς
 20 πλουτοῦσι τριπόδητον εὐκαταφρόνητον ὄστρεον καὶ τίκτει
 καὶ τρέφει, καὶ μέντοι καὶ κατακρύπτει· οἱ δὲ τοῦτον ὠνού-
 μενοι, χρυσίον διδόντες ὅτι μάλιστα πλεῖστον, χαίρειν ἔωσι
 τὸ ὄστρεον. καὶ τοῖς διαυγέσι δὲ λιθιδίοις ἐκείνοις, ἃ τὴν 3

2 post λεοντίου add. καὶ παντελεήμονος MCL² | ἀντωνίου L² |
 4 δημοθινίαι SC | πάλαι: ἄλλης SCL² | πομπείας KV | καὶ poste-
 rius bis C | 5 αἰσχρορρημοσύνης VL² | 7 λόγων B | 9 ὠφέλημον
 S | 10 τὴν πλάνην MV | τούτοις: τοι τοῖς K | ὁδηγοῖς L¹ | 11 τὸν
 om. BLMV | 12 περὶ τῆς τῶν μαρτύρων τιμῆς KLS, ante quae
 verba add. ἡ S: τέλος τοῦ ἡ λόγον περὶ τῆς τῶν μαρτύρων τι-
 μῆς C | 13 περὶ νόμων θ' om. V | 14 λόγος θ' BLMC | 15 κατακλη-
 λίσθαι SC | 16 εὗρητε C | βύεται M: μύετε K | 17 βούλεσθαι
 SC | ξυνιδεῖν S | 18 τὰ om. KV | τιμωτάτω C | ἐν om. SCV |
 λύτροις M | 19 κεκάλυπται B | 20 ὄστριον KS¹C | 21 τούτων M,
 corr. Mgr. | 22 πλεῖον C | 23 ὄστριον KC | λιθοδίοις BS¹ ut
 videtur, sed corr. BS²

βασιλικὴν διακοσμῇ κεφαλὴν, ἑτέρα λίθου φύσις ἔξωθεν
 περικείται παντάπασιν ἄχρηστος· οἱ δὲ τοῦ τοιοῦδε κόσμου
 δημιουργοί, τοῦτο τὸ περιττόν τε καὶ ἄχρηστον περικόπτουντές
 τε καὶ ἀποξύνοντες, τῶν διαφανῶν λίθων ἐκείνων γυμνοῦσι
 4 τὸ κάλλος. καὶ τὸν χρυσὸν δὲ τὸν τοῖς πολλοῖς ἀξιέραστον,
 καὶ μέντοι καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδη-
 ρον ψάμμος καὶ γῆ ξυγκαλύπτουσιν· ἀλλ' οἱ τὰς χρυσίτιδας
 καὶ ἀργυρίτιδας διερευνῶμενοι φλέβας διορύττουσι μὲν τὰ
 μέταλλα, ξυλλέγουσι δὲ τὰ ψήγματα. καὶ ἐπίσημον δὲ γε-
 νόμενον τὸν χρυσὸν καὶ τὸν βασιλικὸν δεξάμενον χαρακτηῖρα 10
 οὐ χρυσὸς ἔξωθεν, ἀλλ' ἢ σκῦνται ἢ ξύλιναι φυλάττουσι
 5 θῆκαι. εἰκότως οὖν ἄρα καὶ τὴν ἀληθῆ περὶ τῶν θείων
 καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δόξαν οὐ λαμπροὶ τινες καὶ ὄγκον
 ἔχοντες, ἀλλ' ἀπλοῖ καὶ πεζοὶ καὶ πᾶσι γνώριμοι κηρύττουσι
 λόγοι, καὶ τὸν μέγαν καὶ ἄρρητον θησαυρὸν εὐτελεῖς ἄγαν 15
 6 φέρουσι θῆκαι. ὅσῃν δέ γε οὗτοι ῥώμην καὶ δύνανιν
 ἔχουσι, ῥᾶστα ἂν τις ξυνίδοι, τοὺς Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων
 νομοθέτας παραγαγὼν καὶ τούτοις τοὺς ἡμετέρους ἀλίεας
 καὶ τελῶνας παρεξετάσας. εὐρήσει γὰρ τοὺς μὲν οὐδὲ τοὺς
 ὁμόρους πείσαντας κατὰ τοὺς σφῶν πολιτεύεσθαι νόμους, 20
 τοὺς δὲ Γαλιλαίους οὐ μόνον Ῥωμαίους πεπεικότας καὶ
 Ἑλληνας, ἀλλὰ καὶ πάντα τῶν βαρβάρων τὰ φύλα τὴν
 7 εὐαγγελικὴν νομοθεσίαν ἀσπάσασθαι. καὶ Μίνως μὲν, ὃς
 p. 124 αὐχεῖ κατὰ τὸν μῦθον πατέρα τὸν Δία, καὶ παρὰ τὸ
 ἐκείνου γε ἄντρον, ὡς μυθολογοῦσι, φοιτήσας τὰς τῶν νό-
 μων ἔλαβεν ἀφορμὰς, Κρητῶν μὲν νομοθέτης ἐγένετο, οὐκ
 ἔπεισε δὲ οὔτε Σικελιώτας οὔτε Καρχηδονίους οὔτε μὴν

23—26: Clem. Str. I 26, 170

3 τοῦτο om. L: τούτου B | τὸ om. C | 4 τε om. C | ἐκείνων
 λίθων C | 6 καὶ μέντοι om. S | 8 καὶ ἀργυρίτιδας om. V |
 9 μέταλλα V | δὲ (priori loco): litt. δ S² e corr. | δὲ posterius
 om. L¹ | 9—10 τὸν χρυσὸν γενόμενον C | 10 δεξάμενος M |
 11 ἀλλ' ἢ: ἀλλὰ MV | ἢ (posteriore loco): καὶ MV | 12 ἀληθινὴν
 V | 13 τῶν om. K | ἀνθρωπίνων KM | ὄγκον V | 14 ἀπλοῖ καὶ om.
 L¹ | 15 μέγα S¹ | 17 ξυνεῖδοι KSC | 18 ἡμετέρος M¹ | 21 γαλι-
 λείους S: γαλιλαίους C | πεπεικότα B | 22 ἅπαντα MSC | 23 μή-
 νως C | 24 τὸ παρ' B | 25 τὰς om. V | νόμων: λόγων BL¹ |
 27 οὐδὲ σικελιώτας SC

τοὺς Ἕλληνας κατὰ τοὺς αὐτοῦ πολιτεύεσθαι νόμους, ἀλλὰ
 μόνην τὴν νῆσον ἐκείνην, ἣς ἐβασίλευε, στέρξαι τοὺς νό-
 μους ἠγάγκασε, καὶ οὐδὲ τούτους τὸν αἰὶ χρόνον· ἐπειδὴ
 γὰρ Ῥωμαῖοι τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν, κατὰ τοὺς τούτων
 5 καὶ οὗτοι πολιτεύονται νόμους. πάλιν τὸν Χαρώνδαν προ- 8
 τον Ἰταλίας καὶ Σικελίας νομοθέτην γεγενῆσθαι φασιν· ἀλλ’
 οὐδὲ οὗτος Τυρρηνοὺς ἔπεισεν ἢ Κελτοὺς ἢ Ἰβήρας ἢ Κελ-
 τίβηρας, καὶ ταῦτα ὁμόρους γε ὄντας καὶ ἀγχιτέμονας,
 τοὺς ὑπ’ αὐτοῦ τεθέντας καταδέξασθαι νόμους. καὶ τί λέγω
 10 τοὺς ὁμόρους; οὐδὲ γὰρ οἱ τηνικάδε τούτους θαυμάσαντες
 καὶ στέρξαντες κατὰ τούτους νῦν βιοτεύουσι· τὸν γὰρ τοι
 τῶν Ῥωμαϊκῶν νόμων ὑπῆλθον καὶ οὗτοι ζυγόν. Ζάλευκος 9
 δὲ Λοκροῖς τέθεικε νόμους, παρὰ γε τῆς Ἀθηνᾶς τὴν τού-
 των ἐπιστήμην δεξάμενος, ἣ φασιν οἱ τοὺς μύθους δια-
 15 πλάττειν φιλοῦντες· ἀλλ’ οὔτε Ἀκαρνᾶνες οὔτε Φωκεῖς οὔτε
 μὴν οἱ ἄλλοι Λοκροὶ τῆς τούτου νομοθεσίας ἠνέσχοντο, καὶ
 ταῦτα οὐ μακρὰν οἰκοῦντες, ἀλλ’ ἀστυγείτονες ὄντες. τὸν 10
 δὲ Λυκοῦργον λέγουσιν οἱ σεμνολογεῖν τοὺς τοῦδε νόμους
 σπουδάζοντες εἰς Δελφοὺς μὲν ἀφικέσθαι παρὰ τὸν Πύθιον,
 20 ἐμπνευσθῆναι δὲ παρ’ ἐκείνου καὶ θεῖναι Λακεδαιμονίοις
 τοὺς νόμους. λέγουσι δὲ καὶ τὸν χρησμόν, ὃν τοῦδε πέρι
 ὁ Πύθιος ἔχρησεν· ἔστι δὲ οὗτος· „ἦκεις, ὦ Λυκόεργε,
 ἐμὸν ποτὶ πτόνα νηὸν Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώ-
 ματ’ ἔχουσιν. δῖζω ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἀνθρώπον·

5—6: Eus. Pr. XII 49, 3 || 12—14: Clem. Str. I 26, 170 ||
 17—p. 222, 2: Clem. Str. I 26, 170 Eus. Pr. V 27, 8

2 ἐβασίλευσε KBLMC | 3 τούτοις SC | 4 κατὰ τοὺς: κατὰ τοὺς
 M¹: καὶ τοὺς K: καὶ κατὰ τοὺς CL² | 5 χαρώνδαν K | 6 γενέσθαι
 SC | φασιν om. L¹ | 7 οὕτως L¹ | 7 τυρρηνοὺς MSC | ἢ κελτοὺς
 ἔπεισεν L | 8 ὁμόρους γε KS: γε ὁμόρους BLC: γε ὁμόρους τε
 M: ὁμόρους V | ὄντας C | 10 οὐδὲ: οὐ K | 11 τούτους: τοὺς
 KC | βιοτεύουσι: πολιτεύονται SCL²Mγρ. | τὸν: τὸ B: τῶν C |
 12 ῥωμαϊκῶν B | ἐπῆλθον MV | 14 ἢ B | φησιν S¹C | 16 τού-
 των L | ἠνέχοντο M | 17 ἀστυγείτονες: litt. εἰ C^a e corr. |
 18 τοῦδε τοὺς V | 19 ἐσπουδακότες SCMγρ. | 20 θῆναι M |
 21 νόμους: λόγους M | περὶ ὃν τοῦδε S | πέρι om. C | 23 πεί-
 ονα S | δώματ’ C | 24 δῖζω B, sed corr.: διζέω M: δῖζεο SCL² |
 σε ἢ V | θεὸν: litt. ὃν L² e corr.

- ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὃ *Λυκόεργε*. ἤκεις εὐ-
 11 νομίην διζήμενος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι δώσω.“ τοιοῦτος μὲν δὴ
 οὗτος καὶ ὁ περὶ τούτου χρησμός. ἀλλ' οὔτε τὸ πολὺ τοῦ
 νομοθέτου κλέος οὔτε τῆς Σπάρτης ἢ περιφάνεια οὔτε ὁ
 τοῦ Πυθίου χρησμός ἠνάγκασεν Ἀργείους ἢ Τεγεάτας ἢ
 Μαντινεῖς ἢ Κορινθίους, μάλα πλησίον οἰκοῦντας, τὴν
 Λακεδαιμονίων καταδέξασθαι πολιτείαν. καὶ τί λέγω τοὺς
 ἄλλους; Φιλιάσιοι γὰρ πόλισμα μὲν οἰκοῦσι σμικρόν, ἀεὶ δὲ
 τὴν Λακεδαιμονίων ἡγεμονίαν ἡγάπησαν καὶ τούτων ἦσαν
 ὑπόσπονδοι, ἀλλ' ἤγοντο μὲν ὑπ' ἐκείνων καὶ ξυνεπολέμουν
 12 ἀεὶ, τοῖς δὲ ἐκείνων οὐκ ἐχρήσαντο νόμοις. καὶ ἵνα τοὺς
 ἄλλους νομοθέτας παρῶ, Ἄπιν τὸν Ἀργείων καὶ Μνησίωνα
 τὸν Φωκέων καὶ τὸν Κυρηναίων Δημόνακτα καὶ Παγών-
 δην τὸν Ἀχαιῶν καὶ τὸν Κνιδίων Ἀρχίαν καὶ Εὐδοξον
 τὸν Μιλησίων καὶ Φιλόλαον τὸν Θηβαίων καὶ Πιττακὸν
 τὸν Μιτυληναίων καὶ Νέστορα τὸν Πυλίων, οὗ τοὺς λό-
 γους μέλιτος γλυκύτερους ἐκάλεσεν Ὅμηρος, — ἵνα τούτους
 καὶ τοὺς τῶν ἄλλων ἔθνων νομοθέτας παρῶ, Σόλων ὁ πολυ-
 θρόλυτος καὶ Δράκων καὶ Κλεισθένης νομοθῆται Ἀθηναίων
 ἐγένοντο. ἀλλ' οὔτε Μεγαρέας οὔτε Εὐβοέας οὔτε Θηβαίους,
 20 ὁμόρους γε ὄντας καὶ ἄγαν πλησιοχώρους, τοῖς τοῦ Σόλω-

16—17: Hom. A 249

1 καὶ om. C | ἡμεῖς K | 2 διζήμενος K: διζόμενος B | αὐ-
 τὰρ: οὐ γὰρ K | 4 τῆς om. K | 5 τεγεάτας S: τ' αἰγεάτας C |
 6 μαντινεάς SCL²Myr. | 7—9 καταδέξασθαι—λακεδαιμονίων om.
 S | 8 φιλιάσιοι MC | post φιλιάσιοι add. μὲν L | πόλισμα C |
 μικρόν BL | 9 ἡγεμονίαν KS: πολιτείαν BL¹MV, corr. Myr. |
 12 τὸν: τῶν BSC¹ | μνήσωνα SC: μνασίωνα V | 13 τὸν (ante
 φωκέων): τῶν BSC¹ | φωκαίων L, sed litt. φ L² e corr. | τὸν
 (ante κυρηναίων): τῶν C¹ | δημόνακτα SC | παγώνδην: litt. γ
 B e corr.: παγώδην L¹: χαρώδην V | 14 τὸν (ante ἀχαιῶν):
 τῶν BSC¹ | τὸν (ante κνιδίων): τῶν C | κνηδίων BL¹ | 15 τὸν
 (ante μιλησίων): τῶν S: τὸν τῶν C | μηλησίων KC: μιλησίων S |
 τὸν (ante θηβαίων): τῶν SC¹ | 16 τὸν (ante μιτυληναίων): τῶν
 C¹ | μυτυληναίων B: μυτυληναίων S | νέστωρα S | τὸν (ante πυ-
 λίων): τῶν C | 17 post ἵνα add. δὲ SCL² | 18 τῶν ἄλλων om.
 V | ἔθνων om. L¹C | πολυθρόλυτος MVL² | 19 κλεισθένης SC |
 21 νε: τε V | σόλωνος S

νος ἢ τοῦ Δράκοντος ἢ τοῦ Κλεισθένους ὑπακοῦσαι νόμοις
 ἔπεισαν Ἀθηναῖοι. | καὶ αὐτοὶ δὲ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐρ- 13 p. 125
 ρῶσθαι φράσαντες, καὶ μέντοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Λο-
 κροὶ καὶ Θηβαῖοι καὶ οἱ ἄλλοι δὲ Ἕλληνες κατὰ τοὺς Ῥω-
 6 μαίων πολιτεύονται νόμους. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ τοὺς παρ'
 Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις ξυναθροίσαντες νόμους καὶ τοὺς
 ἄριστα κειῖσθαι δόξαντας παρ' ἐκάστου νομοθέτου λαβόντες,
 ὅσαπερ ἔθνη τὸν τούτων ὑπεισηλθε ζυγόν, δουλεύειν τοῖσδε
 τοῖς νόμοις ἠνάγκασαν, τοὺς δὲ παρ' αὐτῶν οὐ βουλευθέν-
 10 τας ἰδύνεσθαι οὔτε ἔπεισαν οὔτε ἠνάγκασαν τὴν σφῶν πολι-
 τείαν ἀσπάζασθαι. πολλοὶ δὲ καὶ τὸν τῆς δουλείας δεξά- 14
 μενοι χαλινόν, βιοτεύειν κατὰ τοὺς τούτων οὐκ ἀνέχονται
 νόμους. οὔτε γὰρ Αἰθίοπες οἱ Θηβῶν τῶν Αἰγυπτίων
 ὁμοτέρμονες οὔτε τὰ πάμπολλα φῦλα τοῦ Ἰσμαήλ, οὐ Λαζοί,
 15 οὐ Σάννοι, οὐκ Ἀβασγοί, οὐχ οἱ ἄλλοι βάρβαροι, ὅσοι τὴν
 Ῥωμαίων ἀσπάζονται δεσποτείαν, κατὰ τοὺς Ῥωμαίων νό-
 μους τὰ πρὸς ἀλλήλους ποιοῦνται ξυμβόλαια. οἱ δὲ ἡμέ- 15
 τεροι ἄλιεῖς καὶ οἱ τελῶναι καὶ ὁ σκντοτόμος ἔπασιν ἀν-
 θρώποις τοὺς εὐαγγελικοὺς προσενηνόχασι νόμους. καὶ οὐ
 20 μόνον Ῥωμαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τούτοις τελούντας, ἀλλὰ καὶ
 τὰ Σκυθικὰ καὶ τὰ Σαυροματικὰ ἔθνη καὶ Ἰνδοὺς καὶ
 Αἰθίοπας καὶ Πέρσας καὶ Σῆρας καὶ Ὑρκανοὺς καὶ Βακ-
 τριανοὺς καὶ Βρεττανοὺς καὶ Κίμβρους καὶ Γερμανοὺς καὶ
 ἀπαξαπλῶς πᾶν ἔθνος καὶ γένος ἀνθρώπων δέξασθαι τοῦ
 25 σταυρωθέντος τοὺς νόμους ἀνέπεισαν, οὐχ ὅπλοις χρησάμε-
 νοι καὶ πολλαῖς μυριάσι λογάδων οὐδὲ τῇ τῆς Περσικῆς
 ὀμότητος χρώμενοι βίᾳ, ἀλλὰ πείθοντες καὶ δεικνύντες
 ὀνησιφόρους τοὺς νόμους, καὶ οὐδὲ δίχρα κινδύνων τοῦτο 16

1 κλεισθένης SC | 2 ἀθηναῖοι om. C¹ | 4 οἱ om. KSC |
 8 παρεισηλθε MSCL² | τοῖσδε om. B | 9—10 τοὺς—ἠνάγκασαν
 om. S | 12 χαλινόν: ζυγόν L² | βιωτεύειν C | 14 ὁμοτέρμονες S
 | πάμπολα C | 15 σάννοι CMγρ.: σάνοι V | ἀβαστοί K | 16 τοὺς
 τῶν Ῥωμαίων K | 17 ξυμβόλαια C | 18 ὁ σκντοτόμος καὶ οἱ τελῶ-
 ναι V | οἱ om. L¹M | 20 τούτους M, corr. Mγρ. | 21 τὰ posterius
 om. K | σαυροματικὰ V | 22 πέρσας καὶ αἰθίοπας C | ὕρκανίους
 BLMV, corr. Mγρ. | 23 κίμβρους K: κίμμερίους BL | 27 πείθοντες
 S | δεικνύντες L

ποιοῦντες, ἀλλὰ πολλὰς μὲν κατὰ πόλιν ὑπομένοντες παροι-
 νίας, πολλὰς δὲ καὶ παρὰ τῶν τυχόντων δεχόμενοι μάστιγας
 καὶ στρεβλούμενοι καὶ καθειργνύμενοι καὶ πᾶσαν ἰδέαν κο-
 λαστηρίων δεχόμενοι. εὐεργέτας γάρ τοι ὄντας καὶ σωτήρας
 καὶ ἰατρούς, ὥς ἐπιβούλους καὶ πολεμίους οἱ μὲν ἐξήλαννον, ⁵
 οἱ δὲ καὶ κατέλευον, οἱ δὲ πέδαις καὶ ποδοκάκκαις ἐδέσμον, ⁶
 καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπετυμπάνισαν, τοὺς δὲ ἀνεσκολόπισαν,
 τοὺς δὲ θηρίοις παρέδωκαν. ἀλλὰ τοὺς μὲν νομοθέτας κατη-
 κόντισαν, τὸ δὲ τῶν νόμων οὐ κατέλυσαν κράτος· πολλῶ
 γὰρ ἰσχυρότεροι μετὰ τὴν ἐκείνων ἀπεφάνθησαν τελευτήν. ¹⁰
 17 πρὸς γάρ τοι Πέρσας καὶ Σκύθας καὶ τᾶλλα βάρβαρα ἔθνη
 μετὰ τὴν ἐκείνων οἱ νόμοι διέβησαν τελευτήν· καὶ πάντων
 πολεμούντων, οὐ μόνον βαρβάρων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν γε Ῥω-
 μαίων, διέμειναν τὸ ἴσον ἔχοντες κράτος· καὶ πάντα κάλων
 Ῥωμαῖοι κινήσαντες, ὥστε τῶν ἀλίων καὶ τοῦ σκυτοτόμου ¹⁵
 καταλῦσαι τὴν μνήμην, λαμπροτέραν αὐτὴν καὶ περιφανέ-
 στέραν ἀπέφηναν· καὶ τοὺς μὲν Λυκούργου καὶ Σόλωνος
 καὶ Ζαλεῦκου καὶ Χαράνδου καὶ Μίνως καὶ τῶν ἄλλων
 νομοθετῶν ἀργεῖν προσέταξαν νόμους, καὶ ἀντεῖπε τῶν ὑπ'
 ἐκείνοις πολιτευσαμένων οὐδεὶς, ἀλλ' ὁ λόγος ἐγένετο νόμος· ²⁰
 καὶ ἀπέσβη μὲν τῶν πολυθρυλλήτων νομοθετῶν ἡ μνήμη,
 p. 126 οἱ δὲ Ῥωμαίων νόμοι τὰς τῶν Ἑλλήνων ἰθύ|νουσι πόλεις.
 18 καὶ ἀργεῖ μὲν παρ' Ἀθηναίοις ὁ Ἄρειος πάγος καὶ ἡ Ἡλιαία
 καὶ τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον καὶ ἡ τῶν πεντακοσίων
 βουλή καὶ οἱ ἔνδεκα καὶ οἱ θεσμοθέται καὶ ὁ πολέμαρχος ²⁵
 καὶ ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἄρχων — ὀνόματα ἄλλως ἐστὶν ὀλί-
 γοις κομιδῇ γνώριμα τοῖς ἀναγινώσκειν ἐθέλουσι τὰ τοῖς

3 καθειργόμενοι KSC | εἰδέαν KSC | 4 γάρ: γε MV | 6 καὶ
 prius om. KBV | πέδες S: παίδαις C | ποδοκάκκαις: ο prius S²
 e corr.: παιδοκάκκαις C | 7 ἀπετυμπάνησαν KC | 8 παρέδωκαν
 V | κατηκόντισαν S | 10 ἰσχυρότεροι SC | 12 post πάντων add.
 μὲν S | 14 κάλων KS¹: κάλον C K e corr. | 15 οἱ Ῥωμαῖοι MC |
 18 χωράνδου S | μίνως C | 19 προσέταξεν CV | 20 πολιτευσα-
 μένων M: πολιτευομένων SCMγρ. | οὐδὲ εἰς BL | νόμος: ἔργον
 B, sed corr.: ἔννομος L¹ | 21 ἀπεσβέσθη SCL² | πολυθρυλλήτων
 VL² | νομοθετῶν om. S | 23 ὁ om. C | ἡ om. K | 24 τὸ: τῷ
 L¹SC | 25 καὶ οἱ (posteriore loco) om. C: οἱ del. L² | 26 post
 ἄρχων add. ὧν τὰ MSCL² | ὧν: ον M¹ | 27 γνώριμα S¹

πάλαι ξυγγεγραμμένα· παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ξενηλασίαν
οὐκ ἔστιν ἰδεῖν οὐδὲ τὴν τῶν εἰλώτων δουλείαν οὐδὲ τοὺς
νεοδαμώδεις οὐδὲ τὴν ἐκ τῶν Λυκούργου νόμων τῆς παιδε-
ραστίας ἄδειαν οὐδὲ τὰς ἐννόμους εἰς τοὺς γάμους παρα-
5 νομίας. ὁ γὰρ τοι Λυκούργος, τῶν νομοθετῶν ὁ ἄριστος, 19
ὥς δοκεῖ τοῖς τῶν Ἑλλήνων σοφοῖς, διηγόρευσεν ἐν τοῖς
νόμοις, ὥς οἱ τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν ξυγγεγραφότες
φασίν, ἐξεῖναι καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἤδη δεξαμένοις τὸν
τοῦ γάμου ζυγόν, ταῖς μὲν ἐξ ἄλλων ἀνδρῶν, τοῖς δὲ ἐκ
10 γυναικῶν ἑτέροις ἀνδράσι ξυνεξευγμένων ποιεῖσθαι παῖδας
ἀδεῶς μιγνυμένοις· καὶ τούτους τεθαύμακε τοὺς νόμους ὁ
Πλάτων καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ διαπλασθεῖσαν πόλιν κατὰ τού-
τους προσέταξε πολιτεύεσθαι. ἀλλὰ τὸν φιλόσοφον, ὥς 20
φιλόσοφον καὶ τῶν νομοθετῶν εἶναι σεμννύμενον ἄριστον,
15 φυλάξωμεν ἔσχατον, νῦν δὲ τῶν Πυθίων νόμων (οὐδὲν γὰρ
διαφέρει Πυθίους ἢ Λυκουργεῖους καλεῖν) διελέγξωμεν τὴν
ἀσθένειαν. ἅμα τε γὰρ προσέταξαν οἱ Ῥωμαῖοι τούτους
ἀργεῖν καὶ τοὺς σφετέρους κρατεῖν, καὶ διελύθη τῶν Λυ-
κούργου τὸ ἅμαχον κράτος· τῶν δὲ ἀλιέων καὶ τελωνῶν καὶ
20 τοῦ σκηνορράφου τοὺς νόμους οὐ Γάιος ἴσχυσεν, οὐ Κλαύ-
διος καταλύσαι, οὐ Νέρων ὁ μετ' ἐκείνους, καὶ ταῦτα δύο
τῶν νομοθετῶν τοὺς ἀρίστους κατακοντίσας (καὶ γὰρ τὸν
Πέτρον ἐκεῖνος καὶ τὸν Παῦλον ἀνεῖλεν, ἀλλ' οὐ ξυνανεῖλε 21
τοῖς νομοθέταις τοὺς νόμους), οὐκ Οὐέσπασιανός, οὐ Τίτος,

1 παλαιοῖς SCL²Myp. | γεγραμμένα V | ante παρὰ add.
οὐδὲ τὴν τῶν ἰλωτων δουλείαν S | λακεδαιμονίων B | ξενηλασίαν
M, corr. Myp. | 2 οὐδὲ—δουλείαν om. SV | εἰδώλων KBL¹:
ἰλώτων (S)C | 3 τὴν: τῶν C | παιδερραστίας KC: παιδαρραστίας
S | 4 τὰς: τοὺς B | 7 ὥς οἱ: ὅσοι S | 8 δεξαμέναις KB | 9 γά-
μον: νόμον SCL²Myp. | τοῖς: ταῖς C | 10 παῖδας ποιεῖσθαι BL |
11 μιγνυμένους KB | 13—14 ὥς φιλόσοφον καὶ τῶν om. V, qui
postea add. ὥς φιλοσόφων καὶ | 14 φιλοσόφων L²(V) | 15 φυ-
λάξωμεν CV | 16 λυκουργεῖους KM: λυκούργους SC | διελέγξωμεν
SC | 18 σοφωτέρους CL² | καὶ posterius om. C | λυκουργείων V |
19 ἀμήχανον L¹ | τῶν τελωνῶν B | 20 σκηνορράφου KLSC: σκι-
νορράφον M: σκιννορράφον Myp. | 22 τοὺς om. L¹ | τὸν om. B |
23 ἀλλ' οὐ ξυνανεῖλε om. L: μὴ ξυνανελὼν V et 24 post νομο-
θέταις add. οὐ L | οὐκ om. MS¹C: οὐ KBL | οὐέσπασιανός V

οὐ Δομετιανός⁴, καὶ ταῦτα πολλοῖς κατ' αὐτῶν καὶ παντο-
 दाποῖς χρησάμενος μηχανήμασι· πολλοὺς γὰρ δὴ τούτους
 ἀσπαζομένους τῷ θανάτῳ παρέπεμψε, παντοδαπαῖς κολαστη-
 ρίων ιδέαις χρησάμενος. καὶ Τραϊανὸς δὲ καὶ Ἀδριανὸς
 σφόδρα κατὰ τῶνδε τῶν νόμων παρεταξάτην· ἀλλὰ τὴν μὲν
 Περσῶν ὁ Τραϊανὸς δυναστείαν κατέλυσε καὶ Ἀρμενίους τῷ
 Ῥωμαίων ὑπέταξε χαλινῷ, καὶ μέντοι καὶ τὰ Σκυθικὰ ἔθνη
 τοῖς σκήπτροις ὑποκύπτειν ἠνάγκασε· τὴν δὲ τῶν ἀλιέων
 22 καὶ τοῦ σκυτοτόμου καταλῦσαι νομοθεσίαν οὐκ ἔσχυσεν. καὶ
 Ἀδριανὸς τῶν μὲν τὸν Ἰησοῦν ἐσταυρωκότων ἄρδην τὴν 10
 πόλιν κατέλυσε, τοὺς δὲ τούτῳ πεπιστευκότας ἀφεῖναι τὴν
 ἐκείνου δουλείαν οὐκ ἔπεισεν. καὶ Ἀντωνῖνος δὲ ὁ μετ'
 ἐκείνους καὶ Οὔρηρος ὁ ἐξ ἐκείνου πολλὰ μὲν καὶ λαμπρὰ
 κατὰ βαρβάρων τρόπαια ἐστησάτην καὶ αὐτόνομον βίον
 ἀσπαζομένοις τὸν τῆς δυναστείας ἐπιτεθεικάτην ζυγόν· τοὺς 15
 δὲ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ τὸν ζυγὸν φέρειν ἠγαπηκότας
 οὔτε ἐπεισάτην οὔτε ἠναγκασάτην καταλιπεῖν ὃν ἠγάπησαν,
 καὶ ταῦτα πολλὰς μὲν ἀπειλαῖς δεδιξάμενοι, παμπόλλαις δὲ
 p. 127 23 τιμωρίαις | χρησάμενοι. καὶ ἵνα Κόμοδον καταλείπω καὶ
 Μαξιμιανὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς ἄχρις Αὐρηλια- 20
 νοῦ καὶ Κάρου καὶ Καρίνου βεβασιλευκότας, τίς ἀγνοεῖ τὴν
 Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξεντίου καὶ Μαξιμίνου
 καὶ Λικινίου κατὰ τῆς εὐσεβείας μανίαν; οὐ γὰρ καθ' ἕνα
 γε οὗτοι οὐδὲ κατὰ δύο καὶ τρεῖς τοὺς τῷ Χριστῷ πεπι-
 στευκότας, ἀλλ' ἀγγελῆδὸν κατηκόντιζον καὶ κατὰ χιλίους καὶ 25

4 χρησάμενος ιδέαις B | εἰδέαις KSC | καὶ ἀδριανός om.
 L¹ | 5 κατὰ τῶνδε: κατὰ δὲ M, corr. Mgr. | νομοθετῶν BL¹M,
 corr. Mgr. | παρετάξαντο MV, corr. Mgr. | 6 τῷ: τῶν MS¹C,
 corr. Mgr. | 13 ἐκείνους: ἐκείνον S | σέύηρος L: σέβηρος V:
 σοῦήρος M: βῆρος SCMgr. | 15 ἐπεθηκάτην M: ἐπιτεθεικάτην
 S: ἐτεθεικέιτην V | 16 τοῦ om. B: τὸν τοῦ C et τὸν om. SC |
 17 ἀναγκασάτην K | 18 μὲν πολλὰς MSC | πολλοῖς K | δεδιξά-
 μενοι KS: δεδιδαξάμενοι M: δεξάμενοι C | πάμπολλα K: παμ-
 πόλαις C | 19 κόμοδον C | καταλείπω KM: καταλείψω SC |
 20 μαξιμίνον M rectius | αὐρηλιανοῦ L: αὐρηλλιανοῦ SC | 21 τὴν
 om. BLSC | 22 διοκλητιανοῦ C | μαξεντίνου BLM | καὶ μαξιμίνον
 om. MV | 23 λικινίου KB: λυκινίου C | ante μανίαν add. τὴν
 SCL² | 24 γε om. V | καί: ἡ MSCL²

μυρίους ἀνῆρουν. ἐν δὲ τισι πόλεσι καὶ τὰς ἐκκλησίας ἀν- 24
 δρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παίδων πεπληρωμένας ἐνέπρησαν·
 καὶ κατ' αὐτήν γε τὴν τοῦ σωτηρίου πάθους ἡμέραν, ἐν ᾗ
 καὶ τοῦ πάθους καὶ τῆς δεσποτικῆς ἀναστάσεως τὴν μνή-
 5 μην πανηγυρίζομεν, ἀπάσας τὰς ἐν τῇ Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ
 κατέλυσαν ἐκκλησίας. ἀλλὰ τὰς μὲν τῶν λίθων ἀρμονίας 25
 διέλυσαν, τὴν δὲ τῶν ψυχῶν εὐσέβειαν οὐ κατέλυσαν.
 ὅποια δὲ κατὰ Χριστιανῶν κἂν τῇ Ἰουλιανοῦ τετόλμηται
 βασιλείᾳ, ἴσασι μὲν οἱ γεγηρακότες, ἀκηκόαμεν δὲ καὶ ἡμεῖς
 10 διηγουμένων τῶν τὴν τραγῳδίαν ἐκείνην ἑωρακότεων· ἀλλ'
 οὔτοι ἅπαντες, τοσοῦτοί γε ὄντες καὶ τοσαύτην ἰθύνοντες
 βασιλείαν καὶ τοσούτων βαρβάρων καταλύσαντες θράσος καὶ
 λαμπρῶς ἐν πολέμοις ἡριστενκότες, ἀποχειροβιώτων ἀνθρώ-
 πων καὶ ἀγροίκων καὶ πενία ξυζώντων καὶ γυναικῶν ἐκ
 15 ταλασιουργίας ποριζομένων τὸν βίον, μυρίαις χρησάμενοι
 μηχαναῖς, οὐκ ἐκράτησαν. καὶ τί λέγω ἄνδρας τε καὶ 26
 γυναικας; οὐδὲ γὰρ μειρακίων τὰ πρῶτα στοιχεῖα πεπαιδευ-
 μένων τὰς περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἐκβαλεῖν ἠδυνή-
 θησαν δόξας· καὶ κορυβαντιῶντες καὶ λυττιῶντες καὶ τεχνά-
 20 σμασι καὶ σοφίσμασι κεχρημένοι μυρίοις, τοὺς τῶν ἀλλείων
 οὐ κατέλυσαν νόμους, ἀλλ' ἰσχυροτέρους πολλῶν πολεμοῦντες
 ἀπέφηναν καὶ ἀτεχνῶς ἐώκεσαν τοῖς σβεννύναι μὲν ἐθέλουσι
 φλόγα, ἔλαιον δὲ ταύτῃ προσφέρουσι καὶ σφοδροτέραν ἐργα-
 ζομένοις. καὶ γὰρ δὴ καὶ οὔτοι τῷ κατὰ τῆς εὐσεβείας 27
 25 πολέμῳ κατάδηλον εἰργάσαντο τῆς ἀληθείας τὸ κράτος· καὶ

3—6: Eus. Hist. eccl. VIII 2, 4 || 25 — p. 228, 2: Exod. 3, 2

2 ἐνέπρισαν S | 3 κατὰ ταύτην MC: καὶ ταύτην S | τὴν
 om. B | 4 δεσποτικῆς om. S | 5 ἐπανηγυρίζομεν SC | πάσας
 BL¹MV | ἡγεμονεία K | 6 κατέλυσαν: litt. κατ L² e corr. |
 8 κατὰ χριστιανῶν om. BL¹V | κἂν om. S: καὶ MC | 8—9 βασιλεία
 τετόλμηται B | 9 εἴσασι K | 10 ἐκείνην om. BL¹V | ἑωρακότεων BC
 | 11 γε om. V | ἰθύναντες SV | 13 ἀποχειροβιότων K | 14 ξυζόν-
 των L¹SC: ξυνεξηκότεων V | 16 τε om. B | 17 μηχαναίων S¹ |
 post μειρακίων add. τῶν MSCL² | στοιχεῖα C | 18 τοῦ om. L¹MCV
 | 20 post τεχνάσμασι add. καὶ σεβάσμασι L² | 22 ἐώκησαν S:
 ἐώκεισαν C | σβεννύναι C | 23 αὐτῇ MV | προσφέρουσι SL²: προσ-
 ρέουσι C: προσραίνουσι Mgr. | 24 τῷ om. K | 25 κατάλληλον
 SC: κατ' ἀλλήλων L²

καθάπερ πάλαι τὴν βάτον ἐκείνην καίον τὸ πῦρ οὐ κατέ-
 καιεν, οὕτως τοὺς πολεμουμένους τὰ τῶν πολεμούντων οὐκ
 ἀνῆλiske βέλη· ἀλλ' ὥσπερ τῶν δρυτόμων τὰ δένδρα τεμνόν-
 των, πολλῶ πλείους τῶν τεμνομένων ἐκ τῶν ριζῶν παρα-
 φυάδες βλαστάνουσιν, οὕτω δὴ τηνικαῦτα τῶν εὐσεβῶν
 ἀναιρουμένων, πολλαπλάσιοι τῇ τῶν εὐαγγελίων διδασκαλίᾳ
 προσήεσαν, καὶ τὸ αἷμα τῶν ἐκτμηθέντων ἀρδεῖα τοῖς νε-
 28 φύτοις ἐγένετο. καὶ μαρτυρεῖ τὰ ὁρώμενα· μυριοπλάσιοι
 γὰρ τῶν πάλαι πεπιστευκότων οἱ νῦν τῷ τῆς πίστεως ὀνό-
 ματι καλλυνόμενοι. τῶν γὰρ πολεμίων οἱ παῖδες, τὴν τῶν 10
 πατέρων βδελυξάμενοι λύτταν, εἰς τὴν τῶν πολεμουμένων
 μετέβησαν φάλαγγα· καὶ φροῦδα μὲν τὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ
 παντελεῖ παραδέδοται λήθῃ, τέθῃλε δὲ τὰ τῶν ἀλιέων, καὶ
 ὁ παρὰ τούτων κηρυττόμενος Θεὸς εἶναι τῶν ὅλων περὶ-
 p. 128 29 στευται. | καὶ τῶν ταῦτα φρονούντων πλήρεις μὲν αἱ 15
 πόλεις, πλήρεις δὲ αἱ κῶμαι, ἐλεύθερα δὲ τοῦ πλάνου τὰ ὄρη.
 ἐντὶ γὰρ τῶν βωμῶν ἐκείνων καὶ τῆς παλαιᾶς ἑξαπάτης
 οἱ τῶν ἀσκητῶν ταῦτα οἰκοῦσι χοροί, τὸν ἐσταυρωμένον
 ὑμνοῦντες καὶ τὸν ἐκείνου Πατέρα καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα.
 30 Εἰ δέ τις ὑπέληψε τὴν τῶν βασιλέων εὐσεβείαν κρα- 20
 τῦναι τῶν ἀλιέων τὰ δόγματα, καὶ ταύτῃ δείκνυσι τὴν
 τουτωνὶ τῶν δογμάτων ἰσχύν. οὐ γὰρ ἂν καὶ νόμων πα-
 λαιῶν κατεφρόνησαν καὶ ξυγγραμμάτων ἀρχαίων καὶ ἔθους
 μακροῦ καὶ πατρῶν δογμάτων, εἰ μὴ τῶν μὲν ἐθαύμασαν
 31 τὴν ἀλήθειαν, τῶν δὲ τὸ μυθῶδες ἐμίσησαν. τί δήποτε 2
 δὲ μὴ τοὺς παλαιούς τῆς ἐκκλησίας ἐνθυμεῖσθε πολέμους;
 εὐπετῶς γὰρ μάλα ταύτην διαλύσετε δι' ἐκείνων τὴν δόξαν.
 εἰ γὰρ τοσοῦτοι βασιλεῖς καὶ τηλικοῦτοι, κατὰ τῆς εὐσε-

1 τὸν βάτον ἐκεῖνον KBLM, corr. Mgr. | τὸ om. L | κατέκαιεν
 K | 4 τῶν prius om. C | 5 τηνικάδε M | ἀσεβῶν M¹ | 7 προσέεσαν
 SC | κτανθέντων V | ἀνδρεία MC, corr. Mgr. | 10 καλλυνόμενοι
 C | οἱ παῖδες: πολλοὶ V | 11 βδελυξάμενοι KL | λύτταν: δόξαν
 V | 13 παντελεῖ SC | παραδέδοται S | λήθῃ S¹ | 18 ἐσταυρωμέ-
 νων B | 19 τὸ om. K | ἅγιον MSCV | 20 τι C | 21 ταῦτα BL² |
 τὴν om. C | 22 τούτων S | 24 πατρίων SCMgr. | 25 θυμῶδες K
 | ἐμίσησαν S | 26 δὲ: δὴ K | μὴ om. C | ἐνθυμεῖσθαι S | 27 δια-
 λύεται C: διαλύετε L² | 28 εἰ: οἱ C

βείας παντὶ σθένει παραταξάμενοι καὶ μηχανὰς προσενεγκόν-
 τες παντοδαπάς, οὐδὲ βραχὺν τοῖς ταύτης περιβόλοις ἐνειρ-
 γάσαντο κλόνον, ἡλίθιος ἄρα καὶ παντελῶς ἔμπληκτος ὁ μὴ
 5 θείαν ὑπολαμβάνων τῶν ἀλίων τὴν δύναμιν, ἀλλ' ἐκ βασι-
 32 ὑμῖν ἐκδηλότερον γένηται, τὰ παρὰ Περσῶν νῦν τολμώμενα
 καταμάθετε. ποῖον γὰρ τοι εἶδος σφαγῆς κατὰ τῶν εὐσε-
 βούντων οὐκ ἐπινενόηται τούτοις; οὐκ ἐκδοραί, οὐκ ἐκτομαί
 χειρῶν καὶ ποδῶν, καὶ ὧτων καὶ ῥινῶν κολοβώσεις, καὶ
 10 δεσμοὶ πρὸς ὑπερβολὴν ὀδύνης ἐξευρημένοι, καὶ ὀρύγματα
 κεχρισμένα μὲν εἰς ἀκρίβειαν, μυῶν δὲ τῶν μεγίστων ἀνά-
 πλεα τοὺς δεδεμένους θοιναζομένων; ἀλλ' ὅμως τοσαύτας
 καὶ τούτων πολλαπλασίας κατὰ τῶν εὐσεβούντων τιμωρίας
 ἐξευρηκότες, αἰκλίζονται μὲν καὶ κολοβοῦσι τὰ σώματα καὶ
 15 παντάπασι διαφθείρουσι, τὸν δὲ γε τῆς πίστεως οὐ ληστεύ-
 ονσι θησαυρόν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις αὐτῶν νόμοις ἄπαν- 33
 τας ὑποκύντειν τοὺς ὑπηκόους καταναγκάζουσι, τοὺς δὲ
 τῶν ἀλίων ἐξαρνηθῆναι τοὺς πεπιστευκότας οὐ πείθουσιν·
 ἀλλὰ κατὰ τοὺς Ζαράδου πάλαι Πέρσαι πολιτευόμενοι νό-
 20 μους καὶ μητράσι καὶ ἀδελφαῖς ἀδεῶς καὶ μέντοι καὶ θυγα-
 τράσι μιγνύμενοι καὶ νόμον ἔννομον τὴν παρανομίαν νομί-
 ζοντες, ἐπειδὴ τῆς τῶν ἀλίων νομοθεσίας ἐπήκουσαν,
 τοὺς μὲν Ζαράδου νόμους ὡς παρανομίαν ἐπάτησαν,
 τὴν εὐαγγελικὴν δὲ σωφροσύνην ἡγάπησαν· καὶ κυσὶ καὶ
 25 οἰωνοῖς τοὺς νεκροὺς προτιθέναι παρ' ἐκείνου μεμαθηκότες,

19—25: Eus. Pr. I 4, 6. VI 10, 16

2 ταύτην C | εἰργάσαντο M | 3 ἡλίθιος C | ἔμπληκτικὸς
 SL²: ἐκπληκτικὸς C | 4 ἀλλ' om. S: καὶ M, corr. Mgr. | 5 δυνα-
 στείαν C | 6 τελούμενα in τολμούμενα corr. B | 7 τοι: τι K |
 εὐσεβῶν MV, corr. Mgr. | 9 ῥινῶν S | κωλοβώσεις S | 10 ὀδύνης
 K | ἐξευρημένοι KMSC | 11 κεχρισμένα KL²: κεχρισμένα BL¹ Mgr.:
 κεχρημένα MSC: κεχωσμένα V | μυῶν δὲ: θηρίων V | μυῶν
 Acciaolus | 12 δεδομένους C | θοιναζομένων M: οἰναζομένων C |
 13 ante τούτων add. τὰ C: τὰς L² ut videtur | πολλαπλασίους
 C: πολλαπλασίους Mgr. | 14 ἐξευρηκότες MSC | λοβοῦσι L¹:
 κωλοβοῦσι C | 17 ὑπεικόους C | 20 post νόμους add. καὶ μέντοι
 C et mox καὶ μέντοι om. SC | 21 μιγνύμενοι S | νόμον om. B |
 22 ἐπήκουσαν MSC | 25 οἰωνοῖσι KL | προτιθέναι C

νῦν τοῦτο δοῶν οἱ πιστεύσαντες οὐκ ἀνέχονται, ἀλλὰ τῇ
 γῇ κατακρύπτουσι καὶ τῶν τοῦτο δοῶν ἀπαγορευόντων οὐ
 φροντίζουσι νόμων οὐδὲ πεφρόνισι τὴν τῶν κολαζόντων
 ὁμότητα· πλέον γάρ που δεδοίκασι τὸ τοῦ Χριστοῦ δικα-
 στήριον· καὶ τὰ ὁρώμενα γελῶντες ὀνειροπολοῦσι τὰ μὴ
 p. 129 34 φαινόμενα καὶ δειμαίνουσιν. καὶ τοῦσδε τοὺς νόμους
 παρ' ἀνδρῶν Γαλιλαίων ἐδέξαντο· καὶ τὴν μὲν Ῥωμαίων
 δυναστείαν οὐκ ἔδεισαν, τῇ δὲ τοῦ σταυρωθέντος ὑπετά-
 γησαν βασιλείᾳ· καὶ κατὰ μὲν τοὺς Ῥωμαίων πολιτεύεσθαι
 νόμους οὔτε Ἀὔγουστος αὐτοὺς κατηνάγκασεν οὔτε Τραϊα-
 νός, ὁ τὴν ἐκείνων καταλύσας ἀρχήν, τὰ δὲ Πέτρον καὶ
 Παύλου καὶ Ἰωάννου καὶ Ματθαίου καὶ Λουκᾶ καὶ Μάρ-
 κου ξυγγράμματα ὥς οὐρανόθεν κημισθέντα γεραίρουσι, καὶ
 οἱ ἰθαγενεῖς τοῖς τῶν ξένων καὶ ἐπηλύδων ὑπετάγησαν
 35 νόμοις. καὶ Μασσαγέται δέ, τρισαθλίους ἡγούμενοι πάλαι
 τοὺς ἄλλως πως καὶ μὴ διὰ σφαγῆς τελευτῶντας καὶ τού-
 του εἵνεκα τοὺς γεγηρακότας θύειν καὶ θοινᾶσθαι ποιησά-
 μενοι νόμον, ἐπειδὴ τῶν ἀλιευτικῶν καὶ σκυτοτομικῶν ἐπή-
 κουσαν νόμων, ἐβδελύξαντο τὴν μυσαρὰν ταύτην ἐδωδὴν
 36 καὶ σφαγὴν. καὶ Στιβαρινοὶ τοὺς πρεσβύτας κατὰ κρημνῶν
 βαθυτάτων εἰθικότες ὥθειν, τὸν παμπόνηρον τοῦτον κατέ-
 λυσαν νόμον, τῶν εὐαγγελικῶν ἐπακούσαντες νόμων. οὐκέτι
 δ' οὔτε Ὑρκανοὶ οὔτε Κάσπιοι τοὺς κύνας τοῖς τῶν τεθνε-
 ῶτων ἐκτρέφουσι σώμασιν, οὔτε Σκύθαι τοῖς τετελευτηκόσι
 ξυγκατορύττουσι ζῶντας, οὓς ἡγάπων ἐκεῖνοι. τοσαύτην
 εἰργάσαντο μεταβολὴν τῶν ἐθνῶν τῶν ἀλιέων οἱ νόμοι.

15—25: Eus. Pr. I 4, 7

3 πεφρόνισι M, corr. Mγρ.: πεφρόνισι V | 4 κολαστήριον
 SCL² | 5 γελῶντες: ὁρῶντες SV, corr. Sγρ.: ὁρῶντες καὶ γελῶντες
 MCL² | 6 δειμένουσιν K | καὶ posterius om. V et post νόμους add.
 οὓς V | 7 γαλιλαίων: ἀλιέων V | 10 αὐτοὺς om. L¹ | 12 ματθαί C |
 14 ἐπιλύδων BS | 15 μασσαγέται V | 17 θυνᾶσθαι SC | 19 ante
 ἐδωδὴν add. καὶ K | 20 στηβαρινοὶ S: στιβαρινοὶ C: τιβαρινοὶ
 VL² | πρεσβύτας: litt. βύ L² e corr. | κρημνῶν C | 21 ἡθικότες
 KSC | 22 νόμων: λόγων V | οὐκέτι: οὔτε BMγρ. | 23 οὐδὲ ὕρκα-
 νοὶ K | τῶν om. C | 24 τετελευτηκόσι M¹SC | 25 ἐκεῖ K | post
 τοσαύτην add. γὰρ C | 26 εἰργάσατο KB, sed corr. K | τῶν ἐθνῶν
 μεταβολὴν SC | μεταβολή V | ἐθνῶν L¹ | οἱ τῶν ἀλιέων V

Καὶ οὗτοι μὲν καὶ τὰ βάρβαρα ἔθνη κατὰ τοὺς σφῶν 37
 ἔπεισαν πολιτεύεσθαι νόμους· Πλάτων δὲ τῶν φιλοσόφων ὁ
 ἄριστος, νόμους γεγραφώς, οὐδὲ Ἀθηναίους ἔπεισε τοὺς
 οἰκέλους πολίτας κατὰ τὰς τούτων ὑποθήκας τὴν πολιτείαν
 5 ῥυθμίσαι. καὶ μάλα γε εἰκότως· μάλα γάρ εἰσι καταγέλαστοι.
 καὶ ἵνα μή τις ὑπολάβῃ με συκοφαντεῖν τὸν φιλόσοφον, 38
 ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, ὃν ἐκεῖνος νενομοθέτηκεν. κελεύσας
 γὰρ καὶ τὰς γυναῖκας, οὐ μόνον τὰς νέας, ἀλλὰ καὶ τὰς
 γεγηρακυίας, γυμνάζεσθαι, εἴτα γελῶντας τοὺς προσδιαλεγο-
 10 μένους ἰδὼν, ὑπολαβὼν ἔφη· „ὁ δὲ γελῶν ἀνὴρ ἐπὶ γυμναῖς
 ταῖς γυναιξὶ τοῦ βελτίστου ἔνεκα γυμναζομέναις, ἀτελῇ τοῦ
 γελοίου σοφίας δρεπόμενος καρπόν, οὐδὲ οἶδεν, ὡς ἔοικεν,
 ἐφ' ᾧ γελᾷ.“ καὶ πάλιν· „ταῦτά δὲ καὶ περὶ θηλειῶν ὁ 39
 ἐμὸς λόγος ἂν εἴποι πάντα, ὅσαπερ καὶ περὶ τῶν ἀρρένων,
 15 ἴσα καὶ τὰς θηλείας ἀσκεῖν δεῖν. καὶ οὐδὲν φοβηθεὶς εἴ-
 ποιμ' ἂν τοῦτον τὸν λόγον, οὔτε ἱππικῆς οὔτε γυμναστικῆς
 ὡς ἀνδράσι μὲν πρέπον ἂν εἴη, γυναιξὶ δ' αὖ οὐκ ἂν
 πρέπον.“ καὶ τίς οὐκ ἂν εἰκότως τούτων ἀκούων γελάσειεν;
 ἡ μὲν γὰρ φύσις ἀπένειμεν ἑκατέρῳ γένει τὰ πρόσφορα,
 20 γυναιξὶ μὲν ταλασίαν, ἀνδράσι δὲ γεωργίαν καὶ πολεμικὴν
 ἐμπειρίαν. ταύτῃ γὰρ πού τῇ διαιρέσει καὶ Ὅμηρος κέχρη- 40
 ται· πεποίηκε γὰρ ἐν τοῖς ἔπεσι τῇ Ἀνδρομάχῃ τὸν Ἑκτορα
 λέγοντα· „ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαντῆς ἔργα κόμιζε, ἰστόν
 τ' ἡλακάτην τ' ἥδ' ἀμφιπόλοισι κέλευε ἔργον ἐποίησθαι·
 25 πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.“ ὁ δὲ φιλόσοφος οὐδὲ τὴν

10—13: Eus. Pr. XIII 19, 1—2 (Plat. Reip. V p. 457B) || 13

—18: Eus. Pr. XIII 19, 5 (Plat. Legg. VII p. 804D—E) || 22—

25: Hom. Z 490—492

2 ἔπεισαν om. C | 5 ῥυθμῆσαι SC | post εἰκότως add. καὶ
 M | 6 ὑπολάβοι C | 9 προδιαλεγομένους C | 10 ὁ δὲ γε γελῶν
 BL: ὁ δὲ γε λαῶν C: οὐδε γελῶν S | 11 ἔνεκεν MV | ἀτελῇ K
 Pl.: ἄτε (vel ἄτε) διὰ BLSV: ἄτε (vel ἄτε) δὴ διὰ MC |
 12 οὔτε MSC: οὐκ V | 13 θηλιῶν S¹ | 14 περ καὶ om. S | ante
 περὶ add. τὰ BLMC | ἀρρένων L | 15 δεῖ SC | 17 μὲν om. V |
 αὖ om. C | 19 ἀπένειμαν M¹ | ἐκίστω BSCL² | 21 πού om. V:
 δήπου MSCL² | 22 post γὰρ add. πού LC | νέκτορα C¹ | 23 ἀλ'
 B | 24 ἡλικάτην M: ἡλεκάτην KV: ἡ λευάτην C | τ' ἥδ' KS: ἥδ'
 MC: τε καὶ BLV Hom. | 25 ἀνδρεσσι LC: ἀνδράσι MS

- τῶν ποιητῶν διέγνω διαίρεσιν, ἀλλὰ καὶ γυμνάζεσθαι τὰς
 41 γυναικας γυμνὰς καὶ ἱππεύειν ἐκέλευσεν. καὶ τὰ ἐξῆς δὲ
 p. 130 ξυνομολογεῖ τοῖς προτέροις· | λέγει γὰρ οὕτως· „τὴν δὲ
 τοῦ τῶν γάμων χρόνου ξυμμετρίαν δικαστῆς σκοπῶν κρι-
 νέτω, γυμνοὺς μὲν τοὺς ἄρρενας, γυμνὰς δὲ ὀμφαλοῦ μέχρι 5
 θεώμενος τὰς γυναικας.“ ὁ δὲ ταῦτα νομοθετῶν οὐδὲ τῶν
 τῆς Κανδαύλου γυναικὸς λόγων ἐμνήσθη. ἐκείνη γάρ τοι,
 τοῦ ἀνδρὸς γυμνὸν οἱ δεῖξαι τὸ σῶμα κελεύσαντος, μάλα
 ἔφη σωφρόνως, ὅτι „ἀποδουμένη τὸν κιθῶνα ξυναποδύεται
 42 καὶ τὴν αἰδῶ ἢ γυνή.“ τοιγαροῦν ὁ φιλόσοφος τὰς νυμ- 10
 φενομένας γυμνοὶ τῆς αἰδοῦς καὶ ἀναίδειαν ἐκιδιδάσκει.
 κὰν τῷ δεκάτῳ δὲ τῶν Νόμων τὰ παραπλήσια γέγραphen·
 „τῆς γὰρ τοιαύτης“ φησί „σπουδῆς ἕνεκα χρὴ καὶ τὰς
 παιδείας ποιεῖσθαι χορεύοντάς τε καὶ χορευούσας, κόρους
 τε καὶ κόρας, καὶ ἅμα δὴ θεωροῦντας καὶ θεωρουμένους, 15
 μετὰ λόγου τε καὶ ἡλικίας τινὸς ἔχούσας ἐοικνίας προφά-
 σεις, γυμνοὺς τε καὶ γυμνὰς, μέχρι περ αἰδοῦς σώφρονος
 43 ἐκάστων.“ ἐγὼ δὲ τὴν μὲν ἐντεῦθεν φυομένην λῶβην ὀρῶ,
 κέρδος δὲ οὐδὲν ξὺν ταύτῃ φυόμενον. οὐ γὰρ που μόνον
 εἰς ἀναίδειαν ἐπαιδοτριβοῦντο γυμνούμεναι καὶ γυμνοὺς 20
 ἄνδρας θεώμεναι, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἀλλήλοις ἀφορμὰς προὔ-
 ξένουν ἀκολασίας. τῶν γὰρ δὴ γυμνῶν σωμάτων ἢ θεωρία
 καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναικας εἰς ἔρωτας ἐκτόπους
 ἠρέθιζεν.
- 44 Ἄλλ' ἵνα μὴ παντελῶς τὴν ἐκ τῶνδε τῶν νόμων φυο- 25

3—6: Eus. Pr. XIII 19, 12 (Plat. Legg. XI p. 925 A) || 6—10:
 Herod. I 8 || 12—18: Eus. Pr. XIII 19, 13 (Plat. Legg. VI p. 771 E
 — 772 A)

1—2 γυμνὰς γυμνάζεσθαι τὰς γυναικας V | 3 γὰρ: δὲ MSCV |
 4 τούτων K | γάμωι K: γάμον B | δικαστησκοπῶν κρίνων K |
 7 τῆς: litt. ἢ S² e corr. | κανδάλου S¹ | 8 οἱ om. L¹V | 9 κι-
 θῶνα B: χιτῶνα KLMSCV | 10 τὰς om. V | 12 τὰ om. C |
 13 σπουδῆς φησιν BL | φησί om. C | εἵνεκα M | 14 παιδιὰς
 Μγρ.: πεδιὰς V | τε om. C | 15 θεωρουμένας Μγρ. | 16 ante
 μετὰ add. καὶ MSCL² | 17 σώφρονας K: σωφρόνως MV | 18 ἔνα-
 στον V | 19 ταύτης S¹: αὐτῇ MV | 20 γυμνούμενοι V | 20—21
 καὶ—θεώμεναι om. SV | 20 γυμνοὺς: γυμνουμένους MC | 21 προ-
 ξενοῦν K | 23 εἰς om. S¹

μένην ἀπογυμνοῦντες βλάβην λοιδορεῖσθαι τῷ φιλοσόφῳ
 δόξωμεν, οὐκ ἐλέγχειν, ἐπὶ τοὺς παγκάλους τῶν γάμων
 μεταβῶμεν νόμους, μετρίους τοὺς ἐλέγχους ποιούμενοι.
 ἀκούσωμεν τοίνυν ἐν Πολιτείᾳ λέγοντος· „ἀνδρῶν τούτων
 5 ἀπάντων πάσας εἶναι γυναῖκας κοινὰς, ἰδίᾳ δὲ μηδεμίαν
 μηδενὶ ξυνοικεῖν· καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῖς κοινούς, καὶ μήτε
 γονέα ἔγγονον εἰδέναι τὸν αὐτοῦ, μήτε παῖδα γονέα.“ εἶτα 45
 ἐπιξυνάπτει· „εἰκὼς μὲν τοίνυν, ἣν δ' ἐγώ, νομοθέτης αὐτοῖς
 ὥσπερ τοὺς ἀνδρας, οὕτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐκλέξας, παρα-
 10 δώσει καθόσον οἷόν τε ὁμοφυεῖς. οἱ δέ, ἅτε δὴ οἰκίας τε
 καὶ ξυσσίτια κοινὰ ἔχοντες, ἰδίᾳ δὲ οὐδενὸς οὐδὲν τοιοῦτο
 κεκτημένον, ὁμοῦ δὴ ἔσονται, ὁμοῦ δ' ἀναμεμιγμένων καὶ
 ἐν γυμνασίοις καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ τροφῇ, ὑπ' ἀνάγκης, οἶμαι,
 τῆς ἐμφύτου ἄξονται πρὸς τὴν ἀλλήλων μῖξιν. ἢ οὐκ
 15 ἀναγκαῖά σοι δοκῶ λέγειν; οὐ γεωμετρικαῖς γε, ἣ δ' ὅς,
 ἀλλ' ἐρωτικάις ἀνάγκαις, αἱ κινδυνεύουσιν ἐκείνων δριμύ-
 τεραι εἶναι πρὸς τὸ πείθειν καὶ ἔλκειν τὸν πολὺν λεῶν.“
 ὅτι μὲν οὖν ὁ φιλόσοφος κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας ἐκέλευσε, 46
 μακρῶν οὐ δεῖ λόγων εἰς ἔλεγχον. αὐτὸς γὰρ δὴ διαρρήδην
 20 νενομοθέτηκε καὶ τῆς κοινῆς ξυνουσίας τὴν ἀνάγκην ἐπινε-
 νόηκεν. „κοινῇ“ γὰρ ἔφη „οἰκοῦντες καὶ κοινῇ ἐστρώμενοι
 καὶ γυμναζόμενοι, ὑπὸ τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας πρὸς τὴν

4—7: Eus. Pr. XIII 19, 14 (Plat. Reip. V p. 457 C—D) || 7—
 17: Eus. Pr. XIII 19, 15 (Plat. Reip. V p. 458 C—D)

1 βλάβην ἀπογυμνοῦντες SC | βλάβην: β prius L² e corr. |
 λοιδορεῖσθαι C | 2 παγκάλους SV | γάμων: νόμων BMV et 3 νό-
 μους: γάμων MV | 5 τὰς γυναῖκας L | ἰδίαν V | 7 ἔγγονον S |
 post αὐτοῦ add. παῖδα MSCVL² | παῖδας BL | post παῖδα add.
 πατέρα τὸν αὐτοῦ MSCVL² | 8 εἰκὼς μὲν Elter: εἰς κῶμεν SCL²:
 εἰκὼς ἔφη σὺ μὲν Pl. Eus.: εἰς μὲν KBL¹MV | ὁ νομοθέτης BL
 Pl. Eus. | 9 ὥσπερ MC | 10 δέ ἅτε: δὴ ἅτε MSV: διατε C | δὴ
 οἰκίας: διοικίας MC | 11 ξυσσιτίας S | οὐδὲ V | τοιοῦτον SCV |
 12 δ': δὴ MSC | ἀναμεμιγμένοι V | 14 post ἐμφύτου add. ἐπι-
 θυμίας MSCL²: οἰκονομίας V | αὐξονται L¹: ἄξονται S | 15 ἢ
 δ' ὅς γε V | ἢ δ' ὅς om. M: εἶδος S: εἰδῶς C | 16 & L² | κιν-
 δυνεύουσιν S | δριμύτερα L² | 17 πείθειν S | πολὺν S | 18 οὖν om.
 V | 19 μακρὸν C et λόγον C | δὴ om. K: τοι SC: τοι δὴ M |
 20 κοινῆς om. L¹: ξένης V | 21 ἐστρώμενοι K | 22 ἐμφύτους
 V | ἐπιθυμίας: οἰκονομίας V

ἀλλήλων μῖξιν ὠθήσονται.“ καὶ τοῦτο δὴ κοινὸς τοὺς
 τικτομένους ἀποφαίνει, ἀδελῶς ἐκάστου ταῖς προστυχούσαις
 p. 131 ὁμιλούντων | καὶ οἰκειὰ γε νομιζόντων τὰ ὑπὸ τούτων
 47 τικτόμενα. τοῦτό τοι νενοηκὼς ὁ προσδιαλεγόμενος, τοῦ
 Σωκράτους εἰρηκότος· „ἢ οὐκ ἀναγκαῖά σοι δοκῶ λέγειν;“
 ἐπήγαγεν· „οὐ γεωμετρικαῖς γε, ἀλλ’ ἐρωτικάις ἀνάγκαις, αἱ
 κινδυνεύουσιν ἐκείνων δριμύτεραι εἶναι πρὸς τὸ πείθειν καὶ
 48 ἔλκειν τὸν πολὺν λεών.“ ἐγὼ δὲ τῶν νῦν τὰ Πλάτωνος
 ἐρμηνεύειν ἐθελόντων, μᾶλλον δὲ παρερμηνεύειν πειρωμένων,
 θαυμάζω τὴν ἀναλίδειαν· φασὶ γὰρ αὐτὸν μὴ ξυνοσίαν
 νομοθετῆσαι κοινήν, ἀλλὰ φιλικὴν κοινωνίαν, καὶ οὐκ
 ἀκούουσι λέγοντος· „καὶ οἰκήσεων καὶ ξυμποσίων καὶ γυ-
 μνασίων κοινωνοῦντες ἀλλήλοις, ὑπ’ ἀνάγκης καὶ τῆς ἐμφύ-
 49 του ἐπιθυμίας ἄξονται πρὸς τὴν ἀλλήλων μῖξιν.“ ἀλλ’ ἴσως
 ἐρυθριῶντες ἐπὶ τοῖς καταγελάστοις τοῦ φιλοσόφου νόμοις,
 ξυγκαλύπτειν πειρῶνται τοῦ διδασκάλου τὴν ἀμαρτιάδα· ἀλλ’
 ἔδει γε τῶν ἐκείνου λόγων ἀναμνησθῆναι, ὅτι „φίλος μὲν
 ὁ ἀνὴρ, φίλη δὲ ἡ ἀλήθεια· ἀμφοῖν δὲ ὄντοιν φίλοι,
 50 φίλτερον ἡ ἀλήθεια.“ ἀτὰρ οὖν καὶ τῶν ἄλλων ἐπακού-
 σωμεν νόμων· αὐτοῦ γὰρ δὴ καὶ οὗτοι· „γυναικὶ μὲν, ἣν
 δ’ ἐγώ, ἀρξαμένη ἀπὸ εἰκοσέτιδος τίκτειν τῇ πόλει· ἀνδρὶ
 δ’ ἐπειδὴν τὴν ὄξυτάτην δρόμου ἀκμὴν παρῇ, τὸ ἀπὸ
 τούτου γεννᾶν τῇ πόλει μέγρι πεντεκαπεντηκονταετοῦς.“
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐ μάλα δήλην ἔχει τὴν βλάβην, τὰ δὲ
 ἐξῆς οὐ γέλωτος, ἀλλὰ καὶ θρήνων ἄξια καὶ πυρὸς τοὺς

8—11: vid. Diss. p. 125 || 17—19: Eus. Pr. XII 49, 2 (Plat. Reip. X p. 595 C), cf. Arist. Eth. Nic. I 4 || 20—23: Eus. Pr. XIII 19, 17 (Plat. Reip. V p. 460 E)

1 τούτοι M | 4 τοῦτον SC | τοῖνυν KV | ἐνοηκὼς C | 8 ἐγώ γε δὲ L | 9 ἐθελόντων om. K | πειρώμενον K | 11 νομοθετῆσαι: ὁμολογῆσαι MV, corr. Mgr. | 13 ἀλλήλους C | καὶ om. BLMCV | 14 αὔξονται L¹ | 17 post ἐκείνου add. γε KBM | 18—19 ἀμφοῖν—ἀλήθεια om. C | 19 φιλότερον K | αὐτὰρ C | ὑπακούσωμεν C | 20 δὴ καὶ οὗτοι: ἣν καὶ ταῦτα V: δὴ καὶ οὗτοι ἣν καὶ ταῦτα M | μὲν om. V | 21 εἰκοσέτιδος LSC | 22 δρόμου: δραμόντι V | 23 πέντε καὶ πεντηκονταετοῦς KBL: πέντε καὶ πεντήκοντα ἔτους MSC: πέντε καὶ πεντήκονταέτου V | 24 δειλὴν S | 25 καὶ prius om. K | τοῦ KS, sed corr. K

παγκάλους ἀναλίσκοντος νόμους. λέγει γὰρ ταῦτα· „ὅταν 51
 δὲ αἱ γυναῖκες οἳ τε ἄνδρες τοῦ γεννᾶν ἐκβῶσι τὴν ἡλικίαν,
 ἀφήσομέν που ἐλευθέρους αὐτοὺς ξυγγίνεσθαι, ὥς ἂν
 ἐθέλωσι, διακελευσάμενοι προθυμεῖσθαι μάλιστα μὴ εἰς φῶς
 5 ἐκφέρειν κῆμα μηδέν, ἐὰν δέ τις βιάσῃται, οὕτω τιθέναι,
 ὥς οὐκ οὔσης τροφῆς τῷ τοιούτῳ.“ τίς ἔχεται ἢ Φάλαρις 52
 τοιαῦτα νενομοθέτηκε; τίς δὲ τοιαύτας μαιφονίας, ὥς ἐν-
 νομά γε δρῶν, τετόλμηκε πώποτε; διακελευσάμενος γὰρ μὴ
 ἐκφέρειν εἰς φῶς, ἀμβλωθριδίους δήπου διαφθεῖρειν φαρ-
 10 μάκοις τὰ βρέφη παρεγγυᾷ, τὰ δέ γε τοῦ δηλητηρίου φαρ-
 μάκου περιγενόμενα καὶ τικτόμενα οὕτω τιθέναι, ὥς μηδὲ
 τῆς τυχούσης ἀπολαῦσαι κηδεμονίας, ἀλλ' ἢ λιμῷ ἢ κρυμῷ
 διαφθαρεῖν ἢ θηρίων γενέσθαι βοράν. ποίαν ταῦτα ὠμό-
 τητος ὑπερβολὴν καταλείπει;
 15 Τοιαῦτα μὲν δὴ περὶ γάμου καὶ παιδοποιίας νενομοθέ- 53
 τηκεν· ὅποια δὲ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀκολασίας διέξεισιν,
 εὐπετέες τῷ βουλομένῳ καταμαθεῖν. τοὺς γὰρ τὴν παρὰ
 φύσιν ἀσέλγειαν ἀσπαζομένους καὶ τῇδε μακαρίους ὑπέιληφε
 καὶ ἐκδημήσαντας ἐντεῦθεν εὐδαίμονας ἔσεσθαι εἴρηκεν·
 20 „οὐ μικρόν“ γὰρ φησιν „ἄθλον τῆς ἐρωτικῆς φέρονται.
 εἰς γὰρ σκότον καὶ τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν οὐ νόμος ἐστὶν
 ἔτι ἐλθεῖν τοῖς κατηργμένοις ἤδη τῆς ὑπουρανίου πορείας,
 ἀλλὰ φανὸν βίον διάγοντας εὐδαιμονεῖν μετ' ἀλλήλων πορευο-

1—6: Eus. Pr. XIII 19, 18 (Plat. Reip. V p. 461B—C) ||
 6: Hom. σ 85 Eus. Pr. V 35, 2—3 || 20—p. 236, 3: Eus. Pr. XIII
 20, 6 (Plat. Phaedr. p. 256D—E)

1 παγκάλους K: παγκάλλους V: παγκαοὺς S: παγκαιοὺς
 Mgr. | 2 οἳ τε: ἢ V | 3 φήσομεν K(?)MCV: φήσωμεν K(?)S | που:
 ὅπως MSCV | γίνεσθαι K: ξυγγενέσθαι L | ὥς: οἷς V | 5 οὕτως
 M | 7 μαιφονίας S¹: μαιφονίας C | 8 διακελευσάμενος BL¹ |
 9 post φῶς add. ἀλλ' MCL² | 10 post γε add. καὶ S: καὶ τὰ
 MCL² | δειλητηρίου SC | 10—11 περιγενόμενα φάρμακα C | 11 πε-
 ριγινόμενα K | 12 κηδαιμονίας C | λειμῷ S¹ | 13 βορράν MS |
 15 ἐνομοθέτησεν SC | 16 δὴ C | 17—18 παρὰ τὴν φύσιν ἀσελ-
 γεῖν MSCVL² | 20 τοῖς ἐρωτικοῖς V | 21 ὑπὸ: ἐπὶ L² | γῆν V |
 πορίαν S | 22 ἔτι ἐλθεῖν: ἐπελθεῖν K | κατηργμένοις Pl. Eus.:
 κατηγμένοις BL: κατηγορομένοις K: καθειργομένοις MCVL²:
 καθειρμένοις S | ἐπουρανίου K | 23 ἀλλ' ἀφανὸν M

- p. 132 54 μένους καὶ ὁμοπτέρους ἔρωτος χάριν.“ | τούτοις δὲ ἐπι-
λέγει ταῦτα· „ὦ παῖ, καὶ οὕτω σοι θεία δωρήσεται ἡ παρ’
ἔραστοῦ φιλία.“ καὶ ταῦτα οὐ περὶ τῶν σωφρόνως, ἀλλὰ
περὶ τῶν ἀκολάστως ἐρώντων ἔφη· καὶ ῥάδιον ἐν τῶν
ἐκείνου διαλόγων ταῦτα μαθεῖν. τοιοῦτον δὲ νόμον οὔτε
Νέρων ὁ Ῥωμαίων αἰσχροτάτος βασιλεὺς οὔτε Σαρδανάπα-
λος ὁ Ἀσσύριος, ὁ ἐν ἡδοναῖς καὶ τρυφαῖς διαβόητος, οὔτε
ἔγραψεν οὔτε ἐπῆρσε πώποτε. ἐγὼ γὰρ οἶμαι καὶ τοὺς
λίαν ταῖς ἡδυπαθείαις δουλεύοντας οὐκ ἐπαινεῖν τὸ πάθος,
55 ἀλλὰ δουλεύειν τῷ χρόνῳ, τὸ ἔθος ἔξιν ἐργασαμένους. καὶ 10
τί δεῖ λέγειν, ὅσα καὶ περὶ φόνων παρανόμως ἐνομοθέτησεν;
ἀθῶον μὲν γὰρ εἶναι κελεύει τὸν τὸν ἴδιον ἀναιροῦντα οἰ-
κέτην, τὸν δὲ θυμῷ τὸν ἀλλότριον σφάττοντα τὴν τιμὴν
μόνην ἐκτίνειν, τὸν δὲ θυμῷ τὸν ἐλεύθερον κτείναντα δύο
μόνα φεύγειν ἔτη διαγορεύει, τὸν δὲ καὶ μετ’ ἐπιβουλῆς 15
ἀνελόντα τρία ἔτη προστάττει φεύγειν, τὸν δὲ γε καὶ μετὰ
τὴν φυγὴν τὰ αὐτὰ δεδρακότα ἀειφυγίᾳ ζημιοῖ μόνη.
παραπλήσια δὲ καὶ πατράσι παῖδας ἀνελούσι καὶ παισὶ πα-
τέρας ἀπεκτονόσι καὶ ἀνδράσι γυναῖκας καὶ γυναῖξιν ἀνδρας
νενομοθέτηκεν. 20
- 56 Ἄλλ’ ὁ μὲν φιλόσοφος τοιούσδε νόμους ξυνέγραψε καὶ
οὐδένα πέπεικεν ἀνθρώπων, οὐ πολίτην, οὐ ξένον, οὐκ
ἄστών, οὐ χωριτικόν, οὐχ Ἕλληνα, οὐ βάρβαρον, οὐ δοῦλον,
οὐκ ἐλεύθερον, οὐκ ἄνδρα, οὐ γυναῖκα, οὐ νέον, οὐ πρεσ-
βύτην, οὐ λόγοις ἐντεθραμμένον, οὐ λόγων ἀμύητον, κατὰ 25

12—20: Eus. Pr. XIII 21, 2—7 (Plat. Legg. IX p. 867 C—868 E);
vid. Diss. p. 119 sq.

1 post καὶ add. ὦ M | ἔρωτας C | δὲ om. BL¹V | ἐπιλέγειν
MSCL² | 2 τοιαῦτα V | δωρήσεται C | 3 φιλίας K | 5 οὐ Mgr. |
6 ῥωμαίων om. V | οὐδὲ MSC | σαρδανάπαλλος KMS | 7 ἀσύριος
SC | εἰδοναῖς S | οὐδὲ L¹ | 8 ἐποίησε SCL²Mgr. | 10 ἐργασα-
μένους K | 11 δὴ S¹ | post φόνων add. καὶ K | παρανόμων M:
περὶ νόμων V | ἐνομοθέτησαν M | 12 τὸν alterum om. L |
14 μόνον MC | ἐκτίνειν C | θυμῷ om. V | τὸν posterius om.
K | κτείνοντα KV: κτείναντα S¹ | 15 φυγεῖν BL | ἔτι S¹ | δια-
γορεύειν K | 19 ἀποκτανοῦσι MV: ἀποκτένοσι S: ἀποκταينوῦσι
C: ἀπεκτενοῦσι L² | ἀνδρας: ἀνδράσι SCL² | 22 τῶν ἀνθρώ-
πων C | 23 χωρητικόν KBL¹SC

τούςδε βιῶναι τοὺς νόμους. ἐγὼ δὲ λοιπόν, οὓς οἱ ἄλλοις 57
καὶ οἱ τελῶναι καὶ ὁ σκνυτοτόμος ἔπασιν ἀνθρώποις προσ-
ήνεγκαν, ἀναγνώσομαι νόμους. ὑμεῖς δὲ τούτους κἀκείνους
ἐκ παραλλήλου θέντες, τὰς θεοπρεπεῖς τούτων ἀκτῖνας θαν-
5 μάσατε. ὁ μὲν οὖν φιλόσοφος καὶ τὴν ἀκόλαστον παιδε-
ραστείαν ἐθαύμασε καὶ τὰ τρισόλβια ταύτης ἐπιδέδειχεν ἄθλα·
ὁ δὲ Σωτῆρ ὁ ἡμέτερος οὐ μόνον τὴν ἀκόλαστον προᾶξιν,
ἀλλὰ καὶ τὴν ὄψιν τὴν τοιαύτην κολάζει. „ὁ ἐμβλέψας“
γὰρ ἔφη „γυναικὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἥδη ἐμοί-
0 χευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.“ καὶ ὁ μὲν ἀδεῶς καὶ 58
ταῖς ἄλλοτριαῖς κοινωνεῖν ἐνομοθέτησε γυναιξίν· ὁ δὲ τῆς
φύσεως ποιητῆς, ἐπειδὴ καὶ δημιουργῶν τῶν ἀνθρώπων
τὴν φύσιν ἓνα ἐξ ἀρχῆς ἄνδρα καὶ μίαν γυναῖκα διέπλασε,
καὶ τὸ διαλύειν ἀπαγορεύει τὸν γάμον, μίαν δὲ μόνην
5 ἀφορμὴν διαλύσεως ἔδωκε, τὴν ἀληθῶς διασπῶσαν τὴν
ζεύγλην. „πᾶς“ γὰρ φησιν „ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι·
καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμῶν μοιχᾶται.“ διὰ δὲ τούτων 59
πάντα φέρειν κελεύει τὰ τῆς γυναικὸς ἐλαττώματα, καὶ
0 ἄλλος ἢ, καὶν μέθυσος, καὶν εἰς λοιδορίαν προχειροτάτη· εἰ
δὲ τοῦ γάμου παραλύσει τοὺς νόμους καὶ πρὸς ἕτερον ἵδοι,
τηνικαῦτα λύειν κελεύει τὴν ζεύγλην. | τοιαῦτα δὲ πάλιν 60 p. 133
καὶ διὰ τοῦ σκνυτοτόμου νενομοθέτηκε· καὶ Κορινθίους ἐπι-
στέλλων ἐκεῖνος πᾶσιν ἀνθρώποις τοὺς νόμους προσήνεγκεν·
5 „καλόν“ γὰρ ἔφη „γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς
πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἑκάστη
τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω.“ ὁρᾶτε, ὅσον τῶν τοῦ φιλοσόφου
καὶ τῶν τοῦ σκνυτοτόμου νόμων ἐστὶ τὸ διάφορον; οὗτος

8—10: Matth. 5, 28 || 16—18: Matth. 5, 32 || 25—27: 1. Cor.
7, 1—2

1 βιῶσαι K | οἱ om. BL¹ | 3 νόμους ἀναγνώσομαι L | 4 θαν-
μάσατε B | 5 παιδεραστείαν K: παιδαραστείαν MSC | 6 τὰ om.
MV | 8 κολάζειν K | 9 αὐτὴν SC | 11 ξυναιξίν L¹ | 20 μεθύση
K | post μέθυσος add. ἡ MSC | λοιδορίαν S | 21 δέ γε BL |
παραλύση KS | 22 λύειν: litt. ὁ S² e corr. | 23 καὶ γὰρ κοριν-
θίοις V | 25—26 τὴν πορνείαν MV, corr. Mgr. | 26—27 καὶ
ἐκάστη—ἐχέτω om. V | 27 τῶν om. C | 28 τῶν: τὸ C, sed
suprascr. | νόμων om. KC

- μὲν γὰρ καὶ ἐκάστη γυναικὶ τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχειν καὶ
 ἐκάστῳ ἀνδρὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα προσέταξεν· ἐκεῖνος δὲ
 τῶν ἀνδρῶν ἀπάντων ἀπάσας εἶναι τὰς γυναῖκας κοινὰς.
 61 καὶ περὶ ἐγκρατείας δὲ νόμους τιθεῖς, οὔτε τῇ γυναικὶ ξυγ-
 χωρεῖ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ὁμιλίαν φυγεῖν, ἐκείνου τοῦτο μὴ
 στέργοντος, οὔτε τὸν ἄνδρα, μὴ ξυμφωνούσης τῆς γυναικὸς·
 „ἡ γυνή“ γὰρ φησι „τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει,
 ἀλλ’ ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ
 ἐξουσιάζει, ἀλλ’ ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ
 τι ἂν ἐκ συμφώνου.“ στέρεσθαι γὰρ ὑπολαμβάνει τῆς
 62 ξυνουσίας ὁ παρὰ γνώμην μετιῶν τὴν ἐγκράτειαν. εἶτα
 κατ’ ὀλίγον ἐπὶ τὰ τέλεια ποδηγῶν ἐπήγαγεν· „πρὸς καιρὸν,
 ἵνα σχολάσῃτε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ
 τὸ αὐτὸ συνέρχησθε.“ οὕτω δὲ μετρήσας τῇ φύσει τοὺς
 νόμους, λέγει καὶ τὴν αἰτίαν· „ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ
 63 Σατανᾶς.“ καὶ διδάσκων, ὡς παρ’ ἡμῶν ἐκεῖνος λαμβάνει
 τὰς ἀφορμὰς, ἐπήγαγεν· „διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.“ καὶ
 περὶ ἀγαμίας δὲ οὐ νόμους, ἀλλὰ παραινέσεις εἰσενεγκῶν,
 ἔδειξε καὶ τῆς ἀγαμίας τὸ χρήσιμον· „ὁ ἄγαμος“ γὰρ ἔφη
 „μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ· ὁ δὲ γα-
 64 μῆσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί.“
 ταῦτα δὲ καὶ περὶ γυναικῶν ἔφη, διδάσκων, ὡς ἡ παρθενία
 προξενεῖ βίον φροντίδων ἐλεύθερον.
 64 Θαναμάσατε, ὦ ἄνδρες, τοῦ σκυτοτόμου τὴν γλῶτταν καὶ
 τὸν διὰ ταύτης φθεγξάμενον προσκυνήσατε. εἰ δὲ βού-
 λεσθε, καὶ τοὺς φονικούς καταμάθετε νόμους. ὁ μὲν γὰρ

7—10: 1. Cor. 7, 4—5 || 12—17: 1. Cor. 7, 5 || 19—21: 1. Cor.
 7, 32—33

1 καὶ prius om. L | 4 δὲ om. BL¹V | νόμον C | ξυνεχώρει
 CL²Myr. | 5 φεύγειν LSCMyr. | τοῦτο: τοῦ L¹ ut videtur |
 6 μὴ om. K | 7 ἔφη K | 8 ὁμοίως—ἀνὴρ om. M¹ | 9 ἀποστερεῖ-
 ται M: ἀποστερήτε V | post ἀποστερεῖτε add. φησὶν MCL² |
 10 ἂν om. V | στερεῖσθαι MSCL² | 11 ἐξουσίας CL²Myr. |
 12 τέλει L¹: τέλει S¹ | 13 σχολάσῃτε MV: σχολάσσετε S | ἐπὶ:
 εἰς B | 14 συνέρχεσθαι SC | μετρίσας M | 18 δὲ om. MSCV |
 παραινέσιν BLMV | ἐνεγκῶν C | 19 φησί SC | 20 ἀρέση K et
 21 ἀρέση K | 22 ὡς om. K | παρθενία K | 24 τοῦ—καὶ om. S
 | 25 βούλεσθαι S | 26 φονικούς C¹ ut videtur

φιλόσοφος οὐδὲ τὸν ἀπεκτονότα πατέρα τὴν ἴσιν ὑποσχεῖν
 τιμωρίαν ἐκέλευσεν, ὁ δὲ Σωτὴρ ὁ ἡμέτερος καὶ λοιδορίαν
 κολάζει παρὰ καιρὸν γινομένην καὶ θυμὸν ἀδίκως κινού-
 μενον· „πᾶς“ γὰρ ἔφη „ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
 5 εἰκῇ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ Ῥακά, ἔνοχος
 ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς
 τὴν γένυναν τοῦ πυρός.“ καὶ λόγων δὲ ἀργῶν εὐθύνας 65
 ἀπαιτήσιν ἠπελόγησεν. καὶ οὐ μόνον τοὺς φίλους εὐεργε-
 τεῖν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐκέλευσεν εὖ ποιεῖν· „ἀγαπάτε“
 10 γὰρ ἔφη „τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ εὐχέσθε ὑπὲρ τῶν διω-
 κόντων ὑμᾶς.“ εἰτα καὶ δείκνυσιν ἄθλον τὴν τῶν ἀγωνι-
 ζομένων ὑπερβαῖνον ἀξίαν· ἔφη γάρ· „ἵνα γένησθε υἱοὶ
 τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅτι ἀνατέλλει τὸν ἥλιον
 αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ
 15 ἀδίκους.“ καὶ περὶ ὅρκων δὲ νόμους τιθεῖς, καὶ αὐτοὺς 66
 ἀπαγορεύει τοὺς ὅρκους, ἀποχρῆν λέγων τὸ „ναί“ καὶ τὸ „οὐ“
 πρὸς | τὴν τῶν λεγομένων βεβαίωσιν. καὶ τὸν ἀκτῆμονα p. 134
 δὲ βίον τελειότατον ἔφη· „ὃς γὰρ ἂν“ φησι „μὴ ἀποτάξη-
 ται πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, οὐ δύναται μὲν εἶναι
 20 μαθητής.“ ἀλλ' ὅμως καὶ οὕτως ἀκριβῆ πολιτείαν νομο-
 θετῶν, οὐδέν τι τερπνὸν κατὰ τόνδε τὸν βίον ἢ θυμῆρες
 δώσειν ὑπέσχετο, ἀλλὰ πενίαν καὶ ταλαιπωρίαν καὶ λοιδο-
 ρίας καὶ μάστιγας καὶ διαφόρους σφαγὰς· „ἐν τῷ κόσμῳ“
 γὰρ ἔφη „θλίψιν ἔχετε“ καὶ· „μακάριοι ἔστε, ὅταν ὀνειδί-

4—7: Matth. 5, 22 || 9—11: Matth. 5, 44 || 12—15: Matth.
 5, 45 || 15—17: Matth. 5, 33—37 || 18—20: Luc. 14, 33 || 23—24:
 Joh. 16, 33 || 24—p. 240, 3: Matth. 5, 11—12

1 ἀποκτένοντα MSL²: ἀποκταίνοντα C: ἀποκτείναντα V |
 1—2 τιμωρίαν ὑποσχεῖν LC | 2 λοιδορίαν S | 5 εἴποι V | ῥακά
 SC | 6 ἔσται—ἐνοχος om. V | 8 ὑπελόγησε M | εὐεργετῶν M |
 10 ἔφη om. S: φησί C | καὶ om. KBLV | εὐχέσθαι S | 11 ἀγωνι-
 ζομένων C | 12 ἔφη γάρ: τί γὰρ ἔφη BL¹MV, corr. Mgr. |
 υἱοὶ: ὅμοιοι V | 13 ἀνατέλλει S | 16 ἀπόρη M, corr. Mgr. | τὸ
 posterius om. K | 17 ἀκτῆμονα S¹ | 18 τελειώτατον C | φησι
 om. V | 19 αὐτῷ M | 20 οὗτος MC | 21 τι: τοῖς K: τοι SC |
 τὸν om. B | 22 λοιδορίαν [λοιδορίαν S] καὶ ταλαιπωρίαν [ταλαι-
 πορίαν M] MSCV.

- σωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἑμοῦ· χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε,
67 ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.“ καὶ τοὺς μὲν
πόνους καὶ κινδύνους ἐπέδειξε, τὰ δὲ βραβεῖα καὶ τοὺς
στεφάνους μετὰ τοῦ βίου τὸ τέλος ἀποδώσειν ὑπέσχετο. καὶ 5
ἐν ἑτέρῳ δὲ χωρίῳ φησὶν· „εἰ ἑμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώ-
ξουσιν· εἰ τὸν ἑμὸν λόγον ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρή-
σουσιν.“ καὶ πάλιν· „εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐπε-
κάλεσαν, πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ;“
- 68 Οἱ μὲν δὴ νόμοι τοιοῦτοι· ἄξιον δὲ ἀληθῶς καὶ τοὺς 10
θεσπεσίους ἄνδρας ἐκείνους θανατάσαι καὶ τοὺς ἐκείνοις
πεπιστευκότας. τοιῶνδε γὰρ λόγων ἀκούοντες καὶ οὔτε πλοῦ-
τον οὔτε δυναστείαν οὔτε σώματος ῥώμην παρὰ τοῦ κεκλη-
νότος δεξάμενοι, ἀλλὰ μακράις καὶ ταύταις οὐ φαινομέναις
ἐπαγγελίαις πεπιστευκότες, καὶ τοὺς πόνους ἡσπάσαντο καὶ 15
τῶν κινδύνων ἠνέσχοντο καὶ τὴν οἰκουμένην περινοστή-
69 σαντες τοῖς ἔθνεσι προσήνεγκαν τὰ μαθήματα. οὐδὲν δὲ
ἤττον καὶ τοὺς δεξαμένους εὐφημῆσαι προσήκει, ὅτι παρὰ
τοῖς κήρυξιν οὐδὲν περιφανὲς ὁρῶντες οὐδὲ περιβλεπτον,
ἀλλὰ γλώττας ἀλιευτικάς τε καὶ σκυτοτομικάς καὶ πενίαν 20
ἐσχάτην (οὐδὲ γὰρ τῆς ἀναγκαίας ἠνυπόρουν τροφῆς· πόθεν
γὰρ δὴ ταύτην εἶχον, οἳ γε καὶ τὸ μεριμνᾶν περὶ τῆς αὖ-
ριον νόμῳ κεκαλυμμένοι;), οὐ μόνον τοῖς λεγομένοις ἐπί-
στευσαν, ἀλλὰ καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς πολιτενομένων κατεφρό-
νησαν νόμων καὶ τῶν ἐθνῶν τῶν πατρῶων ἐξέστησαν καὶ 25
μετὰ κινδύνων καὶ αὐτοὶ τὸν λοιπὸν ἐβίωσαν χρόνον, ὁμοίως
μὲν τοῖς διδασκάλοις κηρύττοντες, ὁμοίως δὲ παροινούμενοι

6—8: Joh. 15, 20 || 8—9: Matth. 10, 25 || 22—23: Matth. 6, 34

2 ἔνεκεν ἑμοῦ ψευδόμενοι BLM et ψευδόμενοι V in marg. |
4 ante κινδύνους add. τοὺς K | ὑπέδειξε LMV | 5 τὸ τοῦ βίου
MSCV | 6 δίωξαν B | 8 ἐπεκαλέσαντο BL: ἐκάλεσαν SCV | 9 οἰ-
κιακοὺς KS | 12 γὰρ om. C | 13 ῥώμην σώματος SC | τοῦ om.
M, add. Mgr. | 15 ἐπαγγελίαις K | κατησπάζοντο V | 16 καὶ
om. K | 17 ἐπήνεγκαν V | 18 εὐφημῆσαι L: εὐφημεῖσαι C |
19 οὐδὲ: οὐδὲν C | 22 δὴ: ἄν Gaisford | οἳ: εἰ K | 25 νόμον K
| post ἐθνῶν add. καὶ C | 26 χρόνον: βίον K | 26—27 ὁμοίως—
κηρύττοντες om. S

καὶ προπηλακίζόμενοι καὶ διὰ τῶν ἴσων κλυδωνίων ὀδεύ-
 οντες. τοσοῦτο δὲ σέβας τῶν μέχρι θανάτου κεινδυννεύ- 70
 κότων καὶ εἶχον ἐκείνοι, καὶ μὲν δὴ καὶ ἔχουσιν ἅπαντες,
 ὥς τὰς ἐκείνων γε θήκας θησαυροὺς ὑπολαμβάνειν ἀγαθῶν
 5 παντοδαπῶν χορηγούς. ἀθρήσατε δὴ οὖν, ὧ ἄνδρες, τῶνδε 71
 τῶν νόμων τὴν δύναμιν. τούτους γὰρ καὶ Ῥωμαῖοι καὶ
 Πέρσαι καὶ οἱ τῆς τούτων ἡγεμονίας ἔξω τελοῦντες κατα-
 λῦσαι λίαν ἐσπουδακότες, τὴν μὲν οἰκειὰν ἀσθένειαν ἔδειξαν,
 τὴν δὲ τούτων ἰσχὺν ἐκδηλωτέραν ἀπέφηναν. τοῖς δὲ Λυ-
 10 κούργου καὶ Σόλωνος οὐδεὶς ἐπολέμησε νόμοις, | ἀλλ' αὐ- p. 135
 τόματοι κατελύθησαν. καὶ οὔτε ὁ Πύθιος οὔτε ἡ Πολιάς 72
 τοὺς ὑπὸ σφῶν τεθέντας ἐκράτουν νόμους, εὐθύς δέ γε
 Ῥωμαίων προστεταχότων ἐσβέσθησαν. δειξάτω τις ὑμῶν,
 ὧ ἄνδρες, ἓνα γοῦν Σπαρτιάτην ὑπὲρ τῶν Λυκούργου νό-
 15 μων ἀποθανεῖν ἀνασχόμενον, ἢ ἓνα Ἀθηναῖον ὑπὲρ τῶν
 Σόλωνος, ἢ ὑπὲρ τῶν Ζαλεῦκου Λοκρόν, ἢ Κρητὰ ὑπὲρ
 τῶν Μίνως· ἀλλ' οὐκ ἂν τις ὑμῶν τοῦτό γε δείξειεν·
 ἡμεῖς δὲ δείκνυμεν ὑπὲρ τῶν ἀλιευτικῶν καὶ σκυτοτομικῶν
 νόμων πολλὰς καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀνασχομένας ἀπο-
 20 θανεῖν μυριάδας· καὶ μάρτυρες οἱ τῶν μαρτύρων σηκοὶ
 καὶ πόλεις λαμπρύνοντες καὶ χώρας φαιδρύνοντες καὶ
 ξένοις ὁμοῦ καὶ ἐγχωρίοις τὴν ὠφέλειαν προσφέροντες.
 ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν νομοθετῶν κατὰ- 73
 δηλον ἐκ συγκρίσεως γεγένηται τὸ διάφορον, καὶ τὰ μὲν
 25 ὥφθη λογισμῶν ἀνθρωπίνων εὐρήματα, τὰ δὲ θεόσδοτα καὶ
 σωτήρια, δέξασθε, ὧ ἄνδρες, τὰ θεσπέσια δῶρα καὶ τὸν
 μεγαλόδωρον καὶ φιλόδωρον μὴ ἀτιμάσῃτε χορηγόν. εἴσεσθε

1 κλυδωνίων S | 2 σέβας om. V, sed post κεινδυννευκότων
 add. τὸ σέβας | τὸν C | 4 τὰς om. K | γε om. C | θησαυ-
 ροὺς om. BL¹ | 5 δὴ om. MSCV | οὖν om. L | 6 γὰρ om.
 BL | 7 ἡγεμονείας K | 9 ἐκδηλωτέραν BS | 10 σόλωνος C |
 11 πόλεις KSCL² Mgr.: πελιάς M: παλλὰς V e corr. (ex πολιὰς)
 | 12 γε om. C | 14 σπαρτίτην S¹ | λυκούργειαν K e corr.:
 κακούργου C | 15 ἓνα om. SC | τῶν: τοῦ CV | 16—17 ἢ ὑπὲρ
 —μίνως om. K | 17 τῶν μίνως: τοῦ μήνως C | 18 post
 ἀλιευτικῶν add. διδαχῶν L | 21 καὶ χώρας φαιδρύνοντες om.
 V | 25 εὐρήματα KLMV | 27 καὶ φιλόδωρον om. S | εἴ-
 σεσθαι S

δὲ αὐτῶν τὸ θεοπρεπὲς ἀκριβέστερον, εἰ τούτοις ἐντύχητε, τὴν πονηρὰν τῶν ψυχῶν ἐξελάσαντες πρόληψιν.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΜΩΝ ΑΛΗΘΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΨΕΥΔΩΝ. Ι.

- 1 Οἱ τυραννίδος ἐρῶντες τὴν οὐδαμόθεν αὐτοῖς προσή- 5
κουσαν ἀρπάζουσι δυναστείαν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς βασιλείας
περιτίθενται σχῆμα, τὴν ἀλουργίδα, τὸν στέφανον, τὸν θρό-
νον, τὸ ζεῦγος, τοὺς δορυφόρους, τὸν δὲ βασιλικὸν ζηλοῦν
οὐκ ἐθέλουσι τρόπον. οὐ γὰρ ἥπιοι ποθοῦσι καλεῖσθαι
πατέρες, ἀλλὰ δεσπότηι πικροί, οὐδὲ κηδεμόνες φιλάνθρω- 10
ποι, ἀλλ' ἡγεμόνες παγχάλεποι. τῷ τοι πολλάκις μὲν αὐ-
τοὺς οἱ ἔννομοι καταλύουσι βασιλεῖς, τοὺς ὑπ' αὐτῶν
παρανομουμένους οἰκτεῖροντες· πολλάκις δὲ καὶ στρατιῶται
καὶ δῆμοι γυμνοῦσι τῆς δυναστείας, τὸ θράσος οὐ φέροντες.
- 2 τοῦτο καὶ δεδράκασι καὶ πεπόνθασιν οἱ παμπόνηροι δαί- 15
μονες. τὴν γὰρ δὴ τάξιν καταλιπόντες, ἣν ἔλαχον, καὶ τὴν
ἡμερωτάτην τοῦ πεποιηκότος ἀποδράσαντες δεσποτείαν, ἥρ-
πασαν μὲν τὴν τυραννίδα, τὸ δὲ θεῖον ὄνομα σεσυληκότες,
θεοὺς σφαῖς αὐτοὺς προσηγόρευσαν καὶ τὸ θεῖον σέβας
σφίσι προσφέρειν τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀνοήτους ἀνέπεισαν· 20
εἴτα κρατῦναι τὴν δυναστείαν σπουδάζοντες, καὶ προγινώ-
σκειν τὰ μέλλοντα καὶ προλέγειν ἐνεανιεύσαντο, ταύτη μάλιστα 3
3 λιστα τοὺς εὐαλώτους ἀνθρώπους παρακρονοῦμενοι. διὰ τοι

1 δὲ om. M | ἐντύχοιτε MSCV | 2 περὶ νόμων KS: τέλος
περὶ νόμων L: τέλος τοῦ θ' λόγου περὶ νόμων C; add. θ' S |
3—4 περὶ — ψευδῶν om. V | 3 ἀληθινῶν SC | τε om. KSC |
4 ι' om. CV: λόγος ι BLM | 5 οὐδαμῶθεν S¹C | 7 περιτεθὲν K:
περιτιθέναι M, corr. Mγρ. | 8 post τοὺς add. τε M | δωρυφόρους
S | 8—9 οὐκ ἐθέλουσι ζηλοῦν C | 10 κηδαιμόνες C | 11 χαλεποί
MV, corr. Mγρ. | 15 post τοῦτο add. δὴ V | παμπόνηροι: παρ-
ανομοί CL² | 16 λιπόντες BLV: λειπόντες K | 17 δεσποτείαν K |
21 δυναστείαν: δεσποτείαν B | 22 καὶ προλέγειν om. C | 23 ἀν-
θρώπους om. BL¹

τοῦτο πανταχοῦ γῆς τὰ τῆς ἀπάτης κατεσκεύασαν ἐργαστήρια
 καὶ τὰς μαντικὰς ἐπενόησαν μαγγανείας, τοὺς ἀλευρομάντεις
 καὶ στερονομάντεις καὶ νεκνομάντεις καὶ τὴν Κασταλλίας
 πη|γὴν καὶ τὸ Κολοφώνιον ρεῖθρον καὶ τὴν ἱερὰν δρῦν p. 136
 5 καὶ τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον καὶ τὸν Κίρραϊον τρίποδα καὶ
 τὸν Θεσπρώτιον λέβητα, καὶ ἐν Αἰβύῃ μὲν τὸ μαντεῖον τὸ
 Ἄμμωνος, ἐν δὲ γε Δωδώνῃ τὸ τοῦ Διός, ἐν δὲ Βραγχί-
 δαῖς καὶ Ἀήλῳ καὶ Δελφοῖς καὶ Κολοφῶνι τοῦ Κλαρίου
 καὶ Πυθίου καὶ Δηλίου καὶ Διδυμαίου, καὶ ἐν Λεβαδίᾳ
 10 μὲν Τροφωνίου, ἐν Ὠρωπῷ δὲ Ἀμφιάρεω, ἐν δὲ τῇ Τυροση-
 νῶν καὶ Χαλδαίων τῆς νεκρομαντείας τὰ ζοφώτατα ἄντρα,
 καὶ ἄλλαχοῦ μὲν Ἀμφιλόχου, ἄλλαχοῦ δὲ Γλάνκου καὶ ἐτέ-
 ρωτι Μόψου καὶ ἄλλων τινῶν δυσωνύμων ἀνθρώπων. ὅτι 4
 δὲ παμπονήρων ἦν δαιμόνων ταῦτα χρηστήρια τὴν θεῖαν
 15 προσηγορίαν σεσυληκότων, ἱκανὴ μὲν τεκμηριῶσαι καὶ ἡ
 νῦν αὐτοῖς ἐπικειμένη σιγή. μετὰ γὰρ δὴ τὴν τοῦ Σωτῆ-
 ρος ἡμῶν ἐπιφάνειαν ἀπέδρασαν οἱ τήνδε τὴν ἐξαπάτην
 τοῖς ἀνθρώποις προσφέροντες, τοῦ θεῖου φωτὸς οὐκ ἐνεγκόν-
 τες τὴν αἴγλην. μαρτυρεῖ δὲ διαρρήδην καὶ Πλούταρχος ὁ 5
 20 Χαιρωνεύς, ἀνὴρ οὐχ Ἑβραῖος, ἀλλ' Ἕλλην καὶ τὸ γένος
 καὶ τὴν γλῶτταν, καὶ μέντοι καὶ ταῖς Ἑλληνικαῖς δόξαις
 δεδουλωμένος καὶ τὸν τῶν χρηστηρίων ἀκριβῶς ἐπιστάμενος
 πλάνον. οὐ πόρρω γὰρ που τῆς Χαιρωνείας Δελφοὶ καὶ
 Λεβαδία καὶ Ὠρωπός, ἀλλ' ὁμοροὶ τε καὶ πλησιόχωροι. οὗ-
 25 τος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ξυνέγραψε (πολυμαθὴς γὰρ ὁ ἀνὴρ

2—12: Eus. Pr. II 3, 1—4

1 πανταχοῦ K | 2 μαγγανίας KBSC | πλευρομάντεις MV |
 3 καὶ στερονομάντεις om. S | 4 κολοφόνειον S | τὴν om. BL¹ |
 5 δωδάνεον K | κίρρεον K | 6 θεσπρώτειον KBM | λυβύῃ C | τὸ
 (posteriore loco): τοῦ MC | 7 ἄμμωνος S¹ | βραγχίδες BC | 9 λα-
 βαδαίαι K | 10 post τροφωνίου add. καὶ B | ἀμφιάρεω V: ἀμφιά-
 ρεως KBLM: ἀμφιαράον SC | τυρήνων C | 11 νεκρομαντείας MV |
 ζοφωδέστατα V | 13 μώψου S | δυσωνύμων B | 14 δαιμόνων ἦν
 MV | 15 ἡ om. M¹ | 16 δὴ om. V | τὴν bis C | 19 ante πλού-
 τάρχος add. ὁ BLM | 20 χερωνεύς L¹SC | 22 δεδουλωμένος S |
 23 χαιρωνίας KBL¹: χερωνίας SC | 24 λεβαδεία M | πλησιόχωροι
 L¹ | 25 καὶ om. C

καὶ μάλα πολύπειρος), ξυνέγραψε δὲ καὶ περὶ τῶν μαντειῶν
 τινὰ καὶ τόδε τὸ ξύγγραμμα Περὶ τῶν ἐκλειοπτότων χρη-
 στηρίων ἐκάλεσεν· ἐν τοίνυν τούτῳ πρὸς πολλοῖς ἄλλοις
 6 καὶ ταῦτα ἔφη· „τὸ μὲν οὖν ἐφεστάναι τοῖς χρηστηρίοις
 μὴ θεοῦς, οἷς ἀπηλλάχθαι τῶν περὶ γῆν προσῆκόν ἐστιν, 5
 ἀλλὰ δαίμονας ὑπηρέτας θεῶν, οὐ δοκεῖ μοι κακῶς ἀξιοῦσθαι·
 τὸ δὲ τοῖς δαίμοσι τούτοις, μονονουχὶ δραχμὴν λαμβάνον-
 τας ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Ἐμπεδοκλέους, ἀμαρτίας καὶ ἄτας καὶ
 πλάνας ἐπιφέρειν, τελευτῶντας δὲ καὶ θανάτους ὥσπερ ἀν-
 θρώπων ὑποτίθεσθαι θρασύτερον ἡγοῦμαι καὶ βαρβαρικῶ- 10
 7 τερον.“ ταῦτα οὐ προφήτης ἡμέτερος οὐδ' ἀπόστολος
 εἶρηκεν, οὐδέ τις ἄλλος τῶν ἐκείνοις πεπιστευκότων καὶ τὰ
 ἐκείνων δοξάζειν ἐσπουδακότων, ἀλλ' ἀνὴρ πᾶσαν μὲν ἡσκη-
 μένος παιδεῖαν, τῇ δὲ παλαιᾷ τῶν φιλοσόφων ἐξαπάτη
 δουλεύων· οὗτος ἔφη, πρῶτον μὲν, οὐκ εἶναι τοὺς χρῶντας 15
 θεοῦς, ἀλλὰ δαίμονας, ἔπειτα δέ, τοὺς τούτων νεωκόρους
 καὶ ὑπὸ τούτων κατελημμένους καὶ ἀναβεβαλκευμένους ἐπὶ
 μισθῷ χρησιμολογεῖν, προλέγειν δὲ οὐδὲν ἀληθές, ἀλλὰ καὶ
 περὶ τούτων, ὧν τὸν ἀτμὸν καὶ τὴν ἐπίπνοϊαν ἔχειν νεα-
 νιεύονται, πολλὰ δεινὰ καὶ χαλεπὰ προαγγέλλειν, οὐ μόνον 20
 ἄτας καὶ πλάνας, ἀλλὰ καὶ θανάτους ἀνθρώποις παραπλη-
 σίως, καὶ τὰ ἔπη δὲ οὐκ ἔκ τινος θειασμοῦ καὶ κατακωχῆς
 8 λέγειν, ἀλλ' ἐκ τῆς Ἐμπεδοκλέους συλῶντας ποιήσεως. καὶ τὰ
 ἐξῆς δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει διάνοϊαν· λέγει γάρ· „καὶ περὶ μὲν

4—11: Eus. Pr. V 4, 2. 17, 1 (Plut. de def. orac. 16) || 24—
 p. 245, 9: Eus. Pr. V 4, 3 (Plut. de def. orac. 14)

1 μαντιῶν S¹ | 3 τούτῳ τοίνυν S: τοῦτο τοίνυν C | ἄλλοις:
 ἐτέροις SCMγρ. | 5 οὐς SC | ἀπηλλάχθαι S | 6 κακούς C | 7 τοῦτο
 CL² | δραχμὴν SC: δράγδην Pl. | 8 καὶ prius om. M | ἄτας: τὰς
 KBL¹ | καὶ posterius om. KBL¹MC | 9 πλάνας M¹ | post θανά-
 τους add. αὐτῶν V | 12—13 καὶ—ἐσπουδακότων om. MV |
 15 δουλεύων: πιστεύων BL¹MV, corr. Mγρ. | οὕτως MSC | 16 νεω-
 κόρους: κόρους L¹ | 17 ἀναβεβαλκευμένους K | 18 καὶ: καὶν C |
 19 ὧν—καὶ om. V | ὧν om. KBL¹ | τῶν ἀτμῶν C e corr. | ἐπί-
 νοϊαν KBL¹MS, corr. Mγρ. | 20 προαγγέλλειν M, corr. Mγρ.:
 προαγγέλλειν C: ἀπαγγέλλειν V | 21 πλάνους L¹ | 22 post παρα-
 πλησίως add. δὲ BL et mox δὲ om. BL¹ | κατοικωχῆς K: κατο-
 χῆς L¹V S e corr.: κατοχῆς B | 24 μὲν K Pl. Eus.: om. BLMSCV

τῶν μυστικῶν, ἐν οἷς | τὰς μεγίστας ἐμφάσεις λαβεῖν ἔστι p. 137
 τῆς περὶ δαιμόνων ἀληθείας, εὐστομά μοι κείσθω, καθ’
 Ἡρόδοτον· ἐορτὰς δὲ καὶ θυσίας, ὥσπερ ἡμέρας ἀποφράδας
 καὶ σκυθρωπάς, ἐν αἷς ὠμοφαγίαι καὶ διασπασμοί, νηστεῖαι
 5 τε καὶ κοπετοί, πολλαχοῦ δὲ πάλιν αἰσχρολογίαι πρὸς ἑροῖς
 μανίαι τε ἄλλαι ὀρινομένων δριψαύχευι σὺν κλόνῳ, θεῶν
 μὲν οὐδενί, δαιμόνων δὲ πονηρῶν ἀποτροπῆς ἔνεκα φήσαιμ’
 ἂν ἐπιτελεῖσθαι, παραμυθίας τῆς παλαιᾶς ποιουμένους ἀν-
 θρωποθυσίας.“ ἐν μὲν οὖν τοῖς ἔμπροσθεν ἐξητασμένοις 9
 10 ἔφη μὴ εἶναι τὰ μαντεῖα θεῶν, ἀλλὰ δαιμόνων· ἐνταῦθα
 δὲ τούτους καὶ πονηροὺς προσηγόρευσε, τεκμηρίοις ἐναρ-
 γεστάτοις τοῖς ὑπ’ αὐτῶν δρωμένοις χρησάμενος. τίνι γάρ
 που προσήκουσιν ὠμοφαγίαι καὶ διασπασμοὶ αἰσχρορημοσύναι
 τε καὶ αἰσχροουργίαι καὶ μανίαι ὀρινομένων καὶ δριψαυχενούν-
 15 των σὺν κλόνῳ, ἢ δαίμοσι παμπονήροις, τὸ τῶν ἀνθρώπων
 πημαίνουσι γένος; οἱ πάλαι μὲν, οἷα δὴ ἀλάστορες, ταῖς
 τῶν τρισαθλίων ἀνθρώπων σφαγαῖς ἐπετέρποντο, ἐπειδὴ δὲ
 βδελυξαμένους εἶδον τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀνδροφονίαν
 ἐκείνην καὶ μαιφονίαν τὴν αὐτοῖς ἀξιέραστον καὶ πανσα-
 20 μένους τοῦ μύθους, τὰς διαμαστιγώσεις καὶ ὠμοφαγίας καὶ
 τὰς ἄλλας ἐπενόησαν τελετάς. καὶ ταῦτα δὲ τοῖς εἰρημένοις 10
 προστέθεικεν· „πανσαμένου δὲ τοῦ Ἀμμωνίου, μᾶλλον, ἔφη
 ἐγώ, περὶ τοῦ μαντείου δέλεθε ἡμῖν, ὦ Κλεόμβροτε. μεγάλη

(2—3: Herod. II 171 || 6: Pind. fr. 208) || 22—p. 246, 6:
 Eus. Pr. V 16, 2—3 (Plut. de def. orac. 5)

1 λαμβάνειν SCL²Mγρ. | 2 τῆς: τὰ V | post τῆς add. δὲ
 KBLM | κατ’ KBLS¹C | 3 ἐορταῖς SCMγρ. et θυσίαις SCMγρ. |
 4 σκυθρωπίας εἶναι ὠμοφαγίαι K | 5 καὶ om. S | 6 ὠρινο-
 μένων M: ὀρινωμένων SCVL²Mγρ. | δριψαύχευι C | 7 πονη-
 ρῶν: δεινῶν MV | 8 παραμυθίαν V | πνουμένους S¹: ποι-
 ουμένων V | 9 ἐξηταμένοις S¹ | 10 ἀλλὰ καὶ δαιμόνων BL |
 11 τούτοις C | ἐνεργεστάτοις K | 12 τοῖς om. C | τοῖς τελουμέ-
 νοις ὑπ’ αὐτῶν V | 13 που om. V | αἰσχρορημοσύνοι K: αἰ-
 σχρορημοσύναι V | 14 ὠρινομένων M: ὀρινωμένων SCVL²Mγρ. |
 15 συγκλόνῳ L | post παμπονήροις add. τοῖς V | 17 ἀνδρῶν
 MSCVL² | ἐτέρποντο S | 18 βδελυξαμένους K: βδελυγξαμένους
 M | ἶδον KSC | 20 τοῦ: τοὺς BL | μέσους K: μύθους BL¹ |
 22 πανσομένου K

γὰρ ἡ παλαιὰ δόξα τῆς ἐκεῖ θεϊότητος, τὰ δὲ νῦν ἔοικεν
 ἀπομαραίνεσθαι. τοῦ δὲ Κλεομβρότου σιγῶντος καὶ κάτω
 βλέποντος, ὁ Δημήτριος οὐδὲν ἔφη δεῖν περὶ τῶν ἐκεῖ πυν-
 θάνεσθαι καὶ διαπορεῖν, τὴν ἐνταῦθα τῶν χρηστηρίων
 ἀμαύρωσιν, μᾶλλον δὲ πλὴν ἐνὸς ἢ δυοῖν ἀπάντων ἐκλείψιν
 11 ὁρῶντας.“ ταῦτα μετὰ τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 ἐπιφάνειαν ὁ Πλούταρχος ἔγραψεν· τοιγάρτοι ὁ χρόνος δη-
 λοῖ τῆς τῶν χρηστηρίων ἐκλείψεως τὴν αἰτίαν. καὶ ὁ Πορ-
 φύριος δὲ ἐν τῷ Περὶ τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας καὶ ταῦτα
 ἔφη· „ἀλλ’ ἦδη καὶ τὴν γυνῶσιν τῆς φορᾶς τὴν ἀκριβῆ καὶ 10
 τὰς ἐκ τούτων διηγήσεις ἀκαταλήπτους εἶναι ἀνθρώποις,
 καὶ οὐ μόνον τούτοις, ἀλλὰ καὶ τισι τῶν δαιμόνων· ὅθεν
 12 καὶ ψεύδονται περὶ πολλῶν ἐρωτηθέντες.“ οὐκοῦν, ὧς ἄν-
 δρες, ἐπειδήπερ ἡμῖν περὶ τῶν ὑμετέρων χρηστηρίων λέγουσιν
 ἀπιστεῖτε, τῷ ἡμῖν μὲν ἐχθίστῳ, ὑμῖν δὲ προσφιλεστάτῳ 15
 πιστεύσατε· ἄσπονδος γὰρ ἡμῶν οὗτος πολέμιος, τὴν προ-
 φανῇ κατὰ τῆς εὐσεβείας ἀναδεξάμενος μάχην. οὗτος δὲ
 ψεύδεσθαι εἴρηκε τοὺς τοῖς καλουμένοις μαντείοις προσ-
 13 εδρεύοντας δαίμονας. ὅτι δὲ τοὺς αὐτοὺς καὶ θεοὺς ὀνο-
 μάξει καὶ ἀστρολογίαν μᾶλλον αὐτοῖς ἢ θείαν πρόγνωσιν 20
 p. 138 μαρτυρεῖ, ἐν αὐτῷ δεδήλωκε τῷ ξυγγράμματι· | λέγει δὲ
 ταῦτα· „ἃ γὰρ λέγουσιν οἱ θεοί, εἴπερ τὰ μεμοιραμένα
 γινώσκοντες λέγουσιν, ἀπὸ τῆς τῶν ἄστρων φορᾶς δηλοῦσι·
 καὶ τοῦτο σχεδὸν πάντες ἐξέφηναν οἱ ἀψευδεῖς τῶν θεῶν.“
 14 ἀλλ’ οὗς ἐνταῦθα θεοὺς προσηγόρευσε, πάλιν ἔφη μὴ εἶναι 25
 θεοὺς ἐν τούτῳ γε καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τῷ ξυγγράμματι· τοῦ
 γὰρ τοι Ἀπόλλωνος τεθεικὼς τὸν χρησμόν, ὅς διδάσκει, πῶς

8—13: Eus. Pr. VI 5, 1 (Porph. de phil. ex orac. p. 169) ||
 21—24: Eus. Pr. VI 1, 1 (Porph. de phil. ex orac. p. 166) || 25—
 p. 247, 3: Eus. Pr. IV 9, 1—2 (Porph. de phil. ex orac. p. 112sqq.)

1 θεότητος MS | 2 λεομβρότου S | 4 ἀπορεῖν K | 5 δυεῖν
 KMS² | ἐκλείψειν S¹C | 10 ἦδει V | φθορᾶς SV | 11 ἀκαταλεί-
 πτους S | 14 ὑμῖν L | 15 τῷ: τῶν BL¹ et ἐχθίστων BL¹ et προσ-
 φιλεστάτων BL¹ | 18 μαντίοις S | 21 ἐμαρτύρησεν SCL²Μγρ. |
 22 μεμοιρημένα M, corr. Μγρ.: μεμειραμένα V: μὲν μοίραι μὲν
 K | 24 ἅπαντες S: ἅπαντας C | ἔφησαν K | 25 ἄλλους KC |
 26 τοῦτο C | ξυγγράμματι C | 27 τεθεικός V e corr. | ὡς M |

χορὴ τοῖς ἐπιχθονίοις, πῶς δὲ τοῖς ὑποχθονίοις θύειν θεοῖς,
 καὶ πῶς μὲν τοῖς ἐναλλίοις, πῶς δὲ τοῖς ἐπουρανίοις καὶ
 αἰθερίοις, διελέγχει τοῦτον ὥς οὐκ εὖ ἔχοντα τὸν χρησμόν,
 μὴ χρῆναι φάσκων θεοὺς ὑπολαμβάνειν τοὺς ταῖς διὰ ζώων 15
 5 θυσίαις χαίροντας· εἶναι γὰρ πάντων ἀδικώτατον τὸ ζωοθυ-
 τεῖν καὶ ἀνόσιον καὶ μυσαρὸν καὶ βλαβερὸν καὶ διὰ τοῦτο
 μηδὲ θεοῖς προσφιλές. εἶτα τὸν Θεόφραστον εἰσάγει λέ-
 γοντα, ὥς θεοῖς οὐχ ἀρμόζουσιν, ἀλλὰ δαίμοσιν, αἱ διὰ ζώων
 θυσίαι. κωμῶδεϊ δὲ καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἀνθρωποθυσίας
 10 καὶ διηγεῖται παμπόλλας παρὰ πολλῶν γεγεννημένας. ἔπειτα 16
 διδάξας, ὥς οἱ πονηροὶ ταύτας τελεῖσθαι ἐκέλευον δαίμονες,
 ἐπήγαγεν· „διὸ συνετὸς ἀνὴρ καὶ σώφρων εὐλαβηθήσεται
 τοιαύταις χρῆσθαι θυσίαις, δι’ ὧν ἐπισπάσεται πρὸς ἑαυτὸν
 τοὺς τοιούτους, σπουδάσει δὲ καθαίρειν τὴν ψυχὴν παν-
 15 τοίως· καθαρεῖ γὰρ ψυχῇ οὐκ ἐπιτίθενται.“ ἀλλ’ ὁ Πύθιος 17
 τάναντία τῷ Πορφύριῳ νομοθετεῖ· κελεύει γὰρ τῷ χρησμόν
 ἐξαιτοῦντι λύτρα τινὰ δοῦναι τῷ πονηρῷ δαίμονι, χοὰς καὶ
 πυρὴν καὶ αἶμα κελαινὸν καὶ οἶνον παμμέλανα· καὶ τοι-
 αῦτα ἅττα προσθείς, καὶ τὴν εὐχήν, ἣν δεῖ θύοντα προσ-
 20 ενεγκεῖν, ἐξεπαίδευσεν· „δαῖμον ἀλιτρονόων ψυχῶν διάδημα
 λελογχῶς ἡερίων ὑπένερχε μυχῶν, χθονίων δ’ ἐφύπερθε.“
 καὶ ταῦτα δὲ ὁ Πορφύριος ἐν αὐτῷ γε τῷ ξυγγράμματι
 τέθεικε, τοῦτον διελέγχων ὥς οὐκ ὄντα θεόν, τὸν δὲ οἰκεῖον

4—10: Eus. Pr. IV 10, 2—4 (Porph. de abstin. II 34—36) ||
 12—15: Eus. Pr. IV 18 (Porph. de abstin. II 43) || 16—21: Eus.
 Pr. IV 20, 1 (Porph. de phil. ex orac. p. 152—154)

post διδάσκει add. καὶ MSCL² | 1 χορὴ: δεῖ L | πῶς δὲ τοῖς
 ὑποχθονίοις om. LC | 3 εὖ om. KS | 4 ταῖς: τε K: τῶν C |
 6 καὶ βλαβερὸν om. S: καὶ βδελυρὸν L¹ | 7 μὴ C | 8 ἀλλὰ δαί-
 μοσιν om. BLMV et 9 post θυσίαι add. ἀλλὰ δαίμοσιν BL | δὲ
 om. C | ἀνθρώπων θυσίας SC: ἀνδρῶν ἀνθρωποθυσίας L² |
 10 παμπόλλας C | 12 εὐλαβήσεται KBL | 14 σπουδάσεις V | 16 τῷ
 prius om. KBLV | νομοθετεῖ πορφυρίῳ V | τῷ (posteriore loco):
 τὸν S¹ | 17 διδόναι L | 18 κελαινὸν K: κελαιὸν S¹: κ’ ἔλαιον
 CL² | 19 δὴ Mgr. | θύοντι KBLM | 20 ante δαῖμον add. καὶ
 M | δατνον ἀλιτρὸν σῶν K: δατνονδαιμοναλιτρονόων BL: δαί-
 μονα ἀλιτρονόων V | 21 λελογχῶς S: λελονχῶς C | ὑπένερχε M
 | δ’ om. CV | 22 δὲ: γε BLMV | ἐν om. V

κρατύνων λόγον, ὥς οὐκ εἰσὶ θεοὶ ταῖς θυσίαις οἱ χαί-
 18 ροντες. ἵνα δὲ μὴ τις ὑπολάβῃ ταῦτα ψευδῶς αὐτὸν δια-
 πλάττειν, ὅρκον προτέθεικε τοῦ ξυγγραμματος· „τοὺς θεοὺς“
 γὰρ ἔφη „διαμαρτύρομαι, ὥς οὐδὲν οὔτε προστέθεικα οὔτε
 ἀφείλον τῶν χρησθέντων νοημάτων, εἰ μὴ τι λέξιν ἡμαρτη- 5
 μένην διώρθωσα ἢ πρὸς τὸ σαφέστερον μεταβέβληκα ἢ τὸ
 μέτρον ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσα.“ διὰ δὲ τούτων καὶ ἀμαθίαν
 τοῦ Πυθίου κατηγορεῖ. οὐ γὰρ μόνον τὰς ἡμαρτημένας
 διώρθωσε λέξεις καὶ σαφεῖς τὰς ἀμφιβόλους ἀπέφηνεν, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἐπῶν τὴν χολότητα ἰάσατο, ἣν ὁ Πύθιος διὰ τῶν 10
 19 ὑποφητῶν ἀπεφθέγγετο. καὶ Διογενιανὸς δὲ τῶν χρησιμο-
 λόγων θεῶν διελέγχει τὸ ψεῦδος· λέγει δὲ οὕτως· „ὅτι δὲ
 ἀποτυγχάνεται τὰ πολλὰ τοῖς καλουμένοις μάντεσιν, ὁ πᾶς
 τῶν ἀνθρώπων βίος μάρτυς ἂν εἴη, καὶ οὗτοί γε αὐτοὶ οἱ
 20 τὴν μαντικὴν ἐπαγγελλόμενοι τέχνην.“ καὶ μετ’ ὀλίγα· „νῦν 15
 p. 139 δὲ τοσοῦτον τοῖς εἰρημένοις προσθήσω, | ὅτι μάλιστα μὲν
 τὸ ἀληθεύειν ποτὲ τοὺς καλουμένους μάντεις ἐν ταῖς προα-
 γορεύσεσιν οὐκ ἐπιστήμης, ἀλλὰ τυχεῖς αἰτίας ἔργον ἂν
 εἴη. οὐ γὰρ τὸ μηδέποτε τοῦ προκειμένου τυγχάνειν, ἀλλὰ
 τὸ μὴ πάντοτε μηδ’ ὥς ἐπὶ πλείστον μηδ’ ὥς ἐξ ἐπιστήμης, 20
 ὅταν τις καὶ ποτε τυγχάνῃ, τύχης ἔργον καλεῖν προειλή-
 φαμεν οἱ διειληφότες τὰς ὑφ’ ἑκάστων ὄνομα τεταγμένας
 21 ἐναργεῖς ἐννοίας ἑαυτῶν.“ ὅτι δὲ καὶ ἀναγκαζομένους ὑπ’
 ἀνθρώπων καὶ τοὺς χρησμολόγους θεοὺς προλέγειν φησὶν
 ὁ Πορφύριος, ἃ προλέγουσιν, εὐπετές τῷ βουλομένῳ μαθεῖν 25

3—7: Eus. Pr. IV 7, 1 (Porph. de phil. ex orac. p. 109) ||
 11—23: Eus. Pr. IV 3, 5—6

1 οἱ: οὐ CV | 2 δὲ om. V | post τις add. αὐτὸν K | ὑπο-
 λάβοι K | αὐτὸν om. KBL | 3 προστέθεικε BC | 4 διαμαρτύρω-
 μαι S: μαρτύρομαι V | 5 τι: τινα V | 6 ante διώρθωσα add. ἢ
 MV | 7 ἀμαθία C | 9 διόρθωσε S | 10 ἰάσατο τὴν χολότητα K |
 χολότητα BC, sed corr. B | 11 διογενειανὸς V | 12 δεῶν C |
 διελέγχει: ἀποφαίνει L¹ | 15 τὴν om. M, add. Mgr. | 16 προσ-
 θέσω om. L¹ | 17 προσηγορεύσεσιν K: προσαγορεύσεσιν L | 20 ἐπὶ
 τὸ πλείστον L | 21 τυγχάνει C | προσειλήφαμεν KBL: διειλή-
 φαμεν M, corr. Mgr.: εἰώθαμεν V | 22 οἱ om. BL¹ | 23 ἐναργεῖς
 KBL¹MSC | αὐτῶν V

ἐξ ἐκείνου αὐτοῦ τοῦ ξυγγράμματος, ὃ Περὶ τῆς ἐκ λογίων
 φιλοσοφίας ἐπέγραψε· καὶ αὐτὰς γὰρ ἐκεῖνος παρέθηκε
 τῶν θεῶν τὰς φωνάς. λέγει γὰρ τὴν Ἑκάτην παρ' αὐτοῦ 22
 κληθεῖσαν εἰπεῖν· „ἦλυσον εἰσαίλουσα τεῆς πολυφράδμονος
 5 εὐχῆς, ἣν θνητῶν φύσις εὖρε θεῶν ὑποθημοσύνησιν.“ καὶ
 πάλιν αἰτιωμένη τὸν κεκληκότεν „τίνος“ φησί „χατίζων,
 θειοδόμοις Ἑκάτην με θεὴν ἐκάλεσσας ἀνάγκαις;“ καὶ ὁ
 Ἀπόλλων δὲ βοᾷ· „κλυθί μεν οὐκ ἐθέλοντος, ἐπεὶ μ' ἐπέ-
 10 δησας ἀνάγκη.“ καὶ πάλιν· „λύετε λοιπὸν ἄνακτα· βροτὸς
 θεὸν οὐκέτι χωρεῖ.“ διὰ δὲ τούτων δεδήλωκεν ὁ Πορφύ- 23
 ριος, καὶ αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ τὸ θεῖον ὄνομα κεκλοφότες, ὥς
 δυνατώτεραι αὐτῶν αἱ τῶν ἀνθρώπων ἐπίνοιαι καὶ αἱ μεμη-
 χανημέναι ἀνάγκαι. καὶ γὰρ ἄνωθεν αὐτοὺς καθέλκουσι
 καὶ κάτω δεσμοῦσι· καὶ ἀναχωρεῖν οὐκ ἰσχύουσι, πρὶν ἂν
 15 οἱ ἄνθρωποι λύσωσιν. καὶ ἄλλα δὲ μυρία τοιαῦτα ἔστιν
 εὔρεῖν παρὰ τῷδε τῷ ξυγγραφεῖ τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν διε-
 λέγοντα.

Ὅσης δὲ αὐτῶν καὶ λώβης μεστὰ τὰμαντεύματα, τοῦ- 24
 τοις ἂν τις ἐντυχὼν καταμάθοι ῥαδίως. λιμοῦ γὰρ ποτε
 20 Ἀθηναίοις ἐνσκήψαντος, ἔχρησεν ὁ Πύθιος μὴ πρότερον
 τοῦτον παύσασθαι, πρὶν ἂν ἐπὶ παρθένους Ἀθηναῖοι καὶ
 τοσοῦτους ἡϊθέους σφάξωσι τῷ Μίνωϊ. καὶ τῶν χρησμῶν 25

3—10: Eus. Pr. V 8,1—7. 9,1 (Porph. de phil. ex orac.
 p. 154—162) || 19—22: Eus. Pr. V 18,2—5 (Oenomai fr. 1)

1 ὃ περὶ: ὅπερ K | 2 γὰρ suprascr. L | ἐκείνας BLMV |
 παρέθηκε C | 3 τὰς om. MV: suprascr. L | ἐκάστην B | παρὰ
 τοῦ KS² | 5 ἦρε MS, corr. Mgr. | 7 θείοις δόμοις M: σειδό-
 μοι S: σεῖο δόμοις CVMgr. | ἐκάστην B | μέθην M: μέθεν
 SCMgr. | ἐκάλεσσας K Eus.: ἐκάλεσας CMgr.: ἐκάλυσας S: ἐπέ-
 8 δησας BLMV | 8 μεν: μὲν L¹ | ἐθέλοντας M | 9 λύεται KS¹C:
 κλύετε V | 9—10 βροτοῖς θεὸν M: θεὸς βροτῶν B: θεὸν βροτὸν
 L¹: θεὸς βροτὸς L² | 10 ἐδήλωσεν MSCV | 11 δὲ om. C | οἱ
 om. L¹ | 12 αἱ (posteriore loco): ἡ M¹ | μεμηχανευμένοι MV |
 14 κάτωθεν δεσμεύουσι SCMgr. | ἂν om. C | 16 εὔρεῖν om. V:
 ἰδεῖν MCL² | 18 αὐτὸν B | καὶ om. SC | μετὰ S¹V | 19 lacuna
 incipit in M; afferuntur vero scripturae codicis D | 21 παύσε-
 σθαι K | 21—22 καὶ τοσοῦτους ἡμιθέους [ἡϊθέους S²] ἀθηναῖοι
 SC | 22 μῆνιω S¹C

δὲ τὸ λοξὸν πολλοῖς ὀλέθρους προὔξενησεν. καὶ γὰρ Ἀρι-
 στόμαχος, οὐ νευνοικῶς τὴν „στενύγρην“, τὸν μὲν πορθμὸν
 καὶ τὰς τριήρεις κατέλειπε, διὰ δὲ τοῦ ἰσθμοῦ προσβαλὼν
 τὸν βίον κατέλυσεν. ἔδει δὲ τὸν χρησμολόγον μὴ ζόφῳ τὸν
 χρησμὸν ξυγκαλύψαι, εἴπερ ἄρα τὸ ἐσόμενον ἦδει· ἀλλὰ
 26 κακούργως ἀμφίβολον τὴν πρόρρησιν δέδωκεν, ἵνα μὴ τὸ
 π. 140 ψεῦδος εὐφώρατον γένηται. ταῦτ' οὖν καὶ τῷ Κροίσῳ
 προὔξενησε τὴν ξυφορὰν· „Κροῖσος“ γὰρ ἔφη „Ἄλυν διαβὰς
 μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει.“ ποτέραν δέ, οὐ δεδήλωκεν, ἥτοι
 τὴν οἰκείαν ἢ τὴν τῶν πολεμίων, ἵνα καὶ ἡττηθεὶς καὶ
 νικήσας μὴ κατηγορήσῃ τοῦ μάντεως. καὶ ταῦτα ὁ Πύθιος
 δέδρακε πολυτάλαντα παρ' ἐκείνου δεξάμενος δῶρα. δυοῖν
 τοίνυν θάτερον, ἢ ἀλαζὼν ἐστὶν ἢ ἀχάριστος. ἢ γὰρ ἂ μὴ
 27 οἶδεν εἰδέναι βρενθύεται, | ἢ ἐπιστάμενος ἐκὼν γε ἀδικεῖ
 τοὺς θεραπεύειν ἐσπουδακότας. [παραπλήσιον δέ τι δέδρακε
 καὶ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τὴν ὁρμὴν ἔχοντος κατὰ τῶν Ἀσσυρίων·
 „νῦν“ γὰρ ἔφη „πάντες ὠρμήθημεν θεοὶ παρὰ Θηρὶ πο-
 ταμῷ νίκης τρόπαια κομίσασθαι. τούτων ἐγὼ ἡγεμονεύσω,
 28 θοῦρος πολεμόκλονος Ἀρης.“] προσόμοιον δέ τι καὶ ἐπὶ
 Ἀθηναίων πεποίηκεν. τοῦ γὰρ δὴ Ξέρξου μετὰ πολλῶν
 μυριάδων ἐπιστρατεύσαντος, ἔδραμον μὲν παρ' αὐτὸν τῶν
 Ἀθηναίων οἱ θεωροί· ὁ δὲ τῶν χρησμῶν οὕτως ἤρξατο·
 „ὦ μέλει, τί κάθησθε;“ τοῦτο δὲ διαρρήδην αὐτοῦ διε-

1—4: Eus. Pr. V 20, 1—3 (Oenomai fr. 2) || 7—9: Eus. Pr.
 V 20, 8—10 (Oenomai fr. 2) || 15—19: Theod. Hist. eccl. III 21 ||
 19—p. 251, 18: Eus. Pr. V 24, 1—2 (Oenomai fr. 6)

1 τὸν K | πολλοὺς CV | προὔξενισεν K | 2 τὴν στενύγρην
 om. K | στενὴν ὄγρην BL: στενάγρην D: στενίγρην C | 3 κατέ-
 λειπε K | ἰσθμοῦ L¹ | 5 post ἀλλὰ add. καὶ K | 6 ἔδωκεν D |
 7 ἐφώρατον S¹: εὐφώρατον C: εὐφορώτατον K: εὐφωρότατον BL |
 δὴ D | τοῦτο om. B | 8 προὔξενισε KDC | τὴν ξυφορὰν om. K |
 κροίσῳ CS² | 9 καταλύσει C | ἥτοι: ἢ L | 10 τὴν posterius om.
 L: τῇ C | καὶ prius om. B | 14 γε om. V | 15—19 παραπλή-
 σιον—ἄρης om. KBL¹V | 15 τι: τοι D | δέδραχε DSC | 17 πο-
 ταμῷ παρὰ θηρὶ D | 18 τούτων L²: τούτων δ' D | 19 θοῦρος
 om. D | 20 δὴ om. V | post δὴ add. γε BC | 21 ἐπιστρατευσα-
 μένον BLV | αὐτῶν C | 23 ὁ μέλει K | κάθησθαι KSC | δὲ om.
 SC | διελέγχει: διδάσκει V

λέγχει τὴν ἄγνοιαν. εἰ γὰρ ἀληθῶς προεγνώκει τὴν νίκην, 29
οὐ μέλεις ἂν αὐτοὺς δῆπουθεν, ἀλλὰ τρισολβίους ἐκάλεσε·
διακοσίας γάρ τοι πρὸς ταῖς χίλαις τριήρεις καὶ τριακοσίας
ἀνδρῶν ἐνίκησαν μυριάδας. νικηφόροι τοίνυν καὶ λίαν
5 ὀνομαστότατοι, ἀλλ' οὐ μέλει καὶ τρισάθλιοι, οἱ αἰόδιμον
καὶ πολυθρόλῃτον ἀναστήσαντες τρόπαιον. εἶτα φρυγὴν αὐ- 30
τοῖς παρεγγύησε, τὴν τῆς πολιούχου προμηνύσας ἀσθένειαν·
„οὐ δύναται“ γὰρ ἔφη „Παλλὰς Δί' Ὀλύμπιον ἐξιλάσασθαι,
λίσσομένη πολλοῖσι λόγοις.“ τούτῳ δὲ ἄντικρυς ἐναντίον τὸ
10 ἐφεξῆς. εἰπὼν γάρ, ὥς ὁ Ζεὺς οὐ πείθεται ποτνιωμένη τῇ
Ἀθηνᾷ, ὥσπερ μεταμεληθεὶς ἔφη πάλιν· „τεῖχος Τριτογενεῖ
ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς.“ καὶ τοῖς ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς 31
ἔχουσι τὰς ἐλπίδας οὐκ ἐπέδειξε ξυντόμως σαφῇ τινα πο-
ρείας ὁδόν· ἀλλὰ τὴν οἰκείαν ἀμαθίαν τῷ τῶν χρησμῶν
15 ξυνεσκίασεν ἀμφιβόλῳ, τοῦ ψεύδους τὰ φώρια δειμαίνων.
παραπλήσιον δὲ καὶ αὐτὸ τοῦ χρησμοῦ τὸ τέλος· „ὦ θεία 32
Σαλαμῖς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ἣ πον σκιδνα-
μένης Δημήτερος ἢ συνιούσης.“ ἡγνόμεν γάρ που, ὥς ἔδειξε,
τοὺς τεθνηξομένους, εἴτε Πέρσαι εἴεν, εἴτε Ἀθηναῖοι. διὰ
20 τοῦτο γυναικῶν ἐμνήσθη μόνων, τὸ δὲ τούτων ἔθνος ἐσί-
γησεν· καὶ τὸ „σκιδναμένης δὲ Δημήτερος ἢ συνιούσης“
ἀγνοοῦντός ἐστι παντελῶς τὸν τῆς νίκης καιρὸν. ἀλλ' ἐν-
ταῦθα μὲν ὁ Θεμιστοκλῆς, καὶ ξυνέσει καὶ ἀνδρεία χρησά-
μενος, οὐκ εἶασε τοῦ χρησμοῦ παντελῶς διελεγχθῆναι τὸ
25 ψεῦδος· οὐ μὴν καὶ μέλεις τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' εὐδαί-
μονας ἔδειξεν. Λακεδαιμονίοις δὲ καὶ Κνιδίοις οἱ τούτου 33

26—p. 252, 1: Eus. Pr. V 25, 1—26, 3 (Oenomai fr. 7—8)

1 ἄνοιαν DC | 2 αὐτοὺς ἂν C | 3 τρισχιλίας DSCL² | τρια-
κοσίαν L¹ | 5 ὀνομαστότατοι K | οἱ om. SV | αἰόδιμον D |
6 πολυθρόλῃτον DVL² | ἀναστήσαντες B | φρυγὴν D | 7 παρεγ-
γύησε BL | 8 πολλὰς S¹C | Δία BL | ἐξιλάσασθαι L¹ | 9 πολλοῖς
V | λόγοις K Eus.: λόγοισι BLDSCV | δέ: γε SC | 10 ὥς om. C |
11 μεταβληθεὶς BL | τριτογενεῖη DVL²S²: τριτογένεια C: τριγε-
νεῖ B | 12 εὐρύοπα S¹ | ξηροῦ V | 13 ἐπέδει K: ἀπέδειξε LD |
14 ἀμάθειαν D | 15 φώρια SC | 16 πλήσιον L¹ | θείῃ V | 19 εἶεν
om. L¹ | 20 μόνον V | 21 συνιούσης K | 22—24 τὸν — παντελῶς
bis S¹ | 23 θεμιστοκλεῖς S | ἀνδρεία B | 24 εἶασε S | διαλεχθῆναι
K | 26 τοῦτο C

χρησμοὶ τοῖς μὲν ἦταν, τοῖς δὲ δουλείαν προὔξενησαν. Ἀνκούργῳ δὲ τῷ νομοθέτῃ τοὺς ὠμοτάτους ἐκείνους καὶ αἰσχροτάτους νόμους δεδωκέναι φιλοτιμεῖται. εἰς γὰρ Δελφούς ἀφικομένῳ ταῦτα ἔφη· „ἦκεις, ὦ Ἀνκούργε, ἐμὸν ποτὶ πύονα νηόν, Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν. δῖζω ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἄνθρωπον· ἀλλ' **p. 141** ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὃ Ἀνκούργε. | ἦκεις εὖνο-
34 μίην διζήμενος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι δώσω.“ ὁποίους δὲ οὗτος τέθεικε νόμους, ἐν τῇ πρὸ ταύτης δεδηλώκαμεν διαλέξει. ξηνηλασίας γὰρ ἐνομοθέτησε καὶ παίδων ἔρωτας ἀκολάστους **1** καὶ γυναικῶν ὁμιλίας ἀθέστους, καὶ τοὺς γαμηλίους ἀνατέτραφε νόμους. ἀλλ' ὁ σοφώτατος καὶ μουσικώτατος μάντις αὐτὸς ἔφη τούτους δεδωκέναι τοὺς νόμους καὶ θεὸν καλεῖ τὸν ταῦτα νομοθετήσαντα καὶ ἀγνοεῖν ὁμολογεῖ, πότερον χρὴ θεὸν αὐτὸν καλεῖν ἢ ἄνθρωπον· καὶ τὸ τιμιώτερον δοῦναι **1** θελήσας, οὐ δέδωκεν ὥς θεός, ἀλλ' „ἔλπομαι“ εἶπεν ὥς **35** ἄνθρωπος. οὗτος καὶ τὰς Λακεδαιμονίων ἐπαινεῖ γυναικας ἀδεῶς οἷς ἂν ἐθέλωσι μιγνυμένας καὶ φησιν· „γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον, ἵπποι Θρηϊνῆαι, Λακεδαιμόνῃαι δὲ γυναικες, ἄνδρες δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ **2**
36 καλῆς Ἀρεθούσης.“ οὗτος καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, αἰσχροτάτον γενόμενον ποιητὴν, αἰόδιμον προσηγόρευσε καὶ ἀθάνατον· καὶ πρὸς τὸν τοῦδε ἔφη πατέρα· „ἀθάνατός σοι παῖς καὶ **37** αἰόδιμος, ὃ Τελεσίκλεις, ἔσσει' ἐν ἀνθρώποις.“ καὶ τῷ Ὀμήρῳ ἔφη· „ὄλβιε καὶ δύσδαιμον,“ τὸ μὲν διὰ τὴν ἐπι- **2** γενομένην τυφλότητα, τὸ δὲ διὰ τὴν ποίησιν, ἣν κατὰ

2—8: Eus. Pr. V 27, 8 (Oenomaï fr. 10) || 18—21: Eus. Pr. V 29, 4 (Oenomaï fr. 10) || 21—p. 253, 3: Eus. Pr. V 32, 2—33, 3 (Oenomaï fr. 11 Plat. Reip. III p. 398A)

1 προὔξενησεν C: προὔξενισεν DS | 3 δεδωκέναι B | φιλοτιμεῖται L¹ | 5 νηρόν B | ζηνί: ξυνί C | δώματ' S | 6 δῖζεμαι D: δῖξεω S: δῖξεο C | ἢ ἄνθρωπον om. V | 6—7 ἀλλά τι K | 8 διζήμενος S | ἀτὰρ B | αὐτὸς D | 9 δεδηλώκα D: δεδηλώκαεν C | 11 ἀνατέτροφε S¹: ἀνατέτροφε V | 13 δεδωκέναι τούτους C | 14—15 αὐτὸν θεὸν χρὴ DV | 15 τιμιώτερον S | 16 οὐκ ἔδωκεν BL | 18 θέλωσι K | 19 ἀπάσης DSC | πελάσγιον K | 20 λακεδαιμόνιε C | 21 αἰσχροτάτον C | 23 τούτον D, corr. Dgr. | ἀθάνατον K | 24 τελέσει κλεις K: τελεσικλεις S¹C | ἔστ' L: ἔσει CV | 25 ἐπιγιννομένην D

πάντα εὖ ἔχειν ὑπέλαβε· δι' ἣν αὐτὸν ὁ Πλάτων μύρῳ κατὰ
 τὰς χελιδόνας ἀλέψας, τῆς ὑπ' αὐτοῦ ξυντεθείσης ἀπέπεμψε
 πόλεως. οὗτος καὶ Κλεομήδη τὸν πύκτην θείας ἐκέλευσεν 38
 ἀξιούσθαι τιμῆς· „ὑστατος ἡρώων“ φησί „Κλεομήδης Ἀστυ-
 5 παλαιεύς, ὃν θυσίαις τιμᾶθ', ὥς οὐκέτι θνητὸν εἶντα.“
 ὅσας δὲ οὗτος μισαιφονίας τετόλμηκεν, ἤδη πρόσθεν εἰρή-
 καμεν. καὶ Μηθύμναισι δὲ τοῦτον ἔδωκε τὸν χρῆσμον· 39
 „ἀλλὰ κε Μηθύμνης νάεταίς πολὺ λώϊον ἔσται, φαλλήνων
 τιμῶσι Διωνύσοιο κάρηνον.“ καὶ οὐκ ἐρυθριᾷ τῶν θεῶν
 10 ὁ σοφώτατος, ὃν Φοῖβον οἱ ποιηταὶ προσωνόμαζον, ὥς δὴ
 ἄγνων καὶ ἀμίαντον, τοῦ Διωνύσου τὸ ἀκροπόσθιον τιμᾶσθαι
 χρησμοδόησας. οὗτος ἐμπιπραμένῳ μὲν οὐκ ἐπήμυνε τῷ 40
 οἰκείῳ νεῷ, ἔφη δὲ τοῦτον παρὰ τῶν Μοιρῶν εἰληφέναι
 τὸν κλῆρον καὶ μονοδίαν ἦσε, τὸ πάθος ὀλοφυρόμενος.
 15 ἐγὼ δὲ ταύτης τὸ τέλος ἐρῶ· „τέτλαθι Μοιράων ἀμετάτροπα
 δῆνεα θυμῷ· ταῖσι γὰρ οὐρανίδαο Διὸς κατένευσε κάρηνον,
 ὅτι κε δινήσωσι, μένειν ἀσάλευτον, ἀτράκτοις. αἶσα γὰρ
 ἦν δολιχοῖσι χρόνοις περικαλλέα σηκὸν πυρσὼν αἰώρησι δι-
 πετέεσσι δαμῆναι.“ καὶ ἕτερα δὲ μυρία ἔστιν εὑρεῖν ἐν 41
 20 τοῖς τούτου χρῆσμοῖς καταγέλαστα. ξυνήγαγε δὲ τούτους

3—7: Eus. Pr. V 34, 2—4 (Oenomai fr. 12) || 6—7: vid. supra
 VIII 27 || 7—9: Eus. Pr. V 36, 1 (Oenomai fr. 13) || 12—19: Eus.
 Pr. VI 2, 2—3, 1 (Porph. de phil. ex orac. p. 171—172)

2 χελιδόνας S | ἀλέψας K | 3 κλεομήδη B: κλεομήδην LCS² |
 4 ὑστατος γὰρ φησιν ἡρώων K | ἀστυπαλαιεύς KBLDSC | 5 τι-
 μᾶσθ' DC: τιμᾶσθαι S¹: τιμᾶσθαι S² | 6 αὐτὸς D | 7 μεθύμναισι
 BL¹SC | 8 κε L: καὶ KBDSCV | μεθύμνης BL¹SV: μεθύμνοις
 C | ἐνναέταις BL¹ | φαλλήνων ὃν BL¹: φαλλήνων L²: φαλλήνων C:
 φαλλῖνον S²: φαλλὸν DV | 9 διωνυσβιο K: διωνύσοιο BLCS²:
 διωνυσίοιο D: διωνύσοι S¹: διωνυσίου γε V | κάρηνον BL¹DV |
 10 σοφώτατος S | φοῖβον: ἐκάεργον KSCL² | προσωνόμαζον S |
 11 διωνυσίου D | τὸ: τὸν S¹ | 12 χρησμοδόησας SC: χρησμοδοτήσας
 L | ἐμπιπραμένῳ K | 13 μυρῶν CV, sed corr. V | εἰληχέναι S |
 15 μυράων V, sed corr. | 16 δῖνεα V | θυμέ BL¹V | οὐρανίδα C
 | κάρην L¹ | 17 ὅτι C | κα K: καὶ SCV | δεινήσωσι K: δινή-
 σουσι V | ἀτράκοις C | αἶσα: εἰς & L²: εἰσὰ SC | 18 δολιχοῖς
 SC | περικαλλέα BL¹V | πυρσὸν V | ἐωρήσιν SC: ἐωρήσει DV |
 18—19 διῖππετε εἰς σαμῆναι S | διειπετέεσσι K: διπτέεες C:
 διπετέει V | 19 εὑρεῖν: ἰδεῖν L² | 20 τούτου: τοιούτοις L²

οὐ μόνον ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς Περὶ τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας, ἀλλὰ καὶ ὁ κυνικός Οἰνόμαος, διελέγχων τῶν χρησμολόγων τὸ ψεῦδος.

- 42 Οἰνομάου δὲ καὶ Πορφυρίου καὶ Πλουτάρχου καὶ Διο-
 p. 142 γενιανοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὑμῶν ἕνεκα ἐπεμνήσθην, | ἐπειδήπερ
 ὑμῖν τὰ ὑμέτερα λέγοντές εἰσιν ἀξιόχρεοι· ἡμῖν δὲ ἀρκεῖ
 τῶν πραγμάτων ἡ μαρτυρία, γεγωνοτάτῃ κεχορημένη φωνῇ
 43 καὶ τὸ τῶν χρηστηρίων διελέγχουσα ψεῦδος. πρὸ μὲν γὰρ
 δὴ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἐπιφανείας, οἷόν ποῦ τινος
 ζόφου τὴν οἰκουμένην κατέχοντας, καθάπερ τινὲς ληστὰι
 καὶ λωποδύται, οἱ τῶν ἀνθρώπων ἀλάστορες, οἱ παμπόνη-
 ροι δαίμονες, καὶ λόχοις ἐχρῶντο καὶ πάγαις καὶ ἄρκυσι
 παντοδαπαῖς, ἀγρεύοντες τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν· ἐπειδὴ
 δὲ ἀνέσχε τῆς ἀληθείας τὸ φῶς, ἐδραπέτευσαν ἅπαντες καὶ
 44 τοὺς οἰκέλους κατέλιπον χηραμούς. τῷ τοι ἐβόων αὐτίκα
 φανέντος· „ἔα· τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἤλθες ὧδε
 πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς.“ καὶ ἕτεροι δὲ πάλιν ὥρκουν
 αὐτόν, ἵνα μὴ αὐτοὺς εἰς τὴν ἄβυσσον πέμψῃ. ἐν δὲ
 Φιλίπποις τὸ πνεῦμα τοῦ Πύθωνος περὶ τῶν ἀποστόλων
 ἐβόα· „οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου
 45 εἰσὶν, οἳ τινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας.“ θεα-
 σάμενοι τοίνυν πανταχοῦ διατρέχον τῆς ἀληθείας τὸ κήρυγμα,
 καθάπερ στρατιῶται φυγάδες πολλὰ δεινὰ καὶ παράνομα
 δεδρακότες, εἴτα τῆς τοῦ βασιλέως αἰσθόμενοι παρουσίας,
 46 ἀπέδρασαν καὶ γυμνὰς τὰς ἐνέδρας κατέλιπον. ὁ δὲ τῶν
 ὄλων παμβασιλεὺς τὰ τούτων κατέλυσεν ὁρμητήρια· καὶ οὔτε
 τῆς Κασταλίας προαγορεύει τὸ ὕδωρ, οὔτε Κολοφῶνος ἡ

15—17: Matth. 8, 29 || 18—21: Act. apost. 16, 17 || 26—p. 255, 7:
 Eus. Pr. II 3, 1—4

1 μόνος K | 4 διογενειανοῦ D | 6 ἡμέτερα KBL | λέγοντές
 om. BL¹ | ἀξιόχρεω L¹V | ὑμῖν D | δὲ om. D | post ἀρκεῖ add.
 καὶ K | 7 γεγωνοτάτῃ KB | φωνῇ: βοῇ L² | 9 δὴ om. V | 11 λο-
 ποδύται K | 12 λόγοις DSCL² | 13 παντοδαποῖς DSCV | 15 κατέ-
 λειπον K | χρησμούς DCVL² | 16 σύ LS | ὧδε om. S | 17 καὶ
 om. BL¹ | ὥρκουν C | 18 αὐτοὺς: αὐτοῖς C | 21 καταγγέλλουσιν
 C | ἡμῖν DC, corr. Dgr. | 22 πανταχοῖ K | 23 δεινὰ: τινὰ KB |
 24 δεδρακότες DC | τοῦ om. K | αἰσθανόμενοι CL² | 25 κατέλει-
 πον K | 26 βασιλεὺς S | 27 κολοφῶνος D

πηγὴ προθεσπίζει, οὐχ ὁ Θεσπρώτιος λέβης μαντεύεται, οὐχ
 ὁ τρίπους ὁ Κιρραῖος χρησμολογεῖ, οὐ τὸ Δωδωναῖον χαλ-
 κεῖον ἀδολεσχεῖ, οὐχ ἡ πολυθρύλητος φθέγγεται δοῦς, ἀλλὰ
 σιγᾷ μὲν ὁ Δωδωναῖος, σιγᾷ δὲ ὁ Κολοφώνιος καὶ Δῆλιος
 5 καὶ Πύθιος καὶ Κλάριος καὶ Διδυμαῖος καὶ ἡ Λεβαδία καὶ
 ὁ Τροφώνιος καὶ ὁ Ἀμφίλοχος καὶ ὁ Ἀμφιάραος καὶ ὁ
 Ἄμμων καὶ ἡ τῶν Χαλδαίων καὶ Τυρρηνῶν νεκρία. σιγᾷ 47
 γὰρ αὐτοῖς ἐκέλευσεν ὁ ἐπιτιμῶν ἀβύσσῳ, κατὰ τὸν προφή-
 την, καὶ ξηραίνων αὐτήν, ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ· „ἐρημωθήσῃ,
 10 καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ.“ καὶ ὁ Δαφναῖος Ἀπόλ-
 λων, τὸν ἡμέτερον παρασκευάσας μετατεθῆναι νεκρόν, οὐ-
 ρανόθεν ἐδέξατο τὸν σκηπτόν. οὐ γὰρ εἶα προλέγειν αὐτὸν 48
 καὶ ξυνήθως ἀποβουκολεῖν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ σταυρω-
 θέντος ὁ μάρτυς, ἀλλὰ καθάπερ ὁ μέγας Παῦλος τῷ τοῦ
 15 Πύθωνος ἐπετίμησε πνεύματι, οὕτως ἡ τοῦ μάρτυρος κόνις
 τὸ τοῦ μάντεως ἐχαλίνωσε ψεῦδος.

Ὅποιοι μὲν οὖν τῶν ὑμετέρων θεῶν οἱ χρησμοί, παρὰ 49
 τῶν ὑμετέρων μεμαθήκατε φιλοσόφων· ὅποια δὲ ὁ τῶν ὄλων
 προλέγει Θεός, καὶ ὅπως βιωφελῇ καὶ ὀνησιφόρα καὶ τῆς
 20 ἀληθείας ἀφιέντα τὴν αἴγλην, ἔξεστι τῷ βουλομένῳ κατα-
 μαθεῖν ἀκριβῶς, τοῖς θείοις ἐντετυχηκότι λόγοις. ἐγὼ δέ
 γε ὀλίγων τινῶν ἀπομνημονεύσω προρρήσεων, ἵνα καὶ ἐκ
 παραλλήλου τὸ διάφορον δείξω. | πρῶτας μέντοι ἐκείνας 50 p. 143
 ἐρῶ, αἱ τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυσιν προηγόρευσαν. ἀκού-
 25 σατε τοίνυν Ἡσαῖον τοῦ προφήτου λέγοντος· „ἔσται ἐν ταῖς

7—9: Es. 50, 2 || 10—16: Theod. Hist. eccl. III 10—11 ||
 14—15: Act. apost. 16, 16—18 || 25—p. 256, 11: Es. 2, 2—4

25—p. 256, 11: Georg. Mon. Chron. III 107 (p. 215)

1 Θεσπρώτιος KBLD | μαντεύεται λέβης K | 2 κιρραῖος C |
 3 πολυθρύλητο B: πολυθρύλλητος DVL² | 4 κολοφώνιος D:
 λυκοφώνιος V | 5 ἡ λεβαδία: ἐλαβαδια K | ὁ (ante ἀμφιάραος)
 om. C | ὁ (ante ἄμμων) om. BLSC | 7 τυρηνῶν C | νέκρια S¹:
 νεκομαντεία D: νεκνομαντία V | 10 ὁ om. S | 11 μετατεθῆναι
 παρασκευάσας K | μεταθεῖναι B: μεταθῆναι DBgr., corr. Dgr. |
 14 τῷ: τὸ S¹ | 15 πύθωνος S | 18 ὁ om. D | 19 βιωφελῇ KC |
 21 ἐντετυχηκότες D, corr. Dgr. | λογίοις D | 22 γε om. BLSC
 ὑπομνημονεύσω D | 24 αἱ S | 25 λέγοντος: βοῶντος V

ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πορεύονται λαοὶ πολλοὶ καὶ ἑροῦσι· δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ. ἐκ γὰρ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν καὶ ἐλέγξει λαὸν πολύν· καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ξιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα· καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν· καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν.¹⁰

51 ὅποια μὲν οὖν ἐχρησμήθησεν ὁ προφήτης, ἠκούσατε· πρὸς δὲ τῆς ἀληθείας εἶπατε, εἴ τι λοξὸν ὑμῖν ἐν τούτοις ἢ ἀμφίβολον κατεφάνη· ἀλλ' οἶδα, ὥς οὐκ ἔρεϊτε· τῶν γὰρ τοι πραγμάτων ὑφορᾷσθε τὴν μαρτυρίαν· ὁρᾶτε γὰρ ἐναργῶς¹⁵

52 τὸ τῆς προρρήσεως τέλος. ἢ οὐχ ὁρᾶτε τῆς ἐκκλησίας τὸ ὕψος καὶ ἅπαντας ὑποκύντοντας καὶ ταύτῃ τὸ σέβας προσφέροντας, καὶ τοὺς μὲν πλείστους ἐθελοντάς, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας καὶ παρὰ γνώμην δουλεύοντας; οὐχ ὁρᾶτε τῶν ὀρέων τὰς κορυφὰς τοῦ ὑμετέρου μύσους ἀπηλλαγμένας καὶ²⁰

ταῖς τῶν ἀσκητῶν καταγωγαῖς κοσμουμένας καὶ πάντας πανταχόθεν ξυρρέοντας καὶ τὸν ἐν τῇ Σιὼν ἐπιφανέντα λόγον θεολογοῦντας καὶ τὸν ἐκ τῆς Σιὼν ἀναβλύσαντα νόμον ἀσπαζομένους, καὶ τοὺς μὲν πολέμους πεπαυμένους, ἀντὶ δὲ τῶν πολεμικῶν ὅπλων τὰ τῆς γεωργικῆς μεταχειρί-²⁵

16—p. 257, 12: Georg. Mon. Chron. III 107 (p. 216—217)

1 ὄρος: ὄνομα D | τοῦ κυρίου KSCyr. | 3 αὐτὸ B | 4 καὶ posterius om. V | 5 τοῦ κυρίου DSC | 6 πορευσόμεθα BL | 7 post νόμος add. Θεοῦ KLB²: κυρίου DV | λόγος: νόμος L² | 9 συγκόψωσι V | 13 εἶπατε om. B¹ | εἴ τι: ἢ τι K: ὅτι D | ἐν τούτοις om. BL¹ | 15 ὑφορᾷσθαι C | ἐναργῶς: ἀκριβῶς V | 16 τῆς ἐκκλησίας bis C | 17 ὑποκύντας K ut videtur | καὶ ταύτῃ—προσφέροντας om. C | 19—20 τὰς τῶν ὀρέων K | 20 τὰς om. B | 21 post πάντας add. μὲν BLDV | 22—23 ἐν—τὸν om. BC, add. BC² | ἐπιφανέντα—σιὼν om. S | 23 λόγον om. V | ἐν τῇ V | νόμον: λόγον KBL¹SV | 24 καὶ τοὺς—πεπαυμένους om. V | 25 γεωργίας DC Georg.

ζοντας ὄργανα; ἢ οὐκ ἴστε, ὥς δπηνίκα ταῦτα ὁ προφήτης 53
ἐθέσπιζεν, ἄλλος μὲν τῆς Ἱερουσαλήμ ἐβασίλευεν, ἄλλος δὲ
τῆς Σαμαρείας, καὶ ἄλλος Ἰδουμαίων, καὶ Μωαβιτῶν ἕτερος,
καὶ αὖ πάλιν ἄλλος Ἀμμωνιτῶν; καὶ Ἀραβες δὲ καὶ Μα-
5 διθηναῖοι καὶ Ἀμαληκίται ὑπ' ἄλλοις ἡγεμόσιν ἐτέλουν· καὶ
Γάζα δὲ καὶ Ἀσκάλων καὶ Ἀζωτος, καὶ μέντοι καὶ Σιδῶν
καὶ Τύρος καὶ Λαμασκὸς ὑπὸ διαφόρων ἀρχόντων ἰθύνοντο·
οὐ γὰρ δὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ κόμας ἐβασι- 54
λεύοντο· εὐθύς δὲ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν κατὰ σάρκα τεχθέν-
10 τος, Αὐγουστος Καῖσαρ ἀπάντων ἐκράτησε, καὶ καταλύσας
τὰς ἐθναρχίας καὶ μερικὰς βασιλείας τοῖς Ῥωμαίων ἀπαν-
τας ὑπέταξεν οὕτως. ταῦτα προορῶν ὁ προφήτης τὰ προει-
ρημένα τεθέσπικε καὶ μετ' ὀλίγα τὴν τῶν χειροποιήτων
εἰδώλων κατάλυσιν ἐτραγώδησεν· „πάντα“ γὰρ φησι „τὰ 55
15 χειροποίητα κατακρύψουσιν, εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια
καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς
γῆς, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. τῇ γὰρ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ
20 ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὸ προσκυ-
νεῖν τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσι, τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς
τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας | καὶ εἰς τὰ σχίσματα τῶν p. 144
πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς
δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.“
25 ταύτης δὲ τῆς προφητείας τὴν ἐρμηνείαν οὐχ ἡμᾶς προσήκει 56

14—24: Es. 2, 18—21

2 τῆς om. K | ἐβασίλευσεν KSCV | 3 σαμαρίας S | ἕτερος
μωαβιτῶν SC Georg. | 4 ἄλλος ἀμμωνιτῶν om. B | ἄλλος om. D,
add. Dyr. | ἀμμωνιτῶν C | δὲ om. BL | μαδιθηναῖοι D: μαδιανοὶ S:
μαδιηνοὶ C | 5 ἀμαλικῆται K: ἀμαλικίται CV | ἡγεμῶσιν C |
6 σάλων D | καὶ ἄζωτος om. S | 8 κατὰ (priori loco): καὶ L,
sed corr. | 11 Ῥωμαίοις B | 12 ante ταῦτα add. καὶ DC | 13 τῶν
om. V | 15 κρύψουσιν V | εἰσενέγκαντες om. BL¹: εἰσενεγκόντες
DSCVL² | τὰ om. L | 16 σχισμὰς V | 17 τοῦ om. C | 18—24 τῇ
γὰρ — τὴν γῆν om. KBL¹V | 19 ἐκβάλλει CL²: ἐνβάλλη D | 20 τὰ
om. DC | 22 τρώγλας S¹C | σχήσματα C | 23 τοῦ om. DC | κυ-
ρίου: σου κύριε L² | 24 ὅταν — γῆν om. D

- ποιήσασθαι, ἀλλ' ὑμᾶς θαυμάσαι τοῦ χρησιμοῦ τὴν ἀλήθειαν
 57 καὶ ξυνομολογῆσαι τὰ παρ' ὑμῶν πολλάκις γεγεννημένα. ἀλλὰ
 μὴ ἐρυθριάσητε, ὅ ἄνδρες· αἰδεῖσθαι γὰρ οὐ τὴν ὁμολογίαν
 τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ τὴν προᾶξιν προσήκει. εἰ δὲ ὑμεῖς λέ-
 γειν οὐ βούλεσθε, ἀλλ' οὖν ἴσασιν ἅπαντες αὐτόπται γενό-
 58 μενοι τῶν ἐν τῇ γῇ πολλάκις καταχωσθέντων θεῶν καὶ
 ὑπὸ τῶν εὐσεβεῖν δεδιδαγμένων ἀνασπασθέντων ἐκεῖθεν καὶ
 δῆλων γεγεννημένων. οἱ μὲν γὰρ τῇ δυσσεβείᾳ δεδουλω-
 μένοι κατέχωσαν, ἐπικουρεῖν ἡγούμενοι τοῖς θεοῖς, οἱ δὲ
 τοῖς τὰ τοιαῦτα μαστεύουσι κατεμήνυσαν, οἱ δὲ ὀρούξαντες
 καὶ εὖρον καὶ προῦθεσαν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὥστε καὶ παρὰ
 γυναικῶν καὶ μειρακίων κωμωδεῖσθαι τοὺς καλουμένους θεοὺς.
 τὰ μὲν γὰρ ἐρπετῶν ἦν, τὰ δὲ τετραπόδων ἰνδάλματα· ἥδη
 δὲ καὶ νυκτερίδων καὶ μυιῶν εἰκάζματα προσεκύνησαν. καὶ
 αὐτὰ μὲν ἀναιροῦσι τὰ ζῶα, τοὺς ὄφεις λέγω καὶ τοὺς
 σκορπίους καὶ τὰς μυίας καὶ νυκτερίδας, τὰ δὲ τούτων
 ἐθεοποιοῦν μιμήματα.
 59 Ἀλλὰ τούτων πέρι πολλοὺς ἥδη διεξήλθομεν λόγους·
 τῶν ἄλλων οὖν χρησμῶν καταμάθωμεν τὴν ἀλήθειαν. τοῦ
 δὲ αὐτοῦ προφήτου καὶ ταῦτα τὰ ρήματα· „τάδε λέγει Κύ-
 60 ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσται ἄν-
 θρωπος ἐπὶ τῇ ποιήσαντι αὐτόν· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς
 τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται. καὶ οὐ μὴ πεποιθότες
 ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐ-
 τῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν. καὶ οὐκέτι ὄψονται
 60 τὰ δένδρα οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν.“ ταῦτα πρὸ πλειό-
 νων ἢ χιλίων ἐτῶν τῆς Κωνσταντίνου βασιλείας προηγό-
 ρευσεν ὁ προφήτης, μεθ' ἣν τὰ τῶν δαιμόνων κατελύθη

20—26: Es. 17, 6—8

2 τὰ om. DC¹, add. Dgr.C² | 3 ἐρυθριάσεται S¹ | 5 βού-
 λεσθαι S | γεγεννημένοι B | 7 ἐκείνων D | 8 γενομένων K | δυσσε-
 βεία D | 10 μαντεύουσι DCL² | 11 καὶ primum om. V | εὐρόντες
 S² et καὶ alterum om. S | 12 μηρακίων S | καλουμένους om. S |
 13 γὰρ om. D | 14 καὶ primum om. C | μυῶν SCV | 16 τὰς
 om. KBL¹V | μύας V | 18 ἥδη om. C | διεξήλθομεν K | 19 τῶν
 om. S | 20 ταῦτα: τάδε V | ρήματα: λόγια K | 21 τοῦ Ἰσραὴλ S |
 22 ἐπὶ om. BL¹ | 23 τοῦ om. C | 26 οὐδὲ om. L¹

τεμένη. ἀλλὰ καὶ πόρρωθεν ὁ θεοφόρος ἀνὴρ ὡς παρὼν
 ἑώρα καὶ προὔλεγε τὰ μετὰ τοσοῦτον ἐσόμενα χρόνον· ὁ δὲ
 Δωδωναῖος καὶ ὁ Πύθιος οὐδὲ τὰ μετὰ τρεῖς ἐσόμενα μῆνας
 προειπάτην, ὡς ἔμελλεν ἔσεσθαι, ἀλλὰ τῇδε κἀκεῖσε κλινο-
 5 μένους ἐδιδότην χρησμούς. ἀκούσατε δὲ καὶ τῶν ἐξῆς· 61
 „ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλὴν βουλευόμενοι καὶ ἄνο-
 μον υἱοὶ Ἰσραήλ, ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφελούνται οἱ ἄν-
 θρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ
 ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν.“ καὶ πάλιν· „ἐγὼ Θεὸς πρῶτος·
 10 καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι. εἶδοσαν ἔθνη καὶ φοβή-
 θησαν· τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἐξέστησαν· ἤγγισαν καὶ ἦλθον,
 ἅμα κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον βοηθῆσαι καὶ τῷ ἀδελφῷ.
 καὶ ἐρεῖ· Ἰσχυσεν ἀνὴρ τέκτων καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρα,
 ἅμα ἐλαύνων. ποτὲ μὲν ἐρεῖ· σύμβλημα καλὸν ἐστίν· ἰσχύ-
 15 ρωσαν αὐτὸ ἐν ἥλοις· θήσουσιν αὐτό, καὶ οὐ κινηθήσεται.“
 οὔτε γὰρ στῆναι μὴ καθηλωμένα δύναται οὔτε βαδίζειν μὴ 62
 παρ’ ἄλλων φερόμενα. καὶ αὖτις· „Ἰακώβ ὁ παῖς μου· |
 ἀντιλήψομαι αὐτοῦ. Ἰσραήλ ὁ ἐκλεκτός μου· προσεδέξατο p. 145
 αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου. ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ’ αὐτόν·
 20 κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει· οὐ κεκράξεται οὐδὲ ἀνήσει,
 οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἢ φωνὴ αὐτοῦ· κάλαμον τεθλασμέ-
 νον οὐ κατεάξει καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλ’
 εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν· ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσε-
 25 αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν. οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ,

6—9: Es. 31, 6—7 || 9—15: Es. 41, 4—7 || 17—p. 260, 9:
 Es. 42, 1—8

2 ἐσόμενον C | 3 ὁ om. C | τὰ om. S¹ | 4 προειπάτην S |
 5 ἐδιδότην: ἐδίδου τοὺς SC: ἐδίδουν τοὺς L² | δὴ L | 6 βαθεῖαν:
 ματαίαν L² | βεβουλευμένοι SC | 7 οἱ υἱοὶ D | οἱ om. DSCV |
 8 τὰ tertium om. V | 9 ὁ θεὸς BLV | πρῶτος om. BL¹V |
 10 ἴδοσαν KBL¹S | post εἶδοσαν add. με DSC | 11 ἤγγισαν S |
 12 τῷ (priori loco): τὸν D | 13 ἰσχυε SC | τέκτον SC | σφύραν
 V | 15 αὐτὸ (priori loco): αὐτόν D | ἥλοις: λίθοις B | αὐτό
 (posteriore loco): αὐτὰ SC | 16 γὰρ om. K | post στῆναι add
 με D | καθηλούμενα KBLV: καθηλάμενον S¹ | δύναται SC
 17 αὖτις: αὐτοῖς K | 18 αὐτῷ C | ὁ om. V | 20 ante κρίσιν add.
 καὶ DSCL² | ἐξοίσει S¹ | 23 θραυσθήσεται CV | 25 τοῦ Ἰσραήλ S

- ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πηξάς αὐτόν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐ-
 τῆς καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν. ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
 ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρὸς σου καὶ
 ἐνισχύσω σε· καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς
 ἔθνων, ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν
 δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει·
 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· τοῦτό μοι ἔστιν ὄνομα. τὴν δόξαν
 μου ἐτέρω οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς.
 63 ταῦτα ὁ τῶν ὄλων Θεὸς πρὸς τὸν δεσπότην Χριστὸν ὡς
 πρὸς ἄνθρωπον ἔφη, ἀπὸ τῆς ὁρωμένης φύσεως Ἰακώβ
 αὐτόν καὶ Ἰσραὴλ ὀνομάσας· ἐξ ἐκείνου γὰρ δὴ κατὰ σάρκα
 τοῦ γένους ἀνέτειλε· καὶ ἔδειξεν αὐτοῦ σαφῶς τὴν πρᾶ-
 τητα καὶ τὴν μακροθυμίαν, ἣ παροινούμενος παρ' Ἰουδαίων
 ἐχρήσατο. τοῦτον εἰς διαθήκην ἔφη δοθῆναι τοῦ γένους
 καὶ γὰρ τοῖς πατριάρχαις καὶ αὐτοῖς Ἰουδαίοις τὴν δι' αὐ-
 64 τοῦ σωτηρίαν ὑπέσχετο. ἔφη δὲ αὐτόν καὶ εἰς φῶς ἔθνων
 ἀνατεῖλαι, ὥστε τῶν τυφλῶν ἀνοῖξαι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ
 τῶν πεπεδημένων τὰ δεσμὰ διαρρηῖναι καὶ τοὺς ἐν τῷ ζόφῳ
 τῆς ἀγνοίας ὡς ἐν εἰρηκτῇ καθημένους ἐλευθερῶσαι τοὺς
 σκότους. τυφλοὺς δὲ καὶ πεπεδημένους καὶ ἐν σκότει καθη-
 μένους τοὺς τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν περικειμένους ἐκάλεσε
 65 καὶ τοὺς ταῖς σειραῖς τῆς ἁμαρτίας πεπεδημένους. ὅτι δι-
 τοὺς τῷ πλάνῳ τῆς δεισιδαιμονίας δεδουλωμένους οὕτω
 ὠνόμασε, μαρτυρεῖ τὰ ἐξῆς· „ἐγώ“ γὰρ ἔφη „Κύριος
 Θεός· τοῦτό μοι ἔστιν ὄνομα. τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ

25—p. 261, 1: Es. 42, 8

1 πηξάς αὐτόν ὁ om. V | αὐτόν om. BL¹ | 1—2 τὴν γῆν
 στερεώσας V | τὴν γῆν: τὸν οὐρανὸν B¹ | 2 τῷ (posteriore loco)
 τὸ C | ἐν αὐτῇ BLV: ἐπ' αὐτῇ D | 4 ἐκάλεσα: ὁ καλέσας K
 8 μου B | 11 post ὁρωμένης add. γὰρ V et 12 ὠνόμασεν V
 δὴ om. K | 13 τοῦ γένους om. D | 15 ἐχρήσατο: litt. q C²
 corr. | γένους: ἔθνους CL² | 16 γὰρ om. V | αὐτοῖς τοῖς Ἰου-
 δαίοις DV | 18 τῶν om. L¹ | 19 πεπαιδευμένων C | τῷ om. L
 20 καθευργημένους D | ἐλευθερῶσαι: θερῶσαι C¹ | τοῦ: τοὺς C
 21 πεπαιδευμένους C | καὶ ἐν σκότει καθημένους om. V | 22 τῇ
 om. B¹ | 23 σιραῖς K | πεπαιδευμένους C | 24 δεισιδαιμονίας S
 25 ὠνόμασε S | 26 μοί: μου BL

δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς.“ ἅμα τε γὰρ ἐπεφάνη καὶ τῆς προσηγορίας αὐτοῦς ἐγύμνωσεν, ἣν ἀρπάζαντες ἑαυτοῖς περιέθεσαν. καὶ μετ’ ὀλίγα δὲ ταῦτα πάλιν ἔφη· „Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται συντρίψαι πόλεμον καὶ ἐπεγεῖραι ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετ’ ἰσχύος.“ ἔπειτα διδάσκει, τί δήποτε μὴ πάλαι τοῦτο πεποίηκε, καὶ φησιν· „ἐσιώπησα ἀπ’ αἰῶνος· μὴ καὶ αἰεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι; ἐκαρτέρησα ὥς ἡ τίκτουσα· ἐκφρανῶ καὶ ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα.“ καὶ κεῖνα δὲ μακρο- 66 θυμίας, καὶ ταῦτα φιλανθρωπίας. μακροθυμῶν γὰρ ἐξ ἀρχῆς οὐκ ἐκόλασεν· εἴτα φειδοῖ χρησάμενος τοὺς πλανωμένους ἐκάλεσε καὶ τοὺς πλανῶντας ἐσκέδασεν· „ἐκστήσω“ γὰρ φησι „καὶ ξηρανῶ ἅμα· ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνοὺς καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους καὶ ἔλη ξηρανῶ.“ διὰ δὲ τού- 67 των τὰ ἐν τούτοις τε|μένῃ τῶν εἰδώλων ἐμήνυσεν, ἅπερ p. 146 ἐπιφανεῖς καταλέλυκε καὶ δίκην ἔλους ἐξήρανε· „καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ, ἧ οὐκ ἔγνωσαν· καὶ τρίβους, αἷς οὐκ ἤδεισαν, ποιήσω πατῆσαι αὐτούς.“ ἡγνόουν γὰρ οἱ πάλαι πλανώμενοι τὴν τῆς ἀληθείας ὁδόν· ξεναγοὺς δὲ καὶ ποδηγοὺς καὶ μέν- 0 τοι καὶ φωταγωγοὺς ἐσχηκότας τοὺς ἀποστόλους, κατέλειπον μὲν τοῦ πλάνου τὰς τρίβους, ἐπέγνωσαν δὲ τὴν τῆς ἀληθείας ὁδόν. „ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκοτὸς εἰς φῶς, καὶ τὰ 68 σκολιὰ εἰς εὐθείαν.“ ἀντὶ γὰρ δὴ τοῦ προτέρου σκοτούς τοῦ νοεροῦ φωτὸς ἀπολαύουσι, καὶ τὰς διεστραμμένας κατα- 5 λιπόντες ὁδοὺς τὴν εὐθείαν ὁδεύουσιν. εἴτα ὥς ἔτι πλα-

4—6: Es. 42, 13 || 7—9: Es. 42, 14 || 12—14: Es. 42, 14—15 ||
16—18: Es. 42, 16 || 22—23: Es. 42, 16

2 τῆς om. S | ἐγύμνωσεν S | 3 ἑαυτοὺς KC | ὀλίγον S |
πάλιν ταῦτα SC | 6 ἔπιτα S | 7 μὴ: μεῖζον L² | 8 post ἀνέξομαι
add. ὑμῶν L | ὥσει ἡ D: ὡς εἰ C | 9 ἐκφρανῶ V | καὶ κεῖνο K |
10 φιλανθρωπίας D | 11—12 εἴτα—ἐκάλεσε om. C | 12 πλαν-
νόντας K | 13 ante ἐρημώσω add. καὶ K | καὶ tertium om. V |
15 ἐμνημόνευσεν V | 16 καταλέλοιπε L² | 17 ἔγνωσαν: ἠδειςαν
SCL² et ἠδειςαν: ἔγνωσαν SCL² | 18 οἱ om. SC | πλανώμενοι S |
19 τῆς ἀληθείας τὴν C | 20 κατέλειπον K | 21 τρίβους S¹ |
23 εὐθεῖα K | δὴ om. BL¹V | 24 ἀπολαύσουσι L¹C | καταλει-
πόντες KS | 25 ὁδεύουσιν C | ἐπιπλανωμένοις K

νωμένοις ἐπιτιμᾶ· „αἰσχύνθητε αἰσχύνῃ οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς· ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν.“ καὶ μετ' ὀλίγα· „ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ καινὰ, ἃ νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνώσεσθε αὐτά· καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς, ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν, τὸν λαόν μου, ὃν περιεποιήσαμην, τὰς ἀρετάς μου διηγῆσασθαι.“ γένος δὲ νῦν αὐτοῦ τοὺς πεπιστευκότας προσηγόρευσεν, ὃν ὠνομάσθη πρωτότοκος δι' ἣν ἀνείληφε
69 σάρκα. ὅτι δὲ περὶ τῶν ἔθνων ταῦτα ἔφη, τὰ ἐπόμενα μαρτυρεῖ· „ἀκούσατε νῆσοι, καὶ προσέχετε ἔθνη· διὰ πολλοῦ 10 χρόνον στήτε, λέγει Κύριος.“ ὅτι δὲ τούτων οὐδὲν Ἰουδαίοις ἀρμόττει, καὶ τὸ τῶν νήσων ὄνομα καὶ τὸ τῶν ἔθνων μαρτυρεῖ. καὶ πάλιν· „ἀκούσατέ μου, λαός μου· καὶ οἱ βασιλεῖς πρὸς με ἐνωτίσασθε· ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἔθνων· ἐγγίξει ταχὺ ἡ 15 δικαιοσύνη μου, καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτηρίόν μου· ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσι, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη 70 ἐλπιούσιν.“ διὰ δὲ τούτων ἀπάντων τὴν τῶν ἔθνων ἐχρησμάδῃσε σωτηρίαν καὶ τὸν εὐαγγελικὸν νόμον καὶ τὸ τῆς γνώσεως φῶς, ὃ διὰ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων πᾶσιν ἀνθρώ- 20 ποῖς προσήνεγκεν. βραχίονα μέντοι οὐ σωματικὸν ὠνόμασε μόριον (ἀπλῇ γάρ τοι ἡ θεία φύσις καὶ ἐλευθέρα ξυνθέσεως), ἀλλὰ τροπικῶς δεδήλωκε τὴν ἰσχύν. ἐπειδὴ γὰρ διὰ τῶν χειρῶν καὶ οἱ πολεμοῦντες παρατάττονται, καὶ οἱ

1—3: Es. 42, 17 || 3—7: Es. 43, 19—21 || 10—11: Es. 49, 1 || 13—18: Es. 51, 4—5

1 αἰσχύνῃ KV | 2 χωνευτοῖς S | ἔσται S | 3 post ὀλίγα add. δέ V | ποιήσω BL¹VDgr. | 4 γνωσθήσεσθε K: γνώσεσθαι S | post ποιήσω add. αὐτὰ KBL | 5 ἀνύδρῳ: ἐρήμῳ L² | 7 διηγείσθαι KCL² | 9—10 μαρτυρεῖ τὰ ἐπόμενα D | 10 αἱ νῆσοι KS | 11—11 χρόνον πολλοῦ BL | 11 ἰουδαίοις οὐδὲν C | 12 καὶ τὸ—ὄνομα om. V | τὸ (priore loco): τοῦτο S | τωνήσων C¹ | νήσων S | 13 μου prius om. BL | post μου prius add. ἀκούσατε S | 14 ἐμὲ K | ἐνωτίσασθε K: ἐνωτίσασθαι S: ἐνωτίσασθαι C | 15 εἰς φῶς ἔθνων ἡ κρίσις μου L | 16 ὡς: εἰς BLV | 20 ὃ om. V | ἅπασιν BSCL² | 20—21 προσήνεγκεν ἀνθρώποις L | 21 ὠνόμασε om. V: ὠνόμασε S | 23 ἐδήλωσε B | post γὰρ add. καὶ D | 24 διατάττονται K

γεωργοῦντες ἐργάζονται, καὶ μέντοι καὶ οἱ ἄλλην τινὰ μετα-
χειρίζοντες τέχνην, εἰκότως διὰ τοῦ βραχίονος παρεδήλωσε
τὴν ἰσχύν, ἣ θαρροῦντες βοῶμεν· „οὐ φοβηθήσομαι κακά,
ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἴ.“ καὶ αὐθις βοᾷ· „ἰδὸν μαρτύριον ἐν 71
5 ἔθνεσι δέδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν.
ἰδὸν ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονται σε· λαοί, οἳ οὐκ
ἐπίστανται σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται ἕνεκεν Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε.“ ὁρῶντες
τοίνυν βασιλεύοντα τῆς οἰκουμένης τὸν δεσπότην Χριστὸν
10 καὶ πάντα τὰ ἔθνη τούτου τὴν δεσποτείαν ἀσμένως ὕμνο-
λογοῦντα, καὶ νοήσατε τὴν προφητείαν καὶ θαυμάσατε τὴν
ἀλήθειαν. ἀκούσατε δὲ καὶ τῶν ἑξῆς· „καὶ φοβηθήσονται 72
οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οἱ ἀπὸ ἀνατολῶν
ἡλίου τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ ἔνδοξον.“ καὶ πάλιν· „ἐμφανῆς
15 ἔγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν· | εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ p. 147
ζητοῦσιν. εἶπον· ἰδοὺ εἰμι, ἰδοὺ εἰμι, ἔθνη, οἳ οὐκ ἐπεκα-
λέσαντο τὸ ὄνομά μου.“ καὶ πᾶσα δὲ ἡ προφητεία τῶνδε
τῶν λόγων ἀνάπλεως.

Ἄλλ' ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους προφήτας ξυνωρδὰ προθεσπί- 73
20 σαντας δειξώμεν, ἀκούσατε Ἰερεμίου βοῶντος· „ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ καλέσουσι τὴν Ἱερουσαλήμ Θρόνος Κυρίου· καὶ συν-
αχθήσεται εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη. καὶ οὐ πορεύσονται
ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηροῦς.“
ἀθρήσατε, ὦ ἄνδρες, τῶν ρημάτων τὴν συμφωνίαν καὶ 74
25 βλέπετε πάντας πανταχόθεν ἀνθρώπους εἰς ἐκείνην τὴν

3—4: Ps. 22, 4 || 4—8: Es. 55, 4—5 || 12—14: Es. 59, 19 ||
14—17: Es. 65, 1 || 20—23: Jer. 3, 17

1 μεταχειριζόμενοι DSCL² | 3 φοβηθήσομεθα CL² | 4 μεθ'
ἡμῶν CL² | ἐν om. LDV, add. C in marg. | 5 τοῖς ἔθνεσι D |
δέδωκα ἔθνεσιν V | προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν K | 7 τοῦ om. BV |
8 ἐδόξασάν K: ἐδόξασά LD | 9 τῆς οἰκουμένης om. D | 10 δεσπο-
τείαν K | ὕμνολογοῦντα L: ὁμολογοῦντα KBDSCV | 11 καὶ νοή-
σατε: κατανοήσατε B¹: νοήσατε V | τὴν—θαυμάσατε om. V |
12 δὲ om. D | 13 δυσμῶν: ἀνατολῶν D, corr. Dyr. | 15 εὐρέθην:
ἐμφανῆς ἔγενόμην B¹ | μὴ posterius om. C¹ | 16 ἰδοὺ εἰμι semel
tantum SC | ἔθνη K | οἳ: ἃ S | ἐκάλεσαν K | 19 προθεσπίσαντες
K | 21 καλέσωσι C | τὸν Ἰσραήλ L² | κυρίου: Θεοῦ V | 25 ante
πανταχόθεν add. ἀνθρώπους L² | ἀνθρώπους om. D

- πόλιν ξυντρέχοντας, ἢ τὸ δεσποτικὸν καὶ σωτήριον ἐδέξατο
πάθος, καὶ τὴν μὲν τῶν εἰδώλων ἑξαπάτην βδελυττομένους,
75 τῷ ἐσταυρωμένῳ δὲ τὸ ἐκείνων σέβας προσφέροντας. τοῦ
δὲ αὐτοῦ προφήτου καὶ ταῦτα· „τάδε λέγει Κύριος· στήτε
ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἴδετε· ἐκζητήσατε τρίβους Κυρίου αἰώ- 5
νίας, καὶ ἴδετε, ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθή, καὶ πορεύεσθε
ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρήσετε ἀγίασμα ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. καὶ
εἶπον· οὐ πορευσόμεθα. καθέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς·
ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος. καὶ εἶπον· οὐκ ἀκου-
σόμεθα. διὰ τοῦτο ἤκουσε τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ 10
76 πρόβατα ἐν αὐτοῖς.“ πρώτοις μὲν γὰρ Ἰουδαίοις προση-
νέχθη καὶ παρὰ τῶν προφητῶν καὶ παρὰ τῶν ἀποστόλων
τὰ θεῖα κηρύγματα· ἐπειδὴ δὲ ἀντεῖπον ἐκεῖνοι, πᾶσιν
ἐδωρήθη τοῖς ἔθνεσι τὰ θεόσδοτα δῶρα· καὶ καλεῖ μὲν
„ὁδοὺς“ ὁ τοῦ προφήτου Θεὸς τοὺς παλαιοὺς προφήτας, 15
77 „ὁδὸν“ δὲ „ἀγαθὴν“ αὐτὸν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον. καθάπερ
γὰρ εἰς τὴν βασιλείον λεωφόρον αἱ ἀπὸ τῶν κωμῶν καὶ
τῶν ἀγρῶν εἰσβάλλουσιν ἀτραποί, οὕτως ἅπαντες οἱ προ-
φήται ταύτην τοῖς πιστεύειν ἐθέλουσιν ὑπεδείκνυνον τὴν
ὁδόν· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ δεσπότης ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις 20
βοᾷ· „ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀλήθεια.“ παραι-
νεῖ τολύβην Ἰουδαίοις τὰ τῶν προφητῶν ἀναγνῶναι θεσπί-
78 σματα καὶ ζητῆσαι τὸ θεσπιζόμενον. ἐπειδὴ δὲ ἀντεῖπον
ταῖς προφητείαις, τὴν ἀποστολικὴν προσενήνοχε σάλπιγγα.
ἐπειδὴ δὲ πάλιν εἶπον· „οὐκ ἀκουσόμεθα,“ βοᾷσι πρὸς 25
αὐτοὺς οἱ θεοὶ ἄνδρες, ὥς ὁ Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν
ἱστορεῖ· „ὁμῶν ἦν ἀναγκάϊον πρῶτον λαλῆσαι τὸν λόγον τοῦ

4—11: Jer. 6, 16—18 || 21: Joh. 14, 6 || 27 — p. 265, 2: Act. apost.
13, 46

1 ξυντρέχοντας: τ prius S² in rasura 3 litt. spatium occu-
panti | ὑπεδέξατο D | 2 τῶν om. K | 3 ἐκείνων C | 4 post κύριος
add. ὁ θεός BLDV | 5 τοῖς C | αἰωνίους D | 6 ἡ prius om. DV
| πορεύεσθαι BS: βαδίζατε K | 7 εὐρήσητε B, corr. Bgr.: εὐρή-
σεται C | ἡμῶν S | 8 καθέστηκα V: κατέστησα DSCL² | σκο-
ποῦσιν L¹ | 10 ποιμαίνοντες C | 19 πιστεύειν ἐθέλουσιν: πιστεύ-
ουσιν D, corr. Dgr. | 21 καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ K | 25 εἶπεν
V: ἀντεῖπον B | 27 ἱστορεῖ: μαρτυρεῖ V | ἦν: litt. ν C² e corr. |
λαληθῆναι V

Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀναξίους ἑαυτοὺς κρίνετε τῆς αἰωνίου ζωῆς,
 καθαροὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορευσόμεθα.
 πάλιν μέντοι ὁ προφήτης τῶν ἐθνῶν τὴν σωτηρίαν θεσπίζει 79
 καὶ πρὸς τὸν τῶν ὅλων βοᾷ Θεόν· „Κύριε ἰσχύς μου καὶ
 5 βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῶν, πρὸς
 σὲ ἔθνη ἤξουσιν ἀπὸ ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ ἑροῦσιν· ὡς
 ψευδῇ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἰδῶλα, καὶ οὐκ ἦν ἐν
 αὐτοῖς ὠφέλεια, εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεούς, καὶ αὐ-
 τοὶ οὐκ εἰσὶ θεοί.“ τί τούτων ἐναργέστερον τῶν ῥημάτων; 80
 10 ὡς γὰρ παρὼν ὁ προφήτης καὶ θεώμενος τὴν τῆς οἰκου-
 μένης μεταβολὴν καὶ τῆς τῶν ἐθνῶν μεταμελείας ἀκούων |
 καὶ κωμωδούντων ἐπαίων τὴν τῶν εἰδώλων ἀσθένειαν, p. 148
 οὕτω ξυνέγραψε τὸν χρησμόν. καὶ Ἀμὼς δὲ ὁ προφήτης 81
 οὐ μόνον τὴν τῶν ἐθνῶν σωτηρίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἰουδαίων
 15 προλέγει διασποράν, μᾶλλον δὲ διὰ τῆς ἐκείνου γλώττης
 αὐτὸς ὁ τῶν ὅλων Θεός· „ἰδοὺ“ γὰρ φησιν „ἐγὼ ἐντέλλο-
 μαι καὶ λικμήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸν οἶκον Ἰσραήλ, ὃν
 τρόπον λικμᾶται ἐν τῷ λικμῷ.“ καὶ μετ’ ὀλίγα· „τῇ ἡμέρᾳ 82
 ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν· καὶ
 20 ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ τὰ κατεσκαμμένα
 αὐτῆς ἀνοικοδομήσω· καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ
 ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἂν ἐκζητήσωσί με οἱ κατάλοιποι
 τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ’ οὓς ἐπικέκληται τὸ
 ὄνομά μου ἐπ’ αὐτούς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.“
 25 εἰ δέ τις βούλεται μαθεῖν, τίς ἡ σκηνή, ἀκουσάτω τοῦ 83
 θεοπεσίτου Ἰωάννου λέγοντος· „καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο

4—9: Jer. 16, 19—20 || 16—18: Amos 9, 9 || 18—24: Amos
 9, 11—12 || 26 — p. 266, 3: Joh. 1, 14

1 κρίνεται SC | 2 ὅμεις K | ἀπὸ τοῦ νῦν om. DV | εἰς:
 ἐπὶ D | 3 προθεσπίζει D | 4 θεὸν βοᾷ SC | ante ἰσχύς add. ἡ
 BLDV | 4—5 καὶ βοήθειά: καὶ ἡ βοήθειά BLDV: βοηθός S |
 5 μου posterius om. BLV | 8 ποιήσῃ C | οὗτοι K | 10—13 καὶ
 θεώμενος—προφήτης om. C | 12 ἐπαίων: ἐπέων K: ἀκούων D,
 corr. Dyr. | 13 οὕτως LDSV | 14 τὴν τῶν ἰουδαίων D | 16 ἐγὼ
 φησιν C | ἐντέλλομαι B | 18 λικμᾶτε L | ante τῇ add. ἐν BLDV |
 20 κατασκαμμένα C | 21 ἀνοικοδομήσω prius om. BL: ἀναστήσω
 D | 23 ἄς D | 24 post κύριος add. ὁ θεὸς V | πάντα ταῦτα D |
 πάντα om. BV | 25 μαθεῖν: γινῶναι K | 26 καὶ om. SC

- καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ,
 δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· πλήρης χάριτος καὶ
 84 ἀληθείας.“ βοᾷ δὲ καὶ Σοφονίας· „ἐπιφανήσεται Κύριος
 ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῆς γῆς·
 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ
 πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν.“ ἐπειδὴ γὰρ Ἰουδαίους εἰς
 τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼν ξυντρέχειν ἐκέλευσεν, ἀναγκαίως
 προστέθεικεν, ὡς τῶν καλουμένων θεῶν ἀφανῶν γενομένων,
 τὸν ἀληθινὸν ἕκαστος προσκυνήσει Θεόν, οὐκ εἰς ἐκείνην
 τρέχειν τὴν πόλιν ἀναγκαζόμενος, ἀλλ’ ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ 10
 85 πόλεσι καὶ κόμαις καὶ ἀγροῖς τὸ σέβας προσφέροντες. καὶ
 μετ’ ὀλίγα δὲ πάλιν φησὶν· „τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς
 γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτοῖς, τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ
 ὄνομα Κυρίου, τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα· ἐκ περά-
 των ποταμῶν Αἰθιοπίας οἴσουσι θυσίας μοι.“ τὴν γὰρ δὴ 15
 μίαν τῶν ἀποστολῶν γλῶτταν, Γαλιλαίαν οὔσαν, εἰς τὰς
 ἀπάντων τῶν ἐθνῶν κατεμέρισε γλώττας καὶ προσενήνοχεν
 86 ἅπασιν τὴν σωτήριον κλῆσιν. καὶ μέντοι καὶ διὰ Ζαχαρίου
 σύμφωνα προθεσπίζει· „τέρπον καὶ εὐφραίνου, θύγατερ
 Σιών· διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ 20
 σου, λέγει Κύριος· καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν
 Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔδονται αὐτῷ εἰς λαόν· καὶ
 κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου· καὶ γνώσῃ, ὅτι Κύριος παντο-
 87 κράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς σέ.“ ἐν δὲ τούτοις ὁ Μονο-
 γενῆς καὶ τὸ οἰκεῖον καὶ τὸ τοῦ Πατρὸς ἐπέδειξε πρόσωπον. 25

3—6: Zephan. 2, 11 || 12—15: Zephan. 3, 9—10 || 19—24: Zach.
 2, 10—11

3 σοφονίας DC | ἐπιφανήσετε S | 4 ἐξολοθρεύσει S | 5 αὐτῷ:
 αὐτὸν C | αὐτοῦ: τοῦ ἀγίου L² | 6 νῆσοι S | γὰρ om. V | ἰου-
 δαίοις V | 7 ἐν om. V | νεὼν V | 8 ἀφανῶς V | 9 ἀληθινὸν
 K | 10 τὴν πόλιν τρέχειν C | οἰκίαις K | 11 κόμαις S | post
 κόμαις add. καὶ χώραις D | 12 δὲ πάλιν om. BL¹V | ἐπὶ om.
 D, add. Dyr. | λαοὺς: πολλοὺς BL¹ | 13 γλῶσσαν om. KDV |
 πάντας om. SC: πάντας αὐτοὺς K | 15 αἰθιοπία L¹ | 16 γαλι-
 λαῖον B | 17 τῶν om. D | 18 κλίσιν B | 19 θυγάτηρ K | 20 ὅτι
 L | ἐγὼ om. L | καὶ om. C | κατασκηνώσον C | 23 κατασκηνώσω
 L²: κατασκηνώσει DSC | γνώσει SV | 25 ἔδειξε B: ἀπέδειξε D:
 ἐπεδείξατο C

ἀπεστάλθαι δὲ εἰρηκεν, ἐπειδήπερ οὐχ ὥς Θεός, ἀλλ' ὥς
 ἄνθρωπος ἐπεφάνη· πρέπει δὲ αὐτῷ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀνθρώ-
 πων δικαιοσύνην παραγενομένῳ πληρῶσαι καὶ δεῖξαι τὴν
 ἐπαινουμένην ὑπακοήν. καὶ πάλιν· „χαῖρε σφόδρα, θύγατερ 88
 5 Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου
 ἔρχεται σοι δίκαιος καὶ σῶζων· αὐτὸς πραῦς καὶ ἐπιβεβη-
 κὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. | καὶ ἐξολοθρεύσει p. 149
 ἄρματα ἐξ Ἐφραΐμ καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐξολοθρευ-
 θήσεται τόξον πολεμικόν· καὶ πληθὸς καὶ εἰρήνη ἐξ ἔθνων·
 10 καὶ κατάρξει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμῶν
 ἕως διεκβολῶν γῆς.“ καὶ μετὰ πλείστα· „καὶ ἔσται Κύριος 89
 εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
 Κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἓν, κυκλοῦν πᾶσαν τὴν
 γῆν καὶ τὴν ἔρημον.“ τί τούτων, ὧ ἄνδρες, ξυνεσκιασμένον
 15 ἢ σαφηνείας δεόμενον; ποῖον δὲ τῶν εἰρημένων οὐκ ἔχει
 βοῶσαν τῶν πραγμάτων τὴν μαρτυρίαν; ἀκούσατε δὴ καὶ 90
 διὰ Μαλαχίου τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων πρὸς τὸν Ἰσραὴλ λέγον-
 τος· „οὐκ ἔστι μοι θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει Κύριος· καὶ
 θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν· διότι ἀπὸ
 20 ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται
 ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσφέρεται
 τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρὰ. διότι μέγα τὸ ὄνομά
 μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὑμεῖς δὲ
 βεβηλοῦτε αὐτό.“
 25 Παράθετε, ὧ φιλότης, τοὺς λόγους τοῖς πράγμασι καὶ 91
 βλέπετε καὶ τὴν Ἰουδαίων ἀντιλογίαν καὶ τὴν τῶν ἔθνων
 ὁμολογίαν καὶ τὴν πανταχῇ γῆς καὶ θαλάττης προσφερο-

4—11: Zach. 9, 9—10 || 11—14: Zach. 14, 9—10 || 18—24: Mal.

1, 10—12

1 ὥς ὁ Θεός S | 3 καὶ δεῖξαι Ursinus: δεῖξαι καὶ codd.:
 δεῖξαι δὲ καὶ Sylburg | 4 θυγάτηρ K | 7 ἐξωλοθρεύσει C |
 8 ἐξωλοθρενθεῖ C | 9 καὶ posterius om. DC | εἰρήνην BLV: εἰ-
 ρήνης DSC | 10 ἕως θαλάσσης om. D: add. in marg. C | 12—13
 εἷς—κύριος om. V | 12 ante ἔσται add. καὶ S | 15 σαφηνείας
 SC: συναφείας L² | 15—16 τῶν—μαρτυρίαν: τὴν μαρτυρίαν
 οὐκ ἔχει τῶν εἰρημένων βοῶσαν C | 16 τῶν πραγμάτων om.
 DSCV | 20 ἡλίου om. V | 21—23 καὶ—ἔθνεσι om. SC | 24 βεβη-
 λοῦται B¹SC | 26 ἀντιλογία C | 27 τὴν om. BLDV | πανταχοῖ K:

μένην θυσίαν τῷ Θεῷ τῶν ὅλων πνευματικὴν, καὶ ὑμνή-
 92 σατε τὸν οὕτως ἐναργῶς ταῦτα προαγορεύσαντα. εἰ δὲ
 βούλεσθε, καὶ τοῦ Δανιὴλ καὶ τοῦ Ἰεζεκιὴλ καὶ τοῦ Ἰωήλ
 καὶ Μιχαίου καὶ Ὡσηὲ καὶ τῶν ἄλλων προφητῶν ἀνάγνωτε
 τὰ θεσπίσματα. ἅπαντες γὰρ τοὶ τὴν τῶν ἔθνων προαγο- 5
 ρεύουσι σωτηρίαν· καὶ μέντοι καὶ πρὸς τὸν πατριάρχην
 Ἀβραὰμ τὰς ξυνθήκας ποιούμενος, διὰ τοῦ σπέρματος αὐ-
 τοῦ δώσειν τοῖς ἔθνεσι τὴν εὐλογίαν ὑπέσχετο· „εὐλογήσω
 γὰρ σε“ ἔφη „καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλο-
 γημένος, καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς κατα- 10
 ρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ
 93 σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.“ καὶ ταύτην αὐτῷ
 οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις δέδωκε τὴν ὑπόσχεσιν· καὶ
 μέντοι καὶ μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν τὴν αὐτὴν παρέσχε
 καὶ τῷ Ἰσαὰκ εὐλογίαν, καὶ μετ’ ἐκείνου πάλιν τῷ Ἰακώβ. 15
 ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τοῦ σπέρματος ἐκείνων τὴν ἀνθρωπείαν
 φύσιν λαβὼν ὁ Μονογενὴς ἐνηνθρώπησεν, ἐνανθρώπησας
 δὲ καὶ τὴν οἰκονομίαν τελέσας εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην
 τοὺς ἀποστόλους ἐξέπεμψε καὶ προσέταξε μαθητεῦσαι πάντα
 τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ 20
 ἁγίου Πνεύματος, πιστεύσαντα δὲ τὰ ἔθνη τῆς σωτηρίας
 ἀπήλαυσεν, εἰκότως ἄρα καὶ τῷ Ἀβραὰμ καὶ τοῖς ἐξ ἐκείνου
 τήνδε παρέσχε τὴν εὐλογίαν, καὶ αὐτοῖς δῆλα ποιῶν τὰ
 ἐσόμενα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ γέρωσ ἐπιδεικνὺς καὶ τοὺς τῶν
 94 θείων ἐπαίοντας λογίων τῇ τῆς σωτηρίας ἐλπίδι ψυχαγω- 25
 γῶν. καὶ Ἰακώβ δὲ ὁ πατριάρχης, εὐλογῶν τὸν Ἰούδαν,

8—12: Gen. 12, 2—3 || 19—21: Matth. 28, 19

πανταχοῦ BLDV | 2 προαγορεύσαντα C | 3 βούλεσθαι S | τοῦ
 alterum om. D | καὶ τοῦ Ἰωήλ om. DV | τοῦ tertium om. SC |
 4 μιχαίου S | καὶ ὦσηὲ om. DV | ὥσιε S: ὀσηὲ C | 10 καταρο-
 μένους S | 11 καταράσομαι L: καταρῶμαι D | 12 αὐτῷ: οὕτω
 K | 13 καὶ prius om. DSCV | 14 τὴν posterius om. SC et 15 ante
 εὐλογίαν add. τὴν SC | τῷ (posteriore loco): τὸν C | 16 post
 σπέρματος add. τοῦ DSC | ἀνθρωπίαν KC | 17 ἐνηνθρώπισεν
 DC | ἐνανθρώπισας SC | 18 πᾶσαν K | 21 τὰ ἔθνη om. BL¹ |
 22 ἀπέλαυσεν BL | 24 γήρως S¹C

τῆς τῶν ἔθνων ἐμνημόνευσεν εὐλογίας· „οὐκ ἐκλείψει“ γὰρ
 ἔφη „ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ,
 ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἔθνων.“
 καὶ ὁ Μωϋσῆς δὲ ὁ μέγας βοᾷ· „εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ
 5 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.“ τὰς δὲ τοῦ Θεσπεσίου Δαυλὶδ προφητείας 95
 τίς ἂν ῥαδίως συλλέξειεν; ἐν μὲν γὰρ τῷ δευτέρῳ ψαλμῷ
 τὸ τοῦ Σωτῆρος πρόσωπον ἀνειληφῶς λέγει· „Κύριος εἶπε
 πρὸς με· υἱὸς μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· αἵτη-
 10 σαι παρ’ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου,
 καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.“ ἐν δὲ τῷ
 ὀγδόῳ φησὶν· „Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ
 ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά
 σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλα-
 15 ζόντων κατηρτίσω αἶνον.“ ὁρῶμεν δὲ ταῦτα καθ’ ἐκάστην 96
 τελούμενα. ἐν δὲ τῷ ἐνάτῳ πάλιν πρὸς τὸν τῶν ὅλων
 λέγει Θεόν· „ἀνάστηθι Κύριε· μὴ κραταιοῦσθω ἄνθρωπος·
 κριθῆτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου· κατὰστησον Κύριε νομοθέ-
 20 την ἐπ’ αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν.“ ἐπειδὴ
 γὰρ εἰς ἀλογίαν ἐσχάτην ἐξέπεσε τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,
 ἀναγκαιῶς αὐτοῖς δοθῆναι νομοθέτην αἰτεῖ, ὥστε καὶ τὴν
 φύσιν ἐπιγινῶναι καὶ τῆς θηριωδίας ἀπαλλαγῆναι. ἐν δὲ 97
 τῷ πρώτῳ καὶ εἰκοστῷ· „μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται
 πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν
 ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων· ὅτι τοῦ Κυρίου
 25 ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἔθνων.“ καὶ τὰ ἐξῆς
 δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει διάνοιαν· προλέγει γὰρ τὸν ἐξ ἀπάντων
 τῶν ἔθνων νέον λαόν.

1—3: Gen. 49, 10 || 4—5: Deut. 32, 43 || 7—10: Ps. 2, 7—8 ||
 11—14: Ps. 8, 2—3 || 16—18: Ps. 9, 20—21 || 22—25: Ps. 21, 28—29

1 ἐκλείψει S | γὰρ om. C | 2 ἄρχων ἐξ ἰούδα ἔφη V |
 ἔφη om. D: φησὶν BL | καὶ: οὐδὲ L | μηρῶν: χειρῶν L² | 3 ἂν
 om. V: οὗ D | ἔλθοι D | ὃ KBL¹: ὧ DSCVL² | 4 ὁ prius om. K
 | ἐβόα SCL² | 7 σωτῆρος: πρς S | 8 γεγέννηκά L¹DC | αἵτησε C |
 11 κύριος: θεὸς BL | 14 κατηρτίσω SC | 15 τελούμενα: γινό-
 μενα L¹ | ἐννάτῳ SVL²: θ̄ KDC | τῶν om. D | 19 ἔπεσε BL¹V |
 20 νομοθέτην δοθῆναι DV | 21 θηριωδείας S | 24—25 ὅτι—
 ἔθνων om. L¹D | 26 τὴν αὐτὴν: ταύτην D | διάνοιαν ἔχει B |

- 98 Καὶ ἵνα τὰ πλείονα παραλίπω, ἀκούσατε αὐτοῦ ἐν τῷ τετραρακοστῷ καὶ τετάρτῳ ψαλμῷ λέγοντος· „ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοὶ σου· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.“ καὶ πάλιν ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ τετραρακοστῷ· „σκολάσατε καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ 5 Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.“ ὁ δὲ μετὰ τοῦτον ὄλος τὴν τῶν ἔθνῶν προαγορεύει σωτηρίαν· „πάντα“ γὰρ φησι „τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως· ὅτι Κύριος ὑψιστος 99 φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.“ καὶ ὁ 10 ἑβδομος δὲ καὶ ὁ ὄγδοος, καὶ μέντοι καὶ ὁ ἑνατος καὶ πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οἱ ψαλμοὶ τὴν τῆς οἰκουμένης μεταβολὴν προθεσπίζουσι καὶ τὴν τῶν ἔθνῶν προκηρύττουσι κλησιν καὶ πίστιν, καὶ πρὸς γε τούτοις τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν τὴν προαιώνιον ὑπαρξιν, τὴν ἐκ τοῦ 15 Πατρὸς γέννησιν, τὸν ἐκ παρθένου τόκον, τὰ θαύματα, τὰ παθήματα, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀπιστίαν, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάβασιν, τὴν τοῦ Πνεύματος ἐπιφοίτησιν, τὸν εἰς ἅπασαν γῆν καὶ θάλατταν τῶν ἀποστόλων δρόμον.
- 101 Καὶ μὲν δὴ καὶ οἱ ἄλλοι προφητὰι ταῦτα προλέγουσιν ἅπαντες. ἐγὼ δὲ πάσας ξυναγαγεῖν τὰς προρρησεις πάρεργον ὑπέλιψα· πολλῶν γὰρ ἂν ἐδεήθην βιβλίων, καὶ πάσας 20

2—4: Ps. 44, 17 || 5—7: Ps. 45, 11 || 8—10: Ps. 46, 2—3

γὰρ: δὲ KBL¹ | 1 παραλείπω KDSC | αὐτοῦ om. L¹ | 2 post ἀντὶ add. γὰρ SCL² | 3 ἐγενήθησαν BC | οἱ om. V: σοι K | σου (posteriore loco): καὶ K | 4 post πάλιν add. καὶ K | 5—6 ὁ θεός: κύριος C | 7 τούτων K | ὄλος om. K: ὁ λόγος L¹: λόγος L² | τῶν om. BL | προαγορεύει SC | 8 φησί post ἔθνη DC, post χεῖρας V | 9 ἀλαλάξατε LD | 11 ante ἑβδομος add. ἑβδομηκοστός V | δὲ om. DV | ὁ prius om. SC | ante ὄγδοος et ante ἑνατος add. ἑβδομηκοστός V | ὁ posterius om. S | ἑνατος CVL²: θ̄ KDS | καὶ quartum om. L¹ | 13 τῇ C | 14 ante κλησιν add. καὶ LDC | πίστιν καὶ κλησιν L | 15 τὴν prius om. L | τοῦ om. KBL¹ | 16 ἐκ τῆς παρθένου DSC | 18 post τὴν posterius add. τε K | 19 πᾶσαν LSC | τὴν γῆν KCL² | 21 μὲν δὴ: μέντοι D | οἱ om. DC | 22 ξυνάγειν K | 23 ἂν om. C | ἐδεήθην B | 23—p. 271, 1 πάσας γράφων: πολλῶν γραφῶν V

γράφων καὶ περὶ ἐκάστης δέ γε τὰ πρόσφορα λέγων. ἀρκεῖ
 δὲ ὑμῖν, ἂν ἐθέλητε, καὶ τῶν ἄλλων, ἐξ ὧν ἀκηκόατε, τὴν
 ἀλήθειαν διαγινῶναι. | σαφεῖς γὰρ αὗται καὶ ἀληθεῖς καὶ **p. 151**
 οἷόν τινες ἐναργεῖς εἰσι τῶν πραγμάτων εἰκόνες. ὥσπερ 102
 5 τοῖνυν τῶν ἀρίστων ζωγράφων τὴν τέχνην ῥᾶον ἂν τις
 καταμάθοι, τῷ ἀληθινῷ καὶ ἀρχετύπῳ χαρακτῆρι παρατιθεῖς
 τὴν εἰκόνα, οὕτω χρὴ καὶ ὑμᾶς καθάπερ ἰδέαν τινὰ τὴν
 προφητείαν ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου προδιαγραφείσαν ζωγράφου
 παραθεῖναι τοῖς πράγμασιν ἥδη λαβοῦσι τὸ πέρας καὶ τὸ
 10 τῆς ὁμοιότητος θεάσασθαι ἀπαράλλακτον. πάλαι μὲν γάρ, 103
 πρὶν δέξηται τὸ πέρας ἡ προφητεία, εἶχε τινα πόνον τὸ
 πεῖσαι τοὺς τηνικαῦτα ἀνθρώπους, ὥς ἀληθῆ τὰ θεσπίσματα.
 ἔπειδὴ δὲ τὰ πάλαι καὶ πρόπαλαι προρορηθέντα νῦν ὁρῶμεν
 τετελεσμένα, καὶ τὰ ῥήματα ἐκεῖνα γενόμενα πράγματα, οὐ
 15 δεῖ πόνων ἡμῖν εἰς τὸ πεῖσαι τὰς ἀκοάς. ἔχουσι γὰρ αὐ-
 ται μαρτυροῦντα τὰ ὅμματα· καὶ περιττὸς ἡμῖν Ἡρόδοτος
 λέγων, ὅτι „τὰ ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώποις ἀπιστότερα ἔοντα
 ὀφθαλμῶν.“ ὁρῶσι γὰρ πού οἱ ὀφθαλμοί, ἅπερ ἀκούει
 τὰ ὅσα.
 20 Ἐπειδὴ τοῖνυν καὶ ὀλίγων προφητειῶν ἐπηκούσατε καὶ 104
 τὴν τῶν πραγμάτων ἐώρακατε μαρτυρίαν, παράθετε, ὧ ἄν-
 δρες, τοῖς ὑμετέροις χρησμοῖς τῶν προφητῶν τὰ θεσπίσματα
 καὶ βοήσατε μετὰ τοῦ ἀποστόλου· „τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς
 σκότος; τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαν; ἢ τίς μερὶς
 25 πιστῷ μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετὰ

17—18: Herod. I 8 || 23 — p. 272, 1: 2. Cor. 6, 14—16

1 καὶ om. V | δέ om. KV | γε om. V | λέγειν K | 2 ἦν L:
 ἔαν C | θέλητε DSCV | 2—3 διαγινῶναι τὴν ἀλήθειαν D | 3 σα-
 φῆς D et αὐτῇ D et ἀληθῆς D | 4 εἰκόνες τῶν πραγμάτων D |
 5 ἂν om. V | 6 καταμάθη SC | ἀληθινῷ K | 7 εἰδέαν KBSC |
 9 λαβούση K¹: λαβοῦσαν DS | 10 θεάσασθε K | 11 πρὶν S | δέ-
 ξασθαι Ursinus | 12 τινικαῦτα S | 15 αὐτὰ BL¹ | 16 τὰ om. K
 | ὀνόματα S¹C | 16—19 καὶ—ὅσα om. S | 17 τὰ om. K | ὅσα:
 ὀήτα C: ὄντα L² | 18 τῶν ὀφθαλμῶν L | οἱ om. KL | ἀκούουσι
 C | 20 προφητῶν BL | 21 ἐώρακατε B | 22 ἡμετέροις L¹C |
 23 post ἀποστόλου add. τὸ K | 23—24 προσκότος V | 24 αἱ
 συμφωνήσεις L¹ | χριστῷ DSCVL² | 25 πιστῶν S¹CL² | ἀπίστων
 L² | αἱ συγκαταθέσεις L

105 εἰδῶλων;“ ναοὶ μὲν γὰρ τοῦ Θεοῦ τῶν προφητῶν οἱ χοροὶ·
 εἰδῶλα δὲ κωφά, τὰ παρὰ τῶν ἐθνῶν προσκυνηθέντα, περὶ
 ὧν τὸ θεῖον πνεῦμά φησιν· „τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον
 καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι καὶ οὐ
 λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔχουσι
 καὶ οὐκ ἀκούονται· ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται·
 χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι καὶ οὐ
 περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν·
 οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. ὅμοιοι αὐτοῖς
 γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ’
 αὐτοῖς.“ ὑμᾶς δὲ γένοιτο μαθεῖν τὴν ἀλήθειαν καὶ τῆς
 προφητικῆς μὴ μεταλαχεῖν ἀρεῆς.

ΠΕΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΩΣ. ΙΑ.

- 1 Ἀρίστιππον ἐκείνον ἴσως, ὃ ἄνδρες, ἀκούετε, τὸν Ἀρι-
 στίππον τοῦ Σωκράτους ἐταίρου θυγατριδοῦν. οὗτος τῇ 15
 μητρὶ φιλοσοφούσῃ ξυνών, φιλοσοφίας ὡς πλείστον μετέ-
 ληχεν. ἔλαχε δὲ καὶ ὄνομα ξυντεθεὶν ἐκ τοῦ πράγματος·
 2 μητροδίδακτον γὰρ αὐτὸν ὠνόμαζον ἅπαντες. ἀλλ’ ἐκείνῳ
 μὲν ἤρκεσεν εἰς μετουσίαν φιλοσοφίας καὶ μόνα τῆς μητρὸς
 τὰ παιδεύματα· ὑμεῖς δέ, καὶ προφητῶν τοσούτων καὶ ἀπο- 20
 στόλων ἀκούοντες, καὶ μέντοι καὶ τῶν μετ’ ἐκείνους ἐν

3—11: Ps. 113, 12—16. 134, 15—18 || 14—18: Clem. Str. IV 19, 122

1 τοῦ om. BL | χοροὶ S | 3 φησιν τὸ θεῖον πνεῦμα C |
 5 ὄψονται S | 6 ἀκούονται: ἐνωτισθήσονται D | ὀσφρανθήσον-
 ται V | 7 καὶ οὐ—ἔχουσι om. C | 9 οὐδὲ—αὐτῶν om. DCV |
 αὐτοῖς: αὐτῶν SC | 10 post γένοιντο add. πάντες DV | 11 δὲ
 om. K | μαθεῖν L: μεταμαθεῖν KBDSCV | 12 μεταλαβεῖν SC:
 μετασχεῖν L | περὶ χρησμῶν ἀληθῶν [add. τε L] καὶ ψευδῶν
 KL: περὶ χρησμῶν ἀληθινῶν καὶ ψευδῶν SC; add. ι S | 13 περὶ
 τέλους καὶ κρίσεως ια’ om. V | αι K: λόγος ια BLDC | 15 ἐταί-
 ρον B | οὕτως C | 19 εἰρκεσεν S¹ | φιλοσοφίας μετουσίαν D |
 20 παιδεύματα: διδάγματα D, corr. Dgr. | καὶ ἀποστόλων om.
 KBL¹V | 21 ἐν om. C

διδασκαλίᾳ λαμβάντων, μαθεῖν οὐ βούλεσθε τὴν ἀλήθειαν. |
 τοῦτο δὲ ὑμῖν ξυμβαίνει τὸ πάθος, ἐπείπερ ἀνόνητα τυχόν 3 **p. 152**
 ταυτὶ νομίζετε τὰ μαθήματα. οὐ γὰρ Συρακουσίαν χλιδὴν
 οὐδὲ γε ἀνειμένον καὶ ἀβροδίαιτον ἐπαγγέλλεται βίον οὐδὲ
 5 τὸν πολυάρατον πλοῦτον καὶ τῶν ἐκείνου ρευμάτων τὸν
 εὐριπτον, ἀλλ' ἰδρωτάς καὶ πόνους καὶ πολιτείαν πολύμοχθον.
 ταῦτα γὰρ ὑμῖν κατάδηλα, τὸ δὲ γε τούτων τέλος ἀθέατον. 4
 μόνα γὰρ πον εἰωθότες τὰ ὀρώμενα βλέπειν, ἰδεῖν οὐ δύ-
 νασθε τῶν ἀοράτων τὴν φύσιν· τοὺς ὀφθαλμοὺς γὰρ ἐκε-
 10 νους οὐκ ἔχετε, ὧν ἡ πίστις δημιουργός. ἐγὼ δὲ ὑμῖν, ὡς 5
 ἔμοιγε δυνατόν καὶ ὑμῖν χωρητόν, δηλώσω καὶ ταῦτα, τῇ
 τῶν θείων λογίων πάλιν χρῶμενος δαδουχίᾳ. προύργου δὲ
 οἶμαι δεῖξαι καὶ νῦν ἐκ παραλλήλου τῶν φιλοσόφων τὰς
 δόξας καὶ τῶν θείων εὐαγγελίων τὰ δόγματα, ἵνα γνῶτε,
 15 τί μὲν ἐκεῖνοι τέλος ὥρισαντο, τί δὲ οἱ θεῖοι ἐπαγγέλλον-
 ται λόγοι.

Ὁ μὲν οὖν Ἐπίκουρος τὸ ἥδιστα ζῆν ὥρισατο τέλος· 6
 τέλειον γὰρ ἀγαθὸν μόνην ἡγεῖτο τὴν ἡδονήν. Δημόκριτος
 δὲ ὁ Ἀβδηρίτης, ὁ τῶν τούτου δογμάτων πατήρ, ἀντὶ τῆς
 20 ἡδονῆς τὴν εὐθυμίαν τέθεικεν, ὀνομάτων, οὐ δογμάτων
 ἐναλλαγὴν ποιησάμενος. καὶ Ἡράκλειτος δὲ ὁ Ἐφέσιος τὴν 7
 μὲν προσηγορίαν μετέβαλε, τὴν δὲ διάνοιαν καταλέλοιπεν·
 ἀντὶ γὰρ τῆς ἡδονῆς εὐαρέστησιν τέθεικεν. ἔχει δὲ τινα
 καὶ ἑτέραν ἔμφρασιν οὗτος ὁ ὅρος. ἀορίστως γὰρ τὴν εὐα-
 25 ρέστησιν τέθεικε, τὸ δὲ αὐτῆς ποιὸν οὐ δεδήλωκεν. δια-
 φοροὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων αἱ γινώμαι· τοὺς μὲν γὰρ ἀρέσκει

17—18: Clem. Str. II 21, 127 (Epicur. fr. 450) || 18—23:
 Clem. Str. II 21, 130 (Democrit. fr. 4 Heraclit. vit. et plac. 21)

1 βούλεσθαι S | 2 ἀνόνητα S¹CL² | 3 νομίζεται V | τὰ μαθή-
 ματα om. C¹ | μαθήματα VL² | χλιδὴν C | 4 ἀνειμένον C |
 5 τῶν: τὸν B | τὸν (posteriore loco): τὸ BS¹, corr. BS² | 6 εὐριππον
 BDS¹CV | ἰδρωτάς B | πολιτείαν πολὺ om. D, add. Dgr. | 7 γε
 om. KL¹ | 8 μόνον C | δύνασθαι S | 12—13 δὲ οἶμαι: δέομαι
 K | 14 γνώσησθε BL¹: γνώσητε D | 15 τί (posteriore loco): ὅτι
 K | δαί B | 17 μὲν οὖν: γε μὴν DV | τὸν K | 18 τέλειον V |
 19 ἀβδηρίτης V | τῶν om. C | 20 τὴν om. V | εὐθυμίαν Clem.:
 ἐπιθυμίαν codd. | 21 ἐναλλαγὴ C | 22 οὐ καταλέλοιπεν DSCV |
 25 τὸ: τί BL¹ | ταύτης DSC | 26 τοὺς: τοῖς DVS²

σωφροσύνη, τοὺς δὲ ἢ ταύτης ἐναντία κάκη· καὶ τοὺς μὲν
 ἀκρασία, τοὺς δὲ ἐγκράτεια· καὶ τούτους μὲν ἄδικος καὶ
 πλεονεκτικὸς βίος, ἐκείνους δὲ δίκαιος. τὸ τοίνυν ἐκάστω
 ἀρέσκον, ἡδύ τε καὶ ἀξιέραστον, οὗτος ὠρίσατο τέλος, ἀντὶ
 8 τῆς ἡδονῆς τὴν εὐαρέστησιν τεθεικώς. ὁ δὲ πολυθρόλυτος
 Πυθαγόρας τὴν τελεωτάτην τῶν ἀριθμῶν ἐπιστήμην ἔσχα-
 τον ὑπέλαβεν ἀγαθόν· ὁ Ἑκαταῖος δὲ τὴν αὐτάρκειαν, ὁ δὲ
 Ἀντισθένης τὴν ἀτυφίαν, Ἀναξαγόρας δὲ ὁ Κλαζομένιος
 τὴν θεωρίαν τοῦ βίου καὶ τὴν ἀπὸ ταύτης ἐλευθερίαν,
 φιλοσόφῳ δὴ πρόποντα ὀρισάμενος ὄρον. μέγιστον γὰρ
 ἀληθῶς ἀγαθὸν τὸ ξυνιδεῖν τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν καὶ
 τῶν ρεόντων καταφρονῆσαι καὶ τὴν ψυχὴν ἀδούλωτον καὶ
 9 ἐλευθέραν διατηρῆσαι. Πλάτων δὲ ὁ Ἀρίστωνος τῇ μεγα-
 λονοίᾳ τοῦ ὄρου καὶ τοῦτον ἀπέκρουσε· τὸ γὰρ „ὁμοιωθῆναι
 τῷ θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν“ τέλος ὠρίσατο ἀγαθῶν. ἀξιέπει-
 νος μὲν οὖν καὶ ἡ περὶ τὴν μίμησιν τῶν θείων παραίνεσις·
 ἡ δὲ τοῦ „κατὰ τὸ δυνατόν“ προσθήκη ἀξιαγαστότερον τὸν
 p. 153 ὄρον ἀπέφηνεν· οὐ | γὰρ κατὰ πάντα δυνατόν ὁμοιωθῆ-
 ναι Θεῷ. πῶς γὰρ ἂν τις ὁρατὸς ὢν ὁμοιωθῇ τῷ ἀοράτῳ,
 καὶ βραχὺς ὢν καὶ τόπῳ σμικρῷ περιγεγραμμένος τῷ ἀπειρι-
 γράφῳ καὶ τὴν κτίσιν ξυνέχοντι, καὶ αὖ πάλιν τῷ αἰωνίῳ
 πρόσφατος ὢν, καὶ τῷ τὰ πάντα τεκτηναμένῳ μηδὲ πη-
 10 χυαῖον οὐρανὸν δημιουργῆσαι δυνάμενος; τοιγάρτοι οὔτε

5—10: Clem. Str. II 21, 130 (Hecat. vit. et plac. 4 Antisth. fr. 59 Anaxag. vit. et plac. 29) || 13—15: Clem. Str. II 22, 133 (Plat. Theaet. p. 176B)

1 τοὺς (utroque loco): τοῖς DVL² | κακία DCVS² | 2 τοὺς: τοῖς DVL² | τοῦτοις DSCVL² | 3 πλεονεκτικὸς V | ἐκείνοις DSCVL² | 4 τε: τι V | οὕτως S¹C | 4—5 ἀντὶ—τεθεικώς om. V | 5 πολυθρόλυτος DVL² | 7 ὁ prius om. V | εκαταῖος C | αὐτάρκειαν S | 9 ἀπὸ om. SV | 10 ὀρισάμενος D | 11 ἀληθῶς: ὄντως D, corr. Dyr. | ξυνιδεῖν K | 13 τηρῆσαι D | δὲ om. S | 15 τῷ om. BL | ἀγαθόν DCV: τῶν ἀγαθῶν BL | 16 τῶν θείων: τοῦ θεοῦ V | 17 ἡ: εἰ C | τοῦ om. BL¹ | ἀξιαγαστότερον S | 18 ἀπέφηναν L² C e corr. | 18—19 οὐ—θεῷ om. B¹ | 19 ὁμοιωθῇ D: ὁμοιωθῇ C | 20 γεγραμμένος SC | ἀπειριγράπτῳ D | 21 τῇ κτίσει C | κτίσιν: φύσιν L² | τῷ αἰωνίῳ om. V | 22 πρόσφατος L² | τὰ om. KBL¹V | τεκτημένῳ C¹ | ante μηδὲ add. ὁ DV | μὴ δὲ K | πη-
 χαιῖον C | 23 δυνάμενος δημιουργῆσαι V

τὴν φύσιν ἐκείνην οὕτε τὴν δύναμιν οὕτε μὴν τὴν σοφίαν
 μιμήσασθαι δυνατόν· τοῦ ἀγαθοῦ μέντοι καὶ δικαίου καὶ
 ἡμέρου καὶ φιλανθρώπου τύπους ἀμηγέπη τινὰς ἐκμάξασθαι
 οἶδόν τε. καὶ γὰρ ὁ δεσπότης Χριστὸς ταύτην τοῖς τελειό-
 5 τητος ἐφιεμένοις τὴν μίμησιν προϋῆκε· „γίνεσθε“ γάρ
 φησιν „οἰκτιρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
 οἰκτιρμων ἐστίν· ὅτι ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονη-
 ροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.“
 καὶ ὁ τοῦ Πλάτωνος δὲ διδάσκαλος, ὁ Σωκρονίσκου Σω- 11
 10 κράτης, οὐ τὸν πλούτῳ περιρρεόμενον καὶ ἐξ οὐρίων φερό-
 μενον, ἀλλὰ τὸν δικαιοσύνη κοσμούμενον εὐδαίμονα εἰώθει
 καλεῖν· καὶ ἀσεβεῖς ὠνόμαζε τοὺς τὸ ξυμφέρον τοῦ δικαίου
 χωρίζοντας· μόνον γὰρ εἶναι ξυμφέρον τὸ δίκαιον ἔλεγεν.
 οἱ δὲ γε δῆτορες τούτων ἐπαίειν τῶν λόγων οὐκ ἤθελον· 12
 15 ἄλλο γάρ τι παρὰ τὸ ξυμφέρον εἶναι τὸ δίκαιον ἔλεγον,
 ἀξύμφορον ταύτῃ πῃ τὸ ξυμφέρον δεικνύντες· ἄδικον γὰρ
 δῆπουθεν τὸ τοῦ δικαίου κηωρισμένον· τὸ δὲ γε ἄδικον
 βλαβερόν· τὸ δὲ βλαβερόν οὐκ ἂν εἰκότως κληθεῖν ξυμφέ-
 ρον. ὁ μὲν οὖν Πλάτων καὶ Σωκράτης καὶ ξύμφωνα 13
 20 ἐφάτην καὶ ἀξιέπαινα· Ἀριστοτέλης δὲ, τῆς Πλάτωνος διδα-
 σκαλίας μεταλαχόν, τούτων οὐκ ἀπόνατο τῶν δογμάτων,
 ἀλλὰ ξυμπληροῦσθαι τὴν εὐδαιμονίαν ἐκ τριγενείας ἔφη, ἐκ
 τῶν κατὰ ψυχὴν, ἐκ τῶν κατὰ σῶμα, ἐκ τῶν ἐκτός· χορῆναι
 γὰρ τὸν εὐδαίμονα ἔλεγε μὴ μόνον ἀρετῇ κοσμεῖσθαι, ἀλλὰ

5—7: Luc. 6, 36 || 7—8: Matth. 5, 45 || 9—13: Clem. Str. II 22, 131
 || 20 — p. 276, 3: Clem. Str. II 21, 128 (Arist. Eth. Nic. I 8)

3 φιλανθρώπου καὶ ἡμέρου L | ἀμηγέπι K: ἀμιγεπὶ S |
 4 οἶονται K | post τοῖς add. τῆς D | 5 προϋῆκε τὴν μίμησιν
 D | γίνεσθαι S | 6 οἰκτιρμονες KDS, sed corr. K | καὶ om. SC
 | ἡμῶν CV | 7 οἰκτιρμων KBDS, sed corr. KB | ὅτι: δς DV |
 ἀνατέλλει L: ἐπανατέλλει DV | 9 δὲ om. K | 10 περιρρεόμενον
 KSC | ἐξωρίων K | φερομένων C e corr. | 11 εἶωθε KBL | 12 εὐσε-
 βεις BL¹ | τοὺς: τοῖς C | 14 γε om. D | 15 τι: τοι V | τὸ poste-
 rius om. S | 16 ἀξύμφορον C | δηλοῦντες SC | 18 τὸ δὲ βλαβερόν
 om. SC, sed add. C in marg.: τὸ δὲ γε βλαβερόν DV: τὸ δὲ
 BL¹ | κληθεῖν C | 21 μετασχόν L² | ἀπόνατο C | 22 post
 ξυμπληροῦσθαι add. φησι V | τριγενείας K | ἔφη om. V | 23 κατὰ
 τὸ σῶμα L | 24 κοσμεῖσθαι SC: κοσμοῦσθαι V, sed corr.

- καὶ ῥώμην ἔχειν καὶ ὥρα λάμπειν καὶ πλούτῳ περιρρεῖσθαι·
 τὸν δὲ τινος τούτων ἐστερημένον ἥκιστα καλεῖσθαι εὐδαί-
 14 μονα. μᾶλλον δὲ οὗτος, ὡς ἔοικεν, ἠκολούθησε Σιμωνίδῃ
 τῷ ποιητῇ· ἐκεῖνος γὰρ ἔφη· „ὕγιαλνεν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ·
 δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι· τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδό-
 λως.“ καὶ Θεόγνις δὲ τὴν πενίαν φεύγειν παρεγγυᾷ καὶ
 15 ῥιπτεῖν καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ’ ἡλιβάτων.“ οἱ δὲ Στωϊκοὶ
 ἐναντία τούτοις ἀντικρυς ἐψηφίσαντο. τὸ γὰρ ἀκολουθῶς
 τῇ φύσει ζῆν ὠρίσαντο τέλος καὶ τὴν ψυχὴν ἔφασαν μηδὲν
 ὑπὸ τοῦ σώματος ἢ ὠφελεῖσθαι ἢ βλάπτεσθαι· οὔτε γὰρ
 εἰς ἀρετὴν αὐτὴν ἢ ὑγίεια μὴ βουλομένην βιάζεται, οὔτε
 εἰς κακίαν παρὰ γνώμην ἢ νόσος καθέλκει· ἀδιάφορα γὰρ
 ταῦτα ἔλεγον εἶναι. ἐκεῖνο δὲ γε αὐτῶν κομιδῇ τολμηρόν·
 p. 154 ἀνθρώπου γὰρ τοι καὶ θεοῦ τὴν αὐτὴν ἔλεγον ἀρετὴν.
 16 Ἐπίκουρος δέ, τὴν ἐναντίαν τούτοις ὁδεύσας, τὸ μῆτε πεινῆν
 μῆτε διψῆν εὐδαιμονίαν ὠρίσατο, καὶ τούτων τὸν ἀπολαύ-
 οντα ἔλεγε κἂν Διὶ πατρὶ μάχεσθαι· οὕτως αὐτὸν τὸ φιλή-
 δονον ἐπαιδοτριβήσεν εἰς ἀσέβειαν. μὴ γὰρ δὴ τις μόνον
 ἴδῃ τὸ παρ’ αὐτοῦ κωμωδούμενον ὄνομα, τὸν Δία λέγω·
 τὸν γὰρ δὴ τῶν ὅλων Θεὸν οὕτω νοῶν ἐκεῖνος τὴν βλασφη-
 17 μίαν ἐτόλμησεν. τοῦτο δὲ πέπονθεν ὁ τρισάθλιος, τῷ
 αὐτομάτῳ καὶ τοῖς ἀτόμοις πιστεύων καὶ ἀννηγεμόνευτα εἶναι
 καὶ ἀτημέλητα τὰ πάντα ἡγούμενος καὶ τῶν βεβιωμένων

3—6: Clem. Str. IV 5, 23 (Simonid. fr. 190 A Scol. 8) || 6—8: Clem. Str. IV 5, 23 (Theogn. 175—176) || 9—10: Clem. Str. II 19, 101 || 10—14: Clem. Str. IV 5, 19 || 15: Clem. Str. VII 15, 88 || 16—18: Clem. Str. II 21, 127 (Epicur. fr. 602)

1 περιρεῖσθαι KC | 2 ἐστερημένων S | 3 ἠκολούθη B: ἠκολούθει L | 4 ἀνδρα BL¹ | 6 ὁ θεόγνης S | 7 πενίαν L | εἰς BSCV | μέγασκητέα C | 8 κύρνε: litt. ε S² e corr.: κύρνα C | καταλιβάτων C | στοῖκοι C | 9 τούτῳ V | ἐψηφίσαντο S | 10 ζεῖν S¹ | 11 ἢ prius om. BLV | 12 αὐτῇ K | ἢ suprascr. K: ἢ DSCV et ὑγίαν DC: ὑγίαν S: ὑγίαν V | 13 εἰ S¹ | ἢ C | οὐ διάφορα C | 14 ταῦτα om. V | 15 τοι om. CV | 16 post lacunam incipit M; cf. p. 249, 19 | πινῆν K | 17 τοῦτον S¹C | 18 καὶ DCV | post οὕτως add. καὶ K | τὸν C | 19 εὐσέβειαν V | 20 εἶδῃ K | 23 ἀτόμοις SC: αὐτομάτοις B | 24 τὰ om. BLV

οὐ προσμένων ἑξέτασιν, ἀλλὰ μέχρι τῶν τάφων εἶναι νομί-
 ζων τῶν ἀνθρώπων τὴν ζύστασιν. ὁ δὲ Πλάτων καὶ τὰ
 δικαστήρια τὰ ἐκεῖ καὶ τὰ κολαστήρια δείκνυσιν καὶ φησιν
 ἐν τῷ δεκάτῳ τῆς Πολιτείας· „ἐνταῦθα δὴ ἄνδρες ἄγριοι, 18
 5 διάπυροι ἰδεῖν, παρεστῶτες καὶ καταμανθάνοντες τὸ φθέγμα,
 τοὺς μὲν ἰδίᾳ παραλαμβάνοντες ἥγον, τὸν δὲ Ἀριδαῖον καὶ
 ἄλλους, ξυμποδίσαντες χειρὰς τε καὶ πόδας καὶ κεφαλὴν,
 καταβαλόντες καὶ ἐκδείραντες εἰλκον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκτός,
 ἐπ’ ἀσπαλάθων κνάπτοντες.“ κὰν τῷ Φαίδωνι δὲ τὰ παρα- 19
 10 πλήσια λέγει· „τρίτος“ γάρ φησι „ποταμὸς τούτων κατὰ
 μέσον ἐκβάλλει, καὶ ἐγγὺς τῆς ἐκβολῆς ἐκπίπτει εἰς τόπον
 μέγαν πυρὶ πολλῷ καίόμενον καὶ λίμνην ποιεῖ μέζω τῆς
 παρ’ ἡμῖν θαλάττης, ζέουσαν ὕδατος καὶ πηλοῦ. ἐντεῦθεν
 15 δὲ χωρεῖ κύκλῳ θολερὸς καὶ πηλώδης· περιελιττόμενος δέ,
 15 ἄλλοσέ τε ἀφικνεῖται καὶ παρ’ ἑσχατὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης
 καὶ οὐ ξυμμίγνυται τῷ ὕδατι· περιελιχθεὶς δὲ πολλάκις ὑπὸ
 γῆν, ἐμβάλλει κατωτέρω τοῦ Ταρτάρου. οὗτος δὲ ἐστίν, ὃν 20
 ἐπονομάζουσι Πυριφλεγέθοντα· οὗ καὶ οἱ ῥύακες ἀποσπά-
 σματα ἀναφυσῶσιν, ὅπου ἂν τύχωσι τῆς γῆς. τούτου δ’
 20 αὖ κατάντικρυ ὁ τέταρτος ἐκπίπτει εἰς τόπον δεινόν τε καὶ
 ἄγριον. λέγεται δὲ χρῶμα ἔχειν ὅλον οἶον ὁ κυανός· ὃν
 δὴ ἐπονομάζουσι Στύγιον· καὶ τὴν λίμνην, ἣν ποιεῖ ὁ πο-

2—9: Clem. Str. V 14, 90 = Eus. Pr. XIII 13, 5 (Plat. Reip. X p. 615 E—616 A) || 9—p. 278, 6: Eus. Pr. XI 38, 2—3 (Plat. Phaed. p. 113 A—C)

1 προσμένων: πρὸς B | 2 δὲ: δέ γε SCMγρ. | 3 τὰ posterius om. C | 5 εἰδεῖν K | 6 τὸν S² e corr.: τοὺς C | ἀρισταῖον V | 7 ξυμποδίσαντες B | 8 καταβάλλοντες KBLMSC | εἰκον S¹ | 9 ἀσπαλάθον V | κνάμποντες V: κνάμπτοντες S² | 10 post γάρ add. δὴ BLMV | φησι om. V | 11 ἐκβάλλει Pl. Eus.: εἰσβάλλει codd. | ἐκβολῆς K Pl. Eus.: εἰσβολῆς BLMSCV | ἐκπίπτει K Pl. Eus.: ἐπιπίπτει B: ἐμπίπτει LCMγρ.: εἰσπίπτει MSV | 12 μέγα KS¹ | λίμνην S | μέζονα BLMV, corr. Mγρ. | 14 θωλερὸς SC | δέ poste- rius om. K | 15 ἄλλος V | τε: γε BLMV | καὶ om. V | παρὸ K | ἀχειρουσίας K | 16 τῷ om. BLV | περιελιχθῆς S: περιελισσόμε- νος V | 17 ἐκβάλλει BLS | κατωτέρου C | 20 κατάντικρυς KBLC | ὁ om. KBLC | τέταρτος: τε τέταρτος M, corr. Mγρ.: τέταρτος V | 21 ὅλον om. KBL¹ | οἶνον L | κυανοῦς V | ὃν: ὁ S | 22 ὀνομά- ζουσι MV, corr. Mγρ. | στύγιον V Pl. Eus.: στυγνόν KBLMSC |

ταμὸς ἐμβάλλων, Στύγα. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἐνταῦθα καὶ τινὰς
δυνάμεις λαβὼν ἐν τῷ ὕδατι, δὺς κατὰ τῆς γῆς καὶ περιε-
λιπτόμενος, χωρεῖ ἐναντίος τῷ Πυριφλεγέθοντι καὶ ἀπαντᾷ
ἐν τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ ἐξ ἐναντίας. καὶ οὐδὲ τὸ ταύτης
ὕδωρ οὐδενὶ μίγνυται, ἀλλὰ καὶ οὗτος κύκλῳ περιελθὼν
ἐμβάλλει εἰς τὸν Τάρταρον ἐναντίος τῷ Πυριφλεγέθοντι.“

- 21 καὶ ἵνα μὴ πάντα λέγων μακροτέραν ἐργάσωμαι τὴν διά-
λεξιν, ῥᾴδιον, ὥ ἄνδρες, ἐντυχεῖν τῷδε τῷ διαλόγῳ καὶ
γινῶναι σαφῶς, ὅπως καὶ τὸ δικαστήριον ἐπιδείκνυσιν καὶ
τῶν τὰ σμικρὰ ἡμαρτηκόντων τὰ ξύμμετρα ἐπιτίμια καὶ τῶν
τὰ μεγάλα καὶ πλεῖστα ἡσεβηκόντων τὰς ἀνηκέστους κολάσεις.
ὀλίγων δὲ πῇ τινων ἀπομνημονεύσω καὶ γὰρ λέγει δὲ οὕτως·
p. 155 22 „οἱ δ' ἂν δόξωσιν ἀνηκέστως ἔχειν διὰ τὰ μεγέθη τῶν
ἡμαρτημάτων, ἢ ἱεροσυλίας πολλὰς καὶ μεγάλας ἢ φόνους
πολλοὺς ἀδίκους καὶ παρανόμους ἐξεργασμένοι ἢ ἄλλα, ὅσα
τυγχάνει τοιαῦτα ὄντα, τούτους δὲ ἢ προσήκουσα μοῖρα
ρίπτει εἰς τὸν Τάρταρον, ὅθεν οὐποτ' ἐκβαλίνουσιν. οἱ δ'
ἂν ἰατὰ μὲν, μεγάλα δὲ δόξωσιν ἡμαρτηκέναι ἡμαρτήματα,
οἷον πρὸς πατέρα ἢ πρὸς μητέρα ὑπ' ὀργῆς βίαιόν τι πρά-
ξαντες, καὶ μεταμέλον αὐτοῖς τὸν ἄλλον βίον βιώσιν, ἢ ἀν-
δροφῶνοι ἢ τοιοῦτόν τινι ἄλλῳ τρόπῳ γένωνται, τούτους δεῖ
ἐμπεσεῖν μὲν εἰς τὸν Τάρταρον, ἐμπεσόντας δὲ αὐτοὺς καὶ ἐνι-

8—11: Eus. Pr. XI 38, 4 (Plat. Phaed. p. 113 D) || 13—
p. 279, 3: Eus. Pr. XI 38, 4—5 (Plat. Phaed. p. 113 D—114 A)

ἦν om. KBL | 1 ἐμβάλλων: litt. μ C² e corr. | ante στύγα add.
εἰς M | 2 καὶ om. M | 3 ἐναντίως MSC | 3—6 καὶ—πυριφλεγέ-
θοντι om. C | 4 τῇ om. K | τὰχερουσία S¹ | 5 οὕτως M | 6 ἐναντία
K: ἐναντίας BL: ἐναντίως M | 7 μακροτάτην KBL¹ MV, corr.
Μγρ. | ἐργάσωμαι KC | 9 ἐπιδείκνυσιν M | 10—11 τὰ ξύμμετρα—
ἡσεβηκόντων om. S | 11 ἡσεβηκόντων: ἡμαρτηκόντων MCV | 12 δέ
πῇ: δ' ἐπι K: πῇ S¹ | 14 φθόνους BL¹ | 15 ante ἀδίκους add.
καὶ MSCV | 16 τοιαῦτα τυγχάνει K Pl. Eus.: τυγχάνει τὰ
τοιαῦτα L | τούτοις M | δέ om. V | 17 τὸν om. V | οἱ οἱ M |
δ' om. C | 18 ἂν ἰατὰ Gertz: ἀνίατα KBLMSC: ἂν ἰάσιμα V
Pl. Eus. | δόξουσιν M: δωσιν in δρωσιν corr. K | ἡμαρτήματα
S¹ | 19 πρὸς posterius om. BLMV | πράξαντας K | 20 μετά-
μελλον LC | βιώσουσιν M: βιώσωσιν SC | 21 γένονται M | δὴ
BLS

αὐτὸν ἐκεῖ γενομένους ἐκβάλλει τὸ κῦμα, τοὺς μὲν ἀνδρο-
φόνους κατὰ τὸν Κωκυτὸν, τοὺς δὲ πατραλοίας κατὰ τὸν
Πυριφλεγέθοντα.“ εἶτα διδάσκει, ὅπως βοῶσί τε καὶ ἱκετεύ- 23
ουσι τοὺς ἡδικημένους δοῦναι σφίσι ξυγγνώμην· ἔπειτα
5 ἐκείνων ἀνανευόντων, ὅπως εἰς τὴν λίμνην αὖτις ἀναπεμπό-
μενοι τὰς αὐτὰς ὑπομένουσι τιμωρίας. οὕτω δὴ τὰ κολα-
στήρια δείξας, παραδηλοῖ καὶ τῶν εὖ βεβιωκότων τοὺς
χώρους, ὧδέ πη λέγων· „οἱ δ' ἂν δόξωσι διαφερόντως πρὸς 24
τὸ δόσιως διαβιῶναι προκεκρίσθαι, οὗτοί εἰσιν οἱ τῶνδε μὲν
10 τῶν τόπων τῶν ἐν τῇ γῇ ἐλευθερούμενοι καὶ ἀπαλλαττόμε-
νοι ὥσπερ δεσμωτηρίων, ἄνω δὲ εἰς τὴν καθαρὰν οἴκησιν
ἀφικνούμενοι καὶ ἐπὶ τῆς γῆς οἰκίζόμενοι. τούτων δὲ αὐτῶν
οἱ φιλοσοφία ἱκανῶς καθηράμενοι ἄνευ τε καμάτων ζῶσι
τὸ παράπαν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον καὶ εἰς οἰκήσεις ἔτι τού-
15 των καλλίους ἀφικνοῦνται, ἃς οὔτε ῥάδιον δηλῶσαι, οὔτε
ὁ χρόνος ἱκανὸς ἐν τῷ παρόντι· ἀλλὰ τούτων δὴ εἵνεκα
χρῆ, ὧν διεληλύθαμεν, ὃ Σιμμία, πᾶν ποιεῖν, ὥστε ἀρετῆς
καὶ φρονήσεως μετασχεῖν. καλὸν γὰρ τὸ ἄθλον, καὶ ἡ
ἐλπίς μεγάλη.“ καὶ τῷ Γοργία δὲ τὰ παραπλήσια λέγει· 25
20 „ἄκουε δὴ μάλα καλοῦ λόγου, ὃν σὺ μὲν ἡγήσῃ μῦθον, ὥς
ἐγὼ οἶμαι, ἐγὼ δὲ λόγον· ὥς ἀληθῆ γὰρ ὄντα σοι λεγέσθω,
ἃ μέλλω λέγειν.“ καὶ μετ' ὀλίγα· „τὸν δὲ δικαίως τὸν βίον
διεληλυθότα καὶ δόσιως, ἐπειδὴν τελευτήσῃ, εἰς μακάρων
νῆσους ἀπιόντα οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ ἐκτὸς κακῶν·

3—6: Eus. Pr. XI 38, 5 (Plat. Phaed. p. 114 A—B) || 8—19:
Eus. Pr. XI 38, 6 (Plat. Phaed. p. 114 B—C) || 19—22: Eus. Pr.
XII 6, 1 (Plat. Gorg. p. 523 A) || 22—p. 280, 2: Eus. Pr. XII 6, 2
(Plat. Gorg. p. 523 A—B)

22—p. 280, 16: Georg. Mon. Chron. II 8 (p. 62) (22—p. 280, 2:
Suid. s. v. Πλάτων)

1 γινομένους C | ἐκβάλλει C | 3 βιωσί L¹ | ἱκετεύωσι K |
6 ὑπομένωσι M | 8 χορούς KBL: χωρούς S | λέγων: βοῶν BL |
12 κατοικιζόμενοι B | 13 φιλοσοφίαν KS¹ | ζῶειν SC: ζῶοντο
Mγρ. | 14 ἔπειτα S¹ | οἰκήσει S¹ | ἔτι om. SC | 16 post ἱκανὸς
add. ὁ V | post τούτων add. μὲν BLMSCV | 17 σημία SC |
πᾶν K Pl. Eus.: πάντα V: πάνπαν BLMSC | 20 κακοῦ M¹ |
ἡγήσει S | 23 τελευτήσει S | μακάρους V

- τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀθέως εἰς τὸ τῆς κρίσεως τε καὶ δίκης
 26 δεσμωτήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν, ἵεναι.“ καὶ αὐτίς·
 „ἔπειτα γυμνοὺς κριτέον ἀπάντων τούτων· τεθνεῶτας γὰρ
 δεῖ κρίνεσθαι· καὶ τὸν κριτὴν δεῖ γυμνὸν εἶναι τεθνεῶτα,
 αὐτῇ τῇ ψυχῇ αὐτὴν τὴν ψυχὴν θεωροῦντα ἐξαίφνης ἀπο- 5
 θανόντος ἐκάστου, ἔρημον πάντων ξυγγενῶν, καταλιπόντα
 ἐπὶ γῆς πάντα ἐκείνον τὸν κόσμον, ἵνα δικάσῃ ἡ κρίσις ἥ.“
 27 οὕτως ἀκριβῶς ὁ Πλάτων ἐπίστευεν εἶναι τὰ ἐν Αἴδου κρι-
 τήρια. ἐντυχὼν γὰρ Ἑβραίοις ἐν Αἰγύπτῳ, τῶν προφητι-
 κῶν πάντως λογίων ἐπήκουσε καὶ τὸν τοῦ πυρὸς ἕμαθε 10
 p. 156 ποταμόν, ὃν ὁ θεσπέσιος ἐθεάσατο Δανιήλ, | καὶ τοὺς
 Ἡσαίου τοῦ θειοτάτου κατέμαθε λόγους. ἐκείνος γὰρ πον
 περὶ τῶν κολαζομένων φησὶν· „ὁ σκόληξ αὐτῶν οὐ τελευ-
 τήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται.“ καὶ πάλιν· „τίς
 ἀναγγελεῖ ἡμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὸν 15
 τόπον τὸν αἰώνιον;“
 28 Καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα πλεῖστα ἔστι παρὰ τοῖς προφήταις
 εὑρεῖν. ὁ δὲ φιλόσοφος τὰ μὲν ἐκεῖθεν λαβὼν, τὰ δὲ ἐκ
 τῶν Ἑλληνικῶν ἀναμίξας μύθων, τοὺς περὶ τούτων ἐποιή-
 σατο λόγους· καὶ τὰ ἐφεξῆς δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει διάνοιαν· 20
 „τῶν“ γὰρ φησι „δικαστῶν, ὅπερ ἔλεγον, πρῶτον μὲν ὁ
 Ραδάμανθυς ἐκεῖνος, ἂν τοιοῦτόν τινα λάβῃ, ἄλλο μὲν περὶ
 αὐτοῦ οὐκ οἶδεν οὐδέν, οὔτε ὅστις οὔτε ὧντινων, ὅτι δὲ πο-
 νηρός τις· καὶ τοῦτο κατιδὼν ἀπέπεμψε εἰς τὸν Τάρταρον,

3—7: Eus. Pr. XII 6, 3 (Plat. Gorg. p. 523 E) || 10—11: Dan.
 7, 10 || 13—14: Es. 66, 24 || 14—16: Es. 33, 14 || 21—p. 281, 7:
 Eus. Pr. XII 6, 15—16 (Plat. Gorg. p. 526 B—C)

4 δεῖ (priore loco): δὴ BLMCV, sed corr. V | 6 πάντων
 τῶν ξυγγενῶν V | καταλιπόντα K: καταλιπὼν τὰ S | 7 τῆς γῆς
 V | 8 ὁ πλάτων ἀκριβῶς K | ἐπίστευσεν ὁ πλάτων C | ἐπίστευσεν
 KMCV | κρητήρια S | 10 πάντων K | ἐπίκουσε S¹ | 11 τοὺς:
 τοῦ K | 11—12 τοὺς Ἡσαίου τοῦ θεσπεσίου MV: τοῦ θεσπεσίου
 Ἡσαίου SC | 12 λόγοις C | πον: τοι L | 13 σκόληξ S: σκολιξ C |
 14 σβεσθήσεται B | 14—15 τίς—καίεται om. KBLSV Georg. |
 15 ἡμῖν K | 17 τοιαῦτα om. MV | ἔστι πλεῖστα L | 18 εὑρεῖν:
 εἰρημένα C: εἰρημένα εὑρεῖν ML² | 21 πρῶτος BMV | 22 ῥοδο-
 μνος K | 23 αὐτὸν C | οὐδ' ὅστις οὐ θείων τινῶν K | ὅστις:
 τις M | 24 κατιδὼν S | ἀπέπεμψε L

ἐπισημαινόμενος, ἐάν τε ἰάσιμος, ἐάν τε ἀνίατος εἶναι δοκῇ·
 ὁ δὲ ἐκείσε ἀφικόμενος τὰ προσήκοντα πάσχει. ἐνίοτε δέ,
 Ἕλληνας ἰδὼν ὁσίως βεβιωκυῖαν καὶ μετὰ ἀληθείας, ἀνδρὸς
 ἰδιώτου ἢ ἄλλου τινός, μάλιστα μὲν, ὡς ἔγωγέ φημι, ὃ
 5 Καλλίκλεις, φιλοσόφου τὰ αὐτοῦ πράξαντος καὶ οὐ πολυ-
 πραγμονήσαντος ἐν τῷ βίῳ, ἡγάσθη τε καὶ εἰς μακάρων
 νήσους ἀπέπεμψεν.“ καὶ μετὰ βραχέα ἐπήγαγεν· „ἐγὼ μὲν, 29
 ὃ Καλλίκλεις, ὑπὸ τούτων τῶν λόγων πέπεισμαι καὶ σκοπῶ,
 ὅπως ἀποφανοῦμαι τῷ κριτῇ ὡς ὕγιεστάτην τὴν ψυχὴν.
 10 χαίρειν οὖν ἑάσας τὰς τιμὰς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων, τὴν
 ἀλήθειαν ἀσκῶν πειράσσομαι τῷ ὄντι, ὡς ἂν δύνωμαι, βέλ-
 τιστος ὢν, καὶ ζῆν, καὶ ἐπειδὴν ἀποθνήσκω, ἀποθνήσκειν.
 παρακαλῶ δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἀνθρώπους, καθ’
 ὅσον δύνωμαι· καὶ δὴ σὲ ἀντιπαρακαλῶ ἐπὶ τούτῳ τὸν
 15 βίον, τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ὃν φημι ἀντὶ πάντων τῶν ἐνθάδε
 ἀγόνων εἶναι· καὶ ὀνειδίζω σε, ὅτι οὐχ οἷός τε εἶ σπαντῶ
 βοηθῆσαι, ὅταν ἡ δίκη σοι ἦ καὶ ἡ κρίσις, ἣν νῦν ἔλεγον.
 ἀλλ’ ἐλθὼν παρὰ τὸν δικαστὴν ἐκείνῳ, τὸν τῆς Αἰγίνης 30
 υἱόν, ἐπειδὴν σε ἐπιλαβόμενος ἐκείνος ἄγῃ, χασμήσει καὶ
 20 ἱλιγγιάσεις οὐδὲν ἥττον ἢ ἐγὼ ἐνθάδε καὶ σὺ ἐκεῖ· καὶ σε
 ἴσως τυπτήσῃ καὶ ἐπὶ κόρῃς ἀτίμως καὶ πάντως προπη-
 λακιεῖ. τάχα δ’ οὖν ταυτὶ μῦθος σοι δοκεῖ λέγεσθαι, ὥσπερ

7 — p. 282, 7: Eus. Pr. XII 6, 18—22 (Plat. Gorg. p. 526 D—527 B)

1 ἐπισημαινόμενος C: ἐπισημηνάμενος V | 2 post δὲ prius
 add. ἀεὶ M: αὖ V | 3 ἰδὼν om. M, add. Μγρ. | post ἰδὼν add.
 ψυχὴν V | βεβιωκυῖαν ὁσίως C | 4 ὡς om. BL¹ | 5 καλλίκλει C |
 αὐτὰ MC | 6 ἡγάσθη V, sed corr. | 8 καλλίκλει C | πέπεισμαι
 S | 9 φανοῦμαι V | post ψυχὴν add. ἔχων V | 10 χαίρει C |
 τὰς om. C | 11 ἀσκῶν: ζητῶν MV, corr. Μγρ. | πειράσσομαι S |
 δυνήσσομαι K | 12 ἐπειδὴν C | 13 καὶ om. C | ἅπαντας om.
 BLMCV | 14 δεῖ S | post δὴ add. καὶ V | post ἀντιπαρακαλῶ
 add. πάντας MCL² | 15 post βίον add. καὶ V Pl. Eus. | τῶν
 om. M | 15—16 ἀγόνων [ἀγόνων Μγρ.] ἐνθάδε M | 16 σε: σοι
 V | εἰς αὐτῶ C | 17 καί: ἢ V | ἢ posterius om. L | 18 ἀλλ’ ἐλ-
 θὼν: ἀνελθὼν BL | 19 ἐπειδὴ ἂν L¹: ἐπειδὴν C | ἐπιλαμβανό-
 μενος B L e corr. | ἄγει LC, sed corr. L | χασμήσει MSCVL² |
 20 ἱλιγγιάσεις KB: ἡλιγγιάσεις S: ἱλιγγιάσης C | 20—21 καὶ σε
 ἴσως τυπτήσῃ om. KBL¹V | 21 ἀτίμως K Pl. Eus.: ἀτιμώσῃ
 BLMSCV | 22 δ’ οὖν: δὴ V | ταύτῃ CMγρ.: ταῦθ’ εἰ K

ὑπὸ γραός, καὶ καταφρονεῖς αὐτῶν· καὶ οὐδέν γ' ἂν ἦν
θαυμαστὸν καταφρονεῖν τούτων, εἰ ἐπιζητοῦντες εἶχομεν
τούτων βελτίω καὶ ἀληθέστερα εὑρεῖν· νῦν δὲ ὁρᾷς, ὅτι
τρεῖς ὄντες ὑμεῖς, οἵπερ σοφώτατοί ἐστε τῶν Ἑλλήνων, σύ
τε καὶ Πῶλος καὶ Γοργίας, οὐκ ἔχετε ἀποδείξαι, ὥς χρη-

31 φέρων.“ τοιαῦτα κἀν τῷδε τῷ διαλόγῳ καὶ περὶ τῶν αὐ-
τόθι διεξήλθε καὶ σοφῶς μάλα παρήνευσεν ἐπιμεληθῆναι
τούτων, ἃ τῶν ἐκεῖ κολαστηρίων ἐλευθεροῖ. κἀν τῷ Κρί-
τωνι δὲ τοὺς νόμους εἰσάγει λέγοντας τῷ Σωκράτει· „ἀλλ’
ὦ Σώκρατες, πειθόμενος ἡμῖν τοῖς σοῖς τροφεῦσι, μήτε παῖ-

p. 157 δας περὶ πλείονος ποιοῦ μήτε τὸ ζῆν μήτε | ἄλλο μηδὲν
πρὸ τοῦ δικαίου, ἵνα εἰς Ἄιδου ἐλθὼν ἔχῃς ταῦτα πάντα
32 ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐκεῖ ἄρχουσιν.“ ἐν δὲ τῇ Ἀπολογίᾳ
καὶ ἀγαθὸν εἶναι λέγει τὸν θάνατον· „ἐννοήσωμεν“ γὰρ ἔφη 15
„καὶ τῇδε, ὥς πολλῇ ἐλπίς ἐστὶν ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι. δυοῖν
γὰρ θάτερόν ἐστι τὸ τεθνάναι· ἢ γὰρ οἷον μηδὲν τι εἶναι
μηδὲ αἰσθησὶν μηδεμίαν μηδενὸς ἔχειν τὸν τεθνεῶτα· ἢ
καὶ κατὰ τὰ λεγόμενα μεταβολή τις τυγχάνει οὕσα καὶ με-
τοίκησις τῆς ψυχῆς τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε εἰς ἄλλον.“ 20

33 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοῦ ἐπαινέτέον, εἰ καὶ τινα ἐπιμιξίαν
ἔχει τῶν νόθων δογμάτων, τὸν Παδάμανθον καὶ τὸν Μίνω
καὶ τὰς μακάρων νήσους, καὶ μέντοι καὶ τὸ μόνας κολά-
ζεσθαι τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων κεχωρισμένας. ταῦτα γάρ
που τῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων ἀλλότρια· ἔχει δὲ τινα 25

9—14: Eus. Pr. XIII 9, 6 (Plat. Crit. p. 54 B) || 14—20:
Eus. Pr. XIII 10, 9 (Plat. Apol. p. 40 C)

1 καὶ prius om. S | καταφρονήσεις KBL: κατεφρόνεις M, corr.
Mγρ. | αὐτοῦ CL²Mγρ. | γ' ἂν: γὰρ M, corr. Mγρ. | 3 ἀληθές τε
S | 4 τρεῖς S | ἡμεῖς C | οἵπερ σοφώτατοί: ὑπερσοφώτατοι MC et
ἐστε: ὄντες MSC | 5 πόλως M: πόλλος C | χρηὴν KBL | 6 ὅπερ
M: ὥσπερ SC | ξυμφέρον SC | 7 τῷδε τῷ: τῷ δεκάτῳ MSC²:
τῷ V | 9 κἀν: καὶ L¹ | κρίττωνι C | 12 ante ἄλλο add. το K |
13 ἔχεις S: εὖρης MV | 16 ἐστὶν om. MSCV | αὐτὸν MCVL² |
17 ἐστι: ἐπι S | 18 ἔχειν om. C | ἢ om. K | 19 καὶ prius om.
SC | κατὰ λεγόμενον MC | 20 post ψυχῆς add. ἐκ V | τοῦ τό-
που τοῦ om. C | 21 ἐπενεταῖον S¹ | 22 ἔχη C | ῥαδάμανθον C |
μίνωα M | 25 ἔχη C

μικρὰν ἀμυγέπη ξυγγνώμην, τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας
 οὐ μετασχών. τὰς δὲ μετενσωματώσεις, ἃς ἐκ τῶν Πυθα- 34
 γόρου δογμάτων ἐκεῖνος ὑφείλετο, παντάπασιν, ὧ ἄνδρες,
 φευκτέον. κομιδῇ γάρ τοι ἐκεῖνα τὰ δόγματα καταγέλαστα.
 5 περὶ γὰρ δὴ τῶν ψυχῶν τῶν εἰς τὰ σώματα καταπεμπο-
 μένων ἐν τῷ Φαίδωνι ἔφη, ὥς ἐνδοῦνται αὐται, ὥσπερ εἰ-
 κὸς, εἰς τὰ τοιαῦτα ἦδη, οἷα ἅττα ἂν καὶ μεμελετηκυῖαι
 τυγχάνωσιν ἐν τῷδε τῷ βίῳ. „τὰ ποῖα δὴ ταῦτα λέγεις, ὧ 35
 Σώκρατες; οἷον τοὺς μὲν γαστριμαργούς τε καὶ ὕβρεις καὶ
 10 φιλοποσίας μεμελετηκότας καὶ μὴ διευλαβουμένους εἰς τὰ
 τῶν ὄνων γένη καὶ τὰ τῶν τοιούτων θηρίων εἰκὸς ἐνδύ-
 εσθαι. ἢ οὐχί; πάννυ γε εἰκὸς λέγεις. τοὺς δὲ ἀδικίας καὶ
 τυραννίδας καὶ ἀρπαγὰς προτετιμηκότας εἰς τὰ τῶν λύκων
 τε καὶ ἱεράκων καὶ ἱκτίνων γένη, ἢ ποῖ ἂν ἄλλοσε φαῖμεν
 15 τὰς τοιαύτας ἵεναι; ἀμέλει, ἔφη ὁ Κέβης, εἰς τὰ τοιαῦτα.“
 καὶ ἵνα μὴ πάντα λέγων μηκύνω, ἔστιν εὐρεῖν αὐτὸν λέ- 36
 γοντα τῶν τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν ἡσκηκότων τὰς ψυχὰς εἰς
 μελίττας μετενσωματουμένας καὶ σφῆκας καὶ μύρμηκας καὶ
 εἰς γε τὸ ἀνθρώπειον γένος. ταῦτα δὲ οὐ μόνον γέλωτος
 20 ἄξια, ἀλλὰ καὶ οἷς ἦδη εἴρηκεν ἀντικρυς ἐναντία. ἐν ἐκεί- 37
 νοις μὲν γὰρ ἔφη κολάζεσθαι τὰς ψυχὰς, τὰς μὲν εἰς τὸν
 Ἀχέροντα καὶ εἰς τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην, τὰς δὲ εἰς τὴν

6—15: Eus. Pr. XIII 16, 4—6 (Plat. Phaed. p. 81 E—82 A) ||

16—19: Eus. Pr. XIII 16, 7 (Plat. Phaed. p. 82 B)

1 ἀμυγεπή S | 2 post μετασχών novum titulum ΠΕΡΙ ΜΕΤ-
 ΕΜΨΥΧΩΣΕΩΣ add. S | 4 φευκταῖον B¹ | 5 δὴ om. BL¹ |
 6 φέδωνι S | ἐνδύονται MV | εἰκὼς M | 7 ἦδη om. V: ἀήδη C
 | οἷα: ἦ M | ἂν om. SV et 8 τυγχάνουσιν SC | ποῖα δὲ MV: δὲ
 ποῖα C | 9 γαστριμαργίας V Pl. Eus. | 10 μεμελετηκότας: μεμα-
 θηκότας V | καὶ om. SC | μηδὲ M: μηδὲν SCV et εὐλαβουμένους
 MSCV | 11 ὄλων M | τὰ om. KBL¹V | τοιούτων om. KBL¹V |
 θηρῶν B | 13 τετιμηκότας K | τὰς B | 14 ἱκτίων C | ἄλλως KC:
 ἄλλος M, corr. Mgr. et ἔφαμεν KC: φαμεν ML² | 15 εἶναι SCL² |
 16 πάντα: ταῦτα M: ταῦτά V | post μηκύνω add. τὸν λόγον
 MCL² | λέγοντα αὐτὸν SC | 18 μετενσωματουμένας MS¹C | μῆρμυ-
 κας B | καὶ (tertio loco): ἦ V | 19 ἀνθρώπινον K: ἀνθρώπιον S |
 21 hic desinit B | μὲν posterius om. K | εἰς suprascr. K | 22 ἀχαί-
 ροντα SC | ἀχειρουσίαν KSC | τὴν (posteriore loco): τὸν KMS¹C

Στύγα καὶ Κωκυτὸν καὶ Πυριφλεγέθοντα βαλλομένας· καὶ
 τοὺς μὲν ἀνίατα ἐπταικότας ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοῖς τοῦ Πυρι-
 φλεγέθοντος ἀεὶ ξυμπεριφέρεσθαι θεύμασι, τοὺς δὲ γ' ἰάσιμα
 πλημμελήσαντας, φερομένους ὑπὸ τοῦ κύματος, ἀντιβολεῖν
 τοὺς ὑπὸ σφῶν ἡδικημένους, ἐπὶ τῆς ὄχθης φαινομένους,
 καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς τὴν λίμνην ἀπάγεσθαι· ἐν-
 ταῦθα δὲ τοὺς μὲν ταῖς ἡδυπαθείαις δεδουλενκότας ὄνους
 γίνεσθαι ἔφη, τοὺς δὲ τυραννικὸν καὶ ἀρπακτικὸν βίον
 ἡγαπηκότας εἰς τὰ τῶν λύκων τε καὶ ἰεράκων καὶ ἱκτίνων
 εἰσάγεσθαι σώματα, τοὺς δὲ γε τὴν πολιτικὴν ἀσκήσαντας
 p. 158 ἀρετὴν τρισολβίων ἀπολαύειν ἄθλων, | σφῆκας γινομένους
 καὶ μελίττας καὶ μύρμηκας· τοιαῦτα γὰρ τοῖς ἀρετῆς ἐπι-
 38 μελουμένοις ὁ φιλόσοφος ἀπένειμε γέγρα. καὶ ταῦτα δὲ
 ἄντικρυς ἐναντία· ἐν μὲν γὰρ τοῖς πρόσθεν εἰρημένοις εἰς
 μακάρων αὐτοὺς ἀπέπεμψε νήσους, τὰς δὲ τῶν φιλοσόφων
 οἰκῆσεις οὐδὲ λόγῳ ρητὰς ἔφησεν εἶναι· ἐνταῦθα δὲ σφη-
 κῶν αὐτοῖς καὶ μελιττῶν καὶ μυρμηκῶν ἀπεκλήρωσε βίον,
 καὶ τοὺς ἐν τῷ προτέρῳ βίῳ μηδὲν ἡδικηκότας ἄθλον ἔφη
 39 λαμβάνειν τὸ ἀδικεῖν καὶ λωβᾶσθαι τοῖς ἄλλοις. καὶ γὰρ
 καὶ σφῆκες καὶ μέλιτται πλήττειν τῷ κέντρῳ πεφύκασιν, καὶ
 μύρμηκες συλῶσιν τὰ λήϊα καὶ τοῖς γηπόνοις ξυνδιανέμονται
 τοὺς καρπούς, ἥμισιτα κεκοινωνηκότες τῶν πόνων· καὶ οἱ
 σφῆκες δὲ τοῖς φυτουργοῖς πολεμοῦσιν, τὸν τῶν φυτῶν
 καρπὸν διαφθείροντες· τοῦτο δὲ ἀμυγέπη καὶ αἱ μέλιτται
 δρῶσιν. ἀλλὰ τούτων οὐδὲν ξυνεῖδε τῶν φιλοσόφων ὁ
 ἄριστος, ἀλλ' εἰς μόνον ἐπεῖδε τοῦ πρώτου γε ταῦτα εἰρη-

1 τὸν κωκυτὸν καὶ τὸν πυριφλεγέθοντα V | 2 ἐπταικότας:
 litt. πτ M² e corr. | τοῦ om. L | 3 ἀεὶ: δεῖ K: δεῖξαι L, add.
 ἀεὶ L² | νάμασι CL² | γ' om. C | ἰάσιμα S¹ | 4 ἀντιβολεῖν: litt.
 τι suprascr. L: litt. εἰ S² e corr. | 5 ὑπ' αὐτῶν SC | ἐπὶ—φαι-
 νομένους om. C | 6 ἀπάγεσθαι MV, corr. Mgr. | 7 ταῖς om. V
 | 8 γενέσθαι L | 9 τε om. S | ἱκτίνων C | 11 ἀπόλαυσιν K | γενο-
 μένους M | 12 τοῖς LSV: τῆς K: τοῖς τῆς M: τὴν C | ἀρετὴν
 L¹SC | ἐπιμελομένους C | 13 δὲ: γε MV | 14 ἐναντίον C | 15 δὲ:
 τε L | 16 σφικῶν SC | 20—21 καὶ μέλιτται—μύρμηκες om. L¹ |
 22 καικοινωνηκότες S: κεκοινωνηκότα C | τῶν: καὶ τῶν M |
 23 φυτουργοῖς: φυτοῖς S | 25 ξυνεῖδε KS | 26 μόνους MV | ἐφίδε
 K: ἀφίδε S: ἀπίδε C: ἀπεῖδε Mgr. | τοὺς πρώτους καὶ τοῦ πρώ-

κότος τὸ κλέος· καὶ ἐτέρωθι δὲ τοιαῦτα ἅττα μυθολογεῖ 40
καὶ φησιν· „εἰς μὲν γὰρ τὸ ὄθεν ἦκει ψυχὴ ἐκάστη, οὐκ
ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων. οὐ γὰρ περοῦται πρὸ τοσούτου
χρόνου, πλὴν ἢ τοῦ φιλοσοφῆσαντος ἀδόλως ἢ παιδευαστή-
5 σαντος μετὰ φιλοσοφίας. αὗται δὲ τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετία
ἔωνται· τρεῖς δὲ ἐφεξῆς τὸν βίον τοῦτον οὕτω περωθεῖσαι,
τῷ χιλιοστῷ ἔτει ἀπέρχονται. αἱ δὲ ἄλλαι, ὅταν τὸν πρῶτον
βίον τελευτήσωσι, κρίσεως ἔτυχον· κριθεῖσαι δέ, αἱ μὲν εἰς
τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια ἐλθοῦσαι, δίκην τίνουσιν· αἱ δὲ εἰς
10 τοῦ οὐρανοῦ τινα τόπον ὑπὸ τῆς δίκης κουφισθεῖσαι, διά-
γουσιν ἀξίως οὗ ἐν ἀνθρώπου εἶδει ἐβίωσαν βίου.“ καὶ 41
τούτων δὲ τὴν ἀτοπίαν τῶν λόγων καταμαθεῖν εὐπετές. τίς
γὰρ που αὐτὸν τὰς τῶν ἐτῶν ἐδίδαξε μυριάδας, καὶ ὅτι
μυρίων διεληλυθότων ἐτῶν, τότε τῶν ψυχῶν ἐκάστη εἰς ἴδιον
15 ἐπανάρχεται χῶρον; τὰ δὲ μεταξὺ τούτων οὐδὲ τοῖς ἄγαν
ἀσελγεστάτοις ἤρμοττε λέγειν — ἦπου γε φιλοσόφῳ; τοῖς
γὰρ τὴν ἀκραίφνῃ φιλοσοφίαν κατορθώκοσι τοὺς ἀκολάστους
καὶ παιδεράστας ξυνέζευξε, καὶ τούτους κἀκείνους τῶν αὐ-
τῶν ἄθλων ἔφησεν ἀπολαύσεσθαι. ἀλλὰ τούτων πάλιν τῶν 42
20 λόγων ἐπιλαθόμενος (τὸν γὰρ οὐρανὸν ταῖς τοιαύταις ψυ-
χαῖς ἀπεκλήρωσεν), ἐν τῇ Πολιτείᾳ τὴν Ὀρφεῶς ψυχὴν

1—11: Eus. Pr. XIII 16, 8 (Plat. Phaedr. p. 248 E—249 B) ||
21—p. 286, 3: Eus. Pr. XIII 16, 9—10 (Plat. Reip. X p. 620 A—C)

4—19: Georg. Mon. Chron. IV 218 (p. 531)

του MV | εἰρηκότος ταῦτα L | 2 εἰς μὲν: ἴσμεν L | γὰρ om. V |
ἢ ψυχὴ LMV | οὐκ: οὕτως M, corr. Mgr.: οὕτω V | 3 ἐτῶν: ἐν
τῶν KM²: τῶν L¹ | 3—4 τοσούτων χρόνων C | 4 πλὴν om. L¹ |
ἢ: ἢ L² | παιδαρραστήσαντος MSC | 5 χιλιετία L | 6 τρεῖς
KLMC | οὕτως LSC: ἀνύσασαι V | 7 τῷ om. M | ὅτε L | 8 τελευ-
τήσουσι KL: τελέσωσι S | κρίσεως ἔτυχον om. L¹ | κριθῆσαι S |
9 γῆν Mgr. | δικαιοτήρια KC: δικαστήρια L¹S | 10 τοῦ οὐρανοῦ
Pl. Eus.: τὸν οὐρανοῦ KS: τὸν οὐρανὸν LMCV Georg. et τρό-
πον MV Georg., corr. Mgr. | 11 ἐν: ἐὰν SC: τὸν V et ἀνθρω-
ποιδῇ V | βίῳ KSC: βίον LV | 13 τῶν om. V | ἔδειξε SCL² |
14 ἐτῶν om. L¹ | εἰς τὸν ἴδιον MCV | 16 εἴ που C: μήπου VM²
| 17 ἀκραίφνῃ S | κατορθώκοσι MC, corr. Mgr.: κατορθώκασιν
S | 18 παιδαράστας SC | 19 ἀπολαύσεσθαι S: ἀπολαύσασθαι CV |
19—20 τῶν λόγων πάλιν L | 21 post πολιτείᾳ add. καὶ L

κύκνειον ἔφη σῶμα λαχεῖν, καὶ αἰετὸν μὲν ἔφη γενέσθαι τὸν Ἀγαμέμνονα, λέοντα δὲ τὸν Αἴαντα, ἀθλητὴν δὲ τὴν Ἀταλάντην, καὶ πύθικον τὸν Θερασίτην, οὐκ οἶδα ὅτου χάριν τήνδε τῶν δογμάτων τὴν ἀλογίαν ἐνθεῖναι τοῖς λόγοις καταδεξάμενος· δῆλος μέντοι ἐστὶ παίζων μᾶλλον ἢ σπουδάζων 5 ἐν οἷς τὰς μετενσωματώσεις διέξεισι· πολλαχοῦ γὰρ τὰ ἐν

- p. 159 43 Αἰδου κολαστήρια δείκνυσιν. | ἐγὼ δ' εἰς ταῦτα τρέψομαι πάλιν, ἵνα μὴ ἐπ' ἐκείνων δὴ τῶν γελοίων τὸν φιλόσοφον καταλείπω λόγων. ἀκούσατε τοίνυν αὐτοῦ λέγοντος· „ἀλλ' οὐ μέντοι σοι, ἦν δ' ἐγώ, Ἀλκίμου γε ἀπόλογον ἔρω, ἀλλ' ἀλκίμου μὲν ἀνδρός, Ἡρώς τοῦ Ἀρμενίου, τὸ γένος δὲ Παμφύλου· ὃς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσας, ἀναιρεθέντων δεκαταίων νεκρῶν ἤδη διεφθαρμένων, ὑγιῆς μὲν ἀνηρέθη, κομισθεὶς δὲ οἴκαδε, μέλλων θάπτεσθαι, δωδεκαταῖος ἐπὶ τῇ πυρᾷ κείμενος ἀνεβίω, ἀναβιοῦς δὲ ἔλεγεν, ἃ ἐκεῖ εἶδεν. 15
- 44 ἔφη δέ, ἐπειδὴ οἱ ἐκβῆναι τὴν ψυχὴν, πορεύεσθαι ἤδη μετὰ πολλῶν, καὶ ἀφικνεῖσθαι σφᾶς εἰς τόπον τινὰ δαιμόνιον, ἐν ᾧ τῆς τε γῆς εἶναι δύο χᾶσματα ἐχόμενα ἀλλήλοις, καὶ τοῦ οὐρανοῦ αὖ ἐν τῷ ἄνω ἄλλα καταντικρῶ· δικαστὰς δὲ μεταξὺ τούτων καθῆσθαι, οὓς, ἐπειδὴν δικάσαιεν, τοὺς 20 μὲν δικαίους κελεύειν πορεύεσθαι τὴν εἰς δεξιάν τε καὶ ἄνω

9 — p. 287, 6: Eus. Pr. XI 35, 2—5 (Plat. Reip. X p. 614B—D)

1 κύκνειον KS | σῶμα ἔχειν K: λαχεῖν σῶμα L | αἰετὸν L | ἔφη om. K | 3 πύθικον S | ὅτου: δ' ὅτι L | 4 τῶνδε L | διαλόγοις MSC | 5 δῆλον K | 6 τὰ om. V | 7 αὐτὰ L¹: αὐτό M, corr. Mgr.: αὐτὸν V | 8 πάλιν om. L¹ | τῶν φιλοσόφων L | φιλοσόφον CMgr. | 9 καταλίπω L: καταλείψω CV | λόγων V: λόγον KMSC: τὸν λόγον L | 10 μέντοι σοι: μεντοῖς K | ἀλκίμου: ἀλκίμον L¹ | γε om. KL¹MV | 11 ἀλκίμου: ἀλκίμον SCV | Ἡρώς τοῦ: ἡ ῥάστου K | Ἡρώς Pl. Eus.: Ἡρώς LMV: Ἡδός S¹C: ἡ δ' ὃς S² | τὸ om. LMV | δὲ om. K | 12 post ὃς add. μὲν L² | τελευτήσας: τηρήσας V | δεκαταίων: litt. αἱ K e corr.: δεκατέων SC: δεκατῶν L¹ | 13 διεφθαρμένων Pl. Eus.: δ' ἐφθαρμένων V: πεφθαρμένων KMSC: ἐφθαρμένων L | 15 ἀναβιοῦς: litt. α posterior S² e corr. | ἶδεν KS: οἶδεν L¹ | 17 σφᾶς om. S | 18 τε: γε V | ἀλλήλοις C | 19 αὖ ἐν τῷ: ἃ οὐκ εἰσὶν L¹ | ἀλλὰ L¹: ἄλλο V | κατ' ἀντικρὺς K | 20 τούτων μεταξὺ L | καθιέσθαι SC | ἐπιδὼν S | δικάσαι C | 21 post μὲν add. τοὺς L¹ | τὴν om. C

διὰ τοῦ οὐρανοῦ, σημεῖα περιγράψαντας τῶν δεδικασμένων
ἐν τῷ πρόσθεν, τοὺς δὲ ἀδίκους τὴν εἰς ἀριστεράν τε καὶ
κάτω, ἔχοντας καὶ τούτους ἐν τῷ ὀπίσθεν σημεῖον ἀπάντων,
ὧν ἔπραξαν. αὐτοῦ δὲ προσελθόντος, εἰπεῖν, ὅτι δέοι αὐτὸν
5 ἄγγελον ἀνθρώποις γενέσθαι τῶν ἐκεῖ, καὶ διακελεύεσθαι
διακοῦναι τε καὶ θεᾶσθαι πάντα τὰ ἐν τῷ τόπῳ.“ οὗτοι 45
ἀληθῶς ἄξιοι τῆς φιλοσοφίας οἱ λόγοι. οὐ γὰρ εἰς ἀλόγων
σώματα καταπέμπουσι τὰς ψυχάς, ἀλλ' εἰς οὐρανὸν μὲν τὰς
εὔ βεβιωκυίας, κάτω δὲ εἰς Ἄιδον τὰς τάναντία προελομέ-
10 νας. δῆλος τοίνυν ἐστίν, ὥς ἐκεῖνα μὲν παλίων, ταῦτα δὲ
λέγει σπουδάζων. καὶ μέντοι καὶ ὁ Πλούταρχος, ἐν οἷς 46
Περὶ ψυχῆς ἔγραψε, καὶ τὸν δικαστὴν ὑπέδειξε καὶ τοῦ
δικαστηρίου τοὺς ὑπηρέτας, διήγημά τι τοιοῦτον ἐνθεῖς τῷ
ξυγγραμμάτι. „Αντύλλω“ φησί „τούτῳ καὶ αὐτοὶ παρῶμεν
15 ἅμα Σωσιτέλει καὶ Ἡρακλέωνι διηγούμενον. ὥς γὰρ ἀβιώ-
τως ἔχειν ἐδόκει τοῖς ἰατροῖς, ἀνενεχθεῖς μικρὸν ἐκ τινος
οὐ βιαίου καταφορᾶς, ἄλλο μὲν οὔτε ἔπραξεν οὔτε εἶπε
παρακινητικόν, ἔλεγε δὲ τεθνάναι καὶ πάλιν ἀφειῶσθαι καὶ
μὴ τεθνήξεσθαι τὸ παράπαν ὑπὸ τῆς ἀρρωστίας ἐκείνης,
20 ἀλλὰ καὶ κακῶς ἀκηκοέναι τοὺς ἀγαγόντας αὐτὸν ὑπὸ τοῦ
κυρίου· πεμφθέντας γὰρ ἐπὶ Νικανδᾶν, αὐτὸν ἦκειν ἀντ'
ἐκείνου κομίζοντας· ὁ δὲ Νικανδᾶς ἦν σκυτοτόμος.“ λέγει
δὲ καί, ὥς τοῦ Νικανδᾶ τελευτήσαντος παραντίκα ὁ Ἄν-
τυλλος ἐρρώσθη.

11—24: Eus. Pr. XI 36, 1 (Plut. de anim. I)

1 περιγράψαντας L: περιράψαντας M: περιρίψαντας KS:
περὶ ρίψαντες C: περιγράφαντας V: περιάψαντας Pl. Eus. |
2 ἀδίκους: ἀδοκίμους L¹ | 3 ἐν τῷ om. L¹: ἐν τοῖς L² | πάντων
K | 6 θεάσασθαι SCMγρ. | τὰ om. KC | 7 ἄξιοι ἀληθῶς L |
9 τὰς τάναντία: τὰ στία S: τὰς ἐναντία MV: τὰς ἐναντίας C |
11 μέντοι: μὲν δὴ L | 12 ἔδειξε MV | 13 διηγῆματι LS¹CV et
τοιοῦτω LS¹C | 14 τούτῳ om. L¹ | 15 σωτέλει L¹ | ἡρακλεωνίδη
ἡγουμένῳ SC | ἀβίωτος L | 17 post οὐ add. μικρὸν M | βιαίως
K | ἀλλ' ὁ S: ἀλλὰ C | ἔπραξεν: ἔπραξέ τι V | 18 δὲ om. K |
ἀφικνεῖσθαι L¹: ἀφίξεσθαι MV, corr. Mγρ. | 19 μὴ: μηδὲ V |
20 καὶ om. CV | ἄγοντας CL² | 21 πεμφθέντας Eus.: πεμφθέν-
τες codd. | νικανδέαν in νικάνδαν corr. K | 22—23 δᾶς ἦν—νι-
κανδᾶ om. C | 23 καὶ om. MV | παραντίκα om. L¹ | 24 ἐρώσθη S

- 47 Ὅποῖα μὲν οὖν τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα, καὶ ὥς οἱ μὲν αὐτῶν τῇ γαστρὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἐμέτρησαν, οἱ δὲ καὶ τελειωτέρων ἤψαντο λόγων, καὶ οἱ μὲν μέχρι τῶν τάφων ἐνόμισαν εἶναι τῶν ἀνθρώπων τὸν βίον, οἱ δὲ καὶ τὰς τῶν βεβιωμένων ὠνειροπόλησαν ἀντιδόσεις καὶ ὑπέδειξαν, ὥς ἐνῆν τῷ λόγῳ, τὰ φοβίης γέμοντα κολαστήρια, οὐδὲ ταῦτα τῶν μύθων καταλειποῦτες ἐλεύθερα, δι' ὧν εἰρήκαμεν, p. 160 48 μεμαθήκατε. | ὥρα δὲ λοιπὸν ὑμᾶς καὶ τὰ θεοπρεπῆ τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων δόγματα θεωρῆσαι. ἀρχὴν τοίνυν τῶν ἀγαθῶν οὗτοί γε εἶναι φασὶ τὸν ἐπαινούμενον φόβον· 10 „ἀρχὴ γὰρ σοφίας φόβος Κυρίου“, κατὰ γε τὸν Σολομῶντα καὶ τὸν ἐκείνου πατέρα· τέλος δὲ τὸν τοῖς θεοῖς νόμοις διακοσμούμενον βίον· „μακάριοι“ γὰρ φησὶν „οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου· μακάριοι οἱ ἐξερευ- νῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν 15 49 αὐτόν.“ τοῦτο δὲ καὶ τοῖς θεοῖς εὐαγγελίοις ὁ τῶν ὅλων Σωτὴρ ἐξεπαίδευσεν. μακαρίζει γὰρ οὐ τοὺς πλουτοῦντας καὶ τρυφῶντας καὶ κατὰ ῥοὴν φερομένους, ἀλλὰ τοὺς πτω- χούς τῷ πνεύματι καὶ τοὺς πραεῖς καὶ τοὺς ἐλεήμονας καὶ τοὺς πεινῶντας καὶ διψῶντας τὴν δικαιοσύνην καὶ τοὺς 20 ὑπὲρ ἀγαθοῦ τινος κακῶς πάσχειν ἀνεχομένους, καὶ τοῖς ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα κατορθοῦσιν ὑπὲρ πάντων τῶν οὐρα- 50 νῶν τὴν βασιλείαν. προύργου δὲ οἶμαι καὶ αὐτοὺς ὑμῖν τοὺς ἐν εὐφημίας εἶδει γραφέντας ἀναγνῶναι νόμους· „μα- κάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία 26 τῶν οὐρανῶν. μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομή-

11—12: Prov. 9, 10 Ps. 110, 10 || 13—16: Ps. 118, 1—2 || 24—p. 289, 7: Matth. 5, 3—10

1 ὥς οἱ: ὅσοι C | 3 καὶ prius om. V | τελειωτέρων S¹ | 5 ἀντιδώσεις ὠνειροπόλησαν C | ὠνειροπόλῃσαν K | 6 δικαστήρια L | 8 καὶ τὰ: κατὰ C | 9 εὐαγγελίων: ἀνδρῶν Vgr. | 10 οὗτοι: οὗτε C | φόβον: βίον V | 11 γὰρ: δὲ L | σολομῶντα S | 14 ἐξε- ρευνοῦντες SC | 15 ἐκζητήσωσιν K | 16 εὐαγγελίοις: λογίοις CL²Mgr. | 20 πινῶντας KC | καὶ τοὺς διψῶντας LM | 22 τὰ om. K | ὑπὲρ πάντων S | 22—23 τὴν τῶν οὐρανῶν SC | 24 εὐφη- μίαις KC et εἶδει: ἤδη K | νόμους ἀναγνῶναι L | 26 post οὐρανῶν add. μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται L Matth.

σουσι τὴν γῆν. μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. μακάριοι οἱ ἐλεή-
μονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ
καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. μακάριοι οἱ εἰρηνο-
5 ποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. μακάριοι οἱ δε-
διωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.“ καὶ ἄλλα δέ, ᾧ ἄνδρες, τὴν αὐτὴν ἔχει 51
διάνοιαν· ἀλλ’ ἀρκεῖ καὶ ταῦτα δηλῶσαι τὸν τοῦ νομοθέτου
σκοπόν, καὶ πρὸς ποῖον ἡμᾶς ἀφορᾶν ἐδίδαξε τέλος. οὔτε
10 γὰρ πλοῦτον παραδοκεῖν ἐκέλευσεν οὔτε σώματος ὥραν καὶ
ὕγιαν, ἀλλὰ τῆς ἀρετῆς τοὺς ἰδρωτάς καὶ τοὺς ὑπὲρ ταύ-
της κινδύνους καὶ τὰ μέγιστα αὐτῆς ἄθλα καὶ ἄρρητα. τίς 52
γὰρ ἱκανὸς λόγος τεκμηριῶσαι βασιλείαν οὐρανῶν ἀνώλεθρόν
τε καὶ ἄπειρον καὶ βίον ἀγήρω καὶ ἄλυπον καὶ φροντίδων
15 ἐλεύθερον; περὶ τούτων ὁ Θεσπέσιος Παῦλος βοᾷ· „ἃ ὀφθαλ-
μὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώ-
που οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.“
εἰ δὲ ὁ τούτων αὐτόπτης οὐκ ἴσχυσεν εἰπεῖν, ἅπερ ἰδεῖν
ἠξιώθη, σχολῇ γ’ ἂν ἄλλος τῶν ἀφράστων κατατολήσῃ.
20 ὅτι δὲ καὶ οὗτος τέλος ὠρίσατο τῶν ἀγαθῶν τὴν ζωὴν τὴν 53
αἰώνιον, ἀκούσατε αὐτοῦ Ῥωμαίους γράφοντος· „ὅτε γὰρ
ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.
τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ’ οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ
μὲν γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος· νυνὶ δέ, ἐλευθερωθέντες

15—17: 1. Cor. 2, 9 || 21—p. 290, 4: Rom. 6, 20—23

1 πινῶντες K | 2 post χορτασθήσονται inserunt μακάριοι
οἱ εἰρηνοποιοί—οὐρανῶν S, μακάριοι οἱ καθαροί—κληθήσονται
V; infra vero haec verba om. iidem | 2—4 μακάριοι οἱ καθα-
ροί—ὄψονται. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες—ἐλεηθήσονται C | 4—7 μα-
κάριοι οἱ εἰρηνοποιοί—οὐρανῶν om. C | 7 δέ om. S | 8 καὶ om.
KLV | 9 τέλος ἀφορᾶν ἐδίδαξεν C | οὐδὲ KL: οὔτε δὲ M |
10 ἐκέλευσεν om. V | καὶ: ἡ MV | 11 ὕγιαν LMS | τοὺς τῆς
ἀρετῆς SC | 13 λόγος ἱκανὸς K | 14 ἀγήρων S | 15 Θεσπέσιος:
μακάριος V | 16 ἶδεν KS: οἶδε LV | καὶ (posteriore loco): οὐδὲ
MV | ἀνθρώπου καρδίαν MV | 17 οὐκ om. MV | 18 ἀπτόπτης
S | ante ἰδεῖν add. δὴ MC | 19 γ’ ἂν: γὰρ K | κατατολήσει
KV: κατατολήσαι M, corr. Mgr. | 20 αὐτὸς MSCV | 23 ἐπαι-
σχύνεσθαι M, corr. Mgr. | 24 ἐκείνων τέλος MV | νῦν KL

ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρ-
 πὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον· τὰ
 γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ
 p. 161 54 ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.“ | ἀρκεῖ
 μὲν, φησί, καὶ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἢ τῆς ἐλευθερίας δωρεὰ
 τὸν τῆς εὐσεβείας ὑμῖν ἐπιδεῖξαι καρπὸν, ἐκ φιλοτιμίας δὲ
 ὅμως ὁ φιλόδορος καὶ μεγαλόδορος Κύριος καὶ τὴν αἰώνιον
 ὑμῖν δωρεῖται ζωὴν, ἵνα ἁμαρτίας καὶ δικαιοσύνης τὸ διά-
 φορον καταμάθῃτε. ἢ μὲν γὰρ τέλος ἔσχε τὸν θάνατον, ἢ
 55 δὲ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. εἶτα μετὰ πλεῖστα καὶ τὸ μέγι- 10
 στον ἐπιδείκνυσιν τῶν δωρεῶν· „ὅσοι“ γὰρ φησι „πνεύματι
 Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα
 δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας,
 ἐν ᾧ κράζομεν Ἀββᾶ ὁ πατήρ· αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ
 τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα, 15
 καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ
 56 Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.“ καὶ
 Γαλάταις δὲ ἐπιστέλλων τὰ παραπλήσια ἔφη· „ὥστε οὐκέτι
 εἰ δοῦλος, ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ
 Χριστοῦ.“ καὶ Τιμοθέῳ δὲ τὴν αὐτὴν διάνοιαν γέγραπεν· 20
 „πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν·
 57 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν.“ καὶ ἄλλην δὲ γράψας
 αὐτῷ ἐπιστολὴν, καὶ ταῦτα ἐντέθεικεν· „ἐγὼ γὰρ ἤδη σπέν-
 δομαι· καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφύστηκεν. τὸν

11—17: Rom. 8, 14—17 || 18—20: Gal. 4, 7 || 21—22: 2. Tim.
 2, 11—12 || 23—p. 291, 5: 2. Tim. 4, 6—8

2 εἰς om. MV | 3 ὀψώνια MS | 5 αὐτὴν KC | 6 εὐσεβείας:
 ἐλευθερίας MV, corr. Mgr. | 8 δωρεῖται ὑμῖν C | ἡμῖν MV |
 9—10 καταμάθῃτε—ζωὴν om. L¹ | 11 πνεύματι φησί L | 12 Θεοῦ
 prius om. L¹ | υἱοὶ Θεοῦ εἰσιν C | εἰσιν om. K | 13 υἰοθεσίας
 S | 15 τῷ: τὸ C | Θεοῦ—τέκνα om. L | εἰ δὲ τέκνα om. V |
 16 κληρονόμοι alterum om. V | 17 συμπάσχομεν LMS | 20 Ἰησοῦ
 χριστοῦ L | 21 post γὰρ add. καὶ SC | συναπεθάνομεν S¹: συν-
 ἀπεθάνομεν C | συζήσομεν K: συζήσομεν S: συζήσομεν C:
 συζήσαμεν M | 22 ὑπομένομεν C | συμβασιλεύσομεν C | 22—23
 αὐτῷ γράψας K | 23 αὐτῷ om. L¹ | ἐπιστολὴν αὐτῷ L² | ξυντέ-
 θεικεν V: ἐνξυντέθεικεν M | 24 τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως LS

καλὸν ἀγῶνα ἡγώνισμαί, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν
 τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφα-
 νος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δι-
 καιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγα-
 5 πηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.“ οὗτος καὶ περὶ τῆς τῶν 58
 σωμάτων ἀναστάσεως καὶ Κορινθίοις καὶ Θεσσαλονικεῦσι
 καὶ Φιλιππησίοις καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπέστειλεν· „καὶ νῦν
 μὲν“ φησι „σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπεί-
 ρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ,
 0 ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται
 σῶμα πνευματικόν.“ αὐτοῖς δὲ· „σαλπίζει γάρ, καὶ οἱ 59
 νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγσόμεθα· δεῖ
 γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνη-
 τὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανάσιαν.“ καὶ πάλιν· „ἡμῶν δὲ
 5 τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει· ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδε-
 χόμεθα κύριον Ἰησοῦν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς
 ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ
 σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ.“ καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος πρὸς 60
 τοὺς Ἰουδαίους ἔφη· „ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστὶ, μὴ θαυμά-
 0 ζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνη-
 μείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται οἱ
 τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φραῦλα
 πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.“ καὶ πάλιν, τὰ περὶ τοῦ 61
 κοινοῦ διηγούμενος τέλους, καὶ ταῦτα προστέθεικεν· „εὐ-
 5 θέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκο-
 τισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ
 οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν σαλευθήσονται· καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ

7—11: 1. Cor. 15, 42—44 || 11—14: 1. Cor. 15, 52—53 || 14—18:
 Phil. 3, 20—21 || 18—23: Joh. 5, 27—29 || 24—p. 292, 2: Matth.
 24, 29—30

1 ἡγώνισμαί MS | 3 ὁ prius om. LM | 5 οὕτως SC | 6 Θεσα-
 λονικεῦσι S | 7 καὶ primum om. L | φιλιππιείοις KL¹SC | πολ-
 λοῖς: τοῖς V | 9 ἀσθενία K | 11 αὐτοῖς δὲ: νῦν δὲ K: καὶ αὐτοῖς
 SCL² | γάρ om. V | 14 δὲ om. C | 15 ἐξ: litt. ξ S² e corr. |
 20 ἔρχετε M | μνημείοις K | 21 πορεύσονται LC | 22 ἀνάπανσιν
 K | 27 ἀπὸ: ἐκ L¹

υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι
 p. 162 αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.“ | διὰ δὲ τούτων δηλοῖ τῶν ἡπιστηκό-
 62 των τὸν θρῆνον. εἶτα τὴν περὶ τῶν παρθένων παραβολὴν
 εἰπὼν, καὶ ὡς αἱ μὲν εἰσῆλθον εἰς τὸν νυμφῶνα φέρουσαι
 τὰς λαμπάδας, αἱ δὲ μωραὶ τῆς παστάδος ἀπεστερήθησαν, 5
 ἐπειδήπερ αἱ λαμπάδες ἐσβέσθησαν, προσθεῖς δὲ καὶ τὰ
 τῶν ταλάντων καὶ τῶν οἰκετῶν τῶν σπονδαίων καὶ τοῦ
 ἀργοῦ τοῦ τὸ τάλαντον κατακρύψαντος καὶ τῷ ἐξωτάτῳ
 63 σκότει παραπεμφθέντος, ἐπήγαγεν· „ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγ- 10
 γελοὶ αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ, τότε καθήσεται ἐπὶ θρόνου δόξης
 αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη.
 καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ’ ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει
 τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα
 ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἔρεῖ ὁ 15
 βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ
 πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασι-
 λείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ
 μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ
 συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἀσθενής, καὶ 20
 ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με.“
 64 ἐκείνων δὲ φάντων μηδέν τι τούτων πώποτε δεδρακέναι
 (ἴδιον γὰρ τὸ μετριάζειν τῶν τῆς ἀρετῆς ἀθλητῶν καὶ κατα-
 κρύπτειν τὸν πλοῦτον), „ἔρεῖ“ φησι „πρὸς αὐτοὺς ὁ βασι-
 λεύς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν 25

3—9: Matth. 25, 1—30 || 9—21: Matth. 25, 31—36 || 22—
 p. 293, 5: Matth. 25, 37—41

2 αἱ om. K | 3 περὶ om. V | 6 λαμπάδαις M | 6—7 καὶ τὰ
 τῶν ταλάντων om. K | 7 post καὶ prius add. τὰ V | τοῦ om.
 K | 8 post ἀργοῦ add. δούλου L | τὸ om. K | ἀποκρύψαντος
 L¹V: ἀποκατακρύψαντος M | ἐξοτάτω L¹ | 9 παραδοθέντος
 L¹MV, corr. Mgr. | δὲ om. V | 10 ἅγιοι om. KL¹V | 11 αὐτοῦ
 prius om. LC | καθίσει LV | 12 συναχθήσεται K | 13 ἀφορίσει:
 ἀφοριεῖ L | 15—16 τὰ δὲ—αὐτοῦ om. C | 18 ἐπείνασα K |
 21 ἐπεσκέψασθαι MV, corr. Mgr. | 22 πάντων K | τι om. MSCV
 | 23 τοὺς—ἀθλητὰς CL²Mgr. | 24 post κατακρύπτειν add. τανύ-
 της V | τὸ πλουτεῖν M | post ἔρεῖ add. γὰρ SC | πρὸς αὐτοὺς
 ὁ βασιλεὺς φησιν C

ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, ἐμοὶ
ἐποιήσατε.“ οὕτω τούτους ἀνακηρύξας καὶ δεδωκὼς τὰ
γέρα τῶν πόνων, „ἔρεϊ“ φησι „καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων·
πορεύεσθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον
τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.“
5 δῆλας δὲ καὶ τούτοις τῶν τιμωριῶν τὰς αἰτίας ποιεῖ· οὐδεὶς 65
γὰρ ἔδρασεν ἐκείνων, ἃ τῶν δικαίων ἐπετέλεσεν ὁ χορὸς,
καὶ οὐδὲ τὴν ἐσχάτην ἐκείνων ζηλοῦσιν εὐλάβειαν. ἐκεῖνοι
μὲν γάρ, πάντα ἐκεῖνα πεποιηκότες, ἡρνήθησαν· οὗτοι δέ,
10 καὶ μὴ δεδρακότες, πεποιηκέναι φασίν· ἀλλὰ καὶ τὸν ἔλεγ-
χον δέξονται καὶ τῇ τιμωρίᾳ παραδοθήσονται.

Ταῦτα, ὧ ἄνδρες, παραβάετε τοῖς ἐπαινουμένοις τοῦ 66
Πλάτωνος λόγοις. ὁ γὰρ τοι ἄλλος λῆρος καὶ τοῦδε καὶ
τῶν ἄλλων τοῦ σκότους ἐκείνου γε ἄξιος· ἃ δέ γε καὶ ἡμεῖς
15 ἐπηνέσαμεν, ἔχει τινὰ πρὸς ταῦτα ξυγγένειαν. τὰς γὰρ τοι 67
κολάσεις καὶ τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀντιδόσεις κἀκεῖνος εἶναι
ξυνωμολόγησε, καὶ τὰ θεῖα ἐπέδειξε λόγια, καὶ τὰ καινὰ
καὶ τὰ παλαιά· δικαστὰς δὲ ἐκεῖνος μὲν ἑτέρους εἰσήγαγε,
τὸν Αἰακὸν καὶ τὸν Μίνω καὶ τὸν Ῥαδάμανθυν, ἄνδρας
20 οὐδὲ πάντα ἐπαινουμένους, τοῦ δὲ Μίνω καὶ πολλὰ ἄττα
κατηγοροῦσί τινες· ἡμεῖς δὲ προσμένομεν δικαστὴν τὸν ἡμέ-
τερον ποιητὴν, τὸν καὶ τὴν φύσιν, ἣν ἔπλασεν, ἀκριβῶς
ἐπιστάμενον καὶ ταύτης οὐ μόνον τὰς πράξεις καὶ τοὺς
λόγους γινώσκοντα, | ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ τῆς ἐννοίας κινή- p. 163
25 ματα. δικάσει δὲ τὴν τῆς ἡμετέρας φύσεως στολὴν περι- 68
κείμενος· ὁράτος γὰρ ἡ τῆς θεότητος φύσις. τῷ τοι καὶ

6—11: Matth. 25, 42—45 || 18—19: Eus. Pr. XII 6, 15—17 (Plat. Gorg. p. 526 B—C)

1 πεπιστευκότων L | ἐμοὶ bis M: ἐμέ L | 3 τοῖς: τοὺς C |
4 πορεύεσθαι MS | 5 τὸ: τῷ V | 6 δηλώσας C | τούτων L¹ | ποιεῖ
om. C | 7 ἀπετέλεσεν MV | 9 πάντα om. V | 10 καὶ μὴ: μηδὲν
V | δεδρακότες SCMγρ. | 13 τοι ἄλλος: τῶν ἄλλων L² | 14 ἀξίους
S ut videtur, sed corr. | 15 ἐπενέσαμεν S: ἐπαινέσαμεν C |
16 ἀντιδώσεις SC | 17 ξυνωμολόγησε S | 18 post μὲν add. καὶ
MSC | 19 τὸν (primo loco): τοὶ S | τὸν alterum om. L | ante
ἄνδρας add. καὶ KMC | 19—20 ἄνδρας—μίνω om. S | 20 οὐδὲ:
οὐχί V | πάντας M, corr. Mγρ. | τοῦ: τῷ L | δέ: γοῦν V |
24 λογισμοὺς SC | 25 διδάσκει SL² | 26 τῆς om. C

- υἱὸν ἀνθρώπου ἑαυτὸν προσηγόρευσεν, ἐπειδὴ ταύτην οἱ κρινόμενοι θεωροῦσι τὴν φύσιν. διὸ δὴ καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος ἐν Ἀθηναίοις δημηγορῶν οὕτως ἔφη· „τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔσθλησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρί, ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.“
- 69 Εἰ δέ τις ἀπιστεῖ τοῖς λεγομένοις καὶ λῆρον ἡγεῖται τῶν ἀποστόλων τὰ ῥήματα, τῇδε μαθέτω τὴν τούτων ἀλήθειαν. πολλὰ περὶ τοῦ μέλλοντος βίου καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς καὶ οἱ τούτου γε κήρυκες προηγόρευσαν· ἐθέσπισαν δὲ καὶ ἄλλα ἅττα, ἐκείνῳ μὲν οὐδαμῶς, τῷδε δὲ τῷ βίῳ προσήκοντα. ἐξετάσατε τοίνυν, ὦ ἄνδρες, τὰς τοῦδε πέρι γεγεννημένας προρρήσεις· κἂν εὗρητε ἀληθεῖς καὶ τοῖς πράγμασιν ἐναργῶς συμβαινούσας, δέξασθε ἀδελφίτως ἐκεῖνα τὰ
- 70 περὶ τῶν μελλόντων τεθεσπισμένα. τοῦτο δὲ ὧδέ πη διασκεπτέον· τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ὁ δεσπότης Χριστὸς προσεῖπε πολιορκίαν, καὶ ὥς ὁ νεῶς ἐκεῖνος ὁ περιβόητος ἄρδην καταλυθήσεται, καὶ ὥς εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην τὸ τῶν ἐσταυρωκότων αὐτὸν κατασπαρήσεται γένος. ἴδωμεν τοίνυν,
- 71 εἰ μὴ τὸ πέρας ὁ λόγος ἐδέξατο. καὶ περὶ μὲν Ἰουδαίων οὐκ οἶμαι ὑμᾶς ἀμφισβητήσειν· ἐκείνης τε γὰρ τῆς πόλεως ἐξέληλανται καὶ τῆς οἰκουμένης γεγέννηται μέτοικοι· τοῦ νεῶς δὲ καὶ τὴν ἐρημίαν καὶ τὴν ἐκ βάρων κατάλυσιν οἱ μὲν τεθεαμένοι φιλαλήθως ὁμολογήσατε, οἱ δὲ λοιποὶ τοῖς διηγούμενοις πιστεύσατε. αὐτόπτης γάρ που κἀγὼ τῆς ἐρημίας ἐκείνης γεγένημαι, καὶ τὴν προρρήσιν, ἣν ταῖς ἀκοαῖς ἐδέξα-

3—7: Act. apost. 17, 30—31 || 17—19: Luc. 21, 5—6 || 19—20: Luc. 21, 20—24

3 ἀθήναις M | δημηγορῶν C | 7 πᾶσιν om. L | 10 post πολλὰ add. γὰρ V | καὶ om. L | 11 οἱ om. C | ἐθέσπισεν S | 12 ἐκείνων S | τῷδε δὲ τῷ βίῳ: τῷ δὲ βίῳ τούτῳ [τοῦτο M] MSCV | 13 ἐξετάσατε S | 14 γεγεννημένας S | κἂν: καὶ C | 15 ἐναργῶς S | δέξασθαι S | ἀδιακρίτως CL² | κἀκεῖνα V | 16 τοῦ μέλλοντος L | θεσπισμένα C¹V | 17 προσεῖπε K | 20 διασπαρήσεται V | ἴδωμεν C | 21 Ἰουδαίων μὲν C, sed μὲν postea additum est | 22 ἐκεῖνοι V | 24 καὶ prius om. KL | ἐρημίαν S | 26 ἀπτόπτης S | 27 post τὴν add. τε V | ἣν om. KV: ἣν ἐν L

μην, ἐθεασάμην τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τὴν ἀλήθειαν ὕμνησά
 τε καὶ προσεκύνησα. ὅτι μὲν οὖν ἀψευδὴς οὗτος ὁ λόγος, 72
 τὰ πράγματα βοᾷ, μεγίστη κεχρομένα φωνῇ· ἐπιζητήσωμεν
 δὲ καὶ ἄλλης προφητείας τὸ πέρας. προεῖπε τοῖς ἀποστό-
 5 λοις ὁ δεσπότης Χριστὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κινδύνους,
 οὓς ἔμελλον πεῖσεσθαι, καὶ τοῖς ἔθνεσι καὶ Ἰουδαίοις τὴν
 διδασκαλίαν προσφέροντες· „ἰδοὺ“ γὰρ ἔφη πρὸς αὐτούς 73
 „ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.“ καὶ πάλιν·
 „παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς
 10 αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς
 ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.“
 καὶ μετ’ ὀλίγα· „παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον,
 καὶ πατὴρ τέκνα· καὶ ἐπαναστήσεται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ
 θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων
 15 διὰ τὸ ὄνομά μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθή-
 σεται.“ καὶ αὖθις· „εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐπε- 74
 κάλεσαν, | πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκειακοὺς αὐτοῦ;“ καὶ πάλιν· **p. 164**
 „μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν. οὐκ
 ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι
 20 ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς
 μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ
 ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκειακοὶ αὐτοῦ.“ τούτων ἕκαστον, 75
 ὃ φιλότης, ἔργῳ πεπληρωμένον ἔστιν ἰδεῖν. μετὰ γὰρ τῶνδε
 τῶν κινδύνων καὶ οἱ ἀπόστολοι τὴν οἰκουμένην ἐφώτισαν,
 25 καὶ οἱ μετ’ ἐκείνους, ἣν παρέλαβον, διεφύλαξαν πίστιν· καὶ
 μαρτυροῦσι τῶν μαρτύρων αἱ θῆκαι, πανταχοῦ γῆς καὶ

7—8: Matth. 10, 16 || 9—11: Matth. 10, 17—18 || 12—16:
 Matth. 10, 21—22 || 16—17: Matth. 10, 25 || 18—22: Matth. 10, 34—36

1 ante ἐθεασάμην add. καὶ MV | 1—2 ὕμνήσατε C | 2 ἀψευ-
 δεῖς M | post λόγος add. καὶ LMV | 3 τῇ φωνῇ MSC | 6 πεπει-
 σεσθαι K: πίσεσθαι S: πήσεσθαι C | καὶ prius om. V | 8 ἀπο-
 στελῶ S | 9 παραδώσωσιν K: παραδώδουσιν M | 10 αὐτῶν om.
 K | μαστιγώσουσιν S | καὶ prius om. L et post ἡγεμόνας add.
 δὲ L | βασιλέας M | 11 ἀχθήσεσθαι S | 12 παραδώσει δὲ MSCV |
 14 ἔσεσθαι S | 16 καὶ αὖθις om. L¹ | ἐκάλεσαν LV | 17 πόσο
 C | οἰκειακοὺς S | 18 νομήσητε S | 21 αὐτῆς (prior loco): αὐ-
 τοῦ C | καὶ νύμφην—αὐτῆς om. C | 22 τοῦ om. K | οἱ om. L¹ |
 οἰκειακοὶ KS, sed corr. K | ἕκαστος C

- θαλάττης ἀστράπτουσαι καὶ τῶν θείων προρρήσεων κηρύτ-
 τουσai τὴν ἀλήθειαν. οὐ γὰρ δὴ μόνον τοὺς κινδύνους,
 76 ἀλλὰ καὶ τὴν νίκην αὐτοῖς προηγόρευσεν. „ἐπὶ ταύτῃ“ γὰρ
 ἔφη „τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι
 Ἄιδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.“ ἔστι δὲ ἰδεῖν καὶ κατὰ 5
 τὴν προρρήσιν μεμερισμένας τὰς οἰκίας· ἡ γὰρ οἱ ἄνδρες
 ὑπὸ τῆς πίστεως ζωοποιηθέντες ἀπιστούσαις ἔτι ταῖς γυναιξὶ
 διαμάχονται, ἡ αἱ γυναῖκες τὸν τῆς εὐσεβείας δεξιόμεναι
 ζυγὸν ἀλωμένους ἔτι τοὺς ἄνδρας σαγηνεῦειν σπουδάζουσιν.
 καὶ ἡ ἀναγκαία διαίρεσις ἔνωσιν ἀξιέπαινον πραγματεύεται. 10
 77 καὶ ἵνα τὰς ἄλλας καταλείπω προρρήσεις, γυνὴ τις ἀλάβαστρον
 μύρου τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ποσὶ προσενήνοχεν. ταύτης τὴν
 πίστιν ἀποδεχόμενος πρὸς τὸν τῶν μαθητῶν ἔφη χορόν·
 „ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο
 τῆς βασιλείας, κηρυχθήσεται καί, ὃ ἐποίησεν ἡ γυνὴ αὕτη, 15
 εἰς μαρτύριον αὐτῆς.“ ταύτην δὲ τὴν προρρήσιν καὶ νῦν
 ἔστι περατουμένην ἰδεῖν· πανταχοῦ γὰρ γῆς καὶ θαλάττης
 καὶ τὸ εὐαγγέλιον τὸ θεῖον ἀναγινώσκεται, καὶ τῆς γυναι-
 κὸς ἡ πίστις ἀνακηρύσσεται.
 78 Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ταῦτα προεῖπεν ὁ δεσπότης καὶ τὰ 20
 ἐν ἐκείνῳ γε τῷ βίῳ γεννησόμενα προηγόρευσεν, ὁρῶμεν δὲ
 ἀναφανδὸν τὴν τούτων ἀλήθειαν, ἀναμφισβητήτως κἀκεῖνα
 δεξιόμεθα, ἀπὸ τῶν ἡδὴ γεγεννημένων ποδηγούμενοι πρὸς
 79 ἐκεῖνα καὶ κεχορηγούμενοι τούτοις τεκμηρίοις ἐκείνων. τούτου
 γὰρ δὴ εἵνεκα καὶ ταῦτα κἀκεῖνα προεῖρηκεν, ἵνα διὰ τού- 25
 των ἐμπεδώσῃ κἀκεῖνα. καὶ τιμὰς, ἃς οὐχ ὑπέσχετο, τοῖς
 εἰς αὐτὸν πεπιστευκόσι φιλοτίμως ἀπένευμεν· καὶ οὐ μόνον

3—5: Matth. 16, 18 || 11—16: Matth. 26, 6—13

5 καὶ om. L | 6 τὴν om. V | 7 ζωοποιηθέντας C | 8 τὸν om.
 K | 9 ἀλλωμένους S | σαγηνεῦει C | 10 ἡ om. L | 11 καταλείπω
 K | 13 ἀποδεξιόμενος MV | μαθητὸν S | 14 ὅτι om. L¹ V | ὅπου
 ἂν L: ἂν ποῦ C | 15 ἡ γυνὴ om. L | 16 αὐτῇ MV, corr. M⁹g. |
 17 πανταχοῖ K | 18 καὶ prius om. L¹ | τὸ θεῖον om. L¹ |
 19 κηρύσσεται K¹ ut videtur | 20 τὰ om. SC | 21 ἐν om. L | γε
 om. V: τε KL | 22 ἀναφανδὸν M | κἀκεῖνο V | 23 δεξιόμεθα K |
 24 καὶ om. K | 25 δὴ om. V | εἵνεκα MV | 26 οὐχ om. K¹ (ut
 videtur) C: οὐκ S | 27—p. 297, 2 φιλοτίμως—τετελευτηκόσι bis
 C | ὑπένευμεν C

τοῖς ζῶσι παμπόλλην ἔδωκε περιφάνειαν, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 ἄριστα τετελευτηκόσι πλεῖστον ξυνεκλήρωσε σέβας, ἵνα δι'
 ὧν οὐχ ὑπέσχετο μέν, ἔδωκε δέ, πιστεύσωμεν οἷς ὑπέσχετο.
 ὁ γάρ τοι τὰ ταῖς ξυνθήκαις οὐκ ἐγκείμενα δωρησάμενος 80
 5 καὶ φιλοτιμίᾳ τὰς ὑποσχέσεις ὑπερβαλὼν δώσει πάντως, ἅπερ
 ὑπέσχετο, καὶ ἃ τοῖς ἀγωνιζομένοις ἐπέδειξεν ἄθλα. σχέτλιον
 γὰρ τοὺς μέν γυμνασιάρχους παρέχειν τοῖς ἀθληταῖς τὸν ὑπε-
 σχημένον μισθόν, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ τινος μισθουμένους μετὰ
 τὸν πόνον πληροῦν τὰ ξυγκείμενα, τὸν δὲ τῶν | ὅλων δη- p. 165
 10 μουργόν, ὃς δι' ἀγαθότητα μόνην καὶ τοῖς μὴ οὔσι τὸ εἶναι
 παρέσχε καὶ τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον ἐπετέλεσε καὶ τοῖς
 οὐχ ὀρῶσι τὸ φῶς τὸ τῆς θεογνωσίας ἐχαρίσατο φῶς, τοῦ-
 τον φάναι τὰς οἰκείας μὴ πληρώσειν ἐπαγγελίας. εἰ δὲ 81
 ἀληθής, ὥσπερ οὖν ἀληθής — θεία γάρ — ἡ ὑπόσχεσις,
 15 οὐκ ἀνόνητα, ὧ φίλοι ἄνδρες, τὰ τῆς θείας διδασκαλίας
 μαθήματα. οὐρανῶν γὰρ βασιλείαν καὶ ζωὴν τέλος οὐ δε-
 χομένην καὶ φῶς νοερὸν καὶ τὴν μετὰ τῶν ἀσωμάτων χορείαν
 τοῖς πειθομένοις ὑπέσχετο, ὥσπερ αὖ κόλασιν αἰῶνιον τοῖς
 ἀπιστοῦσιν ἠπέλησε· τοῦτο γὰρ δὴ καὶ τῇ παραβολῇ τῶν
 20 ζιζανίων δεδήλωκεν. ταύτην γὰρ ἐρμηνεύσας ἐπήγαγεν· 82
 „οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου· ἀποστελεῖ
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συνάξουσιν
 ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποι-
 οῦντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον

21 — p. 298, 4: Matth. 13, 40—43

2 ξυνεπλήρωσε MV, corr. Mgr. | 3 δέδωκε MV | σπιστεύ-
 σωμεν C | οἷς: οἷς δ' K: καὶ οἷς MV | 5 post ὑπερβαλὼν add.
 πολλῶ δήπου μάλλον V | 6 ἃ τοῖς: αὐτοῖς C | post ἀγωνιζο-
 μένοις add. οἷς K | 7 γυμνασιάρχας M | ὑπισχημένον K | 9 τὸ
 ξυγκείμενον LMV, corr. Mgr. | post ὅλων add. τὸν M | 12 τὸ
 (ante φῶς) om. SC: τότε τὸ V | τούτων S | 13 οἰκείας S | μὴ
 πληρώσειν: διαπληρώσειν K | 14 ὥσπερ οὖν ἀληθής om. C | ἡ
 om. S | 15 οὐκ: οὐδ' K | ἀνόνητα K | φίλοι om. V | θείας om.
 V | 16 ζωῆς K | 18 αὖ: οὖν C | αἰωνίαν MV | 19 ἀπιστοῦσιν L¹:
 ἀπειθοῦσιν L² | ἠπήλησεν S | ante τοῦτο add. καὶ MCL² | δὴ
 om. L | καὶ: καὶ S | 20 ζιζανίων C | 22 τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
 om. C

τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλανθμός καὶ ὁ βρυγμός τῶν ὀδόν-
των. τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.“ ταῦτα εἰπὼν ἐπήγαγεν· „ὁ ἔχων
83 ὅτα ἀκούειν ἀκουέτω.“ ταῦτα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν, ὦ φίλοι
ἄνδρες, παραινοῦντές φαμεν. οὐ γὰρ δὴ ἄκοντας τὰς θείας 5
λαβεῖν ἀναγκάζομεν δωρεάς, ἀλλὰ παρακαλοῦντες καὶ λιπα-
ροῦντες καὶ τὸ μέγεθος τούτων ἐπιδεικνύντες. διὰ τοι τοῦτο
καὶ τὴν δεσποτικὴν ταύτην καὶ θαυμασίαν ἐπιλέγομεν ῥῆσιν·
„ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν ἀκουέτω.“

ΠΕΡΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ. ΙΒ.

10

- 1 Τὰ δένδρα φέρουσι μὲν αἱ ρίζαι καὶ τρέφουσι, κοσμοῦσι
δὲ οἱ κλάδοι καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ μεταξὺ τούτων ἡωρημένος
καρπός. εἰ γὰρ δὴ τις ἐκτέμνει τοὺς κλάδους καὶ ψιλώσῃ
τὴν κόμην, ἄχρηστα γίνεται καὶ γυμνοῦται τῆς εὐπρεπείας,
2 καὶ περιττὴ παντελῶς ἢ τῶν ριζῶν ἀποφαίνεται βάσις. καὶ 15
τὸ σῶμα δὲ ὡσαύτως δεῖται μὲν ὀφθαλμῶν ὁρώντων καὶ
τὰς ἄλλας ποδηγούντων αἰσθήσεις, δεῖται δὲ καὶ ποδῶν
μεταβαίνοντων καὶ τὸ σῶμα φερόντων καὶ χειρῶν ἐργαζο-
μένων καὶ τοῖς μορίοις ἅπασι καὶ τροφῇ καὶ πόσιν καὶ
3 τὴν ἄλλην χρεῖαν πορίζουσιν. καὶ μέντοι καὶ χιτῶνας καὶ 20
χλαῖνας καὶ ἐφestsτρίδας καὶ ξυλλήβδην ἅπαντα τὰ ἐσθήματα
οὐ μόνον ποιοῦσιν οἱ στήμονες· χρεῖα γὰρ πού καὶ κρόκης
4 ἐνυφαινομένης καὶ ξυναρμολογούμενης τοῖς στήμοσιν. τί δὴ-
ποτε ταῦτα διεξῆλθον; οὐ τὸν ὕθλον, ὦ ἄνδρες, στέργων,

1 κλαθμός S | 5 τὰς om. KL¹ | 6 ἀναγκάζομεν λαβεῖν C |
λιπαροῦντες: παραινοῦντες S | 8 αὐτὴν MV | 9 περὶ τέλους καὶ
κρίσεως KLS; add. ἰα S | ἔτος ἡμεῖς add. V | hic desinit V |
10 βί K; λόγος ἰβ LMC | 12 ἡωρημένος KS: αἰωρημένος C |
13 ψιλώσῃ K: ψιλώσει LM | 14 κόμην C | ἄχρηστα C | γυμνοῦν-
ται C e corr. | 16 τὸ om. C | 16—17 ὀφθαλμῶν—δεῖται δὲ om.
L | 17 τῶν ἄλλων C | 20 χρεῖαν S¹ | πορίζουσιν L¹ | 21 χλένας S |
ἐφestsτρίδας S: ἐφestsτρίδας C | ξυλλήβδην S | post ξυλλήβδην add.
εἰπεῖν MC | τὰ om. C | αἰσθήματα SC | 22 μόνον SC | χρεῖα S |
24 ante ταῦτα add. δὴ SC

ἀλλὰ διὰ τῶνδε τῶν εἰκόνων τῆς τελεωτάτης φιλοσοφίας
 τὰς ὕλας ἐπιδεικνύς. μέγιστον μὲν γὰρ ἀληθῶς καὶ παμ-
 μέγεθες ἀγαθὸν τῶν θείων ἢ γνώσις· ἀλλ' οὐκ ἀπόχρη
 τέλειον ἀποφῆναι τὸν ταύτης ἀξιούμενον. δεῖ γάρ που 5
 τὴν ἀγαθὴν πράξιν ξυναφθῆναι τῇ γνώσει. ὅπερ γὰρ ἐστὶ
 δένδρῳ ῥίζα καὶ ὀφθαλμὸς σώματι καὶ οἱ στήμονες τοῖς
 ὀφάσμασι, τοῦτο ταῖς ψυχαῖς τῆς ἀληθείας ἢ γνώσις | καὶ p. 166
 ἢ βεβαία γίνεται πίστις. χρὴ δὲ οὐ μόνον εἰδέναι, τί 6
 προσήκει περὶ τοῦ θείου δοξάζειν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-
 10 νου πολιτεύεσθαι νόμους. ὥσπερ γὰρ οἱ ζωγραφικὴν ἢ
 σκυτοτομικὴν ἢ ἄλλην τινὰ παιδευόμενοι τέχνην, οὐχ ὅπως
 μόνον ἐπίστανται ταῦτα μανθάνειν σπουδάζουσιν, ἀλλ' ἵνα
 καὶ χειρουργῶσι καὶ μιμητὰς σφᾶς αὐτοὺς τῶν διδασκάλων
 τοῖς ἔργοις δεικνύωσιν, οὕτω δεῖ καὶ τῆς εὐσεβείας τοὺς
 15 ἑραστὰς μὴ μόνον θεολογίαν καὶ φυσιολογίαν παιδεύεσθαι,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς ἐκπαιδεύεσθαι νόμους
 καὶ τούτους φυλάττειν εἰς δύναμιν καὶ πρὸς τούτους πει-
 ρᾶσθαι τῆς ψυχῆς ἐκτυποῦν καὶ διασκευάζειν τὸ εἶδος. ὁ 7
 γὰρ δὴ οὕτω ῥυθμίζων τε καὶ διαμορφῶν τὴν ψυχὴν οὐ
 20 μόνον τῶν θείων νόμων τοὺς χαρακτῆρας ἐκμάττεται, ἀλλὰ
 καὶ αὐτοῦ γε τοῦ νομοθέτου ζῶσά τις εἰκὼν καὶ λογικὴ
 γίνεται. τοῦτό τοι διδάσκων καὶ ὁ μέγας κῆρυξ τῆς ἀλη-
 θείας βοᾷ· „γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ.“ καὶ μέντοι
 καὶ ὁ τούτου δεσπότης παραινεῖ λέγων· „γίνεσθε μιμηταὶ

23: Eph. 5, 1 || 24 — p. 300, 1: Matth. 5, 45

2 — p. 300, 1: Georg. Mon. Chron. III 119 (p. 261—262)

1 τελειωτάτης KL: τελεωτάτης S | σοφίας C | 2 ὑποδεικνύς
 KL | μέγιστον: μεστὸν KL¹ | παμμέγεθος C | 3 ἀγαθὸν S |
 4 ἀξιούμενον K | 5 τῇ ἀγαθῇ SCMγρ. et πράξει SC et τὴν γνώσιν
 SCMγρ. | 6 δένδρων C | 9 προσήκει: χρὴ K | 10 γραφικὴν KL¹
 | 12 μόνον — μανθάνειν: ταῦτα ἐπίσταται μόνον C | ἐπίστανται
 LM | 13 καὶ prius om. KL | 14 οὕτως K | δεῖ: δὴ MSC | τῆς;
 litt. ἢ C e corr. | 15 ἐργάτας KLM, corr. Mγρ. | 16 ἀρετῆς om.
 C | 17 φυλάττει C | τούτους (posteriore loco): τούτοις L |
 18 σκευάζειν S | 19 δεῖ S¹ | οὗτος C | 20—21 ἀλλὰ γε καὶ αὐ-
 τοῦ C | 21 αὐτοῦ: τοῦ S | 22 ποι M, corr. Mγρ. | διδάσκων C |
 23 γίνεσθαι MS | 24 γίνεσθαι MS | post γίνεσθε add. οὖν M

τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς.“ καὶ πάλιν· „γίνεσθε τέλειοι, καθὼς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν.“
 8 μιμεῖται δέ, ὡς ἔνεστι, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ὁ ποθὼν ἐκείνα καὶ ἐχθραίνων ὁμοίως, ἅπερ καὶ αὐτὸς ὁ δεσπότης ἐχθραίνει τε καὶ φιλεῖ. τίνα δὲ αὐτῷ δυσμενῇ, καὶ τίνα αὐτῷ προσ-
 9 φιλῇ, διαρρήδην οἱ θεῖοι διδάσκουσι νόμοι. ἀκούομεν γὰρ τοῦ θεσπεσίου βοῶντος Δαυίδ· „ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ δια-
 μενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας, Κύριε, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς 10
 πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἱμάτων καὶ
 10 δόλιον βδελύσσειται Κύριος.“ ἐν τούτοις δὲ ἡμῖν ἐπιδείξας τὴν τοῦ νομοθέτου διάθεσιν, ἐν ἑτέρᾳ μελωδίᾳ πρόσωπον εἰσήγαγε τούσδε τοὺς χαρακτηῖρας ἀκριβῶς ἐκμαζάμενον καὶ
 τῷ νομοθέτῃ προσευχόμενον καὶ λέγοντα· „διεπορευόμην ἐν 15
 ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου· οὐ προετιθέ-
 μην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον. ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδίᾳ σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ’ ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον. τὸν
 καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίδωκον· 20
 ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συν-
 ἦσδιον. οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ’ ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ

1—2: Matth. 5, 48 || 7—12: Ps. 5, 5—7 || 15—p. 301, 3: Ps. 100, 2—7

1 ἐν τοῖς οὐρανοῖς LM | γίνεσθαι MS | 2 post καθὼς add. καὶ MSC | 3 ποιῶν K | 4 ἐχθραίνων—δεσπότης om. C | post δεσπότης add. ὁμοίως M | ἐχθαίρει L | 5 αὐτῷ: οὕτῳ K | 6 ante διαρρήδην add. καὶ S | post γὰρ add. αὐτοῦ L² | 8 οὐδὲ (priore loco): οὐ SC | σοι om. K | 10 ἀπολεῖς: litt. εἶ C² e corr. | 12 post κύριος add. ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου MC (Ps. 5, 8) | δὲ om. MC et 13 post ἑτέρᾳ add. δὲ C | 14 τούσδε: τούτους S | 15 λέγον L¹ | 16 τῆς καρδίας SC | σου: μου LMC | 16—17 οὐ—μον om. M¹ | 18 καρδίας καμβή M | 19 post ἐκκλίνοντος add. δὲ C | ἐγίνωσκον SC | 20 τοῦ πλησίον K: τῶν πλησίον LM | 21 ἀπίστῳ L: ἀπλείστῳ C | τοῦτο C: τούτοις KS | 22 πιστοὺς: πρᾶεῖς KS | 23 συγκα-
 θεῖσθαι C

οὗτός μοι ἐλείτουργει· οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
 ποιῶν ὑπερηφανίαν. λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώ-
 πιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.“ διὰ δὲ τούτων οὐ μόνον ἡμᾶς 11
 ἐδίδαξεν, ὅτι μιμήσασθαι δυνατόν τὸν παναλκῆ καὶ πάν-
 5 σοφον Κύριον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἡμῖν ὑπέδειξε τὸν τῆς μι-
 μήσεως τρόπον. οὐ γάρ τοι οὐρανὸν ἡμᾶς καὶ γῆν καὶ
 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τᾶλλα δημιουργεῖν ἐκέλευσεν οὐδὲ
 ἀπλῆν ἔχειν καὶ ἀπερίγραφον φύσιν, ἀλλὰ μόνον ἐχθραίνειν,
 ἅπερ ἐκεῖνος μεμίσηκε, καὶ φιλεῖν, ἅπερ δὴ μάλα πεφίληκεν. |
 10 ταύτην κατορθώσας τὴν ἀρετὴν ὁ προφήτης πρὸς τὸν 12 p. 167
 δεσπότην ξὺν παρρησίᾳ βοᾷ· „ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ
 φίλοι σου, ὁ Θεός· λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.“
 καὶ μετ’ ὀλίγα· „οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε, ἐμίσησα
 καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην; τέλειον μῖσος ἐμίσουν
 15 αὐτούς· εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.“ καὶ πάλιν· „ἄνδρες
 αἰμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ’ ἐμοῦ.“ καὶ αὖθις· „ἐκκλίνατε ἀπ’
 ἐμοῦ πονηροῦμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ
 μου.“ καὶ πάλιν· „παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου
 ἠγάπησα.“ καὶ πάλιν· „ὥς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε·
 20 ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.“ καί· „ὥς γλυκέα τῷ
 λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου· ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τῷ στό-
 ματί μου.“ καὶ ἕτερα δὲ τῶν εἰρημένων πολλαπλάσια εὔροι 13
 τις ἂν ἐν τῇδε τῇ μελωδίᾳ· ἔμπλεως γὰρ ἡ προφητεία τῆς
 τοιαύτης διδασκαλίας. καὶ Μωϋσῆς δὲ ὁ νομοθέτης δείκνυσιν
 25 ἐν τοῖς νόμοις, τί μὲν ἀρέσκει τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, τί δ’ αὖ
 πάλιν ἐχθραίνει. καὶ μέντοι καὶ Ἡσαΐας καὶ Ἰερεμίας καὶ
 Ἰεζεκιήλ καὶ Δανιήλ καὶ πᾶς ὁ τῶν προφητῶν χορὸς ταύ-

11—12: Ps. 138, 17 || 13—15: Ps. 138, 21—22 || 15—16: Ps.
 138, 19 || 16—18: Ps. 118, 115 || 18—19: Ps. 118, 113 || 19—20:
 Ps. 118, 97 || 20—22: Ps. 118, 103

2 ὑπερηφανίαν C | κατηύθυνεν K | 3 σου K | 4 δυνατόν
 μιμήσασθαι K | 8 ἔχων M | ἐχθαίρειν L: ἐκκαθαίρειν K |
 11 ξὺν MC | ἐβόα C | 14 τοὺς ἐχθρούς LC | 17—18 καὶ—μου
 om. C | 19 πάλιν om. MSC | 20 ὅλην—ἐστίν om. C | ἡμέραν:
 ἡ L¹ | καὶ om. L | γλυκέα KSC | 21 καὶ κηρίον om. SC |
 22 πολλαπλήσια K: πολλαπλασίως C | 24 ante μωϋσῆς add. ὁ
 LM | 25 τῷ: τὸν K et θεόν K | 26 ἐχθαίρει KL | ιερεμίας C |
 27 ἅπας SC

- 14 τὴν ἡμᾶς τὴν διαφορὰν ἐξεπαίδευσεν. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ τούτων Θεὸς ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ἔφη· „οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε Κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.“ καὶ πάλιν· „ὁ ποιήσας καὶ διδάξας μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.“ καὶ πάλιν· „ὁ ἀγαπῶν με τὰς
- 15 ἐντολάς μου πληρώσει.“ καὶ μέντοι κὰν τῇ παραβολῇ τῶν ταλάντων ἔδειξεν, ὡς οὐ μόνον ὧν δέδωκεν ἀπαιτήσῃ τὸν ἀριθμόν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐργασίαν εἰσπράττεται· καὶ τὸν ταύτην οὐκ ἔχοντα, γυμνώσας τῆς χάριτος, τῷ ζόφῳ παραδώσει το πεπεδημένον. καὶ τὰς παρθένους δὲ τὰς ἀρκοῦν οὐκ ἐσχηκυίας τὸ ἔλαιον ἔξω τοῦ νυμφῶνος κατέλιπε, καὶ ταῦτα παρθένους καλῶν. καὶ τὸν ἐσθῆτα περιβεβλημένον οὐκ ἀρμόντουσαν γάμῳ τῶν δαιτυμόνων ἐχώρισε καὶ τῆς εὐωχίας ἐξήλασε· καίτοι κληθεὶς εἰσελήλυθεν, ἀλλ' οὐκ αὐτόματος εἰσεπῆδησεν· ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ μόνην τὴν τοῦ νυμφίου φιλοτιμίαν ἀπολαύσας τῆς κλήσεως οὐκ ἤμειψε τὴν στολήν,
- 16 ἔπαθεν, ἅπερ ἔπαθεν. διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος κέκραγε λέγων· „ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἀμαρτίας ἀπολείπεται θυσία, φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς
- 17 ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.“ εἴτα ἐκ παραδείγματος τόνδε κρατύνει τὸν λόγον· „ἀδετήσας τις νόμον Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει. πόσῳ δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ

2—4: Matth. 7, 21 || 5—6: Matth. 5, 19 || 6—7: Joh. 14, 15 || 7—13: Matth. 25, 1—30 || 13—18: Matth. 22, 1—14 || 19—22: Hebr. 10, 26—27 || 23 — p. 303, 5: Hebr. 10, 28—30

1 ἐξεπαίδευσαν L | τούτων: τῶν ὅλων L² | 3 τοῦ Θεοῦ: τῶν οὐρανῶν LM, corr. Mgr. | 4 ἐν τοῖς οὐρανοῖς K | 6 πάλιν: αὐθις K | 7 πληρώσει: τηρήσει SCL²Mgr. | 9 τὰς ἐργασίας M, corr. Mgr. | 10 ante γυμνώσας add. τὴν ἐργασίαν Mgr.: post γυμνώσας idem add. MCL² | τῷ om. KL | 11 ἀσχηκυίας S | 12 κατέλιπε KS | 14 δετυμόνων S | 15 post κληθεὶς add. καὶ οὐκ αὐτόματος M, qui infra om. ἀλλ' — εἰσεπῆδησεν, corr. Mgr. | 16 τὴν om. L | 20 ἀληθείας: θείας δωρεᾶς SL² | ἀμαρτιῶν C | 22 μέλλον S | 24 μωσέως L | οἰκτιρμῶν K | 25 δοκεῖται C | ἀξιωθῆναι L¹

τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης
κοινὸν ἡγήσάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάρι-
τος ἐνυβρίσας; οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· ἐμοὶ ἐκδίκησις,
ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ
5 τὸν λαὸν αὐτοῦ.“ εἶτα τοὺς ῥαστώνῃ ξυζῶντας δεδίττεται 18
καὶ φησιν· | „φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.“ p. 168
καὶ ἐτέρωθι βοᾷ· „πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι
τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος
πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν.“

10 Ὅτι μὲν οὖν δεῖται ἡ γνῶσις τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς, 19
ἱκανὰ καὶ ταῦτα δηλωσαι· ἴδωμεν δέ, τίνα καὶ τῶνδε πέρι
τοῖς Ἑλλήνων ἔδοξε φιλοσόφοις. ὁψόμεθα γὰρ τοι τὸν
Πλάτωνα καὶ τινας ἄλλους, τὴν τούτου φιλοσοφίαν ἐξηλω-
κότας, τῷδε συμφωνοῦντας τῷ λόγῳ· καὶ γὰρ ἐν τοῖς Νό-
15 μοις οὕτω φησίν· „τὸν οὖν τῷ θεῷ προσφιλεῖ γνησόμενον,
εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα καὶ ἑαυτὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον
γίνεσθαι· καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὁ μὲν σώφρων ἡμῶν
θεῷ φίλος· ὅμοιος γάρ· ὁ δὲ μὴ σώφρων ἀνόμιός τε καὶ
διάφορος.“ οὐδὲν τοίνυν ἄλλοιον οὐδὲ οὗτος εἴρηκεν, ἀλλὰ 20
20 ξυνομολογεῖ καὶ αὐτός, ὡς δυνατόν, ἐν ταῖς περὶ τἀγαθοῦ
διαθέσεσι τὸν πεποιηκότα μιμεῖσθαι Θεόν· ἐνταῦθα μέντοι
σώφρονα οὐ τὸν ἡδονῶν ἐκάλεσε κρείττονα, ἀλλὰ τὸν σῶον
καὶ ἄρτιον τὸ λογικὸν διασώσαντα. παραπλήσια δὲ καὶ τῷ 21
Θεαιτήτῳ συγγέγραφε· ἔφη γάρ· „ἀλλ’ οὔτε ἀπόλλυσθαι τὰ

6: Hebr. 10, 31 || 7—9: 2. Cor. 5, 10 || 14—19: Clem. Str. II
22, 132—133 (Plat. Legg. IV p. 716 C—D) || 24—p. 304, 6: Eus.
Pr. XII 29, 14—15 Clem. Str. II 22, 133 (Plat. Theaet. p. 176 A—B)

10: Georg. Mon. Chron. III 119 (p. 262)

1 διαθήκης S | 3 ἐκδικήσεις KC | 4 λέγει κύριος om. KL¹ |
post πάλιν add. ὅτι SCL² | κρινεῖ κύριος MSC | 5 ξυζῶντας
M | 7 ἐτέρωθι K | γὰρ om. SC | παραστησόμεθα S | 8 κομίσητε
C | 9 κακόν: φαῦλον K | 10 πατρικῆς C² ut videtur | 11 καὶ
prius om. M | ἴδωμεν C | ante τίνα add. καὶ KMC | τῶνδε:
τοῖσδε K | 12 ante Ἑλλήνων add. τῶν L | γάρ: δέ K | 15 τὸν
νοῦν L¹S¹C | γνησόμενον K Pl. Clem.: γινόμενον LMS: γινό-
μενον C | 17 τρόπον: λόγον S e corr. Pl. Clem. | 18 ὁμοίως K |
19 ἀδιάφορος L² | 22 σώφρονα S | τὸν (priori loco): τῶν SC

κακὰ δυνατόν, ὃ Θεόδωρε (ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ
 αἰεὶ εἶναι ἀνάγκη), οὔτε ἐν θεοῖς αὐτὰ ἰδοῦσθαι, τὴν δὲ
 θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης·
 διὸ καὶ πειραῖσθαι χρὴ ἐνθένδε ἐκεῖσε φεύγειν ὅτι τάχιστα.
 22 φυγὴ δὲ ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ δι- 5
 καιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι.“ μάλ᾽ αὖ καὶ
 σαφῶς καὶ σοφῶς ἐν τούτοις τὸν τῆς μιμήσεως ἐξεπαίδευσεν
 τρόπον. πρῶτον μὲν γὰρ φυγεῖν τὰ τῆδε ἐκέλευσεν, οὐκ
 ἔξω τῆς γῆς γινόμενον, ἀλλὰ τῶν περιγείων πραγμάτων
 ἀπαλλαττόμενον· τοῦτο γὰρ δεδήλωκεν, ἐν οἷς ἐπήγαγεν· 10
 „φυγὴν“ γάρ φησιν „ἐκάλεσα τὴν πρὸς τὸ θεῖον ὁμοίωσιν.“
 23 ἀξιέπαινος δὲ καὶ ἡ προσθήκη· οὐ γὰρ ἀπλῶς ὁμοιωθῆναι
 νενομοθέτηκεν, ἀλλ’ ὥς ἀνθρώποις ἐστὶ δυνατόν. εἴτα τὸ
 τῆς ὁμοιώσεως ἐπέδειξεν εἶδος· „ὁμοίωσιν“ γάρ φησι „προσ-
 ηγόρευσα τὸ ὅσιον καὶ δίκαιον γενέσθαι μετὰ φρονήσεως.“ 15
 καὶ αὕτη δὲ ἀξιάγαστος ἡ προσθήκη. εἰσὶ γὰρ δὴ τινες
 πλείστην μὲν τοῦ δικαίου φροντίδα ποιούμενοι, σκαιότητι
 24 δὲ τῷ τοῦ κατορθώματος λυμαινόμενοι κάλλει. ἔπειτα διὰ
 πλειόνων ἐν αὐτῷ γε τῷ διαλόγῳ τὴν τελειότητα διδάσκει
 τῆς ἀρετῆς, ὧδέ πη γράφων· „λέγωμεν δὴ περὶ τῶν κορυ- 20
 φαίων. τί γὰρ ἂν τις τοὺς παρὰ νόμους ἐν φιλοσοφίᾳ δια-
 τρίβοντας λέγοι; οὗτοι δὲ που οὔτε εἰς ἀγορὰν ἴσασι τὴν
 ὁδόν, οὔτε ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἢ τι κοινὸν
 ἄλλο τῆς πόλεως ξυνέδριον· νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγό-
 μενα ἢ γραφόμενα οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀκούουσιν· σπουδαῖ 25
 p. 169 δὲ | ἐταιριῶν ἐπ’ ἀρχὰς καὶ ξύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ οἱ ξὺν

20—p. 305, 11: Eus. Pr. XII 29, 2—3 Clem. Str. V 14, 98 =
 Eus. Pr. XIII 13, 20 (Plat. Theaet. p. 173 C—174 A)

1 τι om. KL¹ | 2 θεοῖς: οἷς SCL² | 3 περιπολεῖς S | 4 δι’
 ὃν K: δεῖ SC | 6—7 καὶ σαφῶς om. C | 7 καὶ σοφῶς om. L |
 10 ἐν om. KL | 13 νενομοθέτηκεν: ἐκέλευσεν CL² Mgr. | 14 ὁμοί-
 ωσιν: ὁμοίως C | 14—15 προσηγορεύσατο L¹ | 15 δίκαιον καὶ
 ὅσιον K | 18 τῷ: τὸ SC | λυμαινόμενοι S | ἔπειτα δὲ διὰ M |
 19 διδάσκει om. L¹ | 20 λέγομεν MC | κορυφαίων C | 22 λέγει
 S | 23 ἢ βουλευτήριον om. L¹ | 24 δὲ: τε M, corr. Mgr. |
 26 ἑτέρων KM, corr. Mgr.: ἑτέρω L¹: ἑτερίων S: ἐταιριῶν L² |
 ξύνοδοι S¹

ἀνλητρίσι κῶμοι οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς·
 οὐδὲ εἰ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει, ἢ τί τῷ κακόν ἐστιν
 ἐκ προγόνων γεγονὸς πρὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐ-
 τὸν λέληθεν ἢ τῆς θαλάττης οἱ λεγόμενοι χόες. καὶ ταῦτα 25
 5 πάντα οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν, οἶδεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν ἀπέχεται
 τοῦ εὐδοκιμεῖν χάριν, τῷ ὄντι δὲ τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ
 πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἢ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα
 ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ ὥς οὐδὲν ἀτιμάσασα, πανταχῇ πέτα-
 ται, κατὰ Πίνδαρον, τὰ τε γῆς ὑπένερθεν καὶ τὰ ἐπίπεδα
 10 γεωμετροῦσα, οὐρανοῦ τε ὑπὲρ ἀστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν
 πάντῃ φύσιν διερευνωμένη. ἐν δὲ τούτοις ὁ Πλάτων τὴν 26
 τῶν ἡμετέρων φιλοσόφων ἐξωγράφῃσε πολιτείαν· οὐ γὰρ δὴ
 τις παρ' ἐκείνοις τοιοῦτος ἐγένετο. ὁ μὲν γὰρ Σωκράτης,
 τῶν φιλοσόφων ὁ κορυφαῖος, κἂν τοῖς γυμνασίοις κἂν
 15 τοῖς ἐργαστηρίοις διαλεγόμενος διετέλει· καὶ ποτὲ μὲν ἐν
 ἄστει διέτριβε, ποτὲ δὲ εἰς Πειραιᾶ κατιῶν τὰς πομπὰς
 ἐθεώρει· καὶ τοῖς ὀπλίταις δὲ ξυνταττόμενος καὶ ἐν Ποτι-
 δαῖα καὶ ἐν Δηλίῳ παρετάττετο· καὶ μέντοι καὶ εἰς ξυσ-
 σίτια ἀπιὼν ἡνείχετο καὶ Ἀριστοφάνους κωμωδοῦντος καὶ
 20 Ἀλκιβιάδου κωμάζοντος (τοῦτο γὰρ διδάσκει τοῦ Πλάτωνος
 τὸ Εὐμπόσιον)· καὶ εἰς θέατρον ἀναβαίνων ξυνεθεᾶτο τῷ
 δήμῳ. ἥκιστα τοίνυν αὐτῷ προσήκει τὰ παρὰ Πλάτωνος 27
 εἰρημένα. εἰ δὲ τούτῳ οὐ προσῆκε, σχολῇ γ' ἂν ἄλλῳ τῷ

(8—10: Pind. fr. 292) || 15—17: Eus Pr. XIII 14, 3 (Plat.
 Reip. I p. 327 A) || 17—21: Plat. Apol. p. 28 E Symp. passim

1 ἀνλητρίσι C | οὐ δέον ἀρπάζειν K | προϊστανται L¹:
 προσίστανται M | 2 κακῶς: κακός KLMγρ. | τῷ L² e corr.: τὸ KMC |
 4 ἢ: ἡ θι K: ἢ οἱ LM | 5 οἶδεν (posteriore loco): οὐδέν M: οὐδὲν
 δὲ C | ἀπέχετε K | 6 τὸ σῶμα: σώματι L² | μόνον om. MC |
 7 πάντα ταῦτα KM | 8 ποτᾶται M | 9 ὑπερνέθεν S: ὑπερθεν
 C | 10 οὐρανοῦς KMSCL² | post τε add. καὶ MC | ὑπεραστρονο-
 μοῦσα KSCL² | πᾶσα C | 11 διερευνωμένην K | 12 ἐξωγράφῃσε
 C | 14 κἂν (priore loco): καὶ C | 15 ἐργαστηρίοις K | διαλεγόμε-
 νος: ἐργαζόμενος CMγρ. | 16 ἄστεια C | πειραιᾶ SC | 17 ξυναντό-
 μενος in ξυναντώμενος corr. C | καὶ posterius om. S | 18 δηλίῳ
 scripsi: δηλίῳ K: δήλῳ LMSC | 19 ἡνείχετο S | κωμοδοῦντος S |
 21 ξυνέθετο K: ξυνεθεᾶτω C | 23 τοῦτο LC, sed corr. L | προσ-
 ἔχε K | γ' ἂν: γὰρ K: δ' ἂν M

ἀρμόσειεν. οἱ δὲ τῆς εὐαγγελικῆς ἐρασθέντες φιλοσοφίας
 πόρρωθεν τῶν πολιτικῶν θορύβων γεγέννηται· τὰς δὲ τῶν
 ὀρῶν ἀκρωνυχίας κατειληφότες ἢ τὸν ἐν ἐρήμοις χωρίοις
 ἀγαπήσαντες βίον, τῇ θεωρίᾳ τῶν θείων καὶ τῷ ταύτῃ
 ξυνηρμοσμένῳ σφᾶς αὐτοὺς ἀπεκλήρωσαν βίῳ, οὐ γυναικῶν
 καὶ παιδῶν καὶ κτημάτων ἐπιμελούμενοι, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς
 κατὰ γε τὸν κανόνα τῶν θείων διευθύνοντες νόμων καὶ
 οἷόν τινες ἄριστοι ζωγράφοι πρὸς τὰ ἀρχέτυπα τῆς ἀρετῆς
 28 τὰς νοεράς αὐτῶν ζωγραφοῦντες εἰκόνας. ὅτι γὰρ δὴ τού-
 τοις ἀρμόττει τὰ παρὰ Πλάτωνος εἰρημένα, μάρτυς αὐτὸς
 μετὰ πλείστα εἰπὼν· „ἄγροικον δὲ καὶ ἀπαίδευτον ὑπ’ ἀσχο-
 λίας οὐδὲν ἦττον τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γίνεσθαι,
 σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβαλλόμενον. γῆς δὲ ὅταν μυρία
 πλέθρα ἢ εἴ τι πλεόν ἀκούσῃ ὥς τις ἄρα κεκτημένος θαν-
 μαστὰ πλήθη κέκτηται, πάννυ σμικρὰ δοκεῖ ἀκούειν, εἰς
 29 ἅπασαν εἰωθὼς τὴν γῆν βλέπειν.“ ὅτι δὲ τῶν παρ’ Ἑλλήσι
 πεφιλοσοφηκότων οὐδεὶς ἐν ὄρει σηκὸν δειμάμενος ὥκησεν,
 ἱκανὰ μὲν καὶ τὰ παλαιὰ δηλῶσαι ξυγγράμματα, μαρτυρεῖτε
 δὲ καὶ ὑμεῖς, τοῖς τοῦτον μετιοῦσι νεμεσῶντες τὸν βίον.
 π. 170 ἀλλ’ ὁ Πλάτων τοῦτον εἰρηκεν ἀξιαγαστότατον εἶναι. ξύμ-
 30 φωνα δὲ κἂν τῷ δευτέρῳ τῆς Πολιτείας ἔφη· „τὸν γὰρ
 τοιοῦτόν“ φησι „θέντες, τὸν δίκαιον αὖ παρ’ αὐτὸν ἰστώμεν
 τῷ λόγῳ, ἄνδρα ἀπλοῦν καὶ γενναῖον, κατ’ Αἰσχύλον, οὐ
 δοκεῖν, ἀλλ’ εἶναι ἀγαθὸν ἐθέλοντα. ἀφαιρετέον δὲ τὸ δοκεῖν·
 εἰ γὰρ δόξαι δίκαιος εἶναι, ἔσονται αὐτῷ τιμαὶ καὶ δωρεαί,
 δοκοῦντι τοιοῦτῳ εἶναι· ἄδηλον οὖν, εἴτε τοῦ δικαίου εἴτε

11—16: Eus. Pr. XII 29, 9 (Plat. Theaet. p. 174 D—E) ||
 21—p. 307, 6: Eus. Pr. XII 10, 2—3 (Plat. Reip. II p. 361 B—D
 Aesch. Sept. adv. Theb. 592)

23—p. 307, 6: Georg. Mon. Chron. III 119 (p. 263)

2 πόρρω μὲν SC: πόρρωθεν μὲν M | γεγέννηται S | 3 ἀκρο-
 νυχίας MC | ἢ om. L¹ | τὸν: τῶν SC | ἐρήμοις: ἐτέροις SCL² |
 4—5 τῶν ταύτῃ ξυνηρμοσμένων C | 4 ταύτης KM | 7 τῶν: litt.
 ὦν S² e corr. | 13 τὸ: τε SC | 14 ἢ εἴ: εἴη C | ἀκουσίως M |
 15 πάνσμικρα K | 16 ἅσαν C | 19 τοῦτον: τοιοῦτον M, corr. Mgr. |
 νεμεσόντες M | 20 ὁ om. KL | εἶναι om. L | 22 τὸν: τὸ L¹ M |
 αὖ: οὖν L | 23 κατ’ αἰσχύλον S: κατεσχῦλον C | 25 δόξει Mgr.

τῶν δωρεῶν καὶ τιμῶν ἕνεκα τοιοῦτος εἶη. γυμνωτέος δὴ 31
πάντων πλήν δικαιοσύνης, καὶ ποιητέος ἐναντίως διακειμένος
τῷ προτέρῳ. μηδὲν γὰρ ἔχων, δόξαν ἔχέτω μεγίστην ἀδι-
κίας, ἵνα βεβαστανισμένος ἢ εἰς δικαιοσύνην, τῷ μὴ τίθεσθαι
5 ὑπὸ κακοδοξίας καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς γινομένων· ἀλλ' ἔστω
ἀμετάστατος μέχρι θανάτου, δοκῶν εἶναι ἄδικος διὰ βίου.“
καὶ ταῦτα δὲ ὡσαύτως τοῖς ἡμετέροις ἀρμόττει τῆς ἀρετῆς 32
ἀθληταῖς. οὐ γὰρ Ἀντισθένης καὶ Διογένης καὶ Κράττηι
παραπλησίως κενῆς ἕνεκα δόξης, ἀλλ' αὐτοῦ γε εἵνεκα τοῦ
10 καλοῦ δρῶσιν, ἃ δρῶσιν. διὸ δὴ καὶ πόλεων καὶ κωμῶν
πόρρω διάγουσι, τὴν ἀρετὴν κατακρύπτοντες καὶ μόνῳ γε
τῷ ταύτης ἀγωνοθέτῃ δεικνύντες. ἀλλ' ὑμεῖς τοὺς μὲν οὐ- 33
τως ἀγωνιζομένους οὔτε θεωρεῖν οὔτε θαυμάζειν ἐθέετε.
εἰ δέ τινας ἴδοιτε τὸ μὲν πρόσχημα τοῦτο περικειμένους,
15 οὐ πάντα δὲ ξυνομολογοῦντα τῷ σήματι βίον ἀσπαζομένους,
εὐθύς εἰς λοιδορίαν κινεῖτε τὴν γλῶτταν. καὶ εἰ μὲν ἐκεί-
νους ἐβάλλετε μόνους, εἶχεν ἂν τινα τὸ γινόμενον λόγον·
ἐπειδὴ δὲ μετ' ἐκείνων καὶ τοὺς ἀντικρὺς ἐναντίως διακει-
μένους ἐκείνοις καὶ ἀληθῶς φιλοσοφοῦντας κωμωδεῖν πει-
20 ρᾶσθε καὶ διασύρειν, τὸν ἀδικώτατον ὑμῶν δῆλον ποιεῖτε
σκοπόν· οὐ γὰρ τοῖς πονηροῖς ἀπεχθάνεσθε, ἀλλὰ τὸν
ἀξιάπεινον διαβάλλετε βίον, ὅμοιον ποιοῦντες, ὥσπερ ἂν εἴ-
τις πλῆθικον ἰδὼν μιμούμενον ἄνθρωπον, δι' ἐκείνην τὴν
μίμησιν καὶ τῶν ἀνθρώπων μισήσοι τὴν φύσιν. ταύτης δὲ 34
25 τοι τῆς γνώμης οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ Πλάτων κατηγο-

8—10: Eus. Pr. XV 13, 7—8

1 τοιοῦ S | εἶη: εἶδει C | γυμνώτερος S | 2 διακειμένος Pl.
Eus.: διακειμένων K: διακειμένῳ LMSC | 3 μεγίστης LM Georg.
| 4 τῷ: τὸ LSC, sed corr. L | 5 ὑπὸ: ἀπὸ C | τῶν om. KL |
| ὑπ' αὐτῆς M | 6 διαβόλου L¹ | 7 ante τῆς add. τοῖς L | 8 διο-
γένει C e corr. | 9 post αὐτοῦ add. τοῦ S | γε εἵνεκα: τε
τοῦ εἶναι καὶ L | 9—10 τοῦ καλοῦ εἵνεκα C | 10 ἃ δρῶσιν
om. M | 13 θέετε K | 15 οὐ—ἀσπαζομένους om. S | πάντη
L | ξυνομολογοῦντας C | σώματι K | 16 λοιδορίαν SC | 17 ἐβάλλε
M: ἐβάλετε C: ἐλάβετε L² ut videtur | 18 ἐκείνον M | τοῖς K |
19 πεπειρᾶσθαι SC | 20 ἀδικώτατον S | ποιῆτε M | 21 ἀπεχθά-
νεσθαι S | 22 διαβάλλεται S | εἰ om. KLMC | 24 μισοί L¹:
μισοίη ML²

ρεῖ· ἐν γάρ τοι τῷ Θεαιτήτῳ φησὶν· „σκεψώμεθα δὲ πη
 τῇδε. φέρ', εἴ τις αἰγῶν τροφήν καὶ τὸ ζῶον αὐτό, κτῆμα
 ὡς καλὸν ἐστίν, ἐπαινοῖ, ἄλλος δέ τις, ἑωρακὼς αἰγας χωρὶς
 νεμομένας αἰπόλου ἐν ἐργασίμοις χωρίοις δρώσας κακά, δια-
 ψέγοι, καὶ πᾶν θρέμμα ἄναρχον ἢ μετὰ κακῶν ἀρχόντων
 ἰδὼν, οὕτω μέμφοιτο, τὸν τοιοῦτον ψόγον ἡγούμεθα ὑγιὲς
 35 ἂν ποτε ψέξαι καὶ ὀτιοῦν; καὶ πῶς;“ ταῦτα τοῦ Πλάτω-
 νος, ὃ ἄνδρες, οὐκ ἔμὰ τὰ ῥήματα. ἐδίδαξε δὲ μὴ ἅπαντα
 σκώπτειν τὰ θρέμματα διὰ τὰ κακῶς ὑπὸ κακῶν ἀρχόντων
 ἀγόμενα ἢ ἀρχοντος πάμπαν ἐστερημένα. καὶ ἀλλαχοῦ δὲ
 πάλιν διαρρήδην διδάσκει, ὡς φιλοσόφων πλῆθος ἀδύνατον
 γενέσθαι· „ναρθηκοφόροι μὲν γὰρ πολλοί“ φησι, „βάγκχοι
 p. 171 δέ τε παῦροι.“ | τοῦτο δὲ καὶ ὁ δεσπότης ἔφη Χριστός·
 36 „πολλοί“ γὰρ εἶπε „κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.“ ξυνωδὰ δὲ
 τούτοις ὁ Πλάτων κἂν τῇ Ἐπινομίδι φησὶν· „οὐ φημι
 εἶναι ἀνθρώποις δυνατόν μακαρίους τε καὶ εὐδαίμοσι γε-
 νέσθαι, πλὴν ὀλίγων. μέχρι περ ἂν ζῶμεν, τοῦτο διορίζο-
 37 μαι· καλὴ δὲ ἐλπίς τελευτήσαντι τυχεῖν ἀπάντων.“ τί δὴ-
 ποτε τοίνυν χαλεπαίνετε, παρ' ἡμῖν ὄρῶντές τινας ψευδομένους,
 ὃν ἐπαγγέλλονται βίον; ἀνθ' ὅτου δὲ μὴ θαυμάζετε τοὺς
 τὸν ὑπερφυᾶ βίον ἡγαπηκότας καὶ ἐν σώματι μὲν ἀγωνι-
 ζομένους, τὴν ἀσώματον δὲ πολιτείαν ἐξηλωκότας; πᾶν γὰρ
 τοῦναντίον ἔδει ποιεῖν· τοὺς μὲν ἄγαν θαυμάζειν ὡς
 ὑπεραλλομένους τὰ τῆς φύσεως σκάμματα, τοῖς δὲ νέμειν

1—7: Eus. Pr. XII 33, 1 (Plat. Legg. I p. 639 A) || 10—13:
 Clem. Str. V 3, 17 (Plat. Reip. VI p. 494 A Phaed. p. 69 C) ||
 14: Matth. 20, 16 || 14—18: Clem. Str. V 1, 7 (Plat. Epin. p. 973 C)

11—18: Georg. Mon. Chron. III 119 (p. 262)

2 φέρε εἴ Pl. Eus.: φέρει KL¹MC: φαίρει S: φέροι L² |
 τις: τῆς M | 3 ἐπαινοῖ M: ἐπαινεῖ L² ut videtur | 4 ἐναργασί-
 μοις C | διαψέγει L¹ | 7 ὅπως MSC | 8 οὐ κενὰ S | πάντα M |
 9 σκόπτειν S | καλῶς C | 10 ἐπαγόμενα SCL²: ἀρχόμενα L¹ |
 12 γὰρ om. KL | βάγκχοι K | 13 τε om. LC¹ | ἔφη: εἶπε L | 15 τῇ
 om. S¹ | ἐπινομίδη C | 16 ἀνθρώποις εἶναι C | δυνατόν ἀν-
 θρώποις K: ἀνθρώποις δυνατόν ἀνθρώποις L | οὐ δαίμοσι C |
 19 χαλεπαίνεται S | ἡμῶν MC S¹ ut videtur | 21 ἀγωνιζομένους
 S | 23 μὲν: litt. μὲ S² e corr. | ἄγαν om. S | ὡς om. KL¹ |
 24 ὑπεραλλομένους L¹M, corr. Mgr. | τοῖς: τοὺς L¹

τινὰ ξυγγνώμην, ὥς ὑπὸ τῶν ἐμφύτων κατασυρομένοις
 παθῶν. ὅτι γὰρ δὴ ταῦτα παγγάλεπα, ἴστε καὶ ὑμεῖς· „οὐ 38
 γὰρ ἐκ δρυός“, κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον, „ἢ ἀπὸ πεύκης“
 γεγέννησθε. δεδήλωκε δὲ τοῦτο καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ τῆς
 5 Πολιτείας πρώτῳ διαλόγῳ, τὸν Κέφαλον εἰσαγαγὼν τῷ
 Σωκράτει διαλεγόμενον καὶ λέγοντα· „εὖ ἴσθι, ὅτι ἔμοιγε
 ὅσον αἱ ἄλλαι αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται,
 τοσοῦτον αὖξονται αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ
 ἡδοναί.“ εἶτα πυθομένου τοῦ Σωκράτους, εἰ ἔτι τὸ τῶν 39
 10 ἡδονῶν ἐπανίσταται πάθος, ὑπολαβὼν ἔφη· „εὐφήμει ἄν-
 θρωπε· ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὰ ἀπέφυγον, ὥσπερ λυττῶντά
 τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγάν.“ ἐνταῦθα μὲν οὖν
 περὶ τῆς αἰσχροῦς ἡδονῆς τοιαῦτα διεξελήλυθεν· ἐν δὲ τῷ
 Γοργία περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας ὧδέ φησιν· „χαλεπὸν 40
 15 γὰρ, ὦ Καλλίκλεις, καὶ πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιον, ἐν μεγάλῃ
 ἐξουσίᾳ γενόμενον τοῦ ἀδικεῖν, δικαίως διαβιῶναι· ὀλίγοι
 δὲ γίνονται οἱ τοιοῦτοι. ἐπεὶ καὶ ἐνθάδε καὶ ἄλλοθι γεγό-
 νασιν, οἷμαι δὲ ἔσονται καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ταύτην τὴν ἀρε-
 τήν, ἣν τοι δικαίως διαχειρίζωσιν, ἃ ἂν τις ἐπιτρέπη.“ καὶ 41
 20 αὖ πάλιν· „ἀλλ’ ἐν τοσούτοις λόγοις πολλῶν ἐλεγχομένων,
 μόνος οὗτος ἡρεμεῖ ὁ λόγος, ὥς εὐλαβητέον ἐστὶ τὸ ἀδικεῖν
 μᾶλλον ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι, καὶ παντὸς μᾶλλον ἀνδρὶ μελετη-
 τέον οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν εἶναι καὶ
 ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ.“ καὶ τούτους δὲ πάλιν τοὺς λόγους ὁ 42
 25 Σωκράτης τῷ Κρίτῳ προσενήνοχε· μετὰ γὰρ πολλοὺς ἐτέρους

2—3: Hom. τ 163 || 4—12: Clem. Str. III 3, 18 (Plat. Reip. I p. 328 D—329 C); vid. Diss. p. 94sq. || 14—19: Eus. Pr. XII 6, 14 (Plat. Gorg. p. 526 A—B) || 20—24: Eus. Pr. XII 6, 22 (Plat. Gorg. p. 527 B)

1 ὥς om. L | 2 δὴ om. SC | 3 ἢ ἀπὸ πέτρης κατὰ τὸν ποιη-
 τικὸν λόγον L | πεύκης: πέτρης L Hom.: πέτρας Mgr. | 4 γεγένη-
 σθαι MS¹, corr. Mgr. | καὶ τοῦτο C | τοῦτο om. M | καὶ om. S |
 5 κεραιλλὸν C | εἰσάγων K | 7 αἱ posterius om. S | τὸ om. K |
 9 εἰ: ἡ K | τὸ om. LM | 10 ὃ ἄνθρωπε L | 11 ἀσμενεστάτε C |
 μὲν τοιαῦτα K: μὲν τὰ τοιαῦτα M: τοιαῦτα C | ἃ πέφυγον C |
 ὥς C | 13 διεξήλυθεν SC | 14 χαλαιπὸν S | post χαλεπὸν add.
 μὲν LMS | 19 ἣν LMS | ἣν τοι bis L | διαχειρίζουσιν MCL²:
 διαχωρίζωσιν L¹ | 19—20 ἃ—ἐλεγχομένων om. C | 23 ἀλλὰ τὸ
 ἀγαθὸν om. L¹: ἀλλὰ τὸ εἶναι L² | 25 κρίτῳ C

καὶ τάδε προστέθεικεν· „οὐδαμῶς ἄρα δεῖ ἀδικεῖν. οὐδὲ ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδικεῖν, ὥς οἱ πολλοὶ οἴονται, ἐπειδήπερ οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν. τί δὲ δῆ; κακουργεῖν δεῖ, ὧ Κρίτων, ἢ οὐ; οὐ δεῖ δῆπον, ὧ Σώκρατες. δεῖ δὲ ἀντικακουργεῖν κακῶς πάσχοντα, ὥς οἱ πολλοὶ φασι; δίκαιον ἢ οὐ δίκαιον; οὐδαμῶς. τὸ γὰρ πονεῖν ἀνθρώποις τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει. καλῶς λέγεις. οὔτε οὖν ἄρα ἀνταδικεῖν δεῖ οὔτε κακῶς ποιεῖν οὐδένα ἀνθρώπων, οὐδ' ἂν ὅτιοῦν

- p. 172 43 πάσχη τις ὑπ' αὐτῶν.“ | τοιαύτην μὲν οὖν ἀδικίας πέρι καὶ δικαιοσύνης Σωκράτης καὶ Πλάτων διδασκαλίαν ἐποιή-
 σάτην, ἀξιέπαινον ἀληθῶς καὶ λογικὴν καὶ τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ ξυμβαίνουσιν· τὰ γὰρ ἡθικὰ μαθήματα πάντας ἀνθρώπους ἢ φύσις ἐπαίδευσεν. διαπλάσας γὰρ τοι τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ὁ ποιητὴς ἐντέθεικε τῇ φύσει τὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν τῶν ἐναντίων διάγνωσιν. ὅθεν οὐ μόνον Σωκράτης καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄδικον ἐβδελύξαντο βίον,
 44 ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων πολλοί. καὶ γὰρ Ἑλλάνικος ἐν ταῖς ἱστορίαις ἔφη τοὺς Ὑπερβορέους οἰκεῖν μὲν ὑπὲρ τὰ Ῥίπαια ὄρη, ἀσκεῖν δὲ δικαιοσύνην, μὴ κρηφαγοῦντας, ἀλλ' ἀκροδρῦοις χρωμένους. καὶ τοὺς Βραχμαῖνας ἱστοροῦσιν ἔτεροι ἐν ταῖς ὕλαις διάγειν, φύλλοις τὸ σῶμα καλύπτοντας.
 45 καὶ Ἀνάχαρσιν δὲ τὸν Σκύθην φιλόσοφον γεγενῆσθαι φασιν.

1—9: Eus. Pr. XIII 7, 2—3 (Plat. Crit. p. 49B—C) || 18—22: Clem. Str. I 15, 71—72 (Hellenic. fr. 96) || 23—p. 311, 6: Clem. Str. V 8, 44

9—p. 311, 10: Georg. Mon. Chron. III 119 (p. 263—264)

2—3 οἱ πολλοί—ἀδικεῖν om. SC, sed add. in marg. S, superadditis verbis οὐ δῆτα οὐ φαίνεται | 3 post ἀδικεῖν add. ὥς L² | τί δὲ δῆ: τῆδε ἢ M | τί: τῇ S | δῆ: δεῖ C | κρίτων S | 4 δεῖ om. KL¹ | δεῖ πον δῆ M: δῆπον δεῖ C | 5 post φασι add. δεῖ L² | 6 ποιεῖ C¹ | τοῦ: τὸ KS¹: τοὺς C | 7 οὐδὲν—ἀνταδικεῖν om. K | οὐδὲν: τὸ δέον L | ἀντιδικεῖν C | 9 πάσχει C | τοιαύτης M | οὖν om. C | 10 καὶ prius om. C | 13 ἀνθρώπους om. L¹ | γὰρ: γε M, corr. Mgr. | 13—14 τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων SC | 16 ἀριστείδης KSC | λυσιμάχου S | 18 ελλάνικος C | 19 ὑπερβορέους S | 20 κρηφαγόντας K: κρηφαγοῦντας L: κρηφαγοῦντας S¹ | 22 φύλλοις: φυλάττειν K | 23 φησιν S

οὕτως δὲ αὐτὸν ὁ τῆς φιλοσοφίας ἐπυρπόλησεν ἔρως, ὥς
 ὀνομαστότατον γενέσθαι καὶ παρὰ πᾶσιν ἀοίδιμον. οὐ γὰρ
 μόνον ἐργηγορῶς πρὸς τὰ τῆς ψυχῆς ἡγωνίζετο πάθῃ, ἀλλὰ
 καὶ καθεύδων τὰ τῆς ἐγκρατείας παρεδήλου σημεῖα· εἰώθει
 5 γὰρ τῇ μὲν λαιᾷ τὰ αἰδοῖα κατέχειν, τῇ δεξιᾷ δὲ τὰ χεῖλη
 ξυνέχειν, ταύτῃ πῃ δηλῶν, ὥς πολλῶ μείζων ἐστὶν ἡ ἀγωνία
 τῆς γλώττης καὶ μείζονος ἐπικουρίας εἰς ἀσφάλειαν δεῖται.
 καὶ Χείρωνα δὲ τὸν Κένταυρον Ἑρμιππὸς φησιν ὁ Βηρύ- 46
 τιος δικαιοσύνης γενέσθαι διδάσκαλον, καὶ Ὅμηρος δὲ αὐτὸν
 10 „δικαιοτάτον τῶν Κενταύρων“ ἐκάλεσεν. οὐ τοίνυν μάλα
 προσήκει θαυμάζειν οὔτε Ἡσίοδον, τραχεῖαν λέγοντα τῆς
 ἀρετῆς τὴν ὁδὸν καὶ προσάντη καὶ δύσβατον, οὔτε Σιμωνί-
 δην „τὰν ἀρετὰν“ εἰρηκότα „ναίειν δυσβάτοις ἐπὶ πέτραις.“
 ἂ γὰρ δὴ τῷ Χείρωνι καὶ τοῖς Ἰππημολογοῖς προσεμαρτύ- 47
 15 ρησεν Ὅμηρος, καὶ ἅπερ Ἀνάχαρσις ἔργῳ μετήλθεν ὁ Σκύ-
 θης, ταῦτα λόγῳ παρήνεσαν οἱ ἐπαινούμενοι ποιηταί. καὶ
 Ἀντισθένης δὲ ὁ Κυνικός (Σωκρατικός δὲ καὶ οὗτος) τοῦ
 ἥδεσθαι τὸ μαίνεσθαι κρεῖττον εἶρηκεν εἶναι· διὸ καὶ παρ-
 αινεῖ τοῖς γνωρίμοις μηδὲ δάκτυλον ἐκτεῖναι ποτε εἴνεκα
 20 ἡδονῆς. τῆς τούτου διδασκαλίας τετύχηκε Διογένης ὁ 48
 Σινωπεύς, λόγῳ μὲν καὶ αὐτὸς τὴν φιλοσοφίαν ξηλώσας,
 ἡδονῆς δὲ δοῦλος γενόμενος καὶ δημοσίᾳ ταῖς ἐταίραις
 μιγνύμενος καὶ κάκιστον τοῖς θεωμένοις προσφέρων παρά-
 δειγμα. φασὶ δὲ αὐτόν, μεμψαμένου τινὸς τὸ γινόμενον
 25 καὶ εἰρηκότος· „τί ποιεῖς, ὦ Διόγενες;“ φάναι ἐκείνον, τῇ

8—9: Clem. Str. I 15, 73 (Hermipp. fr. 82) || 9—10: Hom.
 A 832 || 11—12: Clem. Str. IV 2, 5 (Hes. Opp. 289—292) ||
 12—13: Clem. Str. IV 7, 48 (Simonid. fr. 58) || 14—15: Hom.
 N 5—6 || 16—20: Clem. Str. II 20, 121 Eus. Pr. XV 13, 7 (An-
 tisth. fr. 65) || 20—21: Eus. Pr. XV 13, 8

1 οὕτω K | αὐτῶν L¹ | ἐπυρπόλησεν: ἐξέκλυσεν M, corr.
 Mgr. | 2—3 μόνον γὰρ M | 3 ἐργηγορικῶς M, corr. Mgr. | ἡγωνί-
 ζετο K | 5 λαιᾷ μὲν K | 12 σιμωνίδῃ L | 13 τὰν: τὸν C¹ | post
 ναίειν add. δὲ M | δυσβάτους ἐπὶ πέτρας MSC | 14 χείρων S¹ |
 post χείρωνι add. ἀλλὰ S | 15 ἅπερ: τοῦπερ S¹ | ὁ σκύθης ἔργῳ
 μετήλθε MSC | 18 μένεσθαι S¹ | παρήνει SCMgr. | 20 post
 τετύχηκε add. καὶ K | 21 σινωπεύς S | 22 ἐταίρας M, corr.
 Mgr.: ἐτέρας S | 23 μιγνύμενος S | 25 διώγενες KM

ξυνήθει λοιδορία χρησάμενον· „ὦ κάθαρμα, εἰ ἐπιτύχοιμι,
 49 ἄνθρωπον.“ οὕτως ἀνέδην ἐλάγνευεν. τούτου Κράτης ὁ
 Θηβαῖος τὸν βίον ἐξήλωσε καὶ πολλαῖς μὲν εὐφημίαις τὴν
 ἀρετὴν ἐστεφάνωσεν· αὐτοῦ γὰρ δὴ ὅδε ὁ λόγος· „ἡδονῇ
 ἀνδραποδῶδει ἀδούλωτοι καὶ ἄκαμπτοι ἀθάνατον βασιλείαν
 p. 173 ἐλευθερίαν τ' ἀγαπῶσιν.“ | οὗτος εἰώθει λέγειν, τῆς εἰς τὰ
 ἀφροδίσια ὁρμῆς κατάπλασμα λιμὸν εἶναι, εἰ δὲ μή, βρόχον.
 ἀλλὰ τοῦ πάθους ἐπαναστάντος, Ἰππαρχίαν τὴν Μαρωνίτιν
 δημοσίᾳ ἔγνηκε καὶ τὰ κυνογάμια ἐν τῇ Ποικίλῃ ἐτέλεσεν,
 50 ἔρρωσθαι πολλὰ φράσας τῇ ὑψηγορίᾳ τῶν λόγων. καὶ
 Ἀρίστιππος δὲ ὁ Κυρηναικός, ὀνειδιζόμενος, ὅτι δὴ θαμὰ
 ξυνεγίνετο τῇ ἐταίρᾳ τῇ Κορινθίᾳ, „ἔχω“ ἔλεγε „Αἰῖδα, καὶ
 οὐκ ἔχομαι ὑπ' αὐτῆς.“ καὶ οἱ Περιπατητικοὶ δὲ λόγῳ μὲν
 εὐφρόνουν τὴν ἀρετὴν, ἐκύδαινον δὲ ἔργῳ τὴν ἡδονήν· καὶ
 ταῦτα αὐτῶν οὐκ ἄλλοι κατηγοροῦσιν, ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τοῦ
 51 σφῶν διδασκάλου ξυγγράφουσιν. Ἀριστοκλῆς γάρ που ὁ
 Περιπατητικὸς Λύκωνα ἔφη τὸν Πυθαγόρειον περὶ Ἀριστο-
 τέλους φάναι, ὅτι ἐν ἐλαίῳ θερμῷ λουόμενος τοῦτο ὕστερον
 ἀπεδίδοτο· καὶ ἡνίκα δὲ εἰς Χαλκίδα ἀπῆει, τοὺς τελώνας
 ἔφη διερευνωμένους τὸ πλοῖον εὑρεῖν <ἐν> αὐτῷ λοπάδια
 χαλκᾷ τέτταρα καὶ ἐβδομήκοντα· ἄλλους δὲ τινες εἰρηκέναι,
 52 τριακοσίας ἐσχηκέναι λοπάδας. καὶ οἶμαι αὐτοὺς μὴ παντά-
 πασι ψεύδεσθαι· ἐν τούτοις γὰρ δὴ ἐκείνος τὴν εὐδαι-
 μονίαν ὠρίζετο. εἰώθει γὰρ λέγειν, οὐκ ἄλλως εὐδαιμονία

2—7: Clem. Str. II 20, 121 (Crat. fr. 5) || 8—9: Clem. Str.
 IV 19, 121 || 10—13: Clem. Str. II 20, 118 (Aristipp. fr. 30) ||
 16—22: Eus. Pr. XV 2, 8—9 (Aristocl. fr. 7); vid. Luzac. Lect.
 Att. p. 297 sqq. || 24—p. 312, 4: Eus. Pr. XV 3—4 (Attic. fr. 2)

1 λοιδορία SC | 2 οὕτω KM | ἀναίδην K¹MSC | 4 ἡδωνῇ
 S¹C | 5 ἀνδραποδῶδι S¹C: ἀνδραπόδω δὲ K¹L | 6 οὕτως S¹C |
 7 κατάπανυμα SCL²Mγρ. | 8 ἱππάρχειαν K | μαρωνίτην SC |
 9 κοινογάμια LM | 11 δὲ om. L | δὴ om. KL | 12 ἐγίνετο SC |
 ἐτέρα S¹ | 13 δὲ om. C | 14 καὶ om. SC | 17 λύκων L | πυθα-
 γόρειον S¹: πυθαγόρειον CS² | 19 ἀπίει S: ἀπείη C | 20 διερε-
 νομένους K | ἐν add. Ursinus | λοπάδια M: ὁ πάδια L |
 21 χαλκᾷ om. S | ἐβδομήκοντα M | 21—p. 314, 21 εἰρηκέναι—
 εὐόρητον om. C | 22 post τριακοσίας add. αὐτὸν S | λοπάδας
 M | 23 ante τὴν add. καὶ M | 24 εἰώθει K

τινα γίνεσθαι ἢ διὰ τῆς τοῦ σώματος εὐπαθείας καὶ τῆς
 τῶν ἐκτὸς περιουσίας, ὧν ἄνευ μηδὲν τὴν ἀρετὴν ὠφελεῖν.
 καὶ τοῦτο δὴ σαφῶς Ἀττικὸς ὁ Πλατωνικός, ἐν οἷς πρὸς
 Ἀριστοτέλην γράφει, δεδήλωκεν. τὰ τοίνυν κατ' αὐτοῦ λεγόμενα 53
 5 βεβαιοῦσιν οἱ λόγοι· ὁ δὲ Πλάτων ἀντικρὺς ἐναντία
 διδάσκει. ἐν γὰρ τῷ τρίτῳ τῆς Πολιτείας ἐπιμελεῖσθαι
 κελεύει τοῦ σώματος ψυχῆς εἵνεκα ἁρμονίας, δι' οὗ βιοῦν
 τε ἔστι καὶ ὀρθῶς βιοῦν, καταγγέλλοντας τῆς ἀληθείας τὸ
 κήρυγμα. τοῦτο καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος παραινεῖ λέγων· 54
 10 „ἢ νῦν προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν
 τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός·
 ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κόμοις καὶ
 μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ'
 ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τῆς σαρκὸς
 15 πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.“ οὐ γὰρ τοσαύτην 55
 αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θεραπείαν, ὥστε κατασκιρτᾶν τῆς ψυχῆς,
 ἀλλ' ἵνα ὑπουργῇ καὶ ξυνεργῇ καὶ τοῖς ἐκείνης ἔπεται
 νεύμασιν. ξυμπεφώνηκε τοίνυν ἐν τούτοις ὁ Πλάτων τοῖς
 ἡμετέροις, τὴν ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι παρεγγυήσας
 20 τοῦ σώματος. ἐπέδειξε δὲ καί, ὅπως ἄρχεται τε καὶ αὖξεται
 τῆς ἐπιθυμίας τὸ πάθος· „ἡμεῖς“ γὰρ ἔφη „λέξομεν ἂν 56
 ἴσως οὐκ ἀτόπως, ὅτι ἄρχει μὲν ἔρωτος ὀρασίς, αὖξει δὲ τὸ
 πάθος ἐλπίς, τρέφει δὲ μνήμη, τηρεῖ δὲ ξυνήθεια.“ τοῦτο
 δὲ αὐτὸ καὶ περὶ τῆς ἀρετῆς εἶρκεν· „παντός“ γὰρ ἔφη
 25 „φυτοῦ ἢ πρώτῃ βλάστῃ, καλῶς ὀρθωθεῖσα πρὸς ἀρετὴν,

6—9: Clem. Str. IV 4, 18 (Plat. Reip. III p. 410 C, cf. IX p. 591 D) || 10—15: Rom. 13, 12—14 || 21—23: Clem. Str. VI 2, 23 (Plato?) || 24—p. 314, 2: Clem. Str. VI 2, 24 (Plat. Legg. VI p. 765 E)

6—p. 314, 5: Georg. Mon. Chron. III 119 (p. 264—266) (Suid. s. v. ὑπωπιάζω)

1 εὐπαθείας S | 4 ἀριστοτέλη K | 7 διαβιοῦν K | 8 τε: ται S¹ | post βιοῦν add. ἐστὶ L | 9 post τοῦτο add. δὲ L | 12 κόμοις S | 13 ἀσελγείαις M | ἔρισι K et ζήλοισι KS | 14 ἐνδύσασθαι MS, corr. Mgr. | 15 ποιεῖσθαι S | ἐπιθυμίαν L | 18 ἐν τούτοις om. LM | 19 ποιεῖσθαι om. L | 20 δὲ: τε K | τε om. LM | 22 ἔρωτας K | 25 βλάστησις L

τῆς ἑαυτοῦ φύσεως κυριωτάτῃ τέλος ἐπιθεῖναι τὸ πρόσ-
 p. 174 57 φορον.“ καὶ Σωκράτης δὲ φυλάττεσθαι ἐκέλευσε τὰ
 ἀναπεύθοντα μὴ πεινῶντας ἐσθίειν καὶ μὴ διψῶντας πίνειν,
 καὶ τὰ βλέμματα καὶ τὰ φιλήματα τῶν καλῶν, ὥς χαλεπώ-
 58 τερον σκορπίων καὶ φαλαγγίων ἰὸν ἐνιέναι πεφυκότα. ἀλλὰ 5
 ταῦτα ῥήματα ἦν ἄλλως ἔργων γεγυμνωμένα. εἰς γὰρ δὴ
 τὰ γυμνάσια τῶν νέων εἵνεκα καὶ καλῶν εἰώθει φοιτᾶν καὶ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰστίᾳ τῇ κακῇ θεωρίᾳ. καὶ μαρτυρεῖ
 Φίληβος καὶ Φαῖδρος καὶ Ἀντερασταὶ καὶ Χαρμίδης καὶ
 59 ἄλλοι πολλοὶ διάλογοι τοιαῦτα ἔχοντες διηγήματα. ἃ δὲ 10
 Ἀλκιβιάδης ἐν τῷ Ξυμποσίῳ περὶ Σωκράτους ἔφη, Πλάτων
 μὲν ἔγραψεν, ἐγὼ δὲ φειδοῖ τοῦ Σωκράτους εἰπεῖν οὐκ
 ἀνέξομαι· τοσαύτην ἔχουσιν ἀτοπίαν καὶ παροινίαν Σωκρά-
 τους καὶ λώβην τοῖς ὀξυρρόποις περὶ τὸ πταίνειν ἐκεῖνοι οἱ
 60 λόγοι ἐν ἐκείνῳ τῷ διαλόγῳ. καὶ ἐσπερίσαι αὐτὸν καὶ δια- 15
 νυκτερεῦσαι πίνοντα ἔφη, καὶ τῶν ἄλλων ἀπειροκτόνων ἥδη
 καὶ τὸν ὕπνον ἀσπασαμένων, ἐρηγορότα μείναι πίνοντα
 καὶ μεταξὺ διαλεγόμενον, ὀνησιφόρον μὲν οὐδέν, ἃ δὲ Ἀλκι-
 βιάδης καὶ Ἀριστοφάνει καὶ τοῖς ἄλλοις ἤρμωτε κωμασταῖς.
 61 καὶ ὁ Πορφύριος δέ, τὴν Φιλόσοφον ἱστορίαν συγγράψας, 20
 πρῶτον μὲν αὐτὸν ἀκρόχολον καὶ εὐόργητον εἶρηκε γεγε-
 νῆσθαι, Ἀριστοξένῳ μάρτυρι κεχρημένον τὸν Σωκράτους
 62 βίον συγγεγραφότι. ἔφη γὰρ μηδενὶ ἑτέρῳ ἐντετυχηκέναι
 πιθανωτέρῳ ἐκείνου· τοιαύτην εἶναι τὴν τε φωνὴν καὶ τὸ
 στόμα καὶ τὸ ἐπιφαινόμενον ἦθος καὶ πρὸς ἅπασιν δὲ τοῖς 25
 63 εἰρημένοις τὴν τοῦ εἵδους ιδιότητα. γίνεσθαι δὲ τοῦτο,

2—5: Clem. Str. II 20, 120 (Xen. Comm. I 3, 6. 12—13) ||
 15—19: Plat. Symp. p. 223C || 20—p. 315, 3: Porph. Phil.
 hist. fr. 10 (Aristox. fr. 27—28)

1 κυριωτάτῃ S | 2 ὁ σωκράτης S | 3 πινῶντας K | 4 χαλε-
 πωτέραν K | 5 φαλάγγων KL | ἐνιέται K | 6 ταῦτα τὰ ῥήματα
 S | ἔργον L¹ | 7 ἔνεκα LM | καὶ prius om. L | φντᾶν S | 8 ἰστίᾳ
 KS | 9 φήλιβος S | ἀντέρας τὲ M | 10 ἃ: ὁ M | 12 φειδοῖ S |
 13 παρόννοιαν LM | 15 αἰσπερίσαι S | 16 πεινῶντα M: πινῶντα
 S¹ | 17 πεινῶντα M | 20 ὁ om. L | 21 ἀκροχόλον K | γεγε-
 νεῖσθαι S | 24 πιθανώτερα K | 26 εἵδους: ἦθους Mgr. | τοῦ-
 τοι M

ὅτε μὴ ὀργίζοιτο· ὅτε δὲ ληφθεῖη ὑπὸ τοῦ πάθους τούτου,
 δεινὴν εἶναι τὴν ἀσχημοσύνην· οὐδενὸς γὰρ οὔτε ὀνόματος
 ἀπέχεσθαι οὔτε του πράγματος. καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα διεξελ-
 θών, δείκνυσιν αὐτὸν καὶ ταῖς ἡδοναπαθείαις δεδουλωμένον·
 5 λέγει δὲ οὕτως· „πρὸς δὲ τὴν τῶν ἀφροδισίων χρῆσιν σφο- 64
 δρότερον μὲν εἶναι, ἀδικίαν δὲ μὴ προσεῖναι· ἢ γὰρ ταῖς
 γαμεταῖς ἢ ταῖς κοιναῖς χρῆσθαι μόναις. δύο δὲ σχεῖν γυ-
 ναῖκας ἅμα, Ξανθίππην μὲν πολίτιν καὶ κοινωτέραν πῶς,
 Μυρτώ δὲ Ἀριστείδου θυγατρὶδὴν τοῦ Λυσιμάχου. καὶ
 10 τὴν μὲν Ξανθίππην προσπλακεῖσαν λαβεῖν, ἐξ ἧς ὁ Λαμ-
 προκλῆς ἐγένετο· τὴν δὲ Μυρτὴν γαμηθεῖσαν, ἐξ ἧς Σωφρο-
 νίσκος καὶ Μενέξενος. αὐταὶ δὲ ξυνάπτουσαι μάχην πρὸς 65
 ἀλλήλας, ἐπειδὴν παύσαιντο, ἐπὶ τὸν Σωκράτην ὥρμων, διὰ
 τὸ μηδέποτε αὐτὰς μαχομένας διακωλύειν, γελᾶν δὲ καὶ
 15 ἀλλήλαις καὶ αὐτῷ μαχομένας ὀρῶντα. εἶναι δὲ φησιν αὐ-
 τὸν ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐνίοτε φιλαπεχθήμονα καὶ λοῖδορον
 καὶ ὕβριστικόν.“ καὶ ταῦτα δὲ | περὶ τοῦ Σωκράτους 66 p. 175
 ὁ Πορφύριος ἔφη· „ἐλέγετο δὲ περὶ αὐτοῦ, ὥς ἄρα παῖς
 ὢν οὐκ εὖ βιώσειεν οὐδὲ εὐτάκτως. πρῶτον μὲν γὰρ φασιν
 20 αὐτὸν τῷ πατρὶ διατελέσαι ἀπειθοῦντα, καὶ ὁπότε κελεύσειεν
 αὐτὸν λαβόντα τὰ ὄργανα τὰ περὶ τὴν τέχνην ἀπαντᾶν
 ὁπουδῇποτε, ὀλιγωρήσαντα τοῦ προστάγματος περιτρέχειν

5—p. 316, 9: Porph. Phil. hist. fr. 12 (Aristox. fr. 28)

1 ὅτε (priore loco) bis M | ληφθεῖη: η prius C² e corr. |
 2 δεινὴν: δεῖν K: δὲ L¹ | ἀσχημοσύνην S | οὐδενὸς KSCL² |
 οὔτε bis M | 3 οὔτε om. C | του om. S | 4 αὐτῶν C | 6 δὲ: μὲν
 L³ ut videtur | 7 μόναις: νόμοις K | ἔχειν MSC | 8 ξανθίππειν
 L¹ ut videtur | 8—10 μὲν—ξανθίππην om. M | 8 μὲν om. L |
 πολίτην LS | κοινωτέραν SC | 9 ἀριστείδου KSC | 11 σωφρο-
 νίσκος C | 12 ξυνάπτουσιν C | 13 σωκράτη LS | ὥρμων KMSC |
 post διὰ add. δὲ K | 14 διακωλύειν S¹ | post διακωλύειν add.
 ὀρῶντα CL² | καὶ om. C | 15 ἀλλήλαις: πρὸς ἀλλήλας CL² M⁹:
 πρὸς ἀλλήλαις M | μαχομένων M, corr. M⁹. | ὀρῶντα om. LMC
 | φησιν: litt. σ S² e corr. | αὐτὸν om. KL | 16 ἐνίοτε: ἐνῶς
 τε S | λοῖδωρον SC, sed corr. C | 17 καὶ posterius om. C |
 post τοῦ add. βίου S | 19 βιώσειεν L | μὲν om. KL¹ | φησιν MC |
 20 κελεύσει S | 21 ἀπαντα C | 22 ὀλιγωρήσαντα S | πράγμα-
 τος L

- 67 αὐτόν, ὅπου ποτὲ δόξειεν. ἤδη δὲ περὶ τὰ ἑπτακαίδεκα ἔτη
προσελθεῖν αὐτῷ Ἀρχέλαον τὸν Ἀναξαγόρου μαθητὴν,
φάσκοντα ἐραστὴν εἶναι· τὸν δὲ Σωκράτην οὐκ ἀπόσασθαι
τὴν ἔντευξίν τε καὶ ὁμιλίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀρχέλαον, ἀλλὰ
γενέσθαι παρ' αὐτῷ ἔτη συχνά· καὶ οὕτως ὑπὸ τοῦ Ἀρχε- 5
68 λάου προτραπῆναι ἐπὶ τὰ φιλόσοφα.“ εἶτα μετ' ὀλίγα· „ἦν
δὲ καὶ τῶν ἐπιτιμωμένων καὶ τὰδε Σωκράτει, ὅτι εἰς τοὺς
ὄχλους εἰσώθειτο καὶ τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο πρὸς ταῖς τρα-
πέζαις καὶ πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς.“ ταῦτα περὶ Σωκράτους ὁ
Πορφύριος ἔφη καὶ ἄλλα ἅττα, ἃ ἐκὼν εἶναι παρέλειπον· 10
ἐξ ὧν καταμαθεῖν ἔξεστιν, ὥς λόγοις ἐπῆνουν ἐκεῖνοι τὴν
ἀρετὴν, ἡσπάζοντο δὲ τὴν ἡδονὴν καὶ τοῖς πάθεσι δουλεύειν
69 ἡνείχοντο. εἰ γὰρ δὴ κατὰ τὸν Πορφύριον καὶ περὶ τὰ
ἀφροδίσια ὁρμητικῶς εἶχε καὶ δύο γυναῖξί κατὰ ταῦτόν
ὁμιλῶν οὐκ ἐλάμβανε κόρον, ἀλλὰ καὶ ταῖς κοιναῖς ἀνέδην 15
ἐχρῆτο καὶ τῶν ἐν ταῖς παλαιστραῖς γυμνουμένων νέων κατὰ
τὸν Πλάτωνα τὴν θέαν ἡσπάζετο καὶ δυσόργητος ἦν καὶ
μόγισ ἄττοντα κατέχειν ἡδύνατο τὸν θυμὸν καὶ λοῖδορον
εἶχε τὴν γλῶτταν καὶ ἀχαλίνωτον, ποῖον ἄρα εἶδος φιλοσο-
70 φίας μετήει; ὅτι δὲ καὶ Πλάτωνος κατηγοροῦσι τῶν πα- 20
λαιῶν τινες ὥς πολλὰ πεποιηκότες φιλοσοφίας ἀνάξια,
ἀκούσατε Ξενοφῶντος λέγοντος ἐν τῇ πρὸς Αἰσχίνην ἐπι-
στολῇ· „Αἰνύπτου γὰρ ἡράσθησαν καὶ τῆς Πυθαγόρου
τερατώδους σοφίας· ὧν τὸ περιττὸν καὶ μὴ μόνιμον ἐπὶ
Σωκράτει διήλεγχεν ἕως τυραννίδος, καὶ ἀντὶ διαίτης λιτῆς 25
71 Σικελιώτις γαστροδὸς τράπεζα.“ αἰνίττεται δὲ διὰ τούτων

22 — 26: Eus. Pr. XIV 12 (Xen. Epist. 1)

1 ὅπουδῆποτε S | ἔτει S¹ | 3 σωκράτη KS | ἀπόσασθαι S |
5 οὕτως: ὅπως L: πως KM, corr. Mgr. | τοῦ om. LM | 6 ἐπὶ
om. SC: περὶ K | 8 εἰσώθειτο S¹C: ἐσώθειτο K: ὠσθῆιτο L | τὰς
om. M | τὰς τραπέζας KLS | 9 ταῖς ἑρμαῖς MC: ταῖς ὀρμαῖς L²
| 10 παρέλειπον KSC | 11 καταμανθάνειν SCMgr. | ἔνεστιν M,
corr. Mgr. | λόγῳ L | ἐκεῖνοι om. L¹, sed ante λόγῳ add. L² |
13 ἡνείχοντο S | καὶ om. K | ante περὶ add. τὰ L | 15 ἀναίδην
KMSC | 16 ἐχρῆτο: ἐφίετο K | 18 μόγισ L | λοῖδορον SC |
20 μέτεισιν K: μετείη C | καὶ om. M | ante τῶν add. καὶ K |
22 ἐχίνην K | 25 διήλεγχεν M, corr. Mgr. | ἕως L¹ | λητῆς S |
26 σικελιώτης S | τούτου KL

τὴν μετὰ Διονυσίου τοῦ τυράννου ἐν Σικελίᾳ διατριβήν.
 τὰς γὰρ Ἀθήνας καταλιπὼν ἐκείνῳ ξυνῆν, Συρακουσίας
 ἀπολαύων χλιδῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν τῷ ἐκείνου
 παιδί. τοσοῦτον δὲ παραινῶν τὸν τύραννον ὥννησεν, ὥς
 5 καὶ δεθῆναι καὶ ταῖς λιθοτομίαις εἰρχθῆναι· ὕστερον δὲ αὐ-
 τὸν καὶ ὥς ἀνδράποδον ἀπέδοτο βάρβαρον. καὶ ὁ Πλού-
 ταρχος δὲ φησιν ἔλαιον αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐμπορίας
 χάριν μετακομίσαι. ἀλλ' ὅμως καὶ τῶν τοιούτων ψόγων 72
 ἀκούοντες, θαυμάζομεν αὐτοῦ τὰ καλῶς εἰρημένα καὶ τὴν
 10 ἐκ τούτων ὠφέλειαν καὶ ὑμᾶς ἀξιοῦμεν ξυλλέγειν. καὶ γὰρ 73
 δὴ καὶ γυναικας γεγενῆσθαι παρ' Ἑλλήσιν ἀξιεπαίνους
 ἀκούομεν. Λυσιδίκη μὲν γάρ, ὥς φασιν, | ἐλοῦτο μηδὲ τὸν p. 176
 χιτωνίσκον ἐκδυομένη, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς αἰδοῦς. ἡ
 δὲ Φιλωτέρα κατιοῦσα εἰς τὴν πύελον κατὰ βραχὺ τὸ τῷ
 15 ὕδατι καλυπτόμενον ἐγυμνοῦτο τοῦ σώματος, ἀναστέλλουσα
 κατ' ὀλίγον τὸν χιτῶνα· καὶ αὖ πάλιν ἀνιοῦσα παραπλησίως
 ἡμπέσχετο. Θεανὼ δὲ ἡ Πυθαγορική, ἀποβλέψαντός τινος
 εἰς αὐτὴν καὶ εἰπόντος· „καλὸς ὁ πῆχυς“, „ἀλλ' οὐ δημό-
 σιος“ ἀπεκρίνατο. ἐρωτηθεῖσα δὲ πάλιν· „ποσταῖα γυνή
 20 ἀπὸ ἀνδρὸς εἰς τὸ Θεσμοφόριον κάτεισιν;“ „ἀπὸ μὲν τοῦ
 ἰδίου παραχρῆμα“ ἔφη, „ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλοτρίου, οὐδέποτε.“
 ταῦτα καὶ ὅσα τοιαῦτα καὶ ἐπαινοῦμεν καὶ φιλοσοφίας εἶναι 74
 ἄξιά φασιν. καὶ ἀποδεχόμεθα τὸν Πλάτωνα τοῖς ἀγαθοῖς
 τὸν γάμον ξυντάξαντα καὶ ἀθανασίας ἐπίνοιαν καὶ διαμο-
 25 νῆν τοῦ γένους καλέσαντα· Δημοκρίτῳ δὲ καὶ Ἐπικούρῳ
 λίαν μεμφόμεθα, παραιτεῖσθαι καὶ τὸν γάμον καὶ τὴν παιδο-

6—8: Plut. Sol. 2 || 12—21: Clem. Str. IV 19, 120—121 (17—21: Thean. sent. 3—4) || 23—p. 318, 4: Clem. Str. II 23, 138 (cf. Plat. Symp. p. 207 D Democrit. vit. et. plac. 170 Epicur. fr. 526)

1 διονύσου C | 2 ξυνεῖν C | συρακουσίας K | 3 τῷ: τὸ C et
 4 παιδίον C | δέ: ὅδε L | 5 δεθῆναι L | 7 αὐτὸν ἔλαιον L |
 9 θαυμάζομεν K | 11 δὴ: δεῖ S¹ | 12 λυσιδίκη S | φησιν C |
 ἐλούετο MSC K e corr. L² | μήτε KL MC | 14 φιλωτέρα LSC | τὸν
 πύελον MC | 15 ἐγύμνον SCMγρ. | 17 ἡμπέσχετο LS | 18 δη-
 μοσίως L¹ | 19 ἐρωτιθεῖσα M | ποστέα L¹M | 20 κάτεισιν S |
 22 ταῦτα: τοιαῦτα K: τὰ τοιαῦτα L | ἐπαινούμενα K | 26 παραι-
 τεῖσθε C

γονίαν κελεύουσιν. τὴν γὰρ τοι ἡδονὴν ὀρισάμενοι τέλος,
 τὰ φροντίδας ἔχοντα καὶ τινὰς ἀηδίας παντελῶς ἀπεκλήρουσαν.
 75 οἱ δὲ τῆς Ποικίλης μέσῃν τινὰ ὁδὸν ὥδευσαν· τοῖς γὰρ
 ἀδιαφόροις τὸν γάμον καὶ τὴν παιδογονίαν ξυνέξευξαν. οἱ
 δὲ θεῖοι λόγοι τὴν μὲν διὰ φιλοσοφίαν ἐπινοοιμένην ἀγνείαν 5
 ὑμνοῦσιν, ὥς βίον προξενουῖσαν φροντίδων ἐλεύθερον· τὸν
 δὲ σώφρονα γάμον νομοθετοῦσιν, ὥς καὶ τὸ γένος αὖξιντα
 καὶ λαγνείας τοὺς σωφρονεῖν βουλομένους ἐλευθεροῦντα·
 πορνείας δὲ καὶ τῆς ἄλλης ἀκολασίας ὥς συνώδους κατηγο-
 76 ροῦσιν. „τίμιος γὰρ ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαν- 10
 τος“ φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος· „πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς
 κρινεῖ ὁ Θεός.“ καὶ πάλιν· „λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς
 χήραις· καλὸν αὐτοῖς ἐστίν, ἐὰν μένωσιν ὥς ἐγώ· εἰ δὲ
 οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν.“ καὶ ἐτέρωθι· „πορνεία
 δὲ καὶ ἀκαθαρσία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει 15
 ἁγίοις.“ καὶ ἀλλαχοῦ· „μὴ τις πόρνος καὶ βέβηλος ὥς
 77 Ἡσαῦ.“ οἱ μὲν οὖν ἡμέτεροι διδάσκαλοι τὸν λογικοῖς πρέ-
 ποντα διεθεσμοθέτησαν βίον· οἱ δὲ τῶν φιλοσόφων ἄριστοι
 καὶ αὐτοὶ ταῖς ἡδοναῖς ἐδουλώθησαν καὶ νόμους ἔγραψαν
 ἀκολασίαν διδάσκοντας· τοιοῦτοι γὰρ οἱ περὶ γάμων καὶ 20
 παιδεραστίας τοῦ Πλάτωνος νόμοι. καὶ μέντοι καὶ περὶ
 φιλίας Ἰππόδαμος ὁ Πυθαγόρειος οὕτω γέγραπεν· „ἅ μὲν
 ἐξ ἐπιστάμας θεῶν, ἅ δὲ ἐκ παροχᾶς ἀνθρώπων, ἅ δὲ ἐξ
 78 ἁδονᾶς ζῶων.“ ὁ δὲ δεσπότης Χριστὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγ-
 γελίοις φησὶν· „μεῖζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς δύναται δεῖξαι, 25
 ἵνα τις θῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.“
 τὰ τελεώτατα δὲ ἐκπαιδεύων, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐκέλευεν

10—12: Hebr. 13, 4 || 12—14: 1. Cor. 7, 8—9 || 14—16:
 Eph. 5, 3 || 16—17: Hebr. 12, 16 || 20—21: Eus. Pr. XIII 19, 14—18.
 20, 6 (Plat. Reip. V p. 457 C—461 C Phaedr. p. 256 D—E) ||
 21—24: Clem. Str. II 19, 102 || 25—26: Joh. 15, 13 || 27—p. 319, 1:
 Matth. 5, 44

7 ἀυξάνοντα S | 8 τοῦ C | 9 ἄλλης om. L¹ | συνώδους K |
 12 τοῖς: ταῖς LM | 13 post δὲ add. καὶ L | 14 ἐγκρατεύονται
 C | 14—15 πορνεία δὲ καὶ om. C | 15 μὴ L | 16 πόρνος ἢ
 βέβηλος [βέβη C] LCMγρ. | 16—17 ὥς καὶ Ἡσαῦ K | 21 παιδα-
 ραστίας MC | 22 πυθαγόρειος SC | οὕτως K | 23 ἐπιστήμας SC |
 24 ἡδονᾶς SC | 27 τελεώτερα K | δὲ om. SC | παιδεύων KM

ἀγαπᾶν· | ὁ δὲ τὴν Πυθαγόρειον ἐκπαιδευθεὶς τετρακτὺν p. 177
τὴν ἀνθρωπίνην φιλίαν ἐκ παροχῆς ὠρίσαστο κατορθοῦσθαι.
οὐ μόνον δὲ ἀπάδων ὅδε ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ πάμπαν ἀξύστα- 79
τος. πολλοὺς γὰρ ἐχθρῶν εὐεργέτας γεγεννημένους εὐρίσκομεν·
5 πολλοὺς δὲ εὖ μὲν παρὰ τινων πεπονθότας, ἀχαρίστους δὲ
μᾶλα περὶ τοὺς εὐεργέτας γεγεννημένους. οὐ τοίνυν παροχῆς
ἔκγονος ἡ φιλία, ἀλλὰ καρπὸς φιλίας ἡ παροχή.

Ταῦτα πάλιν, ὧ ἄνδρες, παρεξετάσαντες καὶ γνόντες, 80
ὅσον θείων καὶ ἀνθρωπίνων τὸ μέσον, δι' ἐκείνων, οἷον
10 δὴ τινων στοιχείων, ἐπὶ τὴν τούτων ὁδεύσατε τελειότητα
καὶ „μὴ προφασίζεσθε προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις,“ ἥ φησιν
ἡ μελωδία τοῦ Πνεύματος. ὅταν γὰρ τοὺς εὐαγγελικοὺς 81
ἐπιδειξώμεν νόμους πολλῶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ὄντας
ὕψηλοτέρους, τηνικαῦτα ὑμεῖς τοὺς μὲν νόμους ἐπαινεῖτε,
15 τοὺς δὲ τούτους παραβαίνοντας ἀδεῶς εἰς μέσον προφέρετε
καὶ δι' ἐκείνων πειρᾶσθε διαβάλλειν τοὺς νόμους. ἔδει δὲ 82
ψέγειν μὲν ἐκείνους, ἀλλὰ μὴ τῶν νόμων κατηγορεῖν. οὐδὲ
γὰρ διὰ τὰς φάυλας ἀμπέλους φεύγομεν τὰς ἀρίστας, οὐδὲ
διὰ τὰς πικρὰς ἀμυγδαλάς καὶ τὰς γλυκείας ἀποστρεφόμεθα,
20 οὐδὲ διὰ τὸν ὑπόχαλκον χρυσὸν καὶ τὸν ἀκίβδηλον διαβάλ-
λομεν, οὐδὲ διὰ τὴν ἐψευσμένην πορφύραν καὶ τὴν ἀλη-
θινὴν σκώπτομεν, οὐδὲ τῶν ἁμαθῶν ἕνεκα ζωγράφων καὶ
τῶν ἐντέχνων κατηγοροῦμεν, οὐδὲ διὰ τοὺς πονηροὺς ἀν-
θρώπους καὶ τοὺς σπονδαίους μισοῦμεν, οὐδὲ ἣν τινα
25 εὐρωμεν ἀνεπιστήμονα ἱατρόν, ἥδη καὶ τὴν ἱατρικὴν ἀπα-
γορεύομεν τέχνην, ἀλλὰ καὶ τῶν ζωγράφων καὶ τῶν ἱατρῶν,
καὶ μέντοι καὶ τῶν σκυτοτόμων καὶ τῶν χαλκοτύπων καὶ

11: Ps. 140, 4

1 ὁ: ὅτι C | τὴν om. L | πυθαγόρειον SC | 2 φιλίαν: φιλαν-
θρωπίαν CL² | 3 ὡδε C | 4 εὐρίσκωμεν S | 6 μᾶλλον CMγρ. |
8 γνῶντες C | 9 ὅσων KS | post θείων add. τε M | ἀνθρωπίων
K | οἷων C | 10 δὴ om. MSC | στοιχείων C | ὡδεύσατε C |
11 προφασίζεσθαι MS | ἥ om. MSC | 13 σοφίας L | 15 προσ-
φέρετε MSC | 16 καὶ om. C | πειρᾶσθαι K | 17 μὲν om. KL |
μὴ om. C | 18 διὰ—οὐδὲ om. L¹ | ἀρίστους MSCL² | 19 γλυ-
κείας S | 20 τὸν (priore loco): τὴν C | 21 ἐψευγμένην in ἐψεγμέ-
νην corr. K | ἀληθινὴν K | 22 ζωγράφ M¹ | 24 ἐὰν ἦντινα S |
25 εὐρωμεν S

τῶν χρυσοχόων τοὺς μὲν ἀρίστους θαυμάζομεν, τοὺς δὲ
 τὴν τέχνην οὐκ ἀκριβοῦντας σκόπτειν εἰώθαμεν· τὰς δὲ γε
 τέχνας, καὶ μὴδὲν ἐπιστήμονα εὖρωμεν, διαβάλλειν οὐκ
 83 ἀνεχόμεθα. τῶν γὰρ ὁτοπωτάτων διὰ τοὺς τυφλώττοντας
 τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ αὐτὴν τὴν ὀπτικήν αἴσθησιν διαψέγειν 5
 ὥς ἄχρηστον, καὶ διὰ τοὺς τὴν γλῶτταν πεπεδημένους τῶν
 τῆς φωνῆς ὀργάνων ὥς οὐκ ἀναγκαίως κατηγορεῖν, καὶ διὰ
 τὰ βεβυσμένα ὧτα τὴν ἀκουστικὴν αἴσθησιν περιττὴν ὄνο-
 84 μάζειν. οὕτω τοίνυν ἀληθῶς σκέτλιόν τε καὶ ἄδικον τῶν
 τοὺς νόμους παραβαινόντων εἵνεκα καὶ αὐτῶν τῶν νόμων 10
 κατηγορεῖν καὶ τῶν τούτους φυλάττειν ἐσπουδακότων. οὐδὲ
 γὰρ εἴ τις τέκτων κατὰ λόγον μὲν εὐθύνοι τὴν στάθμην,
 παρὰ λόγον δὲ τῷ σκεπάρνῳ χρώμενος διαφθεῖροι τὰ σημεῖα
 τοῦ μέλανος, ἢ περαιτέρω ταύτης τῶν ἔνδον ἀφαιρούμενος
 ἢ περιττὰ ἔξωθεν καταλείπων, τὴν στάθμην αἰτιατέον, 15
 p. 178 ἢ τὸ εὐθὲς ἐπιδείκνυσιν· | τῆς γὰρ τοι τοῦ τέκτονος ἁμα-
 85 θίας ἢ ἁμαρτίας. οὐκοῦν οἱ νόμοι στάθμης τινὸς καὶ κα-
 νόνος καὶ γνώμονος ἐπέχουσιν τάξιν· τῶν δὲ τούτοις χρω-
 μένων οἱ μὲν ἄριστα τὸν οἰκεῖον διευθύνουσι βίον, οἱ δὲ
 τὰ ῥᾶστα ἀντὶ τῶν βελτίστων προαιρούμενοι ἔξω τῆς τού- 20
 των εὐθύτητος βαίνουσιν. τοιγάρτοι τούτων μὲν κατηγορη-
 86 τέον, τοὺς δὲ νόμους ἐπαινετέον. οὐδὲ γὰρ εἴ τις ἄριστος ἱατρός
 ἐπιτάξοι τῷ κάμνοντι τῶν μὲν μεταλαβεῖν, τῶν δὲ μὴ μετασχεῖν
 παντελῶς, εἴτα ἐκεῖνος, ὀλίγον τῶν ἱατρικῶν ὑποθηκῶν φρον-
 τίσας, τῆς θεραπειᾶς προτιμήσοι τὴν ἥδονην καὶ τὰ ἀπειρη- 25
 μένα φαγῶν ἢ πιὼν αὐξήσοι τὴν νόσον, τὸν ἱατρὸν ὥς ἐπί-
 βουλον αἰτιώμεθα. ἐκ γὰρ δὴ τῆς τοῦ κάμνοντος ἀκρασίας,
 οὐκ ἐκ τῆς τοῦ ξυμβουλευσάντος προμηθείας ἢ νόσος ἠϋξήθη.

1 μὲν om. C | 2 σκόπτειν S | γε om. L | 4 τυφλώττοντας K |
 5 τοὺς om. KL¹ | 6 τῶν: τῷ S¹ et 7 ὀργάνῳ S¹ | ὥς om. K |
 οὐκ: κ M¹ | ἀναγκαίως K: ἀναγκαῖον C | 9 ἄδικόν τε καὶ ἀλη-
 θῶς σκέτλιον K | τῶν: τὸν C | 10 ἔνεκα SC | 12 τέκτων S¹ |
 post τέκτων add. οὐ S² | μὲν om. K | 13 παραλόγως SCMγρ. |
 14 ἢ: εἴ K | περετέρῳ S | τῶν: τὴν SC | 15 post περιττὰ add.
 τὰ Sylburg | καταλιπὼν KMSC | 16 τοι om. L | 17 ἢ om. L |
 18 γνώμονος: ἡγεμόνος L¹M, corr. Mγρ. | 22 ἐπενετέον S |
 24 ὀλίγων M, corr. Mγρ.: ἥττον SCL²Mγρ. | 26 αὐξήσει L | 28 τοῦ
 om. L¹ | προμηθείας S

Ταῦτα τοίνυν συλλογισάμενοι καὶ ὅσα τούτοις προσόμοια, 87
 τὸν μὲν τῶν σωτηρίων νόμων νομοθέτην ὑμνήσατε, αὐτῶν
 δὲ τῶν νόμων θαυμάσατε τὸ βιωφελὲς καὶ ὀνήσιμον· καὶ
 οἷον θεωροί τινες τῶν ἀξιεπαίνων ἀγώνων γινόμενοι, τοὺς
 5 μὲν τούτων ἀνακηρύξατε φύλακας, κατὰ δὲ τῶν παραβεβη-
 κότων μὴ τὴν ἴσῃν ἐξενέγκητε ψῆφον. οὐ γὰρ ἴσῳ γε 88
 σκοπῷ παραβαίνουσιν ἅπαντες. πολλὰ γὰρ δὴ καὶ παρὰ
 γνώμην πλημμελοῦμεν οἱ ἄνθρωποι· καὶ ταῦτα καὶ αὐτοί
 γε οἱ νόμοι καλοῦσιν ἀκούσια. καὶ γὰρ δὴ κατὰ κυνός τις
 10 ἢ ἄλλον του λίθου ἀκοντίσας, τοῦ μὲν διήμαρτεν, ἄνθρω-
 πον δὲ κατέκτεινε· τοιαῦτα γὰρ δὴ πάθη καὶ Ἡρόδοτος
 ᾔδει. πολλάκις δὲ τις πέλεκυν ἔχων καὶ ξύλα τέμνων κατὰ 89
 τινος παριόντος ἄκων ἠκόντισε τὸν σίδηρον. τούτοις καὶ
 τοῖς τοιούτοις, ὥς ἀκουσίοις, ξυγγνώμην οἱ νόμοι προσνέ-
 15 μουνσιν. καὶ τὰ ἐκούσια δὲ οὐ σμικρὰν ἔχει διαφοράν.
 οὐδὲ γὰρ ἴσον ὑπὸ τινος ὀργῆς καὶ θυμοῦ τινα παροξυνό-
 μενον πατάξαι τὸν πέλας καὶ παραπέμψαι τῷ θανάτῳ, οὐ
 τοῦτο προβουλευσάμενον οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ γε παίσαντα, καὶ
 τὸ ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ λόχου καὶ προνοίας τυρεῦσαι τὸν θά-
 20 νατον· τὸ μὲν γὰρ ἦν ἀκρασίας θυμοῦ, τὸ δὲ πονηρίας
 ἐσχάτης· καὶ τὸ μὲν οὐχ ὅλον, τὸ δὲ ὅλον τῆς γνώμης.
 οὕτω καὶ ταῖς τῆς ἡδυπαθείας οὐχ ἅπαντες ὁμοίως οἱ ἄν- 90
 ῥωποι περιπίπτουσιν ἀμαρτίαις· ἀλλ' οἱ μὲν ἥκιστα περιορ-
 γαζόμενοι τὰ εὐπρεπῆ τῶν σωμάτων περιπεύρονται, ἔσθ'
 25 ὅπῃ δὲ καὶ ὀρθῶσιν ἐξαπλήρης καὶ καταδουλοῦνται τῷ πάθει,
 τοῦ λογισμοῦ τῆς ἡγεμονίας ἐξισταμένου· οἱ δὲ βίον ἔχουσι

11—12: Herod. I 43

16—p. 322, 23: Anastas. Sin. Resp. 8

2 τὸν S² e corr. | νόμον C | 2—3 νομοθέτην—νόμων om.
 C | 3 βιοφιλὲς KC | 6 ἐξενέγκατε S: ἐξηνέγκηται C | οὐ: εὐ C |
 8 καὶ posterius. om. C | 10 ἀλόγου CL²: ἄλλον ἀλόγου M | του
 om. C: τὸν LM | 11 ἡρώδοτος S | 12 ᾔγει M, corr. Mgr. | πέ-
 λυκα S² | 13 τὸ σιδήριον SCMgr. | 15 ὥς μικρὰν C | 16 τινα
 om. K | 18 τούτῳ: τοῦ K | 19 τὰ: τὰ L: τῷ S | 21 οὐχ ὅλον:
 οὐ καλόν K | 22 οὕτως KM | τῆς om. C | ἡδυπαθείαις KL |
 24 περιπίρονται S: περιπήρονται C² ut videtur: τιτρώσκονται
 Mgr. | 25 δὲ om. K | ἐξαπλήρης S: ἐξαίρνης M, corr. Mgr.

- 91 τὸ τῇ τοιᾷδε θεωρίᾳ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐστιᾷν. καὶ οἱ μὲν οὐδὲ σιτίων οὐδὲ ποτῶν ἀπολαύουσιν ἀδεῶς, ἡττῶνται δὲ ὅμως παλαίοντες, ἐπεὶ παλαίειν ἐπιστημόνως οὐ βούλονται· οἱ δὲ | ὑπερμαζῶσι καὶ τρυφῶσι καὶ πᾶν εἶδος ἐπι-
 p. 179 νοοῦσι χλιδῆς καὶ τὰς ἄλλας ὀρέξεις διερεθίζουσι παντοδα-
 παῖς ἐπινοίαις, καὶ μέντοι καὶ σβεννυμένων ἀσχάλλουσιν.
- 92 ἐπεὶ τοίνυν τοσαύτη τῶν παρανομούντων διαφορά, οὐ χρεὼν ἅπασιν χαλεπαίνειν ὁμοίως, ἀλλὰ τοὺς μὲν προδήλως τὸν σωθῆναι βίον ἀσπαζομένους μυσάττεσθαι, τοῖς δὲ ἄλλοις καὶ συμβουλεύειν καὶ παραινεῖν καὶ χεῖρα ὀρέγειν καὶ θερα-
 πεύειν ἐπιμελῶς καὶ προσφέρειν τῆς ὑγείας τὰ φάρμακα· ἐκείνους δέ, ἣν τοι ἐπιμένωσι θηριωδῶς βιοτεύοντες, καὶ περιόντας θρηνήσωμεν καὶ ἀποθανοῦσι τὸ Σαρδανάπαλου
- 93 ἐπίγραμμα προσενέγκωμεν. τῷ γὰρ δὴ ἐκείνου ἐπεγέγραπτο τάφῳ: „τόσ’ ἔχω, ὅσ’ ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ’ ἔρωτος |
 15 τέρπν’ ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται.
- 94 καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.“ ἀλλὰ γὰρ καὶ τοῦτο ψευδὲς οἱ γεγραφότες ἐπέγραψαν. οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας, ἅπερ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀλλ’ εἰς τὴν δυσ-
 20 ῳδὴν φθορὰν ἐκεῖνα κεχώρηκεν· ἔχει δὲ μόνον τοῦ παρα- νόμου βίου τὴν δυσσομίαν, ἣ διηνεκῶς τὴν ψυχὴν ἀλγύνει καὶ ἀνιᾶ, ξυνειδυῖαν ἑαυτῇ τὰ κάκιστα καὶ μεμνημένην ὧν παρανόμως εἰργάσατο.
- 95 Ταύτην ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, δευτέραν καὶ δεκάτην διάλεξιν προσενήνοχα, καὶ ἐπέδειξα, τίνα μὲν περὶ Θεοῦ καὶ ὕλης καὶ κτίσεως, καὶ μέντοι καὶ ἀρετῆς καὶ κακίας τοῖς τῶν Ἑλλήνων ἔδοξε φιλοσόφοις, καὶ τίνα ἡμᾶς οἱ θεῖοι ἐξεπαί-

14—17: Clem. Str. II 20, 118

14—23: Georg. Mon. Chron. I 6 (p. 9—10) (Suid. s. v. Σαρδανάπαλος)

1 τὸ: τῷ LC | 6 καὶ posterius om. C | ἀσχάλλουσιν S | 8 προδήλους C | 9 τὸν om. C | εὐώδη K | 10 hic desinit C | 11 ὑγείας K | 12 ἐπιμένονσι S | βιωτεύοντες LS | 13 τὰ SL² Mgr. et σαρδανάπαλλον KM: σαρδανάπαλῳ Mgr. et 14 ἐπιγεγραμμένα SL² Mgr. | 15 τόσ’ K | ἔχω ὅσ’ om. K | ὅσ’ S¹ | post ἔφαγον add. τε M | ἔρωτος: litt. ἔρ L² | 16 ἔμαθον M, corr. Mgr. | λέληπται S¹ | 22 αὐτῇ L | κακα K | μεμνημένη K | 27 ἐξεπαίδευσαν om. M, add. Mgr.

δευσαν λόγοι, καὶ ὥς ἔσβεσται μὲν τὰ ἐκείνων ἅπαντα καὶ
 παραδέδοται τῷ ζόφῳ τῆς λήθης, ἀνθεὶ δὲ ταῦτα καὶ τέθηγε
 καὶ πολλὰς ἔχει καθ' ἑκάστην καὶ πόλιν καὶ χώραν ἀκροα-
 τῶν μυριάδας καὶ διδασκάλους, τὴν μὲν Πλατωνικὴν εὐέπειαν
 5 οὐκ ἔχοντας, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας ἰατρειὰν προσφέροντας·
 καὶ τῶν μὲν ψευδωνύμων θεῶν τὸν πλάνον ἐληλαμένον,
 τοῦ δὲ ἡμετέρου Σωτῆρος τὰ δόγματα κηρυττόμενα. τοῦτο 96
 γὰρ δὴ καὶ ὁ Πορφύριος, ἐν οἷς καθ' ἡμῶν ξυνέγραψεν,
 εἶρηκεν· „νυνὶ δέ“ φησι „θαυμάζουσιν, εἰ τοσοῦτων ἐτῶν
 10 κατείληφε νόσος τὴν πόλιν, Ἀσκληπιοῦ μὲν ἐπιδημίας καὶ
 τῶν ἄλλων θεῶν οὐκέτι οὔσης· Ἰησοῦ γὰρ τιμωμένου, οὐ-
 δεμιᾶς δημοσίας τις θεῶν ὠφελείας ἤσθετο.“ ταῦτα ὁ πάν- 97
 των ἡμῖν ἔχθιστος Πορφύριος εἶρηκε, καὶ ἀναφανδὸν ὁμο-
 λόγησεν, ὥς πιστευόμενος ὁ Ἰησοῦς φροῦδους ἀπέφηνε τοὺς
 15 θεοὺς, καὶ μετὰ τὸν σταυρὸν καὶ τὸ σωτήριον πάθος οὐκέτι
 φανακίζει τοὺς ἀνθρώπους Ἀσκληπιός, οὐδὲ ἄλλος τις τῶν
 καλουμένων θεῶν. | ἅπαντα γὰρ αὐτῶν τὸν ὀρμαθόν, οἷόν p. 180
 τινας νυκτερίδας, τῷ σκότῳ παρέπεμψεν ἀνατεῖλαν τὸ φῶς.
 ταύτης καὶ ὑμᾶς τῆς ἀκτῖνος μεταλαχεῖν ἀξιῶ· τοῦδε γὰρ 98
 20 χάριν καὶ τὸν πόνον ἀνεδεξάμην, καὶ οἷόν τινας βοτάνας
 πανταχόθεν ξυλλέξας, τὸ ἀλεξίκακον ὑμῖν κατεσκεύασα φάρ-
 μακον.

8—12: Eus. Pr. V 1, 10 (Porph. contra Christ.)

2 τέθειλε S¹ | 4 διδιδασκάλους M | εὐεπίαν KS | 6 ἐληλασμέ-
 νον MS¹ | 9 θαυμάζουσι φησὶ M | 12 ὠφελείας S | 12—13 ὁ πλά-
 των ἡμῖν L¹: ἡμῖν ὁ πάντων L² | 13 ἡμῖ S | 14 ὁ om. S |
 16 φαινακίζει KS | 20 βοτάνας: litt. ἀν desunt in K: βοηθείας
 K² | 22 περὶ πρακτικῆς ἀρετῆς KS; add. λόγος ιβ S | Θεοδωρήτου
 [Θεοδωρίτου ἐπισκόπου κύρου L] ἐλληνικῶν θεραπευτικῆ παθη-
 μάτων KL: ἐλληνικῶν θεραπευτικῆ παθημάτων· ἡ βίβλος αὕτη
 ἐστὶν ἡ λεγομένη φιλόθεος S

INDICES.

I. Index scriptorum et philosophorum.

In hoc indice non solum afferuntur scriptores a Theodoro commemorati, sed ii quoque, quos ad opus suum confi-
ciendum adhibuit vel adhibuisse videtur; horum vero et libro-
rum eorum nomina *litteris inclinatis* scripta sunt. Uncis
quadratis inclusi sunt ii scriptorum loci, quorum non ipsa
verba a Theodoro allata sunt. Asterisco notati sunt loci,
quos sumpsit a Clemente, cruce vero, quos sumpsit ab Eu-
sebio, et iis quoque locis Clementis, qui etiam apud Eusebium
reperiuntur, crux appicta est. De philosophorum placitis cf.
Dielsii *Doxographi Graeci*.

Achaicus: VIII 58
Acusilaus: V 63
Aeschines Socraticus: II 24.
XII 70
Aeschylus: V 36
Aeschyli Prom. 44*: IV 24
Sept. adv. Theb. 592†: XII 30
Aëtius Doxographus: II 95.
IV 31. V 16
Aëtii de plac. phil. (ed. Diels)
p. 284—289: I 63. IV 5. 7—9.
11—12
p. 292: IV 12
p. 307—308: IV 13
p. 316: IV 14
p. 321—332: I 63. IV 8. 15—16.
VI 13—15
p. 341—344: IV 17—20
p. 348—357: I 97. IV 21—24
p. 362—363: I 96. IV 24
p. 384—386: IV 62
p. 386—393: I 63. V 17—24. 28
Alcman Crotoniates: I 24
Alcmanis placitum: V 17

Amelii verba†: II 88
Ammonius Saccas: VI 60
Anacharsis: I 25. V 58. 63. XII
45. 47
Anacharsidis Epist. 1 Hercher*:
V 69
Anaxagoras: II 22. 23. 26. 51.
116. IV 26. V 45. 65. XII 67
Anaxagorae placita: I 97. IV
13. 15. 17. 21—23. V 18. 23.
VI 15
Anaxagorae vit. et plac. 29
Diels*: XI 8
Anaxarchi vit. et plac. 13 Diels*:
VIII 57
Anaximander: V 45. 65
Anaximandri placita: I 97. II 9.
IV 15. 17. 22. V 18
Anaximenes: V 45. 65
Anaximenis placita: I 97. II 9.
IV 15. 23. V 18
Andocidis Or. III 2*: VI 91
Antiochi [fr. 15 Mueller†]:
VIII 30

Antiphontis Sophistae vit. et
scr. 8 Diels*: VI 18
Antisthenes: XII 32
Antisthenis fr. 24 Mullach*†:
I 75
fr. 35*: III 53
[fr. 59*]: XI 8
[fr. 65*†]: III 53. XII 47
Apollodori [Bibl. III 10,3]: VIII
19—20
Arcesilaus: V 65. VI 19
Archelaus: II 23. 51. XII 67
Archelai placita: IV 15. V 18
Archilochus: X 36
Arei Didymi fr. phys. 39,6
Diels†: V 26
Aristarchus: I 24
Aristippus maior: XI 1
Aristippi fr. 30 Mullach*: XII 50
Aristippus minor: XI 1
Aristocles in quibusdam codd.
nominatur pro Aristotele V 22
Aristoclis [fr. 7 Mullach†]:
VIII 34. XII 51
Aristoteles: Praef. 9. I 24. 50.
IV 46. V 28. 46. 65. 67. 68.
72. 82. VI 7. VIII 2. 34. XII
51. 52
Aristotelis placita: IV 11. 13.
15. 18. 21. V 17. 20. 22. 24.
VI 15
Aristotelis [de anima II 2*]:
V 24
[Eth. Nic. I 8*]: XI 13. XII 52
[Top. V 3*]: I 90
Aristotelis de anima I 2: IV 10
Eth. Nic. I 4: IX 49
Aristoxeni [fr. 1 Mueller*]: I 24
[fr. 27—28]: XII 61—64
Attici [fr. 2 Mullach†]: XII 52
fr. 3†: VI 58
Bacchylidis fr. 14 Bergk*: I 78
Bionis fr. 45 Mullach*: VI 19
Cadmus: I 20. II 95
Chrysippus: V 72. VI 8. 11.
VIII 2

Chrysippi placita: VI 13—14
Cleanthes: V 27
Cleanthis placitum: IV 20
Clearchi placitum: V 18
Clementis [Protr. 3,42†]: VII 43
Clementis Strom. I 8,40: I 87
I 10,48: VIII 1
I 10,49: I 115
I 14,59: V 63
I 14,62: I 24. 50. 55
I 15,66: I 15
I 15,69: I 51
I 15,71—72: I 25. V 58. XII 44
I 15,73: VIII 21. XII 46
I 16,74—75: I 19—20. V 58. 71
I 16,75: III 26
I 16,77: V 69
I 16,78: I 24
I 19,93: I 33
I 21,105: VIII 21
I 21,131: II 47. III 29
I 22,150†: I 14. II 114
I 26,170: IX 7. 9—10
II 2,9: I 107
II 4,15—17: I 90
II 4,17: I 88
II 4,18: I 117
II 5,24: I 56. 88
II 6,27: I 91. 107
II 19,101—102: XI 15. XII 77
II 20,107: III 53
II 20,118: XII 50. 93
II 20,120: XII 57
II 20,121: III 53. XII 47. 49
II 21,127: XI 6. 16
II 21,128: XI 13
II 21,130: XI 6—8
II 22,131: XI 11
II 22,132—133: XII 19
II 22,133: XI 9. XII 21
II 23,138: XII 74—75
III 3,14—17: V 11—14
III 3,17: I 119. VIII 45
III 3,18: XII 38—39
III 3,19: VIII 42—43
III 3,19—20: II 104. IV 46—47

- IV 2,4: I 88.
 IV 2,5: XII 46
 IV 4,16: VIII 39
 IV 4,18: V 14. XII 53
 IV 5,19: XI 15
 IV 5,23: XI 14
 IV 6,37: VIII 42
 IV 7,45: I 82
 IV 7,48: XII 46
 IV 7,49: VIII 39
 IV 8,56: VIII 57—58
 IV 19,120—121: XII 73
 IV 19,121: XII 49
 IV 19,122: I 17. XI 1
 IV 22,143: I 91
 IV 22,144: VIII 41. 45
 IV 23,149: IV 1
 IV 23,150: VIII 36
 IV 25,162: I 86
 IV 26,167: VIII 35
 V 1,1: I 92—93
 V 1,5: IV 24
 V 1,7: VIII 49. XII 36
 V 1,11: V 16
 V 2,15: I 72
 V 3,17: I 84. XII 35
 V 3,18: I 71
 V 4,19: I 85
 V 6,33: I 80
 V 8,44: XII 45
 V 11,67: I 55. 128
 V 11,68: I 78
 V 11,75: IV 34. VII 48
 V 11,76: III 74—75
 V 12,78: II 30. 42. IV 38
 V 12,79: IV 49
 V 12,81: I 73—74
 V 13,88: V 28
 V 14,89†: II 80. IV 46
 V 14,90†: V 47. VI 7. XI 18
 V 14,92†: III 103
 V 14,93†: III 106
 V 14,98†: XII 24—25
 V 14,100†: VI 22
 V 14,101†: VI 25
 V 14,108†: I 75—77. VIII 50
 V 14,109†: III 72
 V 14,112†: II 108. IV 7
 V 14,113†: VII 46
 V 14,115†: I 70. II 108
 V 14,121†: VI 23
 V 14,124†: II 31
 V 14,128†: VI 16
 V 14,136: VI 57
 VI 2,10: I 87
 VI 2,18: VI 90—91
 VI 2,23—24: XII 56
 VI 8,69: I 92—93
 VII 4,22: III 73
 VII 4,24—26: VI 16—20
 VII 15,88: XI 15
 VIII 4,10: V 24—25
 Cornutus: II 95
 Crates: IV 12. XII 32
 Cratetis fr. 5 Diels*: XII 49
 Critiae placitum: V 18
 Cynici: I 75
 Democritus: VI 8. 11. 13
 Democriti placita: II 11. IV 9.
 13—15. 17. 21. 23. V 22. 24.
 VI 15
 Democriti vit. et plac. 170
 Diels*: XII 74
 [fr. 4 Diels*]: XI 6
 [fr. 33*]: IV 1
 Demosthenes: VIII 2
 Demosthenis Or. XIX 158:
 VIII 25
 [XXV 11]: I 21
 Diagoras: Praef. 9. II 112. III 4.
 VI 6
 Diodorus: II 95
 Diodori [Bibl. I 11†]: III 6. 23
 [I 11—12†]: III 44
 [I 96,4—5†]: I 21
 [III 58—59†]: I 22
 [IV 38†]: III 27—28. VIII 16
 —17
 [IV 71†]: III 27—28
 Diogenis Apolloniatae placita:
 II 9. IV 12. 15. 17. 18. 21.
 V 23

- Diogenes Sinopeus: I 24. 50.
 III 53. XII 32. 48
 Diogenis Sinopei fr. 118 Mul-
 lach*: VI 20
 fr. 282*: VI 20
 Diogenis Smyrnaei placitum
 II 11
 Diogenianus X 42
 Diogeniani verba†: X 19—20
 Dionysii Ant. Rom. II 19†: III 47
 Diophantus in quibusdam codd.
 nominatur pro Ecphanto: IV 11
 Diphilus falso nominatur pro
 Philemone: VI 23
 Doxographi ed. Diels p. 168:
 IV 11
 p. 170sq.: II 9—11
 Vid. etiam Aëtius et Areus
 Didymus
 Ecphanti placitum: IV 11
 Eleatici: II 17. IV 5. V 61
 Empedocles: I 24. II 17. 23.
 X 6—7
 Empedoclis placita: II 10. IV 22.
 V 18. 22. 23
 Empedoclis fr. 5,1—2 Diels*: I 71
 fr. 13: IV 14
 fr. 133*: I 74
 fr. 146*: VIII 36
 Epicharmi fr. 246 Kaibel*: I 82
 fr. 249*: I 88
 fr. 266*†: VI 22
 Epictetus: VI 73
 Epicurus: Praef. 9. VI 13
 Epicuri placita: II 11. IV 9.
 13. 15. V 18. 22. 24
 Epicuri [sent. 1]: VI 6
 [fr. 255 Usener*]: I 90
 [fr. 359]: VI 6
 [fr. 450*]: XI 6
 [fr. 526*]: XII 74
 [fr. 602*]: XI 16
 Epimenides: V 63
 Erasistrati placitum: V 22
 Eratosthenis [de bonis et ma-
 lis*]: VIII 57
 Euemerus: II 112. III 4
 Euripidis [Bacch. 1sq.]: VIII
 24
 Bacch. 472*: I 86
 [Orest. 1629sq.]: III 31
 Phoen. 471sq.*: I 87
 546sq.†: IV 40
 fr. 432 Nauck*: I 87
 fr. 449*: V 12
 fr. 574*: VI 90
 fr. 811*: VI 90
 Eusebii Hist. eccl. VI 19: VI 60
 VIII 2,4: IX 24
 Eusebii Praep. euang.: II 97
 Eusebii Praep. (ed. Dindorf)
 I 4,6: IX 33
 I 4,7: IX 35—36
 I 6,4: II 95
 I 8,5: II 108
 I 8,14—18: II 11—13
 I 9,1: II 97. III 6. 23
 I 9,5: II 97. III 6. 23
 I 9,7—8: VII 38
 I 9,11: VII 39
 I 9,12: II 27. 97. III 7. 23
 I 9,20—21: II 94
 I 9,21: II 44—45
 I 9,29: II 97. III 24—25
 I 10,16: III 25
 I 10,22—26: III 25
 II prooem. 5—6: II 94—95
 II 1,16—23: I 113—114
 II 2,3: III 30
 II 2,12—13: I 111—114
 II 2,17—34: III 26—28
 II 2,31—33: VIII 16—17
 II 2,41—44: I 22
 II 3,1—4: X 3. 46
 II 3,12: III 30
 II 6,2—5: VIII 30
 II 6,8—9: VIII 28
 II 7,1: I 59
 II 7,1—2: II 28—29. III 34—35
 II 7,4—7: II 7. III 38—41
 II 8,4: III 47
 III prooem. 4: III 54

- III 2,5-7: III 44
 III 2,7: II 94-95
 III 3,5: III 44. 54
 III 3,11: III 23
 III 4,8: III 85
 III 4,10-11: III 58
 III 9,25: III 43
 III 11,7: III 45
 III 11,10: III 45
 III 11,30: III 45
 III 13,1-2: III 46
 IV 3,5-6: X 19-20
 IV 7,1: X 18
 IV 9,1-2: X 14
 IV 10,2: VII 40
 IV 10,2-4: X 15
 IV 14,1-4: VII 39-41
 IV 16,1-9: VII 41-42
 IV 16,12: VII 43
 IV 18: X 16
 IV 20,1: X 17
 IV 22,10-12: III 60
 IV 23,1: III 62
 IV 23,6: III 63
 V 1,10: XII 96
 V 4,2: X 6
 V 4,3: VII 43. X 8
 V 5,1: III 56
 V 5,3: III 57
 V 8,1-7: X 22
 V 9,1: X 22
 V 10,1-5: III 66-68
 V 10,11: III 68
 V 16,2-3: X 10
 V 17,1: X 6
 V 18,2-5: X 24
 V 20,1-3: X 25
 V 20,8-10: X 26
 V 24,1-2: X 28-32
 V 25,1-26,3: X 33
 V 27,8: IX 10. X 33
 V 29,4: X 35
 V 32,2-33,3: X 36-37
 V 34,2-4: VIII 26-27. X 38
 V 35,2-3: IX 52
 V 36,1: X 39
 VI 1,1: X 13
 VI 2,2-3,1: X 40
 VI 5,1: X 11
 VI 7,2-3: VI 8
 VI 7,17-18: VI 9
 VI 7,20: VI 10
 VI 7,30: IV 40
 VI 8,8-10: VI 11-12
 VI 10,16: III 97. IX 33
 IX 6,9: II 114
 IX 6,9-7: I 14
 IX 10,2-3: I 42-43
 X 1,4: I 14
 X 4,13-20: I 12. V 74
 X 4,19-20: I 50-51
 X 7,10: I 12
 X 8,4: I 21. II 30. 32
 X 9,7-10: II 47
 X 9,12: II 44-45
 X 9,24: II 47. 50
 X 11,28-29: II 47. III 29
 X 11,28-30: II 49
 X 11,33-34: II 50
 X 14,11-12: V 45
 X 14,11-15: II 22-23. 51
 XI 9,4: II 33
 XI 9,7: II 34
 XI 10-11: II 84-85
 XI 10,14: I 14. II 114
 XI 11,10: II 108
 XI 13,2: IV 49
 XI 13,4: II 40
 XI 13,5: VI 26
 XI 16,1: II 77
 XI 16,2: II 71
 XI 17,7-8: II 82-83
 XI 17,9-18,10: II 84-85
 XI 18,6: II 81
 XI 18,26-19,3: II 87-88
 XI 20,2: II 78
 XI 21-34: II 104
 XI 21,2: IV 33
 XI 21,5: IV 36
 XI 27,5-8: V 39-41
 XI 27,13-14: V 42
 XI 27,16-17: V 43

- XI 29,3-4: IV 37-38
 XI 30,2: IV 39
 XI 31: IV 42
 XI 32,2-3: IV 42
 XI 32,4: III 70
 XI 32,6: IV 43
 XI 34,1-2: IV 44
 XI 35,2-5: XI 43-44
 XI 36,1: XI 46
 XI 38,2-6: XI 19-24
 XII 1,2: I 67
 XII 2,2: I 69
 XII 3,1: VIII 51
 XII 6,1-3: XI 25-26
 XII 6,1-4: I 65
 XII 6,9-11: VI 28
 XII 6,14: XII 40
 XII 6,15-16: XI 28
 XII 6,15-17: XI 67
 XII 6,18-22: XI 29-30
 XII 6,22: XII 41
 XII 7: I 115
 XII 8,2: I 35
 XII 8,4: I 32
 XII 10,2-3: XII 30-31
 XII 16,3-5: VI 34
 XII 21,2-5: VI 35-36
 XII 27,2: V 29
 XII 27,4: V 30
 XII 29,2-3: XII 24-25
 XII 29,4: I 37
 XII 29,9: I 38. XII 28
 XII 29,10: VIII 13
 XII 29,14-15: XII 21
 XII 29,16: VI 42
 XII 29,17: I 39
 XII 33,1: XII 34
 XII 49,2: IX 49
 XII 49,3: IX 8
 XII 51,35: VI 32
 XII 51,38: VI 32
 XII 51,47: VI 33
 XII 52,1: VI 43
 XII 52,5: VI 44
 XII 52,19-20: VI 45-46
 XII 52,22-23: VI 46
 XII 52,26-27: V 32
 XII 52,30: VI 47
 XIII 1,1: I 59
 XIII 1,1-2: II 28-29. III 34-35
 XIII 2,1: III 55
 XIII 3,3-6: II 7. III 38-41
 XIII 3,9-14: V 34-35
 XIII 3,17-18: V 36
 XIII 6,1: I 83
 XIII 6,8: II 36
 XIII 6,11: II 37
 XIII 7,2-3: XII 42
 XIII 9,6: XI 31
 XIII 10,3: VIII 53
 XIII 10,5-6: VIII 54
 XIII 10,9: XI 32
 XIII 11,1: VIII 46
 XIII 12,5: I 86. 115. II 30-31
 XIII 13,3: II 80
 XIII 13,4: V 47. VI 7
 XIII 13,5: XI 18
 XIII 13,8: III 103
 XIII 13,9: III 106
 XIII 13,20: XII 24-25
 XIII 13,25: VI 22. 25
 XIII 13,35: I 75-77. VIII 50
 XIII 13,36: III 72
 XIII 13,39: II 108. IV 7
 XIII 13,40: VII 46
 XIII 13,42: I 70. II 108
 XIII 13,47: VI 23
 XIII 13,51: II 31
 XIII 13,55: VI 16
 XIII 14,3: VII 47. XII 26
 XIII 14,5: I 59. II 28-29. III 34-35
 XIII 16,4-6: V 13
 XIII 16,4-7: XI 34-36
 XIII 16,8: XI 40
 XIII 16,9-10: XI 42
 XIII 18,10: III 70
 XIII 19,1-2: IX 38
 XIII 19,5: IX 39
 XIII 19,12: IX 41
 XIII 19,13-18: IX 42-51

- XIII 19,14—18: XII 77
 XIII 20,6: IX 53—54. XII 77
 XIII 21,2—7: IX 55
 XIV 3,7: II 113. VI 6
 XIV 4,4—6: II 14—15
 XIV 4,8—10: II 17—18
 XIV 10,1—3: I 48
 XIV 10,4—5: I 42—43
 XIV 11,5: IV 26
 XIV 12: II 24. XII 70
 XIV 16,1: II 112. III 4. VI 6
 XIV 16,9: II 113
 XIV 18,28: II 20
 XIV 19,10: II 113. VI 6
 XIV 27,1: V 7
 XV 2,8: VIII 34
 XV 2,8—9: XII 51
 XV 3—4: XII 52
 XV 5,1: V 47. VI 7
 XV 5,5: VI 58
 XV 9: V 28
 XV 9,6: V 47. 67
 XV 13,7—8: XII 32. 47—48
 XV 15,6: VI 12
 XV 20,1: V 25
 XV 20,6: V 26
 XV 21,3: V 27
 XV 62,1—4: IV 27—29
 XV 62,6: IV 26
 XV 62,14: V 16
 Galenus: V 82
Gregorii Nazianzeni Epist. 32
 (p. 29 ed. Maur.): III 74
Or. IV 122: VIII 16
 Hecataei Abderitae vit. et
 plac. 4 Diels*: XI 8
 Hellanici [fr. 96 Mueller*]:
 XII 44
 Heraclidis placita: IV 20. 23.
 V 18
 Heraclitus: II 88
 Heracliti placita: I 97. II 10.
 IV 12. 13. 15. 22. 23. V 18.
 23. VI 13
 Heracliti vit. et plac. 21 Diels*:
 XI 7
 Heracliti fr. 18 Diels*: I 88
 fr. 22*: I 88
 fr. 24*: VIII 39
 fr. 25*: VIII 39
 fr. 27*: VIII 41
 fr. 34*: I 70
 Hermippi [fr. 82 Mueller*]:
 XII 46
 Herodoti Hist. I 8: IX 41. X 103
 I 32*: V 12
 [I 43]: XII 88
 [I 170*]: I 24
 [II 25]: IV 62
 II 171†: X 8
 Herophili placitum: V 22
 Hesiodus: I 60. II 47sq. 95.
 III 4. V 36
 Hesiodi Opp. 121—123: VIII 47
 [289—292]: XII 46
 410†: V 7
 413†: V 7
 [Theog. 116sq.†]: II 28. III
 35. IV 50
 [156sq.†]: III 38
 Hipparchia: XII 49
 Hippasi placita: II 10. IV 12.
 V 18
 Hippocrates: V 82
 Hippocratis placitum: V 22
 Hippodami verba*: XII 77
 Homerus: I 60. II 6. 47sq.
 III 4. 41. V 36. VIII 23. X 37
 Homeri [*A* 39sq.]: VII 14
 [*A* 249]: IX 12
 [*A* 423sq.]: VII 14
 B 204—205: III 2
 [B 212sq.]: VI 62
 [Γ 236sq.]: II 48
 [*Δ* 49]: III 61. VII 14
Δ 194: VIII 23
 E 341—342: III 70
 [E 628sq.]: II 48
 [E 899sq.]: VIII 23
 Z 490—492: IX 40
 [H 467sq.]: II 47
 Θ 16: II 96

- Θ 68: II 4
 [A 832]: VIII 21. XII 46
 [N 5sq.]: V 59. XII 47
 Ξ 201: II 9. 29
 Ξ 302: II 9. 29
 [Ξ 325]: VIII 24
 [II 431sq.]: VI 4
 II 777: II 4
 T 234: III 31
 Φ 196: II 50
 [Ψ 17sq.]: VIII 31
 [Ψ 136]: VIII 31
 [Ψ 250sq.]: VIII 31
 [Ω 66sq.]: VII 14
 [Ω 70]: III 61. VII 14
 Ω 527—530†: V 35
 [α 68sq.]: VI 5
 δ 400: II 4
 [θ 266sq.]: VII 5
 λ 24—37: VIII 33
 [σ 85]: IX 52
 [σ 130]: V 11
 τ 163: XII 38
 Hyperidis fr. 195 Blass*: VI 91
 Ionici philosophi: V 61
 Isocratis Or. I 50: VIII 14
 IV 141*: VI 91
 Italici philosophi: I 55. V 61
 Leander: vid. Maeandrius
 Leucippi placitum: IV 15
 Linus II 49
 Longini fr. 7 Weiske†: V 27
 Lyco: VIII 34. XII 51 Vid. Aristocles
 Lysidice: XII 73
 Maeandrii [fr. 2 Mueller*]: I 24
 [fr. 5†]: VIII 30
 Manethonis [fr. 74 Mueller†]: II 94
 [fr. 81†]: III 44
 Melissus: II 15. V 65
 Melissi placita: IV 8. 15
 Menandri fr. 109 Kock*: VI 17
 Metrodori placita: II 11. IV 9. 13. 21
 Mnesarchus II 23
 Musaeus: II 49
 Myso: V 63
 Neanthis [fr. 17 Mueller*]: I 24
 Numenius: II 114—116
 Numenii [fr. 7 Mullach†]: I 14
 fr. 9*†: II 114
 fr. 10†: II 81. 84—85
 Numenius falso nominatur pro Areo Didymo: V 26
 Oenomai [fr. 1 Mullach†]: X 24
 [fr. 2†]: X 25—26
 [fr. 6†]: X 28—32
 [fr. 7†]: X 33
 [fr. 8†]: X 33
 [fr. 10†]: IX 10. X 33. 35
 [fr. 11†]: X 36—37
 [fr. 12†]: VIII 26—27. X 38
 [fr. 13†]: X 39
 fr. 14†: VI 8—10
 Oracula†: VIII 26. IX 10. X 17. 22. 24—41
 Origenes: VI 60
 Orpheus: I 21. 114. II 47sq. 95. III 29. XI 42
 Orphicorum fr. 5—6 Abel*†: II 30—31
 fr. 6,1†: I 86. 115
 fr. 165†: III 44. 54
 Parmenides: II 109. V 65
 Parmenidis placita: II 10. IV 7. 15. 23. V 18. 22. VI 13
 Parmenidis fr. 2,1 Diels*: I 72
 fr. 8,4*†: II 108. IV 7
 fr. 8,38†: II 15
 Paulus Lacydae familiaris: VIII 58
 Periander: V 63
 Peripatetici: XII 50—51
 Pherecydes Syrius: I 12. 24. 55. V 63
 Philammon: II 49
 Philemonis fr. 100 Kock*†: VI 16
 fr. 137*: VI 16
 fr. 246*†: VI 23
 Philo Byblius: II 94

- Philonis Byblii fr. 1,2 Mueller†:
 II 44—45
 [fr. 2,14†]: III 25
 Philo Byblius falso nominatur
 pro Clemente: VII 43
 Philo Hebraeus: II 94
 Philolaus: V 65
 Philolai placitum: IV 21
 Philolai fr. 14 Diels*: V 14
 Philotera: XII 73
 Pindari fr. 132 Bergk*: VIII 35
 fr. 142*†: VI 25
 fr. 180*: I 115
 fr. 208†: X 8
 fr. 292*†: XII 25
 Plato: Praef. 3. 7. 9. I 9. 12.
 31. 50. 53. 58sq. II 16. 19.
 24. 25. 38. 39. 51. 70sq. 82.
 85. 89. 104. 105. 109. 114—116.
 III 34sq. 74sq. IV 32sq.
 V 46. 65. 67. 68. 72. 82. VI
 31sq. 61. VIII 2. 56. IX 19.
 37. XI 11. 13. 27. 66. XII 27.
 43. 55. 69sq. 95
 Platonis placita: IV 11. 13. 15.
 18. 21. V 17. 19. 22—24. 28.
 VI 15
 Platonis Alcib. I p. 109 E*: I 84
 p. 133 B—C†: V 39
 [Amatores]: XII 58
 Apol. p. 17 B—C: I 30
 p. 18 A: I 30
 p. 28 D†: VIII 53
 [p. 28 E]: XII 26
 p. 29 A†: VIII 54
 p. 29 B†: VIII 54
 p. 30 C—D: VIII 55
 p. 40 C†: XI 32
 p. 41 C: VIII 54
 p. 41 C—D: VI 57
 [Charmides]: XII 58
 Cratyl. [p. 396 B]: III 43
 p. 397 C—D†: II 27. III 7. 23
 [p. 397 E—398 C]: VIII 47
 [p. 400 B—C*]: V 13
 [p. 402 A—B]: III 43
 [p. 402 D—E]: III 44
 [p. 404 B]: III 44
 p. 404 C: III 43. 54
 Criton. p. 46 B†: I 83
 p. 47 C—D†: II 36
 p. 48 A†: II 37
 p. 49 B—C†: XII 42
 p. 54 B†: XI 31
 Epin. p. 973 C*: VIII 49. XII 36
 p. 980 C†: III 55
 p. 986 C†: II 77
 Epist. II p. 312 D—E†: II 78
 p. 313 E—314 A†: I 115
 VI p. 323 D†: II 71
 XIII p. 363 A—B†: II 40
 Gorg. p. 523 A—B†: XI 25
 p. 523 E†: XI 26
 p. 524 A—B†: I 65
 p. 525 A—C†: VI 28
 p. 526 A—B†: XII 40
 p. 526 B—C†: XI 28. 67
 p. 526 D—527 B†: XI 29—30
 p. 527 B†: XII 41
 Ion. p. 534 B: II 30
 Legg. I p. 626 E†: V 29
 p. 631 B—D†: VI 34
 p. 634 D†: I 67
 p. 639 A†: XII 34
 p. 644 E†: V 30
 II p. 661 A—D†: VI 35—36
 III p. 689 C—D†: I 35
 IV p. 715 E—716 B†: VI 26
 p. 716 C—D*: XII 19
 V p. 730 C*: I 117
 VI p. 765 E*: XII 56
 p. 771 E—772 A†: IX 42
 VII p. 804 D—E†: IX 39
 [IX p. 867 C—868 E†]: IX 55
 X p. 896 D—E*†: III 103
 p. 899 D—E†: VI 43
 p. 900 C—D†: VI 44
 p. 902 E—903 A†: VI 45—46
 p. 903 C—D†: VI 46
 p. 904 B—C†: V 32
 p. 904 D—E†: V 32
 p. 905 B†: VI 47

- XI p. 925 A†: IX 41
 p. 926 E—927 A†: VIII 51
 XII p. 955 E—956 A*: III 75
 Phaed. p. 62 B*: VIII 43
 [p. 64 sqq.]: VIII 44
 p. 64 A*: VIII 45
 p. 67 B*: I 85
 p. 67 C*: VIII 45
 p. 69 C: I 119
 p. 69 C*: XII 35
 p. 79 A—C†: V 40—41
 p. 80 A†: V 42
 p. 80 B—C†: V 42
 p. 80 D—E†: V 43
 p. 81 E—82 A†: V 13. XI 35
 [p. 82 B†]: XI 36
 p. 96 A†: II 12
 p. 96 C†: II 13
 p. 113 A—C†: XI 19—20
 [p. 113 D†]: XI 21
 p. 113 D—114 A†: XI 22
 [p. 114 A—B†]: XI 23
 p. 114 B*: VIII 42
 p. 114 B—C†: XI 24
 p. 114 C*: VIII 42
 [p. 118 A†]: VII 47
 [Phaedrus]: XII 58
 Phaedr. p. 240 B*†: III 106
 p. 248 E—249 B†: XI 40
 p. 256 D—E†: IX 53—54.
 XII 77
 [Philebus]: XII 58
 Phileb. p. 28 C†: VI 32
 p. 28 E—29 A†: VI 32
 p. 30 C†: VI 33
 Polit. p. 261 E†: I 32
 p. 269 D—E†: IV 43
 p. 272 E—273 A†: IV 44
 p. 273 B*: IV 47
 p. 273 B—C*: IV 46
 [Prot. p. 343 A*]: V 63
 Reip. I [p. 327 A†]: XII 26
 p. 328 D—329 C*: XII 38—39
 p. 330 E*: VIII 45
 II p. 361 B—D†: XII 30—31
 p. 361 E—362 A*†: VIII 50
 p. 377 E—378 D†: II 7. III 38
 p. 378 A—C†: III 38—40
 p. 378 D†: III 41
 p. 379 B—D†: V 34—35.
 VI 57
 p. 380 B—C†: V 36
 III [p. 398 A]: II 6. V 9. X 37
 [p. 410 C*]: V 14. XII 53
 V p. 457 B†: IX 38
 [p. 457 C—461 C†]: XII 77
 p. 457 C—D†: IX 44
 p. 458 C—D†: IX 45
 p. 460 E†: IX 50
 p. 461 B—C†: IX 51
 p. 468 E†: VIII 46
 p. 469 A—B†: VIII 46
 p. 475 E*: I 33
 VI [p. 494 A*]: XII 35
 p. 509 B†: IV 36
 IX [p. 591 D*]: V 14. XII 53
 X [p. 595 C]: IX 49
 p. 614 B—D†: XI 43—44
 p. 615 E—616 A*†: XI 18
 p. 617 E*: VI 57
 [p. 620 A—C†]: XI 42
 Soph. p. 242 C—D†: II 17
 p. 246 A†: II 18
 [Symposium]: XII 26. 59—60
 [Symp. p. 207 D*]: XII 74
 [p. 223 C]: XII 60
 Theaet. p. 155 E*: I 80
 p. 173 C—174 A*†: XII 24—25
 p. 174 A†: I 37
 p. 174 D—E†: I 38. XII 28
 p. 175 A—B†: VIII 13
 p. 176 A—B*†: XII 21
 p. 176 B*: XI 9
 p. 176 C†: I 39. VI 42
 p. 180 A—C†: II 14
 p. 180 D—E†: II 15
 Tim. p. 22 B*†: I 51
 p. 27 E—28 A†: II 33
 p. 28 B—C†: IV 37
 p. 28 C*†: II 42. IV 38
 p. 29 A†: IV 42
 p. 29 D—E†: IV 33

- p. 31 A†: IV 49
 p. 32 B†: IV 42
 p. 37 E—38 A†: II 34
 p. 38 B†: IV 42
 p. 38 C†: IV 39
 p. 40 D—E†: I 59. II 29. III 34
 [p. 40 E†]: III 35
 p. 41 B†: III 70
 p. 48 C*†: II 80
 [p. 77 B*]: V 24
 Platonis loci subditivi*: IV 34. VII 48. XII 56
 Plotinus: Praef. 9. II 87. 116. VI 60—61
 Plotini Enn. III 2,1—2: VI 59
 III 2,3: VI 62—63
 III 2,4—5: VI 64—67
 III 2,7—9: VI 68—71
 III 2,11: VI 72
 V 1,6—7†: II 82—83
 [V 1,8†]: II 85
 Plutarchus: I 21. II 84. 87. 109. 116. III 23. X 5. 42
 Plutarchi [Sol. 2]: I 14. II 24. XII 71
 de anima I†: XI 46
 [de Daedal. Plataeens. 4†]: III 54
 de def. orac. 5†: X 10
 14†: VII 43. X 8
 16†: X 6
 21†: III 57
 de E ap. Delph. 19†: II 84. 108
 de Is. et Osir. [10]: I 14
 25†: III 56
 [32†]: III 23
 [de plac. phil.]: II 95. IV 31. V 16
 [I 7†]: II 112. III 4
 Vid. etiam Aëtius
 Plutarchi [de puer. educ. 17]: VIII 1
 Porphyrius: II 43 sqq. 87. 94. III 59. VI 60. VII 36
 Porphyrii de abstin. II 5†: VII 38
 II 7†: VII 39
 II 11—13†: VII 40—41
 [II 34 sqq. †]: VII 40. X 15
 II 41—42†: III 60
 II 43†: X 16
 II 54†: VII 41
 [II 54—56†]: VII 42
 [IV 9†]: III 58
 ad Aneb. epist. (ed. Parthey)
 p. XXIX†: I 48
 p. XXXVIII sq.†: III 66—68
 p. XLV†: I 48. III 68
 ad Boethum de anima†: I 48
 contra Christ.†: II 44—45. XII 96
 phil. hist. II 95. IV 31. V 16
 [fr. 10 Nauck]: XII 61—63
 fr. 11: I 27—29
 fr. 12: IV 2. XII 64—68
 [vit. Pyth. 11]: I 14
 [vit. Pyth. 14]: I 25
 [39]: VIII 1
 [42]: VIII 1
 de phil. ex orac. (ed. Wolff)
 p. 109†: X 18
 [p. 112 sqq. †]: X 14
 p. 141†: I 42—43
 p. 147†: III 62
 p. 150†: III 63
 p. 152—154†: X 17
 p. 154—162†: X 21—22
 p. 166†: X 13
 p. 169†: X 11
 p. 171—172†: X 40
 Protagoras: V 65
 Protagorae fr. 2 Mullach (= fr. 4 Diels)†: II 113. VI 6
 Pyrrho: II 20
 Pythagoras: I 12. 15. 24. 50. 55 sqq. 128. II 22 sqq. 51. 116. IV 46. V 13. 28. 65. VIII 1. XI 8. 34. XII 70
 Pythagorae placita: IV 13. 15. 23. V 17. 19. 23. 24. 28. VI 13

- Pythagorae aenigmata: VIII 1
 Pythagoreorum placitum: V 21
 Sanchoniatho: II 44 sqq. 94.
 III 25 Vid. Philo Byblius
 Sardanapali epigramma*: XII
 93
 Scolium 8 Bergk*: XI 14
 Scripturae sacrae loci (ed.
 Tischendorf)
 Gen. [1,1]: IV 49
 1,26—27: II 61—62. 66
 [2,7]: V 55
 2,7—8: V 50
 [2,21—22]: V 55
 9,3—6: II 63
 11,7: II 64
 12,2—3: X 92
 [17,10sqq.]: I 15
 19,24: II 67
 49,10: X 94
 Exod. [2,5—6]: I 16
 [3,2]: IX 27
 9,16: VI 29
 20,2—5: II 51—53
 [21,22]: V 52
 [Levit. 1]: VII 17
 [11,7]: VII 19
 [Num. 22,12]: III 65
 Deut. 6,4: II 54. 59
 32,43: X 94
 Judic. 14,14: III 65
 1. Reg. (1. Sam.) 16,7: VI 40
 Iob. 10,9—12: V 53
 Ps. 2,7—8: X 95
 5,5—8: XII 9
 8,2—3: X 95
 9,20—21: X 96
 18,2: VI 63
 21,28—29: X 97
 22,4: X 70
 32,6: II 68. 86
 33,12—17: V 5—6
 39,7: VII 26
 44,7—8: II 68
 44,17: X 98
 45,11: X 98
 46,2—3: X 99
 49,9—15: VII 22—24
 49,23: VII 25
 68,31—32: VII 26
 [81]: II 76
 100,2—7: XII 10
 103,24: IV 66
 105,37—38: VII 44
 109,1: II 68
 109,3: II 68
 110,10: XI 48
 113,12—16: X 105
 118,1—2: XI 48
 118,73: V 55
 118,97: XII 12
 118,103: XII 12
 118,113: XII 12
 118,115: XII 12
 134,6: IV 52
 134,15—18: X 105
 138,6: V 82
 138,17: XII 12
 138,19: XII 12
 138,21—22: XII 12
 140,4: XII 80
 Prov. 3,19: VI 33
 4,18: VIII 49
 9,10: XI 48
 Sap. 3,1: VIII 49
 9,14: IV 4
 13,5: III 16. 18
 Sir. 11,28: VIII 49
 Am. 5,23: VII 34
 9,9: X 81
 9,11—12: X 82
 Zeph. 2,11: X 84
 3,9—10: X 85
 Zach. 2,10—11: X 86
 9,9—10: X 88
 14,9—10: X 89
 Mal. 1,10—12: X 90
 Es. [1,2]: II 57
 1,11—14: VII 27—28
 1,16: VII 29—30
 1,19: V 5
 2,2—4: X 50

- 2,18—21: X 55
 17,6—8: X 59
 31,6—7: X 61
 33,14: XI 27
 40,20: III 77
 41,4—7: X 61
 42,1—8: X 62
 42,8: X 65
 42,13: X 65
 42,14: X 65
 42,14—15: X 66
 42,16: X 67—68
 42,17: X 68
 43,19—21: X 68
 43,22—25: VII 31—32
 44,16—17: III 78
 44,20: III 78
 49,1: X 69
 [50,2]: X 47
 51,4—5: X 69
 55,4—5: X 71
 59,19: X 72
 65,1: X 72
 66,24: XI 27
 Jer. 3,17: X 73
 6,16—18: X 75
 6,20: VII 34
 7,21—22: VII 33
 16,19—20: X 79
 Ezech. 16,20: VII 44
 16,22: VII 44
 [Dan. 3]: I 45
 [6]: I 45
 [7,10]: XI 27
 Matth. 5,3—10: XI 50
 5,11—12: IX 66
 5,19: XII 14
 5,22: IX 64
 5,28: IX 57
 5,32: IX 58
 [5,33—37]: IX 66
 5,44—45: IX 65
 [5,44]: XII 78
 5,45: XI 10. XII 7
 5,48: XII 7
 [6,34]: IX 69
 [7,13—14]: VII 1
 7,21: XII 14
 8,29: X 44
 [9,2sq.]: VI 80
 [9,10]: IV 2
 10,16: XI 73
 10,17—18: XI 73
 10,21—22: XI 73
 10,25: IX 67. XI 74
 10,34—36: XI 74
 11,28: V 6
 13,40—43: XI 82
 [14,15sq.]: VI 80
 [14,25]: VI 80
 16,18: XI 76
 20,16: XII 35
 [22,1—14]: XII 15
 24,29—30: XI 61
 [25,1—30]: XI 62. XII 15
 25,31—36: XI 63
 [25,37—39]: XI 64
 25,40—41: XI 64
 [25,42—45]: XI 65
 [26,6—13]: XI 77
 26,13: XI 77
 [28,19]: X 93
 [Marc. 2,3sq.]: VI 80
 [6,35sq.]: VI 80
 [6,48]: VI 80
 Luc. [5,18sq.]: VI 80
 6,36: XI 10
 [7,36—50]: IV 2
 [9,12sq.]: VI 80
 14,33: IX 66
 [21,5—6]: XI 70
 [21,20—24]: XI 70
 [23,39—43]: IV 2
 Joh. [1,1sq.]: II 87
 1,3: VI 60
 1,5: II 91
 1,14: II 90. X 83
 [2,1sq.]: VI 80
 5,27—29: XI 60
 [6,5sq.]: VI 80
 [6,19]: VI 80
 7,37: V 6

- [9,1sqq.]: VI 80
 [11,1sqq.]: VI 80
 14,6: X 77
 14,15: XII 14
 15,13: XII 78
 15,20: IX 67
 16,33: IX 66
 Act. 13,46: X 78
 14,16—17: I 122
 [16,16—18]: X 48
 16,17: X 44
 17,30—31: XI 68
 Rom. 1,20: III 18. 20
 1,20—23: III 21
 1,25: III 10
 6,20—23: XI 53
 8,14—17: XI 55
 13,12—14: XII 54
 1. Cor. 1,18: V 2
 2,9: XI 52
 7,1—2: IX 60
 7,4—5: IX 61
 7,5: IX 62
 7,8—9: XII 76
 7,32—33: IX 63
 14,11: V 70
 14,25: IV 73
 15,42—44: XI 58
 15,52—53: XI 59
 2. Cor. 5,10: XII 18
 6,14—16: X 104
 Gal. 4,7: XI 56
 Eph. [2,2]: III 106
 2,8—9: VII 33
 5,1: XII 7
 5,3: XII 76
 Phil. 3,20—21: XI 59
 Hebr. 1,14: III 91
 10,26—31: XII 16—18
 11,6: I 109
 12,16: XII 76
 13,4: XII 76
 2. Tim. 2,11—12: XI 56
 4,6—8: XI 57
 [Apoc. 4,8]: II 60
 Simonidis fr. 58 Bergk*: XII 46
 Simonidis fr. 190 A*: XI 14
 Socrates: I 12. 17. 26sqq. 53.
 75. 83sqq. II 11. 16. 19. 23.
 24. 38. 39. 51. III 53. 74. IV
 2. 26sqq. V 38sqq. 72. VI 57.
 VII 47. VIII 56. IX 47. XI 1.
 11. 13. 31. 35. XII 26. 38. 39.
 42. 43. 57sqq.
 Solo: I 12. 50. 51. V 12. IX
 12. 17. 71. 72
 Solonis fr. 16 Bergk*: I 73
 Sophoclis fr. 1025 Nauck*†:
 VII 46
 Speusippus: V 19. 65
 Stoici: II 113. IV 12. 46. V 25.
 65. XI 15. XII 49. 75
 Stoicorum placita: IV 13. 14.
 V 18. 20. 22. 23. 25. VI 14. 15
 Stratonis placita: IV 14. V 22
 Telauges: II 23
 Thales: I 12. 24. 37. II 50.
 V 45
 Thaletis placita: II 9. IV 13.
 15. 17. 21. 23. V 17
 Thamyris: II 49
 Theano II 23
 Theanus sent. 3—4 Mullach*:
 XII 73
 Theodorus Cyrenaicus: II 112.
 III 4
 Theodotus: VIII 58
 Theognidis v. 77—78†: I 69
 175—176*: XI 14
 425—427*: V 11
 Theophrastus: V 82. VII 38.
 40. X 15
 Theopompi [fr. 67 Mueller*]:
 I 24
 Thucydides: VIII 2
 Thucydidis [Hist. II 34]: VIII 32
 Timaei Locrensis verba*†: II
 108
 Timaeus falso nominatur pro
 Timone: V 16
 Timonis fr. 10—11 Diels†: II 20
 fr. 22*†: V 16

- Timotheus: VIII 58
 Xenocrates: V 65
 Xenocratis placita: IV 12. V
 17. 19. 23
 Xenophanes I 72. II 17. IV 7.
 V 65
 Xenophanis placita: II 10. IV
 5. 15. 19. 21
 Xenophanis fr. 14—15 Diels*†:
 III 72
 [fr. 16*]: III 73
 fr. 27: IV 5
 Xenophon: V 82. VI 73
 Xenophontis Comm. I 1,11—14†:
 II 11. IV 27—29
 [I 3,6*]: XII 57
 [I 3,12—13*]: XII 57
 [IV 3,13*†]: I 77
 IV 7,6†: IV 26
 [Cyropaedia]: V 59
 Epist. 1 Hercher†: II 24. XII
 70
 Zamolxis: I 25
 Zeno Citiensis: V 25. 27
 Zenonis Citiensis placita: IV
 12. 15. VI 14
 Zenonis [de republica*]: III 74
 Zeno Eleates: VIII 57
 Zenonis Eleatae placitum: II 11
 Zeno Myndius: VIII 30

II. Index testimoniorum.

- Anastasii Sinaitae Responsio 8:
 XII 89—94
 Resp. 16: VI 30—31
 Resp. 46: VII 16—21
 Resp. 57: III 100—102
 Etymologicum magnum s. v.
 Κρόνος: III 43
 Georgii Monachi s. Hamartoli
 Chronici I 6 (p. 9—10 Muralt):
 XII 93—94
 I 20 (p. 25): IV 62
 II 6 (p. 52): I 19
 II 6 (p. 53): I 20. IV 16
 II 6 (p. 53—54): II 23—24
 II 6 (p. 54): III 6. 7. 44. 49. 85
 II 6—7 (p. 54—55): III 23—33
 II 7 (p. 55): III 59
 II 7 (p. 55—56): III 100—102
 II 7 (p. 56—57): V 69—75
 II 8 (p. 57): IV 10. VI 7. 9.
 14. 15
 II 8 (p. 58): V 28—30. 33. 48
 II 8 (p. 58—59): V 44—47
 II 8 (p. 59): II 33—35. V 34
 —35. VI 3
 II 8 (p. 59—60): V 37
 II 8 (p. 60): V 38
 II 8 (p. 60—61): VI 26—31
 II 8 (p. 61—62): I 119
 II 8 (p. 62): II 78. XI 25—27
 II 8 (p. 63): VI 6—7
 II 8 (p. 63—64): V 16
 II 8 (p. 64): III 86. V 61. VI
 87—88
 III 107 (p. 215): X 50
 III 107 (p. 216—217): X 52—54
 III 119 (p. 261): III 92—93
 III 119 (p. 261—262): XII
 4—7
 III 119 (p. 262): XII 19
 III 119 (p. 262—263): XII 35
 —36
 III 119 (p. 263): II 36—37.
 XII 30—31
 III 119 (p. 263—264): XII 43
 —46
 III 119 (p. 264): XII 53
 III 119 (p. 265—266): XII 54
 —57

- IV 218 (p. 530): II 22. V 13
 IV 218 (p. 531): XI 40—41
 Martyrium Trophimi ed. Mercati (Note di letteratura biblica e cristiana antica. Romae 1901. p. 223 sqq.): VI 22—29. 34
 Michaëlis Glycae Annalium
 I (p. 39—40 Bekker): IV 17—21
 I (p. 40—41): I 97. IV 22—24
 I (p. 151—152): III 101
 I (p. 201—202): III 101
 Orionis Anthologiae II 3: I 82
 Scholia Homerica ed. Ludwig (Ind. lect. mens. aestiv. Regimont. 1895)
 A 14: I 97. IV 22. 24
 A 18: IV 17—18
 A 34: IV 22
 A 423: II 9
 A 495: V 22
 Scholia Ven. A Hom. B 205: III 43
 Suidas s. v. Ἀπὺς: I 20
 s. v. ἄτομα: IV 10
 s. v. Βραχμάν: IV 62
 s. v. γράμματα: I 20
 s. v. δογματίζει: II 23—24. III 6—7. IV 16
 s. v. εἰμαρμένη: VI 7. 9. 14. 15
 s. v. Κάδμος: I 20
 s. v. κακῶν: V 38
 s. v. Πλάτων: I 119. II 33—35. V 29—30. 33—35. VI 26—30. XI 25
 s. v. Σαρδανάπαλος: XII 93—94
 s. v. Σατανᾶς: III 100—101
 s. v. ὑπωπιάζω: XII 53—57
-

Addenda et corrigenda.

- p. 10 inter testimonia add. (Suid. s. v. *Κάδμος* et *Ἄπυς*).
p. 49 inter auctores leg. Phil. Bybl. fr. 1,2.
p. 58, 6 signum „ tollendum est.
p. 97, 17 in apparatu post MCV add. Georg.
p. 126, 15—17 inter testimonia add. Georg. Mon. Chron. II 8
(p. 63—64).
p. 131, 24 in apparatu add. *ψυχῇ* BL¹ (e pagina sequenti).
p. 134, 5—11 inter testimonia add. (Suid. s. v. *κακῶν*).
p. 188, 4 leg. „*αἰνέσω*“ γὰρ εἶπε.
-

Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zu Gunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über welche die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 400 Bände zum Preise von ca. 1200 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 900 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

a. Griechische Schriftsteller.

Aelian de nat. anim. II. XVII, var. hist.,
epist., fragm. Rec. R. Hercher.
2 voll. *M.* 9.— 10.05.

— varia historia. Rec. R. Hercher.
M. — 90 1.30.

Seneca commentarius poliorceticus. Rec.
A. Hug. *M.* 1.35 1.75.

Caecilius orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. min. *M.* 2.40 2.80.

— — Ed. maior (m. Index).
M. 8.— 8.60.

— Iterum ed. Fr. Franke. *M.* — 90
1.30.

Aeschylus tragoediae. Ed. H. Weil.
M. 1.50 2.—

Einzelne jede Tragödie (Agamemnon.
Choëphorae. Eumenides. Persae. Prometheus.
Septem c. Th. Supplices)
M. — 90 1.30.

— Scholia in Persas. Rec. O. Dähnhardt.
M. 3.60 4.20.

Caeciliae fabulae. Rec. C. Halm.
M. — 90 1.30.

Alexandri Lycopoli. c. Manich. Ed. A.
Brinkmann. *M.* 1.— 1.25.

Pythius: s. Musici.

Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.
M. 1.— 1.40.

Anaxagoras: s. Euclid. suppl.
Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II.
M. 1.20 1.60.

Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.

Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi.

Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. H. Stadtmueller.

Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII).
M. 6.— 6.60.

Vol. II. P. I: Pal. I. VII (Plan. I. III).
M. 8.— 8.60.

— lyrica s. lyr. Graec. rell. Edd. Bergk-Hiller-Crusius. *M.* 3.— 3.60.

Antonini, M. Aurel., commentar. II. XII.
Rec. I. Stich. *M.* 1.80 2.20.

Antoninus Liberalis: s. Mythographi.

Apollodori bibliotheca. Rec. Imm.
Bekker. *M.* 1.— 1.30.

— Ed. R. Wagner: siehe Mythographi. Vol. I.

Apollonius Pergaeus (cum commentariis antiquis). Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.— 10.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Addenda et corrigenda.

- p. 10 inter testimonia add. (Suid. s. v. Κάδμος et Ἄπις).
p. 49 inter auctores leg. Phil. Bybl. fr. 1,2.
p. 58, 6 signum „ tollendum est.
p. 97, 17 in apparatu post MCV add. Georg.
p. 126, 15—17 inter testimonia add. Georg. Mon. Chron. II s
(p. 63—64).
p. 131, 24 in apparatu add. ψυχῇ BL¹ (e pagina sequenti).
p. 134, 5—11 inter testimonia add. (Suid. s. v. κακῶν).
p. 188, 4 leg. „αἰνέσω“ γὰρ εἶπε.
-

Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1 a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zu Gunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über welche die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 400 Bände zum Preise von ca. 1200 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 900 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

a. Griechische Schriftsteller.

Alexandri de nat. anim. II. XVII, var. hist.,
epist., fragm. Rec. R. Hercher.
2 voll. M. 9.— 10.05.

— varia historia. Rec. R. Hercher.
M. — 90 1.30.

— de commentariis poliorceticis. Rec.
A. Hug. M. 1.35 1.75.

— Periclitin's orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. min. M. 2.40 2.80.

— — Ed. maior (m. Index).
M. 8.— 8.60.

— Iterum ed. Fr. Franke. M. — 90
1.30.

— Aeschyl's tragoediae. Ed. H. Weil.
M. 1.50 2.—

Einzelne jede Tragödie (Agamemnon.
Choëphorae. Eumenides. Persae. Promethus.
Septem c. Th. Supplices)
M. — 30 — 60.

— Scholia in Persas. Rec. O. Dähn-
hardt. M. 3.60 4.20.

— Hesopicae fabulae. Rec. C. Halm.
M. — 90 1.30.

— Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A.
Brinkmann. M. 1.— 1.25.

— Lypius: s. Musici.

Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.
M. 1.— 1.40.

Anaritius: s. Euclid. suppl.

Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II.
M. 1.20 1.60.

Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid.
2 voll. M. 7.50 8.60.

Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi.

Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. H. Stadtmueller.

Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII).
M. 6.— 6.60.

Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III).
M. 8.— 8.60.

— Lyrica s. lyr. Graec. coll. Edd. Bergk-
Hiller-Crusius. M. 3.— 3.60.

Antonini, M. Aurel., commentar. II. XII.
Rec. I. Stich. M. 1.80 2.20.

Antoninus Liberalis: s. Mythographi.

Apollodori bibliotheca. Rec. Imm.

Bekker. M. 1.— 1.30.

— — Ed. R. Wagner: siehe Mythographi. Vol. I.

Apollonius Pergaeus (cum commentariis antiquis). Ed. et Lat. interpr. est I. L.

Heiberg. 2 voll. M. 9.— 10.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M.* 1.— 1.40.
- Appiani hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. *M.* 9.— 10.—
- Archimedis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80.
- Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.
- Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll.
Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespaes, Pax.
— II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus.
Einzelne jedes Stück *M.* —.45 —.75.
- Aristotelis de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.
- de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
- physica. Rec. C. Prantl. *M.* 1.50 1.90.
- ethica Nicomachea. Ed. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.10.
- de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.20 1.60.
- quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomonica. Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
- politica. Ed. Fr. Susemihl. Ed. III. *M.* 2.40 2.80.
- magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.20 1.60.
- de anima II. III. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.20 1.60.
- [— ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitis I. rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.10.
- ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
- metaphysica. Rec. Guil. Christ. *M.* 2.40 2.80.
- qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5.—
- oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.50 1.90.
- quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
- parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.80 2.10.
- Πολιτεία Ἀθηναίων. Ed. Fr. Blau. Ed. III. *M.* 1.80 2.10.
- : s. a. Musici.
- Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht. *M.* 1.20 1.70. Mit Karte *M.* 1.50.
- scripta minora. Edd. Hercher-Eberhard. *M.* 1.80 2.20.
- Athenaei dipnosophist. II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
- Autolycei de sphaera quae movetur I., de ortibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—
- Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignat. al. testat. iamb. rec. a C. Fr. Muel. Ed. maior. *M.* 8.40 9.—
- Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
- — Ed. F. G. Schneider
- Bacchius: s. Musici. [*M.* —.60]
- Bacchylidis carmina. Ed. Fr. B. *M.* 2.40 2.90.
- Batrachomyomachia: s. Hymni Homerici. Ed. B. *M.* —.60 1.—
- Blotius: s. Bucolici. [*M.* —.60 1.—]
- Blémyomachia: s. Eudocia Augustae. Ed. B. *M.* —.60 1.—
- Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. *M.* —.60 1.—
- Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
- Cassianus Bassus: s. Geoponica. Ed. B. *M.* —.60 —.90.
- Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. *M.* —.60 —.90.
- Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.—
- Claudiani carmina: s. Eudocia Augustae. Ed. B. *M.* —.60 —.90.
- Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
- Colluthus: s. Tryphiodorus.
- Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—
- Corpusculum poesis epicae Graecae laudanda. Edd. Brandt et Wachsmuth. 2 fascic. *M.* 6.— 7.—
- Demades: s. Dinarchus.
- Demetrii Cydon. de contemptu mortis. Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.
- Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf. Blaß. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 7.20 9.—
- Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 4.50 6.— [6 pars je *M.* —.75 1.10.]
- Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippon. Epistolae. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitana de foedere Alexandri.
- I. Pars 2. De corona. De falsa lectione
- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androctem. Adversus Aristocratem.
- II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem. In Zenothemin. In Apaturium. Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantaenetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

mosthenis orationes. Rec. G. Dindorf-
Blaß.

Vol. III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem.

— III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus.

narchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis *ὁτιοῦ τῆς δωδεκαετίας*. Ed. Fr. Blaß. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.

odori bibliotheca hist. Edd. Bekker-L. Dindorf-Vogel. 5 voll. Voll. I. II. je *M.* 3.60 4.20. Vol. III. *M.* 4.— 4.60.

[Ed. L. Dindorf. Voll. III. IV. je *M.* 3.— Vol. V. *M.* 3.75.]

ionis Cassii Cocceiani historia Romana. Edd. L. Dindorf-Melber. 5 voll. Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. *M.* 3.60 4.20. [Ed. L. Dindorf. Voll. IV. V. je *M.* 2.70.]

ionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. *M.* 5.40. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorbereitung.]

ionysi Halic. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Voll. II. III. je *M.* 3.— 3.60.

— opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.

Diophanti opera omnia c. Gr. commentt. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—

Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.

Epicorum Graec. fragmenta. Ed. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.

Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.

Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1

Erotici scriptores Graeci. Rec. R. Hercher. 2 tomi. [Vergr.; Neubearbeitung v. A. Eberhard i. Vorbereitung.]

Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.

Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. *M.* 24.60 27.40.

— VI. Data. Ed. Menge. *M.* 5.— 5.60.

— VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60.

— Supplem.: Anarithi in X II. priores Element. comm. Ex interpr. Gherardi Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60.

— s. a. Musici.

Eudociae Augustae, Procli Lyci, Claudiani carmm. Graec. rell. Acc. Blemymachiae fragm. Rec. A. Ludwich. *M.* 4.— 4.40.

Eudociae violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.20.

Euripides tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M.* 5.70 7.20.

Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M.* 1.50 2.—

— II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae. *M.* 1.50 2.—

— III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M.* 2.70 3.20.

Einzeln jede Tragödie *M.* —.30 —.60.

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M.* 15.— 17.20.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graec. conscr. Rec. A. Eberhard. Vol. I. *M.* 3.75 4.30.

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.

Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afranis. kart. Fasc. 1—10 je *M.* —.50;

Fasc. 11—15 je *M.* —.60.

Hierzu unentgeltlich: Index argumentorum et locorum.

Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung noch den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.

Galenii Pergameni scripta minora. Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.—

— institutio logica. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.20 1.60.

— de victu attenuante l. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.

Gaudentius: s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. *M.* 10.— 10.80.

Georgii Acropol. opera. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. *M.* 8.— 9.—

Georgii Cyprici descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.

Heliiodori Aethiopie. II. X. Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.

Hephaestion: s. Metrici scriptores.

Heraclitus: s. Mythographi.

Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Viereck. *M.* 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Herodoti historiarum** II. IX. Edd. Dietsch-Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.
 Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* —.75 1.10.
 Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.75 1.20.
 — II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* —.60 —.90.
 Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.
 Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.
- Herondae mimambi.** Acc. Phoenicis Coronistae, Mattii mimambi. fragmm. Ed. O. Crusius. Ed. III maior. [U. d. Pr.] Ed. III minor. *M.* 2.40 2.80.
- Heronis Alexandrini opera.** Vol. I. Druckwerke und Automatentheater, griech. und deutsch hrsg. von W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragment über Wasseruhren, Philons Druckwerke, Vitruvs Kapitel zur Pneumatik. Mit 124 Fig. *M.* 9. — 9.80.
 — — — Suppl.: D. Gesch. d. Textüberliefgr. Griech. Wortregister. *M.* 3. — 3.40.
 — — — Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrsg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitruv, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. M. 101 Fig. *M.* 8. — 8.60.
 — — — Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H. Schöne. M. 116 Fig. *M.* 8. — 9. —
- Hesiodi quae fer. carmina.** Rec. A. Rzach. *M.* 1.50 2. —
- Hesychii Milesii qui fertur de viris ill. I.** Rec. I. Flach. *M.* —.75 1.10.
- Hieroclis synecdemus.** Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. *M.* 1.20 1.60.
- Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm.** Rec. C. Manitius. *M.* 4. — 4.60.
- Hippocratis opera.** 7 voll. Rec. H. Kuehlewien et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). *M.* 6. — 6.60. Vol. II. *M.* 5. — 5.50.
- Historici Graeci minores.** Ed. L. Dindorf. 2 voll. *M.* 8.25 9.30.
- Homeri carmina.** Ed. Guil. Dindorf. 2 voll. Ed. IV.
 Vol. I: Ilias, mit Sengebuschs diss. Hom. I. *M.* 2.25. Ausg. a. Schreibpapier *M.* 4.50.
 — II: Odyssea, mit Sengebuschs diss. Hom. II. *M.* 2.25. Ausg. a. Schreibpapier *M.* 4.50.
 — Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
 Pars I: II. 1—12. Pars II: II. 13—24.
 [—] Illadis carum. XVI. Schol. in usum ed. A. Koechly. *M.* 3. — 3.60.
 — Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
 Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24.
- Homeri Odyssea.** Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed. minor. *M.* 1.50 2.20.
 Vol. I: Od. 1—12. *M.* — 75 1.10.
 — II: Od. 13—24. *M.* — 75 1.10.
- Hymni Homerici acc. epigrammatis Batrachomyomachia.** Rec. A. Baumeister. *M.* —.75 1.10.
- Hyperidis orationes.** Ed. Fr. Blaub. Ed. III. *M.* 2.10 2.50.
- Iamblichi protrepticus.** Ed. H. Pistelli. *M.* 1.80 2.60.
 — de communi math. scientia I. Ed. N. Festa. *M.* 1.80 2.60.
 — in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80.
- Ignatius Diaconus: s. Nicephorus.**
- Inc. auct. Byzant. de re milit. I.** Rec. R. Vári. *M.* 2.40.
- Ioannes Philoponus: s. Philoponus.**
- Iosephi opera.** Rec. Bekker-Naber. 6 voll. *M.* 21.20 24.40.
 — — — Rec. I. Bekker. 6 voll. Vol. VI. *M.* 2.10.
- Isaei orationes.** Ed. C. Scheibe. *M.* 1.2 1.60.
- Isocratis orationes.** Rec. Benseler Blass. 2 voll. *M.* 2.70 3.60.
- Iuliani imp. quae supers. omnia.** Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. *M.* 6.75 7.60.
- Iustiniani imp. novellae.** Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60.
 — — — Appendix (I). *M.* —.60 1. —
 — — — Appendix (II). De dioecesis Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. *M.* 1.20 1.60.
- Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius.**
- Luciani opera.** Rec. C. Jacobitz. 3 voll. *M.* 6.30 7.80.
- Lycophronis Alexandra.** Rec. G. Kinkel. *M.* 1.80 2.20.
- Lycurgi or. in Leocratem.** Edd. Scheibe-Blass. Ed. maior. *M.* —.90 1.30. Ed. minor. *M.* —.60 —.90.
- Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia.** Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 6. — 6.60.
 — — — Ed. I. *M.* 2.70.
 — de mensibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.20 5.60.
 — de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. [In Vorbereitung.]
- Lysiae orationes.** Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3 — 3.60. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60.
- Manethonis apotelesmaticorum qui fer. II. VI.** Ed. A. Koechly. Acc. Dorothei et Annubionis fragmm. astrologica. *M.* 1.50 2. —
- Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazeusis.** Edd. soc. philol. Bonn. sodales. *M.* 2.40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

aximiet Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwich. *M.* 1.80 2.20.

etrieli scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephaestion. *M.* 2.70 3.20.

etrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—

eschus: s. Bucolici.

usici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. *M.* 9.— 9.80.

— Supplementum: Melodiarum roll. *M.* 1.20 1.60.

ythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pediasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20.

— Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περί ἐρωτικῶν παθημάτων*, ed. P. Sakolowski. Antonini Liberalis *μεταμορφώσεων συναγωγή*, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.

— Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60.

— Vol. III. Fasc. II: Palaephati *περί ἀπιστων*, Heracliti lib. *περί ἀλυστων*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80 3.20.

aturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.

cephori archiepiscopi opuscul. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3.80 3.70.

cephori Blennyidae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40.

leomachi Geraseni introductionis arithm. II. II. Rec. R. Hoche. *M.* 1.80 2.10.

—: s. a. Musici.

lonni Dionysiacorum II. XLVIII. Rec. A. Koechly. 2 voll. *M.* 9.— 10.—

— paraphrasis s. evangelii Ioannei. Ed. A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—

nosandri de imperatoris off. I. Rec. A. Koechly. *M.* 1.20 1.60.

Palaephatus: s. Mythographi.

Parthenius: s. Mythographi.

Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armeniace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60. (Scriptores sacri et profani. Fasc. II.)

Pausaniae descriptio Graeciae. Rec. I. H. Chr. Schubart. 2 voll. *M.* 3.60 4.40.

— Rec. F. Spiro. Vol. I. *M.* 2.80 3.40.

Pediasimus: s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.60.

— de musica II. Ed. I. Kempe. *M.* 1.50 2.—

Philoponi de officio mundi II. Rec. W. Reichardt. 4.— 5.60. (Scriptores sacri et profani. Fasc. I.)

— de aeternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Rabe. *M.* 10.— 10.80.

Philostrati (mai.) opera. Ed. C. L. Kayser. 2 voll. *M.* 8.25 9.25.

— imagines. Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.30.

Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.

Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.— 8.60. Vol. II. *M.* 6.— 6.60.] *M.* 14.— 15.20.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.

Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermannii et M. Wohlrabii. 6 voll. [Voll. I. III—VI. je *M.* 1.80 2.30. Vol. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 10.50 13.50.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Euthyphro: Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M.* —.60 —.90.

— 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* —.90 1.30.

— 3. Sophista. Politicus. *M.* —.90 1.30.

— 4. Parmenides. Philebus. *M.* —.75 1.10.

— 5. Convivium. Phaedrus. *M.* —.60 —.90.

— 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. *M.* —.60 —.90.

— 7. Charmides. Laches. Lysis. *M.* —.60 —.90.

— 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* —.60 —.90.

— 9. Gorgias. Meno. *M.* —.90 1.30.

— 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. *M.* —.60 —.90.

— 11. Roi publicae libri decem. *M.* 1.50 2.—

— 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* —.75 1.10.

— 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 1.50 2.—

— 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1.20 1.60.

— 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. *M.* 1.50 2.—

Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.
— 4—6 = Vol. II.
— 7—10 = Vol. III.
— 11. 12 = Vol. IV.
— 13 = Vol. V.
— 14. 15 = Vol. VI.

Plotini opera. Rec. A. Kirchhoff. 2 voll. Vol. II. *M.* 3.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Plotini Enneades praemisso Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9.— 10.10.

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. [Vol. I. *M.* 1.80 2.30. Vol. II. *M.* 2.10 2.60. Voll. III.—V. je *M.* 1.50 2.—] *M.* 8.40 10.90.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et

Numa, Solon et Publicola. *M.* —.90 1.30.

— 2. Themistocles et Camillus, Pericles

et Fabius Maximus, Alcibiades et

Coriolanus. *M.* —.90 1.30.

— 3. Timoleon et Aem. Paulus, Peli-

pidas et Marcellus. *M.* —.90 1.30.

— 4. Aristides et Cato, Philopoemen

et Flaminius, Pyrrhus et Marius.

M. —.90 1.30.

— 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lu-

quillus. *M.* —.90 1.30.

— 6. Nicias et Crassus, Sertorius et

Eumenes. *M.* —.75 1.10.

— 7. Agessilaus et Pompeius. *M.* —.75

1.10.

— 8. Alexander et Caesar. *M.* —.75 1.10.

— 9. Phocion et Cato minor. *M.* —.60

— .90.

— 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C.

Gracchi. *M.* —.60 —.90.

— 11. Demosthenes et Cicero. *M.* —.60

— .90.

— 12. Demetrius et Antonius. *M.* —.60

— .90.

— 13. Dio et Brutus. *M.* —.75 1.10.

— 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et

Otho. *M.* —.90 1.30.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.

— 3—5 = Vol. II.

— 6—8 = Vol. III.

— 9—12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

— **moralia.** Rec. G. N. Bernardakis.

7 voll. je *M.* 4.— 4.60.

Poetarum Graecorum eclogae. Scholarum

in usum composuit H. Stadtmueller.

M. 2.70 3.20.

Polemonis declamationes duae. Rec. H.

Hinck. *M.* 1.— 1.40.

Polyaeni strategematon II. VIII. Rec.

Woelfflin-Melber. *M.* 7.50 8.—

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. 4 voll.

Voll. I. II. III. Ed. II cur. Th. Büttner-

Wobst. je *M.* 3.60 4.20. [Vol. IV u. d. Pr.]

Porphyrii opuscul. sel. Rec. A. Nauck.

Ed. II. *M.* 3.— 3.50.

Procli Lycii carmina: s. Eudocia

Augusta.

Procli Diadochi in primum Euclidis ele-

mentorum librum commentarii. Rec.

G. Friedlein. *M.* 6.75 7.30.

— **in Platonis rem publicam commen-**

tarii. Ed. G. Kroli. Vol. I. *M.* 5.—

5.60. Vol. II. *M.* 8.— 8.60.

Ptolemaei opera. Vol. I. Syntaxis,

I. L. Heiberg. Pars I. *M.* 8.— 8.60.

Pars II. *M.* 12.— 13.—

Quinti Smyrnaei Posthomericon II. XI.

Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.

Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll.

Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 3.60 4.20.

[Voll. II u. III vergriffen.]

Scriptores erotici, siehe: Erotici scri-

tores.

— **metrici, siehe: Metrici scriptores**

— **metrologici, siehe: Metrologi**

scriptores.

— **originum Constantinopolit.** Rec.

Th. Preger. Fasc. I. *M.* 4.— 4.60.

— **physiognomonici, siehe: Physi-**

gnomonici scriptores.

— **sacri et profani.**

Fasc. I: s. Philoponus.

Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nom.

Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.

Fasc. V: E. Gerland, neue Quelle

z. Gesch. d. latein. Erzbistums Patra

M. 6.— 6.60.

Sereni Antinoensis opuscula. Ed. I.

Heiberg. *M.* 5.— 5.50.

Sillographorum Graecorum reliquiae. Rec.

C. Wachsmuth. (Corpusc. poes. ep. Graec.

ludib. Fasc. II.) *M.* 3.— 3.50.

Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Lang

kavel. *M.* 1.80 2.20.

Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf.

Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior

M. 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80.

Einzeln jede Tragödie (Aiax. Antigone

Electra. Oedipus Col. Oedipus Ty

Philoctetes. Trachiniae) *M.* —.30 —.60.

[—] **Scholia in S. tragoedias veter.**

Ed. P. N. Papageorgius. *M.* 4.80 5.40.

Stobaei florilegium. Rec. A. Meineke

4 voll. Vol. IV. *M.* 2.40.

— **eclogae.** Rec. A. Meineke. 2 voll.

M. 6.— 7.—

Strabonis geographica. Rec. A. Meineke

3 voll. *M.* 7.80 9.50.

Syriani in Hermogenem comm. Ed.

H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.

Themistii paraphras. Aristotelis rell. Ed.

L. Spengel. 2 voll. *M.* 6.70 7.20.

Theocritus: s. Buccolici.

Theodori Prodromi catomyomachia. Ed.

B. Hercher. *M.* —.50 —.75.

Theonis Smyrnaei expositio rer. mathe-

mat. ad leg. Platonem util. Rec.

E. Hiller. *M.* 3.— 3.50.

Theophrasti Eresii opera. Rec. I.

Wimmer. 3 voll. Vol. III. *M.* 2.40.

Theophylacti Simocatiae historiae. Ed.

de Boor. *M.* 6.— 6.60.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco I

VIII. Ed. G. Boehme. Ed. II. 2 voll.

[je *M.* 1.20 1.80.] *M.* 2.40 3.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

aeididis de bello Peloponnesiaco II. III. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor. 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60.
 Xiphiodori et Colluthi carm. Ed. G. Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
 Anaphontis expeditio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60.
 — Rec. W. Gemoll. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60. Ed. min. *M.* —.75 1.10.
 — historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. min. *M.* —.90 1.30.
 — Rec. L. Dindorf. *M.* —.90.
 — institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. mai. *M.* 1.50 2.— Ed. min. *M.* —.90 1.30.
 — commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* —.45 —.75.
 — scripta minora. Rec. L. Dindorf 2 fasc. *M.* 1.35 2.10.
 Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte. In deutsch. Übersetz. hrg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. (Scriptores sacri et profani. Fasc. III.) *M.* 10.— 10.80.
 Zonarae epitome historiarum. Ed. L. Dindorf. 6 voll. *M.* 19.50 22.90.

Novum Testamentum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V *M.* 2.25 2.75.

b. Lateinische Schriftsteller.

[Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller Vol. I. *M.* 9.— 10.—
 Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. *M.* 7.20 8.40.
 Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus.
 Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 1.— 1.25.
 Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
 Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Fasc. I. Ed. II. *M.* 4.— 4.60. Fasc. II vergr.
 — II: Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fasc. *M.* 9.20 10.35.
 Suppl.: s. Damasus.
 Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M.* —.60 —.90.
 Apulei metamorph. II. XI. Ed. J. v. d. Vliet. *M.* 3.— 3.50.
 — apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. *M.* 4.— 4.50.
 Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. *M.* 6.— 7.20.
 — confessionum II. XII. Rec. P. Knöhl. *M.* 2.70 3.20.
 Aulularia sive Querolus comoedia. Ed. R. Peiper. *M.* 1.50 2.—
 Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adi. est tabula. *M.* 6.60 7.20.

Avieni Aratea. Ed. A. Breysig *M.* 1.— 1.40.
 Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M.* 1 60 2.—
 Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M.* 5.10 5.60.
 — commentarii in I. Aristotelis *περί σφύρας*. Rec. C. Meiser. 2 partes. *M.* 8.70 9.70.
 Caesaris commentarii cum A. Hirtiliorumque supplementis. Rec. B. Kübler 3 voll.
 Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. *M.* —.75 1.10. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60.
 — II: de bello civili. Ed. min. *M.* —.60 —.90. Ed. mai. *M.* —.90 1.30.
 — III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M.* —.60 1.— Ed. mai. *M.* 1.— 1.40.
 — III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. *M.* 1.50 1.90.
 — commentarii etc. Rec. B. Dinter Aug. in 1 Band (ohne d. krit. praefatio) *M.* 1.50 2.10.
 — de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.75 1.10.
 — de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.60 —.90.
 Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. *M.* 1.40.
 Cassii Felici de medicina I. Ed. V. Rose *M.* 3.— 3.40.
 Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M.* 1.— 1.40.
 Catulli lib. Acc. Laevii, aliorum rell. et Priapea. Rec. L. Mueller. *M.* —.45 —.75.
 —, Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 2.70 3.20.
 Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M.* 3.— 3.50.
 Censorini de die natali I. Rec. Fr. Hultsch. *M.* 1.20 1.60.
 Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 5 partes. 11 voll.
 Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. [Vol. I. *M.* 1.35 1.80. Vol. II. *M.* 2.10 2.60.] *M.* 3.45 4.40.
 — II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. [je *M.* 2.10 2.60.] *M.* 6.30 7.80.
 — III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Vol. II. *M.* 4.20 4.80.] *M.* 7.80 9.—
 — IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. [je *M.* 2.10 2.60.] *M.* 6.30 7.80.
 — V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Vorbereitung.]
 Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. Rhetorica ad. Herennium, ed. Friedrich. *M.* —.75 1.10.
 — 2. De inventione, ed. Friedrich. *M.* —.75 1.10.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 3. De oratore, ed. Friedrich. *M.* 1.—1.40.
- 4. Brutus, ed. Friedrich. *M.* —.60 —.90.
- 5. Orator, ed. Friedrich. *M.* —.45 —.75.
- 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M.* —.45 —.75.
- 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comedo, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 8. Divinatio in Q. Caecilius, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* —.45 —.70.
- 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I—III, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
- 9b. ——— II. IV. V, ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
- 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
- 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* —.75 1.10.
- 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
- 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicum responso, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* —.45 —.75.
- 18. Orationes in M. Antonium Philippicæ XIV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
- 19. Epistt. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
- 20. Epistt. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
- 21. Epistt. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
- 22. Epistt. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 23. Epistulae ad Quintum fratrem Q. Ciceronis de petitione ad fratrem epistula, eiusdem vers quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 24. Epistt. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
- 25. Epistt. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
- 26. Epistt. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
- 27. Epistt. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
- 28. Epistt. ad Brutum et epist. ad Octavium, ed. Müller. *M.* —.60 —.80.
- 29. Academica, ed. Müller. *M.* —.90.
- 30. De finibus, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.
- 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* —.75 1.10.
- 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 34. De re publica, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 35. De legibus, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 36. De officiis, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
- 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* —.45 —.75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
- 3—6 = Pars I, vol. II.
- 7—9 = Pars II, vol. I.
- 10—14 = Pars II, vol. II.
- 15—18 = Pars II, vol. III.
- 19—23 = Pars III, vol. I.
- 24—28 = Pars III, vol. II.
- 29—31 = Pars IV, vol. I.
- 32—35 = Pars IV, vol. II.
- 36. 37 = Pars IV, vol. III.

orationes selectae XXI.

C. F. W. Müller. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.

Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena.

— II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicæ I. II. XIV.

— orationes selectae XIX. Edd., indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.—2.50.

Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicæ I. II, divinatio in Caecilius.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceronis epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [je *M.* 3.— 3.60.] *M.* 6.— 7.20.
epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.
philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.—
 — in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:
 1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. kart. *M.* —.90.
 2. Heft: De officiis libri III. kart. *M.* —.60.
 3. Heft: Cato Maior de senectute. kart. *M.* —.30.
 4. Heft: Laelius de amicitia. kart. *M.* —.30.
 5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. kart. *M.* —.60.
 6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. kart. *M.* —.30.
 7. Heft: De re publica. kart. *M.* —.30.
rhetorische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. O. Weissenfels. *M.* 1.80.
 — in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:
 1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriss der Rhetorik. kart. *M.* 1.—
 2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. kart. *M.* 1.—
 3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. kart. *M.* —.60.
Claudian carmina. Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20.
Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.
Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 part. *M.* 2.70 3.50.
Constantinus. Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.
Cornelius Nepos: s. Nepos.
Murtii Rufi hist. Alexandri Magni. Rec. Th. Vogel. *M.* 1.20 1.60.
Amasii epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. *M.* 2.40 2.80.
Areteis Phrygii de excidio Troiae hist. Rec. F. Meister. *M.* 1.20 1.60.
Dictys Cretensis ephem. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. *M.* 1.50 2.—
Donati comm. Terenti. Ed. Wessner I. *M.* 10.— 10.80.

Dracontii carm. min. Ed. Fr. de Duhn. *M.* 1.20 1.60.
Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Ruehl. *M.* —.45 —.75.
Firmici Matroni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50.
Flori, L. Annaei, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
 — **epitomae II. II, rec. C. Halm. L. Ampellii liber memorialis, rec. E. Woelfflin.** *M.* 1.— 1.40.
Frontini strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.
Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M.* 4.— 4.50.
Gai institutionum iuris civilis commentt. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke Ed. V. *M.* 2.70 3.20.
Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—
Gemini elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.
Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Brey-sig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2.— 2.40.
Hieronymi de vir. illustr. I. Acc. Gennadi catalogus viror. illustr. Rec. G. Herding. *M.* 2.40 2.80.
Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.
Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—
Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller Ed. mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* —.75 1.10.
Hygini gromatici I. de munit. castr. Rec. G. Gemoll. *M.* —.75 1.10.
Iurisprudentiae anteiustinianae quae supersunt. In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6.75 7.40. — Indices ed. Fabricius [Vergriffen.]
 — Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke. *M.* —.75.
 — **antehadrianae quae supersunt.** Ed. F. P. Bremer. P. I. *M.* 5.— 5.60.
 — Pars II. Sectio I. *M.* 8.— 8.60.
 Sectio II. *M.* 8.— 8.80.
Iustiniani institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1.— 1.40.
Iustini epitoma hist. Philipp. Pompel Trogi ex rec. Fr. Ruehl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. *M.* 1.50 2.—
Iuvenalis satirarum II. Rec. C. F. Hermann. *M.* —.45 —.75.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Iuveni II. evangelicorum IV. Rec. O. Marold. *M.* 1.80 2.40.
- Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III. Livi ab urbe condita libri. Rec. Weissenborn-Müller. 6 partes. [je *M.* 1.—1.50; Partt. I—IV auch in je 2 fasc. zu *M.* — 60 I.—] *M.* 6.—9.—
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. Ed. II.
— I fasc. II: Lib. 4—6.
— II fasc. I: Lib. 7—10. Ed. II.
— II fasc. II: Lib. 21—23. Ed. II.
— III fasc. I: Lib. 24—26. Ed. II.
— III fasc. II: Lib. 27—30. Ed. II.
— IV fasc. I: Lib. 31—35. Ed. II.
— IV fasc. II: Lib. 36—38. Ed. II.
— V: Lib. 39—140.
— VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. II. X. Ed. C. Hosius. *M.* 3.60 4.20.
- Lucreti Cari de rerum natura II. VI. Ed. A. Brieger. Ed. emend. M. Appendix. *M.* 2.10 2.40.
Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M.* 6.—6.60.
- Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammatum II. Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- Martianus Capella. Rec. F. Eyssenhardt. Acc. scholia in Caesaris Germanici Aratea. *M.* 4.50 5.—
- Melae de chorographia II. III. Rec. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrolagicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Minucii Felicis Octavius. Ed. Aem. Baehrens. *M.* 1.35 1.75.
- Nepotis vitae. Edd. Halm-Fleckeisen. *M.* —.30 — 60.
— m. Schulwörterbuch v. H. Haacke. 13. Auflage. *M.* 1.—1.30.
- Orosii histt. adv. paganos II. VII. Rec. C. Zangemeister. *M.* 3.—3.50.
- Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tomi. *M.* 2.90 4.10.
Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. *M.* 1.—1.40.
Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M.* —.90 1.30.
Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Halieutica. Ed. II. *M.* 1.—1.40.
— tristium II. V. *M.* —.45 —.75.
— fastorum II. VI. *M.* —.60 —.90.
— metamorphoseon delectus Siebelianus. Ed. Polle. Mit Index. *M.* —.60 —.90.
- Palladii opus agriculturae. Rec. J. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
- Panegyrici Latini XII. Rec. A. Baehrens. *M.* 3.60 4.20.
- Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armeniace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.—6.60.
- Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ih. *M.* 2.40 2.90.
- Persii satirarum I. Rec. C. Herman. *M.* —.30 —.60.
- Phaedri fabulae Aesopiae. Rec. L. Muelle. *M.* —.30 —.60.
— mit Schulwörterbuch von Schaubach. *M.* —.90.
- Physiognomonici scriptores Graeci Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 6.—6.60.] *M.* 14.—15.20.
- Plauti comoediae. Rec. F. Goetz. Ed. Fr. Scholl. 7 fasc. Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praec. de Plauti vita ac poesi testimonia. *M.* 1.50 2.—
— II. Bacchides, Captivi, Casina. *M.* 1.20 1.60.
— III. Cistellaria, Curculio, Epidiculus. *M.* 1.—1.40.
— IV. *Menaechmi, Mercator, *Miles glor. *M.* 1.50 2.—
— V. *Mostellaria, Persa, *Poenulus. *M.* 1.50 2.—
— VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2.—
— VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2.—
Einzeln die mit * bezeichneten Stücke je *M.* —.60 —.90, die übrigen je *M.* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia. Conspectus metrorum) *M.* —.45 —.75.
— Rec. A. Fleckeisen. Tom. I. II. *M.* 2.70.
Tom. I. Amphitruo, Captivi, Miles glor. Rudens, Trinummus. *M.* 1.50.
— II. Asinaria, Bacchides, Curculio, Pseudolus, Stichus. *M.* 1.20.
Einzeln jedes Stück *M.* —.45. [Fortsetzung erscheint nicht.]
- Plini naturalis historia. 6 voll. Rec. C. Mayhoff. Vol. II. *M.* 3.—3.50. Vol. III. *M.* 4.—4.50. Voll. IV. V. je *M.* 6.—6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M.* 3.—3.50. [Vol. I vergr.; neue Aufl. in Vorbereitung.]
— II. dubii sermonis VIII rell. Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
— (Iun.) epistulae. Rec. C. F. W. Müller. *M.* 2.80 3.40.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- nli Secundi quae fertur una cum Gar-
 illi Martialis medicina. Ed. V. Rose.
M. 2.70 3.10.
 etae Latini minores. Rec. Aem.
 Baehrens. 6 voll. *M.* 20.10 23.40.
 etarum Roman. fragm. Ed. Aem.
 Baehrens. *M.* 4.20 4.80.
 rphyronis commentarii in Horatium.
 Rec. G. Meyer. *M.* 4.20 4.80.
 isclani euporiston II. III. Ed. V. Rose.
 Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell.
M. 5.— 5.60.
 opertii elegiac. Rec. L. Mueller.
M. —.60 —.90.
 intilliani instit. orat. II. XII. Rec.
 Ed. Bonnell. 2 voll. *M.* 2.40 3.25.
 — liber decimus. Rec. C. Halm.
M. —.30 —.60.
 — declamationes. Rec. C. Ritter.
M. 4.80 5.40.
 emigii Antissiodor. in art. Donati min.
 commentum. Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
 utillii Namatiani de redditu suo II. II.
 Rec. L. Mueller. *M.* —.75 1.10.
 allusti Catilina, Iugurtha, ex historiis
 orationes et epistulae. Ed. A. Eussner.
M. —.45 —.75.
 caenicae Romanorum poesis fragmenta.
 Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I.
 Tragicorum fragm. *M.* 4.— 4.60. Vol. II.
 Comicorum fragm. *M.* 5.— 5.60.
 scribonii Largi compositiones. Ed. G.
 Helmreich. *M.* 1.80 2.20.
 Scriptores historiae Augustae. Iterum
 rec. H. Peter. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
 Senecae (philosophi) opera. Rec. Fr. Haase.
 3 voll. Vol. I. *M.* 2.10 2.60. Vol. II.
M. 2.40 3.20. [Vol. III. vergr.] Suppl.
M. 1.80 2.40.
 — opera. Vol. I. Fasc. I. Dialogi. Ed.
 E. Hermes. [In Vorbereitung.]
 — Vol. I. Fasc. II. De beneficiis.
 De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40
 2.80.
 — Vol. II. Quaestionn. natural. II.
 Ed. A. Gercke. [In Vorbereitung.]
 — Vol. III. Ad Lucilium epistt.
 moral. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20.
 — tragoediae. Rec. R. Peiper et
 G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.
 — (rhetoris) oratorum et rhetorum sen-
 tentiae, divisiones, colores. Ed. A.
 Kiessling. *M.* 4.50 5.—
 idonius Apollinaris. Rec. P. Mohr.
M. 4.— 4.60.
 illi Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll.
M. 4.80 5.60.
 orani gynaeceorum vetus translatio
 Latina cum add. Graeci textus rell. Ed.
 V. Rose. *M.* 4.80 5.40.
 Statius. Edd. A. Klotz, al.
 Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. *M.* 2.—
 2.50.
 — II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz
M. —.75.
 — II. Fasc. II: Thebais. Rec. Ph. Kohl-
 mann. *M.* 4.80 5.40.
 — III: Lactantii Placidi scholia in
 Achilleidem. Ed. R. Jahnke. *M.* 8.—
 8.60.
 Suetoni rell. Rec. C. L. Roth. *M.* 1.50 2.—
 Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi.
M. 2.40 3.20.
 Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti.
M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI.
M. —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI.
M. —.75 1.10.]
 — II. Historiae et libb. minores. *M.* 1.20
 1.60. [Fasc. I: Historiae. *M.* —.75
 1.10. Fasc. II: Germania. Agricola
 Dialogus. *M.* —.45 —.75.]
 Terenti comediae. Rec. A. Fleckeisen.
 Ed. II. *M.* 2.10 2.60.
 Jedes Stück (Hecyra, Phormio, Adelphoe,
 Andria, Hauton Timorumenos, Eunuchus)
M. —.45 —.75.
 [—] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee
M. 2.— 2.40.
 Tibulli II. IV. Rec. L. Mueller. *M.* —.30
 —.60.
 Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke.
 Ed. V. *M.* —.75 1.10.
 Valeri Maximi factorum et dictorum
 memorab. II. IX. Cum Iulii Paridis et
 Iannuarii Nepotiani epitomis. Rec. C.
 Kempf. Ed. II. *M.* 4.50 5.—
 Valeri Alexandri Polemi res gestae
 Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler.
M. 2.70 3.20.
 Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem.
 Baehrens. *M.* 1.50 2.—
 Verronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil.
M. 1.50 2.—
 Vegeti Renati epitoma rei milit. Rec.
 C. Lang. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.
 Vellei Patereuli hist. Roman. rell. Ed.
 C. Halm. *M.* 1.— 1.40.
 — Rec. Fr. Haase. *M.* —.60 —.90.
 Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck.
 Ed. II. *M.* 1.50 2.—
 — Aeneis. *M.* —.90 1.30.
 — Bucolica et Georgica. *M.* —.45
 —.75.
 — Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec.
 O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.—
 Tom. I: Bucolica, Georgica. *M.* —.45
 —.75.
 — II: Aeneis. *M.* —.90 1.30.
 Virgili Grammatici opera. Ed. Huemer.
M. 2.40 2.80.
 Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Rose.
 Ed. II. *M.* 5.— 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Merzdorf. *M.* 3.— 3.40.
 Amarii sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. *M.* 2.25 2.60.
 Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.80 2.20.
 Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. *M.* 2 25 2.60.
 Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. *M.* 1.20 1.60.

Guillelmi Blesensis Aldae comoedia. C. Lohmeyer. *M.* — 80 1.20.
 Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kiser. *M.* 4.40 4.80.
 Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. *M.* 4.— 4.60.
 Thiofridi Epternacensis vita Willibrodica. Ed. K. Rossberg. *M.* 1.80 2.40.
 Vitae sanctorum novem metricae. Guil. Harster. *M.* 3 — 3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis. Edidit Iosephus Frey. [8.]

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. *M.* 2.40 2.80.
 Manutii, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscherer. *M.* 1.50 2.—

Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 v. *M.* 2.40 3.20.
 Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. *M.* — .45 — .70.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griech. u. röm. Schriftstellern. [gr. 8.]

Aetna. Von S. Sudhaus. *M.* 6.— 7.—
 Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. *M.* 4.— 5.—
 Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. *M.* 12.— 13.—
 Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. *M.* 6.— 7.—

Plautus Rudens. Von F. Marx.
 Tacitus Germania. Von G. Wissowa.

Mit dem Plan, eine Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken erscheinen zu lassen, hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten zum Nutzen für die Pflege der philologischen Wissenschaft überhaupt wie für den einzelnen Philologen.

In Vorbereitung sind:

Altchristl. Apologeten. Von J. Geffcken.
 Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz.
 Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.
 Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.
 Pindar Pythien. Von O. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben und Schriften zu einzelnen Autoren und Schriftwerken [gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.
 Aeschini orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. *M.* 8.—
 — orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. *M.* 3.60
 Aeschyl Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. *M.* 3.75.

Aeschyl Orestie mit erklärend. Anmerkungen von N. Wecklein. *M.* 6.—

Daraus einzeln je *M.* 2.—:

I. Agamemnon.

II. Die Choephoren.

III. Die Eumeniden.

— fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 4.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- chyli Agamemnon. Griech. u. deutsch m. Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—
Septem ad Thebas. Rec. Fr. Ritphelius. Ed. II. *M.* 3.—
- Dindorf, lexicon Aeschyleum. *M.* 16.—
Lichter, z. Dramaturgie d. Ä. *M.* 6.50.
Westphal, Prolegomena zu Ä. Tragödien. *M.* 5.—
Liphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meiske. *M.* 4.—
ῥάβητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrg. v. W. Wagner. *M.* 2.40.
Anthologiae Planudeae appendix Barbino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M.* 4.—
Pollonius' von Kitium illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. ἀγῶν. Hrg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M.* 10.—
Pollonii Rhodii Argonautica. Ed. R. Merkel. Scholia ed. H. Keil. *M.* 15.—
Aristarchus, Ludwich, As Homer. Textkritik. 2 Teile. *M.* 28.—
Aristophanis fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 6.—
— equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. *M.* 3.—
— ranae. Rec. A. von Velsen. *M.* 3.—
— Plutus. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—
— ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.40.
— thesmophoriazusae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M.* 2.—
- Müller-Strübing, A. u. d. hist. Kritik. *M.* 16.—
Roemer, Aristophanesstudien. I. *M.* 8.—
Zacher, d. handschriften u. klassen d. Aristophanesscholien. *M.* 6.—
Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. *M.* 16.—
— politica cum vet. translatione G. de Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—
— ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susemihlii epist. crit. *M.* 12.—
- Heitz, die verl. Schriften d. A. *M.* 6.—
Rose, Aristoteles pseudepigraphus. *M.* 14.—
Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. *M.* 8.—
Blonis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. *M.* 1.50.
Eucolicorum Graec. Theocriti, Blonis et Moschi rell. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. *M.* 21.60.
Hiller, Beitr. zur Textgesch. d. gr. Bukoliker. *M.* 3.20.
- Callimachea. Ed. O. Schneider 2 voll. *M.* 33.—
Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
— II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—
[Callisthenes.] Pseudo-C., hrsgg. von H. Meusel. *M.* 2.40.
Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
— popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
Christianor. carmm. Anthologia Graeca. Ed. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 2 voll. *M.* 48.—
Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—
— II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
— II. Novae comoediae fragmenta. Pars II. Comicorum incertae aetatis fragmenta. Fragmenta incertorum poetarum. Indices. Supplementa. *M.* 16.—
Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—
— orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4.—
— de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.
- Fox, die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aeschines analysiert u. gewürdigt. *M.* 5.60.
Preuss, index Demosthenicus. *M.* 10.—
Schaefer, D. u. s. Zeit. 3 Bde. 2. Aufl. *M.* 30.—
Περὶ διαλέκτων excerptum ed. R. Schneider. *M.* —.60.
Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
Eratosthenis carminum rell. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—
— geographische Fragmente, hrsg. von Berger. *M.* 8.40.
Euripidis fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—
— Ed. R. Prinz et N. Wecklein *M.* 46.60.
Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40
— I. — II. Alceste. Ed. II. *M.* 1.80
— I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40
— I. — IV. Electra. *M.* 2.—
— I. — V. Ion. *M.* 2.80.
— I. — VI. Helena. *M.* 3.—
— I. — VII. Cyclops. *M.* 1.40.
— II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.
— II. — II. Supplices. *M.* 2.—
— II. — III. Bacchae. *M.* 2.—

Euripides fabulae. Edd. R. Prinz et N. Wecklein.

Vol. II Pars IV. *Heraclidae.* M. 2.—

— II. — V. *Hercules.* M. 2.40.

— II. — VI. *Iphigenia Auliden-*
sis. M. 2.80.

— III. — I. *Andromacha.* M. 2.40.

— III. — II. *Hippolytus.* M. 2.80.

— III. — III. *Orestes.* M. 2.80.

— III. — IV. *Phoenissae.* M. 2.80.

— III. — V. *Troades.* M. 2.80.

— III. — VI. *Rhesus.* M. 3.60.

— *tragoediae.* Edd. Pflugk-Klotz -
Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)

Medea. Ed. III. M. 1.50. — *Hecuba*

Ed. III. M. 1.20. — *Andromacha.* Ed. II.

M. 1.20. — *Heraclidae.* Ed. II. M. 1.20.

— *Helena.* Ed. II. M. 1.20. — *Alcestis.*

Ed. II. M. 1.20. — *Hercules furens.*

Ed. II. M. 1.80. — *Phoenissae.* Ed. II.

M. 2.25. — *Orestes.* M. 1.20. — *Iphigenia*

Taurica. M. 1.20. — *Iphigenia quae est*

Aulide. M. 1.20.

[**Etymologica.**] Reitzenstein, Geschichte
d. griech. E. Mit 2 Tafeln. M. 18.—

Eusebii canonum epitome ex Dionysii
Telmaharensis chronico petita. Verterunt
notisque illustrarunt C. Siegfried et
H. Gelzer. 4. M. 6.—

Galenii de placitis Hippocratis et Platonis.
Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text.
Graec., adnot. crit., vers. Lat. M. 20.—

Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi,
Euagril Pontici sententiae. Ed. A. Elter.
gr. 4. M. 2.40.

— II. **Epicteti et Moschionis sententiae.**
Ed. A. Elter. gr. 4. M. 1.60.

Grammatici Graeci recogniti et apparatu
critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.

Pars II. Vol. I. Et. s. t.: *Apollonii*
Dyscoli quae supersunt. Rec. R.
Schneider et G. Uhlig. Fasc. I.
Apollonii scripta minora a R. Schnei-
dero edita. M. 10.—

Pars IV. Et. s. t.: *Theodosii Alexan-*
drini canones, Georgii Choerob-
bosci scholia, Sophronii patri-
archae Alexandrini excerpta.
Rec. A. Hilgard.

Vol. I. *Theodosii canones et Choerob-*
bosci scholia in canones nomi-
nales. M. 14.—

— II. *Choerobosci scholia in cano-*
nes verbales et Sophronii excerpta
e Characis commentario. M. 22.—
[Fortsetzung in Vorber.]

Herodas' Mimiamben, hrag. v. R. Meister.
Lex.-8. M. 5.—

Crusius, Untersuch. z. d. Mimiamben d.
Herondas. M. 6.—

Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII.
Ed. L. Mendelssohn. M. 6.80.

Herodiani technici rell. Ed., exp.
Lentz. 2 tomi. Lex.-8. M. 54.—

Herodots II. Buch m. sachl. Erläut.
v. A. Wiedemann. M. 12.—

Ἡροδοτὸς τὰ ἅπαντα ἐξ ἐργων ἐκ-
στρωτὴς. M. 10.—

Hesiodi quae for. carmina. Rec. R. R.
[In Vorbereitung.]

— Rec. A. Köchly, lect. var. sub
G. Kinkel. Pars I. M. 5.—

[Fortsetzung erscheint nicht.]

— Rec. et ill. C. Goettling. Ed.
cur. I. Flach. M. 6.60.

[—] **Glossen und Scholien zur Hesio-**
den Theogonie mit Prolegomena
J. Flach. M. 8.—

Dimitrijevic, studia Hesiodica. M. 6

Steitz, d. Werke u. Tage d. H. n.
ihrer Compos. gepr. u. erkl. M. 4.

Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed.
Flach. Acc. appendix *Pseudohesychia*
indd., spec. photolithogr. cod. A. M. 9

Hipparch, geograph. Fragmente, hrag.
Berger. M. 2.40.

Homeri carmina. Rec. A. Ludwig. Pars
Ilias. 2 voll. Vol. I. M. 16.— 18.— Pars
Odyssea. 2 voll. M. 16.— 20.—

— *Odyssea.* Ed. I. La Roche. 2 pa
M. 13.—

— *Ilias.* Ed. I. La Roche. 2 pa
M. 22.—

— *Iliadis carmina seiuncta, discre-*
emendata, prolegg. et app. crit. instru-
ed. G. Christ. 2 part. M. 16.—

[—] **D. Homer. Hymnen** hrag. u. erl.
A. Gemoll. M. 6.80.

[—] **D. Homer. Batrachomachia**
Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hr
u. erl. v. A. Ludwig. M. 20.—

Autenrieth, Wörterb. z. d. Homer. G.
edichten. 8. Aufl. M. 3.— 3.60.

Ebeling, lexicon Homericum. 2 vo
M. 60.—

Frohwein, verbum Homericum. M. 3.

Gehring, index Homericus. M. 16.—

Gladstone's Homer. Studien, bearb.
Schuster. M. 9.—

Kammer, d. Einheit d. Odyssee. M. 16.

La Roche, die Hom. Textkritik i. Alte
M. 10.—

Ludwich, d. Homervulgata als v.
alexandrinisch erwiesen. M. 6.—

Nutzhorn, d. Entstehungsweise d. Ho-
gedichte. M. 5.—

Volkmann, Gesch. u. Krit. d. Wolfsch
Prolegomena. M. 8.—

Incerti auctoris epitome rerum gestar
Alexandri Magni. Ed. O. Wagn
M. 3.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- scriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. *M.* 8.—
 ventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M.* 2.80.
 [Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M.* 5.60.
 Iiani II. contra Christianos: s. Scripturum Graecorum e. q. s. — deutsch v. J. Neumann. *M.* 1.—
 yrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios. Leges Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prot et L. Ziehen. 2 fasc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prot. *M.* 2.80.
 xicographi Graeci recogniti et apparatu critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [U. d. Prasse, bez. in Vorbereitung.]
 I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).
 II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).
 III. Homerlexika (A. Ludwig).
 IV. Stephanus von Byzanz.
 V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibel glossare (G. Wentzel).
 VI. Photios.
 VII. Suidas (G. Wentzel).
 VIII. Hesych.
 IX. Pollux. Ed. E. Beth. Fasc. I. *M.* 14.—
 X. Verschiedene Special glossare, namentlich botanische, chemische, medicinische u. dergl.
 [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]
 Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blaß. *M.* 2.—
 [—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blaß. *M.* 4.—
 Lycophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. *M.* 15.—
 [Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. *M.* —.80.
 [Mathematici.] Heiberg, philolog. Studien z. griech. Mathematikern. I—IV. *M.* 3.—
 [Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blaß. *M.* 3.60.
 Metrodori Epicurei fragm. coll., script. inc. Epicurei comment. moralem sub. A. Koerte. *M.* 2.40.
 Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M.* 1.—
 Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M.* 9.—
 [Oratores.]
 Blaß, d. attische Beredsamkeit. 3 Abt. *M.* 56.—
 Dierup, üb. d. b. d. att. Rednern eingel. Urkunden. *M.* 5.20.
 Westermann, Unters. üb. d. i. d. att. Redner eingel. Urkunden. *M.* 3.—

- Περὶ παθῶν excerpta ed. R. Schneider. *M.* —.80
 Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. Denuo ed. A. Dieterich. *M.* 2.—
 Philodemi Epicurei de ira I. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M.* 10.80.
 — περὶ ποιημάτων I. II fragm. Ed. A. Hausrath. *M.* 2.—
 Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I, 1.) *M.* 14.—
 — Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. *M.* 8.—
 — carmina prolegg. et commentt. instructa ed. W. Christ. *M.* 14.—
 — versezettel kritikal és Magyarázó jegyzetekkel kladta Hómann Ottó. I. Kötet. *M.* 4.— [Ohne Fortsetzung.]
 Rumpel, lexicon Pindaricum. *M.* 12.—
 Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
 Apologia Socratis et Crito. Ed. V cur. M. Wohlab. *M.* 2.40. — Phaedo. Ed. V cur. M. Wohlab. *M.* 2.70. — Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel. *M.* 2.40. — Phaedrus. Ed. II. *M.* 2.40. — Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. *M.* 2.70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. *M.* 2.70. — Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II cur. A. E. Fritzsche. *M.* 6.—
 — Theaetetus. Ed. M. Wohlab. Ed. II. *M.* 3.60. — Sophista. Ed. II cur. O. Apelt. *M.* 5.60. — Politicus et incerti auctoris Minos. *M.* 2.70. — Philebus. *M.* 2.70. — Leges. 3 voll. [je *M.* 3.60.] *M.* 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomis.]
 — Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. *M.* 11.20.
 Immisch, philolog. Studien z. P. I. Heft: Axiochus. *M.* 3.—. II. Heft: De recens. Plat. praesidiis atque rationibus. *M.* 3.60.
 Peipers, Unters. über das System P.s. I. Teil: D. Erkenntnistheorie P.s. *M.* 16.80. — ontologia Platonica. *M.* 14.—
 Ritter, P.s. Gesetze. Darstellg. d. Inhalts. *M.* 3.20.
 — — — — — Kommentar z. griech. Text. *M.* 10.—
 Schmidt, krit. Commentar z. P.s. Theaetetus. *M.* 4.—; exeget. Commentar *M.* 3.20.
 Sussehl, d. genet. Entwickl. d. Plat. Philosophis. 2 Teile. *M.* 21 —

- Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. *M.* 3 60.
- de proverbii Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M.* 2 80.
- Fasc. II. Commentarius. 4. *M.* 3.—
- Themistokles. F. quellenkrit. Übung n. comm. u. hrsg. v. A. Bauer. *M.* 2.—
- τὸ ἐν Ἀλφειῷ E. Ed. G. N. Bernardakis. *M.* 1 50.
- Poetae lyrici Graeci. Rec. Th. Bergk. Ed. IV. 3 voll. Vol. III: Poetae melici. *M.* 13 60. [Voll. I. II vergt.]
- Ed. V. 2 voll.
- Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. *M.* 14.—
- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorber.]
- Poetarum sceniceorum Graecorum Aeschyl, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M.* 20.—
- Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M.* 14.—
- Porphyrii quaest. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fasc. gr. Lex.-8. *M.* 16.—
- ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. *M.* 10.—
- Ptolemaei περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικῶν lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M.* 1.—
- Boll, Studien üb. Claud. Ptol. *M.* 5 60.
- [Quintus Smyrnaeus.]
- Zimmermann, krit. Unters. zu Q. S. *M.* 4.—; krit. Nachlese zu Q. S. *M.* 4.—
- [Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M.* 1 20.
- Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: Iuliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragmm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M.* 6.—
- Sophoclis tragoediae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 5.—
- Rec. et explann. Wunderus-Wecklein. 2 voll. *M.* 10 80.
- Philoctetes. Ed. IV. *M.* 1 50. — Oedipus Rex. Ed. V. *M.* 1 50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. *M.* 1 80. — Antigona. Ed. V. *M.* 1 50. — Electra. Ed. IV. *M.* 1 80. — Ajax. Ed. III. *M.* 1 20. — Trachiniae. Ed. III. *M.* 1 50.
- König Oidipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M.* 5.—
- Antigone. Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie (Mit Porträt Aug. Böckh's.) *M.* 4 40.
- Plus, S.' Elektra. Eine Auslegung. *M.* 3.—

- Staatsverträge des Altertums. Hrsg. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
- Stoicorum veterum fragmenta. J. v. Arnim. Vol. II. *M.* 14.—
- [Theocritus.] Rumpel, lexicon Theocriteum. *M.* 8.—
- Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.
- [Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. v. Usener. *M.* 4.—
- Theophrasti chronographia. Rec. C. Boor. 2 voll. *M.* 50.—
- Theophrasti Charaktere. Hrsg., erkl. übersetzt v. d. Philolog. Gesellschaft Leipzig. *M.* 6.—
- Thucydidis historiae. Recens. C. Hudon. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10.—
- II: Libri V—VIII. Indices. *M.* 12.—
- de bello Peloponnesiaco II. VII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl. 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 22 80.
- Lib. 1. Ed. III. *M.* 4 50. — Lib. II. Ed. III. *M.* 3.— — Lib. 3. Ed. II. *M.* 2 40. — Lib. 4. Ed. II. *M.* 2 70. — Lib. 5. Ed. II. *M.* 2 40. — Lib. 6. Ed. II. *M.* 2 40. — Lib. 7. Ed. II. *M.* 2 70. — Lib. 8. Ed. II. *M.* 2 70.
- Herbst, zu Thukydides. I u. II. *M.* 6 40.
- Stahl, quaestiones gramm. ad Th. pertinentes. Ed. II. *M.* 1 60.
- Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—
- Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente v. Heinze. *M.* 5 60.
- Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—
- Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.
- De Cyri Minoris expeditione II. VI (Anabasis), rec. Kühner. *M.* 3 60.
- Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1 50.
- Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 part. *M.* 6 60.
- Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1 80.
- II. Libri III—VII. *M.* 4 80.
- Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—
- b. Lateinische Schriftsteller.
- Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—
- Aurelii imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber.
- Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—
- Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1 20.

esar.] Polionis de b. Africo comm.:
Folio.

beling, Schulwörterb. zu Caesar.
4. Aufl. *M.* 1.— 1.30.

enge et Preuss, lexicon Caesarianum.
M. 18.—

esii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris
Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.

onis praeter libr. de re rust. quae ex-
ant. Rec. H. Jordan. *M.* 5.—

de agri cult. I., Varronis rer. rust.
l. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.

— I. — II. Varro. *M.* 6.—

— II — I. Comm. in Cat. *M.* 6.—

— II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3.—

— III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—

Tulli I. Recensuit et interpretatus est
Aem. Baehrens. 2 voll. *M.* 16.40.

Vol. I. Ed. II eur. K.P. Schulze. *M.* 4.—

— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.

— Hrsq. u. erkl. v. A. Riese. *M.* 4.—

ceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI.

Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae

chronolog. ab Aem. Koerner et O.
E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heer-
degen. *M.* 3.20.

—] ad Herennium II. VI: s. Cornifi-
cius und [Herennius].

— Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler.
M. 1.60.

Schmidt, d. Briefwechsel d. Cicero von
s. Proconsulat in Cilicien bis zu Caesars

Ermordg. Nebst Neudruck d. XII u. XIII.
Buch. d. Briefe an Atticus. *M.* 12.—

— d. handschriftl. Überlief. d. Briefe C.s
an Atticus, Q. Cicero, M. Brutus in

Italien. Mit 4 Taf. *M.* 6.—

Zieliński, Cicero im Wandel d. Jahr-
hunderte. kart. *M.* 2.40.

laudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll.
M. 20.40.

commentarii notarum Tironianarum. Cum
prolegg., adnott. crit. et exeget. notarumque

indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz.
[132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe

M. 40.—

ornifici rhetoricorum ad C. Herennium II.
VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser.

M. 8.—

corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe
incohatur auspiciis Societatis litterarum

regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.
7 voll. Lex.-8.

Vol. II. Glossae Latinograecae et Graeco-
latinae. Edd. G. Goetz et G. Gunder-

mann. Acc. minora utriusque linguae
glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. photo-

typ. *M.* 20.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe
incohatur auspiciis Societatis litterarum
regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.

Vol. III. Hermeneumata Pseudodositheana.

Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata
medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—

— IV. Glossae codicum Vaticani 3321,
Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed.

G. Goetz. *M.* 20.—

— V. Placidi liber glossarum, glossaria
reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emenda-
tarum. Conf. G. Goetz. Pars prior

2 fasc. je *M.* 18.—

— VII. Thesaurus glossarum emenda-
tarum. Conf. G. Goetz. Pars postē-

rior. Acc. index Graecus G. Heraei.
Fasc. I. *M.* 24.—

Dialectorum Italicarum aevi vetust. exem-
pla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc.
exempla. Pars I. *M.* 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Vero-
nensia Latina. Acc. canonum qui dic.

apostolorum et Aegyptiorum reliquiae.
Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Prae-

fatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4.—

Exuperantius, Epitome. Hrsq. v. G. Land-
graf u. C. Weyman. *M.* —.60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger.
M. 1.60.

Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae.
Rec. S. A. Naber. *M.* 8.—

Gedichte, unedierte lateinische, hrsq. von
E. Baehrens. *M.* 1.20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc.
eiusdem opuscula glossographica coll. a

G. Goetz. *M.* 6.—

Goetz, der Liber Glossarum. *M.* 1 Fasc.
M. 3.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.
7 voll. Lex.-8. *M.* 139.20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex
rec. H. Keilii. *M.* 9.—

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex
Charisii arte gramm. excerpta ex rec.

H. Keilii. *M.* 10.—

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones
gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I.

M. 19.—

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones
gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II.

M. 12.—

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris
numerationum, de metris Terentii, de

praeexercitamentis rhetoricis libri,
institutio de nomine et pronomine et

verbo, partitiones duodecim versuum
Aeneidos principalium, accedit Pri-

sciani qui dic. liber de accentibus ex
rec. H. Keilii. *M.* 7.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.

- Vol. IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11. —
- IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M.* 8. —
- V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —
- V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobiani excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10. —
- VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M.* 9. —
- VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M.* 14. —
- VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorius, Martyrius, Beda, Albinus. *M.* 10. —
- VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelii Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. *M.* 11. 20.
- Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8. *M.* 19. —
- [Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. *M.* 14. —
- Historicorum Romanorum reliquiae.** Ed. H. Peter. Vol. I. *M.* 16. —
- Horatii opera.** Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.
- Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M.* 12. —
- II. Sermones, epistulae, de arte poet. *M.* 10. —
- — — Editio minor. *M.* 4. —
- carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M.* 2 40, eleg. geb. m. Goldschnitt *M.* 3.60.
- Satiren. Krit. hergestellt, metr. übersetzt u. m. Kommentar vers. v. C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M.* 16. 40.

Horatii Satiren. Lat. u. deutsch m. erläuter. von L. Döderlein. *M.* 7. —

— siehe auch: Satura, v. Blümner

— **Episteln.** Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. *M.* 3. —

— Briefe, im Vermaß der Urchrift deutsch von H. Bacmeister u. D. Keil. 8. *M.* 2. 40 3. 20.

Friedrich, Q. Hor. Flaccus. Phil. Unters. *M.* 6. —

Keller, Epilegomena zu H. 3 Tle. *M.* 24.

Mueller, Q. Hor. Flaccus. E. lit.-h. Biographie. *M.* 2. 40.

Plüss, Horazstudien. Alte u. neue Art üb. Horaz. Lyrik. *M.* 6. —

[Iuris consulti.] Kalb, Roms Juris nach ihrer Sprache. *M.* 4. —

Iuvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M.* 4. 40.

— siehe auch: Satura, v. Blümner

[Lucanus.] Scholia in L. bellum civile. ed. H. Usener. Pars I. *M.* 8. — [Fol. 2. setzung erscheint nicht.]

Lucili saturarum rell. Recens., enarratio F. Marx. [In Vorber.]

Mueller, Leben u. Werke d. L. *M.* 1. 3.

Nepotis quae supersunt. Ed. C. Hall. *M.* 2 40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 parts. *M.* 32. —

Novatians epist. de cibis Iudaicis. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* 1. 3.

Optatiani Porphyrii carmina. Rec. Müller. *M.* 3. 60.

Orestis tragoedia. Ed. I. Machly. 1. *M.* 1. 20.

Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. *M.* 5. —

— Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. *M.* 2. 40, eleg. geb. 3. 20.

Siebelitz-Polle, Wörterbuch z. D. 3 Met. morph. 5. Aufl. *M.* 2. 70 3. 10.

Stange, Kleine Wörterb. z. D. 3 Met. morph. *M.* 2. 50.

Persius, siehe: Satura, v. Blümner.

[Petronius.] Segebadeet Lommatzsch lexicon Petronianum. *M.* 14. —

Phaedri fabulae Aesopiacae. Ed. L. Müller. *M.* 3. —

Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuerling. *M.* 2. 80.

Plauti comoediae. Recensuit, instrumentis critico et prolegomenis auxit F. Ritschl. sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tom. *M.* 91. 20.

Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5. 60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

ti comoediae.

- Tomi I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. *M.* 3.—
 — I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
 — I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
 — I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M.* 4.80.
 — II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
 — II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
 — II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
 — II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
 — II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschl. schedii schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.—
 — III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4.—
 — III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M.* 4.—
 — III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5.60.
 — III fasc. V. Menæchmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6.—
 — IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
 — IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6.—
 — IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 5.60.
 — Ex rec. et cum app. crit. F. Ritscheli. [Vergriffen außer:]
 Tomus I. Pars 3. Bacchides. *M.* 3.—
 — III. Pars 2. Mercator. *M.* 3.—
 — Scholarum in usum rec. F. Ritscheli. [Vergriffen außer:]
 Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je *M.* —.50.
 — miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. *M.* 2.80.

Analecta Plaut. scrips. F. Schoell, G. Goetz, G. Loewe. *M.* 6.—
 Ribbeck, Übers. d. Miles gloriosus, in: R., Alazon. *M.* 4.40.
 Ritschl., prolegomena de rationibus crit., gramm., prosod., metr. emendationis Plaut. *M.* 4.—

Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. *M.* —.80.

Polionis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodowski. Adi. est tab. photolithograph. *M.* 6.80.

[Pompeius Trogus.] v. Gutschmid, üb. d. Fragm. d. P. T. u. d. Glaubwürdigkeit ihrer Gewährsmänner. *M.* 2.70.

[Probus.] Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Heraeus. *M.* 1.20.

Propertii elegiac. Rec. A. Baehrens. *M.* 5.60.

Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—

Quintiliani institutionis orator. II. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII—XII. *M.* 9.—

Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. *M.* 17.—

Saliarium carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. *M.* 1.—

Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. *M.* 7.20.
 — historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritzius. *M.* 9.—

— historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.

Fasc. I: Prolegomena. *M.* 2.—

Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M.* 8.—

Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.— 5.80.

Scenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. *M.* 23.—

Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M.* 9.—

— II. Comicum fragmenta. *M.* 14.—

[Seneca (philosophus).] Gercke, Seneca-Studien. *M.* 9.—

Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.

Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm.

Rec. G. Thilo. *M.* 14.—

— I fasc. II. In Aen. IV—V comm.

Rec. G. Thilo. *M.* 10.—

— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm.

Rec. G. Thilo. *M.* 10.—

— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm.

Rec. G. Thilo. *M.* 10.—

— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm.

Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.

— III fasc. II. App. Serviana. *M.* 20.—

[— III fasc. III (Indices) in Vorber.]

Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—

Statii silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Statii Thebais et Achilleis cum scholiis.

Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I—VI. *M.* 8.—

Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. *M.* 1.60.

Syri sententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.

— — — Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.

Taciti de origine et situ Germanorum I.

Rec. A. Holder. *M.* 2.—

— dialogus de oratoribus. Rec. Aem.

Baehrens. *M.* 2.—

Draeger, üb. Syntax u. Stil d. T. 3. Aufl.

M. 2.80.

Gerber, Greef et John, lexicon Taciteum. *M.* 57.60.

[Tertullianus.] Hoppe, Syntax u. Stil d. T.

M. 8.—

[Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.

[—] D. tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.

Varronis saturarum Menippearum rell.

Rec. A. Riese. *M.* 6.—

— rerum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.

— antiquitatum rer. divin. II. I. XIV.

XV. XVI. Praemissae sunt quaeest. Varr.

Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.

Vergilli Maronis opera app. crit. in ar. contracto iterum rec. O. Ribbeck. 4.

M. 22.40.

Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 7.

— II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 7.

— III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 7.

— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 9.

— — — Ed. I. [Vergriffen außer:]

Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 8.

— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 8.

[—] Scholia Bernensia ad Vergilii I. et Georg. Ed. H. Hagen. *M.* 6.—

Comparetti, V. im Mittelalter, deut. von Dütschke. *M.* 6.— [14]

Heinze, V.s epische Technik. *M.* 12.

Plüss, V. u. d. epische Kunst. *M.* 8.

Sonntag, V. als bukol. Dichter. *M.* 5.

Weidner, Commentar zu V.s Aen. I.

u. II. *M.* 8.—

Vitruvii de architectura II. X. E.

V. Rose et H. Müller-Strübing.

M. 7.—

— — — Rec. et in German. serm. ver.

C. Lorentzen. Vol. I. Pars I. *M.* 4.

Nohl, index Vitruvianus. *M.* 5.—

Volusii Maeciani distributio partium

Ed. Th. Mommsen. *M.* —.30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierte Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklasse sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche, nach gemeinsam vereinbarten Grundsätzen verfaßte und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

I. Aischylos' Perser, von Jurenka.

2 Hefte. *M.* 1.40.

II. Isokrates' Panegyrikos, von Mesk.

2 Hefte. *M.* 1.40.

III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech.

Parallel.), v. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.60.

IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes u.

üb. d. Ölbaum, von Sewera. 2 Hefte.

M. 1.20.

V. Ausgewählte Briefe Ciceros, v.

Gschwind. 2 Hefte. *M.* 1.20.

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen sich diese Ausgaben dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

Aeschylos' Agamemnon. Von R. Enger.

3. Aufl., von Th. Plüß. *M.* 2.25 2.75.

— Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl.,

von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—

Aeschylos' Prometheus. Von N. Wecklein.

3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

— — — Von L. Schmidt. *M.* 1.20.

— die Sieben geg. Theben. Von

Wecklein. *M.* 1.20 1.50.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Aeschylus' die Schutzflehenden.** Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—
- Aeschylus' Wolken.** Von W. S. Teuffel. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.
- Aeschylus' Wespen.** Von O. Kaehler. [In Vorber.]
- Aeschylus' stoteles, der Staat der Athener.** Der historische Hauptteil (Kapp. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.
- Aeschylus' Anabasis.** Von K. Abicht. 2 Hefte. Heft. I. Karte. *M.* 1.80 2.25. II. Heft. *M.* 2.25 2.75. *M.* 4.05 5.—
- Aeschylus' ausgewählte Reden.** Von Rehndantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M.* 6.60.
- Aeschylus' I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden.** 2 Hefte. *M.* 4.50.
- Aeschylus' Heft I: I—III. Olynthische Reden.**
- IV. Erste Rede geg. Philippos.** 8. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.20 1.70.
- II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden.**
- VI. Zweite Rede gegen Philippos.**
- VII. Hegesippos' Rede über Halonnes.**
- VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones.** IX. Dritte Rede gegen Philippos. 5. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—
- II. Abt. 2: Indices.** 4. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.80 2.25.
- Aeschylus' II. Teil. Die Rede vom Kranze.** Von Fr. Blaß. *M.* 2.10 2.60.
- Aeschylus' Iphigenia' ausgewählte Tragödien** von Wecklein.
- I. Bdch. Medea.** 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- II. Bdch. Iphigenia im Taurierland.** 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Bdch. Die Bacchen.** *M.* 1.50 2.—
- IV. Bdch. Hippolytos.** *M.* 1.50 2.—
- V. Bdch. Phönissen.** *M.* 1.80 2.25.
- Aeschylus' Iphigenia' Iphigenia.** Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 11.70.
- Aeschylus' Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt.** 4. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- I. Heft 2. Buch II.** 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 1. Buch III.** 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 2. Buch IV.** 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Buch V und VI.** 3. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- IV. Buch VII. Mit 2 Karten.** 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten.** 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- Aeschylus' Homers Ilias, erklärt** von J. La Roche. 2 Teile.
- Teil I. Gesang 1—4.** 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- II. Gesang 5—8.** 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- III. Gesang 9—12.** 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- Homers Ilias, erklärt** von J. La Roche. Teil IV. Gesang 13—16. 3. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- V. Gesang 17—20.** 2. Auflage. *M.* 1.50 2.—
- VI. Gesang 21—24.** 2. Auflage. [Vergriffen.]
- Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze.** 2 Bände.
- Band I. Heft 1. Gesang 1—3.** 5. Aufl. *M.* —.90 1.30.
- I. Heft 2. Gesang 4—6.** 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- I. Heft 1/2 zusammen in 1 Band.** *M.* 2.60.
- I. Heft 3. Gesang 7—9.** 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- I. Heft 4. Gesang 10—12.** 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- I. Heft 3/4 zusammen in 1 Band.** *M.* 3.30.
- II. Heft 1. Gesang 13—15.** 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- II. Heft 2. Gesang 16—18.** 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- II. Heft 1/2 zusammen in 1 Band.** *M.* 3.—
- II. Heft 3. Gesang 19—21.** 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- II. Heft 4. Gesang 22—24.** 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 3/4 zusammen in 1 Band.** *M.* 3.30.
- Anhang:**
- Heft 1. Ges. 1—3.** 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60.
- 2. Ges. 4—6.** 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 3. Ges. 7—9.** 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- 4. Ges. 10—12.** 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- 5. Ges. 13—15.** 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- 6. Ges. 16—18.** 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60.
- 7. Ges. 19—21.** *M.* 1.50 2.—
- 8. Ges. 22—24.** *M.* 1.80 2.30.
- Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. Heft 1. Gesang 1—6.** 11. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- I. Heft 2. Gesang 7—12.** 10. Aufl. *M.* 1.35 1.80.
- II. Heft 1. Gesang 13—18.** 8. Aufl. *M.* 1.35 1.80.
- II. Heft 2. Gesang 19—24.** 9. Aufl. *M.* 1.40 1.80.
- Anhang:**
- Heft 1. Ges. 1—6.** 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 2. Ges. 7—12.** 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- 3. Ges. 13—18.** 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- 4. Ges. 19—24.** 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60.
- Isokrates' ausgewählte Reden.** Von O. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.
- I. Bändchen. Demonicus, Euagoras, Areopagiticus.** 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.
- II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus.** 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. *M.* 3.60 5.10.

I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 3. Aufl., von K. Bürger. *M.* 1.20 1.70.

II. Bändchen. Die Totengespräche. Ausgewählte Göttergespräche. Der Hahn. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

III. Bändchen. Demonax. Der Fischer. Anacharsis. *M.* 1.20 1.70.

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Rehdantz. *M.* 2.25 2.75.

[Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr. Von E. Buchholz. 2 Bde. *M.* 4.20 5.20.

I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M.* 2.10 2.60.

II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter und die Bukoliker. 2. Aufl., von Sitzler. *M.* 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. 2 Hefte. *M.* 3.60.

I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantisheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

— — Größere Ausgabe. 3 Bde. [Bd. II u. III vergriffen.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M.* 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M.* 1.— 1.40.

II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. *M.* 2.10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Cron. 5. Aufl. *M.* —.75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* —.60 —.90.

IV. Teil. Protagoras. Von Deuschle u. Cron. 5. Aufl., v. E. Boehmann. *M.* 1.20 1.70.

V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 2. Aufl. *M.* 3.— 3.50.

VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

VII. Teil. Der Staat I. Buch. Von M. Wohlrab. *M.* —.60 —.90.

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Blas. 6 Bändchen.

I. Bändchen. Philopoemen u. Flaminus. Von O. Siefert. 2. Aufl., Fr. Blas. *M.* —.90 1.30.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. *M.* 1.50 2.—

III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blas. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Fr. Blas. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Fr. Blas. *M.* — 90 1.30.

VI. Bändchen. Tiberius und Gracchus. Von Fr. Blas. *M.* —.90 1.30.

Sophokles. Von Gust. Wolff und Bellermand.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—

II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. — König Oidipus. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

V. — Oidipus auf Kolonos. *M.* 1.20 1.70.

Supplementum lect. Graecae. Von C. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Testamentum novum Graece. Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von Fr. Zelle. 1.50 2.—

V. Apostelgeschichte. Von B. Wöhrmann. 1.80 2.25.

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Wöhrmann. 9 Bändchen. [je *M.* 1.20 1.70.]

1. Bändchen. 1. Buch. 6. Auflage. 2. — 2. — 6. —

3. — 3. — 5. —

4. — 4. — 5. —

5. — 5. — 5. —

6. — 6. — 5. —

7. — 7. — 5. —

8. — 8. — 5. —

9. Bde. Einleitung u. Register. 5. Aufl.

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. 9. (bez. 8., 7.) Aufl.

Ausgabe m. Kommentar unter d. Text. I. Bde. B. I. II. M. 2 Figuren u. 1 Karte. *M.* 1.35 1.80.

II. — B. III. IV. *M.* —.90 1.30.

III. — B. V—VII. *M.* 1.20 1.70.

— dasselbe. Buch I—IV. Text. Kommentar getrennt. Text. M. e. Übersichtskarte. *M.* — 90 1.30.

Kommentar. Mit Holzschnitten. Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.

— Kyropädie. Von L. Breitenbach. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 3.—

I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, B. Büchschütz.

II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Phonons griech. Geschichte. Von B. Büchsenhütz. 2 Hft. [je *M.* 1.50 2.—]
M. 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl.
 II. — Buch V—VII. 4. Aufl.
 — **Memorabillen.** Von Raph. Kühner.
 6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.
 — **Agasilaos.** Von O. Gütling. *M.* 1.50 2.—

b. Lateinische Schriftsteller.

**Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii
 liber VIII.** Von A. Doberenz. 9. Aufl.,
 von B. Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—

I. Heft Buch I—III. M. Einleit. u. Karte
 v. Gallien. *M.* —.90 1.40.
 II. — Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.
 III. — Buch VII u. VIII u. Anhang.
M. —.90 1.40.

— **comm. de bello civili.** Von A. Doberenz.
 5. Aufl., v. B. Dinter. *M.* 2.40 2.90.
 — **cero de oratore.** Von K. W. Piderit.
 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte.
M. 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.
 II. — Buch II. *M.* 1.50 2.—
 III. — Buch III. M. Indices u. Register
 z d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—

Aus Heft III besonders abgedruckt:

Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn.
M. —.45.

— — — 5. Auflage, von Adler. In
 1 Band. *M.* 4.50.

— **Brutus de claris oratoribus.** Von
 K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Fried-
 rich. *M.* 2.25 2.75.

— **orator.** Von K. W. Piderit. 2. Aufl.
M. 2.— 2.60.

— **partitiones oratoriae.** Von K. W.
 Piderit. *M.* 1.— 1.40.

— **Rede f. S. Roscius.** Von Fr. Richter.
 3. Aufl., v. A. Fleckeisen. *M.* — 90 1.30.

— **div. in Caecilium.** Von Fr. Richter.
 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45 —.80.

— **Reden gegen Verres.** IV. Buch. Von
 Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eber-
 hard. *M.* 1.50 2.—

— — — V. Buch. Von Fr. Richter.
 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.

— **Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.**
 Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eber-
 hard. *M.* —.75 1.20.

— **Reden g. Catilina.** Von Fr. Richter.
 6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.

— **Rede f. Murena.** Von H. A. Koch.
 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.

— **Rede f. Sulla.** Von Fr. Richter.
 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.

— **Rede f. Sestius.** Von H. A. Koch.
 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.

Ciceros Rede f. Plancius. Von E. Köpke.
 3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.

— **Rede f. Milo.** Von Richter-Eber-
 hard. 4. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.— 1.40.

— **I. u. II. Philipp. Rede.** Von H. A. Koch.
 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.

— **I., IV. u. XIV. Philipp. Rede.** Von
 E. R. Gast. *M.* —.60 —.90.

— **Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f.
 Deiotarus.** Von Fr. Richter. 3. Aufl.,
 von A. Eberhard. *M.* —.90 1.30.

— **Rede f. Archias.** Von Fr. Richter
 4. Aufl., von H. Nohl. *M.* —.45 —.80.

— **Rede f. Flaccus.** Von A. du Mesnil.
M. 3.60 4.10.

— **ausgew. Briefe.** Von J. Frey. 6. Aufl.
M. 2.20 3.—

— **Tusculanae disputationes.** Von O.
 Heine. 2 Hefte. *M.* 2.85 3.30.

I. Heft. Lib. I. II. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 II. — Lib. III—V. 4. Aufl. *M.* 1.65 2.15.

— **Cato maior.** Von C. Meißner. 4. Aufl.
M. —.60 1.—

— **somnium Scipionis.** Von C. Meißner.
 4. Aufl. *M.* —.45 —.80.

— **Laelius.** Von C. Meißner. 2. Aufl.
M. —.75 1.20.

— **de finibus bon. et mal.** Von H. Hol-
 stein. *M.* 2.70 3.20.

— **de legibus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.90.

— **de natura deorum.** Von A. Goethe.
M. 2.40 2.90.

[—] **Chrestomathia Ciceroniana.** Ein
 Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasial-
 klassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl.,
 bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild.
M. 2.80.

[—] **Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen.**
 Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1.40.

Cornelius Nepos, siehe: Nepos.

Curtius Rufus. Von Th. Vogel. 2 Bänd-
 chen. *M.* 4.35 5.35.

I. Bändchen. Buch III—V. 3. Auflage
M. 2.10 2.60.

II. — Buch VI—X. Mit Karte.
 2. Aufl. *M.* 2.25 2.75.

[**Elegiker.**] **Anthologie a. d. El. der Römer.**
 Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3.50 5.10.

1. Heft: Catull. *M.* —.90 1.30.

2. Heft: Tibull. *M.* —.60 1.—

3. Heft: Propert. *M.* 1.— 1.40.

4. Heft: Ovid. *M.* 1.— 1.40.

Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck.
 15. Aufl., v. O. Weißenfels. *M.* 2.25 2.75.

[—] **Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch**
 b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Groß-
 mann. *M.* — 15.

— **Satiren und Episteln.** Von G. T.
 A. Krüger. 2 Abt. [je *M.* 1.80 2.30.]
M. 3.60 4.60.

I. Abt. Satiren. 14. Aufl., v. G. Krüger.

II. — Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüger

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Horaz, Sermonen.** Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4.40 5.40.
 I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2.40 2.90.
 II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2. — 2.50.
- Livius, ab urbe condita libri.**
 Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.50 2. —
 Lib. 2. Von M. Müller. *M.* 1.50 2. —
 Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 22. Von E. Wölfflin. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 23. Von E. Wölfflin u. F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.35 1.80.
 Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- Nepos.** Von Siebelis-Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M.* 1.20 1.70.
 — Von H. Ebeling. *M.* —.75.
 — Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm. Ed. Ortmann. Editio V. *M.* 1. — 1.40.
- Ovidii metamorphoses.** Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2. —]
M. 3. — 4. —
 I. Heft. Buch I—IX. 16. Aufl.
 II. — Buch X—XV. 14. Aufl.
- **fastorum libri VI.** Von H. Peter. 2 Abteilungen. *M.* 3.60 4.50.
 I. Abt. Text u. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 2.70 3.20.
 II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.
- **ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr.** Von H. Günther. *M.* 1.50 2. —
- Phaedri fabulae.** Von Siebelis u. Eckstein. 6. Aufl., v. Polle *M.* —.75 1.20.
- Plautus' ausgewählte Komödien.** Von E. J. Brix. 4 Bändchen. *M.* 5. — 6.80.
 I. Bdehn. Trinummus. 4. Aufl., von M. Niemeyer. *M.* 1.20 1.40.
 II. — Captivi. 6. Aufl. *M.* 1. — 1.40.
 III. — Menaechmi. 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M.* 1. — 1.40.
 IV. — Miles gloriosus. 3. Auflage. *M.* 1.80 2.30.
- Plinius' d. J. ausgewählte Briefe.** Von A. Kreuser. *M.* 1.50 2. —
- Quintiliani institut. orat. liber X.** Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1. — 1.40.
- Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Jugurth. oratt. et epistt. ex historiis excerpta.** Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2.05 3.20.
 I. Heft: Bellum Catilinae. *M.* —.60 1. —
 II. — Bellum Jugurthinum. *M.* 1. — 1.40 [1.40]
- III. — **Reden u. Briefe a. d. Historie.** *M.* —.45 —.80.
- Tacitus' Historien.** Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 3.90 4.85.
 I. Teil. Buch I u. II. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.20.
 II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.
- **Annalen.** Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5.70 7.50.
 I. Band. 2 Hefte: Buch I. II. Buch III—V. 6. Aufl., v. Becher. je *M.* 1.50 2. —
 II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., v. Becher. je *M.* 1.35 1.75.
- **Agriкола.** Von A. Draeger. 5. Aufl. *M.* —.60 —.90.
 — **dialogus de oratoribus.** Von G. Andresen. 3. Aufl. *M.* —.90.
 — **Germania.** Von E. Wolff. *M.* 1.35 1.75.
- Terentius, ausgewählte Komödien.** Von C. Dziatzko.
 I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von H. Hauser. *M.* 2.40 2.90.
 II. — Adelphoe. 2. Aufl., v. Kauer. *M.* 2.40 2.90.
- Vergils Aeneide.** Von K. Kappes. 4 Hefte.
 I. Heft. Buch I—III. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 II. — 3 Abt. Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. je *M.* —.50 —.80.
 II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band. *M.* 2. —
 III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 IV. — 3 Abt. Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. je *M.* —.50 —.80.
 IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band. *M.* 2. —

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbarster Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgehende, unverkürzte und zusätzliche Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber der kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung mehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswerthes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bez. kurz erklärt.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.

Cicero's Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. *M.* —.50.

— Rede für Milo. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— Rede für Archias. Von C. F. W. Müller. *M.* —.40.

— Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—

Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.

Julius B. XXI—XXIII. Von M. Müller. *M.* 1.60.

Sallust's Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* —.55.

Sallust's Jurgurthin. Krieg. Von Th. Opitz. *M.* —.80.

Beides zusammengeb. *M.* 1.20.

Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Herodot B. V—IX. Von A. Fritsch. *M.* 2.—

Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Einzel: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—

— B. VI—VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 2. Aufl. *M.* 1.60.

— — Buch I—IV. *M.* 1.10.

— Memorabilien. Von W. Gilbert. *M.* 1.10.

7. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller. [gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülerausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im Ganzen bei aller Selbständigkeit im Einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bestreben, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von Fügner.

- 1. Text. 4. Aufl. M. 3 Karten. *M.* 1.—
- 2. Hilfsheft. 4. Aufl. Mit Abbild. i. Text. *M.* 1.—
- 3. Komment. 3. Aufl. *M.* —.90.

2/3. Erklärungen. 3. Aufl. *M.* 1.40.

Caesars Gallischer Krieg. Von Fügner.

- 1. Text. M. 3 Karten, sowie 8 Plänen u. 3 Abb. i. Text. 5. Aufl. *M.* 1.80.
- 2. Hilfsheft. 4. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* 1.20.
- 3. Komment. 4. Aufl. *M.* 1.60.

2/3. Erklärungen. 3. Aufl. *M.* 2.40.

|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.60.

Bürgerkrieg. Von Fügner.

- 1. Text. Mit 2 Karten. *M.* 1.60.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von Fügner.

- I. Der zweite punische Krieg.
1. Text. 2. Aufl. Mit 3 Karten. *M.* 2.—
- 2. Hilfsheft. *M.* 2.—
- 3. Kommentar. 2 Hefte. je *M.* 1.20.
- II. Auswahl aus der 1. Dekade
1. Text. *M.* 1.40.
- Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.
1. Text. *M.* 2.—

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von Fickelscherer.

- 1. Text. 3. Auflage. *M.* 1.20.
- 2. Hilfsheft. 2. Aufl. M. Abbild. im Text. *M.* 1.40.
- 3. Komment. 3. Aufl. *M.* 1.40.

2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M.* 2.20.

Wörterbuch. 2. Aufl. steif geh. *M.* —.50.

|| Text B. M. Einleitg. 3. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.40.

Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de imperio. Von Stegmann.

- 1. Text. 2. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.
- 2. Hilfsh. *M.* 1.10.
- 3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen. *M.* 1.60.

|| Text B. M. Einleit. 2. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.50.

Rede f. S. Roscius u. Rede f. Archias. Von Hänsel.

- 1. Text. *M.* —.80.
- 3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

Ciceros Cato maior de senectute. Von Weisenfels.

- 1. Text. steif geh. *M.* —.50.
- 3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50.

Auswahl a. d. philosoph. Schriften Von Weisenfels.

- 1. Text. *M.* 1.60.

[—] Ausgew. Briefe a. Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

- 1. Text. Mit Karte. *M.* 1.80.
- 2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60.
- 2/3. Kommentar. Mit Einleitung.
I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.
II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Stegmann.

- 1. Text. Mit Karte. *M.* —.70.
- 2/3. Erklärungen. *M.* —.60.

Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataver aufstand d. Civilis. Von Stegmann.

- 1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. *M.* 2.20.
 - 3. Kommentar. *M.* 1.40.
- Ausgabe in 2 Teilen:
- I. Ann. B. I—VI. a. Text. *M.* 1.—
b. Kommentar. *M.* 1.—
 - II. Ann. B. XI—XVI. Historien B. IV/V. a. Text. *M.* —.80. b. Kommentar. *M.* —.80.
 - III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. bei 2 Teilen. *M.* —.80.

Vergils Aeneide i. Ausw. Von Fickelscherer.

- 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.40.
- 2. Hilfsh. *M.* —.60.
- 3. Komm. *M.* 1.60.

2/3. Erklärungen. *M.* 2.—

|| Text B. Mit Einleitung. Mit Karte. *M.* 1.60.

Horatius, Gedichte. V. Schimmelpfeng.

- 1. Text. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—
- 3. Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophons Anabasis i. Ausw. Von Sorof.

- 1. Text. 4. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.
- 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* —.80.
- 3. Komment. 3. Aufl. *M.* 1.40.

2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M.* 1.80.

|| Text B. Mit Einleit. 4. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.40.

Wörterbuch. *M.* 1.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

enophons Hellenika in Auswahl. Von Sorof.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* 1.—
— Memorabilien in Auswahl. Von Rösiger.

1. Text. *M.* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

Hom. I: Odyssee. Von Henke.

1. Text. 2 Bdehn.: B. 1—12. 3. Aufl. —
B. 13—24. 2. Aufl. Mit 3 Karten. je
M. 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb.
M. 2.—

3. Kommentar. 3 Aufl. 2 Hefte. steif geh.
je *M.* 1.—. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.80.
Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05.

— II: Ilias. Von Henke.

1. Text. 2 Bdehn.: B. 1—13. 2. Aufl. —
B. 14—24. Mit 3 Karten. je *M.* 2.—. —
B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—

2. Hilfsheft. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—

3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh.
M. 1.60 u. *M.* 1.20. Zusammen in 1 Bd.
geb. *M.* 2.40.

Herodot i. Ausw. Von Abicht.

1. Text. 2. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen
im Text. *M.* 1.80.

2. Hilfsh. M. Abb. i. } 2/3. Erklärungen.
Text. *M.* —.80. } *M.* 2.40.

3. Komm. *M.* 1.80. }

|| Text B. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. *M.* 1.80.

Demosthenes, ausgew. politische Reden.
Von Reich.

1. Text. *M.* 1.20.

2. Hilfsheft. *M.* 1.—

3. Kommentar. I. II. } 2/3. Erklärungen.
steif geh. je *M.* —.80. } *M.* 2.20.
Zus. in 1 Bd. geb.
M. 1.40.

Thukydides i. Ausw. Von Lange.

1. Text. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 2.20.

2. Hilfsh. Mit Abb. i. } 2/3. Erklärungen.
Text. *M.* —.70. } *M.* 2.—

3. Kommentar. *M.* 1.60. }

|| Text B. Mit Einleitung. *M.* 2.60.
Dazu Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.40. b. Kom-
mentar. *M.* 1.—

II. B. VI—VIII. a. Text. *M.* 1.—
b. Kommentar. *M.* 1.—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z.
beid. Teil. *M.* —.50.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn.
a. d. Phaidon u. Symposion. Von Rösiger.

1. Text. steif geh. *M.* —.80.

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

Sophokles' Tragödien. Von Conradt.

1. Text: I. Antigone. M. Titelbild. *M.* —.70.

II. König Oedipus. *M.* —.80. III. Aias.
M. —.80. Text I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.

2. Hilfsheft. *M.* —.70.

3. Kommentar: I. Antigone. *M.* —.70.

II. König Oedipus. *M.* —.70. III. Aias.
M. —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar
I u. II zus.-geb.). *M.* 1.60.

Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 12 ff.

Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 20.—

Archiv für lateinische Lexikographie u. Grammatik, hrsg. v. E. Wölfflin. Preis f. d. Band von 4 Heften *M.* 12.—

Band 1—7 auf einmal bezogen *M.* 42.—
Byzantinische Zeitschrift, herausg. von K. Krumbacher. Preis f. d. Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—

Neue Jahrbücher f. das klass. Altertum, Geschichte u. deutsche Literatur u. f. Pädagogik, herausg. v. J. Ilberg und B. Gerth. Jährlich 10 Hefte. *M.* 30.—

Bender, Grundriß d. römischen Literaturgeschichte f. Gymnasien. *M.* 1.—

Bethe, Homer u. die Heldensage. *M.* —. 80.
Blaß, die attische Beredsamkeit. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—

I. Abt. [Von Gorgias bis zu Lysias.] *M.* 14.— 16.—

II. — [Isokr. u. Isaaios.] *M.* 14.— 16.—

III. — 1. Abschnitt. [Demosthenes.] *M.* 16.— 18.—

III. — 2. Abschnitt. [Demosthenes' Genossen u. Gegner.] *M.* 12.— 14.—

Bloch, d. ständischen u. sozialen Kämpfe in Rom 3. Zeit d. Republik. *M.* 1.— 1.25.

— Alkestisstudien. *M.* 2.—

Blümner, Technologie u. Terminologie d. Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern. Mit zahlr. Abb. 4 Bände. *M.* 50.40.

Boeckh, Encyclopädie u. Methodologie d. philolog. Wissenschaften. Herausgegeben von E. Bratuscheck. 2. Aufl., von R. Klußmann. *M.* 14.—

[—] Lebensbeschreibung u. Auswahl a. s. wissenschaftl. Briefwechsel. Von M. Hoffmann. *M.* 12.—

Boissier, Cicero u. f. Freunde. Studie üb. d. röm. Gesellschaft zu Cäsars Zeit. Deutsch bearb. v. Döhler. *M.* 4.50 6.—

Boll, Sphaera. Texte und Untersuchungen z. Geschichte d. Sternbilder. Mit 6 Tafeln und 19 Textabbildungen. *M.* 24.—

Bretzl, botan. Forschungen des Alexanderzuges. *M.* 12.— 14.—

Brunn's kleine Schriften. 3 Bände.

I. Band. Röm. Denkmäler. Altital. u. etrusk. Denkmäler. M. d. Bildn. d. Verf. u. 65 Abb. *M.* 10.—

II. u. III. Band in Vorbereitung.

Bursian, Geographie von Griechenland. 2 Bände *M.* 18.—

I. Band. D. nördl. Griechenland. Mit 7 lith. Tafeln. *M.* 6.—

II. Band. Peloponnesos u. Inseln. Mit 8 lith. Tafeln u. 1 von H. Lange gezeichnet. Karte v. Griechenland. *M.* 12.—

Der II. Band auch in 3 Abteilungen:

1. Abt. Argolis, Lakonien, Messenien. Mit 6 lith. Tafeln. *M.* 3.60.

2. — Arkadien, Elis, Achaja. Mit 3 lith. Tafeln. *M.* 3.—

3. — Die Inseln. Mit Karte von Griechenland, gez. v. H. Lange. *M.* 5.60.

Cantor, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band: Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. 2. Aufl. *M.* 22.—

Christ, Metrik der Griechen und Römer. 2. Aufl. *M.* 11.60.

Cumont, die Mysterien des Mithra, deutsch v. Gehrich. *M.* 5.— 5.60.

Delorme, Cäsar u. f. Zeitgenossen. Betrachtung d. röm. Sitten gegen d. Ende d. Republik. Deutsch bearb. v. Döhler. *M.* 3.75 5.40.

Diels, Elementum. *M.* 3.—

Dieterich, Mithrasliturgie. *M.* 6.— 7.—

Draeger, histor. Syntax d. latein. Sprache. 2. Aufl. 2 Bände. *M.* 26.—

Dziatzko, Untersuchungen über ausgew. Kapitel d. antiken Buchwesens. *M.* 6.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Geul, das Zeitalter des Petrus. Deutsch
Bearb. v. Döhler. 2 Bände. *M.* 12.—
Jardthausen, griech. Paläographie. Mit
12 Tafeln u. vielen Textillustrat. *M.* 18.40.

— **Augustus u. seine Zeit.** 2 Teile.
I. Teil. 1. Band *M.* 10.— 2. Band *M.* 12.—
II. — (Anmerkungen). 1. Band *M.* 6.—
2. Band. *M.* 9.—

[I, 3 u. II, 3 (Schluß) in Vorbereitung.]
— **Sammlungen u. Kataloge griechischer**
Handschriften. *M.* 6.—

Gilbert, Gustav, Handbuch d. griech. Staats-
altertümer. 2 Bde. *M.* 18.60.

I. Band. D. Staat d. Iakedaimonier u.
d. Athener. 2. Aufl. *M.* 8.—
II. — *M.* 5.60.

— **Otto, Geschichte u. Topographie der**
Stadt Rom i. Altertum. 3 Abt. *M.* 24.—

Grammatik, historische, d. latein. Sprache.
Bearbeitet von H. Blase, A. Dittmar,
J. Golling, G. Herbig, G. Landgraf,
C. F. W. Müller, J. H. Schmalz,
Fr. Stolz, Jos. Thüssing u. A. Wein-
hold. In mehreren Bänden. I. Band.
Von Fr. Stolz. 1. Hälfte: Einleitung u.
Lautlehre. 2. Hälfte: Stammbildungslehre.
je *M.* 7.— [Fortsetzung unter der Presse.]

Herbig, d. Homer. Epos a. d. Denkmälern er-
läutert. Archäologische Untersuchungen.
[Zur Zeit vergriffen. 3. Aufl. in Vorbereitung.]

— **Führer durch die öffentl. Sammlungen**
d. klass. Altertümer in Rom. 2 Bände.
2. Aufl. *M.* 15.— [Die Bände werden
nicht einzeln abgegeben.]

— — auf extradünnes Papier gedruckt
und mit Schreibpapier durchschossen, zum
Handgebrauch für Fachgelehrte. *M.* 17.—

Herzog, Geschichte u. System d. römischen
Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33.—

I. Band. Königszeit u. Republik. *M.* 15.—
II. — Die Kaiserzeit von der Diktatur
Cäsars b. z. Regierungsantritt
Diocletians.
1. Abt. Geschichtl. Übersicht. *M.* 10.—
2. — System d. Verfassung d. Kaiser-
zeit. *M.* 8.—

Holder, alt-celtischer Sprachschatz. In
ungefähr 18 viermonatlichen Lieferungen
zu je 8 Bogen. I. Band. (A—H.) *M.* 64.—

— — 9.—14. Lieferung. (I—Sextus.)
Jede Lieferung *M.* 8.—

Hoppe, Bilder z. Mythologie u. Geschichte
d. Griechen u. Römer. 30 Blatt Licht-
druck, 39/53 cm. Komplett in Schulmappe
mit Text (Text apart *M.* 1.—) *M.* 12.—,
in Geschenkmappe (Leinwand) *M.* 16.—

Imhoof-Blumer, Porträtköpfe auf röm.
Münzen der Republik und der Kaiserzeit.
2. Aufl. kart. *M.* 3.20.

— **Porträtköpfe auf antiken Münzen**
hellenischer und hellenisierter Völker.
kart. *M.* 10.—

Imhoof-Blumer und Keller, Tier- und
Pflanzenbilder auf Münzen und Gemmen
des klass. Altertums. kart. *M.* 24.—

Kaerst, Geschichte des hellenistischen Zeit-
alters. In 3 Bänden. I. Band: Die Grund-
legung des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
— die antike Idee der Oekumene. *M.* 1.20.

Keller, latein. Volksetymologie und Ver-
wandtes. *M.* 10.—

Klotz, Handbuch d. lat. Stilistik. *M.* 4.80.

Lehrs, populäre Aufsätze a. d. Altertum,
vorzugsweise zur Ethik u. Religion der
Griechen. 2. Aufl. *M.* 11.—

Leo, die griech.-röm. Biographie nach ihrer
literarischen Form. *M.* 7.—

Lexikon, ausführliches, d. griech. u. röm.
Mythologie. Im Verein mit vielen Ge-
lehrten herausg. von W. H. Roscher.
Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände.

I. Band (A—H.) *M.* 34.—

II. — (I—M.) *M.* 38.—

III. — [Im Erscheinen.] 37.—46. Lief-
erung. (Nabaiiothes—Paris.) Jede
Lieferung *M.* 2.—

Supplemente: I. Bruchmann, epi-
theta deorum quae apud poetas Grae-
cos leguntur. *M.* 10.—

II. Carter, epitheta deorum. *M.* 7.—

Lübber's Reallexikon des klass. Altertums für
Gymnasien. 7. verb. Auflage, herausgegeben
von Erler. Mit zahlreichen Abbildungen.
M. 14.— 16.50.

Maspero, Ägypten und Assyrien. Geschichtliche
Erzählungen f. Schule u. Haus. Deutsch von
Birnbäum. Mit 190 Abb. nach Zeichn.
v. Faucher-Gudin. Bösch. Ausg. *M.* 3.—

Mitteis, a. griech. Papyrusurkunden. *M.* 1.20.

Norden, d. antike Kunstprosa vom VI. Jahrh.
v. Chr. bis in der Zeit der Renaissance.
2 Bände. *M.* 28.—

Peter, d. geschichtl. Literatur üb. d. röm.
Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre
Quellen. 2 Bände. *M.* 24.—

— **der Brief in der römischen Literatur.**
M. 6.—

Pfeiffer, antike Münzbilder für den Schul-
gebrauch. *M.* 1.60.

Quellenbuch zur alten Geschichte f. obere
Gymnasialklassen. Bearb. von Herbst,
Baumeister und Weidner. 2 Abtlg.
5 Hefte. *M.* 10.20.

I. Abteilung. Griechische Geschichte.

1. Heft. Bearb. von Herbst u. Bau-
meister. 3. Aufl. *M.* 1.50. [Vergr.]

2. Heft. Bearbeitet von Baumeister.
3. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

II. Abteilung. Römische Geschichte. Be-
arbeitet von Weidner.

1. Heft. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

2. — 2. Aufl. *M.* 2.40 3.—

3. — 2. Aufl. *M.* 2.70 3.30.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Ribbeck**, Reden u. Vorträge. *M.* 6.— 8.—
- Riese**, d. rheinische Germanien i. d. antiken Literatur. *M.* 14.—
- Rosbach und Westphal**, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Aufl. d. Rosbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. *M.* 36.—
- I. Band. (Griech. Rhythmik v. Westphal.) *M.* 7.20.
- II. — (Griech. Harmonik u. Melopöie v. Westphal.) *M.* 6.80.
- III. — I. Abt. (Allgem. Theorie d. griech. Metrik von Westphal und Gleditsch.) *M.* 8.—
- III — II. Abt. (Griech. Metrik m. besond. Rücksicht auf die Strophengattungen u. d. übrigen melischen Metra v. Rosbach u. Westphal.) *M.* 14.—
- Schaefer**, Demosthenes u. s. Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. *M.* 30.—
- Schmidt**, Synonymik der griech. Sprache. 4 Bände. *M.* 54.—
- Handbuch d. lat. u. griech. Synonymik. *M.* 12.—
- Schneider**, das alte Rom. Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. 12 Seiten Text, 12 Karten, 14 Tafeln mit 287 Abbildungen u. 1 Plan d. heutigen Stadt auf Karton. Quer-Folio. *M.* 16.—
- Schulze**, Grundriß d. Logik u. Übersicht üb. d. griech. Philosophie. *M.* 1.60 2.—
- Schwartz**, Charakterköpfe a. d. antiken Literatur. *M.* 2.— 2.60.
- Sitzler**, Abriß d. griech. Literaturgeschichte. I. Band. D. nationale klass. Literatur von der ältesten Zeit bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—
- Stoll**, Handbuch d. Religion u. Mythologie d. Griechen u. Römer. *M.* 2.25.
- d. Götter u. Heroen d. klass. Altertums. Populäre Mythologie d. Griechen u. Römer. Wohlfl. Ausg. *M.* 3.60.
- Stoll**, d. Sagen d. klass. Altertums. Erzählungen a. d. alten Welt. Wohlfl. Ausgabe. 2 Bände. 5. Aufl. *M.* 4.50.
- Studniczka**, die Siegesgöttin. Entwurf d. Geschichte e. antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2.—
- Susemihl**, Geschichte d. griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. *M.* 30.— 34.—
- Teuffel**, Geschichte d. röm. Literatur. 2 Bde. 5. Aufl., bearb. v. Schwabe. *M.* 14.40 18.—
- Studien u. Charakteristiken z. griech. u. röm. Literaturgeschichte. 2. Auflage. *M.* 12.—
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiæ quinquæ Germanicarum Berolinensis, Gottingensis Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis** gr. 4. Jeder Fascikel *M.* 7.20.
- (Erschienen sind bis jetzt: Vol. I. Fasc. I—V. Vol. II. Fasc. I—V.)
- Hille**, Plutarch's Lebensbeschreibungen großer Selben Griechenlands und Roms. Wohlfl. Ausg. 2 Bände. je *M.* 3.—
- Vaniček**, griech.-lat. etymolog. Wörterbuch. 2 Bände. *M.* 24.—
- etymolog. Wörterbuch d. lat. Sprache. 2. Aufl. *M.* 6.—
- Volkman**, d. Rhetorik d. Griechen u. Römer. 2. Aufl. *M.* 12.—
- Wachsmuth**, die Stadt Athen im Altertum. I. Band. *M.* 20.—
- II. — I. Abt. *M.* 12.—
- Weicker**, d. Seelenvogel i. d. alten Literatur u. Kunst. Mit 103 Abb. *M.* 28.—
- Weise**, Charakteristik d. lat. Sprache. 2. Aufl. *M.* 2.40 3.—
- Wendland**, Christentum u. Hellenismus in ihren literar. Beziehungen. *M.* —.60.
- Wislicenus**, astronom. Chronologie. *M.* 5.—
- Wohlfahrt**, die altklassischen Realien im Gymnasium. 5. Aufl. *M.* 1.20.

Schulwörterbücher im Verlage von B. G. Teubner.

Die **Ausstattung** beider Wörterbücher ist durch Wahl eines größeren Formats, weiteren Satzes, übersichtlicherer Druckeinrichtung eine allen Anforderungen genügende, die die meisten anderen Schulwörterbücher weit übertrifft.

Der **Inhalt** wird allein durch die Namen der Bearbeiter als den Ergebnissen der Wissenschaft wie den Bedürfnissen der Schule entsprechend gewährleistet erscheinen.

Heinrich-Wagener: lateinisch. Schulwörterbuch.

Aufl. [XXVI u. 937 S.] Lex.-8. Geh. M. 6.30, dauerh. in Halbfr. geb. M. 7.50.

Die „Südwestdeutschen Schulblätter“ 1898, 1 urteilen: „Wir werden die Frage „Welches lateinische Schulwörterbuch sollen wir unsern Schülern empfehlen?“ dahin beantworten: „Empfehlung verdient nur ein Schulwörterbuch, welches mit allem überflüssigen Ballast gründlich aufräumt, somit sich auf das Nötige beschränkt und dies in einer Anordnung und einer Darstellung bietet, welche dem Schüler die gesuchte Hilfe auch wirklich an die Hand gibt und ihn geistig fördert.“ . . . Seitdem die von Wagener besorgte Neuauflage des Heinrichschen Lexikons erschienen ist, tragen wir kein Bedenken, dieses Buch zu empfehlen. . . . Die Verlagsbuchhandlung hat das Buch auch äußerlich vortrefflich ausgestattet, daß es eine Zierde der angehenden Bibliothek jedes Sekundaners werden kann.“

Kaegi: griechisches Schulwörterbuch.

Aufl. [VIII u. 916 S.] Lex.-8. Geh. M. 6.75, dauerh. in Halbfr. geb. M. 8.—

Neues Korrespondenzblatt f. d. gel. und Realschulen Württembergs 1900, Nr. 12: „Nach vier Jahren ist auf die zehnte, schon von Kaegi besorgte Auflage die elfte gefolgt, und sie darf sich mit demselben oder noch höherem Recht als jene auf dem Titel als „vielfach verbessert“ bezeichnen. Der Fleiß und die Arbeitskraft und dem praktischen Geschick des um den griechischen Unterricht so hoch verdienten Herausgebers stellt diese Auflage wiederum ein glänzendes Zeugnis aus, und sie ist ein neuer Beweis, daß die Neuauflage des Wörterbuches in keine besseren Hände hätte gelegt werden können. Schon äußerlich empfiehlt sich diese Auflage durch wesentlich verbesserte Ausstattung: größeres Format, weiteren Satz, übersichtlicheren Druck (in der Hauptsache nach dem Muster des lateinischen Wörterbuches von Heinrich-Wagener, 6. Aufl.); das Buch ist aber dabei sehr handlich geblieben mit 916 Seiten gegen 929 der 10. Auflage.“

Probeexemplare stellt den Herren Direktoren und Lehrern gegen Vorhereinsendung von M. 3.— für das ungeheftete und von M. 4.— für das gebundene Exemplar zur Verfügung. Die Verlagsbuchhandlung von B. G. Teubner in Leipzig, Poststraße 3.

NEUE JAHRBÜCHER FÜR DAS KLASSISCHE ALtertUM, GESCHICHTE UND DEUTSCHE LITERATUR U. FÜR PÄDAGOGIK & HRSGEG. V. J. ILBERG U. B. GERTHA Verlag von B. G. TEUBNER in Leipzig. & Jährlich 10 Hefte zu 8 Bogen

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ soll für die drei im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Es soll dem Einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, die Möglichkeit erleichtert werden, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Wie die „Jahrbücher“ bisher der hiermit gestellten Aufgabe nachgekommen sind, zeigt wohl am besten folgende Mitteilung

aus dem Inhalt der letzten Hefte:

1. Abteilung:

C. Ritter, die Sprachstatistik in Anwendung auf Platon und Goethe.	H. Schwarz, Lindners Geschichtsphilosophie.
J. Tolckehn, Ovids Liebeskunst.	A. Deißmann, die Hellenisierung des semitischen Monotheismus.
L. Schmidt, die Ursachen der Völkerwanderung.	W. Nestle, Kritias. Eine Studie.
O. Ladendorf, Wielands Sonnenhymne.	A. Wahl, einiges über historische Objektivität.
M. Schanz, der Lucrezübersetzer Max v. Seydel.	R. Petsch, Fr. Hebbels dramatische Fragmente.
H. Boehmer-Romundt, ein neues Werk des Wulfila?	

2. Abteilung:

A. Rausch, die Stoa. Ein Beitrag zur philosophischen Propädeutik.	R. Hofmann, Justus Mörsers Gedanken über Erziehung und Unterricht.
M. Siebourg, die Philosophie im Gymnasialunterricht.	O. Weise, Schülerkommentare zu deutschen Klassikern.
P. Cauer, die Kasseler Versammlung der Reformschulmänner und was aus ihr zu lernen ist.	H. Morsch, die Reifeprüfung an den höheren Schulen Deutschlands und Österreichs.
O. Richter, Elementarmathematik.	W. Henze, die neuen Lehrpläne der französischen höheren Knabenschulen.

Ausführliche Prospekte und Probehefte unberechnet durch jede Buchhandlung w
postfrei von der Verlagshandlung.

BR 65 T4T4 1904	Theodoretus Theodoreti graccarum affectionum curatio...	255591
MAY 18 '31	S. J. Case	MAY 18 '31

BR 65 T4 T4 1904	Theodoreti Theodoreti graecarum affectionum curatio 255591
MAY 18 '31 MAY 18 '31	S. J. Case

255591